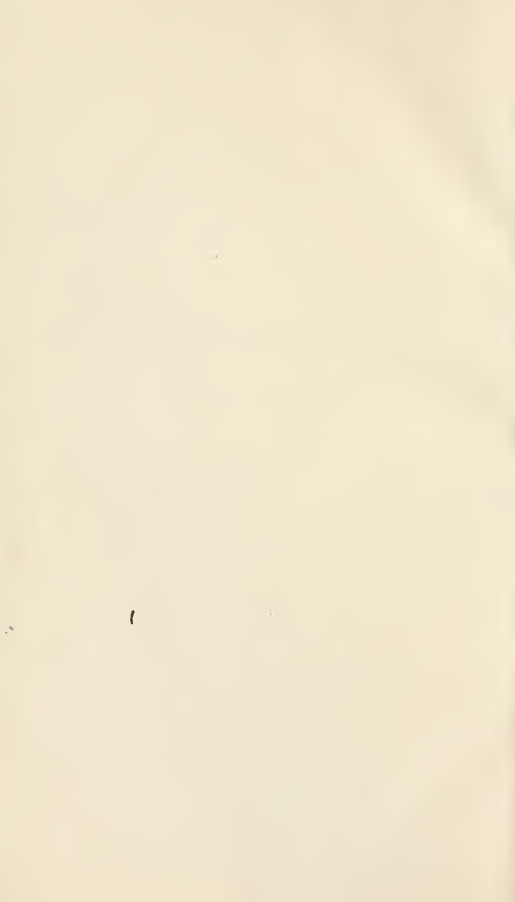

Blair. 1330 101

John Stewart
of Fiddymore
Shelburne Jay.

To Her Grace
The Duchess of Athol
from his grand daughter
Miss Robertson, of Montreal.
Given me there, June 1926. WMA.

TO THE PUBLIC.

MR PATRICK STEWART, the Translator of this valuable book, did not live to see it published ; nor was the work quite completed when he died. Assistance was procured, however, from other quarters, and the Translation is now offered to the Public.

OWING to the circumstance above stated, and the Printer's ignorance of the Gaelic language, it is possible some errors may have crept into the work, notwithstanding the utmost care to prevent them. These will be found merely errors of the Press, and such as do not affect the Text. It is therefore hoped, the candid Reader will correct them and excuse them.

THE BOOK OF
COMMON PRAYER,

AND ADMINISTRATION OF THE
SACRAMENTS,

AND OTHER
RITES AND CEREMONIES

OF THE
CHURCH,

ACCORDING TO THE USE OF
The Church of England;

TOGETHER WITH THE
PSALTER

OR
PSALMS OF DAVID,

POINTED AS THEY ARE TO BE SUNG OR SAID IN CHURCHES.

EDINBURGH;

PRINTED BY JOHN MOIR,
AND SOLD BY ALL THE BOOKSELLERS IN THE CITY;

AND BY
MORISON and SON, *Perth*; DAVIDSON, *Inverness*; ANGUS and SON;
and A. BROWN, *Aberdeen*.

1794.

LEABHAR

NA

H'URNUIGH CHOITCHIONN,

AGUS

FRITHEALADH NAN SACRAMAINTE,

AGUS

RIAGHAILTE AGUS DEASGHNATHA EILE

NA H'EAGLIS :

DO REIR GNATHACHADH NA

H'eaglais Shasgonaich :

MAILLE RIS

AN T SALT AIR NO SAILM

DHAIBHIDH.

AIR AM POINCADH MAR SHEINNEAR NO THEIREAR IAD

SAN TEAMPULL

DUN EIDEANN :

CLO' BHUAILTE LE J. MOIR.

1794.

1874

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
30
1874

Na Nithe ata congbhaithe 'san Leabhar fo.

1. **A** N Riaghail ann sam bheil Leabhar nan Salm air ordughadh go bhi air a leughadh.
2. An Riaghail ann sam bheil a chuid eile do'n Scriobtuir noamha air ordughadh go bhi air a leughadh.
3. Clar Leafoin agus Salm fonruichte.
4. An Callandar maille re Clar nan Leason.
5. Cloir agus Riaghailte air fon na Laith feiste agus trosgadh feadh na Bhliadhna,
6. Ordugh Urnuigh Mhaidne.
7. Ordugh Urnuigh Fheafcair.
8. Creid N. Athanasius.
9. An Liodan.
10. Urnuighean agus Breith Bhuidheachas air Fatha eagfaimhail.
11. Na H'urnuigh, na Litrichibh agus na Soisgeil r'an gnathach aig Frithealadh a Chomanach Noamh feadh na Bliadhna.
12. Ordugh Frithealadh a' Chomanach Noamh.
13. Ordugh Baiste folasach agus Uaigneach.
14. Ordugh Baiste na Muintir a thig gu' Aois.
15. Na Geistin.
16. Ordugh air fon Daingneachadh Leanabh.
17. Foirm a Phofaidh.
18. Sealltuin Dhaoinne tinne agus Comanach nan Daoinne tinne.

19. Ordugh Adhlacadh na Marbh.
20. Tabhairt Bhuidheachais air son Bhan a'n deigh Cloin-Bhreith.
21. Co' Bhagrath no Foillsechadh Corruich agus Breitheamh-nais Dhe an aghaidh Pheacairean.
22. An Saltair.
23. Foirm Urnuigh air Muir.
24. Foirm Urnuigh air son an cuigeadh La do'n Noaidh mbios.
25. Foirm Urnuigh air son an deichamh La 'ar ichiod do'n Ginmhair.
26. Foirm Urnuigh air son an naoidheamh La 'ar ichiod do'n Mhaidh.
27. Na 39 Airtioagal do'n Chreidimh.

*An Reaghail ann sam bbul Leabhar nan Salm
air ordughadh go bbi air a leughadh.*

BITHIDH Leabhar nan Salm air a leughadh thairis aon uair gach mìos, mar ata e air ordughadh, maroan air fòn Urnuigh Mhaidne agus Fheascair. Ach ann san Fhaoilleadh leughar e'mhain gus an ochdamh, no an naoidhe la'ar fhichiod d'on Mhios.

Ann sùa Miosan fìnn ann sam bheil aon La deug 'ar fhichiod, tha e orduichte gum bithidh na Salm a chu-aigh leughadh air an dechamh La'ar fhichiod air an leughadh ar an aon la deug ar fhichied.

Agus do bhri gum bheil an 119 Salm aer a roinn gu aon chuibhroinntar fhichiod; dh'orduighe nach leugh-ar thar ceithir no cuig do na cuibhroinn sin san aon am.

Agus aeg deire gach Salm, comhaith as aig deire gach cuibhroinn do'n 119 Salm, bithidh an Laidh so aer a leughadh.

Gloir gu roibh do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomb;

Mar a bha air tus, anois ata, is bithidh gu brath; saogh-al gun crìch. Amen.

*An Riaghail ann sam bbeilachuid eile do'n
Scriobtuir naomba air ordughadb gu bbi air
a leughadb.*

THA cheud Leafon aig Urnuigh Mhaidne agus Fheafchair r'a thabhairt as an t'sean Tiomna; air achd is gum bi a chuid as mo dheth air a leughadh aon uair san Bhliadhna mar ata au clar miosachain ag ordughadh.

Tha na dara Leafoin r'an tabhairt o'n Tiomna Nua; ni as coir a leughadh gu riaghailteach thairis tri uairibh san Bh'iana, osbar air na Litrichibh agus na Soisgeil: ach tha Leabhar an Fhoillsicheadh r'a leughadh air Laithe Feisti fonruichte.

Chum fios fhaghail air na Leafoin is coir a leughadh gach la amhairc air fon an La ann fa Mhiosachan. Tha na Leafoin a bhuinneas ris na feiste ata ag athracha agus na feiste neoghluaisfe, air ann faotinn an 'sna cloir leafoin fonruichte.

'Nuair ata Sailm agus Leafoin fhorruichte air ordughadh; leigear na failm agus na Leafoin ghnathaighte feachad.

Thoir fainear, Gu'm foghain an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul a dh'orduighe air na Laithe Domhnich, air an T'Seachduin na dheigh, 'nuair nach, eil atharacha fo air aithne.

Leafoin Iomchuidh r'an Leughadh ag Urnuigh Mhaidne agus Fheascair air Laith Diomhnich feadh na Bliadhna.

<i>Domhuich ar Aicluaint.</i>	<i>Urnuigh Mhaidne.</i>	<i>Urnuigh Fheascair.</i>	<i>Domb. an deigh an Caisg.</i>	<i>Urnuigh Mhaidne.</i>	<i>Urnuigh Fheascair.</i>
An ceud	Ifoiah 1	Ifoiah 2		Deut. 6	Deut. 7
2	5	24	4	8	9
3	25	26	5		
4	30	32	<i>An Diom. an deigh La na Deasgba bbail.</i>	12	13
<i>Domb an deigh La Nodh laie.</i>			<i>Diom. na Cairnis.</i>		
An ceud	37	38	1 Leafan	16 gus r. 18	Ifoiah 11
2	41	43	2 Leafan	Gniomh 10	Gniomh. 19
<i>Domb. an deigh an Taisbeincadh.</i>			<i>Domb. na Trianaid.</i>	r. 34.	gus r. 21
An ceud	44	46	1 Leafan	Gen. 1	Gen. 18
2	51	53	2 Leafan	Matt. 3	Eoin 5
3	55	56	<i>Domb. an deigh na Trianaid.</i>		
4	57	58	An ceud	Jof 10	Jof. 23
5	59	64	2	Breith 4	Breith 5
6	65	66	3	1 Sam. 2	1 Sam. 3
<i>Septagesima.</i>	Cenefis 1	Genesis 2	4	12	13
<i>Sexagesima.</i>	3	6	5	15	17
<i>Quinquages.</i>	9 gus r. 20	12	6	2 Sam. 12	2 Sam. 19
<i>An Charambas</i>	(30		7	21	24
An ceud D.	19 gus r.	22	8	1 Righ 13	1 Righ 17
2	27	34	9	18	19
3	39	42	10	21	22
4	43	45	11	2 Righ 5	2 Righ 9
5	Exodus 3	Exod. 5	12	10	18
6			13	19	23
1 Leafan	9	10	14	Jerem. 5	Jerem. 22
2 Leafan	Matt. 26	N'Eabhr. 5	15	35	36
<i>La Cairg.</i>		gus r. 11	16	Ezec. 2	Ezec. 13
1 Leafan	Exod. 12	Exod. 14	17	14	18
2 Leafan	Romh. 6	Gniomh. 2, r. 22	18	20	24
<i>Domb. an deigh Cairg.</i>			19	Daniel 3	Daniel 6
An ceud	Aireamh 16	Aireamh 22	20	Joel 2	Micah 6
2	23, 24	25	21	Habba 2	Seanraite 1
3	Deut. 4	Deut. 5	22	Seanraite 2	3
			23	11	12
			24	13	14
			25	15	16
			26	17	19

Leafoin Iomchuidh r'an Leughadh ag Urnuigh Mhaidne agus Fneascair air Laith Noamh feadh na Bliadhna.

	<i>Urnsigh Ivabaidne.</i>	<i>Urnuigh Fheascair.</i>		<i>Urnuigh Mbaidne.</i>	<i>Urnuigh Fheascair.</i>
<i>La a Naoinb- Aindraa.</i>	Seanr. 20	Seanr. 21	1 Leaflan	Dan. 9.	Jerem. 31
<i>N. Tomais Abfaiil.</i>	23	24	2 Leaflan	Eoin 13	
<i>La Noiblaiv.</i>	(r. 8.)	(gus r. 17)	<i>Diabaine na cefa.</i>	(r. 20)	
1 Leaflan	Ifa. 9 gus	Il. 7. r. 10.	1 Leaflan	Gen. 22. gus	Ifaiah 53
2 Leaflan	Lue. 2 gus	Titu. 3. r.	2 Leaflan	Eoin 18	1 Phead. 2
<i>N. Stepbain.</i>	1. 15.	4 gus r. 9	<i>Oidniebe Chaisg.</i>		
1 Leaflan	Seanr. 18	Eecl. 4	1 Leaflan	Zech 9	Exod. 13
2 Leaflan	Gniomh. 6	Gniom. 7 r	2 Leaflan	Lucas 23	Neabh. 4
	r. 8. agus	30 gus r. 55	<i>Dealvain ann Seach d'inn</i>	gus r. 50	
	ch. 7. gus		<i>na Caisge.</i>		
<i>N. Eoin,</i>	r. 30.		1 Leaflan	Exod. 16	Exod. 17
1 Leaflan	Eecl. 5	Eecl. 6	2 Leaflan	Mat. 28	Gaiomh. 3
2 Leaflan	Faibean. 1	Faib. 22	<i>Dealvain ann na Caisg.</i>		
<i>La na Neo- chiontach.</i>	Jerem. 31	Orion. 1	1 Leaflan	Exod. 20	Exod. 32
<i>Tiomchol Ghearradh.</i>	gus r. 18	(v 1.	2 Leaflan	Lucas 24	1 Cor. 13
1 Leaflan	Gen. 17	Deut. 10		gus r. 13	Eecl. 4
2 Leaflan	Romh. 2	Coloff. 2	<i>N. Moarain. N. Phiip</i>	Eecl. 7	9
<i>An Taisfu- neadh.</i>			<i>1g. Sbeornis</i>	Eoin 1. r.	
1 Leaflan	Ifaiah 60	Ifaiah 49	2 Leaflan	43.	
2 Leaflan	Lucas 3	Eoin 2	<i>La'n Deaf- ghu' bail.</i>		
<i>Tompaibeadb</i>	gus r. 23	gus v. 12	1 Leaflan	Deut. 10	2 Righ 2
<i>N. Phoil.</i>			2 Leaflan	Lucas 24	Eph. 4
Leaflan	Crion 5	Crion. 6	<i>Dealvain ann Seach d'inn</i>	r. 44	gus r. 17
Leaflan	Gniomh 22	Gniom. 26	<i>na Gaingis.</i>		
<i>Glanadu na Ehigb Muirre</i>	gus r. 20	Crion. 11	1 Leaflan	Gen. 11	Air. 11. r.
<i>N. Mattbias</i>	Crion. 4	Eecl. 1	2 Leaflan	gus r. 10	16 gus. r.
<i>An Teach- da' reachd</i>	19			1 Cor. 12	30.
<i>gus an oigb beannuichte</i>			<i>Dia Mairt ann Seach d'inn na</i>		1 Cor. 14.
<i>Muirre.</i>	Eecl. 2	3	<i>Gaingis.</i>	(r. 18)	gus r. 26
<i>Diciadain roimb a</i>			1 Leaflan	1 Sam. 19	Deut. 30
<i>Chaisg.</i>			2 Leaflan	1 Tess. 5	1 Eoin 4
1 Leaflan	Hofea 13	Hofea 14		r. 12 gus	gus v. 14
2 Leaflan	Eoin 11		<i>N. Bbarnabas</i>	r. 24	
<i>Deardain roimb a</i>	r. 45				
<i>Ghaisg.</i>					

Leafain Iomchuidh r'an leughadh aig Urnuigh Mhaidne agus Fheafcair air Laith Noamh feadh na Bliadhna.

1 Leafan	Ecclef. 10	Ecclef. 12	2 Leafan	Gnìomh. 12	Jud r. 6.
2 Leafan	Gnìomh 14	Gnìomh. 15		agus s. 20	agus r. 16
N. Eoin		agus r. 36	N. Lucas.	Ecclef. 51	Job 1
Baifle.			N. Simon		
1 Leafan	Malach. 3	Malach 4	agus		
2 Leafan	Matt. 3	Matt. 14	N. Jude.	Job 24, 25	42
N. Pheadair.		agus r. 13	La nan uile		
1 Leafan	Ecclef. 15	Ecclef. 19	Naomb.		
2 Leafan	Gnìomh. 3	Gnìomh. 4	1 Leafan	Crìon. 3	Crìon. 5
N. Seumas.	Ecclef. 21	Ecclef. 22		agus r. 10	agus r. 17
N. Bartolomai			2 Leafan	Eabh. 11	Taib. 19
	24	29		r. 32, 29.	agus r. 17
N. Matta.	35	38		ch 12 gus	
N. Michael.		(r. 5)		r. 7.	
1 Leafan	Gen. 32	Dan. 10			

SAILM Iomchuidh air Laith araidh.

	Mhaidne.	Fheafcair.
La Nàllaic.	19, 45 85.	89, 110, 132.
Diciadduin na Luathraidh.	6, 32, 38.	102, 130, 143.
Diabhoine na Ceufa.	22, 40, 54.	69, 88.
La Gaifg.	2, 57, 111.	113, 114, 118.
La'n Deafgabbail.	8, 15, 21.	24, 47, 108.
Do' nach na Gaingis.	46, 68.	104, 145.

An Callandar no Miosachan maille res clar nan
Leafon.

Ann an GINMHAIR no an Mios Deidhonnach do'n
Gheamraidh tha aon La deug thar fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan	1 Leafan	2 Leafan.
1	A	Tiomch gh. ar Tighearna		1 Gen.	1 Romh.
2	b				
3	c				
4	d				
5	e				
6	f	Taisbein. ar Tighearna.			
7	g				
8	A	Lucian. Sag. ag. Mhairt.			
9	b				
10	c				
11	d				
12	e				
13	f	(dach. Hilary, Easb. ag. Faoli-			
14	g				
15	A				
16	b				
17	c				
18	d	Prisca, Oig. ag. Mh.			
19	e				
20	f	Fabian, Easb. ag. Mh.			
21	g	Agnes, Oi agus Mh.			
22	A	Vincent. D. agus M.			
23	b				
24	c				
25	d	Iompachadh N, Phoil.			
26	e				
27	f				
28	g				
29	A	Exodus 2			
30	b				
31	c	R. Tearlach, Mh.			

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an FEABHRA Fhaoillidh no an ceud Mi do'n E-racn tha ochd la thar fichiod, agus ann sna huile bliadh-na leam naoidh la 'ar fichiad.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan.
1	d	<i>Trosq.</i> Exod. 10		1	1 Cor. 13
2	e	Glanadh, O Muirre.		2	14
3	f	Blasius, Easb. ag Mh.		3	15
4	g	12		4	16
5	A	14		5	2 Cor. 1
6	b	16		6	2
7	c	18		7	3
8	d	20		8	4
9	e	22		9	5
10	f	24		10	6
11	g	31		11	7
12	A	Levit. 18		12	8
13	b	20		13	9
14	c	Air 11		Air 12	10
15	d	13		14	11
16	e	16		15	12
17	f	20	Lev. 39	16	13
18	g	22	I r. 39	17	Galat. 1
19	A	24		18	2
20	b	27		19	3
21	c	31		20	4
22	d	35		21	5
23	e	Deut. 1		22	6
24	f	3		23	7
25	g	5		24	8
26	A	7		25	9
27	b	9		26	10
28	c	11		27	11
29		13	Matt. 7	28	Romh. 12
				29	

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an MAIRT no an Mi Meadhonnach do'n Errach
tha aon La deug thair fichiod.

		URNUGH MHAJDNE.			URNUGH PHEASCAIR.		
		1 Leas. 2 Leas.	1 Leas. 2 Leas.				
1	d	David, Ard. Easb.	Deut. 15	Luc. 12	Deut. 16	Ephes. 6	
2	e	Cedde no Chad, Easb.	17	13	18	Philip. 1	
3			19	14	20	2	
4	g		21	15	22	3	
5	A		24	16	24	4	
6	b		26	17	27	Coloff. 1	
7	c	Perpetua Maurit. Mh.	28	18	29	2	
8	d		30	19	31	3	
9	e		32	20	33	4	
10	f		34	21	Jofua 1	1 Teff. 1	
11	g		Jofua 2	22	3	2	
12	A	Greg. Easb. ag. Mh.	4	23	5	3	
13	b		6	24	7	4	
14	e		8	Eoin 1	9	5	
15	d		10	2	23	2 Teff. 1	
16	e		14	3	Breith. 1	2	
17	f		Breith. 2	4	8	3	
18	g	Eidard, R. na Safgan.	4	5	5	1 Tim. 1	
19	A		6	6	7	2, 3	
20	b		8	7	9	4	
14	21	c	Benedict, Abba.	10	8	11	5
31	22	d		12	9	13	6
23	e		14	10	15	2 Tim. 1	
11	24	f	<i>Trefq</i>	16	11	17	2
125	25	g	An' l eachd. gus O Mu		12		3
14	26	A		18	13	19	4
8	27	b		20	14	21	Ti. 1
28	c		Rut. 1	15	Rut 2	2, 3	
16	29	d		3	16	4	Philem.
5	30	e		1 Sam. 1	17	1 Sam. 2	Eab. 1
31	f		3	18	4	2	

T'hoirt Fainear. Gum bheil an aireamh tha ceangailte ris gach i a failleth, eidear an t'aon La'ar fichiod do'n Mhairt agus an t'ochd-anh La deug d'on Aobrain; ag feoladh nan Laithe air an bi airde na Cealaidh a tharlas air an aon La'ar fichiod d'on Mhairt, no a cheud Airde Soille, an deigh an La fin a'nn fna Bliadhnaibh sin am bheil end

An Callandar maille ris Clar nan Leafan.

Ann an AOBRAIN no an Mi Deidhonnach do'n Errach
tha deigh La thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.	URNUIGH FHEASCAIR.			
			1 Leafan.	2 Leafan.			
			1 Sam. 5	Eoin 19			
			7	20			
			9	21			
			11	Gniom. 1			
			13	2			
			15	3			
			17	4			
			19	5			
			21	6			
			23	7			
			25	8			
			27	9			
			29	10			
			31	11			
			2 Sam. 2	12			
			4	13			
			6	14			
			8	15			
			10	16			
			12	17			
			14	18			
			16	19			
			18	20			
			20	21			
			22	22			
			24	23			
			1 Ri. 4	24			
			4	25			
			6	26			
			7	27			
13	1	g		1 Leafan.		1 Leafan.	2 Leafan.
2	2	A		1 Sam. 5	Eoin 19	1 Sam. 6	Eab. 3
	3	b	Ruifhard, Eafb.	7	20	8	4
10	4	e	N. Ambrose, Eafb.	9	21	10	5
	5	d		11	Gniom. 1	12	6
18	6	e		13	2	14	7
7	7	f		15	3	16	8
	8	g		17	4	18	9
15	9	A		19	5	20	10
4	10	b		21	6	22	11
	11	c		23	7	24	12
12	12	d		25	8	26	13
1	13			27	9	28	Seum. 1
	14			29	10	30	2
9	15	g		31	11	2 Sam. 1	3
17	16	A		2 Sam. 2	12	3	4
6	17	b		4	13	5	5
	18	c		6	14	7	1 Phca. 1
	19	d	Alphege, Ard. Eafb.	8	15	9	2
	20	e		10	16	11	3
	21	f		12	17	13	4
	22	g		14	18	15	5
	23	A	N. Decra, Mhart.	16	19	17	2 Ph. 1
	24	b		18	20	19	2
	25	c	N. Mharc. Sois. ag. M	20	21	21	3
	26	d		22	22		1 Eoin 1
	27	e		24	23	25	2
	28	f		1 Ri. 4	24	1 Ri. 1	3
	29	g		4	25	3	4
	30	A		6	26	5	5
	31			7	27	7	2, 3 Eoin

ead nan aireamh oirdheire agus an Litir Dhonnheich is faigse an deigh airde na Gealaich, ag combtharachadh'magh na Cairg air an Bhliadhna sin-*Se-fmhaidh'n* Risghail fo gu'nuig Bliadhna ar Tigh-earna 1899; na dheigh sin bithidh aite nan Aireamh oirdheire air a mthadh.

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann a MADH no Bheltinn. no an Ceud Mhi do'n
Tihamhraidh tha aon La deug thar fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan.
1	b	Naoimh Phil. ag. Scum			
2	c	1 Ri	8 Gniom 28	1 Ri	9 Jud.
3	d	La Fhaotinn am, na Chr.			1 Romh. 1.
4	e		10 Mat. 1		2
5	f		12 2		3
6	g		14 3		4
7	A		16 4		5
8	b		18 5		6
9	c		20 6		7
10	d		22 7	2 Ri	1 8
11	e	2 Ri	2 8		3 9
12	f		4 9		5 10
13	g		6 10		7 11
14	A		8 11		9 12
15	b		10 12		11 13
16	c		12 13		13 14
17	d		14 14		15 15
18	e		16 15		17 16
19	f	Dunstan, ard Easb.			19 1 Cor. 1
20	g		18 16		17 2
21	A		20 17		21 3
22	b		22 18		23 4
23	c		24 19		25 5
24	d	Ezra	1 20	Ezra	3 6
25	e		4 21		5 7
26	f		6 22		7 8
27	g		9 23	Nehem.	1 9
28	A		2 24		4 10
29	b		5 25		6 11
30	c		8 26		9 12
31	d		10 27		13 13
			1 28	Ester	2 14
			3 Marc		4 14

An Callandar maille ris clar nan Leafon.

Ann an GIUIN no Mi Meadhonnach do'n Tshamhraidh,
tha deigh La that' fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH PHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan	2 Leafan
1	e Nicomede, Mh.	Efter 5	Marc 2	Efter 6	1 Cor. 15
2	f	7		8	16
3	g	9		4 Job	1 Cor. 1
4	A	2 Job	5	3	2
5	b Boniface, Easb. ag. Mh.	4	6	5	3
6	c	6	7	7	4
7	d	8	8	9	5
8	e	10	9	11	6
9	f	12	10	13	7
10	g	14	11	15	8
11	A N. Bharn. Abf. ag. Mh.				
12	b	16	12	17, 18	9
13	c	19	13	20	10
14	d	21	14	22	11
15	e	23	15	24, 25	12
16	f	26, 27	16	28	13
17	g N. Alban, Mh.	29	1 Luc	1	30 Galat. 1
18	A	31	2	32	2
19	b	33	3	34	5
20	c Eidard R. na Safg.	35	4	36	4
21	d	37	5	38	5
22	e	39	6	40	6
23	f <i>Trofq.</i>	41	7	42	Ephes. 1
24	g La Ehcith N. Eoin B.				
25	A	Seanr. 1	8	Seanr. 2	2
26	b	3	9	4	3
27	c	5	10	6	4
28	d <i>Trofq.</i>	7	11	8	5
29	e N. Phead. Abf. ag. Mh.				
30	f	9	12	10	6

An Callandar maille ris clar nan Leafan.

Ann an BUIDHE Mhi no an Mi deidhonnach do'n
Tfhambraidh tha ao'n La deug thar fichiod.

		URNUGH MHAIDNE.		URNUGH FHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan.
1	g	Seanr. 11	Luc 13	Seanr. 12	Philipp. 1
2	A	13	14	14	2
3	b	15	15	16	3
4	c	17	16	18	4
5	d	19	17	20	Coloff. 1
6	e	21	18	22	2
7	f	23	19	24	3
8	g	25	20	26	4
9	A	27	21	28	1 Teff. 1
10	b	29	22	31	2
11	c	Ecclef. 1	23	Ecclef. 2	3
12	d	3	24	4	4
13	e	5	Eoin 1	6	5
14	f	7	2	8	2 Teff. 1
15	g	9	3	10	2
16	A	11	4	12	3
17	b	Jerem. 1	5	Jerem. 2	1 Tim. 1
18	c	3	6	4	2, 3
19	d	5	7	6	4
20	e	7	8	8	5
21	f	9	9	11	6
22	g	11	10	12	2 Tim. 1
23	A	13	11	14	2
24	b	15	12	16	3
25	c	(Tro ^g) N. Seum. Abf. ag. Mh.	13	13	4
26	d	N. Anne.	17	14	18 Tatus 1
27	e	19	15	20	2, 3
28	f	21	16	22	Philem
29	g	23	17	24	Eabh. 1
30	A	25	18	26	2
31	b	27	19	28	3

An Callandar maille ris clar nan Leafon.

Ann an OGUST no an ceud Mhi do'n Fhobhair the
aon La deug thar fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH PHEASCAIR.	
		1 Leafan. Jer.	2 Leafan. Eoin 20	1 Leafan. Jer.	2 Leafan. Eadh. 4
1	c La Luanit.				
2	d	29	21	30	5
3	e	31	2	32	6
4	f	33	Gniond: 1	34	7
5	g	35	2	36	8
6	A An Chruthatharruigh ar (Tier. Ainim Jofa.	37	3	38	9
7	b	39	4	40	10
8	c	41	5	42	11
9	d	43	6	44	12
10	e N. Laubhrinn, Mh.	45, 46	7	47	13
11	f	48	8	49	14
12	g	50	9	51	Scum. 1
13	A	52	10	Triabh. 1	2
14	b	Triabh 2	11	3	3
15	c	4	12	5	4
16	d	Efec. 2	13	Efec. 3	5
17	e	6	14	7	1 Phead. 1
18	f	13	15	14	2
19	g	18	16	33	3
20	A	34	17	Dan. 1	4
21	b	Dan. 2	18	3	5
22	c	4	19	5	2 Phead. 1
23	d	6	20	7	2
24	e No Bartelom. <i>Trosq.</i>	8	21	9	3
25	f	10	22	1	Eoin 1
26	g	10	23	11	2
27	A	12	24	Hofca 1	3
28	b N. Auguſtín, E.	Hof. 2, 3	25	4	4
29	c Buintinn a chinn do Eoin	5, 6	26	7	5
30	d	8	27	9	2, 3 Eoin
31	e	10	28	11	Jud.
		12	Matt. 1	13	Romh. 1

An Callandar maille ris clar nan Leafon.

Ann an SEACH MHI no Mi meadhonnach an Fhobhair
tha deigh La thar fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.	URNUIGH FHEASCAIR.
		1 Leafan. 2 Leafan.	1 Leafan. 2 Leafan.
1	f Gilliofa, Abba ag. Aid.	Hof. 14	Mat. 2
2	g	Joel 2	3
3	A	Amos 1	4
4	b	3	5
5	c	5	6
6	d	7	8
7	e Enurchus, Easb.	9	8 Obad.
8	La Bhreith Muir.	Jonah 1	9 Jonah 2, 3
9	g	4	10 Micah 1
10	A	Micah 2	11 3
11	b	4	12 5
12	c	6	13 7
13	d	Nahum 1	14 Nahum 2
14	e La na Croish N.	3	15 Habak. 1
15	f	Habak. 2	16 3
16	g	Zeph. 1	17 Zeph. 2
17	A Lambert, Easb. ag. M.	5	18 Haggai 1
18	b	Haggai 2	19 Sec. 1
19	c	Sec. 2, 3	20 4, 5
20	d <i>Trosg.</i>	6	21 7
21	e N. Matta, Ab. ag. M.	8	22 9
22	f	10	23 11
23	g	12	24 13
24	A	14	25 Malac. 1
25	b	2	26 3
26	e N. Cypr.	4	27 1
27	d	4	28 Tobit 1
28	e	Tobit 2	Mat. 1
29	f N. Mic.ag.na Hainguile.	4	2
30	g N. Jer, Aid. ag. Teafg.	4	3
31			6
32			10
33			11
34			12
35			13
36			14
37			15

Ann TOCHDMHI

An Callandar maille ris clar nan Leafan.

Ann an TOCHD Mhios no Mis deidhonnach an Fhobhair tha ao'n Là deng thar fichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan	2 Leafan
1	A Remigius, Easb.	Tobit 7	Marc 4	Tobit 8	1 Cor. 16
2	b	9	5	10	Cor. 1
3	c	11	6	12	2
4	d	13	7	14	3
5	e	Judith 1	8	Judith 2	4
6	f Faith, Oi. ag. M.	3	9	4	5
7	g	5	10	6	6
8	A	7	11	8	7
9	b Denys, Easb. ag. M.	9	12	10	8
10	c	12	1	12	9
11	d	13	14	14	10
12	e	15	15	16	11
13	f Ri. Eid. Faoidheach.	Crion. 1	16	Crion. 2	12
14	g	3	Lu. 1 to 39	4	13
15	A	5	1 r. 39	6	Galat. 1
16	b	7	2	8	2
17	c Etheldreda, Oigh.	9	3	10	3
18	d N. Lucas, Sòig.		4		4
19	e	11	5	12	5
20	f	13	6	14	6
21	g	15	7	16	Ephes. 1
22	A	17	8	18	2
23	c	19	9	Ecclus 1	3
24	d	Ecclus 2	10	3	4
25	e Crispin.	4	11	5	5
26	f	6	12	7	6
27	g (Trofg.)	8	13	9	Philip. 1
28	A N. Stàmoin ag. Jud.		14		2
29	b	10	15	11	3
30	c	12	16	13	4
31	d Trofg.)	14	17	15	Coloff. 1

An Callandar maille ris Clar nan Leafan.

Ann an NAOIMHI no an ceud Mhios do'n Gheamhraidh
tha deigh La thar fhichid.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASC AIR.	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan.
1	d	La Nan pile N:			
2	e	Eccus. 16	Luc 18	Eccus. 17	Coloss. 2
3	f	18	19	19	3
4	g	20	20	21	4
5	A	Cionspad na Papanach.			
6	b	22	21	23	1 Tcfl. 1
7	c	Leonard, Aid.			
8	d	24	22	(a) 25	2
9	e	27	23	26	3
10	f	29	24	(b) 30	4
11	g	31	Eoin 1	32	5
12	A	33	2	34	2 Tcfl. 1
13	b	35	3	36	2
14	c	37	4	38	3
15	d	39	5	40	1 Tim. 1
16	e	41	6	42	2, 3
17	f	43	7	44	4
18	g	45	8	(c) 46	5
19	A	47	9	48	6
20	b	49	10	50	2 Tim. 1
21	c	51	11	Baruch 1	2
22	d	Edmund, R. ag. Mh.			
23	e	Baruch 2	12	3	3
24	f	4	13	5	4
25	g	6	14	Sdair Suf.	Titus 1
26	A	Bel. ag Dr	15	Ifoiah 1	2, 3
27	b	Ifoiah 2	16	3	Philem.
28	c	4	17	5	Eabh. 1
29	d	6	18	7	2
30	e	8	19	9	3
		10	20	11	4
		12	21	13	5
		Trosg.			
		N. Aindra Abf. ag. M		Gniomh 1	6

(a) Leugh amhair gu' rann, 13

(b) Leugh amhair gu' rann, 18

(c) Leugh amhair gu' rann, 20

An DEICIMHI

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an DEICHMHI no Mios Meadhonnach an Gheamh
raidh tha deigh La thar fhichiod.

		URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR	
		1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan.
1	f	Ifaiah 14	Gniomh 2	Ifaiah 15	Eabh 7
2	g	16	3	17	8
3	A	18	4	19	9
4	b	20, 21	5	22	10
5	c	23	6	24	11
6	d	Neac. Eafb. 25	7 gus 30	26	12
7	e	27	gus r. 30	28	13
8	f	La 1 or. Muir. 29	8	30	Seum. 1
9	g	31	9	32	2
10	A	33	10	34	3
11	b	35	11	36	4
12	e	37	12	38	5
13	d	Lucy, O. og. M. 39	13	40	1 Phead. 1
14	e	41	14	42	2
15	f	43	15	44	3
16	g	O Sapientia. 45	16	46	4
17	A	47	17	48	5
18	b	49	18	50	2 Phead. 1
19	c	51	19	52	2
20	d	53	20	54	3
21	e	N. Tom. Abf. ag. Mh. <i>Tr ofg.</i>	21	55	1 Eoin 1
22	f	55	22	56	2
23	g	57	23	58	3
24	A	<i>Tr ofg.</i> 59	24	60	4
25	b	La Nodhlaic.			
26	c	N. Steph. ceud Mh.			
27	d	N. Eoin Abf. ag Sois.			
28	e	La na Neochion.			
29	f		25	62	2 Roin. 5
30			26	64	3 Eoin.
31	A	Silvester, Eafb.	28	66	Jud.

CLOIR agus RIAGHAILTE air son an Feiste
 a ata gathraca agus na Feiste neo-ghluaisi;
 maille re na Laeth troisg teadh na Bhliadhna.

Riaghailte chum fios fhaghail uair tha na Feiste ag athra-
 chadh agus Laeth Naomh toiseacha.

SELa na Caisg (air am ag bheil a ehuid eile ar crocha do ghna) an ceud
 Domhnach an diaidh arde na Soilse a tharlas air, no an diaidh an
 aon La a'r fichiod do'n Mhairs; as mo tharlas arde na Soilse air an
 Domhnach, se an Domhnach na dheigh La Caisg.

Ata Domhnach an Aidbheint do ghna an Domhnach as faigse do
 Feid N. Andrea is dhiabh roimh no nadheidh.

Ata Domhnach	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Septuagesima} \\ \text{Sexagesima} \\ \text{Quinquagesima} \\ \text{Quadragesima} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Naoidh} \\ \text{Hochd} \\ \text{Seachd} \\ \text{Sea} \end{array} \right.$	$\left. \right\}$ Seachduin roimh an Caisg.
--------------	--	---	--

Ata :	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Domhn. Rogationadh} \\ \text{La'n Deafghabhail} \\ \text{Domhn. na Caingis} \\ \text{Domhn. na Trinaid} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Cuig Seachduin} \\ \text{da fichiod La} \\ \text{Seach Seachduin} \\ \text{Hochd Seachduin} \end{array} \right.$	$\left. \right\}$ an diaidh an Caisg.
-------	--	--	--

Clar nan Feirdibh uile ata re choimhead ann san Eaglais
Shafganach feadh na Bliadhna.

Dombnich uile na Bliadhna.

Laeth nan Feirde an {
Teomcheol giarradh ar Tighearna.
An Taisbeineadh.
Iompachadh N. Phoil.
Glanadh Oigh Muirre.
N. Matthias Abfdail.
Teachdaircehd O. Muirre.
N. Mhaircals Soisg.
N. Phiip agus Seomais.
La'n Deafghabhail.
N. Bharnabas.

Dia Luan agus dia Mairt ann Seachdain na Caifg.

Laeth nan Feirde an {
Breith N. Eoin Abfd.
N. Pheadair Abfd.
N. Seomais Abfd.
N. Bartolomai Abfd.
N. Matta Abfd.
N. Michael agus uile Ainie.
N. Lucas Soisg.
N. Simon agus Jud Abfd.
Uile Naomh.
N. Aindrea Abfd.
N. Tomais Abfd.
Breith ar Tighearna.
N. Stephein Mart,
N. Eoin Soisg.
Na Neochentach N.

Bea Luan agus dea Mairt ann Seachdain Caingis.

Clár nan Bhigil, nan Feifde, agus Laeth trosgadh ata
ran comhail san Bhliadhna.

Bhigil roimh.	{	La Breith ar Tighearna.
		Glanadh Oigh Bean Mhirre.
		An Teachdearachd gus 2'n Oigh Bean Muirre.
		La Caifg.
		La'n Deafghabhail.
Bhigil roimh.	{	An Caingis.
		La N. Matthias.
		N. Foin Baifde.
		N. Phedair.
		N. Seomais.
		N. Bartolemai.
Bhigil roimh.	{	N. Matta.
		N. Tomais.
		Uile Noaimh.

Fóir feinear. Mo tharlas oan cr bi do na Laeth feifde so air Dia
Luain, ata an Bhigil no'n La Trosg re chomhail air an Dia Sa-
thuirne is faifge roimh.

Laeth Troiíg.

1. Da fhichiod Laeth air Chargus.	}	1. An ceud Domh. fa Chargus.
2a Na Laeth Luaithreadh air na cair		2. An Caingis.
Raidh, se fin ra radh, an Dicea-		3. An 14 do'n Seachmhi.
daoin an Diahaoine agus Dia Sa-		4. An 13 do'n Deichmhi.
thairne an deigh.		
3. Na tri Laeth Rogationedh, se fin ra radh, Dia Luain, Dia Mairt, a-
gus Diciadaoin roimh, an Diardaoin Noamh, no Deafghabhail ar
Tighearna.		
4. Gach Diahaoine san Bhliadhna, Sóar La Nollaic.		

Laeth Sonruigte foilemte air son am bheil Urnuigh
araidh air an ordugha.

1. An cuigibh La d'on Naoimh, mar Cuimhnuichean an Chonspid Phapanach.
2. An deichibh La thar fhichiod do'n Ginmbair, mar cumhnuichean Mhartearachd an ceud Righ Tearlach.
3. An Naoimh La thar fhichiod do'n Maidh, mar Cuimhnuichean air Preith agus aifag an dara Righ Tearlach.
4. An cuigead La thar fhichiod do'n Ochdmh air an thoifigh Riaghail s'ona Righ Deorsa an Treas.

Clár eile air son fhaoinn amach La na Caifg go Brath.

LITIR DIOMHNICH.

Uibhar Oir.	A	B	C	D	E	F	G
I	Aib. 16	17	18	19	20	14	15
II	Aib. 9	3	4	5	6	7	8
III	Mar 26	27	28	20	23	24	25
IV	Aib. 16	17	11	12	13	14	15
V	Aib. 2	3	4	3	6	Mart. 31	Aib. 1
VI	Aib. 23	24	25	19	28	21	22
VII	Aib. 9	10	11	12	13	1	8
VIII	Aib. 2	3	Mart. 28	29	30	31	Aib. 1
IX	Aib. 16	17	18	19	20	21	2
X	Aib. 6	10	11	5	6	7	8
XI	Mar 26	27	28	27	30	31	5
XII	Aib. 16	17	18	19	13	14	5
XIII	Aib. 2	3	4	5	6	7	8
XIV	Mar 26	27	28	22	23	24	5
XV	Aib. 16	10	11	12	13	14	5
XVI	Aib. 2	3	4	5	Mart. 30	31	Aib. 1
XVII	Aib. 23	24	18	19	20	21	22
XVIII	Aib. 9	10	11	12	13	7	8
XIX	Aib. 2	Mart. 27	28	29	30	31	1

CHUM feum a dheana do'n clár roinfeadh, fuigh Litir Domhnach na Bhladhna san loine a's airde, agus an Uibhar Oir na jonad fein: agus nu choinneadh sin, ann 'san loine cheudna, fo'n Litir Domhnach gheibh thu an La do'n Mhios air do thairidh an Caifg 'san Bhladhna sin. Ach thoir fahear, gu bheil ainm a' Mhios air an Laimh chli.

An ORDUGH air URNUIGH MHAIDNE
agus PHEASCAIR, a chum bhith air an
leugha agus air an gnathacha gach La feadh na
Bhliadhna.

BITHIDH 'n Urnuigh Mhaidne agus Pheascair air 'n cleachda
ann an ioniad gnathuighd na Heaglas, n' Tseapail, no
Sansal; mu se 'fnach bith e an ordughadh arcir do Uchdir an
aita sin. Agus mairidh na Sansail mar a bha iad ann s'na ham
a chuidh seachad,

Agus ann so tha e re thoirt fainear, cum bith leithed a Dhai-
leaganith na Heaglais agus nan Ministribh re uile ama m'friadh-
tadh, air an cumail, agus air n'gnathachdh, mar bha iad sa'n
Eaglais Sasganach so, le Ucdaras Pharlaimint ann s'an dara
Bhliadhna a Righeachd an Seathnith Rìgh Edard.

ORDUGH

NA H-URNUIGH MHAIDNE,

GACH LA S A' BHLIADHNA.

† Aig toiseach na h-Urnigh Mhaidne, leubhaidh a' Ministear le h-ard. ghuth aon, no tuille, do na h-earruinnibh fo, do na scriobtuiribh a leanas : Agus an fin their è an ni fin ata scribhte an deigh na n-earruinean ceudna.

A'NUAIR a philleas an duine aingibh air ais o' n aingeach a rinn è, agus a ni è an ni fin tha * dligheach agus ceart, Sabhailidh se anam beo. Efec. xviii. 27.

Tha mi 'g aidèacha mo † lochdaibh, agus tha mo pheaca do 'ghna fa 'm chomhair. Sal. li. 3.

Faluich do ghnuis o'm' pheacannaibh, agus duth amach m' uil, aingeachd. Sal. li. 9.

'S iad iobairtean Dhe spiorad brist : an cridhe brist, agus brúite, O Dhe, cha déan ù di-mheas air. Rann. 17.

Reubaidh 'ur cridhe, agus ni h-iad bhur n-eudaichin, agus pillibh a dh-ionnfuidh an Tighearna bhur Dia ; oir tha è † iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus § lan do chaomhalachd, agus gabhuidh è aithreachas o 'n olc. Joel. ii. 13.

Do 'n Tighearna ar Dia-ne buinibh trocairean agus maithe-nais, ge do rinn sinne ceannairc 'na aghaibh : ni mo thug sinn umhlachd do ghuth an Tighearna ar Dia, chnm siubhal 'na reachdaibh a chuir è romhainn. Dhan. ix. 9. 10.

A

O

* laghail.

† chiantaibh.

‡ grásmhail.

§ pait ann canimheas.

O Thighearna, smachduich mi, ach le breitheanas; ni h-rann a' d'chorruich, an t-eagal gu'n dean ù neimh-ni dhìom. Jer. x. 24. Sal. vi. 1.

Deanuibh aithreachas; oir ata rioghachd neamh am fogus. Mhat. iii. 2.

Eiridh mi, agus theid mi dhìonfuidh m' athar, agus their nì ris, Athair pheacaidh mi'n aghaidh Neamh, agus a' d' lathair fe, agus cha'n fhiumi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom. Lu. xv. 18. 19.

Na tòisich am breitheanas ri d' sheirbheifach, O Thighearna; oir ann a d' fhianuis cha bhì duine beo air fhìreanacha'. Sal. cxliii. 2.

Ma their sinn nach 'eil peacadh annainn, tha sin 'g ar mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annain. Ach ma dh-aidicheas sinn ar peacaidh, tha eisin fìreanach, agus ceart a chum ar peacaidh a mhatadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd. 1 John, i. 8, 9.

A Bhraithrean ro iohannuinn, tha 'n scriobtuir ann iomad àite 'g ar brosnuchadh chum lionmhoireachd, ar peacaidh agus ar n'aingeachadh aithneachadh agus aidmheil, agus nach bu chòir dhuinn a bhì gabhail an leifgeil no ga 'm solach ann lathair Dhe uile chumhachdaich ar n-Athair neamhuidd, ach an aideachadh le cridhe umhal, iriosal, àithreachail agus uramach, chum gu 'm faigheamaid mhaitheanas ann' ta trid a mhòr mhaitheas agus a thròcair neo-chrìchnuichte. Agus ge bu chòir dhuinn air gach uile am ar peacaidh aideacha' gu h-iriosal am fianuis De, gidheadh is' còir dhuinn gu ro araidh sin a dheanamh a nuair a chruinnicheas agus a thig' sinn an ceann a chèile, chum buidheachas a thabhairt air son nan So-chairean mòra a ghabh sin o laimh, a chliu ro luachmhor a chur an cèill, fhocal ro naomh eisdeachd, agus a dhiarruidh nan nithe sin ata § iomchuidh agus feumail, air son a chuirp co maith 's airson an anama. Uime sin guidhim agus cuirim a dh'achanaich oirbh, a mheid 's ata 'n fo lathair, gu 'n rachadh sibh maille rium-sa le cridhe fìor-ghlan, agus le guth iriosal, gu rìgh-chathair a ghrais neamhuidd, ag radh am deigh-fe.

† Aidmheil gnathuichte, a labhras an comthìonal gu h-iomhlan, an deigh a Mhinistear, air bhì dhoibh uile air an gluinibh.

A THAIR, uile chumhachdaich agus to throcairach, chaidh sinn a' mearachd agus air feacharan o d' shlighidh mar chaoirich chailte. Leann sinn gu ro mhor innleachdan agus tograidh ar cridheacha fein. Chiontuich sinn an aghaidh do
reachda'

reachda' naomho. Dh-fhag sinn gun deanamh na nithe sin bu chòir dhuinn a dheanamh, agus rinn sinn na nithe sin nach bu chòir dhuinn a dheanamh, agus cha 'n 'eil Slainte annain.— Ach thusa O Thighearna, dean trocair oirn, ciontaich thruagh. Caomhne iadfan, O Dhe, a dh-aidicheas an ciontaidh, tabhair air an ais iadfan a ni aithreachas; A rier do gheallanna a dh-fhoillficheadh do 'n chinea-daoinne ann Josa Crìofd ar Tighearna — Agus deonnich, O Athair a 's mo tròcair, air a sga-fan, gu 'm bi sinn an deigh so aig caitheamh ar beatha gu diadhaidh, gu fireanach, agus gu meafura, Chum gloir t'ainm naomha. Amen.

¶ Am Fuafgladh, no a maicheannas pheacanna a their an Sagart amhain na sheafamh : air bhi do 'n phobul fathast air an gluinibh.

DIA uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn' Josa Crìofd, le nach mian bas pheacaich, ach leis am b'fhear è philleadh o aingeachd, agus a bhi beo; agus a thug cumhachd agus aithne d'a mhinisteribh suas gladh a-gus maitheanas peacach fhoilifeachadh agus a chuir an cèill d'a phobul air dhoibh aithreachas a dheanamh; Bheir è maitheanas agus fuafgladh dhoibh sin uile a ni fìor aithreachas agus gun cheilg achreideas a fhoifgeul naomh. Uime, sin guidhemid air gu'n deonuicheadh è dhuinn fìor aithreachas, agus a Spiorad naomha, chum gu'm biodh na nithe ata sinn à deanamh air an à n fo taitneach leas, agus gu'm bi a chuid eile d' ar beatha an deigh so fìor-ghlan agus naomh, chum as fadheoidh gu'n d'thig sinn g'a ghairdeachas fìorruidh trid Josa Crìofd ar Tighearna.

¶ Freagraidh ann pobul an so, agus aig crìch gach urnuigh eile. Amen.

¶ An sin sleachdaigh a Minister, agus their è urnuigh 'n Tighearna le guth àrd; air bhi do'n phobul mar an teudna air an gluinibh, agus aig radh urnuigh 'n Tighearna mar aon ris, aon ann so, agus an sgach air eile do'n t-feirbhis dhiadhaidh ann san gnathuichear i.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd Deanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail, Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin, dhiobh-sin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinna o olc; oir is leat-fa an rioghachd, agus a chumhachd, agus a ghloir, gu fìorruidh, agus gu fìorruidh. Amen.

¶ An sin mar an ceudna a their e.

O Thighearna, fosgail thusa ar bilean.

Freag. Agus taisbeinidh ar beul do chliu.

Min. O Dhe dean deisir d' ar faoradh.

Freag. O Thighearna, dean cabhag d' ar comhnadh.

¶ Ann fo air bhi dhoibh uile 'nan seasamh suns, the'r an' Sagart. -

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu fionnuidh Saoghal gun chrìch. Amen.

Min. Molaibh an Tighearna.

Freag. Biodh ainm an Tighearna air a mholadh.

¶ An fin a deirear, no feinni an t' Salm fo 'a leannas; ach ni'n feinnir e air domhnach na caisge, air am bheil salm eil air orducha, agus cha choir a leubhadh ann fo air an naoitheimh-la deug do mhios air bhith, ach ann au ordu' gnath-aichte uan Salm.

Venite, exultemus Domino.

Salm, xcv.

○ Thighibh, Seinneimid do 'n Tighearna; deanamid gairdeachas gu Suibhir ann § carriag ar Slainte.

Thigimid a steach 'n a lathair le breath-buidheachais; agus taisbeinimid finn fein aoibhneach ann san le Salmaibh.

Oir is Dia mòr an Tighearna, agus Rìgh mòr os coinm nan uile dheè.

Ata uile chriochana talmhainn na laimh-fin; agus is leis neart nam beann mar an ceudna.

Is leifan an fhairge, agus rinn e i; agus dhealbh a lamhan an talamh tioram.

O Thighibh, deanamaid adhradh, agus tuitemid fios agus Slèuchdamaid ann lathair Jehobha ar Cruithear.

Oir is eifin an Tighearna ar Dia, agus is finne popul ineachtraidh, agus caoirich a laimh.

An diu ma dh' eifdeas sibh a ghuth, na cruaidhichibh' ur cridheachan; mar ann s a' bhrofnochadh, agus mar ann an la chuiridh san shafach.

Nuair a bhuaire' ur n-aithreacha mi a dhearbhadh iad mi, agus a chunnaic iad m' oibre.

Re da-fhichiod bliadhna bha mi air mu ghraineacha leis a Ghinealach so, agus a thuirte mi; Is pobul iad ata air Seacharan 'nan cridheachaibh cha robh eolas ac' air mo Shlighiòh.

Do na mhionnaich mi a m' fheirg; nach rachadh iad a steach d'om shuaimhneas.

Gloir do'n Athair agus do 'n Mhac; agus do'n Spiorad naomh;

Mar a bha air tús, anois ata, is bithidh gu brath; fionnuidh gun chrìch. Amen.

¶ An

¶ An sin leanuidh na Sailm an deigh a cheile mar ata lad air an orduchadh.--- Agus aig deireadh gach Sailm re na bliadhna, agus mar an ceudna an deigh *Benedicite, Benedictus, Magnificate,* agus *nunc dimittis* a deirear.

Gloir do'n Athair agus do'n Mhàic, &c.

¶ An sin leubhar guth foilleir le gut so chluinntinn, an ceud leafan air a thoirt ^{as} an t'fean tiomna, mar ata orduichte ann fa || Challandar, (mur'eil leafan àraid air orduchadh air son an la fin). air bhi do' neach ara leubhadh 'na sheafamh, agus 'g a thiontadh fein, air an doigh is fearr a chluinnear e leo-fan uile ata lathair. Agus an deigh sin, a deirir no feinnir ann Gaelic, an laeidh ris an abrar *Te Deum laudamus* gach la fad na bliadhna.

¶ Thoir sainear, roimh gach Leafan gu n-abair a Miniùleir, ann so ata *leitbid fo chuideil a' toiseach, na raun do leitbid fo do chuideil do leitbid fo do leabbar*; agus an deigh gach leafain, ann so *thà'n ceud, no an dara leafan n' crìochnadh.*

Te Deum Laudamus.

THIN finn a' toirt molaidh dhuit O Dhe; tha finn a g' aidichidh gur tu an Tighearna.

Tha' an talamh uile a toirt adradh dhuit; an t-Athair bith-bhuan.

Riut-fa glaodhuidh na h-aingil uile gu h-ard; nà neamhan, agus gach cunhachd ata annta.

Riut-fa tha na Cheraibim, agus Seraphim, aig eigheach do ghna.

Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia nan Sluagh.

Tha neamh agus talamh lùn do Mhòrachd; do ghloir.

Tha Comhthional glormhor nan Abfdol; 'a toirt mólaidh dhuit.

Tha Co' chomuinn ciatach nan faidhean a toirt moladh dhuit. Sluagh uafal nam Mairtereach; molaidh iad thu.

An Eaglais naomh air feadh an domhain uile; aidichidh Si thu;

Athair; na Mòrachd gun chrìch.

T' aon Mhàic; fìor, agus urramach;

Mar an ceudna an Spiorad Naomh; an Comhfhuilt-fhear.

Is tufa Rìgh na gleir; O Chrìofd.

Is tu Mac fìorruidh air Athar.

A' nuair a ghabh thu os laimh an Duine a shaoradh; cha bu ghraicil leat Brein na 'Oigh.

'Nuair thug thu buaigh air † guin a bhàis; dh'fhosgail thu riaghachd neamh do na h-uile chreidmhiich.

Tha thu a d' ihuidhe air deas laimh Dhe; ann glòir an Athar.

Tha finn a creidsin gu'n d'thig thu, gu bhi d' bhreitheamh oirn.

Air

Air an abhar sin, guidhemid ort, cuidich do sheirbheisich ;
a shaor thu le d' fhuil mhor-luach fein.

Dean an aireamh maille re d' uaomh : ann glòir shiorruidh.

O Thighearna, sabhail do shluagh ; agus beannuich t' oigh-
reachd.

¶ Stiuir iad ; agus tug suas gu siorruidh iad.

O la gu la ; ard-mholaidh finn thu ;

Agus bheir sinn adhradh do t' ainm do shior : faoghal gun
chrich.

Deonuich O Thighearna ; ar cumail an diu o pheaca.

O Thighearna dean tròcair oirn ; dean tròcair oirn.

O Thighearna, thigeach do thròcair a nuas oirn ; mar ata ar
n-eòrbs' annad.

O Thighearna, ann ad-fa chuir mi dòchas ; na leig Uabhas
orm gu brath.

¶ No 'n laoidh in *Benedicite omnia opera Domini.*

O Sibh-se u² oibreadh an 'Tighearna ; beannuichibh an
Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O Sibh, Aingle an 'Tighearna, beannuichibh an Tighearna ;
molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O shlaitheife, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus
arduichibh è gu siorruidh.

O Sibh-se uifgeacha, ata os cionn nan Speur, beannuichibh
an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O sibhs' uile Chumhachdan an Tighearna, beannuichibh an
Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O a ghrian 's a ghealach, beannuichibh an Tighearna ; mo-
laibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O sibhs' a Reulta neimh, beannuichibh an Tighearna ; mo-
laibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O a fhrafan, agus a dhriùchd, beannuichibh an Tighearna ;
molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh,

O a ghaothanna Dhe, beannuichibh an Tighearna ; molaibh
è agus arduichibh è gu siorruidh.

O a Theine agus a Theas, beannuichibh an Tighearna ; mo-
laibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O a gheamhra agus a Shamhra, beannuichibh an Tighearna ;
molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O dhriùchd agus a rheotha, beannuichibh an Tighearna ; mo-
laibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O a Rheotha agus fhuachd, beannuichibh an Tighearna ;
molaibh è agus arduichibh è gu siorruidh.

O

O Eith agus a Shneachd, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O Oidhcheanna agus a laeth, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O a sholus agus a dhorachadus, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O a dhealanaich agus a mealtaibh, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O beannaichaibh an talamh an Tighearna ; seadh fòs molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O fhleibhte, agus a bheanta ard, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O gach uile luidh uaine air an talamh, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhse a thobraiche, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O a fhairgeachan agus a thuiltean, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhse a mhuca-mara, agus gach uile nì a ghluaiseas ann 'na h-ufgeachaibh, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O uile eunlaith an aidheir, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O uile anmhidh agus spreidh, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhs' a chlann nan daoine, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O beannuicheabh Israel an Tighearna : moladh iad è agus arduicheadh è gu fìorruidh.

O sibhs' a shagairt an Tighearna, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhs' a sheirneisich an Tighearna, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhs' a spioraid agus anaman nam firein, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O sibhs' a dhaoine naomh agus iriosal an oridhe, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

O Ananias, Afarias, agus a Mhifael, beannuichibh an Tighearna ; molaibh è agus arduichibh è gu fìorruidh.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh ;

Mar bha 'n tùs. ata anois, agus a bhios gu fìorruidh ; Saogh-al gun chrìch. Amen.

¶ An sin, air an doigh cheudna leubhar an dara leafan, air a' thoirt as an tiomna nuadh; agns an deigh sin an laoidh a leanas; ach a nuair a tharlas d'i bhi air a leubhadh an fa' chaibdeil air an la cheudna, no air fon an t foisgeil air la *Euin boifde*.

Benedictus. Lu. i. 68.

GU ma beannuichte 'n Tighearna Dia Israèl; air fon gu'n d' fhiofruidh se agus gu'n do Shaor è a phobul fein; Agus thog è suas dhuinne slainte threun; am tigh Dhaibhi a Sheirbheifeich fein.

A reir mar a labhair se le bèul fhàidhean naomha fein, a bha ann o' thoifeach an t-faoghail.

A thabhairt faorfa dhuinn o ar naimhdibh; agus o laimh na muintir sin uile leis am fuathach sinn;

A choilionadh na tròcair a gheall è d' ar n-aithreachaibh; agus a chuimhneachadh a choi'-cheangail naomha fein;

A choi'lionadh a' mionn' a mhionnaich se d' ar finfir Abraham; gu'n d' thugadh è dhuinn;

Air bhi dhuinn air ar saoradh o laimh ar naimhdin; gu'n deanamaid feirbheis dha gun eagal;

Ann naomhachd agus ann am firèantachd 'n a lathair fein: uile laith' ar beatha;

Agus thus a leinibh, goirthear dhiot faidh an Ti is ro-airde; oir theid ù roimh' aghaidh an Tighearna a dh' ulluchadh a shlighe;

A thabhairt eolas slainte d' a phobull chum mhaitheanas 'n am peacaibh.

Tre chaomh throcair ro-mhòir ar De-ne; leis an d' fhiofraich an ùr-mhadain o'n ionad a 's àirde sinn;

A thoirt soluis dhoibhs' ata 'n an fuidh' ann dorcbadas, agus ann sgail a' bhais; agus a threorachadh ar casan air shlighe na sìth.

G'oir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad naomh;

Mar bha 'n tùs, tha a nis agus agus a bhios gu fìorruidh; faeghal gun chrìch. Amen.

¶ No an Salm fo.

Jubilate Deo. Salm 100.

OBithibh aoibhneach ann fa 'n Tighearna, a thirbh uile: deanaibh feirbheis do 'n Tighearna le h aiteas, agus thigibh a steach 'n a lathair le guth ciul.

Bithibh cinnteach gur h-è 'n Tighearna is Dia ann: 's eisin a rian sinn, agus cha fìnn fein, is fìnn a shluagh agus caoirich ionaltraidh.

O Rachaibh a steach 'n a gheatuibh le breith-bhuidheachais, agus 'n a chuiribh le cliu: bithibh taingeil dha, agus molaibh ainm.

Oir tha 'n Tighearna gràsinhor, tha thròcair mairtheanach, agus fhàin buan o ghinealach gu ghinealach.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad naomh;

Mar bha ann tùs, ata nis, agus a bhitheas, gu brath: Saoghal gun chrìch.

¶ Ann sin feinnir na theirear Creud nam Abfdol leis a Mhinisteir, agus leis an t' sluagh na'n seafamh. Ach ni h-ann air na laethibh air an d' orduicheadh Creud N. *Atnanajus* do leughadh.

CReidim ann Dia ant Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain: Agus ann Josa Crioisd aon Mhac san ar Tighearna; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire; A dh' fhuiling fo Phonsius Pilat, Do cheufa, do fhuair bàs, do adhlaiceadh. Chaidh è fios do dh' Ifrionn; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è suas air neimh, agus ata fè na shuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich; a' sin thig e thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann san Spiorad Naomh: an Eaglais Naomh choit-chinn; Co-chomunn nan Naomh; Maitheanas na 'm peacanna; Aifeirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

¶ Agus an deigh sin, na 'n urnuighean fo a leanas, air bhig do 'n t sluagh uile gu crabhach, oir an gluinibh, a Ministeir, air thus aig radh le guth ard.

Gu'n raibh an Tighearna maille ribh.

Freag. Agus maille re do Spioradfa.

Mi. ¶ Deanamaid urnuigh.

A Thighearna dean tròcair òirn.

A *Chrioisd* dean trocair oirn.

A Thighearna dean tròcair òirn.

¶ An sin their a' Ministeir, an cleitich agus an sluagh urnuigh an Tighearna le guth ard.

AR n Athair ata air Neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deannar do thoil air an talamh mar a dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar 'n aran lathail. agus maith dhuinn ar ciontaidh, mar a mhaitheas sinne dhoibh-sin a chiontuicheas n ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor fian o olc. Amen.

¶ An sin thair a Ministeir 'n a Sheafamh.

O Thighearna, taisbean dhuinn do thròcair.

F. Agus deonuich dhuinn do shlainte.

M. O Thighearna sabhail an Rìogh.

F. Aguseisd ruinne gu trocaireach, a nuair a ghairmeas sinn ort.

M. Sgeudaich do Mhinisteirin le fireantachd.

F. Agus dean do shluagh taoghta fein aoibhneach.

M. O Thighearna, sabhail do shluagh.

F. Agus beannuich t oighreachd fein.

M. Thoir sìochaidh r' ar liu-ne, O Thighearna.

F. Do bhrì nach 'eil neach air beith eile ata cogadh air ar son, ach thus amhain, O Dhe.

M. O Dhe, glan ar cridheachan an taobh a stigh dhinn.

F. Agus na tabhair uainn do Spioradh naomha.

¶ An sin leanuidh trì gear-urnuigh : A cheud aon a bhuineas don la 'Si sin, an aon cheadna tha air a h' orduchadh aig a chomhach ; an dara aon air son sìth ; an treas aon air son grais gu beatha chaithe gu maitb. Agus cha chaochlar a chaoidh an da urnuigh dheirionnach, ach theirear iad gach la, aig urnuigh na maidne, re na bliadhna gu hiomlan ; mar a leanas ; air bhì do'n t' sluagh uile air an glunibh.

¶ An dara gear Urnuigh aig iarraidh Sìth.

O DHE, ata a 't' ughdar sìoth-chaimh, agu leis an gradhacii rèite, ann an eolas ortfa ata ar beatha shìorruidh a' cosheafamh, agus do sheirbheis na faorsa iomlan ; Dion sinne do Sheirbheisich iriosal o uile ionfuidh ar naimhdin, chum òirne aig am bheil dochas daingean ann do thearmann, nach biodh eagal a'neart eascairde air bith, tre cumhach Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ An treas Urnuigh aig iarraidh grais.

O THIGHEARNA ar n' Ahair neamhuidh, a Dhe shìorruidh agus uile chumhachdaich, a thug sinn gu tearuinte gu toiseach an la 'n diu ; dion sinn air an la so le d' mhor chumhachd ; agus deonuich nach tuit sinn an peaca air bith air an la n diu, agus nach ruith sinn ann gne air bith do chunnart, ach gu'm bhì ar uile dheanadas air an orducha' le d' stiuradh fein, chum 's gu'n dheanamaid do gna a ni sin ata firineach ann a d' shealla, tre Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann Coraidibh agus ann àitibh an deanair feinn, ann so a leanas an laoidh mholaidh.

¶ An sin leughar na cuig urnuighean so a leanas, ach amhain an tam a leughar an achanaich agus ann sinn leughar an da urnuigh dheirionnach amhain, mar ata iad ann sin air an cur sìos.

¶ Urnuigh air son morachd an Rìgh.

O THIGHEARNA ar n Athair neamhuidh, ard agus chumhachdach, Rìgh nan Rìghreadh, agus Tighearna nan Tighearna, aon fhear-riughluidh na 'm prionsaidhe, a ch' o d' rìgh-chathair uile luchd aitecha' 'n talmhuin; guidheamaid ort gu ro-dhùrachdach, gu'n sealladh tu ann do ghean maith air ar n ard uachdaran, ro ghrafaid Riogh DEORSA, agus lion è le gras do Spioraid naomh, chum gu'n aom è do ghna dh' ionfuidh do thoil, agus gu'n gluais è ann do fhlighe: Builich air gu pailt tiolaca neamhuidh, tabhair dha faoghal fada ann slainte agus ann saibheas, neartuich e chum 's gu ceanfuich agus gu'n tabhair e buaidh air a' naimhuidh uile; agus fa dheoidh an deigh na beatha fo, deonuich dha feilbh air solas agus sonnas fìorruidh, tre Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air son an teaghlach rioghail.

A DHE uile chumhachdaich, tobar nan uile mhaithes, tha sin gu h iriosal a' guidhe, ort gu'm beannuiche tu ar ban-rìgh ghrafaid SHARLOT, an t-ard uafal rioghail DEORSA, Prionsa UALS, agus an teaghlach rioghail gu hiomlan: Lion iad le d' Spioraid naomh; dean saibhir iad le d' ghras neamhuidh; foirbhich iad leis gach uile fhonnas; agus tabhair iad a chum do rioghachd fhìorruidh, tre Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air son na cleire agus a phobul.

A DHE uile chumhachdaich agus fhìorruidh, ata amhain a deanamh mìorbhuile mora; cuir a nuais Spiorad slainteil do ghrafaid air ar n Easbuigean agus Mhinistèirin, agus air gach uile cho-thionnal ata fo'n cùram; agus doirt orra driuchd bhichionta do bhennachd, chum gn'n toillich iad thu gu ceart. Deonuich fo, O Thighearna, chum onair air ar Fear-tagraidh agus arn Eidir mheadhon-fhear Josa Crìofd. Amen.

¶ Urnuigh le Naoinh Chrìofstom.

A DHE uile chumhachdaich, a thug gras dhuinn air àn am fo ar n achanaich choitcheann a dheanamh riutfa le aon intinn, agus ata gealltuin, an fra chruinnicheas dithis no triuir ann a cheile ann a d' ainm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; co' lion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do sheirbheifeach, mar is ro iomchuidh dhoibh; á tabhairt dhuinn ann san t-faoghal fo eolas air t-fhirinn, agus ann sa 'n t-faoghal ata re

teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 Cor. xiii, 14.

GRÁIS ar Tighearna Jofa Criofd, agus Grádh Dhe, agus co-
chomunn an Spioraid Naoimh, gu raibh maille ruinn
uile gu Siorruidh. Amen.

*Ann to chriochnuicheas Ordugh Urnuigh na Mhaidne feadh na
bladhna.*

ORDUGH

ORDUGH

NA H-URNUIGH FHEASCAIR

GACH LA S A' BHLIADHNA.

¶ Aig toiseach na h-Urnigh Fheascair, leughaidh a' Ministear le h-ard ghuth aon, no tuille, do na h-earruigh fo, do na scriobtuiribh a leanas : Agus an sin their è an ni sin ata scribhte an deigh na n-carruinean ceudna.

A'NUAIR a philleas an duine aingibh air ais o' n aingeach a rinn è, agus a ni è an ni sin tha * dligheach agus ceart, Sabhailidh fe anam beo. Efec. xviii. 27.

Tha mi 'g aidèacha mo † lochdaibh, agus tha mo pheaca do 'ghna fa 'm chomhair. Sal. li. 3.

Faluich do ghnuis o'm' pheacannaibh, agus duth amach m' uil aingeachd. Sal. li. 9.

'S iad iobairtean Dhe spiorad brist : an cridhe brist, agus brúite, O Dhe, cha déan ù di-mheas air. Rann. 17.

Reubaidh 'ur cridhe, agus ni h-iad bhur n-eudaichin, agus pillibh a dh-ionnsuidh an Tighearna bhur Dia ; oir tha è ‡ iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus § lan do chaomhalachd, agus gabhuidh è aithreacheas o 'n olc. Joel. ii. 13.

Do 'n Tighearna ar Dia-ne buinibh trocairean agus maithenais, ge do rinn sinne ceannairc 'na aghaibh : ni mo thug sinn umhlachd do ghuth an Tighearna ar Dia, chum siubhal 'na reachdaibh a chuir è romhainn. Dan. ix. 9. 10.

O

* laghail.

† chiantaibh.

‡ gráimhail.

§ palt ann canimhneas.

O Thighearna, smachduich mi, ach le breitheanas; ni h-ann a' d'chorruich, an t-eagal gu'n dean ù neimh-ni dhìom. Jer. x. 24. Sal. vi. 1.

Deanuibh aithreachas; oir ata rioghachd neamh am fogus. Mhat. iii. 2.

Eiridh mi, agus theid mi dhionfuidh m' athar, agus their mi ris, Athair, pheacaidh mi 'n aghaidh Neamh, agus a' d lathair se, agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom. Lu. xv 18. 19.

Na tòisich am breitheanas ri d' sheirbheifeach, O Thighearna; oir ann a d' fhianuis cha bhi duine beo air fhìreanacha'. Sal. cxliii. 2.

Ma their sinn nach 'eil peacadh annainn, tha sin 'g ar mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annain. Ach ma dh-aidicheas sinn ar peacaidh, tha eisin fhìreanach, agus ceart a chum ar peacaidh a mhathadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd. 1 John, i. 8, 9.

A Bhraithrean ro ionmhuin, tha 'n scriobtuir ann iomad àite 'g ar brosnuchadh chum lionmhoireachd, ar peacaidh agus ar n'aingeachadh aithneachadh agus aidmheil, agus nach bu chòir dhuinn a bhi gabhail an leifgeil no ga 'm folach zòn lathair Dhe uile chumhachdaich ar n-Athair neamhuidh, zeh an aideachadh le cridhe umhal, iriosal, aithreachail agus uramach, chum gu 'm faigheamaid mhaitheanas ann' ta trid z mhòr mhaitheas agus a thròcair neo-chrìchnuighite. Agus ge bu chòir dhuinn air gach uile am ar peacaidh aideacha' gu h-iriosal am fianuis De, gidheadh is còir dhuinn gu ro araidh sin a dheanamh a nuair a chruinnicheas agus a thig sinu an ceann a chèile, chum buidheachas a thabhairt air son nan So-chàirean mòra a ghabh sin o a laimh, a chliu ro luachmhor a chur an cèill, fhocal ro naomh aisdeachd, agus a dhiarruidh nan nithe sin ata § iomchuidh agus feumail, air son a chuirp co-maith 's airson an anama. Uine sin guidhim agus cuirim a dh'achanaich oirbh, a mheid 's ata 'n so lathair, gu 'n rachadh sibh maille rium-fa le cridhe fìor--ghlan, agus le guth iriosal, gu rìgh-chathair a ghrais neamhuidh, ag radh am deigh-fe.

§ Aidmheil gnathuichte, a labhras an comhthional gu h-ionmhan, an deigh a Mhinisteir, air bhi dhoibh uile air an gluinibh.

A THAIR, uile chumhachdaich agus ro throcairach, chaidh sinn a' mèarachd agus air feacharan o d' fhlighibh mar chaoirich chàillie. Leann sinn gu ro mhor innleachdan agus rograidh ar cridheacha fein. Chiontuich sinn an aghaidh do reachda'

§ riatanach.

teachda' naomha. Dh-fhag sinn gun deanamh na nithe sin bu chòir dhuinn a dheanamh, agus rinn sinn na nithe sin nach bu chòir dhuinn a dheanamh, agus cha 'n 'eil Slainte annain.— Ach thusa, O Thighearna, dean trocair oirn, ciontaich thrugh. Caomhain iadfan, ODhe, a dh-aidicheas an ciontaidh, tabhair air an ais iadfan a ni aithreachas; A rier do gheallanna a dh-fhoillsicheadh do 'n chinea-daoine ann Josa Criofd ar Tighearna.— Agus deonuich, O Athair a 's mo tròcair, air a fga-fan, gu 'n bi sinn an deigh fo aig caitheamh ar beatha gu diadhaidh, gu fireanach, agus gu meafura, Chum gloir t'ainm naomha. Amen.

¶ Am Fuasgladh, no a maitheannas pheacanna a their àn Sagart amhain na sheafamh: air bhì do 'n phobul fathaft air an gluinibh.

DIA uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn' Josa Criofd, le nach mian bas pheacaich, ach leis am b'fhearr è philleadh o aingeachd, agus a bhì beo; agus a thug cumhachd agus aithne d'a mhinisteribh fuas-gladh agus maitheanas peacacih fhoillfeachadh agus a chuir an cèill d'a phobul air dhoibh aithreachas a dheanamh; Bheir è maitheanas agus fuasgladh dhoibh sin uile a ni fìor aithreachas agus gun cheilg a chreideas a fhoisgeul naomh. Uime, sin guidhemid air gu'n deonuicheadh è dhuinn fìor aithreachas, agus a Spiorad naomha, chum gu'm biodh na nithe ata sinn à deanamh air an àm fo taitneach leas, agus gu'm bi a chuid eile d' ar beatha an deigh fo fìor-ghlan agus naomh, chum as fadheoidh gu'n d'thig sinn g'a ghairdeachas fìorruidh trid Josa Criofd ar Tighearna.

¶ Freagraidh ann pobul an fo, agus aig crìch gach urnuigh eile: Amen.

¶ An sin fleachdaigh a Minister, agus their è urnuigh 'n Tighearna le guth àrd; air bhì do'n phobul mar an ceudna air an gluinibh, agus aig radh urnuigh 'n Tighearna mar aon ris, araon ann fo, agus an f'gach ait' eile do'n t-feirbhis dhiadhaidh ann sin gnathuichear i.

AR n-Athair ata ar neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathaill. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin, dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc; oir is leat-fa an rioghachd, agus a chumhachd, agus a ghloir, gu fìorruidh, agus gu fìorruidh. Amen.

¶ An sin mar an ceudna their e.

O Thighearna, fosgail thusa ar bilean.

Freag. Agus taisbeinidh ar beul do chliu.

Min. O Dhe dean deifir d' ar faoradh.

Freag. O Thighearna, dean cabhag d'ar comhnadh.

¶ Ann so air bhi dhoibh uile 'nan seasamh suas, their an Sagart.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu fionnuidh Saoghal gun chrìch. Amen.

Min. Molaibh an Tighearna.

Freag. Biodh ainm an Tighearna air a mholadh.

¶ An sin a deirear, no feinnir no Salm an deigh a cheile mar ata iad air an orducha'. An sin leasan do'n t sean tiomna mar ata orduichte. Agus an deigh sin *Magnificat*, (no laoidh na h oigh bheannuichte Muire) ann Gèlic, mar a leanas.

Magnificat. N. Luc. i, 46.

A TA m' anam ag àrd-mholadh an Tighearna; Agus rinn mo Spiorad gairdeachas ann Dia mo shlanuifhear.

Do bhrì gu 'n d' amhaire fe; air staid iosail a bhan-oglaich.

Oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannuichte dhìom.

Oir do rinn an Ti ata chumbachdach nithe mora dhamh-fa; agus is naomha ainm.

Agus ata a thròcair o linn gu linn; do 'n droing d' an eagal è.

Nochd fe neart le ghairdin; Scap è na h uaibhrich ann smuaintibh an croidhe fein.

Chur è fios na daoine cumhachdach as an cathair; Agus dh' arduich's na daoin' umhla agus macanta.

Lion è 'n droing a bha ocrach le-nithibh maith; agus chuir fe uaithe na daoine faibhir, folamh.

Rinn fé comhnadh re Israel a shearbhanta fein, an cuimhneachadh air a throcair; Mar a gheall fè d' ar n-aithreachaibh, do dh' Abraham agus d' a Shliochd gu brath.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiorad Naomh:

Mar bha 'n tùs, ata a nis, a bhitheas gu brath Saoghal gu'n chrìch. Amen.

¶ No an Salm so, mur tachair e air a' naoith-camh-la deng do 'n mhìos, 'nuair a leughar e ann ordugh cumanta nan Salm.

Cantate Domino. Salm xviii.

O Seinnibh do'n Tighearna òran nuadh; oir rinn è nithe iongantach.

Le a laimh dheis fein, agus le ghairdin naomh, thug è buaigh amach dha fein.

Do dh-fhoillsich an Tighearn' a shlainte ; thaisbein è fhìrin-teachd gu foilleir am fiadhnaidh nan geintileach.

Chuimhnich fè a thròcair agus fhàrinn do thigh Israel : agus chunnaic crìochan an t-faoghail uile Slainte ar Dia-ne.

Taisbeinibh sibh fein luath-ghaireach do 'n Tighearn, a thalamhuile; Seinnibh, deanaibh gairdeachas, agus thugaibh buidheachas.

Molaibh an Tighearn' air a chlàrsaich ; feinnibh do 'n chlàrsaich le Salm buidheachais.

Le trompaidibh mar an cèudna, agus le cornaidibh : O taisbeinibh sibh fein luath-ghaireach an làthair an Tighearna an Rìgh

Deanabh an fhairge fuaim, agus gach nì 'ta innte ; an cruinne cuairt, agus iadfan a chomhnuicheas ann.

Buaileabh na tuilte am bafa re cheile, agus deanabh na bean-tan luath-ghàir am fia'nuis an Tighearna: oir tha è teachd thoirt breith air an talamh.

Le fireantachd bheir e breith air an t faoghal ; agus air a phoball le h-ionracas.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh ;

Mar bha air tùs, ata anois, agus bhitheas gu brath ; Saoghal gun chrìch. Amen.

¶ An sin leasfan do 'n Tiomna nuadh, mar ata e orduichte : Agus an deigh sin *Nunc Dimittis* (no Laoidh Shimeoin) an Gaelic, mar a leanas.

Nunc Dimittis. N. Luc. ii. 29.

A Nois, a Thighearna, ata thu leigeadh do d' shearbhanta siubhal ann Sìth, a reir t-fhocail.

Oir chunnaic mo shuile ; do shlainte.

A dh' ull' uich thu roimh ghnuis nan uile phobull ;

Gu bhì na sholus a shoillfeachadh nan Geintileach ; agus na Ghloir do d' phobull fein Israel.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac ; agus do 'n Spiorad Naomh ;

Mar bha air tùs, ata anois, agus bithidh gu brath ; Saoghal gun chrìch. Amen.

¶ No an Salm fo, mar tachair e air dara-le-deug do 'n Mhios.

Deus Misereatur. Sal. ixvii.

GU rabh Dia tròcaireach dhuinn agus gu 'n beanntuicheadh è sinn ; agus gu 'n taisbeineadh è dhuinn' Solus a ghnuis, agus gu'n deanadh è tròcair oirn.

Chum gu'm bi do shlighe aithnichte air an talamh: do shlainte fhòlafach a meafg nan uile chinneach.

Molabh an pobull thu, O Dhe; moladh an pobull uile thù.

O Deanabh na cinnich gairdeachus agus bi'd aoibhneach: oir bheir thu breith air an t sluagh gu ceart, agus riaghlaidh tu na cinnich air an talamh.

Moladh an pobull thu, O Dhe; moladh an pobull uile thu.

An sin bheir an talamh amach a' toradh; agus bheir Dia, eadhoin ar Dia-ne, dhuinn a beannucha'.

Beannuichidh Dia sinn; agus bithidh eagal fan air crìochaibh an t'faoghal uile.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad naomh;

Mar bha ann tùs, ata nis, agus a bhitheas, gu brath: Saoghal gun chrìch.

¶ Ann sin deirar no feinnir Creud nan Abfdail, leis a Mhinisteir, agus leis an t' sluagh, nan seafamh.

CReidim ann Dia an tAthair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain: Agus ann Jofa Crioisd aon Mhac fan ar Tighearna; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire; A dh' fhuiling fo Phonsus Pilat, Do cheufa, do fhuair bàs, do adhlaiceadh. Chaidh è sios do dh' Ifrionn; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è suas air neimh, agus ata fè na shuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich; a' sin thig e thoirt breith air bheo-thaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann fan Spiorad Naomh; an Eaglais Naomh choit-chinn; Co-chomunn nan Naomh; Maitheanas na 'm peacanna; Aifeirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

¶ Agns an deigh sin, na h urnuighean so a leanas, air bhì do 'n t sluagh uile gu crabhach air an gluinibh, a Ministeir, air thus aig radh le guth ard.

Gu'n raibh an Tighearna maille ribh.

Freag. Agus maille re do Spioradfa.

Mi. ¶ Deanamaid urnuigh.

A Thighearna dean tròcair òirn.

A *Chrisd* dean trocair cirn.

A Thighearna dean tròcair òirn.

¶ An sin their a' Ministeir, an cleirich agus an sluagh urnuigh an Tighearna le guth ard.

AR n Athair ata air Neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deannar do thoil air an talamh mar

a dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar 'n aran lathail, agus maith dhuinn ar ciontaidh, mar a mhaitheas sinne dhoibh-sir a chiontuicheas n ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc. Amen.

¶ An sin, air bhi do 'n Mhinisteir na Sheafamh, a deir fe.

O Thighearna, taisbean dhuinn do thròcair.

F. Agus deonuich dhuinn do shlainte.

M. O Thighearna sabhail an Rìogh.

F. Aguseisd ruinne gu trocaireach, a nuair a ghairmeas sinn ort

M. Sgeudaich do Mhinisteirin le fireantachd.

F. Agus dean do shluagh taghta fein aoibhneach.

M. O Thighearna, sabhail do shluagh.

F. Agus beannuich t oighreachd fein.

M. Thoir siochaidh r' ar lin-ne, O Thighearna.

F. Do bhri-nach 'eil neach air beith eile ata cogadh air ar fonn, ach thus amhain, O Dhè.

M. O Dhe, dean ar cridheachan glan an taobh a stigh dhinn.

F. Agus na tabhair uainn do Spiorad naomha.

¶ An sin leanuidh trì Urnuighean. A ceud Urnuigh an la fein; an dara Urnuigh air son sith; an treas urnuigh air son comhna' ann aghaidh gach cunnart, mar a leanas an deigh fo; theirear an da urnuigh dheireanach gach la aig an urnuigh fheascair gun atharachadh.

¶ An dara urnuigh aig an urnuigh fheascair.

O DHE, o'm bheil gach togradh-naomh gach deagh chomhairle, agus gach obair cheart aig strutha; tabhair do d' sheirbheisich an t siothchaidh sin nach urrain an faoghal a thoirt feachad, chum 's gu 'm bi ar cridheachan air an fuidheacha gu umhlachd thoirt do d' aitheantan, agus mar an ceudna air bhi dhuinn air ar dion leatfa o' eagal ar naimhdin, gu 'n caitheamaid ar n-aimfir ann fois agus ann suaimhneas, tre thoiltinis Josa Criofd ar Slanui' fhear. Amen.

§ An treas urnuigh air son comhnadh an aghaidh gach cunnart.

O THIGHEARNA, guidheamaid ort, soilllich ar dorachadas, agus le d' mhòr-thròcair dion sinn o gach uile ghabha agus cunnartan na h oidhche fo, tre ghràdh t-aon ghinn Mhic ar Slanui' fhear Josa Criofd. Amen.

¶ Ann Coraidibh agus ann ionnadaibh an deanair feinn, ann fo a leanas an laoidh mholaidh.

¶ Urnuigh air 'fon morachd an Rìgh.

O THIGHEARNA ar nAthair neamhuidh, ard agus chumhachdach, Rìgh nan Rìghreadh, agus 'Tighearna nan Tighearna, aon fhear-riaghluidh na 'm prionfuidhe, a chi o d' rìgh-chathair uile luchd aitecha 'n talmhuin; guidheamaid ort gu ro-dhùrachdach, gu'n sealladh tu ann do ghean maith air ar n ard uachdaran ro ghrafail Rìogh DEORSA, agus lion è le gras do Spioraid naomh, chum gu'n aom è do ghna dh' ionfuidh do thoil, agus gu'n gluais è ann do shlighe: Builich air gu pailt tiolaca neamhuidh, tabhair dha faoghal fada ann slainte agus ann faibhreas, neartuich e chum 's gu ceansuich agus gu'n tabhair e buaidh air a' naimhdibh uile; agus fa dheoidh an deigh na beatha fo, deonuich dha feilbh air solas agus fonas sìorruidh, tre Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air son an teaghlach rioghail.

ADHE uile chumhachdaich, tobar nan uile mhaitheas, tha sin gu h iriosal a' guidhe, ort gu'm beannuiche tu ar ban-rìgh ghrafail SHARLOT, an t-ard uafal rioghail DEORSA, Prionsa UALS, agus an teaghlach rioghail gu hiomlan: Lion iad le d' Spioraid naomh; dean faibhir iad le d'ghras neamhuidh; foirbhich iad leis gach uile shonas; agus tabhair iad a chum do rioghachd sìorruidh, tre Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air son na cleire agus a phobull.

ADHE uile chumhachdaich agus sìorruidh, ata amhain a deanamh mìorbhuile mora; cuir a nuas Spiorad slainteil do ghrafa air ar n Easbuigean agus Mhinistèirin, agus air gach uile choi-thionnal ata fo'n cùram; agus doirt orra driuchd bhich-ionta do bheannachd, chum gu'n toilch iad thu gu ceart. Deonuich fo, O Thighearna, chum onair ar Fear-tagraidh agus ar n Eidir mheadhon-fhear Josa Crìofd. Amen.

¶ Urnuigh le Naoirah Chrìostom.

ADHE uile chumhachdaich, a thug gras dhuinn air àn ara fo ar n achanaich choitcheann a dheanamh riutfa le aon in-tinn, agus ata gealltain, an tra chruinnicheas dithis no trìuir ann cionn a cheile ann a d' àinm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; coillion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do sheubheifeach, mar is ro iomchuidh dhoibh; á tabhair dhuinn ann san t-faoghal fo eolas air t-fhìrinn, agus ann fa 'n t-faoghal ata re teachd

teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 Cor. xiii, 14.

GRas ar Tighearna Jofa Criofd, agus Grádh Dhe, agus co-
chomunn an Spioraid Naomh, gu raibh maille ruinn
uile gu Siorruidh. Amen.

*Ann fo chrischwuicheas Ordugh Urnuigh na Mhaidne feadh na
bhaabna.*

AN CREUD N. ATHANASIUS.

¶ Air na Feisdibh fo; La Nolaic, Epiphani, no La chinn an da la dheug, N. Mhathias, La na Caifge, La 'n deasghabhala, Diadonaich caingis, N. Eoin Baiste, N. Sheumais, N. Phartholon, N. Mhatha, N. Shimeoin, N. Jud. N. Andreas, agus air Dombnach na Trionaid, Scinnir no theirear aig urnuigh na maidne, an aidmheil fo air ar Creideamh Chríofduigh, d' an goiteir gu coitchion Creud N. *athanasius*, ann aite creud nan Apitol, leis a Mhinistear agus leis a phobull nan seafamh.

Quicumque vult.

CO air bith leis am bail bhi air a shabhala : roimh gach nì tha
è feumaid gu'n curadh è a Chreidimh choitchinn.

Ach mur gleidh gach neach an chreideamh fo gu h-iomlan
gun truaileadh ; gun teagamh theid è a muga gu siorruidh.

Agus 's i fo a chreidimh choitchion : Gu 'n tugamaid adhradh
do dh-aon Dia ann Trionaid, agus Trionaid ann aonach ;

Gun bhi coimeasga nan pearfana, no roinn an natair.

Oir ata aon phearfa, do 'n Athair, pearfa eile do 'n Mhac ;
agus pearfa eile do 'n Spiorad Naomh.

Ach Dia-achd an Athar, a Mhic, agus an Spiorad Naomh is
aon i uile ; an Gloir co-ionnan, a' mòrachd co-shiorruidh.

Mar ata an t-Athair, mar sin ata a' Mhac ; agus mar sin ata
'n Spiorad Naomh.

Gun chruthacha' an t-Athair, gun chruthaacha' a' Mhac ; agus
gun chruthachadh an Spiorad Naomh.

An t-Athair neimh-chuartuichte, a' Mac Neimh-chuartuichte ;
agus an Spiorad Naomh neimh-chuartuichte.

An t-Athair fìorruidh, a' Mac fìorruidh; agus an Spiorad Naomh fìorruidh.

Gidheadh cha trì fìorruidh iad ach aon fìorruidh.

Mar an ceudna cha 'n 'eil iad trì neimh-chuartuichte, na trì neimh-chruthaichte; ach nan aon neimh-chruthaichte, agus nan aon neimh-chuartuichte.

Mar an ceudna, ata an t-Athair uile chumhachdach, a' Mac uile chumhachdach, agus an Spiorad Naomh uile chumhachdach.

Gidheadh cha trì uile-chumhachdaich, ach ann uile chumhachdach, iad.

Mar fo is Dia an t-Athair, is Dia a' Mhac, agus is Dia an Spiorad Naomh.

Agus gidheadh cha trì Dee iad ach aon Dia.

Mar an ceudna is Tighearna an t Athair, is Tighearna à Mhac; agus is Tighearna an Spiorad Naomh.

Agus gidheadh cha trì Tighearna, ach aon Tighearna iad.

Oir amhail as mar ata sinn air ar co-eighneacha' leis an fhìrin Chrìosduidh; aid eacha' gu bheil gach pearfa fa leith na Dhia; agus na Thighearna;

Mar sin ata è air a thoirmeasg dhuim leis a chreideamh choitcheann a radh, ata trì Dee, no trì Tighearnan ann.

Cha 'n eil an t-Athair air a dheanamh o neach; ni mo 'ta è air a chruthacha', no air gheineadh.

Ata a' Mhac 'o 'n Athair amhain; cha 'n ann air a dheanamh, no air chruthacha', ach air a gheanadh.

Ata 'n Spiorad Naomh 'o 'n Athair agus 'o 'n Mhac; cha n ann deanta no cruthaichte, no geinte ach air teachd.

Mar sin ata aon Athair ann, ni h iad trì Aithrichean; aon Mhac, cha n' è trì Mic; aon Spiorad Naomh, cha n' è trì Spioraid Naomh.

Agus ann fa 'n Trionaid fo cha 'n eil aon roimh, no an deigh a cheile; cha 'n eil aon na 's mo, no na 's lugha na cheile.

Ach ata na trì Pearfanta gu h-uile co-fhìorruidh le chèile agus co-ionnan.

Mar sin ann 's gach uile nithe mar a dubhradh roimhe; is coir adhradh thoirt do Aonachd ann Trionaid, agus do 'n Trionaid ann Aonachd.

Uime sin an ti leis am bàil bhi ar shabhladh: feumaidh è fmuainteach mar fo air an Trionaid.

Os bar tha è feumail chum flainte fìorruidh: gu'n creideadh è gu ceart mar an ceudna gu 'n do ghabh ar 'Tighearn' Josa Chrìosd feoil dhaoine air fein.

Oir is è a chreideamh cheart, sinne a chreidsin agus a dh'aid

aid 'eacha': gu bheil ar Tighearn' Jofa Criofd, Mhac Dhe, na Dhia agus na dhuine ;

Dia do † natar an Athar, geinte roimh na faoghail: agus duine do natar a Mhathar, a rugadh an fan t-faoghal ;

Dia iomian, agus duin' iomlan ; air a dheanamh suas do anam reufanta, agus do' f heoil dhaoine ;

Co-ionnan ris an Athair a thaobh a dhia-achd ; ach na 's ife na 'n t-Athair, a thaobh a dhaoinachd.

An Ti ge do tha è na Dhia agus na dhuine ; gidheadh cha da Chriofd è ach a h-aon.

Na aon ; cha' n ann le tiontadh na Dia-achd gu feoil, ach le gabhail na daonachd an ann Dia ;

Na aon gu h-uile ; cha 'n ann le coimeafgadh an natar ; ach le aonachd a phearfa.

Oir mar ata an t anam reufanta agus choluin an fheol nan aoin duine ; mar sin tha Dia agus duine na 'n aon Chriofd.

Neach a dh-fhuiling air fon ar flainte ; a chuaidh fios do dh-
ifroinn, a dh-eirich aris an treas la 'o na mairbh,

Chuaidh è suas air neamh, ata fe na shuidhe air deas lamh an Athar, Dia uile chumhachdaich : as sin thig è thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Air teachd dha, eirigh na h-uile dhaoine ris le 'n cuirp; agus bheir iad cunntas air fon an guionhara.

Agus iadfan a rinn maith, theid iad gu beatha shiorruidh ; agus iadfan a rinn olc, gu teine bithbhuuan.

'S i fo a Chreideamh Choitcheann ; mur creid duinne à gu dìongalta, cha 'n fhèudar a fhàbhaladh.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naomh ;

Mar bha 'n tus, ata a nis, agus a bhitheas gu brath ; Saoghal gun chrìch. Amen.

AN LIODAIN

¶ Ann fo a leannas an LIODAIN no guidhe choitchin, re sheinn no re a radh an deigh na h-urnuigh mhaidte, air na Domhnachaibh, na Diceudanaibh, agus na Diabhoibh, agns air amaibh eile, nuair a dh'orduichear e leis an fhear teagaisg.

O DHE an t-Athair neimh, dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an t Athair neimh, dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe a' Mac, Fear-Saoruidh an domhain; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe a' Mac, Fear-saoruidh an domkuin; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an Spiorad Naomh, a' teachd 'o 'n Athair, agus 'o 'n Mhac; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an Spiorad Naomh, a' teachd 'o 'n Athair, agus 'o 'n Mhac; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Thrionaid naomh, beannuichte agus ghlormhor, tri pearsa, agus aon Dia; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Thrionaid naomh, beannuichte agus ghlormhor, tri pearsa, agus aon Dia: dean tròcair oirn peacaich thruagh.

A Thighearna, na cuimhnich ar ciontaidh, no cionntaidh ar Sinnfearachd, agus na dean dioghaltas oirn air fon ar peacaidh; caomhain sinn, a Thighearna mhaith, caomhain do phobull a fhaor ù le d' fhuil ro phrifeil, agus na bi feargach ruinn gu brath.

Caomhain sinn, a Thighearna mhaith.

O gach uile ole agus urchaid, 'o pheaca, 'o chealgairachd agus o ionnfuidhibh an diabhair, o t' fheirg fein, agus dham-padh fiurruidh.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

O gach doille cridhe; 'o ardan, glòir dhiamhain, agus 'o fhuar-chràbhadh; 'o fharmad, fuath agus mi-run, agus gach uile neo-charthanachd.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

O Striopachas, agus 'o gach uile pheaca basmhor eile; agus 'o uile chealgoireachd an t-saoghail, na feola agus an diabhair.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

O thein-aidheir agus 'o ftoirm; 'o phlàigh, 'o mhilleadh, agus

o ghort ; o chath agus o mhorta, agus o has obann,

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

O gach uile aimhreite, conspaid uaigneach, agus ceannaire ; o gach uile theagasg mealtach, o Eiriceachd agus easaonachd ; o chruas cridhe, agus o dhi-mheas air t-fhocal agus air t-aitheantaibh.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

Trid run-diamhair t fheoil-ghabhail naomh ; trid do bhreath naomh agus Tiomchìol ghearreadh ; trid do bhàisteadh, do throsgadh, agus do bhuaireadh.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

Trid do chràdh agus t-fhallas fola ; Trid do cheufa agus t-fhulanais ; trid do bhàs mòrluach agus t'adhacadh : le t'eifeiridh glormhor agus do dhol suas gu neamh ; agus tri teachd an Spioraid Naoimh.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

Ann an uile àm ar trioblaid ; ann uile àm ar faibhreis ; ann an uair a bhàis, agus ann an la breitheamhnais.

Saor sinn, a Thighearna mhaith.

Tha sinne peacairean a' guidhe gu 'n eisteadh tu rinn, O Thighearna Dhe, agus gu ma toil leat t-eaglais naomha choitichionn a riaghladh, agus a stiuraidh san t-flighe cheart.

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat d' sheirbhéiseach DEORSA ar Rìgh agus ar n uachdaran ro ghràisail, a choimhid agus a neartachdh ann a' t-fhior adhradh fein, an fireantachd agus ann naomhachd beatha ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat a chroidhe a riaghladh, ann do chreideamh, t eagal agus a d' ghradh fein, chum 's gu 'm biodh a dhòchas do gna ann ad, agus gu 'm biodh è do fhior aig iarraidh t-onair agus do ghlòir ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat a bhi a' t-fhear dìon agus a' t-fhear coimlaid aige, a' tabhairt buaidh dha air a naimhdeibh uile ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat ar Ban-rìgh ghràisail SHARLOT, DEORSA, Prions' urmach UALS, agus an teaghlach rioghail gu h-iondan a bheannachadh agus a ghleidheadh ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat gach uil' Easbuig, mhinistearibh, agus Dheaconaibh do fhoilseacha, le fìor eolas agus tuigse air t-fhocal, chum gu 'n cuir iad an geil agus gu 'n taisbein iad è reir fìr, eadhon le 'n fearmonachadh agus le 'n caith-beatha ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat a Thighearnan na comhairle, agus Uaislin na rìgheachd uile, a Lionadh le gràs, gliocas, agus tuigse ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat na h-uachdrain a ghleidheach agus a bhean-nachadh, a tabhairt gràs doibh chum ceartas a chuir an gnìomh, agus an fhìrinn do sheafamh,

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat do phobul uile bheannacha' agus a ghleidheachd ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat aonachd, sìth agus reite, thoirt do na h-uile chinnich ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat cridhe thoirt dhuinn chum gràdh thoirt dhuit agus t-eagal a bhi oirn, agus ar beatha chaitheadh gu dùrachdach a reir t-àitheantaibh ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat meadacha' gràis thoirt do d' phobul uile, cium t-fhocal eifdeachd gu h-umhla, agus a ghabhail le h-aighe sìor-ghlan, agus chum toradh an Spioraid a thoirt amach ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat an dream a chuaidh air feacharan agus ata air a-mealladh thoirt gu slighe na sìrinn ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna.

Gu ma toil leat an dream ata na 'n seafamh a neartuchadh, comhfhurtachd agus comhna' thoirt dhoibhsin ata lag chridheach, gu 'n togadh tu fuas dream a thuiteas, agus fadheoidh gu 'm buaileadh tu Satan fios fo ar casaidh ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat cabhair, comhna, agus comhfhurtachd thoirt do gach neach ata 'n cunnart, ann feum, agus ann cruaidh chàs :

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat gach neach ata air astar mara no tìre, gach bean re faothair, gach neach ata castaint agus gach maoth-chlànn a ghleidheadh, agus gu 'n nochda tu iochd do gach prìofanach agus tràil ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat dìon agus gach soliar feumail a dheanamh air son nan dileachdan agus nam baintreach, agus gach neach ata air an treigeadh, agus fo fhoirneart ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat tròcair a dheanamh air na h-uile dhaoine ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaith.

Gu ma toil leat maithneas thoirt d'ar naimhdibh, d'ar luchd geur leanmhuin, agus d' ar luchd sgainnil, agus gu'n tiontadh tu 'n cridheachan;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaitb.

Gu ma toil leat toradh caoi'neal an talmhain a thoirt air aghaidh agus a ghleidheadh gu ar feum, chum a 's gu meall sinn iad ann am iomchuidh ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaitb.

Gu ma toil leat fìor athreachas a thabhairt dhuinn, gu matha tuar n-uile pheacaidh, ar dearmaid dleasdanaid agus ar ain-eolais agus gu 'n tugadh tu dhuinn gràs do naoimh spioraid, chum ar beatha leafacha' rèir t-fhocail naoimh ;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mbaitb.

A Mhic Dhe ; guidhemid ort eisd ruinn.

A Mhic Dhe ; guidhemid ort eisd ruinn.

O Uan Dhe ; a bheir air falbh peacaidh an Domhain ;

Tabhair dhuinn do sbiocaidh.

O Uan Dhe : a bheir air falbh peacaidh an domhain ;

Dean tròcair oirn.

O a Chrìosd eisd ruinn.

O a Chrìosd, eisd ruinn.

A Thighearna, dean tròcair oirn.

A Thighearna. dean tròcair oirn.

A Chrìosd, dean tròcair oirn.

A Chrìosd, dean tròcair oirn.

A Thighearna dean tròcair oirn.

A Thighearna, dean tròcair oirn.

An sin a deir a Mhinistear, agus an sluagh mar aon ris urnuigh an Tighearna.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-òran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaithas sin dhiobh-sin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

Mix. O Thighearna, na buin rinn a reir ar peacaidh.

Freag. Agus na tabhair luigheachd dhuinn a reir ar n-airt-geachd.

¶ Deanamaid urnuigh.

ODHE, Athair throcaireach, nach dean tair air ofnaich a chridhe bhruite, na air mian an dream a bhios fa bhron ; cuidich gu throcaireach ar n urnuighean tha sin a deanamh a'

d' làthair n' ar n' uile thrioblaidibh agus chruaidh-chais, cuin air bith bhios iad trom oirn ; agus eisd gu gràs'ail ruinn, chum 's gu 'm biodh gach olc ata mealltoireachd agus cealgoireachd an droch spiorad na dhroch dhaoine aig oibreacha' 'n ar n' aghaidh, air an toirt gu neimh-ni, agus gu 'm biodh iad air an sgaoileadh le freasdal do mhaitheis, chum air bhi dhuine do sheirbheisich saor o' gach geur leanmhuin, gu 'n tugamaid do ghna buidheachas duit ann a t-eaglais naomh, trid Josa Crìosd ar Tighearna.

O Thighearna eirich, cuidich sinn, agus saor sinn air sgà' t-ainm.

O DHE, chuala finn le 'r cluasaibh, agus dh-innis ar n-athrichin dhuinn na h-oibre oirdhearc a rinn thu re 'n linn-sin, agus ann fan t sean aimsir a bha rompa.

O Thighearna, eirich, cuidich sinn, agus saor sinn, air sgà' t-ainm.

Gloir do'n Athair, agus do n Mhac ; agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu fìor-ruidh Saoghal gun chrìch. Amen.

O Chrìosd dìon sinn o' ar naimhdibh.

Ambairc gu gràs'ail air ar trioblaid.

Seall gu truacanta air bròn ar cridheacha'.

Maitib gu trocaireath peacaib do phobuil.

Gu caomh le thròcair eisd ar n urnuigh.

O Mhic Dhaibhi, dean trocair oirn.

O Chrìosd, aontuich eiseachd ruinn anois agus gu brath.

O Chrìosd, eisd ruinn gu gràsail ; O Thighearna Chrìosd, eisd ruinn gu gràs'ail.

Sag. O Thighearna, biodh do thròcair air a nochda dhuinn.

Freag. Mar tha finn a' cur ar dochas ann-ad.

¶ Deanamaid urnuigh.

O ATHAIR, guidhemid ort gu h-umhla, gu 'n-amhairc-adh tu gu trocaireach air ar n an 'aineachdaibh ; agus air fon glòir t-ainm, pill uain na h-uile fin uile a thoill sinn gu ro cheart ; agus deonuich ann ar n-uile thrioblaidibh gu 'n cur sinn ar n earbsa agus ar muinghinn gu h-ionmhan ann do throcair ; agus gu 'n dean sinn gu brath feirbheis dhuit ann naomh-achd

hachd agus am fìor-ghloinne caithe beatha, chum t-onair agus do ghloir, trid ar n' aon eidir-mheadhonf 'hear agus ar Fear-ta-graidh, Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuig l. Naoimh Chrifostom.

ADHE uile chumbachdaich, a thug gras dhuinn air âu am fo ar'n achanaich choitcheann a dheanamh riutfa le aon intinn, agus ata gealltuin, an tra chruinnicheas dithis no triuir ann a cheile ánn a d' ainm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; coillion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do sheibbheifeach, mar is ro iomchuidh dhoibh; á tabhairt dhuinn ann fan t-faoghal fo eolas air t-fhiriun, agus ann fa 'n t-faoghal ata re teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 Cor. xiii, 14.

GRas ar Tighearna Jofa Criofd, agus Grádh Dhe, agus co-chomunn an Spioraid Naoimh, gu raibh maille ruinn uile gu Siorruidh. Amen.

Ann so chriochnuicheas an Liodan feadh na bliadhna.

Urnuighean

Urnuighean agus breith-buidheachais air son iomad am, re 'n gnathacha' roimh na da Urnuigh dheirein neach an LIODAN, no na h-urnuigh mhaidne agus fheascair.

URNUIGHEAN.

¶ Aig iarraidh Uifge.

ODHE, Athair neamhuidh, a gheall trid do Mhac Josa Criofd do 'n dream sin uile dhiarras do rioghachd agus a fireantachd, gach ni feumail a chumail suas an cuirp; guidhemid ort, cur da 'r n-iunfaidh air an am so ar feumadh, a leithid a dh' uifge agus a fhrafaibh ciunna, a 's gu 'm faighemid toradh an talmhuin chum ar comh fhurtachd agus t-onair fein, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Aig iarraidh aimfir thirim.

OTHIGHEARNA, Dhe uile chumhachdaich, a bhàth an faoghal uile aon uair air son peac an dhuine, ach oclid pearfa amhain, agus a'n deigh sin a gheall ann do mhor throcair nach sgriosa' tu è mar sin gu brath tuille; guidhemid ort gu h-umla, ge do thoill sinne gu ceart air son ar n-aingeachd plaigh fhrafan agus uifgeachan, gidheadh air dhiuinn fìor aithreachas do dheanamh, gu 'n cuireadh tu leithid a dh-aimfir oirn, a's gu 'm fuighimid toradh an talmhuinn na àm fein, a's gu 'n foghlaim sinn le d' pheanas ar beatha a leafacha', agus moladh agus gloir thòirt dhuit air son do chaomhalachd chaoineal, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann aimfir daorfa agus gorta..

ODHE, Athair neamhaidh, 's an do d gheanmhaith ata na frafan a' tuitim, an talamh tarbhach, fàs àir feadail, agus iasg a' dol an lionmhoireachd; tha sin a' guidhe ort, amhairc air amh gharaibh do phobuil, agus deonich trid do mbaitheas gu 'm bi ghaoinne agus an daorfa (ata sin san am so fulang gu ceart air son ar n-aingeachd; gu trocaireach air an
tiontadh

tionadh gu faorfa agus gu pailteas, air son gràdh Josa Crìosd ar Tighearna : agus dhà-san maille riut-fa agus ris an Spiorad namh gu rabh gach uile glòir nois agus gu sòrruidh. Amen.

¶ No air an doigh fo.

O DHE, Athair thròcaireach, a thiontadh gu h-eallamh gainne mhòr agus gort gu pailteas agus faorfa ann Samaria re lìn an fhàidh Elifca : dean tròcair oirn ; chum 's gu 'm faigheadh sinne, ata nois air ar smachdachadh air son ar peacaidh le 'n faimhladh sin do thrioblaid dh-àmghar, fuasgladh ann àm iomchuidh mar an ceudna ; Meaduich toradh an talmhuin le d' bheannucha' neamhaidh ; agus deonich air dhuinne do mhor phailteas a ghabhail, gu 'n gnathaich sinn è chum do gloir, chum fuasgladh na dream ata feumach, agus chum ar comhfhurtachd fein, trid Josa Crìosd. Amen.

¶ An àm cogaidh agus tuafaid.

O DHE, uile chumhachdaich, Rìgh nan Rìgh, agus fear riaghaidh na-uile nithe, cha n-urra creutair air bith cuir an aghaidh do chumhachd, da 'm buin gu ceart peacaich a smachdach, agus a bhi trocaireach do 'n dream a ni fìor aithreachas ; guidhemid ort gu humhla, fabhail agus faor finn as lamha ar naimhdin ; claidh an àrdan, lughduich a' mio-ruin, agus cuir an innleachdan bun-oscionn, chum air bhuidh dhuinne armaichte le d' dhidneadh, gu 'm bithemid gu brath air ar gleidheidh 'o gach uile chunnart, chum gloir do thabhairt dhuitse son fhear-tabhairt gach uile bhuidh, tre toilltineas t-aon Mhic Josa Crìosd an Tighearna. Amen.

¶ Ann aimsir plàigh no tinneas choitcheonn air bith.

O DHE uile chumhachdaich, a chuir ann a d' fheirg plàigh air do phobul fein fan fhafach, air son an ard-cheannaire 'n aghaidh Mhaois agus Aroin, agus mar an ceudna do mharbh deich mìle agus trì fichid le plàigh re lìn Rìgh Daibhi, ach gidh-cadh a shabhail a chuid eile air cuimhneacha' do throcair dhuit ; gabh truas dhinne peacaich bhochd, ata nois air ar sìofrachadh le tinneas mor agus le basfhorachd ; ionnas mar a ghabh tu air an am sin ofrail reitich, agus mar thug ù aithne do 'n Ain-geal mhillteach s'gur 'o s'grios ; mar sin a' nois gu ma toil leat a phlàigh agus an tinneas graincil fo a thionta' uain, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann

¶ Ann feachdainibh an lua'threadh, re radh gach la, air fon an dream ata re gabhail ann Orduinibh naomh.

ADHE uile chumhachdaich ar n' Athair neamhuidh, a cheannuich dhuit fein eaglais choitchionn le fuil mhorluach do Mhic ghradhaich; feall gu trocaireach air an eaglais fo, agus air an am fo stiur agus riaghluich inntin-ne do sheirbheisich, na h-easbuigean agus buachaillin do thrèud, chum nach leagadh iad an lamhan gu hobann air duin' air bith, ach gu 'ndeana iad gu firineach agus gu glic roghain do dhacín ìomchuidh gu feirbheisa dheanamh a' ministrealchd naomh t-eaglais fein. Agus tabhair do gras agus do bheannacha' neamhadh, do 'n dream a bhios air an orducha' gu dreachd oisig naomh air bith; chum araon le 'n beatha agus le 'n teagasg gu 'n tairbe-neadh iad do ghloir, agus gun cuirradh iad air aghaidh slainte na n-uile dhaoine, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

¶ No fo.

ADHE, uile chumhachdaich, fhir tabhairt gach uile dheagh-thiolaca, do d' fhreasdal a dh' orduich iomad ordugh ann a t-Eaglais; tha sinn gu h-umhla a' guidhe ort, tabhair do ghras dhoibh-sin uile ata gu 'n gairm a chum oisig air bith no dreachd inn-te: agus lion iad le firin do theagasg, agus sgeudaich iad le neo-chiontach beatha, chum gu'n deanadh iad feirbheis fhìrineach ann a' d' lathair-fe, gu gloir do mhorainm agus † proghaid t-eaglais naomh, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air fon àrd chùirt na § Parliament, gu leughadh an t-àm a bhios iad na 'n Suidhe.

ADHE, ro ghràs'ail, tha sinn gu h-umhla a guidhe ort, mar air fon na righeachd fo gu leir, mar sin gu h-àraid air fon àrd chùirt a Parliament, ata fa n-àm fo air cruinneacha' 'n ceann a cheile fo ar Rìogh ro chrabhach agus ro gràs'ail: gu ma toil léat an combhairlean uile a stiuradh agus a shoirbheacha' chum do ghloir a chuir air aghaidh, chum maith t-eaglais, chum sabhailteachd, onair agus, foirbheacha ar n-ard-nachdarain agus a' rioghachdan; chum gu bi gach nì air orducha' agus air a shocracha' le 'n dìchioll, air an fteigh is fearr agus is dìongmhalta, chum gu'm bi sith agus sonnas, firiu agus ceantas, creideamh agus crabhachd air an daingneach

† tairbh.

§ Mordhail.

teacha' 'n ar meafg feadh gach uile ghinealach. Na nithe fo agus gach nì fèumail 'cile air an fon-fa, air ar fois-ne, agus air fon t-caglais gu h-iomlan, tha sinn gu h-umhla a guidhe ort ann ainm agus ann cidir-ghuidhe Jofa Criofd ar Tighearna agus ar Slanui fhear ro bheannaichte. Amen.

¶ Urnuigh air fon gach staid dhaoine, ri ghnathacha' air na h-àmailh nach d' orduicheadh an Liodan a' radh.

O DHE, Cruith-fhear agus fear coimhid a chinne daoine uile; guidheraid ort gu h-umhla air fon gach feors agus gach staid dhaoine, gu ma toil leat eolas do shlighe fein thoirt dhoibh; agus do bhlainte fhallain do na h-uile chinuich. Gu ro araid tha sinn a' guidhe air fon deagh staid na h-caglais choitichionn; chum gu 'm bi i' air a stiuradh agus air a riaghladh le do Spiorad maith, a 's gu 'm biodh gach neach a dh' aid'icheas agus a ghairmeas criofduighean dhiubh fein, air an treorachadh ann slighe na firinn, agus gu 'n gleidheadh iad a chreideamh ann aonachd Spioraid, ann ceangal na sith, agus ann fireantachd beatha. Fadheoidh tha sinn a cur air do chùram athrail, iad-fan uile ata air doigh air bith air an trioblaideacha' no air am b'aireadh ann iuntin, ann corp, no ann maoin, († gu h-àraid an dream ata 'g iarruidh ar n-urnuigh) gu ma toil leat comh-fhurtachd agus fuafgladh thoirt dhoibh a reir an nireasbhuidh fa leath, a tabhairt foighdin doibh fo 'n fulan'afuibh, agus fuafgladh fonna as an uile amhgharaibh. Agus fo uile tha sinn a' guidhe air fga Jofa Criofd, ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh dh-fhèudar a radh an deigh aon air bith do na h-urnuighean a chuaidh feachad.

O DHE, aig a bheil é mar nàtar agus mar bhuaigh bhi do ghna trocaircach agus a tabhairt maitheanais; gabh ar 'n achanuich iriosal; agus ge do tha sinn air ar ceangal agus air ar cuibhreachadh le slabhruidh ar peacaidh, gidheadh deanadh truacantachd do mhòr thròcair ar fuafgladh air fon onair Jofa Criofd ar 'n cidir mheadhonair agus ar fear-tagraidh. Amen.

E

BREITH-

† Deirear fo nuair a dh' iarras neach air bith urnuigh a chomh-thionail.

BREITH-BHUIDHEACHAIS.

¶ Breith-buidheachais chumanta.

ADHE uile chumhachdaich, Athair na ßu-uile thròcaire, tha sinne do sheirbheisich neo-luachmor a toirt buidheachas umbla agus o' an chridhe dhuit air son t-uile mhaitheas agus do chaoimhneis gràidh dhuin-ne agus do na h-uile dhaoine [† gu h-àraid do'n dream sin ata san àm faig iarruidha' moladh agus am buidheachasthaigse suas duit air son do thròcaira bhuilich thu orra' o chionn gheoirid] tha sinn a toirt buidheachais duit air son ar cruthacha, air son ar gleidheadh, agus air son uile bheannachadh na beatha fo, ach os cionn gach nì air son do ghràidh gun choimeas am faoradh an t-faoghail le 'r Tighearna' Josa Crìofd; air son meadhona na 'n gràs, agus dòchas na glòir. Agus tha sinn a' guidhe ort tabhair dhuinn' a' mothacha' ceart sin air t-uile thròcairibh, chum gu'm bi ar crìdheachan do rìreabh taingeil, agus gu 'n tairbein sin a mach do chliu, cha n' è 'mhain le 'r bìlibh, ach n-ar caithe beatha, le sinn fein thoirt suas do d' sheirbheis, agus le fubhal ann a' d' lathair ann naombachd agus am fireantachd re n-uile laeth, trid Josa Crìofd ar Tighearna; dhà-fan maille riutfa agus ris an Spìrad naomh gu rabh gach uile glhòir, faoghal gun chrìch. Amen.

¶ Air son uisge.

ODHE, ar n-Athair neambuidh, tha le d' fhreasdal gràfail a toirt air na cèud frasfaibh agus air na frasfaibh deireanach teachd a nuas air an talamh, chum gu'n tugadh è torradh amach gu fèura an duine, tha sinn a toirt buidheachas gu h-umhla dhuit gu 'n do dheonaich thu ann ar mòr fhèum driuchd acibhin a chuir fa dheòigh air t-oighreachd fein, agus a h-urachadh nuair a bha ì tirim, gu mòr fhòlas a thoirt diuinne do sheirbheisich neo-airidh, agus a chum gloir t-ainm naomha, trid do thròcair ann Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Air

† A deirein fo nuair a dh'iarras duin' air bith air son an d'rinneadh ugnuigh, buidheachas a thoirt feachad

¶ Air son tìreamachd.

O THIGHEARNA DHE, a dh' irislich sinn gu ceart le do phlaigh mhòir shrafa agus thuile uisgeachaibh a chuir thu oirn a chionn ghairrid. agus ann do thròcair a thug suasgladh agus furtachd d' ar n-anamaibh leis a chaochladh thimeil bheannuichte fo a rinn ù air a' aimsir ann àm ar feum, tha sinne moladh agus toirt glòir do t-ainm naomh air son do thròcair, agus do ghna cuiridh sin an geil do chaoi'-neas graidh o ghinealach gu ginelach trid Josa Criofd ar Tighearna Amen.

¶ Air son pailteas.

O ATHAIR a 's mo thròcair, a dheifd do d' mhaitheas^s grà-fail urnuighcan cràbhach t-eaglais, agus a thionta^dh ar gort agus ar gainne gu saorsa agus pailteas; bheivimid buidheachas umhla dhuit air son do thiolacadh sonnuichte, a' guidhemid ort gu'm buanuichte dhuinn do chaoi'-neas graidh, chum gu 'n tabhair ar talamh dhuinn toradh a chum do glòir agus ar solais-ne, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Air son sìothchaint agus saoradh o 'r naimhdibh.

O DHE, uile chumhachdaich, ata a' d' chaisdeal leidir daingnich do d' sheirbheifich an aghaidh guuis a' naimhdean; bheir sinn dhuit moladh agus buidheachas, air son ar saoradh o na cunnartaibh mòra agus follasach sin leis an raibh sinn air ar cuartuchadh. Tha sinn aig aid'eachadh gur h-ann do d' mhaitheas nach raibh sinn air ar tabhairthairis dhoibh mar chobhartach; guidhemid ort do gna do thrèsairean a bhuanachadh dhuinn air an doigh fo, chum gu 'm bi fios aig an t-saoghal gur tu ar Slanu'fhear agus ar Fear saoruidh chumhachdach, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Air son sìoth-chaint fhollasach aiseag air ais f-ann tìr.

O DHE shiorruidh ar n-Athair neamhuidh, do ni an hain daoine a dh' aon-inntin ann an teaghlach, agus a chaisgeas cuthach dhaoine borb agus mhi riaghailtich: beannuichemid t-ainm naomh, gu 'n dheonuich thu na tuafaidhe feargach a thogadh suas n-ar measg o chionn ghairrid, a chasgadh; agns guidhemid

emid ort gu ro umhla gu 'n deonuicheadh tu gràs dhuinn uile, chum gu 'n siubhalamaid o fo suas gu h-umhladh ann a' d' aith-cantaibh naomh, agus air caitheamh dhuinn ar beatha gu ciuin agus gu fìothchainteach ann f'gach uile dhiaghachd agus chneaf-tachd, gu 'n deanamaid ar n-iobairt cliù agus bhuidheachais a thoirt dhuit air fonmeud do thròcairean dhuinne, trid Josa Crìosd air Tighearna. Amen.

¶ Air fon faoradh o 'n phlaigh no o thinneas cumant' eile.

O THIGHEARNA DHIA a lot finn air fon ar peacaidh agus a fgrios finn air fon ar ciontaibh le d' fhiolrachadh trom agus uabhasach o chionn ghairid, agus a nois ann a' meadhon breitheamhnais, air cuimhneachadh do thròcair dhuit, fhaor thu ar n-anamaibh o dhorfaibh a bhàis; tha sin a toirt do d' mhaitheas àthaireil, finn fein ar n-anama agus ar cuirp, do fhaor u chum am bi nam beo-iobairt dhuit fein, do ghna a moladh agus aig arduchadh do throcairean ann a' meadhon t-eaglais, trid Josa Crìosd air Tighearna. Amen.

¶ No fo.

O ATHAIR ro thròcaireach tha finn aig aid'eachadh gu h-umhla ann do lathair, gu'n do thoill ar ciontaidh lionmhor agus ar cruas eroidhe gu 'n d' thigeadh na h-uile pheanais ata air am bagradh ann a' d' lagh oirn-ne gu ceart. Gidheadh do bhri gur b' i do thoil do d' thròcair chaomh, agus air fon ar n-umhlaidh lag agus neo-dhiongalta, an tinneas gabhaltach leis an raibh finn air ar cràdh gu goirt o chionn ghairid a chafgadh, agus guth an zoibhneis agus na flainte aiseag d' ar n-àitibh combhuidh: bheir finn do d' mhorachd dhiaghaidh iobairt mholaidh agus bhuidheachais, a' cliuchadh agus aig arduchadh t-ainmgloirmhor air fon do chùram agus do fhreasdail os air cionn-ne, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Na h-Urnuighean, Litriche, agus Soisgeil, ri ghnathacadh feadh na bliadhna.

¶ Thoir fainear, gu 'm bi 's urnuigh orduichte air son gach domhnach, no la naomh air bith, aig am bheil bhigil air, ag radh aig an t-feirbheis fheatcair 's faisgfe dha roimhe.

An Ceud Domhnach do 'n Aidmheint.

An Urnuigh.

ADHE uile chumhachdaich, tabhair dhuinn gràs chum oibre an dorachadais a thilgeadh uainn, agus cuir oirn, armachd an t-foluis, anois ann àm na beatha bhàsmhor fo (ann d' thainig do mhac Josa Criofd d' ar fìofrachadh ann irileachd mhòr;) chum ann fan' la dheirionach, 'nuair thig è 'ris 'n 'a Mhòrachd ghlòrmhor, a thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh, gu 'n eirich fian a dh' ionnsuidh na beatha neo-bhàsmhor, trid-fan ata beo agus a riaghlas maille riutfa agus ris an Spiorad naomh, nois agus gu brath. Amen.

¶ Tha 'n urnuigh fo ri radh gach la maille ris na h urnuighean eile s àn aidmheint, gu oidheche nodhlaic.

An Litir. Rom. xiii. 8.

NA biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach amhàin sibh a gràdhachadh a chèile: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choi'-lion sè an lagh. Oir an ni fo, Na dean morta, Na dean fia'nais bhrèige, Na fanntaich, agus ma 'ta àithne sam bith eile ann, ata si air a cur fios gu h ath-ghaoraid fuidh 'n fhocal fo, *eadhon*, Gràdhaich do choimhearfnach mar thu fein. Cha dean gràdh lochd d'a choimhearfnach: air an àdhbhar sin s è an gràdh coi'-lionadh an lagha. Agus fo, air dhuibh fios na h aimfir' a bhi agaibh, gur mithich dhulnn a noife mosgladh o chodal: oir ata ar slainte 'noife ni 's foigse na 'n uair a chreid sinn. Tha cuid mhòr do'n oidheche air dol tharainn, tha an là

am fogus : uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamid umainn armachd an t soluis. Gluaifeamaid gu cubhaidh mar ann fan là ; ni h ann an ruidhteireachd agus am meifg, no ann feomradoireachd agus am macnus, no ann coi'ftribh agus ara farmad. Ach cuiribh umaibh an Tighearna Jofa Crìofd, agus na deanaibh ullamhachadh air son na feòla, chum a h ain-mhianna a cho'rlionadh.

An Seisgeul. Mhatth. xxi. i.

A GUS an uair a dhruid iad re Hierufalem, agus a thainig iad gu Betphage, gu sliabh nan oluidh', ann sin chuir Iofa dias *d'a* dheifciobluibh uaithe. Ag radh riu, Rachaibh do'n bhaile *ata* thall fa'r comhair, agus air ball gheibh sibh afal ceangailt' ann, agus loth' 'n a fochair : fuafglaibh, agus thugaibh a'm'ionnfuidhs' *iad*. Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearna orra ; agus cuiridh fe uaithe air ball iad. Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimh-lionadh ann ni a dubhradh leis an fhàidh, ag radh, inn-sibh do inghin Shìon, Fèuch, *ata* do Rìgh ag teachd a'd' ionnfuidh, gu ciuin, is è 'n a shuidhe air muin afail, agus air fearrach mac na h afail. Agus dh'imich na deifciobuil, agus rinn fiad mar a dh'àithin Jofa dhoibh. Agus thug iad an t afal agus an fearrach leo, agus chuir iad *eifean* 'n a shuidh' air a' mhuin. Agus sgaoil mòr-ihluagh an eadach air an t flighe ; agus ghearr droing eile geuga do chrannaibh, agus leag iad air an t flighe *iad*. Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'n a dhiaigh gair ag radh, Hofanna do Mhac Dhaibhi : is beannuicht' an 'Ti a thig ann ainm an Tighearna, hofanna ann sna h àrdaibh. Agus air dol dha-san a steach do Hierufalem, chrathadh am baile uile, ag radh, Co e so ? Agus a dubhairt an sluagh, Is è so Jofa am faidh o Nafaret na Galilee. Agus chuaidh Jofa a steach do theampull De, agus thilg sè amach iadfan uile a bha reic' agus a' ceannach' ann fan teampull, agus thilg fe buird luchd malairt an airgid thairis, agus caithriche luchd reiccadh nan colman. Agus a dubhairt fè riu, *Ata* è scriobht', Goirthear tigh ùrnuigh do 'm theach fa, ach rinn sibhse 'n a shlochd mheirleach è.

An dara Domhnach do 'n Aidmheint.

An Urnuigh.

A THIGHEARNA bheannuichte, a thug fain'ear na scribe-tuirean naomh uile do sgrìobha a chum fìnn-ne do theag-asg; deonuich dhuinn an eisdeachd, an leubhadh, an toirt fain'ear, am foghlam, agus an t-asgaidh 'n ar n-inntin, chum tre fhoighidin agus combhfurtachd t-fhocail naoinh, gu'n glac fìnn, agus gu'n dean fìnn gu brath greim daingean air dòchas beannuichte na beatha fhiorruidh, a thug ù dhuinn ann ar slanui-fhear Jofa Criofd. Amen.

An Litir. Rom. xv. 2.

OIR ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimhe so, is ann chum ar teagasg-ne do sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus co'-fhurtachd nan sgrìobtuire gu'm biodh dòchus againne. 'Noise gu tugadh Dia na foighidin agus a' cho'-fhurtachd dhuibhse bhì dh' aon inntin thaobh a cheile, a reir Jofa Criofd: Chum gu 'm feud sibh a dh' aon inntin agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia eadhon Athair ar Tighearna Jofa Criofd. Uime sin gabhaibhse r'a chèile, eadhon mar a ghabh Criofd ruinne, chum glòir' Dhe. 'Noise a deirim, Gu raibh Jofa Criofd 'n a mhìnistear an timchiollghearraidh air son fìrinn De, chum geallaidh nan athracha a dhaingneachadh: Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a reir mar ata è sgrìoblta, Air anàdhbhor so aid'icheam thu a' measg nan Cinntach, agus feunidh mi *cèd* do d'ainm.. Agus a-ris a deir sè, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san. Agus a-ris, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a phoibleacha uile. Agus a-ris deir Esaias, Bithidh freamh leise *ann*, agus an ti a dh' eir'eas suas chum uachdaranachd bhì aige air na Cinneachaibh, ann-san cuiridh na Cinnich an dòchas.

An Soisgeul. Luc. xxi. 25.

AGUS bithidh comharrthaidh ann fa grèin, agus ann fa ghealaich, agus ann sna reultaibh; agus air an talamh team-eigin nan cinneach, tre iom-cheist, an cuan agus na tonna a beuchdaich; croidhe dhaoine 'g an tràigsin tre eagal, agus feithamh

feithamh nan nithe sin a 'ta teachd air an domhan : oir bithidh cumbachda nan neamha air an crathadh. Agus ann sin chi fiad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumbachd agus mòr-ghlòir. Agus 'n uair a thòsaicheas : na nithe fo air tachairt ann sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur ciun ; or ata bhur faorsa am fogus. Agus labhair e parabal rin, Amhaircibh air a' chrannfhìge, agus na craobhan uile ; 'nuar a bhios iad cheana ag cur amach an *duilleich*, air fhaicfin duibh, aithnichidh sibh uaibh fein, gu bheil an fambra' 'nois' am fogus. Agus mar an ceudna sibhse, 'n uair a chi sibh na nithe fo a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bhuid rioghachd Dhe fogus do laimh. Gu deimhin a deirim ribh, nach d' theid an linn fo thair is gu an coillionar na nithe *fo* uile. Theid neamh agus talamh thart' : ach cha d' theid mo bhriathra fa thart' a choidhel'.

An treas Domhnach fann Aidhmeint.

An Urnuigh.

O Thighearn Josa Crìosd, a chuir aig do chèud theachd do theachdaire a' dh ullachadh do fhìghe romhad ; deonich mar an ceudna do' Mhinistearibh agus luchd frithealaidh do rùn-diomhair do fhìghe ullachadh agus a dheasachadh, le croidheachan nan daoine eas-umhla do philitin gu gliocas nam fireanach, chum a' nuair a thig thù an dara uair do thoirt breith air an t-saoghal, gu'm fuighear sin 'n-ar pobul taitneach ann do theallasa, ata beo agus a' riaghlachadh maille ris an Athair agus an Spioradh Naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1. Cor. iv. 1.

BIODH a shamhuil fo do mhacas aig duine dhinne, mar 'mhinistearibh Chrìosd, agus mòr stiubhardaibh rùn-diomhair Dhe. 'Fuilleadh eile iarrar ann stiubhardaibh, gu fuighear neach firinneach. Ach agamsa is ro-bheag an ni gu'n d' thugadh breith orm libhse, no le breitheanas duine : seadh, ni bheil mi toirt breith orm fein. Oir cha 'n fhios damh ni sam bith do m' thaobh fein, gidheadh ni bheil mi le fo air m' fhir-eanachadh :

anachadh: Ach is è an Tighearna eisean a bheir breith orm. Uime sin na d' thugaibh breith air ni sam bith roimh an àm, gus an d' thig an Tighearna, neach faraon a bheir gu foilleireachd nithe folachte an dorchadais, agus a dh' fhoilllicheas comhairlean nan croidheacha: agus ann sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

An Soisgeul, Matth. xi. 2.

NOISE an uair a chual' Eoin sa phrìofun gnìomhartha Chrìosd, chuir se dias d'a dèicifhìobluibh d'a ionnsuidh, Agus a dubhairt fè ris, An tusa an ti ud a bha re teachd, no am bi fùil againn re neach eile? Do fhreagair Iosa agus a dubhairt fè riu, Imthìchibh agus innfibh do Eoin na nithe ata sibh ag cluinntin agus a' fhaicìn: ataid na doill ag faghail an radhairc, agus na bacadh ag imtheachd, ataid na lobhair air an glanadh, agus na bothair ag cuinntin, ata na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonach' do na bochduibh. Agus is beanuicht' an ti nach fuigh oilbheum ionnamfa. Agus air imtheachd d'fhaicibh air falbh, thòsaich Iosa air labhairt ris an t fluagh mu thimchioll Eoin, *ag radh*, Creud è an ni a chuaidh sibh amach do'n fhàfach a dh'fhaicfin? an i cuile air a crathadh le gaoith? Ach creud è an ni a chuaidh sibh amach d'a fhàfach a dh'fhaicfin? an è duine air a fgeuduchadh ann an eadach mìn? fèuch, a' mhuintir ata caitheamh eadaich mhìn, is ann an tighibh righridh ata fiad. Ach creud è an ni a chuaidh sibh amach d'a fhaicfin? An è faidh? feadh, deirim ribh, agus neach is mò na fàidh. Oir is è so an ti mu 'm bhuil è scrìobht', Feuch, d'uirim-se mo theachdaire roimh do ghnuis, neach a dhu'llmhuicheas do shlighe romhad.

An Ceathramh Domhnach, fann Aidmheint.

An Urnuigh.

O THIGHEARNA, (ata sin a' guidhe ort) tog suas do chumhachd agus thig n-ar meafg-ne, agus le mòr neart dean cobhair oirn-ne; mar ata sinn le 'r peacaidh agus le 'r n-
F aing

aingidheachd gu mòr air bacadh o ruith na rèise a chuireadh romhain, gu'n deanadh do ghàis caomh agus do thròcair suas-glèidh agus combhadh dhuinn gu luath; tre dhioladh do Mhic ar Tighearna; d' an raibh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh enair agus giùir, faoghal gun chùch. Amen.

An Litir. Philip. iv. 4.

D Deanaibh 'gairdeachas san Tighearn' a ghnù: a-ris deiream, Deanaibh gairdeachas. Biodh bhur meafarrachd follasach do na h uile dhaoineibh. *Tla* 'n Tighearna am fogus. Na biodh ro-chùram ni san bith oirbh: ach san uile ni le h ùrnugh agus athchuinge maille re breith-bhuidheachais, biodh bhur n iartais air an deanamh aithnichte do Dhia. Agus coimheadaidh sìothchaint Dhe, a 'ta thar gach uile thuigse, bhur croidhe agus bhur n inntin an Josa Criofd.

An Spisgeul. Join, i. 19.

A Gus is i so fia'nais Join, 'n uair a chuir na h Judhaich fag-airt agus Lebhithich o Hierusalem, chum gu'm feòraicheadh iad deth, Co thusa? Agus dh' aidmhich eisean, agus cha d' àichtheun è; ach dh' aidmhich è, Cha mhi Criofd. Agus dh' fheòraich iad deth, Ciod ma feadh? An tu Elias? Agus a deir fè, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagairè, Cha mhi. Ann sin a dubhairt fiad ris, Co thu? chum gu 'n d' thugamaid freagradh dhoibsin a chuir *natha* sinn: creud a deir tu a d' thimchioll fein? A dubhairt è, 'S mise guth an ti a ghlaodhas ann san flàsach, Deanaibh dìreack sìghe an Tighearna, mar a dubhairt am fàidh Esaias. Agus an dream a chuireadh leis an teachdoireachd, b' ann do na Pharisichibh iad. Agus dh' fheòraich fiad deth, agus a dubhairt fiad ris, C'ar son ma feadh ata thu a' baisteadh, mur tu Criofd, no Elias, no 'm fàidh? Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, Ataimse baisteadh le h uisge: ach ata neach 'n a sheafamh 'n ar meafg, nach aithne dhuibh; 'fe è so an ti, 'ta teachd a'm' dhiaigh, aig am bheil toiseach orm, neach nach siu mise iall a bhròige shuasgladh. Rinneadh na nithe so ann am Betabara air an taobh thall do Iordàn, an t àit' ann raibh Eoin a' baisteadh.

Bereath

Breath ar TIGHEARNA, no la Breath CHRIOSD,
d'an goirrear gu coitchean La NODHLAIC.

An Urnuigh.

A DHE uile chumhachdaich, a thug dhuinn-ne t aon ghin Mhic, a 's gu'n gabhadh è ar natar-air fein, agus a bhi air a bhreath le Maighdin fhiorghloin mar gu'm b' ann air an àm fo; Deonuich air bhi dhuinn-ne air ar n-ath ghinnmhin, agus air ar deanamh n-ar cloinn dhuitse trid uchdmhacachd agus gràis, gu 'n bi sinn gach la air ar n-ath-nuadhachadh le d' Spiorad naomh, trid ar Tighearna an t-Jofa Criosda ceudna sin, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa, agus ris an Sgiorad naomh ceudna, aon Dia gu brath. Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. Eabh. i. 1.

D IA, a labhair ann sna h amaibh a chuaidh seachad gu minic, agus air iomadh modh ris na h aithreachaibh leis na fàidhibh, labhair fè ann sna laithibh deireannach fo ruinne trid a Mhac, a dh'òrduich è 'n a oighre air na huile nithibh, tre n do chruthaich fè fòs na saoghail. Neach air bhi dha 'n a dhealradh a ghloire-sin, agus 'n a fhior iomhaigh a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a-chumhachd, 'n uair a ghlan è ar peacaidh-ne do thrìd fein, shuidh è air deas laimh na morachd ann sna h àrdaibh: air dha bhi air a dheanamh ni 's ro-òirdheirce na na h aingil, mhèud gu'n d' fhuair è mar oighreachd ainm bu ro-fhearr na iadfan. Oir co do na aingil ris an dubhairt fè uair air bith, Is tu mo Mhac-fa, an diugh do ghin mi thu? agus a-ris, Bithidh mise a m' Athair dha fan, agus bithidh cisean 'n a Mhac dhamh-fa. Agus a-ris, 'n tra' bheir è an ceud-ghin a steach do'n t saoghal, deir fe, Agus deanadh uil' aingil De àdhradh dha. Agus thaobh nan aingeal a deir è, Neach a 'ta deanamh aingle 'n an spioradaibh, agus a mhinistèiridh 'n an lafair theine. Ach ris a' Mhac a deir se, 'Ta do righ-chaitir, a Dhe, gu saoghal na saoghal; is flat-rioghail ro-cho-threanach flat do rioghachd-fa: Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu suath do aingidheachd; uime sin dh'ung Dia, do

Dhia-fa, thu le h oladh aoibhneis os ceann do chompanacha. Agus, Leag thufa, a Thighearna, bunaite na talmhain air tus; agus is iad na neamha oibre do lámh. Teirgidh iadfan, ach mairidh tufa: agus fàidh iad uile sean mar eadach; Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tufa an ti ceudna, agus cha 'n fhailnich do bhliadnaidh.

An Scisgeul, Join, i. 1.

ANN fan toiseach bha am Focal, agus bha 'm Focal, maille re Dia, agus b'è 'm Focal Dia Bha è fo air tùs maille re Dia. Rinneadh gach ni leis; agus es eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh. Ann-fan bha beatha, agus b' i a bheatha folus dhaoine. Agus 'ta 'n folus a' foillfeachadh ann dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas è. Chuireadh duine o Dhia, d' am b' ainm Join. Thainig eisean mar fhia'nais, chum fia'nais a thoirt air an t folus, chum gu'n creideadh na h uile dhaoine tridfin. Cha b' eisean an folus fin, ach chuireadh è chum gu d' thugadh è fia'nais air an t folus. B'è fo an felus firinneach, a 'ta foillfeachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t faoghail. Bha è ann fan t faoghal, agus rinneadh an faoghal leis, agus cha d' aithnich an faoghal è. Thainig è dh' ionnuidh a mhuiatir fein, agus cha do ghabh a dhaoine fein ris. Ach a mhèud 's ghabh ris, thug se dhoibh cumhachd a bhi'n an cloinn do Dhia, eadbon dhoibhsin ata creidsin 'n a ainm: A bha air an gineamhuin, cha 'n ann o fhuil, no o theil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia. Agus rinneadh am Focal 'n a fheoil, agus ghabh se comhnuidh 'n ar measg-ne, (agus chunnaic fin a ghloir mar ghloir aoine-ghin Mhic an Athar) lan gràis agus firinn.

La Naoimh STEPHEIN.

An Urnuigh.

O THIGHEARNA, deonùich ann ar n-uile fhullan'ais ann fo air talamh, air son teistias t-firinn-fa, gu 'n-amhaire sinn gu gèur fuas gu neamh, agus gu'm beachduich sinn le creidimh air a ghloir a bhios air a foillfeachadh; agus air bi dhuinn lionta do'n Spiorad naomh, gu'm foghlam sinn ar luchd gèur-leanmhuinn

shuinn a ghràdhachadh agus a bheannuchadh, a reir eisimpleir do cheud Mhartain, Naomh Stèphein, a rinn Urnuigh riut-fa air fon a luchd Mortaidh, O Josa bheannuichte, ata d' sheafamh aig deas lamh Dhe chum cobhair air an dream sinn uile 'ta ful-lang air do fhon, ar n' aon eidir-mheadhonair agus fear tagraidh. Amen.

¶ *An sin a leanas urnuigh la Nodblaic, a deirear gach la gu oidhche choinle.*

An Litir. Ghniomh vii. 55.

AIR do Stephein bhi lan do'n Spiorad naomh, dh' amhairc è gu geur suas gu neamh, chunnairc è gloir Dhe, agus Josa 'n a sheafamh air deas làimh Dhe. Agus a dubhairt sè, Fèuch, ata mi faicfin nan neamha fosgailte, agus Mac an duine 'n a sheafamh air deas laimh Dhe. An sinn ghlaodh iad amach le guth mòr, agus stop iad an cluafa, agus thug iad a dh' aon inntin d'a ionnsuidh. Agus air dhoibh a thilgeadh amach as a' chaithir, ghabh iad do chlochaibh air : agus thilg na sia'nai-fean an eadach fios aig cofaibh òganaich, d'am b'ainm Saul. Agus chloch iad Stephan, agus è a' gairm air *Dia*, agus ag radh A Thighearna Josa, glac mo Spiorad. Agus air dha a leigeadh fein air a ghlùinibh, ghlaodh è le guth mòr, A Thighearna, na cuir am peacadh fo as a leth. Agus air dha fo a radh, choidil è.

An Soisgeul. Mhatth. xxiii. 34.

FEUCH cuirimse d'ar ionnsuidh fàidhe agus daoine gllice, agus sgrìobhuichean; agus cuid dhiubh marbh-aidh agus ceusuidh sibh, agus cuid dhiubh sgiurfaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geur-leannmhuin *orra* o bhaile gu baile: chum as gu 'n d' thig oirbh gach uile fhuil fhìreanta dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhircanta, gu fhuil Shacharias, mhic Bharachias, neach a mharbh sibh eidir an teampull agus an altair. Gu sùinneach a deirim ribh, Gu'n d'thig na nithe-se uile air a' ghinealach fo. A Jerufalem, a Jerufalem, a mharbhas na fàidhe, agus a ghabhas do chlochaibh air an droing a chuirear a' t ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chèile mar a chninnicheas cearc a h eòin fuidh sgiathaibh, agus cha b'àill leibh! Fèuch, fàgar bhur tigh aguibh 'n a fhàfach. Oir a deirimse ribh, nach fhaic fhaic

fhìh mise o fo fuas, gus an abair sibh, 'S beannuicht' an 'Ti a thig ann ainm an Tighearna.

La N. JOIN an Soisgeulaich.

An Urnuigh.

A THIGHEARNA thròcairich, tha sinn a' guidhe ort do ghàthana dearlach folluis a thilgeadh air t-eaglais, chum air dhì bhí air a foisgeachadh le teagasg t-Abdail bheannuichte agus do Shoisgeulaich Naomh Join, gu'n fiubhail i ann an solus t-fhìrinn, air doigh a 's gu 'n ruig i fa dheoidh air follus na beatha mairtheanaich, trid Josa Criofd air Tighearna. Amen.

An Litir. i N. Join, i. i.

A N ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le 'r fùilibh, air an d' amhaire sinn, agus a laimh-sich ar làmha thaobh briathra na beatha; (oir dh' fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus ata sinn a' deanamh fìanais, agus ag cur ann cèill dhuibhse na beatha mairtheanaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh' fhoillsicheadh dhuinne) An ni a chunnaic agus a chuala sinn, cuireamaid ann cèill daibhse, chum 's gu'm bi agaibhse mar an ceudna co'-chomunn ruinne: agus gu fìrinneach 'ta ar co'-chomunn maille ris an Athair, agus maille r'a Mhac Josa Criofd. Agus tha sinn a' fgrìobhadh nan nithe so d'ar ionnsuidhe, chum gu'm bi bhur gair-leachas coi'-lionta. Agus is i fo an teachdoireachd a chuala sinn uaithe-san, agus ata sinn a' cur ann cèill dhuibhse; Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith ann-san. Ma deir sinn gu bheil co'-chomunn againn maille ris, agus sin a' gluafachd ann dorchadas, tha sinn a' deanamh brèige, agus ni bheil san a' deanamh na fìrinn: Ach ma ghluaisfeas sinn ann san t solus, amhuil tha eisean san t solus, 'ta co'-chomunn againn r'a sheile, agus glanaidh fuil Josa Criofd a Mhic, sinn o'n uile pheaca'. Ma deir sinn nach eil peacadh againn, tha sinn 'g ar mealladh

mealladh fein, agus ni bheil an fhirinn annainn. Ma dh' aid'icheas sinn ar peacaidh, tha eisean firinneach, agus ceart chum ar peacaidh a mhaitheamh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd. Ma deir sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugoire dheth-sin, agus ni bheil fhocal annainn

An Sòisgeul. Join, xxi. 19.

THubhairt Jofa re peadair, Lean mise. Ann sin air do Pheadar tionndadh, chunnairc è an deisciobul a b'ionmhuinn le Jofa, a'leantuin; anti fòs a luidh air uchd Jofa aair shuipeir, agus a dubhairt ris, A Thighearna, co è a bhrathas thu? Air do Pheadar eisean fhaicfin, a dubhairt è re h Jofa, A Thighearna, ciod a *ni*'m fear fo? Deir Jofa ris, Ma 's aill leam è dh' fhanuin gus an d' thig mi ciod *sin* duitse? Lean-sa mise. Uime sin chuaidh an radh fo amach am meafg nam braithre, nach fuigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Jofa ris, Cha 'n fhuigh sè bas: ach, Ma 's i mo thoilse è dh' fhanuin gus an d' thig mi, ciod è *sin* duitse? 'Se fo an deisciobul ata deanamh sia'nais air na nithibh fo, agus a sgriobh na nithe fo: agus ata fhios againne gu bheil fhia'nais fìor. Agus ata fòs mòran do nitheibh eile a rinn Jofa, nam biodh iad uilè sgriobhta, 's i mo bhar'ail nach cumadh an faoghal fein na rachadh a sgriobhadh do leabhruith.

La na NEO-CHIONTACH.

An Urnuigh.

ODHE uile-chumlachdaich, a dhorduich neart a' beul leanabuibh agus chiochran, agus a thug air Naoidhein do ghlòrachadh le 'm bàs; claidh agus marbh gach uile mi-ghniomh dhubhaile ionnain, agus neartuich sinn le d' ghràs, chum le neo-chiontachd ar beatha, agus seafmhachd ar creidimh, gu'n glòraich sinn t-ainm naomh eadhon gu bàs, trid Jofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Foillf. xiv. 1.

A GUS dh' anhaire mi, agus fèuch, Uan 'n a sheafamh air sliabh Shion, agus maille ris ceud agus da fhichead agus ceithir mìle, aig an raibh ainm Athair-san sgriobht' ann clàr an eudain. Agus chuala mi guth o fhlaithneas, mar fhuaim mhòrain uifgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir: agus chuala mi fuaim chlàrsoirean, a' deanamh ciuil le'n clàrfaichibh fein. Agus chan iad mar gu'm b'oran nuadh è ann làthair na rìgh-chaitheach, agus ann lathair nan ceithir bheathaiche, agus nan feanoiridh: agus cha b' urradh neach sam bith an t òran sin fhòghlum, ach an ceud agus an dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh. Is iad fo an dream nach do shalachadh le mnaibh; oir is òighean iad is iad fo an dream a'ta leantuin an Uain ge b'è àite an d theid è: shaoradh iad fo o mheasg dhaoine, 'n an ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan. Agus 'n am beul cha d' fhuaradh cealg: oir ata iad gun chrom ann làthair rìgh-chaitlir Dhe.

An Soisgeul. Mhatth. ii. 13.

F EUCH do nochd fadh aingeal an Tighearna do Joseph ann am bruadar, ag radh, Eirich, agus gabh an leanabh òg agus a mhàthair, agus teich do'n Eipt, agus bi ann sin gus an lahair mise riut: oir iarruidh Joraith an Naoidhean d' a mhilleadh. Agus air eirigh dhòsan, ghabh fè d' a ionnfuidh a' Naoidhean agus a mhàthair fan oidhche, agus dh'imich fè do 'n Eipt: Agus bha fè ann sin gu bàs loraith: do chum gu coi'-lionfadh an nì a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, Amach as an Eipt do ghoir mi mo Mhac. Ann sin air faicfin do Joraith gu'n d'rinn na Droithe fanoid air; do las fè le feirg ro-mhòir, agus air cur luchd millidh uaithe, mharbh fè na bha do leanbaibh mac am Betlehem, agus 'n a crìochaibh uile, o aois dha bhliadhna no fù, do reir na h aimfire a dh'fhò'luim fè gu dichìollach o na draoithibh. Ann sin choi'-lionadh an nì a labhradh le Jeremias am fàidh, ag radh. Do chualas guth an Rama, caoi agus gul agus bròn ro-mhòr, Rachel ag caoinadh a cloinne, agus mòr b'àill le fòlas a gabhail, chionn nach bheil iad *beo*.

An Domhnach an Deigh la Nodhlaic.

An Urnuigh.

A DHE uile chumhachdaich, a thug dhuinn-ne t aon ghin Mhic, a 's gu'n gabhadh è ar natar-air fein, agus a bhi air a bhreath le Maighdin fhiorghloin mar gu'm b' ann air an àm fo; Deonuich air bhi dhuinn ne air ar'n-ath ghinnmhin, agus air ar deanamh n-ar cloinn dhuitse trid uchdmhacachd agus gràis, gu 'm bi sinn gach la air ar n-ath-nuadhuchadh le d' Spiorad naomh, trid ar Tighearna an t-Josa Criofda ceudna fin, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa, agus ris an Spiorad naomh ceudna, zon Dia gu brath. Saoghal gun chrich. Amen.

An Litir. Gal. iv. 1.

NOife deiream, am feadh a bhios an t oighre 'n a leanabh-nach 'eil eidir-dheal'achadh sam bith eider è agus feirbheifeach, ge d' is è Tighearna gach uile nithe; ach ata è faidh luchd-coimhead agus fuidh luchd-riaghluidh gu teachd na h aimfir' a dh' òrduich an t athair. Is mar an ceudna sinne, 'n uair a bha sinn 'n ar leanabaidh, bha sinn ann daorfa fuidh cheud fhòghlum an t saoghail: Ach 'n uair a thainig coi'-lionadh na h aimfir', chuir Dia a Mhac fein uaithe, a ghiueadh o mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n lagh, chum gu 'n faoradh è iadfan bha fuidh 'n lagh, ionnas gu fuigheamaid-ne uchd-mbacachd na cloinne. Agus do bhrì' gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic fein ann bhur croidhibh, ag èigheach, Abba, Athair, Uime sin cha feirbheifeach thu ni 's mò, ach mac; agus ma 's mac, is oighre fòs air Dia tre Chriofd.

An Soisgeul: Mhatth. i. 18.

AGUS is mar fo do bhi breith Josa Criofd: oir tairis do cheangal pòsaidh bhi air a dheanamh eidir a mhàthair Muire agus Joseph, roimh dhoibh dol cuideachd, fhuaradh torrach i o 'n Spiorad Naomh'. 'Nùn air bhi do Joseph a fear 'n a dhuine co'-thromach, agus gun toil'aig' eisiomplair fhollasach a dheanamh dhi', bu mhiann leis a cur uaithe os ifeal. Ach ag fhuaineadh na nithe-fe dho, fèuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna è fein da am bradar, ag radh, A Joseph a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a' d'ion-

fuidh : oir an ni afa air a ghineamhuin innte, is o 'n Spiorad Naomhtha è. Agus beuraidh fi mac, agus bheir thu Jofa dh' ainm air ; oir faoraidh fè a phobull fein o 'm peacaibh. (Agus rinneadh fo uile, chum gu coi'-lionfadh an ni a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, Feuch, bitlidh maighdean torrach, agus beuraidh fi mac, agus bheir iad Emmanuel dh'ainm air, 's ionnan fin re radh air na cidir-theangachadh, agus, Dia maille ruinn). 'N finn air mosgladh do Jofeph as a chodal, do rinn sè mar a dh'iarr aingeal a 'Thighearn' air, agus ghabh sè d'a ionnfaidh a bhean : agus nior aithin sè i gus an d'rug fi a ceud mhac ; agus thug sè Jofa dh'ainm air.

Timchiol-ghearradh CHRIOSD.

An Urnuigh.

ADHE uile chumbhàchdaich, a thug fai'near do Mhac beannaichte do thimchiol-ghearradh, agus a bhi umhla do'n lagh air fòn an duine ; deonuch d'uinne fìor thimchiol ghearradh an Spioraid, ionnas air bhi d' ar croidheachaibh agus d'ar ballaibh air a' bàfuchadh o gach an-mian Saoghalta agus feolmhor, gu'n tabhair finn ann s gach uile nitibh umhlachd do d' thoil bheannaichte, trid an ti cheudna do Mhac Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. iv. 8.

IS beannaichte an ti nach cuir an Tighearna peacadh as a leith. Am bheil ma feadh am beannacha' fo *teachd* air an timchioll ghearradh *ambain*, no fòs air an neo-thimchioll-ghearra' ? Oir deireamaid gur mheafadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd. Cionnas ma feadh a mheafadh *dba* è ? An ann 'n uair bha è fan timchioll-ghearra', no fan neo-thimchioll-ghearra'. Agus fhuaire comhar' an timchioll-ghearraidh, feula fìreantachd a' chreidimh a bha aige fan neo-thimchioll-ghearra' : chum gu 'm biodh è 'n a athair aca fan uile a 'ta creidsin, fan neo-thimchioll-ghearra' : chum gu measfadh fìreantachd dhoibhsin mar an ceudna : Agus 'n a athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsin ata ni amhain do'n timchioll-ghearra', ach mar an ceudna a 'ta 'g imtheachd ann an ceimnibh a' chreidimh sin ar n athar

athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearra'. Oir ni b' ann tre 'n lagh a thugadh an gealla' do Abraham no d'a fhiol, Gu'm biodh e 'n a oighre air an t faoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh. Oir ma 'ta iadfan a bhuineas do 'n lagh 'n an oighreachaibh, ata creidimh air a dheanamh diomhaoin, agus an gealla' gun bhri'.

An Soisgeul. Luc. ii. 15.

AGUS tharladh, mar 'a dh'fhalbh na h aingeil uatha gu neamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chèile, Rachamaid a nois' eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne. Agus thainig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Joseph, agus an leanabh 'n a luidhe fa phrafaich. Agus an uair a chunnaic iad *sin*, dh'aithris iad an ni a dh'innfeadh dhoibh mu thimchioll an leinibh sin. Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh'innfeadh dhoibh leis na buachaillibh. Ach ghleidh Muire na nithe sin uile, ag beachd-smuainteachadh orra 'na croidhe. Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòir' agus molaidh do Dhia, air son nan nithe sin uile a chual' agus a chunnaic iad, a reir mar a dubhradh riu. Agus an uair a choi'-lionadh ochd laith' chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh **JOSA** a dh' ainm air, eadhon an t ainm a ghoir an t aingeal deth mun do ghabhadh fa bhroinn e.

¶ *Foghnuidh an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul ceudna air son gach la 'n deigh sin, gu foillseachadh Chrìosd.*

An foillseachadh no Taisbeineadh, **CHRÌOSD** do na Cinnich.

An Urnuigh.

ODHE, a dh' fhoillsich t-aon ghinn Mhic do na Cinnich le treorachadh reulta, deonnich gu tràcaireach, gu 'm fuidh sinn-ne aig an bheil cofas ort a noife tre chreidimh feilbh, ann a do Dhiadhachd ghlòrmhor an deigh na beatha so, trid **Josa Crìosd** ar Tighearna. Amen.

AN TAISBEINEADH.

An Litir. Ephes. iii. 1.

A'R an àdhbar fo, 'ta mise Pòl pròfunaich Iosa Criofd, air bhàr fonsa, a Chinneachia; ma chruaia sibh mu fhritheachadh gràis De, a thugadh dhamh-sa d'ar toobh-sa: gu'n d' rinn sè aithnichte dhamh-sa tre fhoillseachadh, an rùn-dìomhair mar a sgrìobh mi roimhe gu h aith-ghearr', leis am feud sibh air dhuibh a leughadh, m' eòlas ann rùn-dìomhair Chrìofd a thuigfin' ni ann an sinneibh eile air nach d' thugadh fics do chlàna na doine, mar ata è 'noise air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus do na fàidhibh trèd an Spioraid; gu'm biodh na Geindlich 'n an co'-oighreachaibh, agus 'n an co'-chorp, agus 'n an luchd co'-pairt d'a ghealla'-san ann Chrìofd, trèd an t foisgeil: air an d rianadh mise a'm' mhinistear, a reir tiodhlaic gràis De a thugadh dhamh, a reir oibreachadh eiseachdacha cumhachd-san. Dhamh-sa, a's lugha na naomhaibh uile, thugadh an gràs fo, faibhreas Chrìofd nach feudar a rannachadh, a thearmonachadh a' measg nan Geintileach; agus gu 'n deanainn foilleir do na h uile *dhaoineibh*, creud è comun a' rùn-dìomhair fin, a bha fo-aicèntè ann Dia o thoiseach an t saoghail, a chruthaich na h uile nithe trèd Iosa Chrìofd: chum gu'n deantadh aithnichte 'noise do uachdranaibh agus do chumhachdaibh ann an *ionaduibh* neamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhe, reir an rùn fhiorruidh a rùnaich sè ann Iosa Chrìofd ar Tighearna: ann s' a' bheil againn dànachd agus slioghe dol a steach ann am muinghin trèd a chreidimh fin.

An Soisgeul. Matth. ii. 1.

AGUS an uair a rugadh Iosa am Betlehem *thèr* Juda, ann laithibh Joraith an rìgh, fèuch, do thàinig Draoiche o'n àird an ear gu Hierusalem, ag radh, C'ait' am bheil rìgh úd nan Judhach ata air a bhreith? oir chunnaire sinne a reuit san àird an ear, agus ata sinn air teachd a thabhairt adhruidh dha. An uair a chual' Joraith an rìgh *sin*, bha sè fuidh thrioblaid, agus Hierusalem uille maille ris. Agus air 'crinneachadh nan àrd-fhagarta uile dha, agus scriobhaichean a' phobuill, dh' fheadraich sè dhiubh c'ait' an raibh Chrìofd gu bi air a bhreith. Agus a dubhairt siad ris, Am Betlehem *thèr* Juda: oir is mar fo do scriobhadh leis an fhàidh; Agus thusa Bhetlehem ann tìr Juda, cha tu idir is lugha a' measg phrionnsaidh Juda: oir asafda do thig an t Uachdaran a sdiuras mo phobull Israel. Ann an sin

air

air do Jorath na daoine glic' a ghairm os ìfeal d'a ionnfuidh, dh'fheòruich fè dhiubh gu ro-gheur creud an t àm an d'fhoillsicheadh an reult. Agus air an cur gu Betlehem dha, a dubh-airt fè, Im'ichibh, agus iarruibh gu dichionllach an naoidhean, agus 'n diùigh fhaghail d'uibh, im'isibh dhamfa è, chum gu rachamfa fein, agus gu deanam adhradh dha. Agus air cluinntin an rìgh dhoibh d'ìmich iad, agus fèuch, do chuaidh an reult a chunnaire iad san àird an ear rompa, gus an d'thainig si agus stad si os cionn an ionaid ann raibh an naoidhean. Agus air faicfin na rèilte dhoibh, do rinn siad gairdeachas le h aoibhneas ro-mhòr. Agus air dol a steach dhoibh do 'n tigh, fhuair iad an naoidhean an fochair a mhàthar Muire, agus do thuit iad fros, agus rinn siad adhradh dhò: agus air fosgladh an ionmhais dhoibh, thug iad dha tiodhlaca'; òr, agus tùis, agus mirr. Agus air faghail rabhaidh o Dhia an brudadar, gun iad a philltin dh'ionnfuidh Jorath, chuaidh iad d'an dùthaich fein air slighe eile.

An Ceud Domhnach an Deigh an Taisbeanaidh.

An Urnuigh.

O Thighearna, tha sin a' guidhe ort gu'n gabha tu gu tròcaireach ri urnuighean do phòbuil ata gairm ort, agus deonaich gu 'm bl beachd agus eolas ac' air na nìtibh bu choir dhoibh a dheanamh, agus gu'm bi gràs agus nèart aca chum an eudna a choillionadh gu fìrineach, trid Josa Criold ar Tighearna. Amen.

An Litir. Romh. xii. 1.

AIR an àdhbhar sin guidheam oirbh, a bhàitire, tre throcairibh Dhe, ar cuirp a shabhairt 'n an' beo-iobairt, namha, thaitneach do Dhia, *ni a's è* bhur feirthis reusonta. Agus na bithidh air bhur cumadh ris an t faoghal so: ach bithidh air bhur cruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n inntin, chum gu'n dearbh sibh creud i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmh-lea sin De. Oir deiream tre a' ghràs a thugadh dhamh-fa, ris gach uile 'n ar meafg, gu'n s'muainteachadh *nime fein* ni 's àirde na 's còir dha s'muainteachadh; ach s'muainteachadh

chadh am meafarrachd, a reir mar a roinn Dia ris gach uile neach tomhas a' chreidimh. Oir mar ata mòran bhall againn ann aon chorp, agus cha 'n 'eil aig gach uile bhall an aon oifig: Amhuil sin ge do tha sinne 'n ar mòran, is aon chorp ann Criosd finn, agus is buill finn gach aon fa leith d'a chèile.

An Soisgeul. Luc. ii. 41.

AGus chuaidh a phàranta' gach bliadhna gu Hierufalem, aig fèisd na caisge. Agus air bhi dha dà-bhliadhna-dheug a dh' aois, chuaidh iad suas gu Hierufalem, a reir gnàth' na fèisde. Agus air co' lionadh nan làethe sin doibh, 'n uair a phill iadfa', dh'fhan an leanabh Josa 'n an diaigh ann Hierufalem; agus ni'n raibh fios aig Joseph no aig a mhàthair *air sin*. Ach air dhoibh a shaoilfin gu'n raibh è fa chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad è 'meafg an cairdean, agus an luchd eòlais. Agus an t ann nach d'fhuair iad è, phill iad gu Hierufalem, 'g a iarruidh. Agus tharladh 'n diaigh thri lèith', gu'n d'fhuair siad è san teampul, 'n a shuidhe a' meadhon an luchd teagaisg, faraon 'g an eisdeachd, agus a' cur cheistean orra. Agus ghabh a' mhuintir a chual' è uilè iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh. Agus air dhoibh fhaicfin, ghlac ua' bhas iad: agus a dubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirne? fèuch, bha t athair agus mise gu brònach ga d'iarruidh. Agus fa dubhairt eisean riu, C'ar son a bha sibh ga m'iarruidh? nach raibh fhios agaibh gu'm bu chòir dhamhsa bli mu ghnòthuichibh m' Athar? Agus cha do thuig iadfan an ni a labhair è riu. Agus chuaidh è fios maille riu, agus thainig è gu Nafaret, agus bha è umhal doibh: ach ghleidh a mhàthair na nìthe sin uilè 'n a croidhe. Agus thainig Josa air aghaidh ann an gliocas agus am mèudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig doinibh.

An Dara Domhnach an deigh an Taisbeanaidh.

An Urnuigh.

ADhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, ata riaghladh nan uile Nithe air neamh agus air talamh; cisd gu tròcaireach

ach ri Achanuich do phobull, agus deonuich dhuinn do fhìoth-chaimh feadh uile laethibh ar beatha, trid Jofa Criofd ar Tigh-carna. Amen.

An Litir. Rom. xii. 6

UIme sin air bhi do thiodhlacaibh eagfahail againn, a reir a' ghrais a thugadh dhuinn, ma 's fàidheadoireach, *deanamaid fàidheadboireachd* do reir tomhais a' chreidimh: No ma ma 's mhinistreibheachd, *thugamaid aire* d'ar ministreibheachd no an ti a theagaisgas, *thugadh è aire* d'a theagasg: No an ti a bheir earail, *thugadh è aire* d'a earail: an ti a roinneas an *deirc*, *roinneadh è i* ann treibhdhireachd; an ti a rioghas, *deanadh sè è* maille re dùrachd; an ti a ni tròcair, *deanadh sè è* gu fuilbhir. *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. Biodh grain agaibh do'n oic, lean-aibh gu dlu' ris an fìni a 'ta maith. *Bithibh* teo-chroidheach d'a chéile, le gràdh bràthaireil, ann onoir a' toirt toiseach gach aon d'a chéile: Gun bhi leasg ann gnothuichibh: dùrachdach 'n ar spiorad; a deanamh feirbhis do'n Tighearna; a deanamh gairdeachais ann dochas: foighidneach ann triobloid; mairtheanach ann an urnuigh; a' co'roinn re uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh aoidheachd. Beannuichibh an dream a'ta deanamh geur-leanmhuin oirbh: beannuichibh, agus na mallaichibh. Deanaibh gairdeachas maille riu-fan a'ta re gairdeachas, agus caoi'maille riu-fan a'ta re caoi'. Gu ma h aon toil dhuibh r'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrd, ach cuiribh sibh fein ann co'i-inbhe riu-fan a'ta iofal.

An Soisgeul. Join ii. 1.

AGus air an treas là bha pòsadh ann Cana na Galilee; agus bha màthair Jofa ann sin. Agus ghoireadh Jofa fòs, agus a dheisciobul, chum a' phòsadh. Agus air teireachdain do'n fhion, a dubhairt màthair Jofa ris, Cha 'n 'eil fion aca. A dubhairt Jofa ria, Creud mo gnothuchsa riut, a bhean? cha d' thainig m' uair-è fòs. A dubhairt a màthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'è ni a their è ribh, deanaibh è. Agus bha ann sin fea foithiche cloiche am bu ghnà' uisg' a chur, a reir gnàth' glanaidh nan Judhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon aca. A dubhairt Jofa riu, Lionaibh na foithiche le uisge. Agus lion fiad iad gus am beul. Agus a dubhairt sè riu, Tairgibh a nois', agus thugaibh chum uachdarain na fèifde

fèifde. Agus thug iad *ann è*. 'Nuair a bhlais uachdaran na fèifd' an t uifg' a rinneadh 'n a fhion, (agus cha raibh fhios aige co as a thainig è; ach bha fhios aig an luchd frithealaidh a tharruing an t uifge) ghoir uach aran na fèifd' am fear-nua'-pòsla, agus a deir fè ris, Cuiridh gach uile dhuine fion maith a làthair air tùs; agus 'n uair a dh'òlas daoine gu leòr, ann sin *am fion* a's meafa: *ach* gheidh thus' am fion maith gus a noife. An toiseach so mhiorbhùilibh rinn Josa ann Cana na Galilee, agus dh'-fhoillfich fè a glòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

An Treas Domhnach an Deigh an Taisbeanaidh.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, amhaire gu tròcaireach air ar n'ambaineachdaibh, agus ann ar uile chunnartaibh agus riachdanais sin amach do lamh dheas ga'r conlunnadh agus ga'r teafairgin, trid Josa Criofd ar Tighearna.

An Litir. Rom. xii. 16.

NA bithibh glic 'n ar bar'all fein. Na diolaibh olc air son uile do dhuin' air bith. Uil' uichibh nithe ciatfach am fia'nais nan uile dhaoine, Ma dh'fheudàs è bhi, mhèud 's ata ann comas duibhse, biodh fìothcaint agaibh ris gach uile dhaoineibh. *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son fein, ach thugaibh àite do 'n fheirg: oir ata è sgriobhtas, is leamsa an dioghaltas; iochdaich mi, deir an Tighearna. Uime sin ma bhios do nàmhad ocrach, thoir biadh dha; ma bhios è tartmhor, thoir deoch dha; oir le so a dheanamh caraaidh tu eibhle teine air a cheann. Na d' thugadh an t olc buaidh ort, ach beir-fè buaidh air an olc leis a' mhaith.

An Scifgeul, Matth viii. 1.

A Gus tairies teachd o'n t sliabh dha, lean cuidcachd mhòr è. Agus fèuch, thainig lobhar, agus thug fè onoir dha, ag radh, A Tighearna, ma's toil leatfa, is comasach thu air mise.

mise a ghlanadh. Agus fhìn Jofa amach a làmh, agus bhean è ris, ag radh, Ata mi toileach, bi thufa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh. Agus a dubhairt Jofa ris, Fèuch nach innis thu do dhuine air bith, ach im'ich, taisbein thu fein do 'n t sagairt, agus beir chuige an tiodhlacadh a dh' àithin Maois, mar fhiadhnuis dhoibh. Agus air dol do Jofa steach do Chapernaum, thainig d'a ionnfuidh Caipitin cheud, a' guidheadh air, agus ag radh, A Thighearna, ata m' òglaoch 'n a luidh' a fìgh am pairilis, agus air a phianadh gu'ro-ìomarcach. A deir Jofa ris, Thig mise agus slànuichidh mi è. Agus air freagairt do'n Chauptin a dubhairt fè, A Thighearna, cha 'n fhiu mise thufa a theachd asteach fa m' chleith: ach amhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglaoch. Oir is duine mise fèin ata fui' ùghdarras, aig am bhuil faighdfhearra fum: agus deirim ris an fhear so, Im'ich, agus im'ichidh fè: agus ris an fhear so Thig, agus thig fè: agus ra m' shearbhanta, Dean so, agus nì fè è. Air cluinntin fo do Jofa, ghabh fè iongantais, agus a dubhairt fè ris a' mhuintir a bhà 'g a leantuin, Gu firinneach a deirim ribh, nach d'fhuairear mi creidimh co-mòr as fo, ann an Israel fein. Agus a deirim ribh, gu'n d'thig mòran o 'n àird an ear, agus on aird an iar, agus fuidhidh iad maille re Abraham, agus Isaac, agus Jacob, ann an Rìoghachd nèimh'. Ach tilgear clann na rìoghachd ann dorchadas ata leith amuigh: bithidh ann sin gul agus gearradh fhiacall. Agus a dubhairt Jofa ris a' chaipitin cheud, Im'ich romhad, agus biodh dhuit a reir mar á chreid thu. Agus shlànuicheadh a shearbhanta air an uair sin fein.

An Ceathramh Domhnach an deigh an Taisbeanaidh.

An Ùrnuigh.

O Dhe, aig am bheil fios gu bheil finn air ar fuidheachadh ann a' meadhon chunnartan co mhòr agus co lionmhor, air achd le anmhuineachd ar Natuir a 's nach urrain finn do ghna feafamh dìreach; Tabhair dhuinn a leithid a neart agus a dhì-din, 's a chumas suas finn ann sna h-uile chunnartaibh, agus a ghiulanas trid gach uile bhuaidhreachd finn, tre Jofa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xiii. 1.

Biodh gach anam umhal do na h àrd chumhachdaibh. Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia : agus na cumhachda a 'ta ann, is ann o Dhia a dh' orduicheadh iad. Air an àdhbhar sin ge b'è air bith a chuireas ann aghaidh a chumhachd, ata se cur ann aghaidh òrduigh Dhe : agus iad-fan a chuireas 'n a aghaidh, gheibh siad breitheanas dhoibh fein. Oir cha 'n 'eil uachdarain 'n an àdhbhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uaithe. Oir is eisean fèirbhifeach Dhe chum maith dhuit. Ach ma ni thu an't olc, biodh eagal ort; oir cha 'n ann gu diomhaoin ata sè giùlan a' chloidheimh : oir is è feirbhifeach Dhe, 'n a dhioghaltoir feirg air an ti a ni olc. Uime sin is eigin bhi umhal, ni h ann amhain air fon feirge, ach fòs air fon coguis. Oir air an àdhbhar fo ata sibh toirt cis *dhoibh* fòs : oir is iad feirbhifich Dhe iad, a' sìr-fheitheamh air an nì fo fein. Air an àdhbhar sin thugaibh do gach uile neach an dlighe fein : cain dha-fan d'an *dlighear* cain, cis dha-fan d'an *dlighear* cis, èagal dha-fan d'an *còir* eagal, agus onoir dha-fan d'an *còir* onoir.

An Soisgeul. Matt. viii. 23.

AGus air dol dhòfan a steach do'n luing, lean a dheisciobuil è. Agus fèuch, dh'eirich stoirm mhòr air an fhairge, ionnas gu'n d'fholaich na tonna an lònng : ach bha eisean 'n a chodal. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnfuidh, agus dhùisg iad è ag radh, **A** fhighearna, teafairg sinn ata sinn cailte. Agus a dubhairt fè riu, Creud fa 'm-bheil sibh eaglach, sibhse air bheag creidimh? Ann sin dh'eirich fè agus chronuich fè na gaotha agus an fhairge, agus bha ciuineas mòr ann. Ach ghabh na daoine iongantas, ag radh, Creud è ghnè dhuine fo, gu bheil na gaotha fein agus an fhairge umhal dha? Agus air teachd dha do'n taoibh eile, gu tìr nan Geirgifineach, thachair dias do dhaoineibh air ann an raibh deamhain, teachd amach as na tua-maibh, agus *bha iad* ro-gharg, ionnas nach feudfadh duine air bith an t flighe sin a ghabhail. Agus fèuch, ghlaoidh iad, ag radh, Creud è ar gnothuchne riut, Josa a Mhic Dhe? An d' thainig thu ann fo d'ar pian *dh* roimh' an àm? Agus bha treud mhòr

mhòr do mhucaibh am fad uatha, ag ineachradh Agus dh'iarr na deamhain dh'athchuinge air sin, ag radh, Ma thilgeas tu amach finn, leig dhuinn dol fan treud mhuc ud. Agus a dubharit fè riu, Im'ichibh. Agus air dol amach dhoibh, chuidh siad ann fan treud mhuc: agus feuch, do ruidh an treud mhuc uile gu dian fios air ionad corrach, do'n chuan; agus chailleadh sna h uifgibh iad. Agus theich na buachaillean, agus chuidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithe-fe uile; agus fòs na thachair dhoibh sin ann an raibh na deamhain. Agus feuch, chuidh am bail' uile amach chum Jofa a chomhlachadh, agus an uair a chunnaic è, ghuidh iad air im'eachd as an crìochaibh-sin.

An Cuigeamh Domhnach an Deigh an Taisbean-aidh.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort t-Eaglais agus do theaghlach a ghleidheadh do ghna ann a d' t-fhior chreidimh, chum an dream mata leigeadh an taic amhain air dòchas do ghràs neamhaidh, gu'm bi iad gu brath ar an dìon le d' mhòr chumhachd, trid Jofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Col. iii. 12.]

Uime sin cuiribhfe umaibh (mar dhaoine taghta Dhe naomha agus ionmhuinn) tiom-chroidhe thròcaire, caomhalachd irioslachd inntin, macantas, fad-fhulangas; a' giùlan le chèile, agus a' maitheamh d'a chèile ma 'ta cùisgearain aig neach ann aghaidh neach: amhuil mar a thug Crìofd maitheanas dhuibhfe, deanaibhfe mar an ceudna. Agus thar nanithibh fo uile, *cuiribh umaibh* feirc, ni a 's è coi'-cheangal na foirfeachd. Agus biodh sìth Dhe a' riaghladh anu bhur croidhe, chum am bheil sibh fòs air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil. Gabhadh focal Chrìofd comhnuidh annaibh gu faibhir fan uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chèile le falmaibh, agus laoidibh, agus cantaicibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearna le gràs.

ann bhur croidhe. Agus ge b'è ni air bith a ni fibh ann am focal no ann gnìomh, deanaibh na h uile *nithe* ann ainm an Tighearna Jofa, a' toirt buidheachais do Dhia eadhon an t Athair trìd-fin.

An Soisgeul, Matth. xiii. 24

IS cosmhuil rioghachd neimhe re duine a chuir fiol maith ann a fhearann : agus ann uair a bha daoine 'n an codal, thainig a namhaid agus chuir fè cogal a' measg a' chruinneachd, agus dh'imthich fè roimhe. Ach an uair a thainig an t arbhar fu' dhèis, agus a thug fè amach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal è fein mar an ceudna. Agus air teachd do fheirbhifeachaibh fhir-an-tighe, a dubhairt fiad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa fiol maith ann a t fhearann ? c'àite ma feadh as an d'fhuair fè an cogal ? A dubhairt eifean riu, Rinn namhaid éigin fo. Agus a dubhairt na feirbhifich ris, An aill leat uime sin gu'n teid sinne agus gu'n cruinnich sinn r'a chéile iad ? Ach a dubhairt eifean *riu*, Ni h àill ; air eagal ag cruinneachadh a' chogail duibh, gu spion fibh an cruinneachd maille ris. Leigibh leo fàs araon gus an d'fhig am foghmhar : agus ann àm a fhoghmhaire a deir mise re m' luchd-buanaidh, Cruinnichibh air-tùs an cogal, agus ceangluibh è 'n a phunnanuibh chum a losgaidh : ach cruinnichibh an cruinneachd do m' fgiobol.

An Seathamh Domhnach an Deigh an Taisbeanaidh.

An Urnuigh.

ODhe, aig an raibh do Mhac beannuichte air fhoillfeachadh, do chum gu'n sgrìofadh è oibreadh an diabhoil, agus gu'n deanadh se sinn-ne 'n ar Mic do Dhia, agus 'n ar 'n oigribh air beatha fhiorruidh, Deonuich dhuinn, tha sinn a' guidhe ort, air bhi do'n dòchas fo againn, gu 'n glan sinn sinn-fein, eadhon mar ata eifin glan ; a chum a' nuair a dh'fhoillsichèar a ris è le cumhachd agus le glòir mhòr, gu 'm bi sinn air ar deanamh cosmhuil ris 'n a rioghachd fhiorruidh ghlòrmhor
fein

fein, fann ionad, Maille riutfa O Athair, agus riutfa O Spioraid Naoimh, s am bheil è beo a riaghlachadh aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1. Join. iii. 1.

FEuchaibh, ciod a' ghnè graidh a thug an t Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann De dhinn: uime sin ni 'n aithne do'n t faoghal sin do bhri' nach b' aithne da eisean. A mhuinntir mo graidh, 'noife is finne mic Dhe, agus ni 'n foilleir fès ciod a bhitheas finn: ach ata fhios againn, 'n uair a dh' fhoillsichear eisean, gu'm bi sinn cofmhuil ris: oir chi sinn è mar ata è. Agus gach uile neach aig am bheil an dochas so ann-fan, glanaidh se è fein, amhuil ata eisean glan. Ge b'è neach a ni peacadh, tha è mar an ceudna a' briseadh an lagha. Agus ata fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh eisean chum ar peacaidh-ne thoirt air falbh; agus ni bheil peacadh sam bith ann fan. Gach uile neach a dh' fhanas ann-fan, cha dean è peacadh: ge b'è air bith a pheacaicheas, cha'n fhaca se eisean, agus cha raibh colas aige air. A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fireantachd, is firean è, amhuil is firean eisean: an ti a ni peacadh, is ann o'n diabol ata è; oir tha an diabol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh' fhoillsicheadh Mac Dhe, chum gu'n fgrìofadh è oibrìdh an diabhoil.

An Soisgeul. Matth. xxiv. 23.

ANN sin ma deir aon duine ribh, Fèuch, ata Criofd'ann so, no ann fùd: na creidibh è. Oir cir'idh Criofdanna brèige, agus ni fiad comharthaidh agus miorbhuile môra, ionnas gu mealladh fiad (nam feudadh è bi) na daoine taghta fein. Fèuch, dh'innis mi dhuibh è roì-laimh. Uime sin ma deir fiad ribh, Fèuch, ata fè fan fhàfach, na rachaibh amach: fèuch, ata se sna seomraichibh uaigneach, na creidibh sin. Oir a reir mar a thig an dealanach o'n àird an ear, agus a dbealruicheas i gus an àird an iar: mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine. Oir ge b'è ball am bi a' chairbh, is ann an sin a chruinnichear na h ioluirean. Air ball an diaigh triobloid nan' là'ith' ud, dorchuichear a' ghrian, agus ni'n tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reulta o neamh, agus bithidh cumhachda nan neamha air an crathadh. Agus ann sin foillsichear comharth' Mhic

Mhic an duine ann neamh : agus ann sin ni uile threibhe na talmhain bròn, agus chi fiad Mac an duine a' teachd air nèulaibh nèimh', le cumhachd agus glòir ro-mhòir. Agus cuirfidh fè 'mach Aingil le fuaim mhòir-na gall truimp, agus cruinnichidh fiad a sbluagh taght' o na ceithir gaothaibh, o leith iomal neimhe gus an leith iomall eile.

An Domhnach d'an Goirrear Septuagesima, no an Treas Domhnach Roimh an Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort gu'n eisdadh tu gu fabharach re urnuigh do phobuil, chum gu'm bi sinn-ne ata gu ceart air ar peanasachadh air son ar coirreanna, air ar faoradh gu tròcaireach le d' mhaitheas, chum glòir t-ainm, trid Josa Criofd ar Slanuifhear, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch, Amen.

An Litir. 1. Cor. ix. 24.

NAch 'eil fhios agaibh iadfan a 'ta ruidh ann fa bhlar-rèise, gu'n ruidh iad uile, ach is aon duin' a gheibh an geall ? gu ma h amhuil a ruidheas sibhse, ionnas gu'n glac sibh an geall ? Agus ata gach uile ghleachdoir meafarra ann sna h uile nithibh : noife, ata iadfan a' *deanumb sin* chum 's gu'm fuigh iad crùn truaillidh, ach sinne *air son crùn* neo-thruaillidh. Uime sin is amhuil a ruidheamfa, ni h ann mar gu neo-chinnteach : is amhuil a chogam, ni h ann mar neach a bhuaileas an t aidhear : Ach trom-bhuailean mo chorp, agus cuiream fuidh smachd è : an t eagal air chor sam bith tairesis damh *an seifgeul* a shearnachadh do dhroing eile, gu'n cuir'ear mi fein air cul.

An Seifgeul, Matth xx. 1.

OIR is cofmhuil rioghachd Neimh' re fear-tighe, a chuaidh amach moch air mhaidin a thuarasdlachadh luchd oibre d'a

d'a ghàradh fìona. Agus taireis da còrdadh ris an luchd oibre air pheghinn *Romhanaich* fan là, chuir fè g' a ghàradh fìona iad. Agus air dol amach dha timchioll na treas uaire, chunnairc fè droing eile 'n an feafamh diomhanach air a' mhargadh, agus a dubhairt fè riu, Im'ichibhfe mar an ceudna do'n gharadh fhìona, agus ge b'è ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh è. Agus dh'imich fiad. Air dol amach dha mu timchioll na feathadh agus na naothadh uair', rinn fe mar an ceudna. Agus air dol amach dha mu thimchioll na h aon-uair-deug, fhuair fè dreara eile 'n an feafamh diomhanach, agus a deir fè riu, C'ar son ata sibh 'n ar feafamh ann so feadh an là diomhanach? A deir fiad ris, Chionn nach do thuarasdalaidh duine air bith sinn. A deir fè riu, Im'ichibhfe mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'è ni ata ceart, gheibh sibh è. Agus air teachd do'n fheafcar, a deir tighearn' a' ghàraidh fhìona sin r'a ftiobhard, Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuaraidal, ag toiseachadh o'n droing a *thainig* fa dheireadh gu ruig na ceud *daoinè*. Agus air teachd dhoibhfin a *thuerosdaluicheadh* mu thimchioll na zon-uair-deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn. Ach air teachd do'n cheud dream, shaoil iad-fa gu 'm fuigheadh iad ni bu mhò, ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn. Agus air dhoibh fhaghail, rinn fiad monmhor ann aghaidh fhir-an-tighe, ag radh An dream sin a *thainig* fa dheireadh, ni 'n d'rinn fiad *obair* ach aon uair, agus chuir thu iad ann coimhmeas ruinne, a dh'iomchair uallach agus'teas an là. Ach air freagairt dha-fao, a dubhairt fè re fear dhiubh, A charaid, ni'm bhuileam a' deanamh eacoir ort : nach do chòird thu rium air pheghinn? Tog leat do chuid fein, agus im'ich romhad : 's i mo thoils' a thabhairt do'n ti so a *thainig* fa dheireadh, mar a' *thug mi* dhuitfe. Nach 'eil è ceaduichte dhambfa an ni a's toil leamh a dhcanamh re m' chuid fein? am bheil do thàils' ole, air son gu bhùil miic maith? Is mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing *ata* air thoiseach air dheireadh : oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha',

An Domhnach d'an goirrear Sexagesima, no an dara
Domhnach roimh a Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna Dhe, ata a' faicfin nach 'eil finn a' cur ar n' earbsa ann nì air bith ata finn fein a' deanamh; deonaich gu'm bi finn le d' chumhachd air ar dìon gu tròcaireach an aghaidh gach amhghair, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Cor. xi. 19.

OIR giùlainibh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrì gu bheil sibh *fein* glic. Oir fuil'gidh sibh ma bheir neach ann daorfa sibh, ma dh' itheas neach *sibh*, ma bheir neach bhur cuid *dbibh*, ma dh' àrdaicheas neach è fein, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh. Labhram thaobh eas-onoir, mar gu'm bitheamaid annhuinn: ach, ge b'è ni ann s a' bheil neach air bith dàna, (labhram gu h amaideach) ata mise dàna *ann* mar an ceudna. An Eabhruich iad? *is mar sin* mise mar an ceudna: An Israeilich iad? *is mar sin* mise fòs: An fliochd do Abraham iad? *is mar sin* mise mar an ceudna: Am ministeiridh do Chrìofd iad? (labhram mar dhuine micheillidh) 'taimse os an ceann *sa chàis so*: ann saothairibh ni's pailte, ann am buillibh ni 's ro mhò am prìofunaibh ni 's trice, am bàsaibh gu minic. Fhuair mi o na h Iudhachaibh cuig uaire dà fhicheadh *buille* ach a h aon. Ghabhadh do shlataibh orm tri uaire, chlochadh mi aon uair, dh' fhuiling mi lòn-g-bhrifeadh tri uaire; la agus oidhche bha mi fan doimhnè: ann turusaibh gu minic, ann gàbha aimhnichean. ann cuntartaibh mheirleach, ann cuntartaibh o *m'* chinneach *fein*, ann cuntartaibh o na Geintileachaibh, ann cuntartaibh fa' bhaile, ann cuntartaibh fan fhàfach, ann cuntartaibh fan fhairge, ann cuntartaibh 'meafg bhràithre fallsa; ann sgìos agus ann brifeadh croidhe, am fairibh gu minic, ann ocras agus ann tart, ann trosgaibh gu minic, ann fuachd, agus ann lom-nochdaidh. Bharr air na nithibh a 'ta ann leith 'muigh, an ni a 'ta teachd orm gu lathail, cùram nan eaglaifean uile. Co a'ta lag, agus nach bheilimise lag? co a ta' faghail oibheim, agus nach 'eil mise air mo losgadh? Mas eigin damh uail a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuaileas do n'

do 'm ànmhuinneachd a ni mi uail. 'Ta fios aig Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crofd, a 'ta beannuichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

An Soisgeul. Luc. viii. 4.

AGus 'n uair a chruinnich sluagh mòr, agus a tbainig iad as gach baile d'a ionnfuidh, labhair è ann an cofamhlachd riu : Chuaidh Sioladair amach a chur a fhil : agus ag cur da, thuit cuid re taoibh an ròid, agus shaltradh fios é, agus dh'ith èunlaith an aidheir suas è. Agus thuit cuid eil' air carraig, agus air fàs da, shearg fè, do bhri' nach raibh fùgh aige. Agus thuit cuid eile a' measg droighinn, agus air fàs do'n droighionn maille ris, thachd fe è. Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhas è suas, agus thug è toradh uaithe a cheud uiread 's *u chuireadh*. Agus air dha na nithe sin a radh, ghlaodh è, Ge b'è aig am bheil cluafa chum eisteachd, eifdeadh è. Agus dh'fhiofraich a dheifciobuil deth, ag radh, Creud è an cofamhlachd so? Agus a dubhairt eisean, Thugadh dhuibhse eolas fhaghail air rùn diomhair Rioghachd Dhe; ach do chàch ànn cofamhlachdaibh; ionnas aig faicsin doibh nach faiceadh iad, agus ag cluintinn doibh nach tuigeadh iad. Ach is è so an cofamhlachd : Is è'n siol focal De. Iadfan re taoibh an ròid, is iad sin a dh'eifdeas : 'n a dhiaigh sin ata 'n Diabhol a' teachd, agus a' tog'ail air falbh an fhocail as an croidhibh, 'n t eagal gu'n creideadh iad agus gu 'm biodh iad air an sabhaladh. An dream air a' charraig, *is iad sin iadfa*, 'n uair a dh'eifdeas iad, a ghabhas' am focal d'an ionnfuidh le gairdeachas; agus cha 'n 'eil aca so freumh, *muintir* a chreideas rè tamuill, agus ann àm buaireidh ata tuiteam air falbh. Agus an ni ud a thuit a' measg droighinn, is iad sin an dream a dh'eifdeas, agus air dhoibh dol amach, ata siad air an tachdadh le càram, agus le faibhreas, agus le faimhe na beatha *so*, agus nì 'm bheil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd. Ach an ni ud *a thuit* fan talamh mhaith, is iad sin iadfan, air dhoibh am focal eifdeachd, ata 'ga choimhead ann an croidhe trei'-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.

An Domhnach d'an goirrear Quinquagesima, no an Domhnach roimh a Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna, a theagais dhuinn, nach 'eil feum air bith 'n ar n-uile ghnìomhara as eugmhais carthanachd ; cuir do Spiorad Naomh, agus doirt ann ar croidheachan tiodhlacadh ro 'oir-dhearc fin na carthanachd, fìor cheangal na fìoth agus nan uile Shubhailceadh, nì co air bith ata beo as eugmhais ata fe air a mheas marbh ann a d' làthairfe. Deonuich so dhuinn air fòr t-aon Mhic Jofa Criofd. Amen.

An Litir. I Cor. xiii. 1

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, ata mi a m' phrais a ni fuaim, no a m' chiombal a ni glangarfaich. Agus ge do raibh agam faidheadoireachd, agus ge do thuiginn gach uile rùna-diomhair, agus gach uile eòlas ; agus ge do bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnas gu 'n atharraichinn fleibhte, agus mi gun ghràdh agam, ni bheil annam ach neo-ni. Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun gràdh agam, cha 'n 'eil tairbhe sam bith dhamh ann. 'Ta an gradh fad-fhulangach, agus caoimhneil ; cha ghabh an gradh farmad ; cha dean an gradh raiteachas, cha 'n 'eil è air a sheideadh fìas, Cha ghiulain sè è fein gu mi chiatfach, cha 'n iarr è na nithe fin a bhui-neas da fein, cha 'n 'eil è fo bhrosnachaidh *shum feirge*, cha fìmuainich è olc sam bith. Cha dean è gàirdeachas. sam ea-coir, ach ni è gàirdeachas sam fhùrinn : Fuil'gidh è na h uile nithe, creididh è na h uile nithe, bithidh dòchas aige ris na h uile nithibh, giùlainidh sè na h uile nithe. Cha d' theid an gradh air cùl a choidhech' : ach ma's faidheadoireachda 'ta ann, theid iad air cùl ; ma's teangaidh, fguiridh fiad ; ma's eòlas, cuir'ear air cùl è. Oir ata eòlas againn an cuid, agus ata fìnn re faidheadoireachd ann cuid. Ach 'n uair a thig an ni a 'ta iom-lan, cuir'ear air cul an ni fin nach 'eil ach ann cuid. 'N uair a bha mi a m' leanban, labhair mi mar leanban, thuig mi mar leanban, reusonaich mi mar leanban ; ach air fàs damh a m' dhuine, chuir mi

na nithe leanabaidh air cùl. Oir ata sinn a' faicfin fan àm fo gu dorcha' tre ghiloin ; ach ann sin *chi sinn* aghaidh re h aghaidh : fan àm fo is aithne dhamh ann cuid ; ach ann sin aithnichidh mi mar ata aithneadh orm fòs. Agus a noife fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri *nithe* fo ; ach *is è 'n* gradh a's mò dhiubh fo.

An Soisgeul. Luc. xviii. 31.

AGus ghabh Iosa 'n dà-fhear dheug d'a ionnfuidir, agus a dubhairt se riu, Fèuch, ata sinn a' dol fuas gu Hierusalem, agus bithidh gach uile nithe ata sgrìobhta leis na faidhibh mu Mhac an duine, air an coi'-lionadh. Oir bheir'ear thairis è do na cinneachaibh, agus theid fanoid a dheanamh air, agus ma-sluichear è, agus gabhar do shilibh air ; Agus sgiurfaidh agus marbhaidh fiad è : agus air an treas là eir'idh fè 'ris. Agus cha do thuig iadfan aon ni dhiubh fo : agus bha na briathra fo fo-laichte orra agus cha do thuig iad na nithe a dubhradh. Agus tharladh, 'n uair a dhruid è re Ierieho, gu'n raibh dall à-raidh'n a shuidhe re taoibh an ròid, ag iarraidh déirce. Agus air cluinntin an t sluaigh a' dol feachad, dh'fheòraich è ciod bu chiall da *fo*. Agus dh' innis iad da, gur b'è Iosa ò Nafaret a bha gabhail feachad. Agus ghlaodh è, ag radh, Iosa. Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus chronnich iadfan a bha air thoifeach è, chum's gu'm biodh è 'n a thoisd : ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh eisean, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus air seafamh do Iosa, dh' àithn fè a thoirt d'a ionnfuidh : agus 'n uair a thainig è 'm fogus da, dh' fheòraich fè dheth, Ag radh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? agus a dubhairt eisean, A Thighearna, mi dh' fhaghail mo radhairc. Agus a dubhairt Iosa ris, Biodh do radharc agad : shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair fè a radharc, agus lean fè è, a toirt glòir' do Dhia : agus thug an sluaigh uile clu do Dhia, 'n uair a chunnaic iad *fo*.

An ceud La do'n charmhas, d' an goirrear gu coitcheann Diceudain-an-luaitheadh.

An Urnuigh.

A Dhe Uile chumhachdaich agus fhiorruidh, leis nach fua-thach nì air bith a rinn ù, agus ata toirt maitheanas pacaaidh do'n dream sin uile a ni aithreachas ; dean agus cruthaich ionnain croidheachan nuadh agus brùithe, ionas air bhì dhuinn do rìreadh a' caoidh air son ar peacanna, agus aig aidmheil ar truaigh, gu'm fuidh sinn uait-fe, Dia nan uile thròcair, lan fhuasgladh agus maitheanas, trid Josa Criofd ar Tighearna, Amen.

¶ *Is còir an Urnuigh so a lèughadh gach la do'n Charmhas, an deigh au Urnuigh orduichte air son an la fein.*

Air son an Litir. Joel ii. 12.

Pillibhse do m' ionnfuidh, a deir an Tighearna, le'r n' uile chroidhe, agus le trasg, agus le gul, agus le bròn. Agus reabuibh bhur croidhe, agus na b' è bhur n' èudach, agus pillibh a dh' ionnfuidh an Tighearna bhur Dia : oir ata fe grà-fail agus trocaireach, mall chum feirge, agus a làn do chao'neas, agus gabhaidh fè aithreachas o'n olc. Co aig ata fios nach pill fe agus an dean iè aithreachas, agus nach fàg fe beannachadh na dheigh, eadhon ofrail bhìdh, agus ofrail dhighe do'n Tighearna bhur Dia ; Seidibh an trompaid ann Sion, nombaichibh trasg, goiribh comhthional fòlaimte, cruinichibh am pobull, naomhuichibh an co-thional, cruinichibh na seanairean, tionailibh a chlann, agus an dream a dheolas am brollach ; rachadh am fear nuadh pòfda amach as a' sheomar, agus a bhean nuadh phòfda as a' seomar uaigheach ; guillcadh na Sagairt, ministèirin an Tighearna, eidir am pòrsa agus an altair, agus abradh iad, Coigil do phòbul, O Thighearna, agus na tabhair t-oighreachd fein gu maillidh, chum nach riaghladh na geintilich os an cionn : c' air son a deireadh s' iad a' measg a phòbuil, C' àit a bheil an Dia ?

An Soisgeul. Mhatth. vi. 16.

AGus an uair do ni sibh trosgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar chràbhaidh : oir cuirfidh iadfan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoineibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdál aca. Ach thus', an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail t aghaidh : Chum nach faicear le daoineibh, gu bheil thusa a' deanamh trosgaidh, ach le t Athair ata ann uaignidheas : agus bheir t Athair a chi ann uaignidheas, duais dhuit gu foillaiseach. Na tairgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an truaille a' mhiol chrìon agus a'mheirg è, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad. Ach tairgibh ionmhais dhuibh fein air neamh, far nach truaille a' mhiol chrìon no a'mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich. Oir ge b'e ball am bheil bhur n ionmhas, is ann an sin a bhitheas bhur croidhe mar an ceudna.

An ceud Domhnach do'n Charmhas.

An Urnuigh.

OThighearna, a thraisg da fhìchidh la agus da fhìchidh oidhche air ar foin-ne ; tabhair dhuinn gràs an trosgadh do dheanamh ; chum air bith d' ar fecil umhla do'n Spiorad, gu 'm bithmid do ghna umhladh do d' bhretnuchadh diaghaidh ann am fireantachd agus am fìor naomhadh, chum t-onair agus do ghlòir, ata beo agus a' riaghluchadh maille ris an Athair, agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia, faoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 2 Cor. vi. 1.

UIme sin ata sinn mar cho' oibrichean rifean, a' guidheall oirbh fòs, gun sibh a ghabhail gràs De ann dìomhaoinneas : (Oir a deir sè, Ann am taitneach dh' eisd mi riut, agus ann la flainte rion mi congnamh leat : feuch, 'noife an t am taitneach ; feuch, 'noife là na flainte) Gun bhi tabhairt àdhbhar oilbheinn air

air bith ann aon ni, chum nach fuigheadh a' mhinistreibheachd mi-chliu : Ach ann s' gach uile ni 'g ar moladh fein mar mhinistreibh Dhe, ann mòr fhoighidin, ann triobloidibh, ann uireafbhuidh, ann amhgharaibh, Ann am buillibh, ann am prìofunaibh, ann luafgadh, *o àite gu b' àite*, ann faothair, am faire, ann trofgaibh ; Ann am fìor-ghloine, le eòlas, le fad-fhulangas, le caoimhneas, leis an Spiorad naomh', le grádh gun cheilg, Le briathar na fìrinn, le cumhachd Dhe, le airm na fìreantachd air an Rìmh dheis agus chli ; Tre onoir agus eas-onoir, tre mhìchliu agus deadh-chliu : mar mhealltoiribh, *gidbeadh* fìrinneach ; Mar dhroing nach aithnichear, *gidbeadh* air am bheil deadh aithne ; mar dhroing a 'ta faghail bhais, *gidbeadh* fèuch, ata sin beo ; mar dhroing a smachdaichear, agus gun am marbhadh ; Mar dhroing a 'ta brònach, gidheadh do ghnà' a' deanamh gàirdeachais ; mar *dbaoine* bochda, gidheadh a 'ta deanamh mòran faibhir ; mar *dbaoine* aig nach 'eil ni sam bith, *gidbeadh* a' fealbhadh nan uile nithe.

An Seisgeul. Matth. iv. 1.

ANN sin do threòruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàfach, chum gu'm biodh è air a bhuaireadh leis an diabhol. Agus an uair do throifg fè da fhichid là agus da fhichid oidhche, bha fè 'n diaigh sin air ocras. Agus air teachd do'n bhuaireadoir d'a ionnfuidh, a dubhairt fè, Ma's tufa Mac Dhe, toir aithne do na clochaibh sin bhi 'n an aran. Ach do fhreagair eisean agus a dubhairt fè. Ata è scriobht', ni le h' aran amhàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul De. Ann sin thug an diabhol è do'n bhaile naomha, agus chuir fè air binnein an teampuill è. Agus a dubhairt fè ris, Ma's tu Mac Dhe, tilg thu fein fios : oir ata è scriobht', gu toir fè aithne d'a ainglibh a'd' thimchioll, agus teabhaidh iadfan thu suas 'n an làmbhaibh, chum as nach buail thu uair air bith do chos air cloich : A dubhairt Iosa ris, A ris ata è scriobht', na buair an Tighearna do Dhia. Thug an diabhol è a ris chum sleibh' roaird, agus nochd fè dha uile rioghachda an domhain, agus an glòir : Agus a dubhairt fè ris, Do bhearams' iad fo uile dhuit, ma 's è air tuiteam dhuit fios gu 'n dean thu adhradh dhamhsa. Ann sin a dubhairt Iosa ris, Im'ich uam, a Shatain : oir ata è scriobht', Bheirt hu adhradh do'n Tighearna do'n Dhia, agus dhò fan 'n a aonar do ni thu feirbhis. Dh'fhàg an diabhol è ann sin ;

fin; agus fèuch, do thainig aingil agus rinn siad frithealadh dha.

An dara Domhnach d'on Charmhas.

An Urnuigh.

ADhe Uile chumbachdaich, ata faicfin nach 'eil cumhachd againn uainn fein comhnadh a dheanamh dhuinn fein; Gleidh sinn ann ar cuirp ann leath a muigh. agus ann ar n' anamaibh ann taobh a' stigh, chum gu 'm bi sinn air ar dìon 'o gach uile amhghar a dh'fheudas teachd air a chorp, agus o gach uile dhroch smuaintibh a bheir ionnfuidh, no ni cron do'n anam, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1. Tess. iv. 1.

ABhrathre, cuireamaid a dh' impidh agus a dh' athchuinge oirbh tre'n Tighearna Iosa, amhuil mar a fhuair sibh uainne cionnas is còir dhuibh im'eachd, agus Dia a thoileachadh, gu mèudaicheadh sibh mar sin ni 's mò agus ni 's mò. Oir ata fhios agaibh creud iad na h àitheanta thug sinne dhuibh tre 'n Tighearna Iosa. Oir is i fo toil Dhe, *eadbon* bhur naomhachadh-fa, sibh a sheachnadh strìopachais: Gu'm b' aicne do gach aon agaibh a fhoitheach fein a shealbhachadh ann naomhachd, agus ann onoir; Ni h'ann an am fonn ainmhiannach, amhuil mar *a ni* na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia: Gun neach air bith a dheanamh ain-neart no mealltoireachd ann an cuis *sam bith* air a bhràthair: do bhri' gur è 'n Tighearn' a ni dioghaltas air an uile leithidibh sin, a reir mar a dh'innis sinne fòs duibh roimhe, agus a rinn sinn sia'nais. Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo-ghloine, ach gu naomhachd. Uime sin an neach a ni tàir, ni h'ann air duine 'ta è deanamh tàir', ach air Dia, neach fòs a thug dhuinne a Spiorad naomha fein.

An Scisgeul, Matth xv. 21.

AGus air dol do Iosa as sin, chuaidh fè gu crìochuibh Thiruis agus Shidoin. Agus fèuch, thainig bean do *mbuintir* Chanaan o na crìochuibh sin, agus gl'ladh fi ris, ag radh, Dean tròcair orm, a Thighearna a Mhic Dhaibhi; ata m' inghean air a buaireadh gu truagh le deamhan. Ach ni'n d' thug eisean freagra' dh'i ann aon fhocal. Agus thainig a èneisciobuil d'a ionnfuidh, agus dh'iar iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir ata fi gl'adhaich 'n ar diaigh-ne. Ach air freagairt dha-san a dubhairt fè, Nior chuireadh mise, ach gu caoraibh chàillte thighe Israeil. 'Nsin air teachd dh'ise do rinn fi adhradh dhò, ag radh, A Thighearna, cuidich leam. Ach air freagairt dha-san a dubhairt fè, Ni 'n còir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con. Agus a dubhairt ise, 's fìor, a Thighearna: ach ithidh na coin cuid do'n sbruileach, a thuiteas o bhòrd am maighfidiridh fein. Ann sin do fhreagair Iosa agus a dubhairt fè ria, O bhean, 's mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a h inghean slàn o 'n uair sin amach.

An treas Domhnach do'n Charmhas.

An Urnuigh.

ADhe uile clumhachdaich, tha sinn a' guidheadh ort, amhairc air achanuichibh croidheil do sheirbheisich. agus sin a mach lamh dheas do Mhórachd ga'r dìon an aghaidh ar n-uile naimhdean, trid Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. v. 1.

UIme sin bithibhse 'n ar luchd leanmhuin air Dia, mar chloinn ghràdhaich; agus gluaisibh ann gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se è fein air ar fo 1, 'n a ofrail agus 'n a ìobairt deadh-bholaidh do Dhia. Ach na biodh strìonachas, agus gach uile neo-ghloine, no sannt, uiread agus air an ainmeachadh 'n ar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh:

No draofdachd, no comhradh amaideach, no bao-flùgradh, nithe nach 'eil iomchu'idh : ach gu ma fearr *libb* breith-buidh-eachais. Oir ata fios agaibh air fo, nach 'eil aig friopaiche air bith, no aig neach neó-ghlan, no aig duine sanntach, a 'ta 'n a fhear iodholàdhraidh, oighreachd ann rioghachd Chrìofd, agus Dhe. Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhaoin-each : oir air son nan nithe sin ata fearg Dhe a' teachd air cloinn na h eas-umhlachd. Na bithibhfe uime sin 'n ar luchd co'-pairt riu. Oir bha sibh uair-eigin 'n ar dorchadas, ach a noife 'ta *sibh* 'n ar folus san Tighearna : gluaisibh mar chloinn na foillse. (Oir *atn* toradh an Spioraid ann san uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhirinn) A' dearbhadh cìod an ni a 'ta raitneach do'n Tighearna. Agus na biodh co'chomunn agaibh re oibrìbh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr libh an cronachadh. Oir is graineil eadhon r'an iunfeadh na nithe a 'ta air an deanamh leo os ìosal. Ach ata na h uile nithe a 'ta air an cronachadh, air an deanamh follasach leis an t folus : oir gach uile ni do ni foilleir, is folus è. Uime sin a deir sè, Mof-gail, thufa 'a 'ta d' chodal, agus eirich o na marbhaibh, agus bheir Crìofd folus duit.

An Soisgeul. Luc. xi. 14.

BHA Josa tilgeadh amach deamhain, agus bha è balbh. Agus tharladh, air dol do'n deamhan amach, gu 'n do labhair am balbhan : agus ghabh an fluagh iongantais. Ach a dubhairt cuid aca, Is ann tre Bheilefebub prionnfa nan deamhan ata fè tilgeadh amach dheamhan. Agus dh' iarr dream eile aca, 'g a bhuaireadh, comharth' air o neamh. Ach air dha-san an smuaintidh a thuigfin, a dubhairt fè riu, Gach rioghachd a bhios roinnte 'n a h aghaidh fein, fàfaichear i : agus gach tigh *ata roinnte* 'n a aghaidh fein, tuitidh fè. Agus ma 'ta Satan fòs air a roinn 'n a aghaidh fein, cionnas a sheafas a rioghachd ? chionn gu 'm bheil sibh 'g radh, gu bheil mise tre Bheilefebub a' tilgeadh 'mach dheamhan. Agus ma 's ann tre Bheilefebub ataimse tilgeadh 'mach dheamhan, co è tre 'm bhuil bhur clannfa 'g an tilgeadh 'mach ? uime sin bithidh siad 'n am breithibh oirbhfe. Ach ma 's ann le mèur Dhe ataims' ag tilgeadh 'mach dheamhan, tha rioghachd Dhe, gun teagamh, air teachd oirbhfe. 'Nuair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a chùirt fein, a-ta na bhuineas da ann an sìth. Ach 'n uair a thig duin' a 's

treife na è, agus a bheir è buaidh air, bheir fè uaithe armachd uile ann s an raibh a dhòigh, agus roinnidh fè a chreach-fan. An neach nach 'eil leam, tha è m' aghaidh : agus an neach nach 'eil a' cruinneacha' leamfa, 'ta fè a fgaileadh. 'N uair a theid an spiorad neo-ghlan amach a duine, im'ichidh fe tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois : agus 'n uair nach fuigh è fin, deir fè, Pìlidh mi dh' ionnsuidh mo thighe as an d' thainig mi. Agus air dha teachd, gheibh fè e air a fguabadh agus air a dheanamh maifeach. Ann sin im'ichidh fè agus bheir è leis feachd spioraid eile a's meafa na è fein, agus air dhoibh dol a stigh, gabhaidh fiad combnuidh ann sin : agus bithidh deireadh an duine sin ni 's meafa na a thoifeach. Agus tharladh 'n uair a bha è labhairt nan nithe fo, gu 'n do thog bean àraidh do'n t fluagh a guth, agus gu'n dubhairt si ris, Is beannicht' a' bhrú a ghiulain thu' agus na ciocha dheoghail thu. Ach a dubhairt eisean, Is mò gur beannuicht' iadfan a dh' eifdeas focal De, agus a choimheadas è.

An ceathramh Domhnach fa' Charmhas,

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, tha sinn a' guidhe ort, deonuich dhuinne, ata gu ceart a' toiltin a bhà air ar peanasachadh air fon ar droch ghniomhara, gu 'm bi sinn gu tròcaireach air ar suaifgladh tre chohurtachd do ghràis, trid air Tighearna agus ar Slanuifear Jofa Criofd. Amen.

An Litir. Gal, iv. 21.

INnsibh dhamh, sibhse le'm miann bhì fuidh 'n lagh, nach cluinn sibh an lagh? Oir ata è fgrìobhta, gu raibh aig Abraham dias mhac; a h aon diubh re ban-traill, agus am *mac* eile re mnaoi fhaoir. Agus eisean a *bb'aige* ris a' bhan-traill, gheineadh reir na feòl' è : ach eisean a *bb'aige* ris a' mhnaoi fhaoir, tre ghealladh. Na nithe fo is còsamhlachd iad; oir is iad fo an dà chùmhnannt; aon diubh o fhliabh Sinai, a 'ta a' breith chum daorfa, noch is i Agar. Oir is i Agar fhliabh Sinai ann Arabia,

agus

agus ata i ag coi'fhreagradh do Ierufalem a 'ta 'nois' ann, agus ata si fuidh dhaorsa maille r'a cloinn. Ach ata an Ierufalem a 'ta shuas faor, agus is màthair dhuinn uil' i Oir ata è sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean sheasg nach 'eil a' breith *cloinne*: bris amach agus glaoth, thufa nach 'eil re faothair-*chloinne*: oir is lionmhoire clann na mnà aonaraich na na mnà aig am bheil fear. 'Noise, a bhràithre, is sinne, mar bha Isaac, clann a' gheallaidh. Ach amhuil mar a rinn eisean a rugadh reir na feò-la, fan àm sin geur-leanmhuin air-fin a rugadh do reir an Spioraid, is amhuil sin *ata* 'noise mar an ceudna. Ach, creud a deir an sgrìobhtair? Tilg amach a' bhan-tràill agus a mac: oir cha bhi mac na ban-tràill 'n a oighre maille re mac na mnà-faoire. Uime sin, a bhraithre, cha sinne clann na ban-tràille, ach na mna-faoire.

An Soisgeul. Eoin vi. 1.

NA dhiaigh sin chuaidh Iosa thar fairge na Galilee, no Thiberias. Agus lean sluagh-mòr è, do bhri' gu'm fac' iad a mhiorbhuile a rinn è air an dream a bha easlan. Agus chuaidh Iosa suas air sliabh, agus shuidh fè ann sin maille r'a dheisciobluibh. Agus bha chàisg, fèisd nan Iudhach, am fogus. Ann sin 'n uair a thog Iosa suas a shùile, agus a chunnaic fè gu 'n d' thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, a deir se re Philip, Cia 'n t ait' as an ceannaich sinn aran chum gu'n itheadh iadfan? (Agus a dubhairt è fo 'g a dhearbhadh: oir bha fhios aige fein ciod a dheanadh è) Fhreagair Philip è, Cha leòr dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh' aran, chum 's gu'n gabhadh gach aon aca beagan. A dubhairt a h aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris, 'ta òganach ann fo, aig am bheil cuig arain eòrna, agus dà iasg bheaga: ach ciod iad fo a' measg na h uiread? Agus a dubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh fuidhe fios. 'Noise bha mòran feoir ann fan àite. Air an àdhbhar sin shuidh na daoine fios, ann àireamh timchioll chuig mìle. Agus ghlac Iosa na h arain, agus air breith buidheachais da, roinn fè air na deisciobluibh *iad*, agus na deisciobuil orra-fan a shuidh: agus mar an ceudna do na h iasgaibh beaga, mhèud 's a b'àill leo. 'Nuair a shàfuicheadh iad, a dubhairt fè r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste 'ta thuilleadh ann, chum's nach caillthear a bheag. Air an àdhbhar sin chruinnich siad è r'a chéile, agus lion iad dà chliabh-dheug do sbruileach nan cuig arain eòrna, a bha dh' fhuigheall aig a'

mhuintir a dh'ith. Ann sin 'n uair a chunnaic na daoinne ud am miorbhuil a rinn Iofa, a dubhairt siad, Gu fìrinneach is è fe am fàidh ud a bha gu teachd chum an t faoghail.

An cuigeamh Domhnach do'n Charmhas.

An Urn igb.

ADhe uile chumhachdaich, guidheamaid ort, gu'n amhairceadh tu gu tròcaireach air do phobull; chum gu'm bi iad gu brath air an gleidheadh, araon 'n an corp agus 'n an anam le d' mhòr mhaitheas, trid Iofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eabh. ix. 11.

AIR teachd do Chrìofd 'n a àrd-shagart nan nithe maithe a bha re teachd, tre thabernacal bu mhò agus bu dìong-mhàlta, nach d'rinneadh le làmhaibh, sin r'a radh, nach raibh do'n tog'ail fo; agus fòs ni tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil fein chuaidh è steach aon uair do'n ionad naomha, air dha faorfa fhiorruidh fhaghail *duinne*. Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luathre aighe air a crathadh air an droing a bha neoghlan, an naomhachadh chum glanadh na feòla; cia mòr is mò ni fuil Chrìofd, a dh' ofrail è fein tre 'n Spiorad fhiorruidh, gun lochd, do Dhia, bhur coguis-fe ghlanadh o oibrìbh marbha chum feirbhis a dheanamh do 'n Dia bheo? Agus air a fhon fo is eifean eìdirmheadhonair an tiomna'-nuaidh, ionnas tre fhulangas a bhàis, chum faorfa nan ea ceirtidh *a bha* fuidh 'n cheud tiomnadh *a chofnadh*, gu'm fuigheadh iadfan a 'ta air an gairm gcalladh na h oighreachd fhiorruidh.

An Soisgeul. Eoin viii. 46.

DUbhairt Iofa co agaibhse chuireas peacadh a m'leithse? agus ma 'ta mi 'g innfeadh na fìrinn, c'ar fon nach 'eil sibh ga m' chreidfin? An ti a' ta o Dhia, eistidh sè re briathraibh Dhe: is uime sin cha 'n 'eil sibhse 'g eisteachd, air fon nach ann o Dhia ata sibh. Ann sin fhreagair na h Iudhaich, agus a d. bhairt siad ris,
Nach

Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad? Fhreagair Iosa, Cha 'n 'eil deamhan agam: ach ata mi toirt onoir do m' Athair, agus ata sibhse toirt eas-onoir dhamh-fa. Agus cha 'n 'eil mi 'g iarraidh mo ghloire fein: 'ta neach ata 'giarraidh agus a' toirt breith. Gu deimhin tleimhim a deirim ribh, Ma choimheadas neach m' fhocal-fa, cha'n fhaic sè bas a choidh'. Ann sin a dubhairt na h Iudhaich ris, 'Nois' ata fhios againn gu bheil deamhan agad: Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; agus a deir thusa, Ma choimheadas duine m' fhocal-fa, cha bhlais è bàs a choidhch'. Am mò thusa na ar n athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: co ata thu deanamh dhiot fein? Fhreagair Iosa, Ma 'ta mi toirt glòir' dhamh fein, cha'n 'eil ach neimh-ni a'm' ghloir: 's è m' Athair a 'ta toirt glòire dhamh, neach a deir sibhse gur è bhur Dia è: Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach ata eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhamh è, bhithinn cofinhuil ribhse a m' bhreugoire: ach is aithne dhamh è, agus ata mi coimhead fhocail. Bha fubhachas mòr air Abraham bhur n athair re m' la-fa fhaicfin; agus chunnaic fè è, agus rinn è gàirdeachas. Ann sin a dubhairt na h Iudhaich ris, Cha 'n 'eil thu fòs leth cheud bliadhna dh' aois, agus am faca tu Abraham? Dubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Man raibh Abraham ann, ATAIMSE. Ann sin thog iadfan clocha chum an tilgeadh air: ach dh' fholaic Iosa è fein, agus chuaidh è 'mach as an teampull, a' dol tre a' meadhon, agus mar sin dh' fhalbh è feachad.

An Domhnach a's faisge roimh a Chaisg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus Shiorruidh, a chuir do d' chaomh ghradh do'n chinneadh daona, do Mhac ar Slanuifhear Iosa Criofd, chum ar feoil do ghabhail air fein, agus a dh' fhullang bais air a' chrois, a chum gu'n leanadh an cinneadh doaine uile eisimpleir a mhòr iriseachd; deonaich gu tràcaireach gu'n lean sinn eisimpleir fhoighdin, agus gu'n deanthar sinn 'n ar luchd co-pairt d' a eis-eirigh, trid an Iosa Criofda cheudna sin ar Tighearna. Amen.

An Litir. Philip. ii. 5.

UIme sin biodh an inntin cheudna annaibhse, a bha fòs air Iosa Criofd: Neach air bhi dha ann an cruth Dhe, cha do mheas è 'n a reubuinn è fein bhi coi'-ionunn re Dia: ach chuir sè e fein ann neomheas, agus ghabh sè air fein dreach feirbhifich, agus rinneadh è ann cos'las dhapine: agus air dha bhi air fhaghail ann cruth mar dhuine, dh' irioslaich sè è fein, agus bha è umhal gu bàs, eadhon bàs na croiche. Air an àdhbhar sin dh' ardaich Dia è gu rò'ard mar an ceudna, agus thug sè dha ainm os ceann gach uil' ainm: Chum do ainm Iosa gu 'n lùbadh gach uile ghlùn, do *nithibh a ta* air neamh, agus do *nithibh a'ta* air talamh, agus do *nithidh a'ta* fa 'n talamh; agus gu' n aidmhicheadh gach teanga gur è Iosa Criofd an Tighearna, chum glòir' Dhe an Athar.

An Soisgeul. Mhatth. xxvii. i.

AIR teachd do'n mhaidin, ghabh uachdarain nan fagart uile, agus feanoiridh a' phobuill, comhairle le chéile ann a ghaidh Iosa, chum a chur gu bàs. Agus air dhoibh eifean a cheangal, thug iad leo è, agus thug fiad thairis è do Phontius Pilat an t uachdaran. Ann sin air faicfin do Iudas a bhraith eifean, gu' n do dhiteadh è, ghabh fè aithreachas, agus thug è air an ais na deich piosa fichead airgid do na h àrdshagartaibh, agus do na feanoiribh. Ag radh, Do pheacuich mi, ann am brath' na fola neo-chiontaich. Ach a dubhairt iadsan, Ciod è *sin* duinne? amhaire thufa *air sin*. Agus air tilgeadh uaithe nam piosa airgid ann san teampull, dh'fhalbh fè, agus air im'eachd dha chroch fè è fein. Agus air glacadh nam piosa airgid do na h àrdshagartaibh, a dubhairt fiad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad. Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a' Chriadh fhir, chum a bhi 'n a àit' adhlaic' do choigreachaibh. Air an àdhbhar sin goirthear do'n fhearann ud, Fearann na fola, gus an diu (Ann sin choi'-lionadh a' ni a dubhradh le Jeremias am faidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich piosa fichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan *a bba* do chloinn Ifraeil: agus thug fiad iad air son fearainn a' Chriadh-fhir, mar a dh'òrduich a Tighearna dhamhsa.) Agus sheas Iosa ann làthair an uachdarain; agus dh'fhiofruich an t uachdaran deth, ag radh, An tufa

tufa Rìgh nan Iudhach? Agus a dubhairt Iofa ris, A deir tu è. Agus air do na h aird-shagartaibh agus do na feanoiribh cuisean a chur as a leth, nìor fhreagair fè ni sam bith. Ann sin a deir Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithe 'ta iad a' fianaiseachadh a' d' aghaidh? Agus cha d'thug fè freagradh air aon fhocal da, ionnas gur ghabh an t uachdaran iongantachas ro-mhòr. 'Nois' re àm na feiste chleachd an t uachdaran a chur fa sgaol do'n phobull aon phrìofanach a b'aill leo. Agus bha aca san àm sin prìofanach ro-chomhar'uichte, d' am b' ainm Barabbas. Air an à'bhar sin air dhoibhse bhì cruinn ann ceann a chéile, a dubhairt Pilat riu, Co a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabbas, no Iofa, da'n goirthear Crìofd? Oir bha fios aige gur b' ann o fharmad a thug iad thairis è. Agus air tuidhe dha-sin ann caithir a' bhreitheamhnais, choir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnfuidh, ag radh, Na biodh agad-sa buintin sam bith ris an fhìrean sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diu ann am brúadar, air a shon-sa. Ach chuir na h àrd-shagairt agus na sinnfir impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabbas, agus gu milleadh iad Iofa. Agus air freagairt do'n uachdaran a dubhairt fè riu, Co do'n dias a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? A dubhairt iadfan, Barabbas. A dubhairt Pilat riu, Cìod ma feadh a ni mi re h Iofa, d' an goirthear Crìofd? A dubhairt siad ris uile, Ceushtar è. Agus a dubhairt an t uachdaran, C'ar son, cìod an tolc a rinn è? Ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadfan, ag radh, Ceushtar è. Agus air faicfin de Philat nach do bhuadhuich fè bheag sam bith, ach gu 'n d'èirich an tuilleadh buaireis, air dha uisg' a ghabhail, dh'ionnlaid fè a làmban am fia'nais an t sluaigh, ag radh, Ata mise neo-chiontach a dh'fhuil an fhìrein sin: faicibhse *sin*. Agus air freagairt do'n phobull uile, a dubhairt siad, Biodh fhuil oirne, agus air ar cloinn. Ann sin leig è fa sgaoil Barabbas dhoibh: ach air dha Iofa a sgiurfadh, thug fè thairis è chum a cheusaidh. Ann sin thug faigh'd-fheara an uachdarain leo Iofa do 'n talla chumannta, agus chruinnich siad m'a thimchioll a' chuideachd *shaignidhfheara* uile. Agus air dhoibh a rùsga., chuir siad uime falluing scarloid. Agus air dhoibh coroin droighinn fhighheadh, chuir siad m'a cheann è, agus flat chuilce 'n a làimh dheis: agus ag lùbadh an glùin 'n a làthair, rinn iad fanoid air, ag radh, Gu 'm beannaichear thu, a Rìgh nan Iudhach. Agus air dhoibh gabhail do fhilibh air, ghlac iad an t flat chuile', agus bluail iad fa chean è. Agus taireis dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fha/luing deth, agus chuir iad eadach fein uime, agus thug siad leo è chum a cheusaidh. Agus air dol amach dhoibh, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm

b'ainm Simon : eifean dh'eignich iad chum a chrann-cheufaidh-
fin a ghiulan. Agus 'n uair a thainig iad gu ionad d'an ainm
Golgotha, sin r'a radh, àite cloiginn, thug fiad dha r'a òl fion-
geur coi'-meafgta le domblas : agus air dha a bhlasadh, cha'n
òladh fè è. Agus 'n uair a cheus fiad è, roinn iad a thruscan
eatorra, a' tilgeadh croinn *orra* : chum gu 'n coi'-lionfadh a' ni
a dubhradh leis an fhàidh, Roinn fiad m' eadach eatorra, agus
chuir fiad croinn air mo bhrat. Agus air fuidhe dhoibh, rinn
iad faire air ann sin : Agus chuir iad a chuif-dhite' fgrìobht' os a
chionn, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH. Ann sin
cheufadh maille ris dâ ghaduich' : fear air a dheis, agus fear eile
air a làimh chli. Agus thug iadfan a bha dol feachad toibheum
dha, a' crathadh an cinn. Agus ag radh, 'Thusa a leágas an
teampull, agus a chuireas suas ann tri laitlibh è, fòir ort fein :
ma 's tu Mac Dhe, thig a nuas o'n chrann-cheufaidh. Mar
an ceudna a dubhairt na h àrd-shagairt, maille ris na Sgrìo-
bhuichibh, agus na seanoiribh, a' fanoid air. Shaor è daoin'
eile, è fein a shaoradh ni 'n comafach è : ma's è Rìgh Israeil,
thigeadh è 'nois' a nuas o'n chrann-cheufaidh, agus creididh
finn è. Chuir fè dhòigh ann Dia ; faoradh è anois' è, ma 'ta
toil aige dha : oir a dubhairt fè, Is mise Mac Dhe. Agus thug
na gaduichean, a cheufadh maille ris, am beum ceudna dha.
'Nois' o'n t feathadh uair bha dorchadas air an talamh uile gus
a' naothadh uair. Agus mu thimchioll na naothadh uair'
dh'eigh Iofa le guth àrd', ag radh, Eli, eli, lama sabacthani ?
's è fin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far thréig thu mi ?
Agus air cluinntin sin do chuid diubhs' a bha 'n an seasamh ann
sin, a dubhairt fiad, Ata 'm fear so glaodhuich air Elias. Agus
air ball ruidh a h aon diubh, agus ghabh è spuing, agus lion è
do'n fhion-ghheur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug fè
dha san-r'a òl. Ach a dubhairt cách, Leig dha, faiceamaid an
d'thig Elias d'a thearnadh. Agus air eigheach a-ris do Iofa le
glaodh mòr, thug è suas a spiorad. Agus feuch, reubadh brat-
roinn an teampull 'n a dha chuid, o bhraighe gu iochdar ; agus
chriothnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan. Agus
dh'fhoifgladh na h uaighean, agus dh'eirich mòran do chorpaibh
nan naomh, a bha 'n an codal. Agus chuaidh iad amach as
na h uaighibh taireis eifeirigh-sin, agus chuaidh iad a steach
do'n bhaile naomha, agus nochdadh iad do mhòran. 'Nois' an
uair a chunnairc an Caipitin, agus iadfan a bha maille ris a
coimhead Iofa, a' chrith thalmhain, agus na nithe eile a rin-
neadh, ghabh iad eagal mòr, ag radh, Gu fìrinneach b'è fo
Mac Dhe

Dialuain Roimh' n Chàisg:

Air son na Litir. Isa. lxiii. 1.

CO è so tha teachd o Edom, le eudach daite o Bhofra? an ti fo 'ta glormhor 'n a sgeudacha, aig a' mead a neart? Mite a labhras am fireantachd, cumhachdach gu fàbhaladh. C' air son tha thu dearg ann a d' sgeudacha, agus t-eudach cofmhuil ris an ti do fhaltras an t-amar-fiona? Shaltair mi an t-amar fiona a' m' aonar, agus cha raibh neach do'n phobul maille rium: Oir faltruidh mi orra ann am fheirg, agus cuiridh mi fo m' chofaibh iad ann mo bhoilleadh, agus bithidh am fuil air a crathadh air m' eudach, agus dathaidh mi m' eudach, uile. Oir ata la 'n dioghaltais ann mo chroidhe, agus thainig bliadhna m' fhuafglaidh. Agus dh' amhairc mi, agus cha raibh aon gu cominnadh; agus b' iongantach leam nach rabh neach ann gu cumail suas: uime sin thug mo ghairdean fein flainte thugam, agus chum mo dhibhfheirg suas mi. Agus faltraidh mi fios am pobul ann a m' fheirg, agus cuiridh mi air mhifg iad ann an cuthach m' fheirge, agus bheir mi fios an neart chum an talmhain. Ni mi iomradh air caoimhneas gradhach an Tighearna, agus air cliu an Tighearna, a reir na h-uile ni do bhuilich an Tighearn oir ne, agus a reir a mhaitheas mòr do thigh Israel, do dheonuich fè dhoibh, a reir a thròcaire, agus lionmhoireachd a chaoimhneas gràidh. Oir a dubhairt fè, Gu deimhin is iad mo phobulfa iad, clann nach dean brèug: mar sin b' eifin an Slanui'fheart. Ann sna 'n uile thrioblaidibh bha fè air a thrioblaidheadh, agus shàbhail aingeal a làthaireachd iad: Ann na ghràdh agus 'na iochd shaor se iad, ghiulain se iad, agus thug fè leis iad feadh uile laethibh an saoghail. Ach rinn iad ceannairc, agus chuir iad campar air a Spiorad Naomh, air an adhbhar sin bha è na namhad dhoibh, agus rinn è cogadh 'n an-aghaidh. An sin chuimhnich se na laeth o shean, Maois agus a phobul, a gra', C'ait am bheil an ti thug suas as an fhairge iad, maille re buachaille a thrèud? C'ait' a' bheil an ti a chuir a Spiorad naomh ann taobh a' stigh dha? A threoruich iad le deas lamh Mhaois, le ghairdean glormhor, a roinn an uisge rompa, a dheanamh ainm fiorruidh dha fein? A threoruich iad trid an doimhneachd mar an t-each san fhàsach, a chum

nach tuisleadh iad? Mar a theid beitheach fios do'n ghleann, thug Spiorad an Tighearn air fois do ghabhail: mar sin threor-ruich thu do phobul, a dheanamh ainm glòrmhor dhuit fein. Seall fios o neamh, agus faic o ionad comhnuidh do naomhachd, agus do glòir: C' ait' a bheil do theas-gràdh, agus do neart, fuaim t-innich, agus do thròcair m' thaobh-fa? am bheil iad air an cumail air an ais? Gun amharus is tu-fa ar n-Ath-air-ne, ge do tha Abraham ain colach oir-ne, agus ge d' nach aithne do dh' Israel finn: O Thighearna, is tu-fa ar n-Athair, ar Fear-Saoruidh, tha t-ainm o bhithbhuantachd. O Thighearna, c'ar son a thug thu oirn dol air feachran o' d' fhligheibh? agus a chruadhaich thu ar croidhe o' d' eagal? Pìll air fga do dhearbheisich, trèabhan t-oighreachd. Cha do shealbhuich pobul do naomhadh ì ach tamul beag: Shaltair air n-eascairdean fios do naomh-ionad. Is leatfa finn-ne, cha rabh uachdaranachd agad riamh os an cionnfan; cha do ghairmeadh iad le t-ainm-fe.

An Soisgeul. Marc. xiv. 1.

AGus bha a' chaisg, agus fèisd an arain gun làbhuin ann diaigh dà làeth': agus dh'iarr na h àrd-shagairt agus na fgrìobhuichean, cionnas a ghlacadh iad eisean le feill, agus a chuireadh iad gu bàs e. Ach a dubhairt iad, Ni h ann air an fhèisd, 'n t eagal gu'n eirich buaireas a' measg a' phobuill. Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, 'n uair a bha è 'n a shuidhe air bòrd, thainig bean, aig an raibh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro-phrìseil; agus bhris i'm bocsa, agus dhòirt i air a cheann è. Agus bha cuid aca diom'ach 'n am measg fein, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t ana caithe-se air an ola? Oir dh' fheudadh è bhi air a reic' air son tuille' 's trì cheud pèghinn, agus air a thoirt do na bochdaibh. Agus rinn iad monmhor 'n a h aghaidh. Ach a dubhairt Iosa, Leigibh lè; c'ar son ata sibh cur dragh uirre? rinn si obair mhaith ormfa. Oir ata na bochdan a ghnàth 'n ar fochair, agus ge b'è uair is àill libh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh: ach ni' bheil mise a ghnàth agaibh. Rinn si na dh'fheudadh i: thainig i ro'-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaid.' Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul fo air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni *fo* a rinn si air innseadh,
mar

mar chuimhne uirre. Agus dh'imich Judas Ifcariot, aon do'n dà-fhear-dheug, chum na' nàrd-shagart, gu eisean a bhrath dhoibh. Agus air dhoibhsin *so* a chluinntin, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr è cionnas a dh' fheudadh è gu h'iomchu'idh eisean a bhrath'. Agus air a' cheud là do fhèisd an arain gun làbhuin, 'n uair bu ghnàth leo an t uan càisg' a mharbhadh, a deir a dheifciobuil ris, Cait' an toil leat sinne dhol a dh' ull'uchadh, chum's gu'n itheadh tu chaisg? Agus chuir fè dias d'a dheifciobluibh, agus a deir fè riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giulan foithich uifge: Icanaibh è. Agus ge b'é àit' an d' theid è sligh, abraibhse re fear-an-tighe, A deir am maighfidir, C'àit' am bheil an feomar aoidheachd, ann s an ith mi a' chàisg maille re m' dheifciobluibh? Agus nochdaidh fè dhuibh feomar àrda, fairfing, 'n a làn uidheam agus deasfichte: ann sin ull'uichibh dhuinn. Agus chuaidh a dheifciobuil amach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar a dubhairt fè riu: agus dh'ulluich iad a' chaisg. Agus air teachd do'n fheascar, thainig è maille ris an dà-fhear dheug. Agus an uair a bha iad 'n an fuidhe, agus ag itheadh, a dubhairt Jofa, Gu deimhin a deirim ribh, gu 'm brath a 'h aon agaibhse, 'ta 'g itheadh maille rium, mise. Agus thòsaich iad air bhì dubhach, agus a radh ris 'n diaigh a chèile, Am mise e? Agus a dubhairt fear eile, Am mis' è. Agus air freagairt dha-san a dubhairt fè riu, Is fear do' n dà-fhearg-dheug è, ata tumadh maraon riumsa fa mhèis. Ata Mac an duine gu deimhin ag im'eachd, mar ata è sgrìobht' uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear ud le 'm brathar Mac an duine; bu mhaith do' n duinne sin mar beirte riamh è. Agus ag itheadh dhoibh, gl'ac Jofa aran agus taireis a bheannachadh, bhris fè, agus thug è dhoibhsin è, agus a dubhairt fè, Glacaibh, ithibh: 's è so mo chorpfa. Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug é dhoibhs' è: agus dh'òl iad uile as. Agus a dubhairt fè riu, 'S i so m' fhuil-se na 'Tiomna'-nuaidh, a dhòirtear air son mhòrain. Gu deimhin a deirim ribh, Nach òl mise as fò suas do thoradh na fineamhuin, gus an là sin an òl mi nuadh è ann an rioghachd Dhe. Agus air cantuin laoidh' dhoibh, chuaidh iad amach gu sliabh nan Oluidh'. Agus a deir Jofa riu, Gheibh sibhs' uile oibheum ionnamsa nochd: oir ata è sgrìobhta, Buailidh mi am buachail', agus scapfar na caoraich. Ach taireis dhamh cirigh, theid mi romhaibh do'n Ghalilee. Ach a dubhairt Peadar ris, Ge do gheibh gach neach oibheum annad, gidheadh ni 'm faigheams' è. Agus a deir Jofa ris, Gu deimhin a deirim

riut, an diu, ann fan oidhche nochd fein, mu'n goir an coiseach dà uair, àichsheunaidh tu mise tri uaire. Ach is ro-mhòid a dubhairt eisean, Ge do 's eigin damh am bàs fhulang maille riut, cha'n àichsheun mi choidhch' thu. Agus mar sin a dubhairt càch uile mar an ceudna. Agus thainig iad gu ionad d' am b' ainm Getsemane; agus a dubhairt fè r' a dheisciobluibh, Suidhibhs' 'n so, gus an dean mise ùrnuigh. Agus thug fè leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòsaich è air a bhi crith-eaglach, agus fuadh anabarra bròin, agus a deir fè riu, 'fa m' anam ro-bhrònach *eadhon* gu bàs: fanaibhs' ann so, agus deanaibh faire. Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit fè air an talamh, agus rinn fè ùrnuigh, nam bu chomasach è, gu'n rachadh an uair thairis air. Agus a dubhairt fè, Abba, Athair, ata pàch ni fòl-dheanta dhuitse, cuir an cupan so seachadh orm: gidheadh, nior b'è an ni a's toil leamfa, ach an ni is toil leatfa. Agus thainig fè, agus fhuair fè iadfa' 'n an codal, agus a deir fè re Peadar, A Shimoin, am bheil thu a' d' chodal? nach b' urradh thu faire a dheanamh aon uair? Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh; *ata* 'n spiorad gu dèimhin togarrach, ach *ata* 'n fheoil anmhunn. Agus air dha im'eachd a-ris, rinn fè ùrnuigh, ag radh nam briathra ceudna. Agus air pilltin dha, fhuair fè iad a ris 'n an codal, (oir bha 'n fùilean trom) agus ni 'n raibh fhios aca cionnas a bheireadh iad freagrach air. Agus thainig fè 'n treas uair, agus a deir fè riu, Coidlidh romhaibh a nois', agus gabhaibh fois: Is-leor è, thainig an uair; fèuch, ata Mac an duin' air a bhrath' thairis do làrhaibh nam peacach. Eir'ibh, im'icheamaid; fèuch, ata 'n ti a bhraitheas mise am fogus. Agus air ball, air dha-fa bhi fòs' a' labhairt, thainig Judas, aon do'n dà-fhear-dheug, agus fluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h àrd-snagartaibh, agus na sgriobhuichibh, agus na feanoiribh. Agus bha 'n ti a braith eisean air toirt comharthaidh dhoibh, ag radh, Ge b'è neach d' an toir mise pòg, 's è sin è; glacaibh è; agus thugaibh libh è gu tearuinte. Agus air teachd dha, chuaidh fè air ball d'a ionnfuidhs' agus a deir fè, A mhaighfidir; agus phòg fè è. Agus chuir iadfa' làmh ann, agus ghlac iad è. Agus air tarruing cloidheamh a dh'fhear do na bha làthair, bhuail è òglach an àrd-snagairt, agus ghearr è chluas deth. Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt fè riu, An d'thainig sibh amach gu m' ghlacadh-fa, mar gu b' ann an aghaidh gaduiche, le cloidhibh agus le bataibh? Bha mi gach là maille ribh fan teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach *ata so* chum gu 'm biodh na sgriobtuire

air an coillionadh. Agus air do gach uile a tìrèigfin, theich iad. Agus lean òganach àraidh è, aig an raibh lion-eadach air n chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h òganaich air. Ach air dha-san an lion-eadach fhàgail, theich è lomnochd uatha. Agus thug iad leo Jofa chum an àrd-shagairt: agus chruinnich eadh maraon ris na h àrd-shagairt uile, agus na seanoiridh, agus na sgrìobhuichean. Agus lean Peadar è fada uatha, no gu'n deach' è steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha è 'n a shuidhe maille ris na feirbhifeachachaibh, agus 'g a gharadh ris an teine. Agus dh'iarr na h àrd-shagairt, agus a' chomhairle uile fia'nais ann aghaidh Jofa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad. Oir rinn mòran dhaoine fia'nais bhrèige 'n a aghaidh, ach cha do chòird am fia'nais r'a chèile. Agus air do dìream àraidh eirigh, thug iad fia'nais bhrèige 'n a aghaidh, ag radh, Chuala sinne è 'g radh, Leagaidh mi fios an teampull fo, a rinneadh le làmhaibh, agus ann tri laithibh togaidh mi teampull cile, gun bhi deanta le lamhaibh. Agus mar sin fein cha raibh am fia'nais a' teachd r'a chèile. Agus air eirigh suas do'n àrd-shagart fa mheadhon, chuir fè ceifd air Jofa, ag radh, Nach toir thu freagradh air bith uait? Ciod sin mu bheil iad fo a' toirt fia'nais a' d' aghaidh? Ach dh'fhan eisean 'n a thofd, agus cha do fhreagair è ni sam bith. A-ris dh'fheòrach an t àrd-shagart deth, agus a dubhairt fè ris, An tu Criofd, Mac an *De* bheannuichte? Agus a dubhairt Jofa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làmh cumhachd *Dhe*, agus a' teachd le nèulaibh néimhe. Ann sin reub an t àrd-shagart eadach, agus a deir fè, Ciod am feum ata againn tuilleadh air fia'naisibh? Chuala sibh a' bhlaifphem': ciod i bhur bar'aills'? Agus thug iad uile breith 'n a aghaidh gu'n do thoill è 'm bas. Agus thòsaich cuid aca air gabhail do shilibh air, agus aghaidh fhòlach agus a bhualadh le 'n dòrnaidh, agus a radh ris, Dean fàidh-eadoireachd: agus ghabh na feirbhifeich le 'm basaibh air. Agus air do Pheadar a bli fhios ann san talla, thainig a h aon do bhan-oglaichibh an àrd-shagairt: Agus air faicfin Pheadair 'g a gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, a deir si ris, Bha thu fa cuideachd maille re h Iofa o Nasaret. Ach dh'àichsheun eisean, ag radh, Ni h aithne dlamb, agus ni 'n tuigean creud a deir tu. Agus chuaidh eisean amach do'n phòrsa; agus ghoir an coileach. Agus air do bhan-oglaich fhaicfin a-ris, thòsaich i air a radh riu-san a bha 'n an seasamh a làthair, 'S ann diubh ata 'm fear fo. Agus dh'àichsheun è r's. Agus ann ceann beagain 'n dhiaigh sin, a dubhairt iads' a bha 'n an seasamh a làthair

Iathair a-ris re Peadar, Gu firinneach 's ann diubh fùd thu: oir is Galileanach thu, agus is cofmhuil do chainnt *riu*. Ach thòfaich eisean air mallachadh agus mionnachadh, *ag radh*, Cha'n aithne dhamh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt. Agus ghoir an coileach an dara h uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a dubhairt Josa ris, Mu 'n goir an coileach da uair, àich-theunaidh tu mi tri uaire. Agus 'n uair a smuaintich è air, gluil fe gu goirt.

Diamairt Roimh 'n Chaisg.

Air son na Litir. Ifa. 1. 5.

DIF fhosgail an Tighearna Dia mo chluas, agus cha rabh mi ceannaircèach, ni mo thiontadh mi mo chùl-thaobh air talbh. Thug mi mo chul-thaobh do 'n dream a bhuailleas, agus mo leathcheann dhoibhsin a spionas air falbh an fhèufag: cha d' fhoilaigh mi m' aghaidh o naire agus o smugadain. Oir ni an Tighearna Dia comhnadh rium, air an adhbhar sin cha chuirear gu maistadh mi: ume sin shuidhich mi mo ghnuis mar a chruaidh-chloch, agus tha fios agam nach bi mi air mo chuir gu naire. Is fogas an ti a dh' fhirinicheas mi, co a throideas rium? Seafamaid le cheile; co è m' eascaraid? thigeadh è fagas domh. Feuch, cuidichidh 'n Tighearna Dia mi; co a' neach a dhètas mi? Feuch, fàfaidh iad uile sean mar eudach: ithidh an rèud suas iad. Co 'n ur measg air am bheil eagal an 'Tighearna, ata toirt umhlachd do ghuth a sheirbheifich, ata aig fubhal ann dorchadas, agus aig nach 'eil folus? cuireadh è carbfa ann ainm an Tighearna, agus a thaic air a' Dhia. Feuch, sibh-fe uile 'ta fadadh teine, ta 'g air cuartuchadh fein mu 'n cuairt le fradaibh; fubhlaidh ann folus bhur teine, agus ann sna fradaibh a las sibh. 'S è fo' bhios agaibh o m' laimh-fe, luighidh sibh fios am bròn.

An Soisgeul. Marc. xv. 1.

AGUS air ball fa mhaidin chum na h àrd-thagairt maille ris na seanoiribh, agus na sgriobhuichibh, agus a' chomhairle.

gu

gu h'iomlan, comhairle, agus air dhoibh Jofa a cheangal, thug iad leo è, agus thug iad thairis è do Phiolat. Agus dh'fhèoraich Pìolat deth, An tufa rìgh nan Judhach? Agus air freagairt dha, a dubhairt fè ris, A deir tu è. Agus chuir na h'àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha dò fhreagair eisean aon ni. Agus chuir Pìolat a-ris ceist air, ag radh, Nach freagair thu ni sam bith? fèuch cia lion nithe air am bheil iad sin a' toirt fà'nais a' d' aghaidh. Ach cha dò fhreagair Jofa ni sam bith fòs: air chor 's gur ghabh Pìolat iongantais 'Noife air an fhèisd bu gnàth leis aon phrìofunach, ge b'è air bith a dh'iarraidh iad, a leigeadh as doibh. Agus bha *uach araidh* d' am b' ainm Barabbas, ceangailte maille r'a chompanachaibh ceannairce, muintir a bha air deanamh marbhaidh ann fa cheannairce. Agus air glaothaich gu h' àrd do'n t fluagh, thòsaich iad air iarraidh *air, a dheanamh* dhoibh mar a rinn è 'n comhnuidh Ach fhreagair Pìolat iad, ag radh, An àill libh gu 'n cuir mi rìgh nan Judhach fa sgaoil duibh? (Oir bha fhios aige gur a b'ann tre fharmaid a thug na h' àrd-shagairt thairis è.) Ach bhrosnach na h' àrd-shagairt an fluagh, chum 's gu 'm b' fhearr leis Barabbas a chur fa sgaoil doibh. Agus fhreagair Pìolat, agus a dubhairt fè riu a-ris, Creud ma feadh is àill libh mise a dheanamh ris *an duine sin*, d' an goir sibh Rìgh nan Judhach? Agus ghlaodh iad a-ris, Ceus è. An sin a dubhairt Pìolat riu, Car son, creud è 'n t olc a rinn è? Ach bu ro-mhòid a ghlaodh iadfan, Ceus è. Agus air do Phiolat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do 'n t fluagh, dh'fhuaigail è Barabbas doibh, agus thug è thairis Jofa, taireis da a sgiurfaidh, chum a cheufaidh. Agus thug na faighdfheara leo è steach do'n talla, eadhon cùirt an uachdarain; agus ghairm iad a' chuideachd uile ann ceann a chèile. Agus chuir iad uime eadach purpur, agus air figheadh dhoibh coroin droighinn, chuir iad air è. Agus thòsaich iad air beannachadh dha *ag radh*, Fàilte dhuit, a Rì' nan Judhach. Agus bhual iad air a' cheann è le slait chuilce, agus ghabh iad do shilibh air, agus air lùbadh *an glùn*, rinn iad umhlachd dha. Agus taireis doibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t eadach* purpur, agus chuir iad eadach fein uime, agus thug iad amach è chum 's gu 'n ceufadh iad è. Agus dh'èignich iad duine araidh bha do' feachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandair agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachthir, chum a chrann-ceufaidh a ghiulan. Agus thug iad è gu ionad *d'am b'ainm* Golgata, 's è sin air na eidir-theangachadh, àite cloiginn. Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheafga le mirr: ach cha do

ghabh

ghabh eisean è. Agus 'n uair a cheus iad è, roinn iad a thrufcan, a' tilgeadh croinn air, ciod a chuid a bhiodh aig gach duine dheth. Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad è. Agus bha sgrìobhadh a' chùis dhèidh air a sgrìobhadh os a cheann **RIGH NAN JUDHACH.** Agus cheus iad maille ris dà ghaidhe; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chli. Ann sin choi-lionadh an sgrìobtuir, a deir, Agus bha è air àireamh a' measg nan ciontach. Agus thug iads' a bha dol feachadh an-cainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag radh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas è ann an trì laithibh, Fòir ort fein, agus tar a nuas o'n chrann-cheufaidh. Agus mar an ceudna a dubhairt na h àrd-shaghairt agus na sgrìobhichean r'a chèile, a' fanoid air, Shaor è daoin' eile, ni 'm bheil è comafach è fein a shaoradh. Thigeadh a nois' Crìosd Rìgh Israel a nuas o'n chrann-cheufaidh, chum 's gu 'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadfan a chuaidh cheufadh maille ris, an-cainnt da. Agus an uair a thainig an feachadh uair, bha dorchadas air an talamh uile gu ruig an naothadh uair. Agus air an naothadh uair dh'èigh Josa le guth mòr, ag radh, *Eloi, Eloi, lama sabachtani?* 'Se è sin, air eidir-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far thrèig tu mi? Agus air cluinntin sin do chuid diubhs', a bha 'n an feasamh a làthair, a dubhairt fiad, Fèuch, ata sè gairm Eliais. Agus ruidh fear aca, agus air dha speing a lionadh do fhion-geur, agus a cur air slait chuilce, thug è deoch dha, ag radh, *Leigibh leis,* faiceamaid an d'thig Elias g'a thoirt a nuas. Agus air do Josa eigheach le guth ard, thug è suas an deo. Agus bha brat-roinn an teampull air a reubadh, o mhullach gu iochdar, 'n a dhà chuid. Agus an uair a chunnaic an Caipitin cheud, a bha 'n a sheafamh fa chomhair, gu'n d'thug è suas an deo, ag glodhaich mar sin, a dubhairt sè, Gu firinneach b'è 'n duine so Mac Dhe. Agus bha mar an ceudna mnai am fad uatha ag amharc: 'n an measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire mathair Sheumais bu lugha, agus Joses, agus Salome; Muinntir a lean è fòs, 'n uair a bha è sa Ghalilee, agus a bha frithealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chuaidh suas 'n a fho-chair gu Hierusalem. Agus a nois' air teachd do'n sheafair, (do bhri' gur b'è *là* an ull'chaidh è, eadhon an là roimh 'n t fàbaid) thainig Joseph o Arimatea, comhairleach onorach, aig an raibh mar an ceudna dùil re rioghachd Dhe, agus chuaidh è steach gu dàna dh'ionnfuidh Phiolat, agus dh'iar è corp Josa. Agus b'iongnadh le Piolat ma bha è cheana marbh: Agus air dha an Caipitin cheud a ghairm, dh'fhedraich è *dheth,* An raibh
fad'

Diciadin roimh 'n Chaisg.

An Litir. Eabh. ix. 16.

O Ir far am bheil tiomnadh, is eigin bàs an tiomnuì'-fhir a bhì ann mar an ceudna. Oir ata tiomna' daingean taircis bàis dhaoine: ach nì bheil bri' sam bith ann, am feadh 's ata 'n tiomnuì'-fhear beo. Do reir sin, nì mò bhra 'n ceud *thiomna* air a choifrigeadh as eugmhais fola. Oir 'n uair a labhradh gach uile àithne reir an lagha ris a' phobull uile le Maois, air gabhail da fuil laogh agus ghabhar, maille re h uisge, agus oluinn sgarlaid, agus hissop, chrath sè iad araon air an leabhar agus air a' phobull uile. Ag radh, 'S i fo fuil an tiomnaidh a dh' àithn Dia dhuibhfe. Tuilleadh eile, chrath è mar an ceudna an fhuil air an tabernacal, agus air foithichibh na naomh-fheirbhis uile. Agus beag nach 'eil na h uile nithe air an glanadh le fuil a reir an lagha; agus as eugmhais dòrta' fola nì bheil maitheanas *r'a fhaghail*. B' fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a 'ta sna neamhaibh air an glanadh leo fo; ach na nithe neamhaidh fein le ìobairtibh a b' fhearr na iad fo: Oir cha deachaidh Crìosd a steach do na h ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad fioghaire nam fìor *ionad*; ach do neamh fein, chum a noife è fein a nochdadh ann am fia'nais De air ar foin-ne: No fòs chum è fein ìobradh gu minic, mar a theid an t àrdshagart gach bliadhu' a steach do'n ionad naomha, le fuil nan atharrach: (Oir mar sin b' fheumail è dh' fhulang gu minic o thoiseach an t saoghail) ach a noife dh'fhoill-sicheadh è aon uair ann deireadh an t saoghail, chum peacadh chur air cùl trìd è fein ìobradh. Agus amhuil ata è air òrduchadh do dhaoinibh bàs fhagail aon uair, ach 'na dhiaigh fo breitheanas: Mar s' dh' ofraileadh Crìosd aon uair chum gu tugadh è air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara h uair foill-sichear è d'on droing aig am bheil dùil ris, as eugmhais peacaidh, chum flainte.

An Soisgeul. Luc xxii. 1.

'N Oise do dhruid riu fèisd an arain gun làibhin, d'an goir'ear a' chàisg Agus bha na h àrd-thagairt agus na sgar-bhuicheadan ag iarraidh cionnas a dh' fheudadh iad eisean a chur gu bàs ; oir bha eagal a' phebuill orra. Ann sin chuaidh Satan ann Iudas d' an co'-ainm Iscariot, neach a bha do àireamh an dà-fhir-dheug. Agus dh'imich è, agus labhair è ris na h àrd-thagartaibh agus re caiptinibh an *teampuill*, cionnas a bhrathadh fè eisean doibh. Agus bha iad subhach, agus rinn iad cùmhnant ris, airgiod a thabhairt da. Agus gheall eisean, agus dh'iarr è àn icmhuidh air a bhrath' dhoibh gun am pobull a bhì làthair. Ann sin thainig là an arain gun làibhin, ann s am b eigin an tuan-càisg' a mharbhadh. Agus chuir è uaithe Peadar agus Eoin, ag radh, Im'ichibh, agus ull'uichibh dhuinn a' chàisg, chum gu 'n itheamaid. Agus a dubhairt iadfan ris, C'ait' an àill leat sinn a dh' ull uichadh ? Agus a dubhairt fè riu, Fèuch, air dhuibh dol a steach do 'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giulan foithich uisge ; leanaibh è do 'n tigh ann s an d' theid è steach. Agus abruibh re fear an tighe, A deir am maighfidir riut, C'ait' am bheil an fcomar-aoidheachd an s an ith mi chàisg maille re m' dheisciobluibh ? Agus feuchaidh fè dhuibh àrd-fcomar sarfaing uidhimichte : ull'uichbhs' ann sin. Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar a dubhairt fè riu : agus dh' ull'uich iad a' chàisg. Agus 'n thrà' thainig an uair, fluidh è fios, agus an dà-abstol-deug maille ris. Agus a dubhairt fè riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg fo itheadh maille ribh roimh dhamh fulaug. Oir a deirim ribh, Nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coì-lionar i ann rioghachd Dhe. Agus ghlac fè 'n cupan, agus air dha buidhèachas a thabhairt, a dubhairt fè, Gabhaibh fo, agus roinibh eadruibh fein è. Oir a deirim ribh, nach òl mi do thoradh na fìneamhain, gus an d' thig rioghachd Dhe. Agus ghlac fè aran agus taircis buidhèachas a thabart, bhris fè agus thug fè dhoibhsa è, ag radh, 'S è so mo chorp-fa a 'ta air a thoirt air bhur sonfa : deanuibh fo mar chuimhnè ormsa. Agus mar an ceudna an cupan, ann diaigh na fìuiper', ag radh, Is è 'n cupan so an ticmna nuadh ann m' fhuilse, a dhòirteadh air bhur son-fa. Ach fèuch, lamh an ti bhrathas mise maille rium air a' bhòrd. Agus gu fìrinneach ata Mac an duine ag im'eachd a reir mar a dh' èrduichèadh : ach 's an-aobhinn do 'n duine sin leis am brathar é.

Agus

Agus thòfaich iadfan air rannfachadh eatorra fein co aca bli-
gus an ni fo a dhéanamh. Agus bha fòs comhtribh eatorra,
co aca bu mhò a bhiodh. Ach a dubhairt eisean riu, Ata
aig righribh nan Geintileach tighearnas orra; agus goir'ear
daoine fial dhiubhsan, aig am bheil ùghdarras orra. Ach na
lithibhse mar sin: ach an neach a's mò 'nar meafg, biodh
è mar an neach a's òige; agus an ti a's àirde, mar eisean
ata ré frithealadh. Oir co aca 's mò, 'n ti a shuidheas air
bòrd, no eisean a ni frithealadh? nach è 'n ti a shuidheas?
ach ata mise 'nar meafg fa mar fhear-frithealaidh. Is sibhse
iadfan a dh' fhan maille riumsa ann mo bhuaibh, Agus ata
mise 'g òrduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' òrduich m'
Athair dhamh-fa: Chum's gu'n ith agus gu 'n òl sibh air mo
bhòrd fa ann mo rioghachd, agus gu 'n fuidh sibh air caith-
richibh rioghail, a' toirt breith air dá threibh-dheug Israeil.
Agus a dubhairt an Tighearna, A Shimoin, a Shimoin, fèuch,
dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chrui'neachd:
Ach ghuidh mise air do shonfa, nach dìobradh do creidimh thu:
agus 'n uair a dh' iompoichear thu, neartuich do bhràithre. Agus
a dubhairt eisean ris, A Thighearna, 'ta mise ullamh gu dol maille
riut araon chum priefuin, agus a chum bàis. Agus a dubhairt
eisean, A deirim riut, a Pheadar, nach goir an coileach an diu, gus
an àichsheun thu trì uaire gur aithne dhuit mi. Agus a dubhairt
fè riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun
mhàla, agus gun bhròga, an raibh uireasbhuidh ni sam bith
oirbh? Agus a dubhairt fiad, Cha raibh. Ann sin a dubhairt
fè riu, Ach anois' ge b'è aig am bheil sporan, togadh fè è, agus
mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil cloidheamh,
reiceadh è cadach, agus ceannachadh è haon. Oir a deirim
ribh, gur eigin fòs an ni fo 'ta sgriobhta a choi'-lionadh annam-
fa, Agus bha è air àireamh a' meafg nan ciontach: oir ata crìoch
aig na nithibh ud, a 'ta mu m' thimchioll-fa. Agus a dubhairt
iadfan, A Thighearna, fèuch, ata dà chloidheamh ann fo.
Agus a dubhairt eisean riu, 'S leòr è. Agus air dha dol amach,
chuaidh fè, mar bu ghnà' leis gu sliabh nan Oluidh'; agus lean
a dheifeiobuil fòs è. Agus an uair a thainig è do 'n àite, a
dubhairt fè riu, Deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann
buairadh. Agus thairngeadh eisean uatha mu thimchioll
urchuir chloiche, agus leig fè è fein air a ghlùinibh agus rinn è
ùrnuigh, Ag radh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan fo
tharum: gidheadh na b' i mo thoilse, ach do thoilse gu raibh
deanta. Agus dh' fhoillsicheadh dha aingeal o fhlaithernas,

'ga neartachadh. Agus air bhi dha ann an cruaidh-ghleachd' anama, rinn è ùrnuigh na bu d'ùrachdaich': agus bha fhallas mar bhraona mòra fola a' tuiteam fios air an talamh. Agus air dha eirigh o ùrnuigh, thainig è chum a dheifciobul, agus shuair fè 'n an codal iad tre thuirfe. Agus a dubhairt fè riu, C'ar son ata sibh 'n ar codal? eiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh. Agus air dha-fau bhi fòs a' labhairt fèuch sluagh, agus dh' imich eifean d' am b' ainm Iudas, aon do 'n dà-fhear-dheug, rompa, agus dhruid è re h' losa, chum a phògadh. Ach a dubhairt losa ris, A Iudas, am bheil thu le pòig a' brath' Mhic an duine? Agus 'n uair a chunnaic iads' a bha maille ris, an ni bha teachd a dubhairt siad ris, A Thighearna, 'm buail sinn leis a' chloidheamh? Agus bhuaill a h' aon diubh feirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr fè dheth a' chluas dheas. Agus fhreagair losa agus a dubhairt fè Fulaingibh gus a fo. Agus bhean è r'a chluais, agus shlànuich fè i. Ann sin a dubhairt losa ris na h' àrd-shagartaibh agus caiptinibh an teampull, agus na seanoiribh a thainig d'a ionnfuidh, 'N d' thainig sibh 'mach le cloidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann aghaidh meirlich? 'N uair a bha mi gach la maille ribh fan teampull, cha do fhìn sibh amach *bhur* lamha a'm' aghaidh: ach s'i fo *bhur* n uairfe, agus cumhachd an dorchadais. Ann sin rug iad air-sin, agus thug iad leo è, agus thug iad è do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaithe è. Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus fuidhe fios am fochair a chèile, shuidh Peadar 'n am meadhon. Ach chunnaic cailin àraidh è 'n a shuidhe aig an teine, agus air dh'i anharc gu geur air, a dubhairt si, Bha 'm fear fo mar an ceudna maille ris. Agus dh' àichsheun eifean è, ag radh, A bhean, cha 'n aithne dhamh è. Agus beagan 'n a dhiaigh sin chunnaic neach eile è, agus a dubhairt fè, 'S ann diubh thufa mar an ceudna. Agus a dubhairt Peadar A dhuine, cha 'n ann. Agus mu thimchioll ùine aon uair' 'n dhiaigh sin, chothaich neach eile air, ag radh, Gu fìrinneach bha 'm fear fo mar a ceudna maille ris; oir is Galileanach è. Agus a dubhairt Peadar, A dhuine, ni h' aithne dhamh ciod ata thu 'g radh. Agus air ball 'm feadh a bha è fòs a' labhairt, ghoir an coileach. Agus air tionndadh do 'n Tighearna, dh' amhairc fè air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Thigearna, mar a dubhairt fè ris, Mun goir an coileach, àich-sheunaidh tu mi tri uaire. Agus chuaidh Peadar amach agus ghuil è gu goirt. Agus rinn na daoine.

daointe, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh. Agus 'n uair a dh' fholuich iad a shuile, bhuail iad è san aghaidh, agus dh' fheòraich iad deth, ag radh, Dean faidheadoireachd, co è a bhuail thu? Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'n a aghaidh. Agus 'n uair a bha 'n là air teachd, chruinnich feanadh a' phobuill, agus na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean ann ceann a chèile, agus thug iad eisean chum an comhairle, Ag radh, An tu Chrìost? innis dhuinn. Agus a dubhairt fè riu, Ma dh' innseas mi dhuibh, cha chreid sibh. Agus ma dh' fheòraicheas mi fòs *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhamh, agus cha leig sibh as *mi*. 'N a dhiaigh fo bithidh Mac an duine 'n a shuidhe air deas làimh cumhachd Dhe. Ann sin a dubhairt siad uile, An tusa ma feadh Mac Dhe? Agus a dubhairt fè riu A deir sibhse gur mi. Agus a dubhairt siad, Ciod tuilleadh am feum ata againn air sia'nais? oir chula sinn fein as a bheul fein.

Deardaoin roimh 'n Chaisg.

An Litir. I Cor. xi. 17.

NOife ann san ni fo a chuiream ann cèill *duibh*, ni molam *sibh*, do bhri' gu bheil sibh teachd ann ceann a chèile ni h ann chum bhur maith, ach bhur croin. Oir air cruinneachadh dhuibh ann ceann a chèile san eaglais, ata mi cluinntin gu bheil eas-aonachda 'n ar measg; agus ata mi ann cuid 'ga chreidsin. Oir is eigin fòs faobh-bhar'aile bhi eadearuibh, chum gu'n deanar follalach an dream a 'ta dearbhta 'n ar measg. Uime sin 'n uair a thig sibh ann ceann a chèile do aon àite, ni *b è sin* suipeir an Tigearna itheadh. Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir fein, agus ata neach ocrach, agus neach eile air mheisg. An è nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl ionnta? no am bheil sibh deanamh tair' air eaglais De, agus a' nàrach na muintir aig nach 'eil? Creud a deiream ribh? Am mol mi sibh ann *sa chùis* fo? cha mhol. Oir fhuair mise o'n Tighearna, an ni sin fòs a thug mi dhuibhse, Gur ghlac an Tighearna:

Tighearna Iosa aran, ann san oidhche an do bhrathadh è : Agus air breith buidheachais, bhris sè è, agus a dubhairt è, Gabhaibh, ithibh ; is è fo mo chorpfa, a 'ta air a bhrifeadh air bhur fon-fa : deanaibh fo mar chuimhneachan ormfa. Air a' mhodh cheudna fòs *ghlac* sè an cupan, taireis na fupeir, ag radh, Is è an cupan fo an 'Tiomnadh nuadh ann m' fhuil-se : deanaibhfe fo, cia minic a dh'òlas sibh è, mar chuimhneachan ormfa. Oir cia minic a dh'itheas sibh an t aran fo, agus a dh'òlas sibh an cupan fo, 'ta sibh a' foillfeachadh bàis an 'Tighearna gus an d' thig è. Uime sin, ge b'è neach a dh'itheas an t aran fo, agus a dh'òlas an cupan fo, an 'Tighearna gu neo iomchuid'h, bithidh sè ciontach do chorp agus do fhuil an 'Tighearna. Ach ceafnuicheadh duine è fein, agus mar sin itheadh è do'n aran fo, agus òladh è do'n chupan fo : Oir ge b'è dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchu'idh, ata è 'g itheadh agus ag òl breitheanas dha fein, do bhri' nach 'eil è a' deanamh aithneadh air corp an 'Tighearna. Air a shon fo 'ta mòran 'n ar meafg annhunn agus tinn, agus ata mòran 'n an codal. Oir nan d' thugamaid breith oirn' fein, cha tugtadh breith oirn'. Ach 'n uair a bheir'ear breith oirn', ata sinn air ar fuachdachadh leis an 'Tighearna, chum nach bitheamaid air ar damnadh maille ris an t saoghal. Uime sin, mo bhràthre, 'n uair a thig sibh ann ceanne a chèile chum itheadh, fanaibh r'a chèile. Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh è aig an tigh ; chum nach d' thig sibh ann ceann a chèile gu breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile ann ordagh 'n uair a thig mi.

An Scisgeul. Luc. xxiii. 1.

AGus air eirigh do'n chuideachd ac' uile, thug iad è gu Pilat. Agus thòsaich iad re cùis a chur air, ag radh, Fhuair sinn am *fear* fo a' clonadh a' chinnich, agus a' bacadh cis a thoirt do Cheasar, ag radh, Gur è fein Chrìosd an rìgh. Agus dh' fheòraich Pilat deth, ag radh, An tusa rìgh nan Iùdhach ? agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Deir tu è. An sinn a dubhairt Pilat ris na h' àrd-shagartaibh agus ris an t fluagh, Ni bheilimse faghail aon choire san duine fo. Agus bha iadfan ni bu ro dhéineadh, ag radh, 'Ta è buaireadh a' phobuill, ag teagafg tre Iudea uile, a' tòiseachdadh o'n Ghàillee gus an àite fo. 'N uair a chula Pilat mu 'n Ghàillee' dh' fheòraich

fheòraich è 'm bu Ghàileanach an duine. Agus n' uair a chual' è gur b' ann do fhlaithreachd Ioraith a bha è, chuir fè gu h Ioraith è, neach a bha è fein ann Ierusalem sna laithibh sin. Agus 'n uair 'a chunnaic Ioraith Iofa, bha acibhneas mòr air: oir bha dèidh aige rè ùine fhada air eisean fhaicfin, do bhri' gu'n cual' è mòran uime; agus bha dùil aige gu 'm faiceadh è miorbhuil eigin air a dheanamh leis. Ann sin dh' fheòraich fè moran do cheifidibh dhetb; ach cha d' thug è freagradh sam bith air. Agus sheas na h àrd-shagairt agus na sgrìobhuichean 'g a chafaid gu dian. Agus chur Ioraith agus a luchd-cogaidh ann neimh-prís è, agus rinn iad fanoid air, agus tairis a sgeudachadh ann eadach ro-gheal, chuir se air ais gu Pilat è. Agus rinneadh Pilat agus Ioraith n'an càirdibh d'a chèile san la sin; oir bha iad roimhe sinn an naimbdeas r'a chèile. Agus 'n uair a ghairm Pilat 'n ceann a chèile na h àrd-shagairt, agus na h uachdarain, agus am pobull, A dubhairt fè riu, Thug sibh a'm' ionnfuidhs' an duine so, mar neach ata tionndadh a' phobuill a thaoibh: agus féuch, air dhamh a cheafnachadh ann bhur lathair, chá d' fhuair mi coire air bith san duine so thacth na' nithe sin, mu 'm bheil sibh cur cùis air; No fòs Ioraith: oir chuir mi d'a ionnfuidh sibh, agus féuch, cha d' rinneadh ni air bith leis toiltineach air bàs. Uime sin, air dhamh-fa a smachdachadh, leigidh mi as è. Oir b' fheudar dha neach eigin a leigeadh as doibh air an fhèisd. Agus ghlaodh iad amach dh'aon ghuth, ag radh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabbas: (Neach air son ceannaire' àraidh a rinneadh ann fa bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh am prìosun). Air an àdhbhar sin labhair Pilat riu a-ris, air dha bhì toileach Iofa a chur fa sgaoil. Ach ghlaodh iadfan, ag radh, Ceus è, ceus è. Agus a dubhairt fè riu an treas uair, C'ar son, cìd an cron a rinn è? cha d' fhuair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, tairis dhamh a smachdachadh, leigidh mi as è. Agus luidh iadfan air le guthaibh mòra, ag iarraidh eisean a cheufadh: agus bhuadhaich an guthanna-fa, agus *guthanna* nan àrd-shagart. Agus thug Pilat breith gu 'n deanta na dh' iarr iad. Agus leig è 'mach dhoibh eisean a thilgeadh am prìosun air son ceannaire' agus mortaidh, an neach a dh' iarr iad; ach thug fè thairis Iofa d' an toil. Agus mar a thug iad leo è, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceufaidh air, g'a iomchar ann diaigh Iofa. Agus lean cuideachd mhòr è do 'n t slugh, agus do mhnaibh, a bha fòs re bròn

agus 'g a chaoinidh. Ach air tionndadh Iosa riu, a dubhairt fè, Ingheana Ierufaleim, na guilibh air mo fionfa ach guilibh air bhur fon fein, agus air fon bhur cloinne: Oir fèuch, ata na laith' a' teachd, ann s an abair iad, 'S beannuichte na *mnà* theafga, agus na broima nach do gliu-lain *clann*, agus na clocha nach d' thug bainne. Ann sin tò-faichidh iad air a radh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn. Oir ma ni siad na nithe fo ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrònaich? Agus thugadh mar an ceudna dias eile a bha n' an daoine drochmhuint', chum bhi air an ceufadh maille ris. Agus 'n uair a thainig iad do 'n àite d' an goir'ear àit' a' chlaigim, ann sin cheus iad è fein, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli. Ann sin a dubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha 'n 'eil fhios aca ciod ata siad a' deanamh. Agus ag roinn cadaich dhoibh, thilg iad croinn *air*. Agus fhas am pobull ag amharc: agus rinn na h uachdàrain fanoid *air* maille riu-san, ag radh, Shaor è daoine' eile; faoradh fè è fein, ma 's è fo Criofd, aon taghta Dhe. Agus fòs rinn na saighd fheara fanoid air, a' teachd d'a ionnfuidh, agus a' tairgfeadh fion-geur dha, Agus ag radh, Ma 's tu rìgh nan Iudhach, fòir ort fein. Agus bha fgrìobha fòs air a fgrìobhadh os a cheann, ann an litricheibh greigis, agus laidìn, agus eabhreach, **IS E SO RIGH NAN IUDHACH**. Agus thug a h aon do na droch dhaoineibh a' chrochadh, toibheum dha, ag radh, Ma 's tu Criofd, faor thu feine agus sinne. Ach fhreagair am fear eile, agus chrònaich fè è, ag radh, Nach 'eil eagal De ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aon dìteadh *ris*? Agus sinne da rìreadh an ceartas; oir ata sinn a' faghail na' nithe sin a thoill ar gnìomhartha: ach cha d' rinn an duine so chron air bith. Agus a dubhairt fè re h Iosa, A Thighearna, cuimhnich ormfa 'n uair a thig thu do d' rioghachd. Agus a dubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, gu 'm bi thu maille riumfa 'n diu ann an phàrras. Agus bha è mu thimchioll na feathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair. Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'n a mheadhon. Agus 'n uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, a dubhairt fè, Athair, ata mi tionnadh mo spioraid a' d' làmbhaibh: agus 'n uair a dubhairt è fo, thug è suas an deo. 'Noise 'n uair a chunnairc an Senturion an ni do rinneadh, thug è g'òir do Dhia, ag radh, Gu firianeach b'ionracan an duine fo.

fo. Agus am pobull uile a chruinich dh' ionnfuidh an t feallaidh sin, 'n uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd. Agus sheas a luchd eòlais uile, agus na mnà a lean è o'n Ghalilec, 'm fad uaithe, ag amharc air na nithibh sin.

Diahaoine na Cèusa.

Na b Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, guidhimid gu 'n sealladh tu gu gràfail air do theaghlach fein, air son an raibh ar Tighearna Iosa Crìosd toileach a bhi 'air a bhrath, agus è fein thoirt suas do lamhaibh dhaoin' aingidh, agus bàs fhullang air a chrois, ata noife beo agus a riaghluchadh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gu 'n chrìch. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, ata naomh-zchadh agus a stiuradh, na h-eaglais gu h-iomlan le d' Spiorad; gabh ar n-achanuich agus air n-urnuigh ata finn a' tairgse dhuit air son gach uile staid dhaoine an a' d' eaglais naomh, chum gu 'n dean gach ball d' i feirbhis dhuit-se gu firineach agus gu diaghaidh, 'na ghairm agus na oifig fein, trid air Tighearna agus ar slanui'fhear Iosa Crìosda. Amen.

O Dhe thròcairich, a chruthaich na h-uile dhaoine, agus leis nach fuathach nì air bith a rinn thu, agus leis nach àil bàs peacair, ach leis am b' fhearr gu n-iompuicheadh agus gu 'm biodh è beo; dean trocair air na h-uile Iudhaich turcaich, annta-creidmhich, agus eircich, agus thoir uatha gach uile ain-eolas, cruas cridhe, agus dimheas air t-fhocal fein; agus mar sin thoir dhathaigh iad, a Thighearna bheannuichte, dh' ionnfuidh do thrèud, chum gu 'm bi iad air an sàbhaladh a' measg fuigheal nam fìor Israeliteach, agus gu 'n dean'ar iad na n-aon chrò fo n-aon bhuchaille, Iosa Crìosd ar Tighearna, ata beo agus a riaghluchadh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, saoghal gun chrìch. Amen.

Diahaoinne na Ceusa.

An Litir. Eabh. x. i.

A Ir bhí aig an lagh fgaile nithe maíthe re teachd, agus ní h è fíor íomhaigh nan nithe fein, ní 'n comafach dha an droing a thig d'a ionnfuidh a choidhch' a dheanamh foirfe, leis na h íobairtibh sin a bha iad ag ofrail o bhliadhna gu bliadhna a ghnà'. Oir ann sin nach fguireadh iad do bhí 'g an ofrail? do bhí' nach biodh aig Inchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh air dhoibh bhí aon uair air an glanadh. Ach ann sna *b íobairtibh sin níhear* ath-chuimhneachadh air peacaibh gach bliadhna. Oir ní bheil è 'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacaidh air falbh. Uime sin ag teachd dha do 'n t faoghal, a deir sè, Iobairt agus ofrail ní' m b' áill leat, ach dh' ull'uich thu corp dhamh-fa: Ann an íobairtibh-lofgaidh, agus ann an íobairtibh air son peacaidh ní' n raibh tlachd agad: Ann sin a dubhairt mise, Fèuch ataim ag teachd (ann rola an leabhair ata fùd fgríobhta orm) chum do thoils' a dheanamh, O Dhe. Air dha a radh roimhe sin, Iobairt, agus ofrail, agus íobhairte-lofgaidh, agus íobairt air son peacaidh ní' m b' áill leat, agus ní' n raibh do thlachd *annta* (a 'ta air an ofrail a reir an lagha). Ann sin a dubhairt fè, Fèuch, ataim ag teachd a dheanamh do thoil-fe, O Dhe. 'Ta è cur air cùl a' cheud ní, chum gu'n daingnich è an dara ní. Leis an toil fo 'ta sinne air ar naomhachadh, tríd ofrail cuirp Iofa Críofd aon uair. Agus tha gach uile shagart a' seafamh gach la, a' ministreileachadh agus ag ofrail nan íobairte ceudna gu minic, nithe do nach 'eil è 'n comas a choidhch' peacaidh thoirt air falbh: Ach an duine fo, tairéis da aon íobairt ofrail air son peacaidh, shuidh fè a choidhch' tuilleadh air deas làimh Dhe; A' feitheamh o sin fuas gus an cuir'ear a nainhde 'n an flòichos fuidh chofaibh. Oir le aon íobairt rinn è choidhch' foirfe iadfan a 'ta air an naomhachadh. Agus ata an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fia'nais duinne *air na nitibh fo*: oir tairéis da radh roimhe, Is è fo an cùrchnant a ní mī riu

riu 'n diaigh nan làith' ud, deir an Tighearna; Cuiridh mi mo lagh 'n an croidhe, agus sgrìobhaidh mi è air an iinntin: Agus am peacaidh agus an ea ceirte cha chuimhnich mi ni 's mò. 'Noise, far am bheil maitheanas nan nithe fo, ni bheil ofrala airson peacaidh ann ni 's mò. Uime sin, a bhràithre, do bhri' gu bheil dànaehd againn chum dol a steach do nionad a's naomha tre fhuil Iosa, Air slioghe nuaidh agus bheo a choifrig è dhuinne trid an roinn bhrat, sin r'a radh, tre fheoil fein. Agus do bhri' gu bheil againn àrd-fhagart os ceann tighe Dhe: Thigeamaid am fogus le croidhe fìor ann lan dearbh-beachd a' chreidimh, le 'r croidheachaibh air an crath-ghlanadh o dlìoch coguis, agus le 'r cuirp air an nigheadh le h uifge glan. Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, oir is fìrinneach an ti a gheall) Agus thugamaid an aire d'a chèile chum ar brofnachadh gu gràdh, agus deadh oibrìdh: Gun bhì leigeadh dhinn sinn fein a chruinneachadh ann ceann a chèile, mar is gnà' le dream àraidh; ach a' comhairleachadh *chèile*: agus gu ma mòid *a ni sin* fo, do bhri' gu bheil sibh faicfian an là a' tarruing am fogus.

An Scisgeul. Join xix. i.

A Ir an àdhbhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgrìors sè è Agus dh' fhigh na faighd-fheara crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann è, agus chuir iad brat purpuir uime, Agus a dubhairt iad, Fàil' ort, a rìgh nan Iudach: agus bhuaill iad le 'm bafaibh è. Ann sin chuaidh Pilat amach a ris, agus a deir tè riu Fèuch, ata mise 'g a thoirt amach d' ar ionnfuidh, gu 'm bi fios agaibh nach 'eil mise faghail coire sam bith ann. Ann sin thainig Iosa amach, agus an crùn droighinn air, agus am brat purpuir uime. Agus a deir *Pilat* riu Fèuch an duine. Uime sin 'n uair a chunnaic na h àrd-fhagairt agus na maoir è, ghlaodh iad, ag radh, Ceus è, ceus è. Deir Pilat riu, Gabhaibhsè è, agus ceusaibh è: oir cha 'n 'eil mise a' faghail coire air bith ann Fhreagair na h Judhaich è, 'Ta lagh againne, agus a reir ar lagh ne 's coir a chur gu bàs, air son gu 'n d' rinn sè Mac Dhe dheth fein. Uime sin 'n uair a chula Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh' eagal air; Agus chuaidh è steach a-ris a dh' àit' a' bhreitheanais, agus deir sè re h
Iosa,

Jofa, Cia as duit? ach cha d' thug Jofa freagradh air. Ann sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riumfa? nach 'eil f'bios agad gu bheil cumhachd agamfa do cheufadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil? Fhreagair Jofa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a' m' aghaidh-se, mur d' thug-tadh dhuit o'n àird' è: air an àdhbhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, ata aige-sin am peacadh a's mò. Agus o sin fuas dh' iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h Judhaich, ag radh, Ma leigeas tu 'm fear fo fa sgaoil, cha charaid do Cheafar thu: ge b'è neach ata 'ga dheanamh fein 'n a rìgh, 'ta sè la-bhairt ann aghaidh Cheafair. Uime sin 'n uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug è 'mach Jofa agus sliuidh sè air a' chaitir bhreitheanais, ann san ionad d'an goir'ear an Leac-ùrlar, ach ann san Eabhrais, Gabbata. Agus b'è là-ullamhachaidh na càisge è, agus mu thimchioll na feathadh uaire: agus a deir sè ris na Judhachaibh, Fèuch bhur rìgh. Ach ghlaodh iadfan amach, Beir uainn, beir uainn, ceus è. Deir Pilat riu, An ceus mi bhur rìgh-se? Fhreagair na h àrd-shagairt, Cha 'n 'eil rìgh againne ach Ceafar. Ann sinn air an àdhbhar sin thug sè thairis dhoibh è, chum bhi air a cheufadh. Agus ghlac iad Jofa, agus thug iad leo è. Agus chuaidh è 'mach, a' giulan a chrann-ceufaidh, do 'n ionad d' an goir'ear àit' a' chloiginn d' an ainm san Eabhrais, Golgota. Ann sinn cheus iad è, agus dias eile maille ris, fear air gach taobh, agus Jofa fa mhcadhon. Agus sgrìobh Pilat fòs tiodal, agus chuir sè air 'v' chrann-cheufaidh è. Agus b'è an sgrìobha, JOSA O NASARET R'IGH NAN JUDHACH. Uime sin leugh mòran do na h Judhachaibh an tiodal fo: oir bha 'n t'ait' ann do cheufadh Jofa fogus do 'n bhaile: agus bha an sgrìobha ann Eabhrais, Greugais, agus ann Laidin. Ann sin a dubhairt àrd-shagairt nan Judhach re Pilat, Na sgrìobh, Rìgh nan Judhach; ach gu 'n dubhairt è, Is mi rìgh nan Judhach. Fhreagair Pilat, An ni a sgrìobh mi, sgrìobh mi è. Ann sin 'n uair a cheus na faighd-fheara Jofa, ghlac iad eadach (agus rinn iad ceithir earroinnean, earroinn do gach faighd-fhear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha 'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràighe *sios* gu h'ionlan. Dubhairt iad uime sin eatorra fein, Na reubamaid è, ach tilgeamaid croinn air, co aig a bhìtheas è: chum gu 'n coillionsadh an sgrìobtuir, a deir, Roinn siad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croin air mo bhrat. Air an àdhbhar sin rinn na faighd-fheara na nithe fo. 'Noise sheas làimh re crann ceufaidh Jofa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire *bean* Chleo-phas,

phas, agus Muire Madalen. Uime sin 'n uair a chunnaic Jofa a mhàthair, agus an deisciobul a b' ionmhuinn leis 'na sheafamh a làthair, a dubhairt sè r'a mhàthair, A bhean, fèuch do mbac. Ann sin a deir sè ris an deisciobul, Fèuch do mhàthair. Agus o 'n àm sin amach thug an deisciobuil *sin* leis i d'a thigh fein. Ann diaigh fo air do Jofa fios a bli aige gu'n raibh gach uile nithe a nois' air an crìochnach', chum gu'n coì-lionfadh an sgriobtuir, a deir sè, Tha tart orm. 'Noife bha ann sin foitheach làn do fhion-geur: agus air dhoibhsin spuing a lionadh do'n fhion-geur, agus a chur air hìfop, shìn iad chum a bheoil è. Ann sin 'n uair a ghabh Jofa am fion-geur, a dubhairt sè, 'Ta è è crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da thug è suas a spiorad. Ann sin chum's nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheufaidh air an t sàbaid, do bhri' gur b'è là an ullamh-achaidh a bha ann oir bu là mòr an là sàbaid sin) dh'iarr na h Judhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n d' thugtadh air falbh iad. Ann sin thainig na faighd-fheara, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, a cheufadh maille ris. Ach air dhoibh teachd chum Jofa, 'nuair a chunnaic iad gu'n raibh è cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-se. Ach lot fear do na faighd-fhearaibh a thaobh le fleidh, agus air bail thainig amach fuil agus uisge. Agus thug an ti chunnaic *sin* sia'nais, agus ata fhia'nais fìrinneach: agus ata fhios aige gu bheil è labhairt na fìrinn, chum gu'n creideadh sibhse. Oir rinneadh na nithe fo, chum gu'n coì-lionfadh an sgriobtuir; Cha bhrisear cnàimh dheth. Agus a-ris a deir sgriobtuir eile, Amhaircidh iad air-sin a lot iad.

Oidhche Chaifg.

An Urnuigh.

DEonuich, O Thighearna, mar ata sinn air ar baisteadh chum bàis do mhic bheannaichte ar Ìtanuifhear Jofa Crìofd; mar sin, le bli fìor mharbhadh ar n' ainmianna truailidh, gu'm bi sin air ar n' adhlacadh maille ris, agus gu'n d' theid

theid sinn trid an uaigh agus geata bhàis gu'r neis-eiridh fhòlafaich, air son toiltinis an tì a bhàsaich, agus a dh-adhlai-ceadh, agus a dh-eirich a ris air ar son, do Mhac Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

Oidhche Chaisg.

An Litir. 1 Phead. iii. 17.

TS fearr, ma's è sin toil De, sibh a dh' fhulang air son maith a dheanamh, na air son uile a dheanamh. Oir dh' fhuiling Criofd fòs aon uair air son peacaidh, am fìrean air son nan neo-fhìrean, (chum gu'n d' thugadh è sinne gu Dia) air dha bhi air a chur gu bàs san fheoil, ach air a bheo-thachadh trid an Spioraid: Leis an deachaidh è fòs, agus an do shearmonaich è do na spioradaibh ann am prìosun; A bha o shean cas-ùmhhal, 'n uair a dh' fheith fad-fhulangas De aon uair ann laithibh Noe, 'm feadh 's a bha an àirc 'ga h ullu-chadh, ann san raibh beagan, sin r'a radh, 'ochd anama, air an sàbhaladh trid uisge. 'Fa 'm baiste, mar shaimpleir a 'ta coif-fhreagrachd dha fò (ni h è cur dhinn fal na fèdla, ach freagrachd deadh choguis thaobh Dhe) 'neise 'gar tearnadh-ne, trid ais-eirich Josa Criofd: Neach air dha dol gu neamh, a 'ta 'n a fhuidhe air deas-laimh Dhe, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh, bhi air an cur fuidh cheannfal-fan.

An Saisgeul. Mhath. xxvii. 57.

AGus air teachd do'n fheascar, thainig duine saibhir o Arimathea, d' am b' ainm Joseph, neach a bha è fein 'n a dheisciobul aig Josa mar an ceudna: Air dol dha-san gu Pilat, dh'iarr è corp Josa: ann sinn dh'òrduich Pilat an corp a thabhairt da. Agus air glacadh a' chuirp do Joseph, phaisg fè ann an lion-cadach fìor-ghlan è. Agus chuir fè è 'n a uaigh nuadh fein, a chiadhaich fè ann an carruig: Agus air caruchadh cloich'

cloich' mhòir dha gu dorus na h uaighe, dh'fhalbh fè. Agus bha Muire Magdalene, agus a' Mhuire eile, 'n an fuidhe fa chomhair na h uaighe. 'Nois' air an là màrach, noch is è 'n là 'n diaigh an ull achaidh, chruinnicheadh na h àrd-shagairt agus na Phairisich gu Pilat, Ag radh, A thighearn', is cuimhne leinn an tann a bha am mealltoir ud fòs beo, gu'n dubhairt fè, Eir'idh mi 'n diaigh thri làith'. Orduich uime fin an uaigh bli air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, áir cagal gu'n d'thig a dheifciobuil san oidhche, agus gu 'n goid iad leo è, agus gu 'n abair iad ris a' phobull, Gu 'n d'eirich è o na marbhaibh ; agus mar fin bithidh am mearachd deireannach ni 's miofa na 'n ceud *mhearachd*. A dubhairt Pilat riu, 'Ta faire agaibh, im'ichibh, agus deanàibh an uaigh coi-tearuimte 's is aithne dhuibh. Agus air im'eachd dhoibhfin rinn iad an uaigh cinnteach, ag cur feula' air a' chloich, maille re faire.

La Caisg.

¶ *Aig an urmigh mbaidne, ann àite an t sailm, (O Thigibh, &c.) a deirear no feinnear na h-ainteim fè.*

CRiofd ar n uan càisg' air ìobradh air ar fon. Uime fin gleidheamaid an fhèid, na b' ann le sean làibhin, no làibhin a mhìoruin agus an uilc ; ach le *aran* neo-làibhinnte an treibhdhircis agus na fìrinn. 1 *Cor. v. vii.*

AIr do Crìofd eirigh o na marbhaibh. nach bàsaich è ni 's mò ; cha 'n 'eil tighearneas aig a' bhàs ni 's mò air. Oir a mhèud gu 'n d' fhuair è bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair è bàs uon uair *ambàin* : ach a mhèud gu bheil è beo, is ann do Dhia ata sè beo. Mar sin mar an ceudna measaibhse gu bheil fè bh fein gu deimhin marbh do'n pheacadh : ach beo do Dhia te Jefa Crìofd ar Tighearna. *Rom. vi. 9.*

TA Criofd air eirigh o na marbhaibh, agus tinneadh an ceud thoradh dhiubhsan a choidil deth. Oir mar is ann tre dhuine thainig am bàs, is ann tre dhuine thig ais-eirigh nam marbh mar an ceudna. Oir mar ann Adhamh ata gach uile ag faghail a' bhais, is amhuil sin mar an ceudna a nithear gach uile beo ann Criofd. 1 Cor. xv. 20.

Glòir do 'n Athair, agus do'n Mhac agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha an tùs, a noife 'ta, agus bidh gu brath: Saoghal gun chrìch. Amen.

An Urnuigh.

ADhe uile chumhachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Josa Criofd, agus a dh-fhosgail dhuinne geata na beath shiorruidh; tha sinn gu h-umhla a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs sonnuichte ga 'r stiuradh roimh laimh; mar sin gu 'n toir sinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chomhnadh, trid Josa Criofd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, saoghal gun chrìch' Amen.

An Litir. Col. iii. 1.

Uime sin ma dh' eirich sibhsè maille re Criofd, iarraibh na nithe a 'ta shuas, far am bheil Criofd 'n a shuidhe aig deas làimh Dhe. Suidhichibh bhur n aigheadh air na nithibh a'ta shuas, agus ni h ann air na nithibh a'ta air an talamh. Oir ata sibh marbh, agus ata bhur beatha folaichte maille re Criofd, neach a's è ar beatha-ne, ann sin bithidh sibhsè mar an ceudna air bhur foillfeachadh ann glòir maraon ris. Uime sin claidhibh bhur buill a'ta air an talamh, strìopachas, neo-ghloine, fonn-collaidh, ain-mhianna, agus fannt, ni a's iodhol-adhradh. Nithe air son am bheil fearg Dhe a' teachd air cloimh a h eas-umhlachd. Ann an raibh sibhsè fòs a' gluafachd nair-eigin, 'n uair a bha sibh a' caitheamh bhur beatha annta.

An Soisgeul. Eoin xx. 1.

A Ir a' cheud là do 'n t feachduin thainig Muire Magdalen, gu moch, agus an dorchadas fòs ann chum na h uaighe, agus chunnaic i a' chloch air a tog'ail o'n uaigh. Ruidh i ann sin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le h Josa, agus deir si riu, 'Thug iad leo an Tighearna as an uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn c'ait' an do chuir iad è. Uime sin chuaidh Peadar amach, agus an deisciobul sin eile, agus thainig iad chum na h uaighe. Agus ruidh iad 'n an dias maraon: agus ruidh an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig è air tùs chum na h uaighe. Agus air cromadh fios da chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe; gidheadh cha deachaidh è steach. Ann sin thainig Simon Peadar 'g a leantuin, agus chuaidh è steach do'n uaigh, agus chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe; agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'n a luidhe maille ris an lion-eadach, ach air leith air fhilleadh ann aon àite. Ann sin chuaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thainig air tùs chum na h uaighe, agus chunnaic, agus chreid fè. Oir cha do thuig iad fòs an sgrìobtuir, gur b'eigin gu'n eir'eadh eisean a-ris, o na marbhaibh. Ann sin dh'fhalbh na deisciobuil a-ris chum an cuideachd fein.

Dialuain ann feachdmhuin na Càisg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Josa Criofd, agus a dh-fhosgail dhuinne geata na beath shiorruidh; tha sin gu h-umhla a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs fonnruichte ga'r stiuradh roimh laimh; mar sin gu 'n toir sinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chiomh-nadh, trid Josa Criofd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, faoghal gus chrìch'. Amen.

An Litir. Gníomh x. 34.

DH'fhosgail Peadar a bheil, agus a dubhairt sè, Gu fìrinneach ata mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearfaibh feach a chèile: Ach ann s gach uile chinseach, ata an neach air am bheil eagalsan, agus a 'ta 'g oibreachadh sìreantachd, taitneach aige. Am focal a chuir Dia gu clann Iiracil, a' fearmonachadh sìth tre Josa Criofd (is eisean Tighearna nan uile) Am focal sin is aithne dhuibh, a fgaioleadh air feadh tìr' Judea uile, agus a thionnsgain o'n Ghalilee, ann diaigh a' bhaisdidh a shearmonaich Eoin: Cionnas a dh'ung Dia Josa o Nafaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chuidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' slanachadh gach uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol: oir bha Dia maille ris. Agus ata sinne 'n ar fia'naisibh air na h uile nithibh a rinn è faraon ann an tìr nan Judhach, agus ann Jerusalam; neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann: Eisean thog Dia suas air an treas là, agus nochd sè è gu follasach. Cha 'n ann do 'n t sluaigh uile, ach do fhia'naisibh, a thaghadh le Dia roimh làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris ann diaigh dha eirigh o na marbhaibh. Agus dh'aidm è dhuinne fearmonachadh do'n t sluaigh, agus fia'nais a dheanamh gur eisean a dh'òrduicheadh le Dia 'n a bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh. Dha-sa tha na fàidhean uile a' toirt fia'nais, gu'm fuigh gach uile neach a chreideas ann maitheanas 'am peacadh trid ainm-sin.

An Soisgeul. Luc. xxiv. 13.

FEuch, bha dias aca a' dol air an là sin fein gu baile d' am b'ainm Emmaus, a bha trì fichead stàide o Jerusalem. Agus bha iad a' labhairt eatorra fein mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair. Agus tharladh, 'n uair a bha iad a' comhradh, agus a' coi'-reasonachadh, gu'n d' thainig Josa è fein am fogus, agus dh' imich sè maille riu. Ach bha 'n fùilean air an cumail, ionnas nach d' aithnich fiad è. Agus a dubhairt sè riu, Creud è an comhradh so air am bheil sibh teachd eadruibh fein, ag im'eachd dhuibh, agus sibh brònach? Agus fhreagair fear aca, d' am b'ainm Cleopas, agus a dubhairt sè ris, Am bheil thus' a' t aonar a' d' choigreach ann Jerusalem,

Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte ann sna laithibh fo? Agus dubhairt fè riu, coid na nithe? Agus a dubhairt iadfan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nafaret, neach a bha 'n a fhàidh cumhachdach an à gnìomh agus ann am focal am fia'nais De, agus a' phobuill uile: Agus cionnas a thug na h'àrd-thagairt agus ar n uachdarain thairis chum d'ite' bàis è, agus a cheus iad è. Ach bha dùil againn gu 'm b' eisean an tì a bha gu Israel a fhaoradh: agus a thuill' air fo uile, 's è 'n diu an treas là o rinneadh na nithe fo. Agus mar an ceudna, chuir mnàì àraidh dhinn fein, a chuaidh gu moch a dh' ionnsuidh na h uaigne, ua' bhas oirn': Agus 'n uair nach d' fhuair iad a chorp, thainig iad, ag radh, gu 'm fac' iad fòs taisbein do ainglibh, a dubhairt gu bheil è beo. Agus chuaidh dream àraidh dhiubhse bha maille ruinn fein, chum na h uaigne, agus fhuair iad amhuil mar a dubhairt na mnàì; ach ni 'm fac' iad eisean. Ann sin a dubhairt sè riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chroidheach chum na nithe sin uile a chreidsin a labhair na fàidhean! Nach b' eigin do Chrìost na nithe fo fhulang, agus dol a steach d'a ghlàòir? Agus air dha tòiseach' o Mhaois, agus o na fàidhibh uile dh' eidir-mhìnich è dhoibh ann sna sgrìobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll fein. Agus dhruid iad ris a' bhaile, gus an raibh iad a' dol: agus leig eisean air gu 'n rachadh è ni b' fhaide. Ach choi'-eignich iadfan è, ag radh, Fan maille ruinne, oir ata è dlù' ris an fheasgar, agus thia deireadh an là ann. Agus chuaidh è steach a dh' fhuireach maille riu. Agus tharladh, 'n uair a shuidh è gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, gu 'n do bheannuich fè è, agus bhris fè è, agus thug fè dhoibh è. Agus dh' fhosgladh an fùilean, agus dh' aithnich siad è; agus chuaidh è as ann sealladh uatha. Agus a dubhairt iad r'a chèile, Nach raibh ar croidhe a' lasadh annainn, am feadh a bha è a' labhairt ruinn air an t flighe, agus 'n uair a dh' fhosgail è dhuinn na sgrìobtuire? Agus dh' eirich iad air an uair sin fein, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an taon-fhear-deug cruinn ann ceann a chèile, agus an dream a bha maille riu, Ag radh, Dh' eirich an fighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon è. Agus dh' innis iad na nithe a rinneadh air an t flighe, agus mar a dh' aithnicheadh leo-san è ann am briseadh an aran:

Diamairt ann Seachd'uin na Càisg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumbachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Josa Criofd, agus a dh-fhofgail dhuinne geata na beath shiorruidh; tha sinn gu h-umbia a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs fonnruichte ga 'r stiuradh roimh laimh; mar sin gu 'n toir sinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chomh-nadh, trid Josa Criofd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, faoghal gun chrìch' Amen.

Air son na Litir. Gniomh. xiii. 26.

FHeara agus a bhràithre, a chlann gineil Abraham, agus a mheud agaibh air am bheil eagal De, 's ann chugaibh' a chuireadh focal na sàinte so. Oir iadfan a 'ta 'chomhnuidh ann Jerufalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi ain-eolach airsin, agus air foclaibh nam faidhean a 'ta air an leughadh gach sàbaid, le *risean* a dhètheadh choi'-lion siad *iad*. Agus ge nach d' fhuair iad coire bás air bith *ann*, dh' iar iad air Pilat gu'n teadh eisean gu bás. Agus 'n uair a choi'-lion iad na h uile nithe bha sgrìobhta mu thimchioll, thug iad a nuas c'n chrann è, agus chuir siad ann an uaigh è. Ach thog Dia suas o na marbhaibh è: Agus chunncas è rè mòran làith' leo-fan a chuaidh suas maille ris o'n Ghalilee gu Hierufalem, dream a 'ta 'n am sia'naisibh dha-san do'n phobull. Agus ata finne a' foisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h aithreachaibh, Gu 'n do choi'-lion Dia so dhuinne an clann, a mhèud gu'n do thog è suas Josa a-ris; mar ata è sgrìobhta mar an ceudna san dara falm, Is tu mo Mhac-fa, an diu do ghin mi thu. Agus *mar dbearbhadh* gur thog sè suas è o na marbhaibh, gun è a phillcadh air ais tuilleadh chum truailleachd, a dubh-

airt

airt è mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh. Uime sin a deir sè mar an ceudna ann an *saln* eile, Cha 'n fhulaing thu do d' Aon naomha gu 'm faic sè truailleadh. Oir tairis da Dhaibhidh a ghinealach fein a riarachadh do reir toil Dhe, choidil sè, agus chuireadh chum athracha è, agus chunnaic sè truailleadh. Uime sin biodh f hios agaibh-se, f heara agus a bhràithre, gur ann tre 'n duine fo ata mairheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh : Agus trid-sin ata gach uile neach a chreideas air a shaoradh o gach uile nithibh, o nach raibh è 'n comas duibh bhi air bhur faoradh le lagh Mhaois. Thugaibh aire uime sin, nach d' thig oiribh an ni a'ta air a radh ann sna fàidhibh, Fèuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh : oir oibricheamsa obair ann bhur laithibh-se, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine ann cèill duibh è.

An Soisgeul. Luc. xxiv. 36.

S Heas Jofa fein 'n am meadhon, agus a deir fè riu, Siochaint maille ribh. Ach bha iadfan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad. Agus a dubhairt fè riu, Car son ata sibh fuidh thrioblaid, agus c'ar son ata smuaintidh ag eirigh suas ann bhur croidhibh? Feuchaibh mo làmhann agus mo chofa, gur mi fein a th' ann : làmh-aichibh mi, agus faicibh, oir cha 'n 'eil aig spioraid feoil agus cnàmha, mar chi sibh agamsa. Agus 'n uair a dubhairt è so, nochd è dhoibh a làmhann agus a chofa, agus air bhi dhoibh fòs mi-chreid'each tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, a dubhairt fè riu, Am bheil biadh sam bith agaibh ann so? Agus thug iad dha mìor do iasg ròiste, agus do chìr-mheala. Agus ghlac fè è, agus dh' ith fè 'n om fìanais. Agus a dubhairt fè riu, 'S iad so na briathra a labhair mi ribh, 'n uair a bha mi fòs maille ribh, gur eigin do na h uile nithe 'ta sgriobhta ann an lagh Mhaois, agus ann sna fàidhibh, agus ann sna fèuchaibh a m' thimchioll-sa, bhi air an coi' lionadh. Ann sin do fho-sgail fè an tuigse chum gu 'n tuigeadh iad na sgriobtuire, Agus a dubhairt fè riu, Mar so ata è sgriobhta, agus mar so b' eigin do Chrìosd fulang, agus eirigh o na marbhaibh an treas là : Agus aithreachas agus mairheanas peacaidh bhi air an shearmonachadh 'n a ainntse, do na h uile chinneach, a' tòiseach'

feach' aig Ierufalem. Agus is fia'naifean sibhse air na nithibh fo.

An ceud Domhnach an deigh Chaifg.

An Urnuigh.

AThair uile chumhachdaich, a thug t-aon ghin Mhic gu bàfuchadh air fon ar peacaidh, agus a dh-cirigh a ris a chum ar fìreanachadh; Deonuich dhuinn labhuinn a mhioruin agus na h-aingeach a chuir uain, chum gu 'n deanamaid do ghna feirbheis dhuit aon am fìrinn agus am fìor ghloine beatha, trid toiltinis do Mhic cheudna Iofa Criofd ar Tighearna: Amen.

An Lìir. 1 Ioh. v. 4.

GAch uile ni a ghinear o Dhia, bheir è buaidh air an t faoghal: agus is i fo a' bhuidh a bhuidhicheas air an t faoghal, *eadbon* ar creidimh-ne. Co an ti a bhuidhicheas air an t faoghal, ach eifean a 'ta creidsinn gur h è Iofa Mac Dhe? Is è fo eifean a thainig trid uifge agus trid fhuil, Iofa Criofd; ni h è trid uifge 'mhàin, ach trid uifge agus fuil: agus is è 'n Spiorad a ni fia'nais, do bhri' gur fìrinn an Spiorad. Oir tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air neamh, an t Athair, am Focal, agus an Spiorad naomha: agus an triuir sin is aon iad. Agus tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air an talamh, an Spioraid, agus an t'uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chèite ann aon. Ma ghabhas sinn re fia'nais dhaoine, 's i fia'nais De a's mò: oir is i fo fia'nais De, a thug sè mu thimchioll a Mhic. An ti a chreideas ann am Mac Dhe, tha 'n fhia'nais aige ann fein: an ti nach creid Dia, rinn è breugoire dheth, do bhri' nach do chreid sè an fhia'nais a rinn Dia mu thimchioll a Mhic. Agus is i fo an fhia'nais, gu 'n d' thug Dia dhuinne beatha mhairtheanach: agus ata a' bbeatha fo ann a Mhac. An ti aig am bheil am Mac, tha beatha

bheatha aige : an ti aig nach 'eil Mac Dhe, cha 'n 'eil beatha aige.

An Saisgeul. Ioin. xx. 19.

A Ir teachd do'n fheasgar an lá sin fein, air a' cheud là do'n t feachduin, agus na dorfa dùinte, far an raibh na deisciobuil cruin air eagal nan Iudach, thainig Iosa agus fheas è fa mheadhon, agus a deir fè riu, Sìth dhuibhse. Agus air dha fo a radh, nochd è dhoibh a làmhan agus a thaobh. Ann sinn bha aoibhneas air na deisciobluibh 'n uair a chunnaic iad an Tighearna. Ann sin a dubhairt Iosa riu, a-ris, Sìth dhuibhse : mar a chuir an t Athair uaithe mise, is amhuil sin ata mise 'g ar cur-fa uam. Agus air dha fo a radh, fhéid è orra, agus a deir fè riu, Gabhaibhse an Spiorad naomh. Ge b'è air bith iad d' am maith sibh am peacaidh, ata iad maithte dhoibh ; agus co air bith iad a chumas sibh am peacaidh gu'n a' maitheamb, ata siad air an cumail.

An dara Dòmhnach an deigh Chàisg.

An Uirnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug dhuiane t-aon Mhac fein, araon a chum a bhi na iobairt air son peacaidh, agus mar an ceudna na eifeimpleir air beatha dhiaghaidh ; tabhair dhuinn gràs chum gu 'n gabhamaid do ghna gu ro thaingeil an t-fochair luach-mhor sin, agus mar an ceudna gu 'n dean sin dìchioll gach la chum ceumana beannuichte a bheatha ro naomha-fan a leanmhuin, trid an Iosa Criosta cheudna ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. ii. 19.

A Ta fo cliu-thoillteanach, ma dh' iomchaires neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhe, a' fulang gu h' eacorach. Oir ciod an t àdhbhar molaidh *ata ann*, ma 's è

an uair a ghabhar oirbh air son bhur ciontaidh, gu 'n giùlain sibh gu foighidneach è? ach ma 's è air dhuibh maith a dheanamh, agus fulang air a shon, gu 'n giùlain sibh è gu foighidneach; ata fo taitneach do Dhia. Oir is ann chuige fo a ghairmeadh sibh: do bhri' gu 'n d' fhuiling Criosd mar an ceudna air ar soin-ne, a' fàg'ail eiseimpleir agaibh chum gu leanadh sibh a cheumama: Neach nach d' rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'n a bheul: Neach 'n uair a chàineadh è, nach do chàin a-ris; 'n uair a dh' fhuiling è, cha do bhagair è; ach dh' earb sè è fein ris-sin a bheir breith cheart: Neach a ghiùlain ar peacaidh è fein ann a chorp fein air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do 'n pheacadh, gu 'm bithemaid beo do fhìreantachd: neach a bha sibh air bhur slànuchadh le a bhuillibh. Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air feacharan; ach philleadh sibh 'noise chum Buachail' agus Easbuig bhur n anama.

An Scisgeul. Ioin x. 11.

DUbhairt Iosa is mis' am buachaille maith: leagaidh 'm buachaille maith anam fios air son nan caorach. Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach è am buachaille, agus nach leis fein na caoraich, chi sè am madadh-alluidh a' teachd, agus fagaidh sè: agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh sè na caoraich. Ach teichidh am fear-tuarasdail, chionn gur fear-tuarasdail è, agus nach 'eil suim aige do na caoraibh. Is mise am buachaille maith, agus is aithne dhamh mo *chaoraich* fein, agus aithnichear le m' *chaoraibh* fein mi. Mar is aithne do 'n Athair mise, is mar sin is aithne dhamh-sa an t Athair: agus ata mi leagadh m' anama fios air son nan caorach. Agus ata caoraich eil' agam, nach 'eil do 'n chrò fo: is eigin damh iad sin mar an ceudna thoirt a *stigh*, agus eisdidh iad re m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon buachaille.

An treas Domhnach an deigh Chaìsg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thaisbeineas solus 't-fhìrinn do 'n dream a bhios an mearrachd, a chum gu'm pill iad a dh-ionnfuidh slighe na fireantachd; Deonuich dhoibh-fin uile ata air an gabhail a' steach ann co-chomunn Creidimh Chrìosd, gu'm fuathaich iad na nithe fin ata 'n aghaidh an aidmheil, agus gu'n léan iad na nithe fin uile ata reir an h-aidmheil cheudna, trid ar Tighearna Iosa Crìosd. Amen.

An Litir. I Phead. ii. 11.

A mhuintir mo gràidh, guidheam oirbh mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ain-mhianna fèolmhor, a 'ta cogadh ann aghaidh an anama; Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum ann ait' olc a labhairt umaibh mar luchd mi ghniomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibrìbh a chi fiad, Dia a glòrachadh ann là an fhiosrachaidh. Uime fin bithibhse ùrhal do gach uil' òrduch dhaoine air fon an Tighearna: nia 's ann do 'n rìgh, mar an ti a 's àird' inbhe: No do uachdranaibh, mar do 'n mhuintir a chuireadh uaithe, chum dioghaltais air luchd dheanamh an uile, agus chum cliu dhoibh-fin a ni maith. Oir is i toil De, gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tofd air ain-eolas dhaoine amaideach: Mar dhaoine faor, agus gun *bhur* faorfa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do mhi-run, ach mar sheirbhìsich Dhe. Thugaibh onoir do na h uile dhaoine. Gradh-nìchibh na bràithre. Biodh eagal De oirbh. Thugaibh onoir do 'n rìgh.

An Soisgeul. Join xvi. 16.

DUbhairt Iosa r'a deisciobuil, tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi agus a-rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar. Ann sin a dubhairt *cuid* da dheiscioblubh eatorra fein,

Creud è fo a deir sè ruinn, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi : agus a-ris, tamull beag agus chi sibh mi : agus Do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar ? Air an àdhbhar sin a dubhairt iad, Ciod è fo a deir sè, Tamull beag ? Cha 'n 'eil sinne a' tuigsin creud a deir sè. 'Noise dh' aithnich Iofa gu 'n raibh toil aca fheòraich dheth, agus a dubhairt sè riu, An bheil sibh feòraich 'n ar measg fein mar a dubhairt mi, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi : agus a-ris, tamull beag agus chi sibh mi ? Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, gu 'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni 'n faoghal gàirdeachas : agus bithidh sibhse do-brònach, ach pillear bhur bròn gu gàirdeachas. 'Nuair a bhios bean re faothair-chloinne, bithidh si fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h uair air teachd : ach 'n uair bheireas i 'n leanabh, cha chuimhnich i a h àmhghar ni 's mò, tre acibhneas gu 'n d' rugadh duine chum an t faoghail. Agus ata 'noise uime sin doilgheas oirbhe : ach chi mis' a-ris sibh, agus ni bhur croidhe gàirdeachas, agus bhur gàirdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

An ceathramh Dòmhnach an deigh Chaisg.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, ata amhain comasach air airmiana agus toil mhi-riaghailteach dhaoine peacach a thoirt gu gèil ; Deonuich do d' phobull, gu 'n gràdhaich iad a' nì ata thu 'g iarraidh, agus gu miannuich iad a' nì ata thu gealltain ; ionnas a' measg caochlaidh lionmhor eagfamlha an t faoghail, gu 'm bi ar cridheachan ann sin gu daingean air an fuidheachadh, far am bheil fìor ghairdeachas ri fhaghail, trid Jesa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Shcum. i. 17.

TA gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac' iomlan o'n àird', a' teachd a nuas o Athair na foillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh. O theil

thoil fein ghin è finn le focal na fìrinn, chum gu'm bithead-
maid 'n ar gne cheud-toraidh d'a chreatuiribh. Uime sin, mo-
bhráithre grádach, biodh gach uile dhuine ealamh chum eif-
deachd, mall chum labhairt, mall chum feirge: Oir cha 'n
oibrich fearg duine fireantach Dhe. Uime sin cuiribh uaire
gach uile fhalchar, agus iomaduigh mi ruin, agus gabhaibh d'ar
ionnfuidh le macantas am focal a 'ta air a fhuidheachadh an-
naibh, a 'ta comasach air bhur n anama fhàbhaladh.

An Saisgeul. Ioin. xvi. 5.

DUairt Josa r'a deisciobuil, a nois' ata mi dol chum
an tì chuir uaithe mi, agus cha 'n 'eil a h aon a-
gaibhs' a' feòraich dhìom, C' àit' tha thu dol? Ach air
son gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bròn
bhur croidhe. Gidheadh ata mi 'g innseadh dhuibh na
fìrinn; Is buannachd dhuibh mise a dh' fhalbh: oir mur
falbh mi, cha d' thig an Comh-fhurtoir d' ar ionnfuidh-se; ach
ma dh' fhalbhas mise, cuiridh mi eisean d' ar ionnfuidh. Agus
'n uair a thig eisean, bheir è dearbh-fhoilleireachd do 'n t fao-
ghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheas-
nas: Mu pheacadh, do bhri' nach 'eil iad a' creidsin ionnam-fa;
Mu fhìreantachd, do bhri' gu bheil mise dol a dh' ionnfuidh
m' Athar, agus cha 'n fhaic sibh ni 's mò mi; Mu bhreitheas-
nas, air son gu bheil uachdaran an t faoghail so air a dhìteadh.
'Ta mòran nithe agam fòs re radh ribh, ach cha 'n urradh
sibh an guilan an trà-fa. Ach 'n uair a thig eisean, Spiorad na
fìrinn, treòraichidh è sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha
labhair è uaithe fein; ach labhairidh sè na h uile nithe a
chluinneas è: agus foillsichidh sè dhuibhse nithe a 'ta re
teachd. Bheir eisean ghòir dhamh-fa: oir gheibh sè do 'm
chuid se, agus nochdaidh sè dhuibhse è. Gach uile nithe a 'ta
aig an Athar, is leamsa iad: air an adhbhar so a dubhairt mi,
gu'm fuigh sè do m' chuid-se, agus nochdaidh sè dhuibh-
se è.

An cuigeamh Dòmhnach an deigh Chaifg.

An Urnuigh.

O Tighearna, o'm bheil gach uile nithe maith a' teachd; deonuich dhuinne do fheirdheifich umhla, gu'n smuaintich sinn le deachtadh do Spioraid naomh, air na nithibh sin ata maith, agus le d' stiùradh tròcaireach gu'n cuir sinn an gnìomh an nì ceudna, trid ar Tighearn Jofa Criofd. Amen.

An Litir. Sheum, i. 22.

A Ch bithibhfe 'n ar luchd chur-ann-gnìomh an f hocail, agus ni b' ann 'n ar luchd-eifdeachd amhàin, 'g ar mealladh fein. Oir ma 'ta neach air bith 'n a f hear-eifdeachd an f hocail, agus ni h ann 'n a f hear-deanamh *d'a veir*, is cofmhuil è re duine a 'ta 'g amharc air aghaidh nàdurra fein ann an f gàthan: Oir bheachdaich sè air fein, agus dh' imich è roimhe, agus dhi-chuimhnich sè air ball ciod an cos'las duin' a bh' ann fein. Ach ge b'è bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìong'alta na faorsa, agus a bhuanacheas *ann*; gun è bhi 'n a f hear-eifdachd dearmadach, ach 'na f hear-deanamh na h oibre, bithidh an duine fo beannuichte 'na dheanadas. Ma shaoileas neach air bith 'n ar meafg gu bheil è diadhuidh, gun bhi cur frèin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chroidhe fein, is dìomhaoin diadhachd an duine fo. 'Si fo an diadhachd fhiorghlan agus neo-shalach am fia'nais De agus an Athar, dìleachda agus ban-tr'acha fhiofrachadh 'nan triobloid, agus neach 'g a choimhead fein gun smal o'n t faoghal.

An Soifgeul. Ioin xvi. 23.

G U deimhin, deimin a deirimh ribh, Ge b'è nithe dh iar-ras sibh air an Athair ann m' ainm-fe, gu'n toir sè dhuibh iad. Gus a fo cha d' iar sibh ni air bith a' m' ainm-fe: iarraibh,
agus

agus gheibh sibh, chum as gu'm bi bhur n aoibhneas lán. Na nithe fo labhair mi ribh am briathraibh dorch': ach thig an uair ann s nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorch', ach innfidh mi gu foillier mu'n Athair dhuibh. Ann fan lá sin iarraidh sibh a' m' ainm-se: agus cha'n 'eil mi 'g radh ribh, gu'n guidh mi an t Athair air bhur son: Oir is toigh leis an Athair fein sibh, air son gu'n d' thug sibh grádh dhamh-fa, agus gu'n do chreid sibh gu'n d' thainig mi o Dhia. Thainig mi amach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t faoghail: a-ris, ata mi fágail an t faoghail, agus a' dol chum an Athar. Deir a dheifciobuil ris, Féuch, a noife 'ta thu labhairt gu foillier, agus cha'n 'eil thu labhairt cofamhlachd air bith. Nois' ata cinnt againn gur aithne dhuit na h uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh' fheòraich dhìot: air a shon fo 'ta sinn a' creidsin gu'n d' thainig thu o Dhia. Fhreasgair Josa iad, Am bheil sibh 'noife creidsin? Féuch thig an uair, seadh, ata i cheana air teachd, ann s an sgapar o chèile sibh, gach aon g'a ionad fein, agus fágaidh sibh mise a'm' aonar: ach gidheadh cha'n 'eil mise a'm' aonar, oir ata an t Athair maille rium. Na nithe fo labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh ionnamfa. Ann fan t faoghal bithidh trioblaid agaibh: ach biodh agaibh deadh mhifneach, thug mise buaidh air an t faoghal.

La'n Deasghabhail,

An Urmigh.

A Dhe uile chumhachdaich, deonuich ata sinn a' guidhe ort, amhail mar ata sin a' creidsin gu'n deach t-aon-ghinn Mhic Josa Criosd ar Tighearna suas gus na neamha; gu'n d' theid sinn-ne suas do'n ionad cheudna ann an cridhe agus ann inntin, agus gu'n gabh sinn do ghna comhnuidh maille ris-ean, ata beo agus a' riaghlucha' maille riut-fa, agus ris an Spìrad naomh, aon Dia faoghal gun chrìch. Amen.

Air fàn na Litir. Guìomh. i. 1.

DO rinn mi an ceud leabhar, a Theophilus, timchioll nan uile nithe a thionnsgain Josa a dheanamh agus a theagaisg, agus an là an do thogadh suas è, taireis da, trèd an Spioraid naomh, àtheanta a thabhairt do na h-abstolaidh a thagh è. D'an d' rinn sè mar an ceudna è fein a nochdadh beo taireis fhulangais, le mòran do chomharthaibh f'irinneacha, air fhaicfin leo feadh dhà fhichead laethe, agus è labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhe; Agus air bhì dhà maille riu, dh' àithn è dhoibh gun iad a dhol o Hierusalem, ach feitheamh re gealladh an Athar, *deir sè*, a chuala sibh uamfa. Oir bhaist Eoin gu deimhin le h uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do laithibh ann diaigh fo. Uime sin air cruinneachadh dhoibh ann ceann a chèile, dh'fheòraich iad deth, ag radh, A Thighearna, an aig thu fan àm fo an rìoghachd do Israel? Ach a dubhairt sè riu, cha bhui è dhùilhe fios nan aimire ro nan seufona fhaghail, a chuir an t Athair 'n a chumhachd fein. Ach gheibh sibhse cumhachd 'n uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'n ar fia'naisibh dhamh-sa, araon ann Jerusalem, agus ann Judea uile, agus ann Samaria, agus gu leith iomall na talmhain. Agus 'n uair a dubhairt è na nithe fo, thogadh suas è, agus thug nèul as an fealladh è. Agus an feadh bha iadfan a' geur-amharc gu neamh, agus eisean a' dol suas, feuch, sheas dias dhaoine ann eadach geal sìmh riu; muintir a dubhairt fòs, Fheara na Gaililee, c'ar fon ata sibh 'n ar seasamh ag amharc gu neamh? An t Josa fo a thogadh suas uaibh gu neamh, is amhuil sin a thig sè, mar a chunnaic sibh è a' dol gu neamh.

An Soisgeul. Marc. xvi. 14.

ANn diaigh sin nochdadh Josa do 'n aon-fheur-deug, agus iad 'n an fuidhe aig biadh, agus thilg è orra am mìchreidimh, agus an cruas-croidhe, chionn nach do chreid siad iadfan a chunnaic è taireis da eirigh. Agus a dubhairt fè riu, Im'ichibh air feadh an t saoghail uile, agus fearmonaichibh an soisgeul do gach uile chreatuir. Ge b'è chreideas agus a bhaistear, bithidh fè air shàbhaladh; ach ge b'è nach creid, damnar è. Agus leanaidh na comharthaidh fo 'n dream a chreideas: Ann am ainm-se tilgidh siad amach deamhain; labhraidh siad le

le teangaibh nuadha ; Togaidh fiad naithreacha nimhe ; agus ma dh'òlas iad nì air bith marbhtach, cha chiur fè iad ; cuiridh fiad an làmhán air daoinibh tinne, agus bithidh fiad gu maith. Mar sin taireis do'n Tighearna laibhairt riu, ghabhadh suas gu neamh è, agus fhuidh fè air deas làimh Dhe. Agus air dhoibh-sin dol amach, shearmonaich iad ann s gach uile àite, air bhì do'n 'Tighearn' a' comh-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharthaibh a lean è.

An Dòmhnach an deigh la na Deasghabhail.

An Urnuigh.

O Dhe, a Rìgh na glòire, a thog suas t-aon Mhac Josa Crìofd le mòr chaitheam-buaigh a dh' ionnsuidh do rioghachd air neamh ; guidheamaid ort na fàg gun cho'fhurtach finn ; ach cuir d' air n-ionnsuidh do Spiorad naomh a thoirt fòlais dhuinn, agus tog suas finn a chum an àite cheudna gus an deachuidh ar flanuishear. Crìofd romhainn, ata beo agus a riaghlucha' maille riutfa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, faoghal gun chrìch. Amen.

Au Litir. 1 Phead. iv. 7

A Ta crìoch nan uile nithe am fogus : uime sin bithibh meafarra, agus deanaibh faire chum ùrnuigh. Agus roimh gach uile nithe biodh agaibh teas-ghràdh d'a chèile : oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna. Thugaibh aoidheachd d'a chèile gun mhonmhor. Reir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh ministreileachd d'a chèile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhail De. Ma labhras neach sam bith, *labhradh è* mar òracla Dhe ; ma 'ta neach sam bith re ministreileachd, *deanadh è i* mar o'n chomas a bheir Dia dha : chum gu 'm bi Dia air a-ghlòrachadh ann sna h' uile nithibh trid Josa Crìofd ; dha-san gu raibh glòir agus cumhachd gu faoghal nan faoghal. Amen.

An Soisgeul. Ioin xv. 26. agus cuid do'n xvi.

NUair a thig an Comh fhurtoir, a chuireas mise d'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd amach o'n Athair, ni eisean fia'nais mu m' thimchiollfa. Agus ni sibhsé fia'nais mar an ceudna, do bhri' gu bheil sibh maille rium o thùs. Na nithe fo labhair mi ribh, chum nach fuigheadh sibh oilbheum. Cuiridh iad as an t sionagog sibh: feadh, thig an uair, ge b'è neach a mharbhas sibh, gu 'n faoil è gu bheil è deanamh feirbheis do Dhia. Agus ni iad na nithe fo dhuibh, do bhri' nach b' aithne dhoibh an t Athair, no mise. Ach dh'innis mi na nithe fo dhuibh chum 's 'n uair a thig an t àm, gu 'n cuimhnich sibh gu 'n d'innis mise dhuibh iad.

Dòmhnach na Cuingis.

An Urnuigh.

ADhe, a theagais croidheachan do phobuil fhìrinich fein, le folus do Spiorad naomh a chur d' an ionnsuidh mar air an àm so; deonuich dhuinn leis an Spiorad cheudna breath'-anas ceart do bhi againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-fan, trid toil-tinis Josa Criosd ar slanu'fhear, ata beo agus a' riaghladh maille riut-sa, ann aonachd an Spioraid cheudna, aon Dia, faoghal gun chrìch. Amen.

Air sin na Litir. Gníomh ìi. 1.

NUair a bha là na cuingis gu h iomlan air teachd, bha iad gu lèir a dh'aon inntin ann aon àite. Agus thainig gu h obann toirm o neamh, mar shèideadh gaoithe re-thrèin, agus lion i an tigh uile far an raibh iad 'n an fuidhe: Agus dh' foillficheadh dhoibh teangaibh sgoilte, mar do theine, agus shuidh è air gach aon aca fa leth: Agus lionadh iad uile leis an Spiorad naomh agus thòsaich iad air labhairt le teangaibh eile, a reir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh. Agus
bha

bha iad a' gabhail comhnuidh ann Jerufalem, Judhaich, daoine cràbhach do gach uile òinneach fuidh neamh. 'Noife 'u uair a sgaoileadh an sgeul' so thainig an fluagh an ceann a chèile, agus iad fuidh amhladh, do bhri' gu 'n cuala gach aon iad a' labhairt 'n an cànmhuin fein. Agus bha iad uile fuidh ua'bhias agus ghabh iad iongantas, ag radh r'a chèile, Fèuch, nach Galileanaich iad sin uile a'ta labhairt? Agus cionnas ata finne 'g an cluinntin gach aon ann ar cànmhuin fein, ann s an d'rugadh sinn? Partich, agus Medich, Elamitich, agus luchd-àiteachadh Mhesopotamia, Judea, agus Chappadocia, Phontuis, agus Asia, Phrigia, agus Phamphilia, na h Eipht, agus chriocha na Libia, timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Judhaich agus Profelitich, Muintir Chrete, agus Arabia, ata finn 'g an cluinntin a' labhairt 'n ar teangaibh fein gnìomhartha mòrdhalacha Dhe:

An Sòisgeul. Ioin xiv. 15.

DUbhairt Iosa r'a dheifciobuil, ma 's toigh libh mise, coimheadaibh m' àitheanta: Agus guidhidh mise a t Athair, agus bheir è dhuibh Comh-fhurtoir eile, chum 's gu fan è do ghnà' maille ribh; Spiorad na firinn, neach nach urradh an faoghal a ghabhail, do bhri' nach 'eil è 'ga fhaicfin, agus nach aithne dha è: ach is aithne dhuibhse è, oir ata sè fantuin maille ribh, agus bithidh sè ionnaibh. Cha 'n fhàg mi sibh 'n ar dilleachdaibh; thig mi d'ar ionnfuidh. Tamull beag fòs, agus cha 'n fhaic an faoghal mi tuilleadh; ach chi sibhse mi: do bhri' gu bheil mise beo, bithidh sibhse beo mar an ceudna. Ann san là sin bithidh fios agaibh gu bheil mise ann m' Athair, agus sibhse ionnamfa, agus mise ionnaibhse. An ti aig am bheil m' àitheanta-fa, agus ata 'g an coimhead, is eisean aig am bheil gràdh dhamh-fa: agus an ti aig am bheil gràdh dhamh-fa, gràdhaichear le m' Athair è, agus gràdhaichidh mise è, agus foillsichidh mi mi fein da. Deir Judas (ni h è Icariot) ris A 'Thighearna, cionnas ata è tachairt gu'm foillsich thu thu fein dhuinne, agus nach dean thu sin do 'n t faoghal? Fhreagair Iosa agus a dùbhairt sè ris, Ma ghràdhaicheas neach mise, coimheadaidh sè m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair eisean, agus thig sinn d'a ionnfuidh, agus ni sinn comhnuidh maille ris. An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid è mo bhriathra: agus am focal ata sibh a' clainntin, cha leamfa è, ach leis an Athair

a chuir uaithe mi. Na nithe so labhair mi ribh, air dhamh bhì m' chomhnuidh maille ribh: Ach an Comh-fhurtoir, an Spiorad naomh, a chuireas an t Athair uaithe a' m' ainmse, teagaisgidh eisean dhuibh na h uile nithe, agus cuiridh sè 'n cuimhne dhuibh na h uile nithe a labhair mise ribh. 'Fa mi fàgail sìth agaibh, mo fhìths' ata mi toirt duibh: cha 'n ann mar a bheir an faoghal ata mise toirt duibh. Na biodh bhur croidhe faidh thrioblaid, agus na biodh eagal air. Chuala sibh mar a dubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi *a-ris* d'ar ionnsuidh. Nam biodh gràdh aguibh dhamh-fa, bhiodh aoibhneas oirbh, do bhri' gu' n dubhairt mi, Ata mi dol chum an Athar: oir is mò m' Athair na mise. Agus a noise dh' innis mi dhuibh *so* roimh dha teachd gu chrìch, chum's 'n uair a thig è gu crìch, gu creideadh sibh. A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir ata uachdaran an t faoghail fo a' teachd, agus cha 'n 'eil ni air bith aige ionnamfa. Ach a chum's gu'm bi fios aig an t faoghal gur ionmhuinn leam an t Athair; agus mar a thug an t Athair àithne dhamh, mar sin ata mi a' deanamh.

Dia luain ann Seachd'uin na Caingis.

An Urnuigh.

ADhe, a theagais croidheachan do phobuil fìrinich fein, le folus do Spiorad naomh a chur d' an ionnsuidh mar air an àm so; deonuich dhuinn leis an Spiorad cheudna breath'anas ceart do bhì againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-fan, trid toiltinis an Crìodh Josa ar slanufhear; ata beo agus a' riaghladh maille riut-fa, ann aonachd an Spiorad cheudna, aon Dia, faoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. Gníomh x. 34.

DH'fhosgail Peadar a bheul, agus a dubhairt sè, Gu' fìrinneach ata mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh feach a chèile: Ach ann s gach uile chinneach, ata an neach air am bheil eagalfan, agus a 'ta 'g oibreacadh

cadh fireantachd, taitneach aige. Am focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' fearmonachadh sìth tre Jofa Criofd (is eisean 'Tighearna nan uile) Am focal sin is aithne dhuibh, a ìgaoileadh air feadh tìr' Judea uile, agus a thionnsgain o'n Ghaillee, ann diaigh a' bhaisdidh a shearmonaich Eoin : Cionnas a dh'ung Dia Jofa o Nafaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd ; neach a chuaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' ìlanuchadh gach uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol : oir bha Dia maille ris. Agus ata sinne 'n ar fia'naibh air na h uile nithibh a rinn è faraon ann an tìr nan Judhach, agus ann Jerufalem ; neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann : Eisean thog Dia suas air an treas là, agus nochd sè è gu follasach. Cha 'n ann do 'n t sluagh uile, ach do fhia'naibh, a thaghadh le Dia roimh làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris ann diaigh dha eirigh o na marbhaibh. Agus dh'àithn è dhuinne fearmonachadh do'n t sluagh, agus fia'nais a dheanamh gur eisean a dh'òrduicheadh le Dia 'n a bkreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh. Dha-fa tha na fàidhean uile a' toirt fia'nais, gu'm fuigh gach uile neach a chreideas ann maitheanas 'n am peacadh trid ainm-sin. Am feadh a bha Peadar fòs a' labhairt nam briathra sin, thuirling an Spiorad naomh orra-san uile a chual' am focal. Agus ghabh na creidmich do'n timchioll-gherradh, a mhèud diubh 'sa thainig maille re Peadar, iongantais mòr, do bhri' gur dhòirteadh air na cinneachaibh fòs tiodhlaç' an Spioraid naomh. Oir chuala fiad iad a' moladh Dhe. Ann sin fhreagair Peadar, am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad fo a baisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co'-maith ruinne ? Agus dh'òrduich sè iad a bhi air am baisteadh ann ainm an Tighearna. Ann sin ghuidh iad air fantuin *maille riu làithe'* àraidh.

An Soisgeul. Ioin iii. 16.

Oir is mar sin a ghradhaich Dia an faoghal, gu'n d' thug è aon-ghin Mhic fein, chum's ge b' è neach a chreideas ann nach rachadh a sgrios, ach gu 'm biodh a' bheatha shiorruidh aige. Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t faoghal, chum gu 'n dìteadh è 'n faoghal ; ach a chum gu 'm biodh an faoghal air a fhàbhaladh trid sin. An ti a chreideas ann, cha dìtear è : ach an ti nach creid ann, ata sè air a dhìteadh cheana, chionn nach do creid è ann ainm aon-ghin Mhic Dhe. Agus is è iò

an damnadh, g u'n d' thainig folus do 'n t faoghal, agus gu 'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni 's mò na 'n folus, air son gu'n raibh an gnìomhartha olc. Oir gach uile neach at 'a deanamh uile, 'ta è toirt fuath do 'n t folus, agus cha 'n 'eil è teachd chum an t foluis, an t eagal gu 'm biodh oibridh air an crònachadh. Ach an ti a ni 'n fhìrinn, thig è chum an t foluis, chum 's gu 'm bi oibre follafach, gur an Dia a rinneadh iad.

Dia-mairt ann Seachd'uin na Caingis.

An Urnuigh.

A Dhe, a theagais croidheachan do phobuil fìrinich fein, le folus do Spiorad naomh a chur d' an ionnsuidh mar air an àm so; deonuich dhuin leis 'an Spiorad cheudna breath' anas ceart do bhi againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-fan, trid toiltinis Crìosd Josa ar slanu'fhear, ata beo agus a' riaghladh maille riut-fa, ann aonachd an Spiorad cheudna, aon Dia, faoghal gun chrìch. Amen.

Air son na Litir. Gníomh. viii. 14.

N Uair a chuala na h abstoil a bha an Jerufalem, gur ghabh Samaria focal De, chuir iad d' an ionnsuidh Peàdar agus Eoin: Agus air dol fios dhoibh, ghuidh iad air an son gu 'm fuigheadh iad an Spiorad naomh (Oir cha d' thainig è fòs a nuas air a h aon aca: ach amhain bhaisleadh iad ann ainm an Tighearna Josa) Ann sin chuir iad an làmhan orra, agus fluair iad an Spiorad naomh.

An Soisgeul. Ioin x. 1.

G U deimhin, deimhin a deirim ribh, An ti nach d' theid a fìgh tre 'n dorus do chrò nan caorach, ach a theid suas air theol eile, is gàduiche agus fcar-reubainn eisean. Ach an

tí a theid a steach air an dorus, is eisean buachaille nan caoraich. Dha-san fosglaidh an dorsfhear; agus eisdidh na caoraich r'a ghuth: agus goiridh sè chaoraich fein air an aium, agus treòraichidh sè mach iad. Agus 'n uair a chuireas è 'mach a chaoraich fein, im'ichidh sè rompa, agus leanaidh na caoraich è: oir is aithne dhoibh a guth. Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaithe: do bhri' nach aithne doibh guth choigreach. An cofamhlachd fo labhair Jofa riu: ach cha do thuig iadfan creud iad na nithe labhair è riu. Ann sin a dubhairt Jofa riu a-ris, Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach. Iadfan uile a thainig romhamfa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d' eisd na caoraich riu. Is mise an dorus ma theid neach air bith steach triomfa, sàbhalar è, agus theid è steach agus a mach, agus gheibh sè ionaltradh. Cha d' thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thainig mise chum's gu 'm biodh beatha aca, agus gu 'm biodh i aca ni 's pailte.

Dòmhnach na Trionaid.

An Uirnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a thug gràs dhuinne do sheirbheisich, le aidmheil an f'hior chreidimh, glòir na Trionaid shiorruidh aid'eacha', agus an cumhlachd na Mòrachd dhiaghaidh ag adhradh an' aonachd; guidheamid ort gu 'n gleidheadh tu sinn gu bunailteach ann fa' chreidimh fo, agus dìon sinn gu brath o gach uile amlghar, o's tu-fa ata beo agus a' riaghladh aon Dia, faoghal gun chrìch Amen.

Air sin na Litir. Fòilf. iv. 1.

A Nn diaigh fo dh' amlaire mi, agus fèuch, bha doras fosgailte air neamh; agus bha an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompoid a' labhairt rium, ag radh, Thig a nìos ann fo, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's eigin tachairt ann diaigh fo. Agus air ball bha mi san Spiorad: agus fèuch, bha righ-

rìgh-chaithir air a fuidheachadh air neamh, agus bha neach 'n a fhuidhe air a' chaithir. Agus bha an tì a' shuidh, re amharc air, cofmhuil re cloich Iaspis agus Sbardis: agus *bha* bogha-frois timchioll na rìgh-chaithreach mu 'n cuart, cofmhuil, r'a fhaicinn, re Emerald. Agus timchioll na rìgh chaithreach bha ceithir chaithriche fichead; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir feanoiridh fichead 'n an fhuidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn corona òir. Agus chuidh amach as an rìgh-chaithir dealanaich, agus tairneanach, agus guthanna: agus *bha* feachd lòchrainn theine a' dearg lafadh an fì'nais na rìgh-chaithreach, nithe a's iad feachd spiorada Dhe. Agus roimh an rìgh-chaithir *bha* fairge ghloine cofmhuil re criostal: agus ann an meadhon na rìgh-chaithreach, agus mu 'n cuairt do' n rìgh-chaithir *bha* ceithir bheathaiche làn do fhùilibh air an beul thaobh agus air an cùl-thaobh. Agus *bha* an ceud bheathach cofmhuil re leòmhann, agus an dara beathach cofmhuil re laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach cofmhuil re iolair ag itealaich. Agus bha aig na ceithir bheathaichibh, gach aon aca fa leth, sea sgiathan mu 'n cuart da, agus *bha* iad làn do fhùilibh 'n taobh a stigh; agus ni 'n fguir iad a là no dh' oidhche, ag radh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia uile-chumhachdach, neach a bha. agus a 'ta, agus a bhitheas. Agus 'n uair a thug na beathaiche sin glòir, agus onoir, agus buidheachas do 'n tì a bha 'n a fhuidhe air an rìgh-chaithir, neach a 'ta beo gu faoghal nan faoghal, thuit na ceithir feanoiridh fichead sìos ann làthair an tì a bha 'n a fhuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad ìdhradh dha-fan a 'ta beo gu faoghal nan faoghal, agus thilg iad sìos an corona ann làthair na rìgh-chaithreach, ag radh, is airidh thusa a Tighearna, air glòir, agus onoir, agus cumhachd fhaghail: oir chruthaich thu na h uile nithe, agus air son do thoil-se 'ta iad, agus chruthaichheadh iad.

An Saisgeul. Eòin iii. 1.

BHa duine do na Phairisichibh, d' am b' ainm Nicodemus, a *bha* 'n : uachdaran air na h Judhachaibh: Thainig eisean chum Jefa san oidhche, agus a dubhairt fè ris, A mhaighfidir ata fhios againne gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia: oir cha 'n urradh duin' air bith na miorbhuile fo dheanamh, a'ta thus' a' dheanamh mar bli: Dia maille ris. Freagair Jefa agus a dubhairt fè

fè ris, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur beirthear duine a rìs, nach fheudar leis rioghachd Dhe fhaicfin. A dubhairt Nicodemus ris, Cionnas a dh' fheudas duine bhí air a breith 'n uair ata fè aosda? am bheil è comafach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus bhí air a bhreith? Fhreagair Josa, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urradh è dol a stigh do riogachd Dhe. An ni sin a 'ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil è; agus an ni sin at 'a air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad è. Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is cigin duibh bhí air bhur breith a-rìs. 'Ta ghaoth a' fèidcadh far an àill leatha, agus ata thus' a' ciumntin a fuaim, ach ni 'm bheil fhios agad co as ata i teachd, no c' àit' ata i dol: is ann mar sin ata gach neach a 'ta air a bhreith o'n an Spiorad. Fhreagair Nicodemus agus a dubhairt fè rìs, Cionnas a dh' fheudas na nithe so bhí? Fhreagair Josa agus a dubhairt fè ris, Am bheil thus' a' d' fhear-teagaisg ann Israel, agus nach aithne dhuit na nithe so? Gu deimhin, deimhin a deirim riut, gu bheil sinne a' labhairt a' ni a' s. fios duinn, agus a' toirt sia'nais air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibh ar sia'nais ne. Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnas a chreideas sibh ma dh' innfeas mi dhuibh nithe neamhaidh? Agus cha deachaidh aon neach fuas gu neamh, ach an ti a thainig anuas o neamh, *eadbon* Mac an duine a 'ta air neamh. Agus mar a thog Maois fuas an naitheir san fhàfach, is ann mar sinn is cigin do Mhac an duine bhí air a tho'gail fuas: Chum's ge b'è neach a chreideas ann, nach rachadh a fgtios, ach gu 'm biodh a' bheatha mhairtheanach aige.

An ceud Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe is tu neart gach neach ata cur an dòchas ann-ad; gabh gu tròcaireach r' ar n-urnuigh: agus do bhri, tre anmhuineachd ar n-àitir bàsmhor, nach urain sinn nì màith air bith a dheanamh as t-eugmhais, deonuich dhuinn comhnadh do glhàis; cium an coimhid t-àitheanta, gu 'n toilich sinn à

araon ann toil agus an' gnìomh, trid Iosa Criofd ar Tighearna.
Amen.

An Litir. 1 Ioin. iv. 7.

A Mhuintir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a cheile: oir is ann o Dhia tha 'n gràdh; agus gach uile neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia è, agus is aithne dha Dia. An ti nach gràdhaich, ni h aithne dha Dia; oir is gràdh Dia. Ann fo dh' fhoillsichheadh gràdh Dhe dhuine, do bhri' gu 'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t faoghal chum gu 'm bitheamaid-ne beo trid sin. Ann fo 'ta gràdh, ni h è gu 'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu 'n do ghràdhaich eisean sinne, agus gu'n do chuir è a Mhac fein *chum bhi 'n a* iobairt-rèitich air son ar peacaidh-ne. A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh' fhiachaibh oirne chèile a ghràdhachadh mar an ceudna. Cha 'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chèile, tha Dia 'n a chomhnuidh annainn, agus ata a ghràdh air a dheanamh foirfe annainn. O fo is aithne dhuinn gu bheil sinne 'n ar comhnuidh annsan, agus eisean annainne, do bhri' gu'n d' thug è dhuinn d'a Spiorad. Agus chunnaic sinn, agus tha sinn a' deanamh fia'nais, gu'n do chuir an t Athair am Mac uaithe *chum bhi 'n a* Shlànuì'-fhear an domhain. Ge b'è neach a dh' aidmicheas gur è Iosa Mac Dhe, tha Dia 'n a chomhnuidh annsan, agus eisean ann Dia. Agus dh' aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a 'ta aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a 'ta fantuinn ann gràdh, 'ta è 'n a chomhnuidh ann Dia, agus Dia ann-san. Ann fo tha ar gràdh-ne air a dheanamh coi'-lionta, chum's gu'm bi againn dànachd ann là a' bhreitheanais: do bhri' mar a tha eisean, gur amhuil sin tha sinne san t faoghal fo mar an ceudna. Ni bheil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalta an t eagal amach: do bhri' gu bheil pian san eagal: an ti a 'ta eaglach, cha d' rinneadh coi'-liont' ann an gràdh è. Tha gràdh againne dha-san, do bhri' gur ghràdhaich eisean sinn ann toiseach. Ma deir neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhrathair, is breugoir' è: oir an ti nach gràdhaich a bhrathair a chunnaic è, cionnas a dh' fheudas è Dia nach fac' è, a ghràdhachadh? Agus an aithne fo 'ta againn uaithe-sin. An ti ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaichheadh è a bhrathair mar an ceudna.

An Soisgeul. Luc. xvi. 19.

BHA duine faibhir àraidh ann, a bha air a sgeudachadh le purpuir agus lion-eadach grunn, agus bka e caitheamh a bheatha gach là gu fòghail le mòr-ghreadhnachas. Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'n a luidhe aig a dhorus, lán do chreuchdaibh, agus bu mhian leis bhì air a fhàfachadh leis a' phronn; bhiadh a bha tuiteam o bhòrd an duine shaibhir: tuilleadh eile, thainig na madraidh agus dh' imlich siad a chreuchda. Agus tharladh gu'n d' fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiulaineadh leis na h ainglibh è gu uchd Abraham: fhuair an duine faibhir bàs mas an ceudna, agus dh' adhlaiceadh è. Agus ann an ifrionn thog è suas a fhùile, air dha bhì ann am piantaibh, agus chunnaic è Abraham fada uaithe, agus Lasarus 'n a uchd. Agus ghlaodh è, agus a dubhairt fè, Athair Abraham, dean trocair orm, agus cuir Lasarus, chum 's gu 'n tum fè barr a mheoir ann uisge, agus gu 'm fuaraich fè mo theanga; oir ata mi air mo ro-phianadh fan lafair fo. Ach a dubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu'n d' fhuair thufa do nithe maithe re àm dhuit bhì beo, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nois' ata eisean a' faghail fòlais, agus ata thufa air do phianadh. Agus a bharr air fo uile, ata doimhne mhòr air a cur eidir sinne agus sibhse: air chor agus iadfan leis am b' àill dol as fo d' ar ionnsuidhse, nach 'eil è 'n comas doibh; agus cha mhò 'ta è 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n ionnsuidh-ne. Ann sin a dubhairt fè, Uime sin guidheam ort, a-thair, gu'n cuireadh tu è gu tigh 'm athair: Oir ata agam cuignear bhraithre: chum 's gu 'n toir è sia'nais doibh, 'n t eagal gu 'n d' thig iadfan mar an ceudna do 'n ionad ro phiantach fo. A deir Abraham ris, Ata Maois agus na faidhean aca; eisdeadh iad riu-fan. Agus a 'dubhairt eisean, Ni h eadh, athair Abraham: ach ma theid neach d' an ionnsuidh o na marbhaibh, ni siad aithreachas. Agus a dubhairt fè ris, Mur eisd iad re Maois agus ris na faidhibh, ni mè a chreideas iad, ge d' eir'eadh neach o na marbhaibh.

An dara Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, nach dean fàilne gu brath an còmhnadh a thoirt agus a stiuradh an dream sin a thog ù fuas ann a' d' eagal agus ann a' d' ghràdh-diong'alt fein: Guidhemid ort, gleidh sinn fuidh dhìdin do fhreasdail mhaith, agus deonich gu 'm bi sior eagal agus gràdh t-ainm againn, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. t Ioin iii. 13.

NA gabhaibh iongantas, mo bhraithre, ge do dh' fhuathaicheas an faoghail sibh. Tha fhios againn gu 'n deacaidh sinn thairis o bhas gu beatha, do bhri' gu bheil gradh againn do na braithribh: an ti nach gradhaich a bhrathair, 'ta è fantuinn ann am bàs. Gach uile neach a dh' fhuathaicheas a bhrathair, is mortfhear è: agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mort fhear sam bith a' bheatha mhairtheanach a' fantuinn ann. Leis a fo is aithne dhuinn gradh Dhe, do bhri' gu'n do leig eisean anam fein air ar son: agus is còir dhuine ar n anama fein a leagadh fios air son nam braithre. Ach ge b'è neach aig am bheil maoin an t faoghail fo, agus a chi a bhrathair ann uireasbhuidh, agus a dhruideas a chroidhe 'n a aghaidh, cionnas ata gradh Dhe a' gabhail comhnuidh ann-san? Mo chlan bhèag, na gradhaicheamaid ann an guth, no ann an teangaidh, ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn. Agus le fo is aithne dhuinn gu bheil sinn do 'n fhùrinn, agus bheir sinn cinte d'ar croidhibh 'n a lathair do thaobh sin. Oir ma dhùteas ar croidhe sinn, is mò Dia na ar croidhe, agus is aithne dha na h uile nithe. A chairde gradhach, mur dìt ar croidhe sinn, tha danaid againn thaobh Dhe, agus ge be ni a dh'iaras sinn gheibh sinn uaithne è, do bhri' gu bheil sinn ag coimhead aithcanta, agus a' deanamh nan nithe a 'ta taitneach 'n a fhia'nais. Agus is i fo aithne-sin, gu 'n creidcamaid ann ainm a Mhic Josa Criofd, agus gu'n gradhaicheamaid

dhaicheadaid a chèile, mar a thug eisean aithne dhuinn: Agus an ti a choimheadas àitheanta-fan, tha è gabhail comhnuidh ann, agus eisean aun-fan: agus le fo aithnicheadaid gu bheil eisean a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug sè dhuinn.

An Saisgeul. Luc: xiv. 16.

ACH a dùbhairt eisean ris, Rinn duine araidh fuipeir mhòr, agus thug è cuireadh do mhòran: Agus chuir è sheirbhiseach uaithe ann am na fuipeire, a radh ris a' mhuintir z fhuair cuireadh, Thigibh, oir ata na h uile nithe a nois' ullamh. Agus thòsaich iad uile a dh' aon *ghuth* r'an leith-sgeul a ghabhail. A dubhairt an ceud fhear ris, Cheanaich mi fearann, agus is eigin damh dol amach agus fhaicfin: guidheam ort, gabh mo leith-sgeul. Agus a dubhairt fear èile, Cheannaich mi cuig cuing' dhamh, agus ata mi dol g' an dearbhadh: guidheam ort gabh mo leith-sgeul. Agus a dubhairt fear èile, Phos mi bean, agus air an àdhbhar sin cha 'n 'eil è 'n comas damh teachd: Agus thainig an feirbhiseach sin, agus dh' innis è na nithe sin d'a thigearna. Ann sin air gabhail feirge do fhear an tighe, a dubhairt sè r'a sheirbhiseach, Rach amach gu grad gu fraidibh agus gu caol-shraidibh a' bhaile, agus thoir a stigh ann fo na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill. Agus a dubhairt an feirbhiseach, A Thighèarna, rinneadh mar a dh' orduich thu, gidheadh 'ta àite *folamb* an fòs. Agus a dubhairt an Tighearna ris an t feirbhiseach, Im'ich amach gus na ròdaibh mòra agus na garachaibh, agus coi'-eignich iad gu teachd a steach, chum 's gu 'm bi mo thigh air a lionadh. Oir a deirim ribh, nach blais a h aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeir-se.

An t-reas Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearn, guidhemid ort gu 'n èisdeadh tu ruinn gu trócaireach; agus deonuidh dhuinne, d'an d' thug ù togradh cridhe gu urnuidh do dheanamh, gu 'm bi sinn air ar dìon agus air ar comhfhurtachadh le d mhòr chòmhaidh ann sgeach uile chunnartan agus amhghar, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. v. 5.

Bithibh uile ùmhal d'a chèile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h irioslachd: oir ata Dia a' cur ann aghaidh nan uaibhreach, ach a toirt gràis dhoibhsin a 'ta iriosal. Uime sinn islichibh sibh fein fuidh láimh chumhachdaich Dhe, chum as gu 'n arduich è sibh ann am ionchu'idh: A' tilgeadh bhur n uile chùram air, oir ata cùram aige dhibh. Bithibh measurra, deanaibh faire; do bhri' gu bheil bhur namhad an diabhol, mar leomhan beuchdach, ag im'eachd mu 'n cuairt a' fireadh co a dh' f heudas è shlugadh suas. Cuiribhfe 'n a aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa chreidimh, agus fhios a bli agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coi'-lionadh ann bhur braithribh a 'ta fan t faoghal. Ach gu deanadh Dia fein nan uile ghras, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh trid Iosa Criosd, taireis duibh fulang rè uine bhig, sibhfe foirfe, gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu focraicheadh è sibh. Dha-fan gu raibh glòir agus cumhachd, gu faoghal nan faoghal. Amen.

An Scisgeul. Luc. xv. 1.

ANN thainig na puibhiocanaich uile agus na peacaich am fagus da, chum eisteachd ris. Agus rinn na Phairisich agus na Sgrìobhuichean monnhor, ag radh, Ta 'm fear so gabhail

bhail pheacach d'a ionnfuidh, agus ag itheadh maille riu. Agus labhair eisean an cofarlachd fo riu, ag radh, Co an duin' agaibhs' aig am bheil ceud caora, ma chailleas è h aon aca, nach fàg an naoi'-deug agus an ceithir fichead ann san fháfach, agus nach d' theid ann deigh na caorach ud a chailleah, gus am fuigh fè i? Agus air dha a faghail, cuiridh fè air a gvaillibh i, le gairdeachas. Agus 'n uair a thig è dha thigh, gairmidh fè a chairde agus a choimhearfnaich ann cean a chèile ag radh riu, Deanaibh gairdeachas maraon riunfa, chionn gu 'n d' fhuair mi mo chaora bha cailte. Mar sin, a deirim ribh, gu 'm bi aoibhneas air neamh air son aon pheacaich a ghabhas aithreachas, ni 's mò na air son naoi'-deug agus ceithir fichead firean aig nach 'eil feum air aithreachas. No co a' bhean aig am bhuil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhon diubh, nach las coinneal, agus nach fguab an tigh, agus nach iarr gu dichionnach gus am fuigh si è? Agus air dh'i fhaghail, goiridh si a ban chárde agus a ban choimhearfnaich ann ceann a chèile, ag radh, Deanaibh gairdeachas leamfa, or fhuair mi 'm bonn a chaill mi. Mar an ceudna a deirim ribh, Ata gairdeachas ann làthair aingle Dhe, air son aon pheacaich a ni aithreachas.

An ceathramh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, fear-dion gach uile neach a chuireas an dòchas ann-ad, as t-eugmhais cha 'n 'eil nì air bith làidir, no nì air bith naomh; meaduich agus cuir an lionnhoiread do thròcair oirn-ne; ionnas air bhì dhuitse a' t-fhear riaghluidh agus a t-fhear stiuraidh againn, gu 'n d' theid sinn tre nithibh faoghalta, air doigh nach cail sinn nithe fionruidh fa dheogh: Deonuidh fo, O Athair neamhuidh, air sgà Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 13.

OIR measam, nach fhu fulangais na h aimsir a 'ta làthair, an co' meas ris a' ghloir a dh' fhoillsichear annainn. Oir ata dùil dhùrachdach a' chruthaichaidh a' feitheamh re foillseach-

adh cloinne Dhe Oir chuireadh an cruthacha' fuidh dhìomha-
zoineas, ni hann le thoil, ach trid-sin a chuir fuidh dhìomhaoinas
è ann dòchas : Do bhri' gu 'n faorar an cruthacha' fein fòs o
dhaorfa na truaillidheachd, gu faorfa ghlòrmhor cloinne Dhe.
Oir ata fhios againne gu bheil an cruthachadh uile 'g ofnaich,
agus an pèin mar mhaoi re cloinn, maraon ruinne gus an
àm fo : Agus ni *b* è *f* amhain, ach sinn fein mar an ceudna,
aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, ata eadhon finne 'g of-
naich annain fein, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *ead-
bon* faorfa ar collaidh.

An Soisgeul. Luc. vi. 36.

Bithibhife uime sin tròcaireach, mar ata bhur n Atkair fòs
tròcaireach. Agus na thugaibh breith, agus cha toi-
rear breith oirbh : na ditibh, agus cha dìtear sibh : thugaibh mai-
theanas, agus bheirtheas dhuibh : Thugaibh uaibh, a-
gus beirtheas dhuibh ; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air
a chratha' re chèile, agus ag cur thairis, bheir daoine ann bhur
n uchd : oir leis an tomhas a thomhaifeas sibh, tomhaifeas
dhuibh a-ris. Agus labhair fè cofamhlachd riu, Am feud an
dall dàll a threòrachadh ? 'n è nach tuit iad faraon fan dìge ?
Cha 'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighfidir : ach ge b' è
neach ata coi'-lionta, bithidh fè mar a mhaighfidir. Agus c'ar
fon ata thu faicfin an caimein ata ann fùil do bhrathar, agus
nach eil thu toirt fainear an t fail ata an do shuil-fein ? No cionnas
a dh'fheudas tu radh re d' bhrathair, A brathair, leig dhamh
an caimein thoirt a' d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fainear an
t fail ata ann do shùil fein ? A chealgoir, tilg amach air tùs an
t fail as do shùil fein, agus an sin is lèir dhuit gu foilleir an
caimein ata ann fùil do bhrathar a thoirt aifde.

An cuigeamh Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh:

DEonuich, O Thighearn, tha sinn a guidhe ort, gu 'ni
biodh staid an t-saoghail so air a h-orduchadh co
fhochainteach le d' stiuradh, a 's gu 'n dean t-Eaglais feirbheis
dhuif

dhuit gu h-aoibhneach ann sgach uile shuaimhneas diaghaidh, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. iii. 8.

Bithibh uile a dh'aon iuntan, biodh co'-fhuilingas agaibh r'a chèile, gràdhaichibh a chèile, mar bhràithre, *bithibh* truacanta càirdeil: Na òcaibh olc air son uile, no càineadh air son caineadh: ach 'n a aghaidh sin, a' beannachadh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann chuige fo a ghairmeadh sibh, chum gu 'n fealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd: Oir ge b'è le 'm b' àill beatha a ghràdhachadh, agus làith' maithe fhaicinn, cumadh è theanga o olc, agus a bhilidh o labhairt ceilg. Seachnadh è olc, agus deanadh è maith; iarradh è fìothchaint, agus leanadh è i. Oir ata sùilean an Tighearna air fìreanaibh, agus a chlusa fosgailte r'an ùrnuigh: ach ata gnuis an Tighearna ann aghaidh na muintir a ni olc. Agus co' è a ni olc oirbh, ma bhios sibh 'n ar luchd-leanmhuin air an ni sin a'ta maith? Ach fòs ma dh' fhuilingeas sibh air sga' fireantachd, is fona sibh; agus na biodh fiamh an eagail-sin oirbh, agus na bithibh mi shuaimhneach; ach naomhaichibh an Tighearna Dia ann blur croidhibh.

An Soisgeul. Luc. v. 1.

AGus tharladh, 'n uair a bha 'm pobull a' dlù'-theannadh air, chnm focal De eisteachd, gu 'n do sheas eisean làimh re loch Ghenefaret, agus chunnaic è da luing 'n an seasamh re taoibh an lochaidh: ach bha na h-iasgairean air dol amach asda, agus a' nigheadh an lionta. Agus air dha-dol a steach do aon do na longaibh bu le Simon, dh' iarr è air dol amach beagan o thìr: agus air suidhe dha theagaisg è 'n sluagh as an luing. 'Noise 'n uair a sguir è do labhairt, a dhubhairt fè re Simon, Cuir amach chum na doimhneachd, agus leigibh fios bhur lionta chum tarruing. Agus shreagair Simon, agus a dhubhairt fè ris, A mhaighfidir, slaothraich sinn feadh na h-oidhel' uile, agus nior ghlac sinn mi sam bith: ach air t'heical-sa leigidh mi fios an lion. Agus an uair a rinn iad fo, chuartaich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lion. Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus congnamh a dheanamh leo. Agus thainig iad,

iad, agus lion iad an dà luing, ionnas gu 'n raibh iad ann inbhe dol fuidhe. 'N uair a chunnaic Simon Peadar *fo*, thuit è fios aig glùinibh Josa, ag radh, Im'ich uamfa, a Thighearna, oir is duine peacach mi. Oir ghlac uathbhas è fein agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing èisg a ghlac iad : Agus mar an ceudna Seumas agus Ioin, mich Shebedee, a bha 'n an companachaibh aig Simon. Agus a dubhairt Josa re Simon, Na biodh eagal ort ; as fo suas bithidh tu a' d' iasgair air daoineibh. Agus an uair a thug iad an longa tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad eisean.

An feathadh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urmigh.

O Dhe, a dh-ulluich do 'n dream aig am bheil gràdh ort, nithibh co maith a's gu 'n deach iad thairis air tuigse duine ; doirt ann ar cridhibh a leithid sin do ghràdh dhuit-se, ionnas air dhuinn gradh do thoirt dhuit oscionn nan uile nithe, gu 'n sealbhuich sinn do gheallaidh, ata oscionn gach nì is urrainn sinn a mhianachadh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 3.

NAch 'eil fios agaibh, a mhèud againn is a bhaisleadh ann an Josa Criosd, gur bhaisleadh chum a' bhais sinn? Air an àdhbhar sin dh' aèhlaicheadh sinn maraon ris tre 'n bhaisle chum bàis : ionnas mar thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athair, mar sin gu 'n gluaisfeamaidne mar an ceudna ann nuadhachd bratha. Oir ma chuaidh ar fuidheachadh maraon ann an cos'las a bhàs : bithidh sinn mar an ceudna air ar fuidheachadh ann an cos'las ais-eirigh. Air fhios fo a bli againn, gu bheil ar fean duine air a cheusadh maraon ris, ionnas gu 'm biodh corp a' peacaidh air a sgrìos, chum nach deanamaid feurbhàs do 'n pheacadh as fo suas nì 's mó.

Oir

Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh faor è o'n pheacadh. 'Noise ma fhuair finn bàs maraon re Crìofd, ata finn creidfin gu'm bi finn beo maille ris mar an ceudna. Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrìofd eirigh o na marbhaibh, nach bàfaich è ni 's mó; cha'n 'eil tighearnas aig a' bhas ni 's mó air. Oir a mhèud gu'n d' fhuair è bas, is ann do'n pheacadh a fhuair è bas aon uair *ambàin*: ach a mhèud gu bheil è beo, is ann do Dhia ara sè beo. Mar sin mar an ceudna meafuibhfe gu bheil sibh fein gu deimhin marbh do'n pheacadh: ach beo do Dhia tre Josa Crìofd ar Tighearna.

An Seisgeul. Mhat. v. 20.

DU bhairt Josa r'a dhaifciobluibh, Mur toir bhur fireantachd barrachd air fireantachd nan Scriobhuichean agus nam Pharaifeach, ni 'n d' theid sibh air chor air bith steach do rioghachd Nèimh'. Chuala sibh, gu'n dubhradh leis na sinuifribh, Na dean marbhadh: agus ge b'è neach a ni marbhadh, bithidh fè ann cunntart a' bhreitheamhnais. Ach deirim-se ribh, Ge b'è neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun ádhbhar, gu'm bi fè ann cunntart a' bhreitheamhnas: agus ge b'è neach a deir, r'a bhràthair, Raca, bithidh fè ann cunntart na comhairle: ach ge b'è neach a deir, Amadain, bithidh fè ann cunntart teine ifrinn. Uime finn ma bheir thu do thabhartas chum na h altara, agus gu'n cuimhnich thu ann sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a' d' aghaidh; Fàg do thabhartas ann sin ann làthair na h altara, agus im'ich, agus dean reite air tùs re d' bhràthair agus taireis sin air teachd dhuit, tabhair uait do thiodhlacadh. Bi reidh re d' eascaraid gu luath, am feadh bhitheas tu maille ris san t flighe: t eagal gu'n toir an t eascaradh thairis do'n bhreitheamh thu agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìofun thu. A deirim riut gu firinneach, nach teid thu as sin a-mach, no gu'n ioc thu an fheoirling dheireannach.

An feachdamh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Thighearna gach uile chumhachd agus neart, is tu-fa ughdar agus fear tabhairt na h-uile nì maith; fuidhich grádh do t-ainm ann ar cridheuchaibh meaduich annain fìor chreideamh, altruim sin leis gach uile mhaitheas, agus le d' mhòr thròcair, gleidh sin ann ta trìd Iosa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 19.

TA nì labhairt mar dhuine, air son anmhuineachd bhur feòla: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhifich do neo-ghloine, agus do aingidheachd, chum aingidheachd; anhuil sin a nois' thugàibh bhur buill mar sheirbhifich do 'n fhìreantachd, chum naomhachd. Oir 'n uair a bha sibh 'n ar feirbhifich do 'n pheacadh, bha sibh faor o'n fhìreantachd. Air an àlthibhar sin creud an toradh a bha agaibh ann sin ann sna nithibh ud, a 'ta noife cur náire oirbh? oir is è crìoch nan niche sin an bàs. Ach a noife air dhuibh bli faor o'n pheacadh, agus 'n ar feirbhifich do Dhia, ata bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhairtheanach. Oir is è tuaraidal a' pheacaidh an bàs: ach is i faorthiodhlacadh Dhe a' bheatha mhairtheanach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

An Sifgeul. Marc. viii. 1.

ANn sna laithibh sin air do phobull ro-mhòr a bhi ann, agus gun nì air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus a deir fè riu, Ata truas mòr agam do'n phobull, do bhri' gu 'n d'fhan iad anois' trì láith' maille rium, agus nach 'eil nì air bith aca r'a itheadh: Agus ma leigeas mi d'an tighibh fein 'n an trosg iad, fannuichidh siad air an t-slighe: oir thainig cuid aca an fad. Agus f hregair a dheisciobuil

feicibh e, *ag radh*, Cia as a dh'fheudas neach iad fo a shafachadh le h'aran ann fo san fhàfach? Agus dh'fhiofraich fè dhiubh, Cia lion aran ata agaibh? Agus a dubhairt iadfan, Seachd. Agus thug fè òrdugh do'n t'fluagh fuidhe fios air an lár: agus ghlac è na teachd arain, agus air tabhairt luidheachais, bhris è, agus thug fè *iad* d'a dheifciobluibh, chum gu 'n cuireadh siad 'n an làthair *iad*: agus chuir iad fios an làthair an t'fluagh *iad*. Agus bha aca beagan a dh'iafgaibh beaga: agus bheanuidh fè *iad*, agus dh'aitin è 'n cur fios 'n an làthair mar a ceudna. Agus dh'ith iad; agus fhàsuicheadh iad: agus thog iad *lan* sheachd cliabh do 'n bhiadh bhris', a bha dh'fhuighjeach aca. Agus bha iadfan a dh'ith mu thimcheithir mìle; agus leig fè air falbh iad.

An t ochdamh Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnigh.

O Dhe, 'se do fhreasdail fìorruidh ata aig orduchadh nan uile nithe arann air neamh agus air talamh; tha sinn gu h-umbha a' guidhe ort gu 'n cuireadh tu air falbh uainn gach nì crònail, agus gu 'n tugadh tu dhuinn na nithe sinn ata tarbhach air ar son, trid Iosa Crìosd ar 'Fìghearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 12.

A bhràthre, ata sinn fa fhiackaibh ni h'ann do'n fheoil, chum ar beatha a chaitheamh a reir na feòla. Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a rear na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh trè 'n Spiorad gnìomhartha na col-la, bithidh sibh beo. 'Oir a mhèud 's ata air an treòrachadh le Spiorad Dhe, is iad mic Dhe. Oir cha d' fhuair sibh Spiorad na daorfa a-ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h'uchdmacachd, tre an glòdhamaid, Abba, Athair. 'Ta an Spiorad fein a' deanamh sia'nais maraon r'a spioraidne, gur sinn clann Dhe. Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus co'-oighreachan maile re Crìosd: ma 's è 's gu 'm fulaing sinn maile ris, chum gu glòrachear maraon ris mar an ceudna.

An Scisgeul. Mhat. vii. 15.

C Oimheadhaibh sibh fein o na fàidhribh brèige, a thig d'ar ionnsuidh ann an cuibh chaorach, ach ata n leith a stigh 'n àm madraibh aita. Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionnail daoine dearcas f'iona do dhri-sibh, no figeis do na fothannanaibh? Agus mar sin do bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach do bheir an droch chrann droch thoradh. Ni h eudar leis a' chraoibh mhaith droch thoradh ionchar: no leis an droch charoibh toradh maith a thabhairt. Gach uile chrann nach ionchair toradh maith, gearthar fios è agus tìgear san teine è. Air an àdhbhar sin 's an air an toraibh dh'aithnicheas sibh iad. Ni h è gach uile neach a deir riumsa, A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimh': ach an ti do ni toil m' Atharfa ata air neamh.

An naothamh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, deonuich dhuinn an Spiorad a chum na nithe sin ata ceart do ghna a smuainteachadh agus a ghnathaca'; ionnas gu'm bi sinn-ne nach urrain nì maith air bith a dheanamh as teug'ais, air ur deanamh leatfa comafach ar beatha a chaitheadh a reir do thoil, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. x. 1.

A bhràithre, cha b' àill leam sibhse bhi ain-eolach, gu raibh ar n aithreacha uile fuidh 'n nèul, agus chuaidh iad uile tre 'n fhairge; agus bhaisheadh iad uile do Mhaois san nèul, agus ann san fhairge; agus dh'ith iad uile an t aon bhiadh spioradail; agus dh'òl iad uile an t aon deoch spioradail: oir dh'òl iad do 'n charruig spioradail sin a lean iad: agus bi a' charruig sin Criofd. Ach te mòrain diubh cha raibh Dia toilichte: oir sgrìofadh san fhàfach iad. 'Noise bha

bha na nithe sin 'n an faimpleiribh dhuinne, chum nach fann-
taicheamaid droch nithe, mar a shanntaich iadfan fòs. Agus
na bitibhse 'n ar luchd iodhol-àdhraidh, mar a bha cuid aca-
fan; reir mar ata è sgriobhta, Shuidh am phobull fios a dh'ì-
theadh agus a dh'òl, agus dh'èirich iad a chluich'. Agus na
deanamaid ìlriopachas, mar a rinn cuid aca-fan, agus thuit
abruibh sanu aon là trì mìle fichead. Agus na buaireamaid
Criofd, mar bhuaireamh cuid aca fòs, agus sgriofadh iad le naith-
richibh nimhe. Agus na-deanaibhse monmhor, mar a rinn
cuid aca-fan monmhor fòs, agus sgriofadh iad leis an sgriof-
fadoir. 'Noise tharladh na nithe so uile dhoibhsin mar eiseimp-
leiribh: agus sgriobhadh iad chum teagasg a thoirt duinne, air
am bheil deireadh an domhain air teachd. Uime sin an tì a
shaoileas a bhì 'n a sheamsamh, thugadh è aire nach tuit sè.
Cha do thacair buaireadh air bitibh ribh, ach ni at i cumanta do
dhaoinibh: ach tha Dia dìleas, nach leig dhuibh bhì air bhur
buaireadh thar bhur comas; ach a ni maille ris a' bhuaireadh
slighe dol as mar a ceudna, chum gu 'm bi sibh comasach air a
ghrùlan.

An Seisgeul. Luc, xvi. 1.

DUbhairt Josa r'a dheisciobluibh, Bha dhuine faibnir
araidh ann aig an raibh stiobhard; agus chafaidheadh ris
è mar neach a bha deanamh ana-caithe' air a mhaoin. Agus
ghairm fè è, agus a dubhairt fè ris, Ciod so ata mi cluinntin a
d' thimchioll, thoir cunntas air do stiobhardachd: oir cha 'n
fhead thu bhì ni 's faide a' d' stiobhard. Ann sin a dubhairt
an riebhard ann fein, Ciod a ni mi? oir ata mo mhaighfidir a'
toirt na stiobhardachd uam: cha 'n urradh mi ruamhar a dhean-
namh 's nar leam dèire iarraidh. Ata f' hios agam ciod a ni mi,
chum's 'n uair a chuirear as an stiobhardachd mi, gu 'n gabh iad a
steach d'an tighibh mi. Agus air dha gach aon diubhs' air an
an raibh siacra aig a Thighearn' a ghairm d'a ionnfuidh, a du-
bhairt è ris a' cheud fhear, Cia a mèud ata aig mo Thighearn'
ortfa? Agus a dubhairt eisean, Ceud niofur ola. Agus a
dubhairt fè ris, Gabh do sgriobha, agus suidh fios gu h'ea-
lamb, agus sgriobh leth-cheud. Ann sinn a dubhairt è re fear
eile, Agus cia mèud ata aig ortfa? Agus a dubhairt eisean,
Ceud niofur cruithneachd. Agus a dubhairt è ris, Gabh do
seriobha, agus sgriobh ceithir fichead. Agus mhòl an Tighear-
na 'n stiobhard ea-corach, do bhri' gu 'n d' rinn fè gu glic:

oir ata clann an t saoghail fo 'n an ginealach fein ni 's gllice na clann an t foluis. Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh fein cairdean le mammon na h ea-corach; chum's 'u uair is bàs duibh, gu n gabhtar sibh do àitibh comhuuidh siorruidh.

An deicheamh Dòmhnach na deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, biodh do chluafan tròcaireach fosgailte do dh' urnuighean do sheirbhacifich umbla; agus a chum gu 'm fuigh iad an iartuis, tabhair orra gu 'n-iarr iad na nithe sin ata reir do thoit, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. xii. 1.

Thaobh *tiubhlaca* spioradail, a bhràithre, cha b' àill leam sibh bhi ain eolach. 'Ta fios agaibh gu raibh sibh 'n ac Cinnich, air blur tarruing gu iodholaibh balbha, reir mar a threóraicheadh sibh. Uime sin ata mi toirt fios duibh, nach abair duin' air bith a'ta labhairt o Spiorad De, mu Josa gu bheil è mallaichte: agus nach uradh duin' air bith a radh gur h è Josa an Tighearna, ach trid an Spiorad naomh. 'Naise ata eidir-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *ni bheil ach* zon Spiorad ann. Agus ata eidir dhealachadh mhinifreileachd ann, gidheadh *ni bheil ach* aon Tighearna' ann. Agus ata eidir-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is è an't aon Dia a'ta 'g oibreachadh nan uile *nihe* ann sna h uile. Ach ata foillfeachadh an spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe. Oir do aon duine 'ta focal a' ghluicais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eolais leis an Spiorad cheudna; Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin fein; do dhuin' eile t abartas leighis trid an Spiorad cheudna; Do neach eile oibreacha' mhoibhuile; do neach eile fuidheadoireachd; do neach eile aithneachadh spiorad do neach eile *ismadh* gnè theanga; agus do neach eile eidir-mhineachadh theanga.

Ach

Ach na nithe sin uile 'ta an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, ag roinn ris gach aon fa leth reir mar is ail.

An Spisgeul. Luc. xix. 41.

AGUS 'n uair a thainig è 'm fogus, chunnaic è 'm baile, agus ghuil fè air a shon, ag ràdh, Nam b'athne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann do là fo sein, na nithe a bhaineas do d' fhith! ach anois' ata iad folaichte' o d' fhàilbh. Oir thig na làith' ort, ann s an tilg do nainnde dh' mu d' thimchioll, agus iadhaidh iad umad m' an cuairt, agus druididh iad a stigh air gach taobh thu, agus ' agaidh iad co'ioful ris an làr thu, agus do chlam ionnad; agus cha 'n fhàg iad ionnad cìoch air muin cloiche: do bhri' nach b' aithne dhuit aimir t f hiofrachaidh. Agus chuaidh è steach do 'n teampull, agus thòsaich è air an dream a bha reic', agus a' ceannach' ann a t-tilgeadh amach, ag ràdh riu, 'Ta è sgriobhta, Is tigh urnuigh mò thigh-fe: ach rinn sibhse fìochd mheirleach dheth. Agus bha è gach là a' teagasg san teampull.

An t-aon Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urmigh.

ODHE, ata foillfeachadh do neart uile chumhachdach gu ro shonraichte ann a bli taibbeineadh tìochd agus tròcair; deonuich dhuinn-ne gu tròcaireach na h-urrad a thomhas do d' ghràs, ionnas air dhuinn a bli ruith ann fìghe t-àitheantaibh, gu 'n fealbhuich sinn do geallachan gràfail, agus gu 'n bi sinn air ar deanamh n' ar luchd co-pairt do t-ionnhas neamhuidh, trid Iosa ar Tighearna. Amen.

An Lìir. 1 Cor. xv. 1.

A bhràithre, cuiream ann cèill duibhse an foisgeul a sheirmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus ann am bheil sibh 'n ar seasamh; trid mar

mar an ceudna am bheil sibh air bhur sàbhaladh, ma ghleidheas sibh air chuimhne an nì a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibh gu diomhaoin. Oir thug mi dhuibh air tàs an nì fhuair mi mar an ceudna, Gu 'n d' fhuair Crìosd bàs air son ar peacaidh do reir nan sgrìobtuire : Agus gu 'n d' adhlacaidh e, agus gu 'n d' eirich e a-ris air an treas là do reir nan sgrìobtuire : Agus gu facas e le Cephas, 'n a dhiaigh sin leis an dà sheur-dheug. 'N a dhiaigh sin, chunncas e le tuilleadh agus cuig ceud bràithre ann aon uair : d'am bheil a' chuid a's mò beo gus a noife, ach ata cuid *dhuibh 'n an codal*. 'N a dhiaigh sin, chunncas e le Scumas : agus a-ris leis na h abstolaibh uile. 'N an diugh uile chunncas leam-fa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an-am. Oir is mi is lugha do na h abstolaibh, neach nach fhu abstol a ghairm dhìom, do bhri gu 'n raibh mi a' geur-leanmhuin eaglais De. Ach tre ghràs De is mi an nì a's mi : agus cha raibh a ghras, a *thiodhlaicheadh* dhàmh, gun bhri' ; ach shaorthaich mi nì 's pailte na iad uile ; gidheadh cha mhise, ach gràs De a bha maille rium. Uime sin cia b'è *dhinn*, mise no iadfan, is ann mar sin ata sinne a' fearmon achadh, agus is mar sin a chreid sibhse.

An Soisgeul. Luc. xviii. 9.

L Abhair Josa 'n cofamhlachd fo re dream àraidh bha 'g earbsa afda fein gu 'n raibh iad 'n am fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile : Chuaidh dias dhaoine suas do 'n teampull a dheanamh ùrnuigh ; fear aca 'n a Phairiseach, agus am fear eile 'n a Phuibliocanach. Sheas am Phairiseach leis fein, agus rinn e ùrnuigh mar fò, A Dhe, 'ta mi toirt buidheachais duit, nach 'eil mi mar *ata* daoin' eile, 'n an luchd foireigin, ea-corach, adhaltranach, no eadhon mar am Puibliocanach fo. 'Ta mi deanamh trosg' dà uair fan t feachduin, 'ta mi toirt deachmhaidh as na h uile nì a shealbhaicheam. Agus air seasamh do 'n Phuibliocanach fada air ais, cha b'àill leis fhu a fhul a thog'ail suas gu neamb, ach bhuail sè uchd, ag radh, A Dhia, dean trócair ormfa 'ta 'm pheacach. A deirim ribh, *gur dòckadh* gu 'n deachaidh ann duine fo fios d'a thigh air fhìreanachadh, na 'm fear ud eile : oir ge b'è neach a dh' àrdaicheas e fein, islichear e ; agus ge b'è a dh' islicheas e fein, àrdaichear e.

An dara Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, ata ghna na 's ullamh chum cisdeachd, na 'ta sinn-ne chum urnuigh dheanamh, agus ata cleachda tuille a thabhairt feachad na 'ta sinn-ne mianachadh, no toilltinn; Doirt a' nuas pailteas do d' thròcair cìrn-ne, a mathadh dhuinn nan nithe sin roimh am bheil ar coguis a' gabhail eagail, agus a' tabhairt dhuinn na' nithe maith sin nach fiu sinn an iarraidh, ach trid toilltinn-eas agus eidir-ghuidhe do Mhic Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Cor. iii. 4.

A Ta a leithid fo dh'earbsa againne tre Chrìofd thaobh Dhe: Ni b'è gu bheil sinn foghainteach uainn fein chum ni sam bith a smuinteachadh mar uainn fein: ach is ann o Dhia ata ar foghainteachd. Neach a rinn sinne mar an ceudna 'n ar ministearibh foghainteach na tiomna-nuaidh, ni h ann do 'n litir, ach do 'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha. Ach ma bha ministreileachd a' bhais, ann sgrìobhadh agus air a ghràbhaladh air clochaibh, glòr-mhor, ionnas nach b' urradh clann Israeil ambare gu geur air gnùis Mhaois, air fòir glòir' a ghnùise a chuirear air cùl; cionnas nach mò na sin a bhios ministrealeachd an Spioraid glòr-mhor? Oir ma bha ministrealachd an dìteidh glòrmhor, is ro-mhò na sin a bheir ministreileachd na fireantachd barr ann glòir.

An Scisgeul. Marc. vii. 31.

A Ir do Josa im'eachd o chriocheibh Thiruis agus Shidoin, thainig e gu fairge na Galilee, tre mheadhon crioche Dhecapolis. Agus thug iad d'a ionnfuidh duine bothar, aig an raibh stadaich 'n a chainnt: agus ghuidh iad air gu 'n cuireadh fè a làmh air. Agus thug fè a leth o 'n phobull e agus chuir fè a mheoir 'n a chluasaibh, agus air fileadh dha,

bhean fè r'a theangaidh. Agus air dha amharc fuas gu neamh, leig fè ofna as, agus a deir fè ris, Ephphata, 's è sin r'a radh, Bi fosgailt'. Agus air ball dh'fhosgadh a chluasa, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair fè gu ceart. Agus dh'àithin fè dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith : ach mar is mò a thoirmisg fè dhoibh, bu mhòid gu ro-mhòr a chuir iad' *an gnìomb* os aird; agus bha iad gu ro-mhòr air an lionadh le h iongantas, ag radh, Kinn è gach uile nithe gu maith : ata fè faraon a' tabhairt air na bothair gu 'n chuinn iad, agus air na bailbh gu 'n labhair iad.

An treas Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus thròcairach, o'd thiolacadh 'mhain ata è teachd, gu bheil do phobul treibhdhireach a' deanamh feirbheis fhior agus cliutach dhuit; Deonich, tha sinn a ghuidhe ort gu 'n dean sinn-ne feirbheis co fhìrineach dhuit ann fa' bheatha fo, a's nach bi moille oirn fa dheoidh do gheallaidh neamhuidh a shealbhadh, trid toilltinneas Josa Crioisd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. iii. 16.

IS do Abraham a thugadh na geallanna agus d'a fhiol, Ni'n deir sè, Agus do fhiolaibh, mar gu'm biodh è *labhairt* mu mhòran; ach mar mu aon, agus do fhiolfa, neach a's è Crioisd. Agus a deiream fo, nach fheadar gu 'n cuir an lagh, a thugadh ann ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'n a dhiaigh, ann cunnradh ann neo-bri', a dhaingnicheadh roimhe le Dia ann Crioisd, ionnas gu 'n cuireadh sè an gealladh air cùl. Oir ma's ann o'n lagh *ata* an oighreachd, ni *bheil i* ni 's mó o'n ghealladh : ach thug Dia gu saor *i* do Abraham tre ghealladh. C'ar son uime sin *a thugadh* an lagh? thugadh è air son eas-aontais, gus an d' thigheadh an fiol, d'an d' rinneadh an gealladh; air òrduchadh le ainglibh ann làimh eidir-mheadhonair. 'Noise an t eidir-mheadhonair, ni h ann air *son* a h aon *ata è 'n a eidir-mheadhonair*; ach is aon

Dia

Dia. Uime sin *am bbeil* an lagh ann agaidh gheallana De ? Nar leigadh Dia : oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaithe, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fìreantachd. Ach dh'fhàg an sgrìobtuir na h uile *dhaoine* dùinte fa peacadh, chum gu 'm biodh an gealladh tre creidimh Josa Criofd air a thoirt dhoibhsin a 'ta creidsin.

An Soisgeul. Luc. x. 23.

'S Beannuichte na fùile a' chi na nithe 'ta sibhs' a' faicfin. Oir a deirim ribh, Gu 'm b' iomadh faidhe agus righridh, Ier bu mhiann na nithe-se fhaicfin ata sibhs' a' faicfin, agus nach facadh *iad*; agus na nithe s' a chlàifdin ata sibhs' a' cluinntin, agus nach cualadh *iad*. Agus feuch, do sheas fear lagha àraidh suas, 'ga bhuaireadh, agus ag radh, A mhaighfidir, ciod a ni mi chum gu 'n sealbhaichean a' bheatha mhairtheanach ? Agus a dubhairt fè ris, Ciod tha sgrìobhta san lagh ? cionnas a leughas tu ? Agus ag freagairt da-san, a dubhairt fé, Gràdhaich an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntin ; agus do choimhearfnach mar thu fein. Agus a dubhairt eisean ris, 'S ceart a fhreagair thu : dean-fa fo, agus bithidh tu beo. Ach air dha-fa toil a bhì aige è fein fhìreanachadh, a dubhairt fè re h Josa, Agus co è mo choimhearfnach ? Agus fhreagair Josa, agus a dubhairt fè, Chuaidh duine àraidh fios o Hierusalem gu Jericho, agus thuit è 'measg mheirleach, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'imich *iad* rompa, air fhagail-sin doibh leth-mharbh. Agus tharladh gu 'n d' imich sagart àraidh fios air an t slighe sin ; agus 'n uair a chunnaic fè è, ghabh è seachad air an taobh eile do 'n t-slighe. Agus mar an ceudna air do Lebhiteach bhì aig an ionaid sin, thainig è agus dh'amhairc fè *air*, agus ghabh è seachad air an taobh eile do 'n t slighe. Ach air do Shamari-tanach àraidh bhì gabhail an ròid, thainig è far an raibh eisean : agus 'n uair a chunnaic fè è, ghabh è truas mòr *dheth*, Agus thainig è d'a ionnfuidh agus cheangail è suas a chreuchda, agus air d'òrtadh ola agus fiona ionnta, chuir fè air ainmhidh fein è, agus thug gu tigh ósda è, agus ghabh è curam dheth. Agus air an là marach, n' uair a dh'fhalbh è, thug é 'mach dà pheghinn *romhanach*, agus thug è do fhear an tigh ósda *iad*, agus a dubhairt fè ris Gabh cùram dheth ; agus ge b'è ni tuille' chaitheas tu, 'n trá' philleas mise air m' ais, diòlaidh mi dhuit è.

Co anois' do 'n triur fo a shaoileas tu, bu choimhearfnach dha-fan a thuit a'meafg nam meirleach, Agus a dubhairt eisean, An ti rinn tràcair air. Ann sinn a dubhairt Josa ris, Im'ich thus', agus dean mar an ceudna.

An ceathramh Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, tabhair dhuinn ræudacha a chreidimh, an dochais, agus a gràidh; agus do chum gu 'm faigh sinn a' nì gheall ù, thoir oirn gu 'n gràdh-uich sinn a' nì ata thù 'g àithne, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. v. 16.

SO deiream ma feadh, Gluaiseibh fan Spioraid, agus cha choi'-lion sibh ain-mhiann na feòla. Oir ata an fheoil a' mian-nachadh ann aghaidh an Spioraid, agus an Spioraid ann a-gaidh na feòla: agus ata iad sinn ann aghaidh a chèile; ionnas nach fuigh sibh na nithe bu mhiann libh a dheanamh. Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n 'eil sibh fuidh 'n lagh. 'Noife 'ta oibre na feòla follasach, a 's iad *fo*, adhaltran-nas, strìopachas, neo-ghloine, macnus, iodhol-àdhradh, buit-seachas, naimhdheas, connfachadh, co'-fharpuis, fearg, coi'-strìbh, ai'-reite, eireacachd, farnad, morta, meisg, geòcaireachd agus an leithide sin: mu bheileam ag innseadh dhuibh roimh laimh, mar a dhi'n nis mi dhuibh cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadfan an ni an leithide sin rioghachd Dhe mar oighre-achd. Ach is è toradh an Spioraid gradh, aoibhneas, fìothchaint, fad-fhulangas, caomhalachd, maithreas, creidimh, Macantas, meafarachd: ann aghaidh an fàmhuil sin ni bheil lagh. Agus iadfan a's le Criofd, cheus iad an fheoil, maille r'a h an to-graibh agus a mjiannasaibh.

An Soisguel. Luc. xvii. 11.

AGUS tharladh, ag dol suas da gu Hierusalem, gu 'n deachaidh sè tre mheadhon Shamaria agus na Galilee. Agus 'n uair a bha è dol a stigh do bhaile àraidh, thacair deichnear dhaoine air a bha 'n an lobhair, a sheas fada uaithe: Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Josa a mhaighfidir, dean trocair oirme. Agus 'n uair a chunnaic sè iad, a dubhairt sè riu, Im'ichibh agus nochdaibh sibh fein do na sagartaibh. Agus tharladh, ag im'eachd dhoibhse, gu 'n do ghlanadh iad. Agus phill a haon aca air ais 'n uair a chunnaic sè gu 'n do leighfeadh è, a' toirt glòir' do Dhia le guth àrd, agus thuit sè air aghaidh aig a chosaibhse, a' toirt buidheachais da: agus bu Samaritanach è. Agus fhreagair Josa agus dubhairt sè, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoidhnear, c'ait' am bheil iad. Cha d' f huradh a phill a thoirt glòir' do Dhia, ach an coigreach fo. Agus a dubhairt fè ris, Eirich, im'ich; sùlànauich do chreidimh thu.

An cuigeamh Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

THa sinn a' guidhe ort O Thighearna, gleidh t-eaglais le d' bhuan throcair. Agus do bhri nach feud annhuineachd an duine gun tuitim as t-eugmhais, coimhid sinn do ghna le d' chomhmadh o gach uile nì cronail, agus treoruich sinn do dh-ionnsuidh gach nì fèumail a chum ar slainte, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. vi. 11.

'TA sibh faicfin mèud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le nì làimh fein. Mhèud le 'm miann iad fein a thaitbeanadh gu sgiamhach san fheoil, ata iad 'g ar n eigneachadh chum bhè air bhur timchioll-ghèarradh; amhàn chum nach deantadh geurleanmhuin

Ieanmhuin orr' air fon crann ceufaidh Chrìosd. Oir ni 'm bheil iadfan fein a'ta air an timchioll-ghearradh ag coimhead an lagha; ach is àill leo sibhse bhì air bhur timchioll-ghearradh, ebum as gu dean iad uaill ann bhur feoil. Ach nar leigeadh Dia gu deanainnse uaill ach an crann-ceufaidh ar Tighearna Josa Crìosd, tre 'm bheil an faoghal air a cheufadh dhamh-fa, agus mise do 'n t faoghal. Oir ann Josa Crìosd ni 'm bheil eifeachd air bith ann timchioll-ghearradh, no an neimh thimchioll-ghearradh ach ann creatuir nuadh. Agus mheud 's a fhiùbhlas a reir na riaghail fo fìothichaint orra, agus trocair, agus air Israel De. O so amach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir ata mi giùlan ann mo chorp comharthaidh an Tighearn' Josa. A bhràithre, *gu raibh*, gràs ar Tighearna Josa Crìosd maille r ar spiorad. Amen.

An Saisgeul. Mhat. vi. 24.

NI h eudar le neach air bith feirbhis a dheanamh do dhè Thighearna: oir an dara cuid bithidh fuath aige do deach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhuidh fè le neach aca, agus bheir è tarhuis do neach eile. Ni h eudar libh feirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhammon. Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beathaidh, creud a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, creud a chuireas sibh umaibh: an è nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n teadaich? Amharcaibh air èunlaith an aidheir: ni 'n cuir iad fiol, agus ni 'n cruinnich iad ann sgiobolaibh: gidheadh ata bhur n Athair neamhaidhse 'g am beathachadh; 'n è nach fearr sibhse gu mòr na iadfan? Agus cia agaibh le mòr chùram dh'fheudas aon bhann làmh a chur r'a airde fein? Agus creud fa'm bhuil sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fò'lomaibh cionnas ata na lilighe fàs fa mhachair; ni 'n dean iad faothair, agus ni 'n dean iad fionmh. Gidheadh a deirimse ribh, Nach raibh Solomh fein 'n a uile ghlòir, air eadachadh mar aon diubh so. Air an adhbhar sin ma'ta Dia mar sin ag sgeudachadh feur na machaire, ata an diu ann, agus a' màrach air a thilge' san àmhuiun, an è nach mòr na sin a *sgeudiacheas* è sibhse, a dhaoine air bheag creùlimh? Uime sin na bithibh lán chùram, ag radh, Creud a dh'itheas sinn? no creud a dh'òlas sinn? no creud a chuireas sinn umainn? (Oir is iad so uile na nithe ata na cinnich ag iarraidh) oir ata fios aig bhur n Athair neamhaidh

neamhaidh gu bhuil feum agaibhse air na nithibh sin uile. Ach iarraibh air tùs Rìoghachd Dhe, agus fhìreantachd-fan, agus cuirfear na nithe-se uile ribh. Uime sin na bitheadh ro chùram oirbh mu thimchioll an la màrach : oir bithidh a làn do chùram air an la màrach mu thimchioll a nithe fein : is leòr do 'n là ole fein.

Ain feitheamh Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, ata sinn a' guidhe ort, deanadh do ghna iochd t eaglais a ghlanadh agus a dhionn; agus do bhri nach urrain ì buanachadh ann fàbhaltachd as eugais do chomhnadh, gleidh ì gu bràth le d' chuideachadh agus le d' mhaithreas, trid Jofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. iii. 13.

A Ta mi 'g iarraidh oirbh nach fannaich sibh a leith mo thriobloidean-fa air bhur son, ni a's è bhur glòir-se. Air an àdhhbar so lùbam mo ghluine do Athair ar Tighearna Jofa Crìofd, air an ainmichear a teaghlach uile air neamh agus air talamh, gu 'n deònaicheadh è dhuibh a reir faibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh le cumhachd, trid a Spioraid sin ann san duine 'n leith stigh; chum air dhuibh bhi air bhur freamhachadh ann gràdh, gu 'm bì sibh comafach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigfin creud è leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde; agus air gràdh Chrìofd aithneachadh, a cluaidh thar gach uile eòlas, chum as gu 'm bì sibh air bhur lionadh le uile lanachd Dhe. 'Noise dha-fan d'an comas gach uile nithe a dheanamh gu h an barrach ro-phailt' thar gach ni a's urradh sinne iarruidh no smuaineachadh, do reir a' chumhachd a 'ta 'g oibreachadh gu h eifeachdach annainn, Dha-fan gu raibh glòir ann san eaglais trid Jofa Crìofd, air feadh gach uile linn, gu faoghal nan faoghal. Amen.

An Soisgeul. Luc. vii. 11.

AGus tharladh an an la 'n a d'biaigh sin gu 'n deachaidh è chum bhaile d' an goir'ear Nain ; agus chuaidh mòran d'a dheifciobluibh maille' ris, agus fluagh mòr. 'Noise 'n uair a thainig è 'm fogus do gheat a' bhaile, feuch, ghiulaineadh a-mach duine marbh, aon mhac a' mhathar, agus bu bhan-trea'ch ì : agus bha fluagh mòr do *mbuintir* a' bhaile maille ria. Agus 'n uair a chunnaic an Tighearn' i, ghabh è truas mòr dith, agus a dubhairt fè ria, Na guil. Agus thainig è agus bhean fè ris a' ghiulan, (agus sheas iadfan a bha 'g a iomchar) agus a dubhairt fè, O ganaich, a deirim riut, eirich. Agus dh'eirich an duine marbh 'n a shuidhe, agus thósaich è air labhairt : agus thug è d'a mhathair è. Agus ghlac eagal *iad* uile : agus thug iad glóir do Dhia, ag radh, Dh'eirich faidh mòr 'n ar meafg-ne ; agus, Dh'amhairc Dia air a phobull fein. Agus chuaidh 'n t iomradh fo 'mach air-sin air feadh Judea uile, agus na dùthcha m'an cuairt uile.

An feachdamh Dòmhnach deug an deigh na Trionad.

An Urnuigh.

AThighearna, guidhemid ort, gu 'm biodh do ghras do ghna romhain agus 'n ar deigh ; agus gu'n tabhair è oirn an comhnuidh bhì 'g aomadh dh'ionfuidh gach uile dheagh oibre, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. iv. 1.

Uirre sin ata mise prìosanach an Tighearna, a' guidheadh oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do 'n gharm leis an do ghairmeadh sibh ; leis gach uile irioslachd-mintin agus macantas, maille re fad-fhulangas, a' giulan le chèile ann an gradh ; a' deanamh dìchill air aonachd an Spiorad a choimhead ann co-bhann na fiathchaint. Is aon chorp agus ànn Spiorad *ata ann*, amhuil fòs a ghairmeadh sibh ann aon mhuingtain

mhuinghin bhur gairm; aon Tighearna, aon chreidimh, aon bhaiste, àon Dia agus Athair nan uile, a'ta os ceann gach uile, agus annaibhfe uile.

An Soifgeul. Luc. xiv. 1.

AGUS tharladh, mar a chuaidh Jofa gu tigh uach darain àraidh do na Phairifichibh a dh'itheadh bidh air la na fabaid', gu'n raibh iad a' deanamh geur-fhaire air. Agus fèuch, bha duine araidh 'n a lathair air an raibh a' mhèud-blronn. Agus fhreagar Jofa, agus labhair è ris an luchd-lagha, agus ris na Phairifichibh, ag radh, Am bheil è ceaduichte leigheas a dheanamh air la na fàbaid'? Ach dh' fhan iadfan 'n an tofd. Agus air dha breith air, leighis f'è è, agus leig f'è uaithe è. Agus fhreagair f'è iadfan, ag radh, Co agaibhfe, ma thuiteas afal no a dhamh ann flocd, nach tarruing amach gu grad è air la na fabaid'? Agus cha b' urradh iad a fhreagairt a-ris ann sna nithibh sin. Agus labhair è comhad riu-fan a chuireadh, 'n uair a thug è faineas mar a thagh iad na ceud àiteachafuidhe; ag radh riu, 'N uair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na fuidh ann fa cheud aite: 'n teagal gu 'n d' fhuair duin' a's onioraich' na thufa cuireadh uaithe; agus gu 'n d' thig an ti a thug cuireadh dhuits' agus dha-fan, agus gu' n abair f'è riut Thoir aite do 'n duine fo; agus gu 'n tòfaich thus' ann sin le naire air fuidhheadh ann fan ait' a's ìlle. Ach 'n uair a gheibh thu cuireadh, im'ich agus fuidh ann fan ait' a's ìlle; chum 's 'n uair a thig eisean a thug cuireadh dhuit, gu 'n abair è riut, A charaid, fuidh fuas nì 's airde: ann sin gheibh thu onoir ann lathair na muinntir ata 'n an fuidhe air bòrd maille riut. Oir ge b'è neach a dh' ardaicheas è fein, ìslichear è; agus ge b'è neach a dh' ìslicheas è fein, àrdaichear è.

An t-ochdamh Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urmuigh.

A Thighearna, guidemid ort deonuich do d' phobul gràs gu feafamh 'n aghaidh buaithribh an t-saoghail, an dia-bhoil, agus na feola, agus thufa an t-aon Dia a' leantuinn le cridheachaibh agus le inntinibh fìor ghlan, trìd Josa Criofd ar Tighearna, Amen.

An Litir. 1 Cor. i. 4.

A Ta mi toirt buideachais do Dhia a g'na' air bhur fon-fa, air fon gras Dhe a thugadh dhuibhse ann Josa Criofd; air fon gu 'n d' rinneadh faibhir leisibh ann s gach uile ni, ann s gach uile ùr-labhradh, agus ann s gach eòlas: Keir mar a dhaingnicheadh fia'nais Chrìofd annaibh. Ionnas nach 'eil sibh dheir-laimh ann tiodhlac' sam bith; ag feitheamh re foill-feachadh ar Tighearna Josa Criofd: Neach f'òs a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum 's gu 'm bi sibh neo-lochdach* ann la ar Tighearna Josa Criofd.

An Soisgeul. Mhat. xxii. 34.

A N t am do chuala na Phairisich gur chuir f'è na Sàdduisich 'n an tofd, chruinnicheadh iad ann ceann a chèile. Ann sin do chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd *air*, 'g dhearbhadh, agus ag radh, A mhaighfidir, cia i an aithin' a's mó san lagh? A dubhaint Josa ris, Gradhuichidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe, agus le d' uil' inntin. 'Si fo a' cheud *àithne* agus an aithne mhór. Agus *is* cofmhuil an dara ria fo, Gradhuichidh tu do choi-mhearfnach mar thu fein. Ann dà àithne fo ata fuim an lagha uile, agus nam faidhean. Ach aig do na Phairisichibh bli cruinn ann ceann a chèile, dh'fheóraich Josa dhiubh, ag radh, Creud i bhur bar'aillse mu thimchioll Chrìofd? co d'am mac è? a deir iadfan ris, Do Dhaibhi. A deir eafean riu, Cionnas ma feadh a ghoireas Daibhi san spiorad a Tighearna dheth, ag radh,

radh, A dubbairt an Tighearna re m' Thighearna, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'n an stol fuidh d'chosaibh ? Air an adhbhar sin ma ghoireas Daibhi a Thighearna dheth, cionnas is mac dha è ? Agus ni 'm bu chomasach aon neach fhreagrach sam bith a thabhairt air ; ni mo a bha chroidh' aig aon neach (o 'n la sin fuas) ni air bith fheoraich dheth.

An naoitheamh Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, do bhri as t-eug'ais nach urrain sinn do thoileachadh ; deonuich gu tròcairich gu 'n dean do Spiorad naomh ar cridheachan a stiuradh agus a riaghladh ann sgach uile nì, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. iv. 17.

SO uime sin a deiream, agus guidheam am fia'nais an Tighearna, gun sibh a dh' im'eachd a fo fuas mar ata na Geintilich eile ag im'eachd, ann diomhaoineas ann inntin fein, aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'n an coimhich do bheatha Dhe, thaobh an ain-eolais a 'ta annta, tre chruas an chroidhe : Muintir, air dhoibh am mothachadh, a thug iad fein thairis do mhi-nàire, chum gach uile neo-ghloine chur ann gnìomh le cìocras. Ach cha d' fhòghluim sibhse Criofd mar so ; ma chuala sibh è, agus ma theagaisgeadh leis sibh, mar ata an fhìrinn ann an Josa : Gu 'n cuir sibh dhìbh thaobh a' cheud chaithe'-beatha, an sean duine, a'ta truaillich reir nan ainmhianna cealgach : Agus gu 'm bi sibh air bhur nuadhachadh ann spiorad bhur n inntin : Agus gu 'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a 'ta air a chruthachadh a reir Dhe am fireantachd agus am fìor naomhachd. Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearfnach : oir is buill sinn d'a chèile. Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh : na luidheadh a' ghrian air bhur corruich : Agus na tugaibh àite do 'n dia-bhol

bhol. An ti a ghoid, na goideadh à ni's mó: ach gu na fearr leis faothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a'ta maith maith le a làmhaibh fein, chum's gu'm bi aige ni r'a phairteachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh. Na d' thigeadh focal truaidhidh air bith amach as bhur bheul, ach an ni sin a'ta maith chum deadh-fhoghlum, ionnas gu'n toir è gràs do'n luchd eifdeachd. Agus na cuiribh doilgheas air Spicrad naomha Dhe, leis an do chuireadh feula oirbh gu là na saorfa. Biodh gach uile shearbhas, agus corruich, agus fearg, agus gàrrthaich, agus toibheum air an tog'ail uaibh, maille ris gach uile mhirun. Agus bithibh caoimhneil, teochroidheach d'a chèile, a' tabhairt maitheanas d'a chèile, eadhon mar a thug Dia mar an ceudna maitheanas dhuibhse ann Criofd.

An Soisgeul. Mhat. ix. 1.

AGUS air do Josa dol ann luing chuaidh fé thar an uisge, agus thainig fé d'a bhaile fein. Agus fèuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an raibh am pairilis, 'n a luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Josa an creidimh, a dubhairt fé re fear na pairilis, Biodh agad deadh mhifneach, a mhic, ata do pheacaidh air am maitheadh dhuit. Agus fèuch, a dubhairt dream àraidh do no na scriobhuichibh ionnta fein, Ata am fear so a' labhairt blaispheime. Agus air do Josa an smuainteachadh fhaicfin, a dubhairt fé, Creud fa'm bhuil sibh a' smuainteachadh uile ann bhur croidhibh? Oir cia is ufadh a radh, Ataid do pheacaidh air am maitheadh dhuit? no a radh, Eirich agus im'ich? Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bhuil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air an talamh, (a deir fé ann sin re fear na pairilis) Eirich, tog do leabaidh, agus im'ich do d'thìgh. Agus air eirigh dhósan, chuaidh fé d'a thigh fein. Ach ann uair a chunnaic am pobull sin, ghabh iongantas iad, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid sin a cumhachd do dhaoibh.

An fichoid a Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus ro thrócairich, guidhemid ort, gleidh sinn le d' mhor mhaitheas, o gach nà a dh' fheudas cron a dheanamh dhuinn; air bhi dhuinn ullamh ann an corp agus ann anam, gu 'n coillidh sinn gu fuilbhir na nithe sin b'ail leat fian a dheanamh, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. v. 15.

F Euchaibh uime sin gu 'n gluais sibh gu faicilleach, ni h ann mar amadain, ach mar dhaoine glìce, a' fuasgladh na h aimfir', do bhri gu hheil na làith' ole. Air an àdhbhar sin na bithibhse neo-ghlic, ach a' tuigsin creud i toil an Tighearna. Agus na bithibh air mheisg le fion, ann s a' bheil an-barr'; ach bithibh air bhur lionadh do 'n Spiorad: A' labhairt ribh fein ann falmaibh, ann laoidhibh, agus cantaicbh spioradail, a' feinn agus a' deanamh ciuil ann bhur croidhibh do 'n Tighearna, a' toirt buidheachais a ghnà' air son nan uile nithe do Dhia agus do 'n Athair, ann ainm ar Tighearna Josa Crìosd; air dhuibh bhi umhal d'a chèile ann eagal De.

An Soisgeul. Mhat. xxii. 1.

D Ubhairt Josa is cosmhuil Rioghachd Nèimhe re Rìgh araidh, a rinn bainnis phósaich d'a mhac fein, agus chuir fè shearbhanta a ghairm na muintir a fhuaire cuireadh chum na bainnse: ach nior b'ail leo-san teachd. A-ris chuir fè d'an ionnsuidh searbhanta eile, ag radh, Abruibhse ris a' mhuintir d'an d' thughadh cuireadh, Fèuch, do dheafuich mi mo dhinneir: ata mo dhaimh agus mo spreidh bhiadht' air am marbhadh, agus ata gach uile nithe ullamh: thigibh chum na bainnse. Ach do chuir iads' ann suarachas e, agus dh'imich fiad

fiad rompa, fear dhuibh d'a fhearann, agus fear eile chuma cheannuigheachd: Agus rug a' chuid eile *dhuibh* air a shearbhantaibh, agus thug ad easonoir *dhuibh*, agus mharbh fiad iad. Ach air cluimtin *fo* do 'n Rìgh, ghabh fè fearg: agus air cur armailteadh uaithe, sgrios fè an luchd mortaidh ud, agus loisg fè am baile finn. A deir fè ann sin r'a sheirbhifeachaibh, Gu fìrinneach ata a' bhainnis ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhiu iad è. Air an àdhbhar sin im'ichibhfe gus na ròdaibh mòra, agus a lion *dasine*'s a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse. Agus air dol amach do na fearbhantaidh sin air na ròdaibh, chruinnich iad gach uile neach a fhuir iad, eidir ole agus mhaith: agus lionadh *tigh* na bainnse muintir a shuidh chum bidh. Agus air dol a steach do 'n Rìgh a dh'fhaicfin nan Aoidheachan, chunnairc fè ann sin duine aig nach raibh truscan na bainnse uime: agus a deir fè ris, A charaid, cionnas a thainig thusa steach ann so, gun truscan na bainnse umad? Ach dh'fhan eisean 'n a thofd. Ann sin a dubhairt an Rìgh ris na feirbhifeachaibh, Air a cheangal duibh eidir cho: agus làmh, togaibh libh è, agus tilgibh ann an iomall dorchadais è: ann sin bithidh gul agus giofcan fhiacal. Oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha'.

An Dòmhnach thair-fhichiod na deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

GUidemid ort a Thighearna thròcairich, deonuich do d' phobul fìrineach maitheanas agus sìth; chum gu 'm bi iad air an glanadh o'n uile pheacaidh, agus gu 'n dean iad feirbheis dhuit le inntin fhocraich, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. vi. 10.

MO bhràithre bithibh làidir san Tighearna, agus ann an neart a chumhachd-san. Cuiribh umaibh huil' armachd Dhe, chum's gu 'm bi sibh comasach air seasam ann

ann agaidh cuilbheirtidh an diabhoil. Oir ni 'm bheil sinn a' gleachdadh re fuil agus fecil, ach re uachdranachdaibh, re cumhachdaibh, re prionnfaibh dorchadais an t saoghail fo, re aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* ìrda. Uime sin glacaibh d'ar n ionnfuidh uil' armachd Dhe chum 's gu 'm bi sibh comafach air feasamh ann agaidh a' *bhuairibh* fan droch là, agus air dhuibh gach uile nìche a deanamh, chum f. samh. Sea-faibh uime sin, air bhi d'ar leasraidh air an criofrathadh le firinn, agus uchd-èididh na sirentachd umaidh; agus ul-lamhach a' foisgeil na fìoch-chaint, mar bhòrda agaidh air bhur co-faibh, os ceann gach uile ni, a' gnèadh clugaibh sgiath a' chreididh, leis am bi sibh comafach air uile fhaighè teinteach an droch *Spioraid* a chosgadh. Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus clòidheamh an Spioraid, ni a' s' è briathar Dhe: A deanamh ùrnuigh a ghnà' leis gach uile ghnè ùrnuigh; agus ath-chuinge fan Spiorad, agus 'a deanamh faire chum an ni se fein maille ris gach uile bhunachadh, agus guidheadh air son nan naomh uile; agus air mo shon-fa, chum gu tiubhrar dhamh comas labhairt, le fosgladh mo bheoil ann dánachd, chum gu foillsicheam diomhaireachd an t foisgeil: Air son am bheileam a'm' theachdoire ann geimhlibh: chum 's gu labhran gu dàna uime, mar is còir dhamh labhairt.

An Soisgeul. Ioin iv. 46.

BHa duine cumhachdach àraidh, aig an raibh a mhac gu tinn ann Capernaum. 'N uair a chual' eisean gu 'n raibh Josa air teach a Judea do 'n Ghalilee, chuaidh è d'a ionnfuidh, agus ghuidh fè air gu 'n rachadh è fios, agus gu 'n slànuicheadh è a mhac: oir bha è re h uchd bàis. Ann sin a dubhairt Josa ris, Mur fàic sibh comharthaidh agus miorbhuile, cha chreid sibh. A dubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearna, rach fios mun fuigh mo leanban bàs. Dubhairt Josa ris, Im'ich; ata do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Josa ris, agus dh' i-mich fè. Agus am feadh a bhaè fòs a' dol fios, choinnich a sheir-bhifich è, agus dh' innis iad *da*, ag radh, 'Ga do mhac beo. Ann sin dh' fheòraich fè dhuibh an uair ann deachaidh fè 'm feabhras: agus a dubhairt siad ris, An dè air an t feachdmhadh uair dh' fhàg am fiabhras è Mar sin dh' aithnich an t athair gur *bi* an uair sin fein, ann s an dubhairt Josa ris, 'Ga do mhac beo;

beo ; agus chreid è fein, agus a theaghlach uile. 'S è fo a-ris an dara micrbhuil a rinn Josa, 'n uair a thainig sè a Judea do 'n Ghalilee.

An dara Dòmhnach thair-fhichiod an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

ATA sin a' guidhe ort a 'Thighearna, gu 'n coimheadh tu do theaghlach an eaglais ann diaghachd do ghna ; ionnas le do dhèidn gu 'm bi si faor o gach uile thrioblaidibh, agus air a h-aomadh gu cràbhach gu feirbheis a dheanamd dhuit ann deadh oibre, chum glòir t-ainm, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. i. 3.

TA mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh, (a ghná' ann am uile ùrnuighibh air bhur fon-fa uile, le gairdeachas a' deanamh guidheadh) air fon bhur comh-pairt do 'n t foisgeul, o 'n cheud la gus a noife ; air dhamh bhi dearbhla as an ni fo fein, eadhon an ti thósaich deadh obair annaibh, gu 'n coi'-lion sè i gu là Josa Criofd : Eadhon mar is còir dhamfa fo a smuainteachadh umaibh uile, do bhri' gu bheil sibh agam ann mo chroidhe, agus gu bheil sibh uile, 'n ar luchd comh-pairt do m' ghràs-fa, faraon ann mo gheimhlibh, agus ann an seafamh ar fon, agus ann an daingneachadh an t foisgeil. Oir is è Dia m' fhia'nais, cia mèud mo mhiann oirbh uile, ann innibh Josa Criofd. Agus ata mi a' guidheadh fo, eadhon gu 'm b'icdh bhur gràdhfa air a mhèudachadh ni's mò ann còlas, agus ann uile thuigfe : Chum 's gu 'n dearbh sibh na nithe a's fearr ; chum 's gu 'm bi sibh tre'-dhireach, agus gun tuilleadh air bith gu là Chriofd ; air bhur lionadh le toraibh na fireantachd, a 'ta tre Josa Criofd chum glòir' agus moladh Dhe.

An Soisgeul. Mhat. xviii. 21.

DUbhairt Peadar re Josa, A Thighearna, cia minic a pheac-
cuicheas mo bhràir a'm' aghaidh, agus a maitheas mi
dha? *An ann gu ruig an feachdmha' uair?* A dheir Josa ris, Ni
abram riut, gus an feachdmha' uair: ach, gu deich agus tri fichid
feachd uaire. Air an adhbhar sin is cosmhuil rioghachd Nèimh'
re rìgh àraidh, ler b'àill cunntas a dheanamh r'a fheirbhifeachaibh.
Agus an uair a thòsaich fè air cunntas a dheanamh, thugadh a
h-aon d'a ionnsuidh air an raibh aige deich mìle talanna. Ach
do bhri' nach raibh aige ni leis an deanadh è dioladh, dh'àithin
a thighearn' è fein, agus a bhean, agus a chlann, agus gach
uile nithe bha aig' a reiceadh, agus dioladh a dheanamh. Air
an adhbhar sin do thuit an feirbhifeach sin sìos, agus rinn fè
umhlachd dha, ag radh, A Thighearna, dean foighidin rium,
agus iocaidh mi dhuit an t iomlan. Ann sin air do thighear-
na an òglaoich sin truas mòr a ghabhail ris, leig fè a chead da,
agus mhaith fè na fiacha dha. Ach air dol do 'n t feirbhifeach
sin fein amach, fhuair è h-aon d'a choi'-fheirbhifeachaibh, zir
an raibh aige ceud pèghinn: agus air dha làmh a chur ann,
rug fè air scornach *air*, ag radh, Ioc dhamh na bhuill agam
ort. Agus air tuiteam d'a choi'-fheirbhifeach sìos aig a cho-
faibh, ghuidh fè air, ag radh, Dean foighidin rium, agus
iocfuidh mi an t iomlan duit. Agus nior b'àill leis sin *sin*:
ach air imtheachd dha do thilg fè am prìosun è, gus an iocadh
fè na fiacha. Agus an uair a chunnaic a choi'-fheirbhifich-
sin na nithe do rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thainig
iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearna gach ni a rinneadh.
Ann sin air d'a thighearn' a ghairm, a dubhairt fè ris, A
dhìoch fheirbhifich, mhaith me dhuit na fiacha ud uile, do
bhri' gu 'n do chuir thu impìdh orm: Nach bu chòir dhuitse
mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choi'-fheirbhifeach
fein, amhail mar a rinn mise tròcair ortsa? Agus air ga-
bhail feirge d'a thighearna, thug fè do na ceufadoiribh è,
gus an iocadh fè fhiacha uile dha. Agus mar sin do ni m'
Athair neamhuidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhuir
croidhibh d'a bhràthair an cionta.

An treas Dòmhnach 'air-fhichiod an deigh na
Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe ar neart agus ar dion, is tu ughdar gach uile dhia-ghachd; guidhemid ort, bi ullamh gu eifdeachd ri urnuighean cràbhach t eaglais; agus deonuich na nithe a dh'iar-ras sinn gu creidmheach, gu 'm faigh sinn iad gu h eifeachdach, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. iii. 17.

A Bràithaire, bithibhfe le chèile 'n ar luchd-leanmhuin orm-fa, agus thugaibh an aire dhoibhsin at 'a gluafachd' air an dòigh sin, mar fàta sinne 'n ar eisempleir agaibh. (Oir ata mòran a' gluafachd, mu 'n do labhair mi gu minic ribh, agus mu 'm bheil mi 'noise, eadhon a' gul, a' labhairt ribh, *gur h iad* naimhde crann-ceufaidh Chriofd: D'an deireadh bhì air an sgrìos, d'an dia am brù: aig am bheil an glòir 'n an nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh) oir ata ar coinbhearfaid-ne air neamh, an t ionad as am bheil dùil againn f'òs ris an t Slànuì'-fhear, an Tighearna Josa Criofd: Neach a chruth-atharràicheas ar corp dìbli, chum gu 'n deanthar è co'-chosmhuil r'a chorp glòmhòr fein, a reir an oibreachaidh leis am bheil è comafach air na h uile nithe a chur fa cheannfal fein.

An Scisgeul. Mhat. xxii. 15.

A Nn sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh siad comhairle cionnas a dh'fheudadh iad eisean a ribeadh 'n a chainnt. Agus chuir siad d'a ionnfuidh an deisciobuil fein, maille re luchd leanmhuin Ioraith, ag radh, A mhaighisdir, ata fhios aguinn gu bhuil thu teagasg slige Dhe ann am f'irinn, agus nach bhuil fuim agad do duine air bith: oir ni 'm bhuil thu ag amharc air pearsuibh dhaoine. Uime sin innis dhuinne do bhar'ail, Am bhuil è ceaduicht' cìs a thaibhairt do Cheasar,

no nach bhuil? Ach air tuigfin am mioruin a dh' Jofa, a dubhairt fè, Creud fa'm bhuil sibh ga m' bhuaireadh, a chealgoirean? Nochduibh dhamh-fa airgid na cìse. Agus thug iad d'a ionnfuidh peghinn. Agus a dubhairt fè riu, Cia dha a bhuineas an iomhaidh fo, agus an scriobhadh *ata n'a timchioll*? A deir iadfan ris, Do Cheafar. A deir eisean riu ann sin, Thugaibh uime sin do Cheafar na nithe 's le Ceafar; agus do Dhia, na nithe 's le Dia. Agus air dhoibh *fo* a cluinnfin, ghabh fiad iongantas, agus air dhoibh fhàgail, dh'imich iad rompa.

An ceathramh Domhnach 'air-fhìochiod an deigh na Trionaid.

An Uruigh.

O Thighearna, guidhemid ort, fuasgail do phobul o'n cionntaibh; ionnas le d' mhor mhaitheas gu 'm bi sinn uile air ar saoradh o chuibhrich nam peacanna sin, a rinn sinn trid ar laigse. Deonuich dhuinn fò, O Athair neamhaidh, air fga Jofa Crìofd, ar Tighearna agus ar slanui fhear beannuichte. Amen.

An Litir. Col. i. 3.

THa sinn a' toirt buidheacheas do Dhia, agus Athair ar Tighearna Jofa Crìofd, a' sìr-dheanamh ùrnuigh air bhur fon-fa: O chuala sinn iom-radh air bhur creidimh-fe ann Jofa Crìofd, agus air *bhur* gràdh do na naomhaibh uile; air fon an dòchais a'ta air a thasgaidh fa'r combair-fe air neamh, air an cuala sibh iom-radh roinne ann am focal f'irinn an t foisgeil: A thainig d'ar ionnfuidhfe, mar ann fan t saoghal uile, agus a'ta tabhairt toraidh uaithe, mar *ata è deanamh* mar an ceudna 'n ar measgfa, o'n lá ann cuala sibh è, agus san d' fhuair sibh eòlas air gràs Dhe ann am f'irinn. Reir fòs mar a dh'fhoghlaim sibh o spaphras ar co'-lheirbhifeach gràdhach-ne, neach a 'ta air bhur fon-fa 'n a mhinisteir dìleas do Chrìofd; a chuir ann cèill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-fa ann fan Spiorad. Air an èdhbhar fo, ni bheil sinne fòs a' fguir, o 'n là a chuala sinn è, do deanamh ùrnuigh air bhur fon-fa, agus a ghuidheadh gu 'm biodh sibh air bhur lionadh le eòlas a thoil-sin, fan uile ghliocas agus thuigse spioradail. Chum gu 'n gluaiseadh sibh

gu

gu cubhaidh do 'n Tighearna chum gach uile thoileachadh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann eòlas De; air bhur neartachadh leis an uile neart a reir a chumhachd ghèormhoir-sin, chum an uile fhoighidias agus fhad-fhulangas maille re gàirdeachas; a' tabhairt buidheachais do 'n Athair, a rinn sinne iomchu'idh chum bhì 'n ar luchd co'-pairt do oighreachd nan aomh san t folus.

An Soisgeul. Mhat. ix. 18.

A Ir do Jofa bhì a' labhairt nanithe-fe riu, fèuch, do thainig uachdaran àraidh, agus thug fè onoir dhò, ag radh, Thuair m'inghean bàs air ball: ach thig-fe agus cuir do làmh uirre, agus bithidh si beo. Agus air eirigh do Jofa, lean fè fein agus a dheisciobuil è. (Agus fèuch, do thainig bean, air an raibh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùl-thaobh, agus bhean si re iomall eadaich. Oir a dubhairt si innte fein, Ma bheanas mi ach re eadach, bithidh mi slàn. Ach air tionndadh do Jofa m'an cuairt, chunnaic fè i, agus a dubhairt fè, Inghean, biodh agad deadh mhifneach; slànauich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin amach) agus an uair do thainig Jofa gu tigh an Uachdarain, agus a chunnaic fè an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh tòirm *bhròin*, A dubhairt fè riu, Im'ichibh romhaibh, oir ni 'm bhuil an nìonag marbh, ach 'n a codal. Agus rinn iad gàire *le fanoid* ris Ach an uair churadh a chuideachd amach, chuaidh fè a steach, agus rug fè air làimh uirre, agus dh'eirich an nìonag. Agus chuaidh iomradh sin amach air feadh na talmhain sin uile.

An cuigeamh Domhnach 'air fhiochiod an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort, duisg suas tograidh do phobuil treibh-dhireach, ionnas air dhoibh toradh dheadh oibre thoirt amach gu pailt, gu 'm faigh iad mòr luigheachd uait-sa, trid Jofa Cricfd ar Tighearna. Amen.

Air

Air son na Litir. Jer. xxiii. 5.

FEuch, thig na laethibh, a deir an Thighearn, ann fan tog mi suas do Dhaibhi meanglan fhìrineach, agus riaghlaidh Rìgh agus foirbhichidh fè, agus cuiridh fè breitheanais agus ceartas an gnìomh ann fan talamh. 'Na laethibh-san bidh Juda air a fhàbhaladh, agus gabhaidh Israel comhnuidh gu fearuinte; agus is fe fo ainm, leis am bi fè air a ghairm, AN TIGHEARNA AR FIREANTEACHD. Uime sin fèuch, thig na laeth, a deir an Tighearna, ann 's nach abair iad tuille, gu mairreadh an Tighearna, a thug clann Israel suas amach a' talamh na h-Eiphte; ach, gu mairreadh an Tighearna, a thug suas agus a thèoruich sìochd tigh Israel amach as an tirtuath, agus as gach uile dhuthaich ann fan d' iomain mi iad, agus ni iad comhnuidh nan' tir fein.

An Soisgeul. Join vi. 5.

A Na sin 'n uair a thog Josa suas a shùile, agus a chunnaic fè gu 'n d' thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnuidh, a deir fè re Philip, Cia 'n t' àit' as an ceannaich sinn aran chum gu 'n itheadh iadfan? Agus a dubhairt è fo 'g a dhearbhadh: oir bha fhios aige fein ciod a dhèanadh e). Freagar Philip è, Cha lèòr dhoibh luach dha theud pèghinn a dh' aran, chum 's gu 'n gabhadh gach aon aca beagan. A dubhairt a h aon d'a dheiscioblubh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris 'Ia òganach ann so, aig am bheil cuig aran eòrna, agus dà iasg beaga: ach ciod iad so a' measg na h uiread? Agus a dubhairt Josa, Thugaibh air na daoineibh fuidhe fios. 'Noise bha mòran feoir ann fan aite. Air an àdhbhar sin shuidh na daoine fios, àireamh timchioll chuig mìle. Agus ghlac Josa na h aran, agus air breith buidheachais da, roinn fè air na deisciobuil orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h iasgaibh beaga, mhèud 's a b' àill leo. 'N uair a fhàicidh eadh iad, a dubhairt fè r'a dheisciobluidh, Cruinnichibh an biadh briste 'ta thuilleadh ann, chum 's nach caillthear a bheir. Air an àdhbhar sin cruinnich siad è r'a chèile, agus lion iad dachliabh-dheug do sbruileach nan cuig aran eòrna, a bha dh' fhaigheall aig a' mhuintir a dh' ith. Ann sin 'n uair a chunnaic na daoine ud am miorbhuil a rinn Josa, a dubhairt siad, Gu fìrinneach is è fo am fàidh ud a bha gu teachd chum an t' faoghal.

¶ Ma bhios tuille do dhomhnach roimh na h-Adhbheint, bidh feirbheis cuid do na domhnachaibh sin ata air am fagail an deigh an taisbenidh air an toirt a' feach a dheanamh suas a mhead 's ata air chall ann fo; agus ma bhios no s'urtha bhios am fuidhalach air am fagail as; ma feadh, as gu 'm bi an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul fa dheireadh fo, daonan air an gnathachadh air an domhnach a's faigfe roimh an Adhbheint.

La a' Naoinh AINDREA.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, a thug a leithid do ghr s do d' Abdail naomh Aindrea, a' s gu'n d'thug è umhlachd chroidheil do ghairm do Mhic Iosa Crìofda, agus gu 'n do lean fe è gun mhoille: deonuich dhuinn uile; air bhi dhuinn air ar gairm le t-fhocal naomh, gu'n tabhair sinn sinne fein suas gu h-umhla chum t-àitheantan naomh a choi'ionadh, trid a n-Iosa Crìofd cheudna ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rem. x. 9.

MA dh' aid'icheas tu le d' bheul an Tighearna Iosa, agus ma chreideas tu ann do chroidhe, gur thog Dia o na marbhaibh è, sabhalar thu. Oir is ann leis a' chroidhe a chreidear chum sireantachd, agus leis a' bheul a dh' aid'ichear chum flainte. Oir a deir an sgrìobhtair, Ge b'è neach a chreideas ann-san, cha nàradhear è. Oir cha 'n 'eil eidear dhealachadh eidear an t Judhach agus an Grengach; oir an t aon Tighearna a 'ta os-cionn gach uile, tha è faibhir do gach uile a ghairmeas air. Oir ge b'è neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, sabhalar è. Ach cionnas a ghairmeas iad air sin ann s nach do chreid iad? agus cionnas a chreideas iad ann san ti air nach cum' iad *ionradh*? agus cionnas a chluinneas iad gun fearmonùiche? Agus cionnas a ni iad fearmoin, mur cuir'ear iad? mar ata è sgrìobhta, Cia sgiamhach cofa na muintir sin a 'ta fearmonachabh soisgeil na sìothchaint, a 'ta toirt sgeil aoibhneich air nithibh maithè! Ach cha raibh iad uile umhail do'n t soisgeul. Oir a deir Esaias, A Thighearna, co a chreid ar n aithris-ne? Uine sin, is ann o eisdeachd a thig

thig creidimh, agus eisdeachd tre fhocal De. Ach a deiream, Nach cual' iad? Chuala gu deimhim, chuaidh 'm fuaim air feadh gach tìr' amach, agus am briathra gu omallaibh an domhain. Ach a deiream, nach raibh fios aig Israel? Air tùs, a deir Maois, Cuiribh mi èud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nau Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigfeach cuiribh mi fearg oirbh. Ach ata Efaias ro-dlùana, agus deir sè, Fhuaradh mi leo-fan nach d' iarr mi; dh' fhoillsicheadh mi dhoibhsin nach d' fhiosraich air mo shon. Ach re Israel a deir sè, fhìn mi 'mach mo làmh an rè an là gu h iomlan re pobull eas-umhal agus a labhras a'm' aghaidh.

An Soisgeul. Mhat. iv. 18.

A Ig im'eachd do Iosa re taoibh fairge na Galilee, chunnaic sè dias bhràithre, Simon, d' an goirthear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn fan fhairge: (oir b'iasgairibh iad). Agus a deir se riu, Leanajbh mise, agus ui mi iasgairidh air daoibh dhibh. Agus air faghail an lionua air ball dhoibh, lean siad eisean. Agus air trial da as sin, chunnaic sè dias eile bhràithre, Seumas *mac* Shebedee, agus Eoin a bhrathair, ann luing m'aille r' an athair Sebedee, ag caramh an lionta: agus ghairm sè iad. Agus air faghail na luinge, agus an athar dhoibh air ball do lean siad è.

Naomh TOMAIS an t-Abf-dail.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanach, a leig le t-Abf-dail naomh Tomais eis-eirigh do Mhic a chuir ann teagamh, chum gu 'n biodh a' chreideamh na 's mo air a dhain'eacha'; Deonuich dhuinne creidsin' ann do Mhac Iosa Crìosda co iomlan, agus gun amharas air bith, ionuas nach be ar creideamh gu brath air a chrenachadh an a d lathair. Eisd ruinn, O Thighearna, trid an Iosa Crìosd cheudua, ga 'n rabh a maille reutfa agus ris an Spiorad Naomh,

Naomh, gach uile onair agus gloir, nis agus gu fìorruidh. Amen.

An Litir. Ephes. ii. 19.

'N Oise uime sin cha'n 'eil sibh ni 's mò 'n ar coimhich agus 'n ar coigrich, ach luchd-aon-bhaile ris na naomhaidh, agus 'n ar muintir-teaghlaich Dhe; agus ata sibh air bhur tog'ail suas air bunadh nan abstol agus nam faidhean, air bhi do Iosa Crìosta fein 'na *chloich*-chion na h oisinn; ann s a' bheil an aitheabh uile, ceangailte gu ceart r'a chèile, a' fas suas chum bhì 'n a teampull naomha san Tighearna: Ann am bheil sibhse mar an ceudna air bhur co'-thog'ail suas chum bhì 'n ar tigh comhnuidh do Dhia trid an Spioraid.

An Soisgeul. Eoin xx. 24.

CHa roibh Tomas, aon do 'n da-fhear-dheug, d'an goir'ear Didimus maille riu n uair a thainig Iosa. Uime sin a dubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearna. Ach a dubhairt eisean riu, Mur faic mise aileadh nan tairngean 'na lamhaibh, agus mur cuir mi mo mhèur ann aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo lamh 'n thaoibh, cha chreid mi. Agus ann ceann ochd laith' 'n a dhiaigh sin, bha a dheisciobuil a-ris a stigh, agus Tomais maille riu; thainig Iosa, agus na dorfa duinte, agus fhuas è fa mheadhon, agus a dubhairt fè, Sith dhuibh. 'Na dheigh sin a dheir fè re Tomas, Cuir ann fo do mhèur, agus feuch mo lamhan; agus sìnn ann fo do lamh, agus cuir a'm' thaoibh i; agus na bi mi-chreid'each; ach creid'each. Agus fhreagair Tomas, agus a dubhairt fè ris, Mo Thighearna agus mo Dhia. Deir Iosa ris, Air so'n gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu: 's beannuicht' iadfan nach faca, agus a chreid. Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhiorbhuilibh eile an fì'nais a dheisciobul, nach 'eil fgrìobhta san leabhar fo. Ach ata iad so fgrìobhta, chum gu'n creideadh sibh gur è Iosa an Crìost Mhac Dhe, agus ag creidfin dhuibh, gu'm biodh agaibh beatha trid ainm-se.

Iompochadh N. PHOIL an Diaghair.

An Urnuigh.

O Dhe, do thug air folus an t-Soifgeul dealra feadh an t-faoghail uile, le fearmanachadh an Absdail bheannuichte Naomh Pòl; guidheamaid ort, deonuich, air dhuinn cuimhne do bhi againn air iompochadh iongantach-fan, gu'n taisbein sinn ar buidheachas dhuit-fe air son a' nì chudna, le bhi leanachd an fhoghlum naomh do theagaisg è, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Cniomh. ix. 1.

A Gus air bhi do Shaul fos a' feideadh bagraidh, agus ar ann aghaibh dheisciobuil an Tighearna, chuaidh è chum an ard-shagairt. Agus dh' iarr è litriche uaithe gu Damascus chum nan sionagog, chor nam fuigheadh è aon neach do 'n t flighe so, co aca bu daoine no mnai iad, gu'n d' thugadh è leis ceangailte gu Hierufalem iad. Agus ag im'eachd dha, tharladh gu'n do dhruid è re Damascus; agus dhealraich gu h obann mu 'n cuairt air folus o neamh. Agus air tuiteam dha air an talamh, chuala fè guth ag radh ris, A Shauil, a Shauil, c'ar son ata thu a' geur-leanmhuin ormfa? Agus a dubhairt eisean, Co thu, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna, Is mise Iosa air am bheil thusa a' deanamh geur-leanmhuin: Is cruaidh dhuitse breabadh ann aghaidh nan dealg. Agus air dha-fan bhi air chrith agus lan ua'bhainn, a dubhairt fè, A Thighearna, ciod is aill leat mise a dheanamh? Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus rach a steach do'n bhaile, agus innfear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh. Agus sheas na daoine bha 'g im'eachd maille ris gun chainnt, ag cluintin a' ghutha, ach gun neach air bith f haicfin. Agus dh'eirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha'n fhaca fè neach air bith; ach air dhoibh breith air a laimh, threòraich siad e gu Damascus. Agus bha è trì laith' gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'ol è ni air bith. Agus bha deisciobul araidh ann Damascus, d'am b' ainm Ananias, agus a

dubhairt an Tighearna, rifean ann am foillseachadh, Ananias. Agus a dubhairt eisean, Fèuch, *ats* mi 'n so a Thighearna. Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus im'ich do 'n t fraid, d' an goir'ear Dìreach, agus iar ann an tigh Iudais, *duin'* o Tharsus d'an goirthear Saul; oir fèuch, ata e re ùrnuigh. Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d' an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a lamh' air, chum gu 'm fuigheadh e a radharc. Ann sin fhreagair Ananias, A Thighearna, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lion olc a rinn se do d' naomhaibh ann Ierusalem: agus ata ann fo aige ùghdaras o uachdranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a 'ta gairm' air t ainm. Ach a dubhairt an Tighearna ris, Im'ich: oir is foitheach taghta dhamh-fa è, chum m'ainm a ghiulan am fia'nais nan cinneach, agus righridh, agus chloinn Israeil. Oir nochdaidh mise dha cia meud na nithe a's eigin da fhulang air sga' m' ainmse. Agus dh'imich Ananias, agus chùaidh e steach do 'n tigh; agus ag cur a lamhan air, a dubhairt fè, A bhrathair Shaul, chuir an Tighearna (*eadhon* Iosa a dh' fhoillsicheadh dhuitse ann s an t slioghe air an d' thainig thu) mise chum gu 'm fuigheadh tu do radharc, agus gu 'm biodh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh. Agus air ball thuit o shuilibh amhuil lannan; agus dh'aifigeadh a radharc dha gun dail, agus air dha eirigh, bhaisteadh è. Agus air gabhail bidh dha, neartaicheadh è. Ann sin bha Saul laith' araidh maille ris na deiscioibliubh a bha ann Damascus. Agus air ball shearmonaich sè Criofd ann sna sionagogaibh, gur eisean Mac Dhe. Ach bha gach uil' a chual' e fa ua' bhas, agus a dubhairt siad, Nach è so eisean a bha sgrìos ann Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thainig ann so chum na crìche sin, gu'n d' thugadh sè ceangailte iad dh'ionnfuidh uachdaran nan sagart? Ach bu mhoid a neartaicheadh Saul, agus chuir sè gu h amhluadh na h Iudhaich a bha chomhnuidh ann Damascus, a' dearbhadh gur è so an Criofd.

An Soisgeul. Mhat. xix. 27.

FHreagair Peadar, agus a dubhairt se ri Iosa, Feuch, do threig sinne gach uile nithe, agus lean sinn thusa; air an adhbhar sin creud a gheibh sinn? Agus a dubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, sibhse a lean mise ann san athghineamhuin, 'n tra' shuidheas Mac an duine air caitbir a ghlòire fein, gu'n fuidh sibhse mar an ceudna air dà-chaitir-dheug,

dheug, a' tabhairt breith air dà-threibh-dheug Ifracil. Agus ge b'è neach a thrèig tighe, no bràithre, no pearaiche, no Athair, no Mathair, no bean-phofda, 'no clann, no fearann air sgath m'ainmse, gheibh fe a' cheud uiread agus a' bheatha mhairtheanach mar oighreachd. Ach ata mòran air thoiseach, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

Taisbeanadh Chrìofd ann san Teampul, d' an goir-ear gu coitchion, Glanadh na h-Oigh Muirre.

An Ùrnuigh.

A Dhe uile chumbachdaich agus shiorruidh; thà'finn gu h-umhla a' guidhe do mhòrachd, ionnas mar a bha t-aon-ghin Mhic air an la fo air a thaisbeanadh f-an teampull ann am brìgh ar feola; gu 'm bi sinn-ne mar an ceudna air ar taisbeanadh a' d' lathair-fe le cridheachaibh geamnìdh agus fìor ghlan, leis an ti cheudna do Mhac Josa Crìofd ar Tighearna. Amen

Air son na Litir. Mal. iii. 1.

FEach cuiridh mi mo theachdaire mach, agus ulluichidh è an t-slighe romham: agus thig an Tighearna ata sibh aig iarraidh d'a theampull fein gu hobann; eadhon Teachdaire a' chumhnant, ann s am bheil toil agaibh; feuch, thig fe, a deir Tighearna nan sluagh. Ach co dh' fheudas la a theachd a ghiulan? agus co sheafas a nuair a dh' fhoillficheas fe è fein? oir is cosmhùil è ri teine fir glanaidh, agus ri siapan fear-gealuicheadh. Agus suighidh fe mar fhear leagha agus mar fhear-glanadh airgid; agus glanuidh fe Mic Lebhì, agus sgùraidh fe iad amhail òr agus airgiod, chum gu 'n ofrail iad do'n Tighearna ofrail ann am fireantachd. An sin bithidh ofrailean Juda agus Jerusaleam taitneich do 'n Tighearna, mar ann sna laeth o thean, agus mar ann sna bliadhnuidh roimhe fo. Agus thig mi fogas dhuibh e hum breitheamhnais agus bithidh mi a' m' fhiadhnais luth an aghaidh luchd-fiosachd,

agus

agus an aghaidh adhaltranach, agus an aghaidh luchd-mhionnan-eithich, agus an aghaidh an dream do ni foirneart air an fhear-tuarafdail 'n a dhuais, air a bhaintreach, agus air an dileachdan, agus a thiontas air falbh an coigreach o chòir, agus nach gabh eagal romham fa, a deir Tighearna nan sluagh.

An Soisgeul. Luc. ii. 22.

AGus an uair a choi'-lionadh laith' a glanaidh, a reir lagh Mhaois, thug iad eisean gu Hierusalem, chum a thaisbeanadh do 'n Tighearna, (mar ata è sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud ghin mic a dh'fhosglaas a' bhrù, goirthe-ar naomha do'n Tighearna è.) Agus a thabhairt iobairt a reir mar a deirthe-ar ann lagh an Tighearna, Paidhir thurtuir, no da cholman òga. Agus feuch, bha duine ann Hierusalem, d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine fo ionnraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige re folas Israeil; agus bha 'n Spiorad Naomha air. Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh', nach faiceadh é bas, gus am faiceadh fe Chrìosd an Tighearna. Agus thainig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: agus an uair a thug na paranta' an leanabh Iosa a stigh, chum's gu'n deanadh iad air a shon a reir gnathuchadh an lagha, Ann sin ghlac eisean air a ghairdinibh e, agus bheannuich fe Dia, agus a dubhairt e, Anois', a Thighearna, ata thu leigeadh do d'shearbhant *subhal* ann sith, a reir t' fhocail. Oir chunnairc mo shuile do shlainte; a dh' ull' uich thu roimh ghinuis nan uile phobull: Solus a shoillsicheadh nan Geintileach, agus gloir do phobuill Iraeil. Agus ghabh Ioseph agus a mhathair iongantais ris na nithibh a labhradh uime. Agus bheannuich Simeon iad, agus a dubhairt fe re Muire a mhathair, Feuch, do chuireadh an leanabh fo chum tuiteam agus eiseiridh mhòrain ann Israel; agus 'na chomharth' a labharar 'na aghaidh: (Agus fos theid cloidheamh tre d' anam-fa fein) chum's gu'm foillsichear smuaintidh croidheacha mhòrain. Agus bha fos Anna ban fhaidh, inghean Phanael, dothreibh Afer; agus bha i ro aosmhor, agus chaith i feachd bliadhna maille re fear o am dh'i bhi 'na h'òigh. Agus bu bhain-trea'ch i mu thimchioll ceithir bliadhn' agus ceithir fichead a dh' aois; neach nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh feirbhis *do Dbia* a la agus a dh'oidhch' le trosgadh agus le h' ùrnuigh. Agus air teachd dh'ise a stigh fa cheart uair sin fein, thug i moladh do'n Tighearna, agus labhair si m'a thimchioll riu-san uile aig an
raich

raibh dùil re faorfa ann an Ierufalem. Agus 'n uair a choil-ion iad na h uile nithe a reir lagh' an Tighearna, phill iad do 'n Ghalilee, d'am baile fein Nafaret. Agus dh'fhas an leannabh, agus neartuicheadh ann spioraid e, air a lionadh le glòcas; agus bha ghrafa Dhe air.

La N. MATTHIAS.

An Urnuigh.

ODhe uile chumhachdaich, a roghnuich do sheirbheifeach firneach Matthias do chum a bhi ann aireamh an da Abfdail dheug, ann aite an troit'eir Judas; Deonuich, air bhi do d' Eaglais do ghna air a gleidheadh o Abfdolaibh breigeadh, gu bi si air a h-orduchadh agus air a stiuradh le luchd teagaisg threibh dhirich agus firneach, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air fua na Litir. Gniomh. i. 15.

ANn fua laithibh fin dh'eirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus a dubhairt se, (b'e aireamh nan ainmeanna bha lathair, mu thimchioll ceud agus fichead) Fheara agus a bhraithre, b'eigin an sgriobtuir fo bhi air a choil-ionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le bheul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'n a cheann-iuil aca-san a ghlaic Jofa. Oir bha e air aireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibrionn do 'n mhinistireiltachd fo. 'Noife cheannaich am fear fo fearann le duais na h ea-corach; agus air dha tuiteam ann coinhair a chinn, sgain e fa mheadhon, agus bhruchd a mhionach uile amach. Agus riuncadh fo aithnichte do luchd-aiteachadh Ierufaleim uile; ionnas gu'n goir'ear do 'n fhearan fin 'n an cainnt fein, Aceldama, fin re radh Fearann na sola. Oir ata e sgriobht' ann an leabhar nan falm, Biodh aite conhnuidh 'n a fhafach, agus na gabhadh neach sam bith tamh ann; agus Glacadh neach eile a dhreachd. Air an adhbhar sin is coir a h aon do na daoineibh sin a bha maille ruinne, re na h ainm' sin uile ann deachaidh Jofa ar Tighearna a steach agus

amach 'n ar meafg-ne, Ag tionnsgnadh o bhaisleadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uaimm è, bhi air a dheanamh 'n a fhianais air eifeirigh-sin maille ruinne. Agus dh'òrduich iad dias, Joseph d'an goir'ear Barfabas, d'am bu cho'-ainm Justus, agus Mattias. Agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, a dubhairt siad, Thusa a Thighearna, d'an aithne croidheacha nan uile dhaoine, foillsich co do 'n dias so a thagh thu, A ghabhail cuibhrinn do 'n mhinistireileachd agus do 'n abstolachd so, o 'n do thuit Judas le feachran, chum gu 'n rachadh fè gu àite fein. Agus thilg iad an croinn; agus thuit an crann air Mattias, agus bha fè air àireamh maille ris an aon-abstol-deug.

An Soisgeul. Mhat. xi. 25.

ANn fan àm sin fhreagair Josa agus a dubhairt fè, Bheirim buidheachas dhuit, o Athair, a Thighearna nèimh' agus talmhain, air son gu d'fhoillsigh thu na nithe sin o dhaoineibh eagnuidh agus tuigfeach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanbuibh. A feadh, Athair do bhrìgh gur a b'ann mar sin a bha do dheadh thoilse. Ata gach uile nithe air an tabhairt thairis dhamb-sa o m' Athair: agus ni h aithneadh do neach air bith a' Mac ach an t Athair: ni mo is aithne do neach air bith an t Athair, ach a' Mac, agus gach aon d'an àill leis a' Mhac f'hoillsicheadh. Thigibh a' m'ionnsuidhs' uile ata re faothair, agus fui' throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh. Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlomaibh uam, oir ata mise macant' agus umhal ann croidhe: agus gheibh sibh fois d'ar n anmaibh. Oir ata mo chuingse so iomchar, agus ata m'uallach catrom.

An Teachdaireachd gus an an Oigh Bheannuichte
MUIRÉ.

An Urntigh.

OThighearna, guidhinid ort, dòirt do ghràs ann ar croidheachaibh, ionnas mar do fhuair sinn fios air feoilghabhail do Mhic Josa Criofd le teachdaireachd aingil; mar
fin

fin gu 'm bi sinn, le chèusa agus le bhàs, air ar toirt chum glòir ais-eirigh-sin, trid an Josa Criofd cheudna ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Ijai. vii. 10.

Tuille eile, labhair an Tighearna a rithist ri Ahas, ag radh, Jarr comhara air an Tighearna do Dhia; iarr è ann san doimhneachd fhos, no sann airde shuas, ach a dubhairt Ahas, cha 'n iarr mi, agus cha chuir mi buaireadh air an Tighearna. Agus a dubhairt s'è, Eisdibh a nise, O thigh Dhaibhi, a' nì suarach libh-se campar a chur air daoine, ach an cur sibh campar air mo Dhia-fa mar an ceudna? Air an aobhar sin bheir an Tighearna fein comhara dhuibh, Feuch, torruichidh Maighdion agus beiridh s'ì Mac, agus bheir iad Immanuel a dh'ainm air. Im agus mil a dh'itheas è, do chum gur h-aithne dha an t olc do dhiulta, agus a maith do roghnachadh.

An Seisgeul. Luc. i. 26.

AGus ann san t feathadh mìos, chuireadh an t Aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do 'n Ghalilee, d' an b'ainm Nafaret, dh'ionnsuidh òigh a bha fa cheangal pòsaidh aig fear d' an b'ainm Joseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'è ainm na h òighe Muire. Agus air dol a steach do 'n Aingeal d'a h ionnsuidh, a dubhairt s'è, Fàilte dhuit, o thuia d' an do nochdadh mòr-fhàbhar, ata 'n Tighearna maille riut: is beannuicht' thu a' measg bhan. Agus an uair a chunnaic si e, bha i fa thrioblaid inntin air son na cainnte so, agus a' reafu-nachadh creud a' ghnè altacha-beatha dh'fheuda' bli 'n so. Agus a dubhairt an t aingeal ria, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu gràsa o Dhia. Agus fèuch, gabhaidh tu a' d' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Josa dh' ainm air. Bithidh s'è mór, agus goirthear Mac an 'Ti a's ro-airde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha rìgh chaithir athac fein Dhaibhidh. Agus bithidh s'è 'n a Rìgh air tigh Jacob gu bràth, agus cha bli crìoch air a rioghachd. Agus a dubhairt Muire ris an aingeal, Cionnas a bhitheas so, do bhri' nach 'èit aithne agamsa air duine? Agus fhreagair an t Aingeal agus a dubhairt s'è ria, thig an Spiorad naomha ort, agus cuiridh cumhachd an 'Ti a's airde sgàil ort: uime sin an ni naomha sin a bheirthear leat, goirthear Mac De dheth. Agus fèuch, do bhan.

bhan-charaid Elifabet, ata i fe fein torrach air mac 'n a fein aois; agus 's è fo an feathadh mìos dh'ife d' an goirteadh bean aimrid. Oir ni 'm bheil ni sam bith do dheanta do Dhia. Agus a du-bhairt Muire, Fèuch ban-oglach an Tighearna, biodh è dhamh-fa reir t fhocail. Agus dh'fhalbh an t aingeal uaipe.

La N. MHARCUS.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumbachdaich, do theagaisg t-eaglais naomh le foghlam neamhuidh do shofgeulaich Marc naomh; tabhair dhuinne gràs, chum nach bi sinn mar chloinn bhig air luafgadh leis gach oisig do theagaisg dianhain, ach gu 'm bi sinn air ar daingeachadh ann am fàirinn do shofgeil naomh, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eplaf. iv. 7.

A Ch thugadh gràs do gach aon againn a reir tomhais tiodh-laic' Chriofd. Uime sin a deir sè, Air dol suas da ann àird, thug è bruid am braighdeanas, agus thug sè tiodhlacaidh do dhaoimibh. (Noise gu 'n deachaidh è suas, creud è ach gu 'n deachaidh è air tùs fios gu ionadaibh iochdrach na talmhain? An ti a chuaidh fios, is è sin fein è a chuaidh suas mar an ceudna gu ro-àrd os ceann nan uile neamha, chum gu 'n Bonadh è na h uile nithe) agus thug è droing áraidh, gu bhi 'n an abitolaibh: droing eile, gu bhi 'n an fàidhibh: agus droing eile, gu bhi 'n an foisgeulaichibh; agus droing eile, gu bhi 'n an aodhairibh, agus 'n an luchd teagaisg; chum na naoimh a dheanamh iom-lan, chum obair na ministreileachd, chum tog'ail suas cuirp Chriofd: Gus an d' thig sinn uile ann aonachd d' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhe, chum duine iom-lan, chum tomhais àirde iomlanachd Chriofd: Chum as nach bi sinn o fo suas 'n ar le-nabaibh, air ar tonn luafgadh, agus air ar giù-lan mu 'n cuart leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd chaoine, agus seòltachd chealgach, leis am bheil iad gu h inn-leacaidh a' luidheadh am plaid chum meallaidh; Ach a' labhairt

bhairt na fìrinn an gràdh, gu'm fàs finn suas ann sna h uile nithibh chuige-sin, a's è an ceann, *eadhon* Criofd : O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh trid an nì sin a 'ta gach alt a' toirt uaithe, a reir oibreachadh eifeachdach ann tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thog'ail fein suas ann gràdh.

An Soisgeul. Join xv. 1.

IS mise an fhèineamhuin fhior, agus is è m' Athair an treabhache. Gach uile gheug ionnamfa nach 'eil a' giulan toraidh, bheir sè air falbh i : agus gach uile *gheug* a 'ta tabhairt toraidh, glanaidh sè i, chum as gu 'n giulan i tuilleadh toraidh. 'Nois' ata sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh. Fanaibh ionnamfa, agus mise ionnaibhse. Mar nach urradh a' gheug toradh a thoirt uaipe fein, mur fan i fan fhèineamhuin : cha mhò is urradh sibhse, mur fan sibh ionnamfa. 'S mise an fhèineamhuin, sibhse na geuga : an ti dh'fhanas ionnamfa, agus mise ann-fan, bheir eisean mòr thoradh uaithe : oir as m' eugmhais-fe cha'n urradh sibh aon nì dheanamh. Mur fan neach ionnamfa, 'ta sè air a thilgeadh amach mar ghèig, agus air crìonadh ; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad. Ma dh'fhanas sibh ionnamfa, agus ma dh'fhanas m' fhocail ionnaibhse, iarraidh sibh gach nì a's àill libh, agus nithear dhuibh è. Ann so ata m' Athair air a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse mòr thoradh uaihb, agus bitidh sibh 'n ar deisciobuil dhamh-fa. Mar a ghràdhaich an t Athair mise, 's amhuil sin a gràdhaich mise sibhse : fanaibhse ann am gràdh. Ma choimheadas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am gràdh : mar a -choimhid' mise àitheanta m' Athar, agus ataim a' fantuin 'n a ghradh. Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghairdeachas ionnaibh, agus gu 'm biodh bhur gairdeachas-fa lan.

La N. PHILIP agus SHEUMAIS.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, is i a bheatha fhiorruidh fìor eolas do bhì ort ; deonuich gu 'm bi fìor eolas againn gur h-è do Mhac Jofa Criofd an t-flighe, an fhìrinn, agus a beatha ; chum

air dhuinn ceumana t-Abstala naomh Philip agus Sèumas a leanmhuin, gu'n siubhail finn gu bunailteach san t-slighe a threoruicheas a chum na beath fhiorruidh, trid do Mhac ceudna Josa Criofd ar Tighearna.

An Litir. Sheum. i. i.

TA Seumas fearbhan Dhe, agus an Tighearna Josa Criofd, a' cur beannachd chum an dà threibh-dheug a 'ta air an fgapadh o chèile. Mo bhráithre, measaibh mar an uile gairdeachas 'n uair a thuiteas sibh ann iomadh gnè bhuaireibh; air dhuibh fios *so* bhì agaibh, gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin. Ach biodh aig an fhoighidin a h obair dhiongmhalta fein, chum 's gu'm bì sibh dìong'alta agus iomlan, gun uireasbhuidh nì sam bith. Ma 'ta aon neach agaibh a dh' uireasbhuidh gliocas, iarradh è *sin* o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt', agus nach dean maoidheamh; agus bheir ear dha è. Ach iarradh è le creidimh, gun bhì fuidh amharus sam bit' : oir an tì ata fuidh amharus, is cosmhuil è re tonn na fairge, a fhèidear le gaoith, agus a'ta air a luafgadh chuig' agus uaithe. Oir na saoiladh an duine sin gu'm fuigh è nì air bith o'n Tighearna. 'Ta fear na h inn-tin dùbailt' neo-sheasmhach 'n a uile shlighibh. Deanadh am bràthair a 'ta iosal gairdeachas gu'n d' àrdicheadh è: Ach an duine faibhir, gu'n d' islicheadh è: do bhri' mar bhlàth an fheoir gu'n d' theid è thairis. Oir air eirigh do 'n ghreìn le dian theas, crìonaidh sì am feur, agus tuitidh a bhlat, agus theid maife a dhreach am muga: 's arhuil sin fòs a' sheargas an duine faibhir 'n a shlighibh. 'S beannuicht' an duine a ghiulainas buaireadh: oir 'n uair a dhearbhar è, gheibh sè crùn na beatha, a gheall an Tighearna do 'n droing a ghradhaicheas è.

An Soisgeul. Ioin xiv. i.

AGUS a dubhairt Josa ra deisciobuil, na biodh bhur croidhe fuidh thriobloid: ata sibh a' creidsin ann Dia, creidibh ionnamfa mar an ceudna. Ann tigh m' Atharfa 'ta iomadh àite comhnuidh; mur biodh è *mar sin*, dh' innsinnse dhuibh: ata mi dol a dh' ull'uchadh àite dhuibh. Agus ma theid mi agus gu'n ull'uich mi aite dhuibh, thig mi aris, agus gabhaidh mi sibh m' ionnsuidh fein, chum far

far am bheil mi, gu 'm bi sibhse *ann* mar an ceudna. Agus is aithne dhuibh c' ait' am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t flighe. Deir Tomas ris, A Thighearna, cha 'n 'eil fhios againn 'c' ait' am bheil thu dol, agus cionnas a dh' fheudas eòlas na flighe bhi againn? Deir Josa ris, Is mise an t flighe, agus an fhirinn, agus a beatha: cha d' thig aon neach chum an Athar ach triomfa. Nam b' aithne dhuibh mise, b' aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna: agus a fo suas is aithne dhuibh è, agus chunnaic sibh è. Deir Philip ris, A Thighearna, foillsich an t Athair dhuinne, agus is leòr leinn è. Deir Josa ris, Am bheil mise ùine co'-f hada maille ribh, agus nach aithne dhuit fòs mi, Philip? an ti a chunnaic mise chunnaic sè'n t Athair; agus cionnas a deir thu, Foillsich an t Athair dhuinn? Nach 'eil thu creidsin gu bheil mise ann san Athair agus an t Athair ionnamfa? na briathra 'ta mi labhairt ribh, cha 'n ann uam fein ata mi 'g an labhairt: ach an t Athair, a 'ta gabhail comhnuidh ionnamfa, tha eisean a' deanamh nan oibridh. Creidibh mise, gu *bheil* mi ann san Athair, agus an t Athair ionnamfa: no, creidibh mi air son nan oibridh fein. Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas ionnamfa, na h oibridh a' ta mise a' deanamh ni eisean mar an ceudna, agus ni è *oibridh* a's mò na iad fo; do bhri' gu bheil mise dol-chum m' Athar. Agus ge b'è ni a dh' iarras sibh a' m' ainm-fe, ni mise sin, chum 's gu 'm bi an t Athair air a ghlòrachadh ann-fa Mhac. Ma dh' iarras sibh ni air bith a' m' ainm-fe, ni mise è.

La N. BHARNABAS an t-Abdail.

An Urnuigh.

O Thighearna Dhe uile chumhachdaich, a thug do t-Abstol naomh Barnabas tiolacadh oir-dheire an Spioraid naoimh; tha sinn a' guidheadh ort, na fag falamh sinn do d' thiolacal ionmhor, no fos do ghras gu feum a dheanamh dhiu do ghna chum t-onair agus do ghlòir fein, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Gniomh xi. 22.

AGus thainig sgeula air na nithibh sin gu cluasaibh na h eaglais a bha ann Ierusalem : agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh sè *eadhon* gu h Antioch. Neach 'n uair a thainig è, agus a chunnairc è grafa Dhe, a rinn gairdeachas, agus a dh' earail orra uile, gu 'n dlù'-leanadh iad ris an Tighearna le rùn croidhe. Oir bha è 'n a dhuine maith, agus làn do 'n Spiorad naomh, agus do creidimh : Agus chuireadh fluagh mòr ris an Tighearna. Ann sin chuaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul. Agus air fhaghail da, thug sè leis è gu h Antioch. Agus tharladh, gu 'n raibh iad rè bliadhna iomlan air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gur theagaisg iad fluagh mòr ; agus gur ghoireadh Crioftaidhean do na deisciobluibh air tùs ann Antioch. Agus ann sna laithibh sin thainig faidhean o Hierusalem, gu h Antioch. Agus air feasamh suas do aon aca, d' am b'ainm Agabus, dh' fhoillsich sè tre an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile : ni mar an ceudna a thachair re'ninn Chlaudianus Cheafair. Ann sinn chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a reir a chomais, congnamh a chur chum nam braithre a bha chomhnuidh ann Judea. Ni mar a ceudna a rinn iad, agus chuir iad è chum nan seanoiridh tre laimh Bharnabhais agus Shaul.

An Soisgeul. Ioin xv. 12.

IS i fo m' aithne-fe, gu 'n d' thugadh sibhse gradh d'a chèile, mar a gradhaich mise sibh. Gradh is mò na so cha 'n 'eil aig neach air bith, gu 'n leagadh duine anam fios air son a chairde. Is sibhse mo chairde-fe, ma ni sibh gach nithe a dh' aithneam dhuibh. A so suas cha ghoir mi feirbhiseach dhibh ; oir cha 'n aithne do 'n t feirbhiseach ciod ata a Thighearna deanamh : ach ghoir mi cairde dhibh ; oir na h uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra. Cha sibhse a thagh, mise ach 's mise a thagh sibhse, agus dh' òrduich mi sibh, chum gu 'n rachadh sibh, agus gu 'n d' thugadh sibh 'mach toradh, agus gu maireabh bhur toradh : chum 's ge b'è ni dh' iarras sibh air an Athair ann m' ainmfe, gu 'n tabhair sè dhuibh è.

La N. EOIN Baifte.

An Urnuigh.

ADhe uile chumbachdaich, is ann le d' fhreasdal gu h-iongantach a bha do sheirbheiseach Eoin Baifte air a bhreith, agus air a chuir a dh' ulluchadh slighe do Mhic ar slanui'f hear, le aithreachas a shearmonachadh; thoir oirne a theagasg agus a bheatha naomha a leanmhuin, chum gu 'n dean sinn fìor aithreachas a reir a shearmonachadh-san, agus a reir eifimpleir-sin gu 'n labhair sinn an f'hirin do ghna, gu 'n cro-nuich sinn dubhaile gu dana, agus gu 'm fuilainng sinn gu foighid-neach air fon na f'irinn, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air fon na Litir. Isa. xl. i.

THugaibh comh-fhurtachd, thugaibh comh-fhurtachd, do m' phobull, a deir bhur Dia-fa. Labhruibh gu fólafach ri Jerusalem, agus glaòdhaibh ria, gu bheil a cogadh air a chrioch-nachadh, gu bheil a h-aingeachd air a' mathadh; oir ghabh i o laimh an Tighearna cuibhrin dhubailte air fon a h-uile pheacaidh. Guth an ti a ghlaodhas ann san f'hasach, ullaichibh slighe an Tighearna, deanuibh dìreach ann s'an f'hasach slighe mhor da'r Dia-ne. Bithibh gach gleann air an arduchadh, agus bithibh gach beinn agus gach cnoc air an deanamh iosal, agus bithibh na h-aitibh crom air an deanamh dìreach, agus na h-aitibh garbh air an deanamh comhnart. Agus bidh gloir an Tighearn air a foillseachadh, agus chi gach feoil le cheile ì; oir labhair beul an Tighearn è. A dubhairt an guth, glaoth. Agus a dubhairt eisin, Ciod a ghlaodhas mi? Tha gach uile f'heoil nam f'èur, agus ata a' maife uile mar bhla na mach-thìr. Crionuidh am f'èur, searguidh a bhla, do bhri gu 'n fèid spiorad an Tighearna air: gu cinnteach is f'èur am pobull. Crionuidh am f'èur, searguidh a' bhla, ach seas-fuidh briathar ar Dia-ne gu fìorruidh. O Sìoin, a bheir leat deagh nuaidheachd, imich suas gu bèin ard: O Jerusalem, a bheir sgeula maith leat; tog suas do guth le neart; tog suas è, na biodh eagal ort: abair ri caithrichibh Juda, Feuch bhur Dia.

Dia. Feuch, thig an Tighearna Dia laimh thrèin, agus riaghluidh ghairdean air a shon; feuch ata a dhuais maille ris, agus ata a obair roimhe. Beathuichidh sè a thrèud mar bhua-chaille, cruinichidh sè na h-uain le laimh, agus giulainidh sè ann na uchd iad, agus treoruichidh sè gu farafda a chuid am bheil uain.

An Soisgeul. Luc. i, 57.

NOife thainig Ian inbhe Elisabet, gu 'm biodh i air a h aisead; agus rug si mac. Agus chual' a coimhearsnaich, agus a cairde mar a nochd an Tighearna mòr thròcair dh'i; agus rinn iad gairdeachas maille ria. Agus tharladh air an ochdma' là, gu'n d' thainig iad a thiomchioll ghearradh an naoidhein; agus ghoir iad Sacharias deth, do reir ainm' athar. Agus fhreagair a mhàthair, agus a dubhairt si, Ni h eadh; ach goirthear Eoin deth. Agus a dubhairt iad ria, Ni'm bheil aon neach do d' chairdibh d'am goirthear an t ainm fo. Agus smèid iad r'a athair: creud an t ainm a b' àilleis thoirt air. Agus air iarruidh clàir-sgrìobhaidh dha-fa, sgrìobh sé, ag radh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantais uile. Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh' fhuafgladh a theanga, agus labhair sè, a' moladh Dhe. Agus thainig eagal air an coimhearsnachadh uile; agus dh'aithriseadh na nithe sin gu leir feadh dhuthaich àrda Judea uile. Agus iadfan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'n an croidhibh iad, ag radh, Creud a' ghne leinibh a bhitheas ann fo? agus bha làmh an Tighearna maille ris. Agus bha Sacharias athair air a lionadh leis an Spiòrad naomh' agus rinn è faidheadoireachd, ag radh, Gu ma beannuichte 'n Tighearna Dia Israeil, air son ga'n d'fhiosraich sè agus gu'n d' thug è saorsa d'a phobull, agus thog e suas dhuinne adhairc flainte, ann an tigh Dhaibhidh òglaoich fein; a reir mar a labhair se le beul fhaidhean naomha fein, a bha ann o thoiseach an t saoghail; a thabhairt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o laimh na muintir sin uile le 'm fuathach sinn. A choi'-lionadh na tròcair a gheall e d' ar n aithreachaibh, agus a chuimhneachadh a' choi'-cheangail naomha fein; am mion' a mhionnaich se d' ar n athair Abraham, Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o laimh ar naimhde, gu'n deanamaid feirbhis dha as eugmhais eagail, ann naomhachd agus ann am fireuntachd 'na lathair fein, uile laith' ar beatha. Agus thusa; a leinibh, goirthear
dhìot

dhiot Fàidh an Ti is ro airde ; oir theid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh' ull'uchadh a shlighe ; a thabhairt eòlas na slainte d'a phobull, tre mhaitheanas 'n am peacadh. Tre thròcair ro-mhòir ar De ne; leis an d'fhiosraich an ùr mhaidin o'n ionad a's àirde sinn, a thoirt soluis dhoibhs' ata 'n n suidhe ann dorchadas, agus ann sgàil a' bhàis, a threorachadh ar cos air slighe na sìth. Agus dh'fhas an leanabh, agus neartaicheadh ann spiorad e, agus bha e san fhafach gu la fhoillfeachaidh do Israel.

La N. PHEADAIR.

Au Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, a thug le d' Mhac Josa Crìosd iomad gibht oir-dheire do t-Abstal naomh Peadar, agus a thug àithne dhurachdach dha do threud a bheathacha' ; guidheamaid ort, thoir air gach Easbuig agus fear teaguisg t-fhocal naomh a shearmanachadh gu durachdach, agus thoir air a phobull *am focal* ceudna a leanachd gu h-umhla ; chum gu 'm faigh s' iad crun do ghlòir sluirruidh, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Gníomh. xii. 1.

MU 'n am sin, shìn Ioraith an rìgh a làmhnan a dheanamh uile air dream araidh do'n eaglais. Agus mharbh e Seunas bràthair Eoin leis a' chloidheamh. Agus 'n uair a chunnaic se gur thaitin sin ris na h Iudhachaibh, chuaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair fòs. (Agus b'iad laith' an arain gun laibhin a bh'ann). Agus ghlac e agus chuir se 'm prìosun e, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighd fheara, fa ren a thoirt amach do'n phobull ann diaigh na caisge. Air an àdhbhar sin choimheadadh Peadar ann sa phrìosun ; ach bha bith-urnuigh air a deanamh leis an eaglais re Dia air a shon. Agus 'n uair a b'aill le Ioraith a thoirt amach, san oidhche sin fein bha Peadar 'n a chodal eidir dias shaighd-fheara, ceangailte le da shlabhruidh ; agus bha 'n luchd-faire roimh

an

an dorus ag coimhead a' phrìosuin. Agus feuch, thainig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich folus ann sa phrìosun; agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhuifg se e, ag radh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làimhaibh. Agus a dubhairt an t aingeal ris, Criofraich thu fein, agus ceangail ort do bhonn-bhròga; agus rinn e mar fin. Agus a deir se ris, Tilg dò bhrat umad, agus lean mise. Agus chuaidh se 'mach agus lean se e, agus cha raibh fhios aige gu'n raibh e fìor an nì a rinneadh leis an aingeal; ach shaoil se gu 'm bu tuisbean a chunnaic e. Agus air dhoibh dol tre 'n cheud agus an dara faire, thainig iad chum a' gheata iaruin ata treorachadh do 'n bhaile, a dh' fhosgail doibh leis fein; agus air dol amach dhoibh, chuaidh iad air an aghaidh tre aon fràid, agus air ball dh' fhalbh an t aingeal uaithe. Agus 'n uair a thainig Peadar chuige fein, a dubhairt se, 'Noise 'ta fhios agam gu frinneach, gu'n do chuir an Tighearna aingeal uaithe, agus gu'n do shaor e mi o làimh Ioraith, agus o uile dhuil pobuill nan Iudhach.

An Soisgeul. Mhat. xvi. 13.

A Ir teachd do Iosa gu chriochaibh Chesarea Philippi, dh' fheoraich se d'a dheisciobluidh, ag radh, co a deir daoine is mise, Mac an duine, ann? Agus a dubhairt iad sin, A deir cuid gur tu Eoin Baifde, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no h aon do na fàidhibh. A deir eisean riu, Ach co a deir sibhse is mi? Agus air freagairt do Shimon Peadar a dubhairt se, Is tusa Criofd, Mac an Dhe bheo. Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt se ris, 'Sbeannuicht' thus', a Shimoin Bhar-Iona: oir cha d'fhoillìich fuil is feoil sin duitse, ach m' Athairs' ata air neamh. Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' eaglais; agus cha tabhair geataidh ifrinn buaidh uirre. Agus bheir mi dhuit eochraiche rioghachd neimh': agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bitheadh se ceangailt' air neamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bitheadh se fuasgailt' air neamh.

La N. SEUMAS an t-Abf-tail.

An Urnuigh.

ODhethròcaireach, deonuich, mar a bha t-Abf-dail naomh Seumas, air dha tigh athar agus gach ni bh' aige, fhaghil umhla gun mhoille air bith do ghairm do mhic Iosa Criosd, agus mar a lean se e; mar sin, air dhinne gach ain-mian faoghalta agus feolmhar a threigeadh, gu'm bi sinn do ghna ullamh a chum t-aitheantan naomh a leantuinn, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Gníomh. xi. 27. agus cuid do chaib. xii.

ANn sna laithibh sin thainig faidhean o Hierusalem, gu h Antioch. Agus air seasamh suas do aon aca d'am b' ainm Agabus, dh'fhoillsich se tre an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile; ni mar an ceudna a thachair re linn Claudius Cheafair. Ann sin chuir gach aon do na deisciobluidh roimhe, a reir a chomais, congnamh a chur chum nam bráithre a bha chomhnuidh ann Iudea. Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanoiridh tre laimh Bharnabais agus Shauil. 'Noife mu 'n am sin, shin Ioraith an righ a lamhan a dheanamh uile air dream araidh do'n eaglais. Agus mharbh e Seumas brathair Eoin leis a' chloidheamh, Agus 'n uair a chunnairc se gur thaitin sin ris na h Iudhachaibh, chuaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair fòs.

An Soisgeul. Mhat. xx. 20.

ANn sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebedee, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag iarraidh ni araidh air. Agus a dubhairt eisean ria, Creud a b'aill leat? a deir si ris, Abair gu 'n suidh iad so mo dhias mhac, fear aca air do laimh dheis, agus fear eile air do laimh chli, a' d' rioghachd. Ach air freagairt do Iosa, a dubhairt se, Ni 'm bheil fhios agaibh creud ata sibh ag iarraidh. Am bhuil sibh comafach air a chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baifde' leis a bhaifdeadh leis am baifdear mise? A deir siad

ris, Ata sinn comafach. Agus a deir eisean riu, Cluidh sibh gu deimhin do'm chupan-fa, agus baifdear sibh leis a' bhaifdeadh leis am baifdear mise; ach fuidh air mo laimh dheis, agus chli, ni 'n leamsa sin a thabhairt, ach bheirthear e do 'n dream d' am bhuil fe air ull'uchadh le m' athair-fe. Agus air cluinntin fo do'n deichnear eile, bha diom aca ris an dias bhraithribh. Agus air an gairm do Iosa d'a ionaifuidh a dubhairt fe, ata fhios agaibh gu bhuil aig prionnsaibh nan cinneach tighearnas orra, agus gu bhuil aig an daoinibh morá smachd orra. Ach ni mar sin a bhitheas e 'n ar meafg-fa; ach ge b'e, neach ler b'aill a bhi mor 'n ar meafg, biodh e dhuibh 'n a shear-frithealadh. Agus ge air bith ler b'aill toiseach a bhi aige ann- bhur meafg, biodh eisean 'n a shearbhint dhuibh. Amhail mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anma fein mar eiric air son mhorain.

La N. BARTOLOMAI an t-Abfdail.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a thug gràs do t-Abfdal Bartholomai chum t-fhocal a chreidsin gu firineach agus a shearmonacha', tha sin a' guidhe ort, deonuich do t-Eaglais am focal a chreid eisin a ghradhachadh, agus mar aon a shearmonachadh agus gabhail ris, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Cniomh. v. 12.

R Inneadh moran chomhartha agus mhiorbhuile ann am meafg a' phcbuill le lamhaibh nan abstol; (agus bha iad uil' a dh' aon inntin ann an áilear Sholaimh. Agus cha raibh chroidh' aig a h aon do chach e fein, cheangal riu; ach bha mor-mheas aig a' phobull orra. Agus is moid a chuireadh creidmich ris an Tighearna, buidheann mhor araon do dhaoinibh agus do mhnaibh.) Ionnas gu'n d' thug iad amach a' mhuintir ea-flan air na fraidibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uigheibh iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n

gu'n cuireadh fhaileas, mar bu lugha, sgail' air neach eigin aca. Agus thainig fos mor-shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hierufalem, a toirt leo muintir ea-slan, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neo-ghlan ; agus leighiscadh iad uile.

An Scisgeul. Luc. xxii. 24.

AGUS bha fos comhstrìbh eatorra, co aca bo mho a bhiodh. Ach a dubhairt eisean riu, Ata aig rìghribh nàn Geintileach tighearnas orra ; agus goir'ear daoine fial dhiubhsan, aig am bheil ughdarras orra. Ach na bithibhse mar sin : ach an neach a's mo 'nar measg, biodh e mar an neach a's oige ; agus an ti a's àirde, mar eisean ata re frithealadh. Oir co aca 's mo, 'n ti a shuidheas air bord, no eisean a ni frithealadh ? nach e 'n ti a shuidheas ? ach ata mise 'nar measg fa mar fhear-frithealaidh. Is sibhse iadfan a dh' fhan maille riumfa ann mo bhuaireibh. Agus ata mise 'g orducnadh dhuibh rioghachd, mar a dh' orduich m' Athair dhamh-fa ; chum's gu'n ith agus gu'n ol sibh air mo bhord-fa ann mo rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breith air dá-threibh dheug Ifraicil.

La N. MATHA an t-Abfðail.

An Urnuigh.

ODHE uile chumhachdaich, a rinn le d' Mhac beannuichte, Matha a ghairm o bhord na cìosa, gu bhì na Abfðal agus na Shoifgeulaich ; tabhair dhuinn gràs a chum gach togradh Sùnn-tach, agus gradh ain-cneast air faibhreas a threigeadh, agus do Mhac Josa Crìosd a leanmhuin, ata beo agus a riaghladh maille riutfa, agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia faoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 2 Cor. iv. 1.

UIme sin air do'n mhinistireileachd fo bhì againn, do reir mar a fhuair sinn trocair, cha 'n eil sinn a' fannachadh : Ach chuir sinn cuì re nithibh solaichte na h eas-onoir

gun sinn bhi a' siubhal ann ceilg, no a' truailleadh focal De, ach le foillsicheadh na firinn, 'g ar moladh fein do choguis nan uile dhaoine ann sealladh Dhe. Ach ma 'ta ar foisgeul-ne folaichte, is ann doibhsin 'ta cailte ata fe folaichte; Ann san do dhall dia an t faoghail fo inntin na droinge nach 'eil a' creidfin, d' eagal gu 'n dealraicheadh orra folus foisgeil ghlormhoir Chrìofd, neach a's è iomhaigh Dhe. Oir cha 'n eil sinne 'gar fearmonachadh fein, ach Iosa Crìofd an Tighearna; agus sinn fein 'nar feirbhifich dhuibhsè air son Iosa. Oir is e Dia a dubhairt ris an t folus foillseachadh a dorchadas, a dhealraibh ann ar croidhibh-ne, thoirt folus colais gloire Dhe, ann gnuis Iosa Crìofd.

An Soisgeul. Mat. ix. 9.

AGus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnairc fe duine 'n a shuidhe aig bord na cise, d'am b'ainm Matha; agus a dubhairt fe ris, Lean mise. Agus air èirigh dha, lean se è. Agus tharladh, air fuidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thainig moran phublicanach agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-sin agus r'a dheisciobluibh. Agus an uair a chunnaic na Phairifich sin a dubhairt siad r'a dheisciobluibh, Creud fa'n itheann bhur maighifdir-se maille re publicanaibh agus peacaichibh? Ach an uair a chual' Iosa fo, a dubhairt fe riu, Ni h ann aig a' mhuintir ata slàn ata feum air an leigh, ach aig a' muintir ata easlan. Ach im'ichibh agus foghlomaibh creud is ciall da fo, Trocair is aill leam agus cha 'n iodhbhairt; oir ni 'n d'thainig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

La N. MICHAEL agus na h-Aingil uile.

An Urnuigh.

ODhe shiorruidh, a dh' orduich agus a chuir air chois feirbheis Aingeal agus dhaoine air mhodh iongantach; deonuich gu trocaireach, mar ata t-Aingil naomh do ghna a' deanamh feirbheis dhuit air neamh; mar sin le t-orducha' gu 'n dean iad comhnadh agus dìon dhuinne air talamh, trid Iosa Crìofd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Taibh. xii. 7.

BHa cogadh air neamh : rinn Michael agus aingil cogadh ann aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil fein ; agus nior thug siad buaidh, ni mo a f huaradh an àite sin ni 's mo air neamh. Agus thilgeadh amach an dragon mòr, an t fean naithir sin, d'an goir'ear an diabhol agus Satan, a'ta mealladh an t faoghail uile ; thilgeadh amach è chum na talmhain, agus thilgeadh amach aingil maille ris. Agus chuala mi guth mòr ag radh air neamh, 'Noise 'ta flainte agus neart, agus rioghachd ar De-ne, agus cumhachd a Chrìofd air teachd; oir thilgeadh fios fear-cafaid ar bràithre, a bhia 'gan cafaid ann lathair ar De-ne a là agus a dh' oidhche. Agus thug iad buaidh air tre f huil an Uain, agus tre fhocal am fia'nais-sin ; agus cha do ghràdhaich iad an anama fein gu bàs. Uime sin biodh gairdeachas oirbh, O a neamha, agus oirbhs' a 'ta 'n ar comhnuidh annta. An-aoibhinn do luchd-àiteachaibh na talmhain, agus na fairge ; oir thainig an diabhol a nuas d' ar ionnfuidh, agus fearg ro-mhor air, do bhri' gur fìofrach è nach 'eil aige ach uine ghaoraid.

An Sjisgeul. Mhat. xviii. 1.

ANn fan am sin fein, thainig na deisciobuì chum Iosa, ag radh, Co a's mo ann an rioghachd Neimh? Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm chuige, chuir se 'n am meadhon è, Agus a dubhairt se, Gu fìrinneach a deirim ribh, Mur iompoichear sibh, agus mur bi sibh mar leanbana, nach d'fàid sibh a steach do rioghachd Neimh'. Air an adhbhar sin ge b'è dh'fìlicheas è fein mar an leanban so, 's è sin fein a's mo ann an rioghachd Neimhe. Agus ge b'è ghabhas aon leanban d'a leithid so ann am aimse, gabhuidh se mise. Ach ge b'e neach a bheir oibheum dh'aon neach do'n mhuintir bhig so ata creidsin annam-fa, b'f hearr dha gu 'm biodh cloch mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu 'm biodh è air a bhàthadh ann an doimhne na fairge. Is an-aoibhinn do 'n faoghail air son oibheimen ; oir is eigin do oibheimibh teachd : ach is an aoibhinn do'n duine sin tre 'n d'thig an t oibheum. Uime sin ma bheir do làmh no do chos àdhbhar oibheim dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad : is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois no air leth làimh, no dà làimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh ann

ann fan teine shierruidh. Agus ma bheir do fhùil àdbhar oibheim dhuit, spion afaid i, agus tilg uait i; is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth fhùil, na dà fhùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn. Thugaibh an aire nach dean sibh tarcais air aon neach do'n mhuintir bhig fo; oir a deirimse ribh, gu bhùil an Aingil-sin air neamh a' faicfin a ghnàth gnais m' Atharfa, ata air neamh.

La N. LUCAS an Soisgeuluich.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a ghairm Lucas an Leigh, air a bheil cliu ann an t-Soisgeul, gu bhi na Shoisgeulaich, agus na leigh do'n anam; Gu ma toil leat, uil' easlaintean 'ar n' anamanna' a leigheas, le iochd-shlaintibh fallain an teagaisg do thug è seachad, trid tòilltineas do Mhic Iosa Criold ar Tighearna. Amen.

Ae Litir. 2 Tim. iv. 5.

A Ch dean thusa faire ann sna h uile nithibh, fùiling ctuaidh-chas, dean obair soisgeulaich', thoir lan-dearbhadh air do mhinistireileachd. Oir ataimse 'noife air ti bhi air m iobradh, agus ata am mo shiubhail am fogus. Chog mi an deadh chogadh, chriochnaich mi mo churfa; ghleidh mi an creidimh. O so amach taisgear fa m' chomhairse crùn fireantachd, a bheir an Tighearna, am breitheamh co' thromach, dhamh-fa fan la' ud: agus ni dhamh fa amhain, ach dhoibhsin uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachd-fan. Dean do dhùichioll air teachd a m' ionnsuidh gu grad. Oir threig Demàs mi, air dha an faoghal so 'ta làthair a ghràdhachadh, agus chuaidh è gu Tessalonica; chuaidh Crescens do'n Ghalatia, Titus do Dhalmatia. 'Ta Lucas 'n a aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat è; oir ata sè tarbhach dhamh-fa chum na ministireileachd. Agus chuir mi Tichicus gu h Ephesus. An fhalluing a dh' fhag mi ann Troas aig Carpus, 'n uair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraiche, ach gu h araid na meambrana. Rinn Alecsander an copar-chicard mòr olc dhamh-fa; gu tugadh an Tighearna

Tighearna dha reir a ghnìomhartha. Bi thufa mar an ceudna air t fhaicill uaithe, oir chuir è gu mor ann aghaidh ar braith-ra-ne.

An Soisgeul. Luc. x. 1.

DH' orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir è lion dias is dias roimh ghnuis iad, do gach baile, agus aite, ann fan raibh è fein gu teachd. Air an adhbhar sin a dùbhairt è riu, 'Ga 'm fogh'ar gu firinneach mor, ach ata an luchd oibre tearc: guidhibhfe uime sin ar Tighéarna an f hoghaire, luchd oibre èhur amach chum f hogh'aire fein. Im'ichibh; fèuch, ata mise 'g ar cur amach mar uain a' measg mhadradh alluidh. Na iomchairibh sporan, no mala, no broga: agus na beannuichibh do neach air bith fan t flighe. Agus ge b'è tigh ann fan d'theid sibh a steach, abraibh air tus, Gu'n raibh sith do'n tigh so. Agus ma bhios mac na sith ann sin, gabhaidh bhur sith-se comhnuidh air; ach mur bi, pillidh bhur sith chugaidh fein a-ris. Agus fanaibh ann fan tigh sin, ag itheadh agus ag ol na nithe a bheir'ear dhuibh; oir is fiu an t oibriche a thuarafdal.

La N. SIMON agus JUD na h-Abdala.

An Urnuigh.

ODHE uile chumhachdaich, a thog t-Eaglais air steigh nam Faidhean, agus nan Abdalan, air bhi do Iosa Criofd e fein na chloich chinn na h-oifin; deònuich dhuinne bhi ceangailte ri cheile mar fìnn ann aonachd spioraid, le 'n teagasg-san, chum gu 'm bi fìnn air ar deanamh 'n ar teampull naomh thit-neach dhuit-se, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Jud. 1.

IUdas fearbhant Iosa Criofd, agus brathair Sheumais, chum na droing' a 'ta air an naomhachadh le Dia an t Athair, agus air an coimhead le Iosa Criofd, agus a 'ta air an gairm, Gu raibh trocair, agus sìothchaint, agus gradh air am meudachadh

chadh dhuibhse. A mhuintir ionmhuinn, air dhamh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobhadh d' ar n ionnfhuidh mu thimchioll na slainte choitchionn; b' f heumail damh sgrìobhadh d' ar n ionnfhuidh, 'g ar n earalach' sibh a chathàchadh gu dìchiollaich air fon a' chreidimh a thugadh aon uair do na nacimh. Oir dh' eulaigh daoine araidh a steach, a dh'orduicheadh roimhe o shean chum na dite' fo, daoine mi-dhiadhaidh, a'ta tionndadh gras ar De-ne gu macnus, agus a'ta 'gaich-sheun' Dhe, a's aon uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criofd. Uime sin is àill leam bhur cur ann cuimhne, ge do bha fhios agaibh aon uair air fo, cionnas taires do 'n Tighearna am pobull a shaoradh a talamh na h Eipht, a sgrìos è ann diaigh sin an droing nach do chreid. Agus na h aingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh' fhàg an aite-comhnuidh fein, choimhid sè ann geimhlibh sìorruidh fuidh dhorchadas, fa chomhar breitheanais an la mhòir. Amhuil ata Sodom agus Gomorrha, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad fein thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuin feola coimheach, air an cur suas 'n am ball-sampuill, a' fulang dioghaltais teine shìorruidh. Mar an ceudna fòs ata an luchd-bruadair neo-ghlàn sin a' falchadh na feòla, a' deanamh tair' air uach-dranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air ard inbhibh.

An Soisgeul. Ioin xv. 17.

'TA mi 'g àithne nan nithe fo dhuibh, chum gu 'n gràs dhaich sibh a chèile. Ma 'ta 'n faoghal 'g ar fuathachadh, tha fhios agaibh gu 'n d' fhuathaich è mise romhaibh. Nam b' ann do 'n t faoghal sibh, ghràdhaicheadh an faoghal a chuid fein: ach do bhri' nach ann do 'n t faoghal sibh, ach gur thagh mise sibh as an t faoghal, uime sin tha fuath aig an t faoghal duibh. Cuimhnichibh am focal a dubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an feirbhiseach ni 's mò na a Thighearna. Ma rinn iad geur-leanmhuin ortsa, ni iad geur-leanmhuin oirbhe mar an ceudna: ma choimhid iad m' fhocal-sa, coimheadaidh iad bhur focal-sa mar an ceudna. Ach na nithe fo uile ni iad ribh air fon m' ainm-se, do bhri' nach aithne dhoibh eisean a chuir uaithe mi. Mur bithinn-se air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a noife cha 'n 'eil leith-sgeul am peacaidh aca. An ti aig am bheil fuath dhamh-sa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna. Mur bithinn-se air deanamh

nan oibridh 'n am measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a noife chunnaic iad fòs agus dh' fhuathaich iad araon mise agus m' Athair. Ach *rinneadh* fo chum gu 'n coi'-lionfadh am focal a 'ta sgrìobhta 'n an lagh fein, Dh' fhuathaich iad mi gun àdhbhar. Ach 'n uair a thig an Comh-f hurtoir, a chuireas mise d'ar ionnfuidh o 'n Athair, Spiorad na f'irinn, a tha teachd amach o 'n Athair, ni eisean fia'nais mu m' thimchioll fa. Agus ni sibhse fia'nais mar an ceudna, do bhri' gu bheil sibh maille rium o thùs.

La nan uile Naomh.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachduich, a cheangail ri a cheile do dhaoine taghta ann aon cho-chomunn agus ann aon chompanas, ann an corp ru 'n diamhaireach do Mhic ar Tighearna; tabhair dhuinn gràs a leanachd do naoimh bheannuichte ann gach caith-beatha fubhailceach agus diaghaidh, chum gu 'n d' thig sinn a dh' ionnfuidh an aoibhneis do labhairt sin, a dheafuich thu do 'n dream a bheir gràdh treibh-dhìreach dhuit, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Taib. vii. 2.

A Gus chunnairc mi aingeal eile ag eirigh o 'n àird an ear, agus ghlaodh è le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d' thugadh *cumbachd* gu cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge, ag radh, Na deanaibh dochoir do 'n talamh, no do 'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn feula air feirbhifich ar De-ne air clàr an eudain. Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: agus sheulaicheadh ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, do uile threibhìbh chloinn Israèl.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Juda.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Reuben.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Gad.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Aser.

B b

Sheulaicheadh

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Nephthaim,

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Mhanasses.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Shimeon.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Lebhi.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Ifachair.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Shabuloin.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Ioseph.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Benjamin.

Ann diagh fo dh' amhairc mi, agus fèuch, sluagh mòr, nach raibh neach sam bith comafach air àireamh, do gach uile chinneach, agus threibhibh, agus phoibleachaibh, agus theangaibh, 'n an feafamh ann làthair na rìgh-chaitreach, agus ann làthair an Uain, air an fgeadachadh le róbaibh geala, agus pailm aca 'n an làmhaibh; agus ghlaodh iad le guth àrd, ag radh, Slàinte d'ar Dia-ne a 'ta 'n a shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do 'n Uan. Agus sheas na h aingil uile timchioll na rìgh-chaitreach, agus rinn iad àdhradh do Dhia, ag radh, Amen: Moladh, agus gloir agus gliocas, agus buidheachas, agus onair, agus cumhachd, agus neart *gu raibh* d'ar Dia-ne gu faoghal nan faoghal, Amen.

An Seisgeul. Mhat. v. 1.

AGUS an uair do chunnaic Josa an sluagh, chuaidh e suas air sliabh: agus air fuidh' dhò, thainig a dheisciobuil d' a ionnfhuidh. Agus air fosgladh a bhèil da, theagaisg fè iad, ag radh, Is beannuicht' iads' ata bochd 'n an spiorad: oir is leo rioghachd nèimh'. Is beannuicht' iads' ata re bròn: oir gheibh siad fòlas. Is beannuichte na daoine macant': oir fealbhuichidh iad an talamh mar dhligh' oighreachd. Is beannuicht' an dream air am bhuil ocras agus tart na còrach: oir fàfuichear iad. Is beannuicht' na daoine tròcaireach: oir gheibh siad tròcair. Is beannuicht' na daoine 'ta glan 'n an croidhe: oir chi siad Dia. Is beannuichte luchd dheanamh na sìothchaint; oir goirthear clann De dhiubh. Is beannuicht' an dream ata fùlang geur-leanmhuin air son na còrach: oir is leo-fa rioghachd nèimh'. Is beannuicht' a bhitheas sibh an uair a bheir daoine an-caint dhuibh, agus a ni siad geur-leanmhuine *oirbh*, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach air mo sgàthfa. Ann sin deanuibh gairdeachas, agus bithibh re-shubhach: oir is mar sin do rinn siad geur-leanmhuin air na fàidh ibh thainig romhaibh.

An t-ORDUGH chum frithealadh SUIPEIR air TIGHEARNA, no an COMANACH Naomh.

A' Mheud a's leis a' miann an comanach naomh do ghabhail, bheir iad a'n ainm do 'n Mhinisteir, air a chuid a 's lugha uairigin air an la roimhe.

¶ Agus ma bhios droch caithe beatha foilleir follasach aig neach dhiubb sin, no ma rinn e ea-coir air bith air a choimhearfnach am briathar no an gnionh, leis an tug se oilbheum do 'n chomh thional; air saghail fios do 'n Mhinisteir, gairnidh se air, agus bheir e fios da, nach gabh se dhanadas air chor air bith teachd gu bord an Tighearna, gus an d' thoir e dearbha follasach gu 'n d' rinn se fion aithreachas, agus gu 'n do leafuich e o'n droch caithe beatha bh' aige roimhe, chum le fo gu 'n bi an co-thional toilichte, a shuair sgainneal roimhe; agus gu 'n d' thug e dioladh do 'n dream air an d' rinn se ea-coir, no air a chuid a 's lugh gu bheil lan run aige sin a dheanamh, co luath 's a dh'fheudas e gu gaoitealach.

¶ Gnathuichidh a' Ministeir an doigh cheudna ris an dream sin ga bheil fios aige fuath no mi-ruin do bhi eatora; gun chomas thoirt dhoibh teachd gu bord an Tighearna, gus am bheil fios aige gu 'n d' rinn iad reite. Agus ma bhios aon do 'n dream eidir am bheil an reite, toileach o ghrund a chridhe air gach coirre a rinn a' neach eile 'n a sghaidh a mhatha, agus gu dioladh a dheanamh air son a choirre fein; agus nach gabh a' neach eile toirt gu reite dhiaghuidh, ach gu 'm buannich e do ghna 'n a chroftachd agus 'n a mi-ruin: an fa chuis sin is coir do 'n Mhinisteir a neach do rinn aithreachas a ghabhail a dh' ionfuidh chomanuich naomh, agus ni h-e a' neach ata rag-mhuinealach. Ach gu 'm bi e dh' fhiachaibh air gach Mhinisteir a chumas aon neach air ais, mar ata air a chur fios ann fo, no an fan carruin a's faigse roimhe do 'n rubric fo, cunntas thoirt do 'n uachdarain eaglais an taobh flioh do cheathir la deug air a chuid a 's faide. Agus smachduichidh an t-uachdarain eaglais an duine eas-unhla a reir lagh na h-caglais.

¶ Air bhi do 'n bhord ann am a chomanuich air a cho'dachadh le lian-eudach fion geal, seasuidh e ann am mheadhon na h-caglais, na fa chanfal, fac am bheil na urnuigh mhaidne agus sheasfair air an orducha' re radh. Agus air seasamh do 'n t Saghart air taobh tuath a bhuid, a deir se urnuigh an Tighearna, agus an urnuigh a leanas, air bhi do 'n phobul air an gluipibh.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

An Urnuigh.

ODhe uile chumhachdaich, d'a m' bheil gach cridhe fcs-gailte, gach togradh aithnichte, agus 'o nach 'eil uaig-neas air bith folaichte; glan smuainte ar cridheachan le deachda do Spioraid naomh, chum gu 'n tugamaid gradh foirfe dhuit, agus gu 'n cliudhaicheamaid t-ainm naomh mar is còir, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Air do 'n t-Sagart tiontadh ris a phobul a deir fe na deigh aitheantan gu foilleir; agus air bhi do 'n phobul daonan air an gluinibh, aig deireadh gach aithne, iarruidh iad trocair air Dia air son a brisicadh leo san am a chuzidh seachad, agus gras a chum a coimhid san am re teachd, mar a leanas.

Ministeir.

LAbhair Dia na briathra fo, agus a dubhairt fè, Is mise an Tighearna do Dhia: Cha bhi Dèe air bith eil' agad ach mise.

Pobul. A Thighearna dean trècair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministeir. Na dean dhiut fèin *dealbh* snaidhte, no coslas 'sam bith a *dh'aon* mi, a *ta* 'sna neamhaibh shuas, no air an talamh fhios, no 'sna h-uifgeachaibh fuidh 'n talamh. No crom thu fèin sìos doibh, agus na dein feirbhis doibh: oir mis' an Tighearna do Dhia, is Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheach nan aithreacha air a' chloinn, gus an treas, agus air a' cheathramh *ginealach* dhiubhsan a dh'fhuathaicheas mi; agus a' nochdadh trècair do mhiltibh dhiubhsan a ghràdaicheas mi, agus a choimhideas m'aitheanta:

Pobul. A Thighearna dean trècair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministeir.

Ministèir. Na tabhair ainm an Tighearna do Dhè 'an dìomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo chiontach *efan* a bhear ainm 'an dìomhanas.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Cuimhnich la na fabaid a naomhachadh. Se laithean faothraichidh tu, agus ni thu t'obair uile. Ach air an t-seachdamh la *tha* fabaid an Tighearna do Dhè: *air an la sin* na dean obair 'sam bith, thu fein, no do mhac, no do nighean, d'òglach, no do bhan-oglach no d'ainmhidh, no do choigreach a *ta* 'n taobh a stigh do d' gheataibh: oir ann an fè laithibh rinn an Tighearna na nèamhan agus an talmann, an fhairge, agus gach ni a *ta* annta; agus gabh è fois air an t-seachdamh la: air an aobhar sin bheannaich an Tighearna, an seachdamh la, agus naomaich tè é.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Tabhair onoir do t'athair, agus do d' mhathair; a chum as gu 'm bi do laithean buan air an fhearann a *tha* 'n Tighearna do Dhia a' toirt dhuit.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Na dean mortadh.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Na dean adhaltrannas.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Na dean gaduigheachd.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Na tabhair fianuis bhrèige 'n aghaidh do choimhearfnaich.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh fo do choimhid.

Ministèir. Na sanntaich tigh do choimhearfnaich; na sanntaich bean do choimhearfnaich, no òglach, no bhan-oglach, no dhamh, no afal, no aon ni a 's le do choimhearfnach.

Pobul. A Thighearna tha sinn guidhe ort, dean tròcair oirn, agus sgrìobh an lagh fo uile ann ar cridheachan.

¶ An sin leanuidh aon do 'n da urnuigh fo air fon an Rìgh, air do 'n t-Sa-
gart bhì na sheafamh mar bha e roimhe, agus ag radh,

Deanamaid Uruuigh.

A Dhe uile chumhachduich, aig am bheil do rioghachd
bith-bhuan, agus do chumhachd gun tomhas; dean
tròcair air an eaglais gu h-iomlan, agus riaghluidh cridhe do
sheirbheifich thaghta Deorsa ar Rìgh agus ar fear riaghluidh,
chum, air dha-san a thuigsin-co d' an feirbheifich è) gu 'n
iarr è t-onair agus do glòir ofcìon gach uile nithe; agus gu 'n
d'thoir sinne agus uile iochdarain (a' smuainteachadh gu cubh-
aidh co uaithe ata ughdaras aige) feirbheis, urram, agus
geil umhla dha gu fìrineach, annad-fa, agus air do shon-fa, a
feir t-ordugh agus t-fhocail bheannuichte, trid Jofa Criofd ar
Tighearna, ata beo agus aig riaghladh gu brath maille
riut-fa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia faoghal gun
chrich. Amen.

¶ No,

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, tha t-fhocal
naomh a' teagasg dhuinn, gu bheil cridheachan righrin
fo d' stiurradh agus fo d' riaghladh, agus gu bheil thu 'g an
orduchadh agus 'g an iompochadh mar is fearr a chithear do
d' gliocas diagraidh fein; guidhimid gu h-umhla ort gu 'n stiu-
radh agus gu 'n riaghladh tu croidhe Dheorsa do sheirbhei-
feach, ar Rìgh agus ar n uachdaran, chum 'na uile smuain-
tibh, briathraibh, agus gnìomharaibh, gu 'm bì è do ghna aig
iarruidh t-onair agus do glòir, agus gu' bì è durachdach a
chum am pobul a chuir thu fo chùram a ghleidheadh, ann sai-
bhreas sìoth-chaint, agus an diaghachd. Deonuich fo, O
Athair thròcairich, air sgà do Mhic ghradhuich Jofa Criofd
ar Tighearna. Amen.

¶ An sin a deirear urnuigh an la. Agus air ball an deigh na
h-urnuigh, leabhuibh an sagairt an litir, ag radh. Ata 'n
lìtir [no chuibrin do 'n sgriobtuir a dh' orduicheadh air fon
na litir] sgriobhte an fa — chaibdeal do — a' toiseach aig
an — rann. Agus nuair chriochnuicheas an litir, a deir se,
s'è

'sè fo deireadh na Litir. *An sin leabhuidh sè an faisgeil (air bhì do'n t-stuagb uile nan seasamb) aig radh, Tha'n foisgeul naomh sgrìobhte ann fa — chaibdeil do — a toiseach aig — rann. Agus air crìochnachadh an t-foisgeul, a deirear no feinnir a chrèud a leanas air bhì do'n phobul nan seasamb, mar bha iad roimbe.*

CReidim ann Dia an tAthair uile chumhachdach, Cruith-fhear neimh agus talmhain, agus nan uile nithe faic-fionach agus neo-fhaic-fionach: Agus ann aon Tighearna Josa Crìofd, aon Mhac geinte Dhe, do ghineadh le Athair roimh' na h-uile shaoghail, Dia do Dhia, Solus do Sholus, Dhia fìor do Dhia fìor, Geinte cha n ann deanta, Air bhì dha do dh'aon substaint ris an Athair, leis an d' rinneadh na h uile nithe: neach a thainig a nuas o neamh air ar foin-ne daoine agus air son ar slainte, agus do ghabh coluin leis ann Spiorad Naomh do'n Oigh Muirre, agus do rinneadh na dhuine, agus mar an ceudna chèufadh air ar foin-ne fo Phon-fius Pilat. Dh' fhuiling fè agus dh' adhlacaidh è, agus an treas la dh-èirich fè rithist do reir nan sgrìobtuireadh, agus chaidh è suas air neamh, agus ata fè na fhuidhe air deas-lamh an Athar. Agus thig fè aris le glòir a thoirt breath araon air na beodhaibh agus air na mairbh: agus cha bhì crìoch air a rìoghachd.

Agus Creidim ann san Spiorad Naomh, an Tighearna agus fear-tabhairt beatha, ata teachd o'n Athair agus o'n Mhac, do am bheil adhradh agus glòir air an tabhairt maille ris an Athair agus ris a Mhac, a labhair leis na fhàidhibh. Agus creidim aon eaglais choitcheonn agus abstolach. Aic-chim aon baiste chum maitheanas peacaidh, agus tha fùil a-gam ri eis-eirigh na marbh, agus ri beatha an t-saoghail ara re teachd. Amen.

¶ An sin innsidh a' Mhinistear do'n pobul cìod na laeth naomh no na laeth tràisg ata ri choimhid s an t-feachdunn a leanas. Agus ann sin mar an ceudna (ma 'ta aodhbhar ann) bheirear fios mu'n Chomanach; agus bheirear na gairmana posaidh; agus leubhbhar gearan nam bochd, sia'nuisin, seaoine-caglais. Agus cha bhì ni air bith air a ghlaodhuich no air a dhèanamh follasach san eaglais, ann am na feirbheis dhiaghaidh, ach leis a' Mhinistear: no aon ni leisinn, ach na 'ta air chuir seas ann rìghailtibh an leabhair fò, no air aithne leis an Rìgh, no le uchdaran eaglais an aite.

¶ An sin leanaidh an t-searmoin no aon do na hoimilidh a chuireadh amach a chèana, no chuirear amach an deigh fò le h-ughdaran.

• An sin pillidh an Sagart gu bord an Tighearna, agus tòisichidh se an oifrail, aig radh aon no t-uille do na h-carruibh fo leanas, mar a chi e ion-chuidh.

GU ma h ann mar sin a dheal ruicheas bhur folus ann là-thair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deadh oibrìdh, agus gu toir fiad glóir do bhur n Athair ata air Neamh. *Mbat. v. 16.*

Na taifgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an truall a' mhìo! chrìon agus a' mheirg è, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad. Ach taifgibh ionmhais dhuibh fein air neamh, far nach truail a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich. *Mbat. vi. 19, 20.*

Uime sin gach uile ni bu mhiann libh daoine a deanamh dhuibh, deanaibhe a leithid dhiobhsin mar an ceudna: oir is è fo an lagh agus na faidhe. *Mbat. vii. 12.*

Ni h è gach uile neach a deir riumfa A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimh': ach an ti do ni toil m' Atharfa ata air neamh. *Mbat. v. 21.*

Agus sheas Saccheus agus a dubhairt fè ris an Tighearna, Fèuch, a Thighearna, 'ta mi toirt leith mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le cafaid bhrèige, bheiream *dba* a cheithir uiread. *Luc. xix. 8.*

Co theid chum cogaidh uair air bith air a chostus fein? co a phlanndaicheas sion-ghàra', agus nach ith d'a thora'? no co bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud? *1 Cor. ix. 7.*

Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr è ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor? *13, 14.*

Nach 'eil f hios agaibh gu bheil iadfan, a 'ta faoithreachadh ma thimchioll nithe naomba, air an beathachadh *le nitheibh* an teampuil? agus iadfan a 'ta frithealadh do'n altair, gu bheil iad nan luchd co' pairt ris an altair? Agus mar sin dh' orduich an Tighearna fos dhoibhsin a 'ta searmonachadh an t foisgeul, an teachd-ann-tir fhaghail o'n t foisgeul. *13, 14.*

An ti a chuireas gu gann, buainidh sè gu gann mar an ceudna: Agus an ti a chuireas gu pailt', buainidh sè gu pailt' mar an ceudna. *Thugadh* gach duine *uair* reir rùn a chroiche; na b'ann an doilgheas, no le h eigin: oir is toigh le Dia an neach a bhèir uairhe gu suilbhir. *2 Cor. ix. 6, 7.*

Pàirticheadh an neach a 'ta air a theagaisg fan fhocal, ris an neach a 'ta 'ga theagasg, ann sna h uile nithibh maithe. Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'è ni a fhiol chuireas duine, an ni ceudna buainidh sè. *Gal. vi. 6, 7.*

Reir ntar ata fath againn, deanamaid maith do na h uile dhaoinibh, ach gu h àraid dhoibhfin a 'ta do theagailach a' chreidimh. 10.

Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille re bhi toilichte. Oir cha d' thug sinn ni air bith *leinn* do 'n t faoghal, agus is foilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as. 1 *Tim vi. 6, 7.*

Thoir àithne do na daoinibh a 'ta faibhir fan t faoghal fo, iad a bhi calamh gu roinn, co'-pàirteach; a' tsgaidh suas doibh feir, ann an stòr, deadh bhunadh fa chomhair an àm re teacha, chum 's gu 'n dean iad greim air a' bheatha mhairtheanaich. 17, 18, 19.

Ni bheil Dia mi-cho'thromach, gu 'n di-chuimhnich eadh è obair agus saothair bhur gràdh, a nochd sibh thaobh ainme-fin, 'm feadh gu 'n d' rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh. *Eabb. vi. 10.*

Ach na di-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus co'-roinn, a thoirt uaibh: oir ata an leithide fin do iobairtibh taitneach do Dhia. *Eabb. xiii. 16.*

Ge b'è neach aig am bheil maoin an t faoghal fo, agus a chi a bhràthair ann uireasbhuidh, agus a dhruideas a chroidhe 'n a aghaidh, cionnas ata gràdh Dhe a' gabhail comhuidh ann-fan? 1 *Join iii. 17.*

Tàbhair deirc do d' mhaoin, agus na tiontadh t-aghaidh gu brath o dhuine bochd air bith, agus an fin cha bhi gnuis an Tighearna air a pilleadh air falbh uait-fa. *Tob. iv. 7.*

Bi tròcaireach a reir do chomais. Ma 'ta mòran agad, thoir feachad gu pailt. Ma 'ta beagan agad, dean dichìol chum cuid do 'n bheagan fin thoirt feachad gu fuilbhear: oir mar fin cruinichidh tu dhuit fein deagh thuarasdal ann la na h airc. *Tob. iv. 8, 9.*

An ti do ni iochd air a bhochd: tha è toirt an iasad do 'n Tighearna: agus fèuch a ni do bheir e feachad, bithidh fi air a' phaigneadh dha rithist. *Scanr. xix. 17.*

Is beannuichte a' neach do ni solar air son an duine thinn a-

agus an fheumaich : faoruidh an Tighearn è ann am trioblodh.
Salm xli 1.

¶ Nuair a bhios na focail fo 'g an leughagh, gabhuidh-na Deacona agus feanoirean na h-eaglais, no daoine' iomchuidh eile a dh' orduicheadh a chum na cuise sin, an deire air son nam bochd, agus crabheadh eile a' phobuil, ann a' meis eireachdail, is coir do 'n fgireachd a cheannach air son an fheum sin ; agus bheir iad e gu h-uramach a dh' ionfuidh an t Sagairt, neach a chuireas a lathair e gu h-iriosal, agus a chuireas air a bhord naomh e.

¶ Agus a' nuair a bhios comanach ann, an sin cuiridh an Sagart 'air a bhord urrad arain, agus fhiona a shaoileas e ni gnothach. Agus tareis sin a dheanamh, their an Sagart.

Deanamaid urnuigh air son staid iomlan eaglais Chrìofd ata cogadh ann fo air talamh.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, do theagaisg dhuinne le t'Abstal naomh urnuigh agus achanuich a dheanamh, agus buidheachas a thoirt 'air son nan uile dhaoinè ; guidhemid ort gu h iriosal [gu'n § gabhadh tu ri ar deire agus r' ar ofrailibh agus] gu 'n gabhadh tu gu ro thròcaireach r' ar n-urnuighean, ata sinn a' toirt suas do d' mhorachd dhiadhaidh, a' guidhe ort gu'n lionadh tu an eaglais choitichionn a ghna le spiorad na fìrinn, na h-aonachd, agus na sìth : agus deonuich an dream sin uile ata 'g aideachadh t'ainm naomh, gu'n aontuich iad le cheile ann am fìrinn t'-fhocail Naoimh, agus gu' n caith iad am beatha ann aonachd agus ann gradh diadhaidh. Guidhemid ort mar an ceudna, gach uile Rìogh, priunsadh, agus uachdaran Crìofduidh a dhion agus a shaoradh ; agus gu h-araid do sheirbheiseach Deorfa ar Rìgh ; chum gu'n bi sinn air ar riaghladh gu diaghuidh agus gu suaimhneach fuidh sin ; agus deonuich d'a chomhairle uile, agus do gach neach ata ann ughdaras fuidhe, gu'n dean iad ceartas gu fìrinneach agus co-thromach, chum peanas adheanamh air aingeachd agus dubhailc ; agus a chumail suas t'f hir chreideamh-fa agus subhailc. O Athair neamhuidh, tabhair gràs dogach Easbuig agus do gach ministèir ; chum gu'm foillsich iad t' fhocal fìor agus beothail, ar aon le 'n teagasg agus le 'm beatha, agus gu 'm fritheal iad do shacramantean

* Mur 'eil deire no ofrail ann, an sin bich na focail [gu'n gabhadh tu r' ar deire agus r' ar ofrailibh] a, r am sagail a' mach gun radh.

Shacramaintean naomh gu ceart agus gu cubhaibh; agus tabhair do ghràs neamhuidh do d' phobul uile; agus gu h-àraid do 'n chomhthional ata làthair ann fo; chum gu 'n eisd agus gu 'n gabh iad t'-fhocail naomh le cridhe màcanta agus le h-urram dlìgheach, a' deanamh feirbheis f'hirinneach dhuit ann naomhachd agus ann am fireantachd air feadh uile làeth am beatha. Agus guidhemid gu ro-umhla ort do d' mhaitheas, O Thigh-earna, co-fhurtachd agus cobhair a thoirt do 'n dream sin uile, ata ann trioblaid, am bròn, ann dioth, ann easlaint, no ann cruaidh-chàs air bith eile ann sa' bheatha dhiombuan fo. Agus mar an ceudna, beannuichensid t'ainm naomh, air son do fheirbheisich uile a dh'fhag a bheatha fo ann a d' chreidimh agus ann a t' eagal: a' guidhe ort gràs a thoirt dhuinn, an eisimplair mhaith do leanmhuinn, chum gu 'm bi sinn n' ar luchd co-pairt maille riufan do d' rioghachd neamhuidh. Deonuich se, O Athair, air sgà Iosa Criost ar n' aon Eidir-mheadhonn-fhear agus fear-tagradh. Amen.

¶ A nuair a bheir a Ministear fios mu'n chomanach Naomh a chumail (ní a ní se do ghna air an domhnach no air an la Naomh a 's faigse dha roimhe) an deigh na Searmain no na Homailidh a chriochnachadh, teughaidh se an car-rail fo a leanas.

A Mhuintir ionmhuinn, air an ——— is faigse, tha mhi-ann orm, le comhnadh Dhe, sacramaint ro sholasach, Cuirp agus Fòla Criost a fhritheala do 'n dream sin uile bhios gu diaghaidh agus gu crabhach deas mu choinnibh; gu bhí air a gabhail leo-san mar chuimhne air a chèufadh agus air a bhàs mòrthoilteach-san, leis am faigh sinne amhain maitheanas ann ar peacaidh, agus leis a' bheil sinne eir ar deanamh n' ar luchd copairt do rioghachd neamh. Uime sin is se ar dleasdanas buidh-eachas ro ioràfail agus o 'r cridhe a thoirt do'n Dia uile chumhachdach ar n-Athair neamhuidh, do bhri gu 'n d'thug è a Mhac ar Slanuisfhear Iosa Criost, cha 'n è 'mhain a chum basuchadh air ar son, ach mar an ceudna chum a bhí na lòn agus theachd antir Spioradail dhuinn an s an t Sacramaint naomh sin. Do bhri gu bheil i na' nì co diaghaidh agus co solasach dhoibh-sin a ghabhas i gu h-ìomchuidh, agus co chun-artach dhoibh-sin a ghabhas a dhanadas a gabhail gu mì-ìomchuidh, 's è mo dhleasdanas earalachadh oirbh san àm fo, smu-aìnteachadh air meudachd an rùn-diamhair naomha sin, agus an tuncart mòr ata 'na gabhail gu mì ìomchuidh, agus bhur co-gaisin fein a raunfuchadh, agus a cheasfuchadh, agus cha'n ann

gu

gu faoin, agus mar a ni luchd-mealluidh Dhe;) ach do chum gu 'n d' thig finn naomh agus fìor ghlan a dh' ionfuidh a leithid fo do chuirn neamhuidh. ann fan eadach phòsaidh at air iarraidh le Dia ann fan scriobtuir naomh, agus gu 'm bi finn air ar gabhail n' ar luchd co-pairt iomchuidh do'n bhòid naomh sin.

Is i an t-flighe agus an doigh chum fo a dheanamh; air thùs, bhur beatha agus bhur bèusan a cheasnuachadh a reir riaghailt aitheanta Dhe; agus ciod air bith ann fan faic sibh gu 'n do chiontaich sibh ann toil, am focal, no ann gnìomh, ann sin deantuibh caoidh air son bhur peacaidh fein, agus aidichibh do 'n Dia uile chumhachdaich, le làn rùn bhur beatha a leafuchadh. Agus ma bheir sibh fairear gu bheil bhur ciontaidh cha n'e 'mhaim ann aghaidh Dhe, ach mar an ceudna an aghaidh bhur coimhearsnuich, an sin ni sibh reite riu, air bhi dhuibh ullamh gu paidh agus dioladh a dheanamh a reir bhur comais air son gach uile ana-co' throm agus eacoir a rinn sibh air neach air bith eile: agus air bhi dhuibh ullamh mar an ceudna gu maithea'nas thoirt do dhaoine eile a rinn lochd oirbh, mar a b'aill leibh maitheanas f haghail o Dhia ann bhur ciontaidh fein; oir mar dean sibh fo, cha dean an Comanach naomh a ghabhail ni air bith ach bhur damnadh a mheudachadh.

Air an aobhar sin ma 'ta neach air bith agaibh na fhear-toilbheum do Dhia, na fhear-toirmisg no na fhear sgainnil air f hocal, na adhaltranach, no ma 'ta fe a' mio-ruin, no am farmad, no ann cionta mòr air bith eile; deanuibh aithreachas o bhur peacaibh, neo na tigibh chum a bhuird naomha sin, air eagal tarèis duibh an t-Sacramaint naomh a ghabhail, gu'n d' theid an diabhol a steach annaibh, mar a chaidh fe ann Judas, agus gu 'n lion e sibh do 'n uile olc, agus gu'n toir e sibh gu sgrios cuirp agus anama.

Agus do bhri gu bheil e feumail nach tigeadh duin' air bith a dh' ionfuidh a chomanaich naomh, ach le lan dòchas ann tròcair Dhe, agus le cogais shuamhneach; air an aobhar sin, ma 'ta neach air bith agaibhse nach urrain fois thoirt d'a chogais fein ann fan ni fo, ach aig an bheil feum air tuille solais no comhairle; thigeadh e 'm ionfuidh-se, no dh' ionfuidh ministèir eigin eil glic agus foghlamhta ann am focal De, agus fosgladh fe a bhròn, chum le ministèireil eachd focal naomh Dhe gu m faigh fe tairbhe an fhuasglaidh eaglais, maille ri seala agus

agus ri comhairle Spioradail, chum fois thoirt da chogais, agus a chum gach teagamh agus amharas a chuir air cùl.

¶ No ma chi e an sluagh neo churamach ma theachd a dh' ionfuidh a chomanach naomh, ann aite nam briathra a chuaidh feachad, deanadh e feum do'n earail fo.

A Bhraithre ro gràdhach, air an ——— tha mhiann orm, le gras De, suipeir an Tighearna a fhritheala; a dh' ionfuidh a' bheil mi toirt cuire dhibhse uile ata lathair ann so, ann ainm Dhe, agus a guidhe oirbh air fga an Tighearn Jofa Criofd, nach diult sibh teachd da h-ionfuidh, air bhi dhuibh air ar gairm agus air bhur cuireadh co ghradhach le Dia fein. Ata fios agaibh cia muladach agus mi chaoi'neil a' ni fo, nuair a dheafuich duine cuirm fhait-hir, agus a chodaich è bhòrd leis gach uile ghne lòn, o's nach 'eil nì air bith a dh' uireasbhuidh ach na h-aidhean a fhuidhe fios, agus gidheadh gu'n diultadh an dream ata air an gairm (gun aobhar air bith) gu ro mhi-thaingeil teachd a chum na feifde. Co agaibhse air nach biadh fearg ann leithid fo do chùis? co nach smuainticheadh gu'n d' rinneadh ana-co'throm agus eacoir mhòr air? Uime sin a mhuintir mo ghraidh ann Criofd; thugaibh deagh air, air eagal le tarrainn air ais o'n t-Suipeir Naomh fo, gu'm brotnuich sibh fearg Dhe 'n 'ur n-aghaidh fein. Is furas do dhuine a radh, cha ghabh mi an comanach, do bhri gu bheil mi air mo chumail air m' ais le gnothaichibh faoghalta. Ach cha 'n 'eil a leithid fo do leith-fgeulaibh co furas a gabhail, agus co ceaduichte am fia'nuis De. Ma deir duine air bith, tha mi m' pheacair ro mhòr, agus air an aobhar sin tha eagal orm teachd. C' air fon ma feadh nach dean sibh aithreachas agus nach leafuich sibh? A nuair ata Dia 'g ar gairm, nach na leibh a radh nach tig sibh? A nuair bu choir dhuibh pilleadh a dh' ionfuidh Dhe, an gabh sibh bhur leith-fgeul, agus an abair sibh nach eil sibh ullamh? Smuaintichibh gu dùrachdach annaibh fein cia beag am feum a ni leithidibh sin do shaobh leith-fgeulaibh am fia'nuis De. A Mhuintir ad do dhiultan chuirn san t-Soisgeul, do bhri gu'n do cheannaich iad fearran, no gu 'm b' ail leo 'n daimh a dhearbhadh, no do bhri gu 'n do phòs iad, cha do ghabhadh an leith-fgeul air an doigh sin, ach mheasadh nach b' airidh iad air an fhèidh nearbhuidh. Bi misè ullamh air mo thaobh fein, agus a reir m' oifig, tha mi toirt cuireadh dhuibhse ann ainm Dhe, tha mi

gairm oirbh as leith Chrìosd, tha mi a sparradh oirbh, mar is ionmhuin leibh bhur slainte fein, gu 'm bi sibh n' ar luchd co-pairt do'n chomanaich naomh fo, agus mur dh'aontaich Mac Dhe, anam a thoirt suas air a chrann-cheufa air son ar slainte ne, mar sin se ar dleasdanas an comunach a' aghabhail mar chuimhneachan air iobairt a bhais-fin, mar a dh' aithn' è fein; agus ma ni sibh dearmad air fo do dheanamh, smuaintichibh agaibh fein, cia mòran eacoir a ni sibh air Dia, agus cia mòr am peanasata 'n crochadh os bhur ceann air a shon; nuair a dh'anas sibh gu toileach air 'ur n ais o bhord an Tighearna, agus a fgaras sibh sibh-fein o 'ur braithribh, ata teachd gu 'm beathachadh air a chuir do 'n bhiodh ro neamhuidh sin. Ma bheir sibh na nithe fo gu dùrachdach fàinear, le gràs De pillidh sibh gu h-inntin is fearr: agus a chum fo a chosnadh dhuibh-se cha sguir sinn-ne o dheanamh ar n achanaich umhla ris an Dia uile chumhachdach ar n-Athair neamhuidh.

¶ An am frithealach a chomanaich, air bhi do 'n luchd comanaich air an fuidhachadh gu h-ìomchuidh chum an t-Sacramaint naomh do ghabhail, their an Sagairt an earail fo.

A Mhuintir ionmhuinn ann s an Tighearna, sibhse air a bheil a mhiann teachd a dh'ionfuidh comanach naomh cuirp agus fola ar Slanuifhear Chrìosd, feumaidh sibh thoirt fa'near cionnas ata a Naomh Pòl aig earlachadh air gach uile neach iad fein a rannfachadh agus a cheasnuchadh gu dùrachdach, mu 'n gabh iad do dhanadas itheadh do 'n arran sin, agus òl do 'n chupan sin. Oir mar ata an t-fochair mòr, mu ghabhas sinn an t-sacramaint naomha sin le cridhe fìor aithreachail agus le creidimh bheo, (oir an sin ithidh sinn feoil Chrìosd, agus òluidh sinn fhuil air mhòd spioradail, an sin gabhuidh sinn comhnuidh ann an Chrìosd, agus Chrìosd annain-ne tha sinn mar zòn maille ri Chrìosd, agus Chrìosd maille ruinn-ne:) mar an ceudna ata 'n cumart mòr, mu ghabhas sinn an t-sacramaint gu neo ìomchuidh. Oir an sin ata sinn ciontach do chorp agus do fhuil Chrìosd ar Slanuifhear; tha sinn aig ithadh agus aig òl ar domnadh fein, gun smuainteachadh air corp an Tighearna; tha sinn a' casadh fearg Dhe 'n ar n-aghaidh fein; tha sin 'g a bhrosnuchadh gu plaigh a chuir oir le h-iomad easlaintibh, agus le iomad gne bàis. Air an aobhar sin a bhraithre, thugaibh breith oirbh fein, chum nach tugadh an Tighearna breith oirbh; deanuibh fìor aithreachas air son 'ur peacanna a chuaidh seachad; biodh creidimh beo agus dìongalta agaibh ann Chrìosd ar Slanuifhear; leasuidhibh bhur beatha,

beatha, agus bithibh ann gràdh iomlan ris na h-uile daoine, mar sin bithidh sibh 'nair luchd co-pairt iomchuidh do na rùndiamhair naomha sin. Agus os gach nì feumaidh sibh buidheachas umhla agus cridheil a thoirt do Dhia an t-Athair, a Mac, agus a Spiorad naomh, air son saorsa an tsaoghal trid bàs agus fulangas ar Slanuifhear Criofd, ata maraon na Dhia agus na dhuine, neach a dh'fìlich è fein eadhoin gus à bhàs air a chrois, air ar foinne peacaich thruagh, a bha 'n ar luidh ann dorchadas agus an sgail a bhàis, chum gu 'n deanadh è sinn-ne 'n air cloinn do Dhia, agus gu 'n arduicheadh è sinn gu beatha fhiorruidh. Agus a chum gu 'm biodh cuimhn' againn do ghna air gràdh ro mhòr ar Maighistir, agus ar n' aon Slanuifhear Jofa Criofd, mar so a' basuchadh air ar son, agus air na fochairan do-aireamh a choisin è dhuinn le dòrtadh fhola phrìfeil; dhòrduich agus chuir e air chois rùn dhiamhair naomh mar dhearbhabh air a ghràdh, agus a chum co'fhurtachd mòr gun chrìch dhuinne. Air an aobhar sin thugamaid dha-san maille ris an Athair, agus ris an Spiorad naomh, (mar ata dh'fhiachaibh oirn) gna bhuidheacheas, 'g ar streachda fein fios gu h-iomhlan d'a thoil agus d' thogradh naomha-san, agus a' cur romhainn feirbheis a dheanamh dha-san am fìreantachd, agus am fìor naomhachd feadh uile laithibh ar beatha. Amen.

¶ An sin their an Sagart ris an dream a thig a ghabhail a chomanaich naomh.

Sibhse ata deanamh aithreachas fìor agus dùrachdach air son bhur peacaidh, agus ata an gràdh agus ann carthanachd ri 'r coimhearfnuich, agus air a bheil a rùn beatha nuadh a chaithe, a leantuin aitheantain Dhe, agus a sliubhal o so mach 'n fhlighibh naomha-san; thiglibh am fogas le creidimh, agus gabhuibh an t-facramaint naomh so chum bhur co'fhurtachd agus deanuibh bhur n aidmheil umhla do 'n Dia uile chumhachdach, 'g ar leigeadh fein air bhur glùinibh gu h-iriosal.

¶ An sin a deanar an aidmheil chumanta so le h-aon do na Mìnisteiribh, ann ainm na maintir sin uile air a bheil a mhian an comanach naomh a ghabhail, air bhì dha-san agus do 'n phòbul uile air an glainibh gu h-iriosal, agus aig radha,

ADhe uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn Jofa Criof', a Chruith-fhear nan uile nithe, a Bhreitheamh nan uile dhaoine; tha sinn ag aideachadh agus ag caoidh ar peacaidh

agus

agus ar n-aingeachd lionmhòr, a rinn sinn o àm gu h-àra gu ro uamhara, le smuainte, le focal, agus le gnìomh, an aghaidh do mhòrachd dhiaghaidh, a brosnuchadh t-fheirg agus do chorruich gu ro cheart n' a' ar n-aghaidh fein. Tha aithreachas dùrachdach, agus tha bron cridhe oirn air fon ar mìghniomhara; tha 'n cuimhne a cur doilgheas oirn tha an uallach do-fhulang. Dean tròcair oirn, dean thròcair oirn, Athair ro thròcairich; air fon do Mhic ar Tighearn Jofa Criofd, maith dhuinn gach ni chuaidh feachad; agus deonuich gu 'n dean sinn gu bràth an deigh fo feirbheis dhuit agus do thoileachadh ann nuadhachd beatha, chum glòir agus onoir t-ainm, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin feufuidh an Sagart suas (no an t easbuig air bhì dha Iathair) agus air tiontadh dha ris a' phobull labhruidh fe am fuafgladh-eaglais fo.

A Dia uile chumhachduich ar n' Athair neamhuidh, a gheall d' a mhòr tròcair maitheanas peacaidh dhoibh-sin uile a philleas da ionfuidh le h-aithreachas cridhe, agus le fìor chreidimh; gu 'n deana fe tròcair oirbh, gu 'n tugadh è maitheanas dhuibh, agus gu 'n faoradh è sibh o bhur n' uile pheacaid, gu 'n daingnicheadh è sibh ann san uile maitheas, agus gu 'n tugadh è sibh gu beatha shiorruidh, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin their an Sagart.

Cluinnibh na briathra fòlafach ata ar Sìanui'f hear Criofd a' labhairt ris gach neach a philleas gu fìrineach 'na ionfuidh:

THigibh a' m'ionnfuidhs' uile ata re faothar, agus fui' throm uallaich, agus bheir mise fuaimhneas dhuibh. *Mat. xi. 28.*

Oir is mar sin a ghràdhaich Dia an faoghal, gu 'n d' thug è a aon-ghin Mhic fein, chum 's ge b'è neach a creideas ann, nach rachadh a sgrios, ach gu 'm biodh a' beatha shiorruidh aige. *Ioin iii. 16.*

Eisidibh mar an ceudna ciod a deir Naomh Pòl.

Is fìor an radh fo, agus is fiu è air gach aon chor gabhail ris, gu 'n d' thainig Jofa Criofd do 'n t faoghal a thearnadh pheacach. *1 Tim. i. 15.*

Eisidibh.

Eifdibh mar an ceudna ciod a deir Naomh Eoin:
Ma peacaicheas neach air bith, 'ta fear-tagraidh againn
maille ris an Athair, Iosa Criofd am firean. i Ioin
ii. 1.

¶ An deigh fo theid an Sagairt air aghaidh, aig radh.

Togaibh fuas bhur cridheachean.

Freag. Tha sinn ga 'n togail fuas dh' ionfuidh an Tighearna
hearna.

Sag. Thugamaid buidheachas d 'ar Tighearna Dia.

Freag. Is iomchuidh agus còir sin do deanamh.

¶ An fionntaidh an Sagart gu bord an Tighearna, agus a deir fe.

THa è ro iontchuidh, ceart, agus na dhleasdanas ceangailt
oirn, gu 'n tugamaid air gach uile àm agus ann sgach
uile àite, buidheachas dhuirt-fe, O Thighearna, * Athair
Naomh, a Dhe uile chumhachdaich, agus thiorruidh.

* Cha bhi na focail fo (Athair Naomb) air an radh air Dombnach na
Trionaid.

¶ Ann fo leanuidh an roimh-radh araid do reir an am, ma 'ta roimh-radh araid
air bith air orduchadh; mur 'eil leanuidh air ball.

AIr an aobhar sin maille ri ainglibh agus ri ard-ainglibh, a-
agus maille ri cuideachd nan neamha uile, molaidh a-
agus àrduichidh sinn t-ainm glòirmhor, gu brath ga d' mhò-
ladh, agus ag radh, Naomh, naomh, naomh, a Thighearna
Dhia nan sluagh, tha neamh agus talamh làn do d' ghloir.
Glòir dhuirt-fe, O Thighearna a 's ro àirde. Amen.

¶ Roimhraidhè araid.

¶ Air fa Nollaic, agus feachd la na deigh.

DO bhri gu 'n tug ú Iosa Criofd t-aon Mhac fein, chum a
bhi air a bhreath, mar air an àm fo, air ar sonn-ne; a rin-
neadh na fhicr dhuine do bhrìgh na h-Oigh Muire a Mhàthair,
le cìbreachadh an Spioraid naomh, agus sin gun smal peacaidh.

D d

chum

chum sinn-ne do glanadh o gach peacadh. Air an aobhar sin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air la Caifg, agus feachd la na dheigh.

ACh gu h-áraid ata dh' fhiachaibh oirn thusa do chliuachadh air son eis-eirigh ghlórmhor do Mhic Josa Criofd ar Tighearna : oir is eifin am fíor uan caifg, a dh' ofraileadh air ar foinn-ne, agus a thug air falbh peaca an t-faoghail ; do sgrios am bàs le bhàs fein, agus le eirigh a ris gu' beatha a dh-aifig air ais dhuinn-ne beatha shiorruidh. Uime sin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air la Deas-ghabhail, agus feachd la na dheigh.

TRid do Mhic ro gràdhach Josa Criofd ar Tighearna, a dh' fhoillficheadh gu follasach d' a abstalaibh uile an deigh eis-eirigh ro ghlórmhor, agus a chuaidh 'u an sealla' suas air neamh, a dh' ulluchadh àite dhuinn-ne ; chum far am bheil eifin gu 'n rachadhmaid suas mar an ceudna, agus gu 'n riaghluichidh-mid maille ris an glòir. Uime sin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air Domhnach na Caingie, agus fea la na dheigh.

TRid Josa Criofd ar Tighearna ; an ti do reir a ghealla ro fhìrinich, a chuir an Spiorad naomh a nuas o neamh, mar air an am fo, le mór fhuaim obann, mar gu 'm biodh gaoth thrèun, ann cofamhlachd teangana tèinteach, a teachd air na h-abstolaibh, 'g an teagaisg, agus 'g an treorachadh dh' ionfuidh gach uile fhìrinn, a' tabhairt dhoibh araon gibht iomad caint, agus mar an ceudna danachd chum an foisgeul dó shearmonachadh do na h-uile chinnich gu bunailteach le teas ghradh, leis an tugadh sinn-ne amach a' dorchadas, agus a' mearachd a chum soluis glan agus fíor colas ort-fa, agus air do Mhac Josa Criofd. Uime sin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air Feisd na Trionaid amhain.

THusa ata a t-aon Dia, a t-aon Tighearna ; cha n' ann a t-aon phearsa amhain, ach trì pearsa ann aon substaint. Oir a' pì sin ata sinn a' creidsin mu ghlòir an Athar, tha sinn

a' creidfin a' nì ceudna mu ghloir a Mhic, agus an Spioraid naoimh, gun eidir-dheallachadh no neo choimeas air bitli. Air an aobhar fin maille ri ainglibh, &c.

¶ An deigh gach aon do na roimh-raidhe fo, air ball a deirear no feinnear,

A Ir an aobhar finn maille ri ainglibh agus ri ard-ainglibh, agus a maille ri cuideachd nan neamha uile, mochiidh agus arduichidh fin t-ainm glóirmor; gu brath ga d' mhóladh, agus ag radh, Naomh, naomh, naomh, a Thighearna Dhia nan sluagh, tha neamh agus talamh lan do d' ghloir. Gloir dhuit-fe, O Thighearna a 's ro airde. Amen.

¶ An fin air do 'n t-Sagart a bhi air a ghloinibh aig bord an Tighearna, their fe 'n urnuigh fo a leanas, aon ainm na muintir fin uile a ghabhas an Comanach.

O Thighearna throcairich, cha 'n 'eil finn a gabhail a dhanadas teachd a dh' ionfuidhe do bhuid-fe, an earbfa r'ar fireantachd fein, ach ri d' throcairean mór agus lionmhor. Cha 'n fhiu finn urrad an spruilleach ata fo d' bhord a thional. Ach is tu-fa an Tighearna fin, leis an cleachda bhi do gna trocaireach; uime fin a Thighearna ghrà-fail, deonuich dhuinn feoil do Mhic gliràdhuich Jofa Criofd itheadh, agus fhuil o'l, air doigh gu 'm bi ar cuirp pheacach air an deanamh glan le chorp-fan, agus ar n' anamaibh air an ionlad trid fhuil ro prifeil-fin, agus gu 'n gabhadhmaid gu brath comhuidh ann fan, agus eifin annainne. Amen.

¶ Nuair a chuireas an Sagart an ordugh (air bhi dha na sheafamh fa choinne a bhuid) an t-aran agus an fion, air doigh gu 'm feud è na 's deiseadh agus na 's uramach an t-aran a bhrifeadh ann làthair a phobuil, agus an copan a ghlac 'na lamhaibh, their fe urnuigh a' chaisrigeadh, mar a leanas.

A Dhe uile chumhachdaich, ar n' Athair neamhuidh, a thug do d' thròcair chaomh t-aon Mhac Jofa Criofd gu bàs fhulang air a chrois air son ar saorfa, a rinn ann fin (le aon iobairt d'è fein a thoirt aon uair) iobairt, ofrail, agus dioladh làn, iomlan, agus foghainteach air son peacaidh an t-saoghail uile, agus a dh' orduich, agus a dh' aithn dhuinn-ne 'na shoifgeu naomh buan-chuimhneachan a bhais mhor luach a chumail fuas agus an d' thig è 'ris; tha finn gu ro unihla a' guidhe ort, O Athair

Athair thròcairich, èisd ruinn; agus deonuich dhuinn-ne ata gabhail do chreutairean fo do dh'aran agus do dh'fhion, a reir ordugh naomh do Mhic Jofa Criofd ar Slanuifhear, mar chuimhneachan air a bhàs agus fhulangas, gu'm bi sinn 'n ar luchd co-pairt d'a chorp agus d'a fhuil ro bheannuichte-sin: Neach an fan oidche sin an do bhrathadh è, (a) ghlac se aran, agus nuair thug f'è buidheachas, (b) bhrift f'è è, agus thug f'è da dheifcioblibh è, aig radh, glacaibh, ithibh, 's è (c) fo mo chorp-fa, a thugadh air bhur fon-fa, deanuibh fo mar chuimhneachan orm-fa. Mar an ceudna an deigh na Suipeir, (d) ghabh è 'n cupan, agus a nuair a thug è buidheacheas, thug f'è dhoibh è, ag radh, òluibh uile dheth fo, oir is (e) f'è fo m' fhuilse na Tiomna Nuadh, a dhoirteadh air bhur fon-fa agus air fon mòran a chum maitheanas peacaidh: Deanuibh fo co minic agus a dh'òlas sibh è mar chuimhneachan ormsa. Amen.

(a) *Ann fo is c'ir do'n t sagairt an pàtan a glacadh 'na laimb:*

(b) *Agus ann fo an t aran a bhrifeadh:*

(c) *Agus ann fo a lamb a chuir an arain uile:*

(d) *Ann fo glacadh sè an cupon 'na laimb:*

(e) *Ann fo cuiridh se lamb air gach factbach (ma's caillis no flagan è) ann fo' bheil fion air bith ri choif-rigeadh.*

¶ An sin gabhuibh a' Ministeir air tus an comanach s an da ghne, agus an sin theid se air aghaidh 'ga thoirt do na h-Easbuicibh, do na Sagairt, agus do na Deaconuibh air a mhodh cheudna (ma bhios neach dhiubh a lathair) agus an deigh sin do 'n phobul uile an ordugh mar an ceudna, 'n an laimb, air bhi dhoibh uile gu h-iriosal air an gluinibh. Agus a nuair a bheir e 'n t-aran do neach air bith, their se,

GU'n deana corp ar Tighearna Jofa Criofd, a thugadh air do fhonfa, do chorp agus t-anam a ghleidheadh chum na beatha mairtheanuich. Gabh agus ith fo mar chuimhneachan gu'n do bhàsuich Criofd air do fhon, agus beathuich air fan ann do chridhe le creidimh agus le breith-bhuidheachais.

¶ Agus a' Ministeir a bheir an cupan do neach air bith, their se,

GU'n deana fuil ar Tighearn Jofa Criofd, a dhóirteadh air do fhon-fa, do chorp agus t-anam a ghleidheadh chum na beatha mairtheanaich. Ol fo mar chuimhneachan gu'n

gu 'n do dhoirteadh fuil Chrìosd air do fhon, agus bi tain-geil.

¶ Ma theirgeas an t-aran agus am fion coifrighte mu 'n do ghabh an sluagh uile an comanach; beannuicheadh an Sagart an tuille a reir na foirm a chuireadh fios roimhe fo; a toiseach aig (Ar Slanui'f hear Crìosd sa oidhche sin, &c.) air son a beannuchadh an arain; agus aig (Mar an ceudna an deigh na suipeir, &c.) air son beannuchadh d' chupain.

¶ Nuair a ghabh an sluagh uile an comanach, pillidh a Ministear gu bord an Tighearna, agus cuiridh e gu h-urramach air a bhord fuigheach na 'n eilimentibh coifrighte, 'g a chomhdach le lion-eudach glan.

¶ An sin their an Sagart urnuigh an Tighearna, agus an pobull ag radh gach iartas na dheigh.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuine ar ciontaidh, mar a mhaiteas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o ole; oir is leatfa an rioghachd, agus a chumhachd, agus a ghloir, gu fìorruidh agus gu fìorruidh. Amen.

¶ An sin a deirear mar leanas.

O Thighearna, agus Athair neamhuidh, tha sinn-ne do sheirbheisich umhla gu dùrachdach a' guidhe air do maitheis Athaireil, gabhail gu tràcaireach ri fo ar n iobaire mholaidh agus bhreath-bhuidheachais; a' guidhe ort gu ro umhla gu 'n deonuich thu, trid toiltneas agus bàs do Mhic Josa Crìosd, agus tre creidimh 'n a fhuil-sin gu'm faigh sinn-ne agus t' eaglais uile maitheanas 'n ar peacaidh, agus uile tho-chairean eile f hulaingas. Agus ann fo, O Thighearna, tha sin 'g ar tairgse agus 'g ar taisbeanadh fein dhuit-fe, ar n-anama agus ar cuirp gu bhi iobhairt, reasanta, naomh agus bheodhail dhuit-fe; a' guidhe ort gu h-umla, gu 'm bi sinn-ne ata 'n ar luchd co-pairt do 'n chomanach naomh fo, air ar lionadh le d' d'ghràs agus le do bheannachadh neamhuidh. Agus ge d' nach f'hiu sinn trid lionmhoireachd ar peacaidh iobairt air-bith a thoirt dhuit-fe; gidheadh tha sinn a' guidhe ort gu 'n ghabhadh tu ris an dleas'nais agus ris an t-seirbheis ata dh' f'hiachaidh oirn; cha 'n an meadhaigh ar toiltneas, ach a' maitheadh ar ciontaibh, trid Josa Crìosd ar Tighearna; leis-sin, agus maille ris, ann aonachd an Spiorad naoimh gum biodh gach uil' o-
pair

onair agus glòir dhuitse, O Athair uile chumhachdaich, faoghal gun chrìch. Amen.

¶ *No fo,*

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, tha sinn a' toirt buidheachas dhuit o ar cridhe, gu bheil thu aig aontacha sinne a bheathachadh, a glhabh gu cubhaidh na rùin-dhiambhair naomha fo, le lòn spioradail cuirp agus fola ro phrìfeil do Mhic ar Slanui'f hear Josa Crìofd; agus le-sin gu bheil ù a' toirt dearbha dhuinn' air do chaoi'neas agus air do mhaitheas d' ar taoibh-ne; agus gu bheil sinn n'ar fìor bhuill chorpóra ann an corp diamhair do Mhic, eadhoin cuideachd beannuichte an t-sluaigh threibh-dheireach uile; agus gu bheil sinn mar an ceudna n'ar noighreachaibh tre dhóchas air do rìgheachd shiorruidh, trid toiltneas báis agus fullangas ro phrìfeil do Mhic gràdhuich. Agus tha sinn gu ro umhla a' guidhe ort, o Athair neamhuidh, gu'n cuidicheadh tu sinn le d' ghràs, gum buanuich sinn ann do cho-chomun naomh, agus gu 'n dean sinn na deagh oibre sin uile a d' ulluich thu dhuinn chum fubhal ann-ta, trid Josa Crìofd ar Tighearna, ga 'n rabh maille riut-sa agus ris an Spiorad naomh, gach uile onair agus glòir faoghal gu 'n chrìch. Amen.

¶ An sin a deircar no feinnear.

G Lóir do Dhia sa 'n àird, agus sìth air talamh; deagh thoil do dhaoine. Molaidh sin thù, beannuichidh sin thù, bheir sinn aodhradh dhuit, bheir sin glòir dhuit, bheir sinn buidheachas dhuit air son do mhor-ghlòir, O Thighearna Dhe, a Rìogh neamhuidh, a 'Dhe an t-Athair uile chumhachdaich.

O Thighearna, an t-aon ghin Mhic Josa Crìofd; O Thighearna Dhe, Uan De, a Mhic an Athar, a bheir air falbh peacaidh an t-faoghail, dean trocair oirn. Thus a bheir air falbh peacaidh an t-faoghail, dean trocair oirn. Thus a bheir air falbh peacaidh an t-faoghail, gabh ar n' urnuigh. Thus a tha a' d' shuidhe air deas lamh Dhe an Athair, dean trocair oirn.

Oir is tus amhain ata naomh, is tus amhain an Tighearna, is tus amhain O Chrìofd, maille ris an Spiorad naomh, is àirde ann glòir Dhe an Athair. Amen.

¶ An fin leigidh an Sagart (no an t-Easbuig ma bhios e a lathair) leis an t-fluagh falbh leis a bheannuchadh fo.

GU 'n deana sìth Dhe ata os cion gach uile thuigse, bhur cridheachan agus bhur n-inntin a choimhid ann eolas agus ann gradh Dhe; agus a Mhic Josa Criofd ar Tighearna: Agus gu 'n rabh beannuchadh an De uile chumhachduich, an Athair, a Mhic, agus an Spioraid naoimh, n' ar meafg, agus gu 'n gabhadh è comhnuidh maille ribh do ghna. Amen.

¶ Urnuighean gu bhi air an 'g radh an deigh na h-òfrail, nuair nach bi comanach ann aon tuille air gach la dhuibh sin; agus feudar an radh mar an ceudna co minic 's a bhios co'throm ann, an deigh oraidhean na h-urnuigh mhaidne no sheafair, an deigh an Comanach no Lioda, mar a' chi a Mì-nisteir ionchuidh.

O Thighearna, cuidich sinn gu trocaireach annta fo ar n' achanuichibh agus ar n' urnuighean, agus aon sliغه do sheirbheifeach a chum slainte shiorruidh fhoghail; ionnas a' meafg uile chaochlaidh agus theagmhaidin na beatha blásmhor fo, gu 'm bi iad gu bráth air an dìon le d' chomhnadh ro gràfail agus ullamh, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

O Thighearna uile chumhachdaich, agus a Dhe bhith-buain, tha sinn a' guidhe ort, aontuich, araon ar cridheachan agus ar cuirp a stiuradh, a naomhachadh, agus a riaghladh ann ceumaibh do lagh, agus ann oibrìbh t-àitheantan; chum trid do dhìeau ro chumhachdach, gu 'm bi sinn air ar teafairgin ann corp agus ann anam, ar aon ann fo agus gu bráth, trid ar Tighearna agus ar Slanuifhear Josa Criofd. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich, tha sin a guidhe ort, deonuich gu 'm bi na briathra a chuala sin air an la diugh le 'r cluafaibh o 'n taobh a muigh, air an fuidheachadh le d' gràs ann ar cridheachaibh an taobh a stigh; chum gu 'n toir iad a mach annain toradh deagh chaithe beatha, gu cliu agus onair t-ainm-se, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

BI roimhain, O Thìghearna, ann ar n'uile ghniomhara, le d' chaoi'neas ro ghràfail, agus thoir air ar n-aghaidh sinn le d' glina chomhnadh, a chum ann ar n-uile oibre a thoifich, a bhunaich, agus a chrìochnuich sinn ann-ad-fa, gu 'n toir sinn gloir do t-ainm naomh, agus fa dheòigh le d' thròcair gu 'm faigh sinn a bheatha mhairtheanach, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

ADhe uile chumhachdaich, a thobar an uile ghliocais, aig am bheil fios air ar n uireasbhuidh mu 'n iarr sinn, agus ar n' aineolas ann iarruidh, tha sinn a' guidhe ort gu 'n gabhadh tu truas d' ar n' anaineachd : agus na nithe sin nach 'eil do dhànadas againn iarruidh, chion nach airidh sinn, agus air son ar doille nach urra sinn iarruidh, dèonuich dhuinn iad air son dìongalachd do Mhic Josa Crìosd ar Tighearna. Amen

ADhe uile chumhachdaich, a gheall gu 'n eisdeadh tu ri achanuichibh an dream a dh' iarras ann ainm do Mhic ; tha sinn a' guidhe ort gu 'n aomadh tu do chluasa gu thròcaireach d' ar n-ionfuidh-ne a rinn air an àm so ar n' urnuighean agus ar n-achanuich riut ; agus na nithe sin a dh-iarr sinn le creidimh a reir do thoil, deonuich gu 'm faigh sinn iad gu h-èifeachdach, chum cobhairadh air ar feum, agus a chum do ghloir-se a thaisbeanadh, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

AIR domhnachaibh agus air laethibh naomh eile (mur bi comanach ann) bidh gach ni ata air orduchadh aig a' chomanach air a radha, gu deicheadh na h-Urnuigh chumanta [air son staid iomlan eaglais Chrìosd ata cogadh air talamh] maille ri h-aon no tuille do na h-urnuighean so a chuireadh fios fa dheireadh roimhe so, a co dhunadh leis a bheannuchadh.

¶ Agus cha bhi Suipeir an Tighearn air a frithealadh, mur bi aireamh iomchuidh gu 's an comanach a ghabhail ma' ris an t-Sagart, a roir a 's mar a chi se ceart.

¶ Agus mur bi a'fionn fichiod pearfa s ann fgireachd, aig am bheil gliocas an comanach do ghabhail ; gidheadh cha bhi comanach ann, mur gabh ceùfèir (no air a chuid a 's lugha crìuir) an comanach ma' ris an t-Sagart.

¶ Agus ann an Eaglais Easbuic, agus ann Eaglaisibh am bi da mhinistèir, agus ann collaisibh, far am bheil moran shagart agus dhecacoibh, gabhuidh iad uile an comanach ma' ris an t-Sagart air na h-uile domhnach air a chuid a's lugha, mur eil aobhar reasanta aca na aghaidh.

Agus

- ¶ Agus a chum gach aobhar eaf-aontachd agus faobh-chreidimh, ata aig neach air bith, no dh' fheudadh a bhi aige a thaobh an arain agus an fhiona, a thoirt air falbh, is leor so, gu 'm bi 'n t-aran leithid a bhios cleachda re itheadh; ach an cruinneachd is fearr agus is gloidne a dh' fheadar ata gaoireafach r'a fhaghail.
- ¶ Agus ma bhios a bheag air bith do 'n aran agus do 'n fhion air fhagail gun choifrigeadh, bithidh fe aig a Mhinisteir gu fheum fein; ach ma bhios fuighleach an do 'n aran a chuaidh bheannuchadh, cha toirear amach as an eaglais, e ach an Sagart agus co air bith eile do 'n luchd commanaich a ghairmeas e 'n fin d' a ionfuidh, ithidh agus oluidh s' iad e gu h-urramach air ball an deigh a bheannuchaidh.
- ¶ Bidh an t-aran agus am fion air son a chomanaich air an shollar leis a Mhinisteir agus le luchd dreachd na h-eaglais, air coftas na sgireachd.
- ¶ Agus thoir fainear, gu 'n gabh gach neach ata ann san sgireachd an comanach tri uairean fa' bhliadhna air a chuid a's lugha, agus uair dhiu sin a' Chaifg. Agus ni gach neach s-ann sgireachd cunntas ris a Pharsan, ris a' Bhiocair, no ris a' Mhinisteir, no ris a neach no an dream ata n-ann aite gach bliadhna air a Chaifg, agus ni iad gach uile dhlighe eaglais ata gnathuichte dligheach, a phaidhe dhoibh-sin no dha-fa, is coir a phaidhe air an am fin.
- ¶ An deigh crìochnachadh na feirbheis dhiaghaidh, bidh an t-airgiod a thugadh feachad aig an ofraìl air a bhuileachadh ann leithid do dh' fheumaibh diaghaidh agus carthanach, a's a chi am Ministear agus luchd dreachd na h-eaglais ceart. Ach mur coird iad ann so, bi fe air a bhuileachadh mar a dh' orduicheas an t-uchdaran.

DO bhri gu bheil è air orduchadh s ann oifig so chum frithealadh fuiper an Tighearna, gu 'm bu chóir do 'n luchd-comanaich a ghabhail air an glùinibh (ordugh aig am bheil deagh rùn, a cialluchadh ar n' aidmheil umhla agus thaingeil air na fochairean a bheir Crìosd feachad ann do 'n dream sin uile a ghabhas gu h-ionmchuidh è, agus a chum a leithid do mhi naomhachadh agus a dh' eas-ordugh an fa chomanach naomh a sheachnadh, a 's a dh' fheudadh tachairt air doigh eile) gidheadh an t-eagal gu 'n gabhadh neach air bith an fleuchda so ann feadh docharach, no gu 'n deanadh è droch fheum dheth, tre ain-eolas agus anmhuineachd, no tre mhi-ruin agus chrosantachd; ata è air iunfeadh ann so, nach 'eil adhradh fa' bith air a chialluchadh leis, agus nach coir a dheanamh, do dh' aran no do dh' fhion an t-sacramaint ata air an gabhail ann gu corpora, no do làthaireachd air bith corpora fheola agus fhola natura Chrìosd. Oir ata aran, agus fion na sacramaint a' fuireachd daonan nan ceart bhri ga eadarra, agus air an aobhar sin cha 'n fheadar adhradh

thoirt dhoibh, (oir b' iodhal-aodhradh sin, nì do'm bu chòir do gach criofduigh creidmheach gràin do ghàbhail) agus ata corp agus fuil nadurra ar Slanui'fhear Criofd air neamh, agus cha n ann ann fo; ata è 'n aghaidh fìrinn corp nadurra Chriofd, a bhi air an aon am an tuille a's aon àite.

Frithealadh BAISTE follasach NAOIDHEACH-AN, ra gnathachadh s-ann EAGLAIS.

¶ IS coir fios a thoirt do 'n phobul, gu bheil e ro iomchuidh nach biodh baiste air a frithealladh ach air domhnachaibh agus air lacthibh naomh eile, nuair thig a chuid a's mo do shluagh 'an ceann a cheile: chum gu 'n dean an cothional ann sin a lathair fiadhnuis, gu bheil a chlàrn ata air an ur bhaiste air an gabhail a' steach ann aireamh eaglais Chriofd; agus mar an ceudna, do bhri ann am bhaisteadh na cloinne gu 'm bi gach duine a bhios a lathair air a chuir ann cuimhne cìod an aidmheil a' rinn e fein do Dhia ann am a bhaisteadh. Air son an reusain cheudna, is coir am baiste do f hithhealadh ann an chaint chumainte. Gidheadh (ma's eigin e) fendar clann a bhaisteadh air la air bith eile.

¶ Agus thoir fa'near, gu 'm bi aig gach leanabh gille theid a bhaiste, da oide agus aon mhuipe; agus aig gach leanabh n-inghinn, aon oide agus da mhuipe.

¶ Nuair ata clann ri bhaiste, bheir na h-aithrichin fios do 'n Mhinistear an oidhch' roimhe no air a mhadain mu 'n toisich an urnuigh mhaidne. Agus an sin feumaidh na n-Oidichean agus na Muimeachan, agus an sluagh, maille ris a chloinn a bhi ullamh aig an tobar bhaisteadh, air ball an deigh an leasan dheirrio naich aig urnuigh na maidne, no air ball an deigh an leasan dheirrio naich aig an urnuigh f heasfair, mar a dh' orduicheas a Ministear ga thoil fein. Agus air teachd do 'n t-Sagart a dh-ionfuidh an tobar bhaiste (a bhios an sin air a lionadh do dh-uifge fìor ghlan) agus air teasadh dha ann sin, a deir te,

An rabh an leanabh se air a bhaisteadh roimhe fo, no nach rabh?

¶ Ma f hreagras iadfa, *cha rabh*, an sin theid an Sagart air aghaidh mar a leanas.

A Mhuintir ionmhuinn, do bhri gu bheil na h-uile dhaoine air an ginmhuinn agus air an breith ann am peaca, agus gu bheil ar Slanui'fhear Criofd ag radh, Nach fead neach air bith dol a steach do rioghachd

nìoghachd Dhe, mur bi è air ath-ghinnhuin agus air a nuadh-bhreith le uisge agus leis an Spiorad Naomh; guidhim oirbh gairm air Dia an t-Athair, trid ar Tighearn Jofa Criofd, gu 'n tugadh é d' a mhòr thròcair do 'n leanabh fo, a' ni sin nach f heud a bhi aige thaobh Natuir, gu 'm bi sè air a bhuisteadh le h-uisge agus leis an Spiorad Naomh, agus air a ghabhail a steach do dh-eaglais Naomh Chrìofd, agus gu 'm bi s'è air a dheanamh na bhall beo dh' ì.

¶ An sin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a shabhail le d' mhòr thròcair Noa agus a theaghlach ann s an airc o 'n sgrìos le h-uisge, agus mar an ceudna a threoruich do phobul fein clann Ifrail gu tearuinte tre a Mhuir ruaidh, leis sin a' cialluchadh do bhaiste naomh: agus le baisteadh do Mhic ro ghràdhach Jofa Criofd ann abhuinn Jordan, a naomhuich uisge chum nigheadh deamhair peacaidh air falbh; tha sin a' guidhe ort air son do throcairibh gun tomhas, gu n amhaire thu gu trocaireach air an leanabh fo; ionlaid è agus naomhaich è le d' Spioraid Naomh, chum air bhi dha air a shaoradh o t-fheirg, gu 'm bi fe air a ghabhail steach ann airc eaglais Chrìofd; agus air bhi dha daingean ann creidimh, aoibhneach trè dhochas, agus fuidhgte ann gràdh, gu 'm fead è dol tre thonnaibh an t-saoghail thrioblaidich fo, chum gu 'n tig è fa dheoidh gu talamh na beatha mairtheanaich; chum riaghladh ann sin maille riutfa, saoghal gun chrìch, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, comh-nadh gach neach ata am feum, fear cuidicheadh gach neach a theicheas do t-ionfuidh air son cobhair, beatha gach uile neach a chreideas, agus ais-eirigh nam marbh; tha sin a' gairm ort air son an leanabh fo, chum air teachd dha dh-ionfuidh do bhaiste naomh fa, gu 'm faigh fe maitheanas ann a pheacaidh tre aith-ghinnhuin spioradail. Gabh è, O Thighearna, mar a gheall ù le do Mhac ro ghràdhach, ag radh, firribh, agus bidh agaibh; iarruidh, agus gheabh sibh; buailibh, agus bidh air fbofgladh dhuibh; Mar sin tabhair dhuinne a nis ata 'g iarruidh; faighemide, ata a' firribh; feigail an

dorus

dorus dhuinn-ne ata bualadh ; chum gu 'm fuigh a' naoidhean fo beannuchadh fiorruidh t-ionlad neamhuidh, agus gu 'n tig è dh-ionfuidh na rioghachd fhiorruidh, a gheall thu, tre Chrìosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin seafaidh an sluagh suas, agus their an Sagart,

Eisdibh briathraibh an t-Soisgeil, a sgrìobhadh le Naoidhean Marc s ann deicheadh caibdeil, aig an treas rann deug.

THug iad clann og a' dhionnfuidh Chrìosd, cum's gu'm beannadh sè riu; agus chronuich a dheifciobuil a' mhuintirathug leo iad. Ach an uair a chunnairc Iosa sin, bha è ro-dhiomach, agus a dubhairt se riu, Leigibh do na leanuibh teachd a' m' ionnfuidhs', agus na bacuibh iad; oir is ann d' an leithidibh ata rioghachd Dhe. Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'c neach nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'heid sè a steach innte. Agus ghlac sè 'n a uchd iad, agus chuir se a lamhan orra, agus bheannuich se iad.

¶ An deidh an Soisgeul a leaghadh, ni a Ministear an earrail ghaoidid fo air briathraibh an t-Soisgeil.

AMhuintir ionmhuin, ann s an t-Soisgeul fo tha sibh a' cluinntin briathran ar Slanuifhear Crìosd, gu 'n d' àithn è clann a thoirt d' a ionfuidh; cionnas a chronuich è an dream leis am b' àil an cumail uaithe : cionnas a theagaisg è do na h-uile dhaoinè an neimh-chiontachd a leanmhuin. Tha sibh faicfin mar a leig è ris a dheagh thoil d' an taoibh le ghiulan agus le dheanadas o 'n leath a' muigh; oir ghabh se iad 'n a ultaich, chuir è lamhan orra, agus bheannuich se iad. Air an aobhar sin na cuiribh se ann teagamh, ach creidibh gu dùrachdach, gu n-gabh è mar an ceudna an Naoidhean fo ata lathair gu fabharach, gu n glac se è le gairdinibh a throcair, gu n-toir è dha bheannuchadh na beatha fhiorruidh, agus gu n-toir è dha co-pairt d' a rioghachd bhith-bhuan. Uime sin air bhì dhuinn-ne mar fo deirbhte do dheagh rùn ar n-Athar neamhuidh a thaobh an naoidhean fo, a dh' fhoillsich è le Mhac Iosa Crìosd, agus air bhì dhuinn gun amharas air bith gu n gabh se gu fabharach r' ar n-obair charthanaich, ann an tabhairt an Naoidhean fo chum a b'baiste naomha fan,

fan, thugamaid buidheachas dhagu creidmheach agus gu crabhach, agus abra'maid,

A Dhe uile chumhachdaich agus bhith-bhuan, Athair neamhuidh, bheir sinn buidheachas ùmhla dhuit, air fon gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu eolas do ghràs agus creidimh ann'ad, meadhuich an t'eolas fo ann-ain gu brath. Thoir do Spiorad Naomh do 'n naoidhean fo, chum gu'm bi fe air athbhreith, agus air a dteanamh na oighre air flainte bhith bhuan, trid ar Tighearna Iosa Criosd, ata beo agus a' riaghladh maille riut-fa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu fionnuidh. Amen.

¶ Au sin labhruidh an Sagart ris na h-Oidichibh agus ris na Muimeachaibh air an doigh fo :

A Chairdibh ro ghradhach, thug sibh an leanabh fo ann fo chum a bhaisleadh, ghuidh sibh gu 'n aontaich-eadh ar Tighearn Iosa Criosd a ghabhail e, gu'n tugadh è fuafgladh dha o pheacaidh, gu naomhuicheadh fe è leis an Spiorad Naomh, gu n-tugadh è dha rioghachd neamh, agus a bheatha-mhairtheanach. Chuala sibh mar an ceudna gu 'n do gheall ar Tighearn Iosa Criosd ann a Shoisgeul na nithe sin uile a thoirt feachad air fon an d' rinn sibh urnuigh ; ni eisinn an gealla fo a chumail agus a choilleanadh gu ro chinnteach air a thaobh fein Uime sin an lorg a ghealla fo a rinn Criosd, feumaidh a naoidhean fo mar an ceudna a ghealtain' gu f'irineach air a thaobh fein, leibh-fe ata n' ar n-urasaibh air (gus an tig è gu h-a ois an gabhail air fein) gu 'n cuir e cul ris an diobhal agus ra uil' oibre, agus gu 'n creid è focal naomh De gu bunailteach, agus gu 'n coimhid sè áitheantan gu h-umhla.

Air an aobhar sin dh fheoruichim.

A M bheil thufa ann ainm an leanibh fo a' cuir cùl ris an diobhal agus ri' uil' oibre, ri greadhnachas agus glòir dhianmhain an t-Saoghail, maille ri' uile thograibh sauntach, agus mianaibh colnach no feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo ?

Freag. Tha mi a cuir cùl ri uile.

Ministèir.

AM bheil thu creidsin ann Dia an t-Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neamh agus talmhuin?

Agus ann Iosa Crìofd aon ghin Mhic-sin, ar Tighearn? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' fhulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do cheufadh è, gu 'n d' fhuir è bàs agus gu 'n d' adlaiceadh è; gu 'n deach è fios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithist an treas la; gu 'n deachaidh è suas air neamh, agus gu bheil sè na shuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdaich; agus gu 'n tig se 'a sin a ris aig deireadh an t-saoghail, a thoirt breath air bheo-aibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thu creidsin ann san Spiorad Naomh: An Eaglais naomh choitchionn; Co-chomunn nan Naoimh; Maithneans peacaidh; Eis-cirigh na Colla; agus a bheatha mhair-theanach an deigh a bhàis?

Freag. Tha mi creidsin fo uile gu dìongalta.

Ministèir.

AN ail leat do bhaisteadh ann sa' chreidimh fo?

Freag. 'S ail leam.

Ministèir.

MA feadh, an coimhid thù gu h-umbha toil naomh agus àithneanta Dhe, agus an siubhail thù ann-ta feadh uile laethe do bheatha?

Freag. Coimhid mi.

¶ An sin their an Sagart.

ODhe thròcairich, deonnich gu 'm bi an sean Adhamh ann san leanabh fo air adhlacadh, air doigh gu 'm bi an duine nuadh air a thogail suas ann. Amen.

Deonuich gu 'm bàfuich gach anamhian feolar an taobh stigh dheth, agus gu m bi gach uile nithe a bhuinneas do 'n Spiorad beo agus a' fas suas ann. Amen.

Deonuich

Deonuich dha cumhachd agus neart gu buaigh bhì aige, agus caithream-buaigh a thoirt an aghaidh an diobhail, an t-faoghail, agus na feola. Amen.

Deonuich co air bith ata ann fo a thugadh suas dhuit le 'r n-oisg agus le 'r ministrealachd, gu 'm bi se mar an ceudna air a lionadh le fubhailcibh neamhuidh, agus gu'm faigh se tuaraidal siorruidh, trid do thròcair-fe, O Thighearna Dhe bheannaic-te, ata beo agus a' riaghladh nan uile nithe faoghal gun chrìch Amen.

A Dhe uile chumhachdaich mhairtheanuich, b' è do Mhac ro ghràdhach Iosa Criofd, a dhòirt amach as a' thaobh ro phrìfheil uisg' agus fuil, chum maitheanas ar peacaidh-ne, agus a thug àithne d' a dheifciobluibh, gu 'n rachadh iad a theagasg nan uile chinneach, agus g' am baisteadh, ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid naoimh, tha sinn a' guidhe ort, gu'n eifdeadh tu re achanuichibh do choi' thionail; naomhuich an t-uisge fo chum nigheadh diamhair air falbh peacaidh; agus deonuich gu m-faigh an leanabh fo, ata gu bhì air abhailteadh ann air an àm fo, iom-laineachd do ghrais, agus gu'm bi è gu brath ann àireamh do chloinne firinich agus taoghta, trid Iosa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin gabhaidh an Sagart an leanabh ann a lamhaibh, agus theic e ris na h-oideachaibh agus ris na Muimeachaibh,

Ainmichibh an leanabh fo.

Agus an sin ag radh an ainm nan deigh (ma dhearbhas iad gu m feud an leanabh f hulang gu maith) tumaidh se e sann uisge gu feolta agus gu faiciolach ag radh,

N Tha mi 'ga d' bhailteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ Ach ma dhearbhas iad gu bheil an leanabh anmhunn, foghnaidh uisge a dhòrtadh air, ag radh nam briathra a labhradh roimhe.

N Tha mi 'ga d' bhailteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ An

¶ An fin their an Sagart.

THA finn a' gabhail a' steach an leanabh fo ann coithional treud Ghriofd, agus tha finn ga comhrachadh le comharadh na croise, mar chomharadh nach bi nair air an deigh fo chreideamh Chrìofd air a cheusadh aideachadh, agus cogadh gu misneachail fo bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-faoghail, agus an diabhoil; agus buanachadh e na fhaighd-fhear agus na fheirbheifeach firineach do Chrìofd gu crìoch a bheatha. Amen.

Ann fo ni an Sagart crois air aghaidh an leinibh.

An fin their an Sagart.

A bhraithre ro ghràdhach, do bhri a nis gu bheil an leanabh fo aith ghinnte agus air fhuidheachadh ann an corp eaglais Chrìofd, thugamaid buidheachas do 'n Dia uile chumhachdaich air son nan fochairan fo, agus deanamaid urnuigh ris le non inntin, gu n-caith an leanabh fo a chuid eile ga bheatha a reir an toisich fo.

An fin air bhi dhoibh uile air an gluinibh, a deirear.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. - Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc.. Amen.

An fin their an Sagart.

BHeir finn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro throcaireach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean fo athgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuine cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha finn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhi dha marbh do pheaca agus beo do fhireantachd, agus air bhi dha adhlaihte maille ri Chrìofd 'na bhàs, gu 'n cèus è 'n feann duine, agus gu 'n cuir è cùl gu tar ri corp a pheacaidh gu h-ìomlan, agus mar ata fè air

a dheanamh na co-pairt bhàs do Mhic, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d' a eiseirigh : chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd shiorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chrìofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin air dhoibh bhi uile nan scafamb, their an Sagart ris na h-oideachaibh agus ris na muimeachaibh an earail fo a leanas.

DO bhri gu n do gheall an leanabh fo leibh-fe 'ta na 'r n-urrafaibh air, gu 'n cuireadh è cùl ris an diabhal agus ri uil' oibre, gu 'n creideadh è ann Dia, agus gu 'n deanadh è feirbheis dha ; feumaidh sibhse a chuimhneachadh gur h-è bhur gnothach fein, agus gu bheil è mar fhiachaibh oirbh a thoit fa'near, co luath a 's ata an leanabh fo comasach air foghlam gu 'n d'theid a theagasg dha, ciod a mhòid sholuimte, ann gealla agus an aidmheil a rinn è ann fo leibhse. Agus a chum gu 'm biodh fios na 's fearr aige air na nithe-sin, gairmidh sibh air a dh' eisdeach searmoineadh : agus gu h-àraid bheir sibh airre gu n-iunnfuich è a Chreud, Urnuigh an Tighearna, agus na deich àitheantan ann fa' chaint chumainte, agus gach uile nithe eile bu choir do Chrìofduigh fios do bhi aig orra, agus a chreidsin gu slainte anama ; agus a chum gu m bi an leanabh fo air altrum suas gu subhailceach a chum beatha dhiaghaidh Chrìofduidh do chaitheadh ; a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baiste a' taisbeanadh dhuinn, ar n-aidmheil, eadhon eisimpleir ar Slanuif hear Crìofd a leantuin, agus a bhi air ar deanamh cosmhuil ris, chum mar a bhafuich eisin agus mar a dh' eirich a ris air ar soin-ne : mar sin gu m bu choir dhuinne ata air ar baiste basuchadh o pheaca, agus eirigh a ris a chum fireantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile ainmhianna olc agus truailidh, agus a' dol air ar n-aghaidh gach la s-ann uile shubhailc, agus diaghachd beatha.

¶ Cuiridh se ri sin, agus their e.

IS coir dhuibh airre a thoirt gu 'm bi 'n leanabh fo air a thoirt a dh' ionfuidh an Easbuig gu bhi air a dhaingneachadh leis [fa chreideamh] co luath 's as-urraim è a Chreud, Urnuigh an Tighearn, agus na deich àitheantan a radh, ann fa chaint chumainte, agus air a theagasg ann leabhar ceist na h-eaglais a chuireadh a mach a chum na criche sin.

IS ni cinnteach le fócal De, gu bheil clann a gheabh bas an deigh am baisteadh, mu 'n dean iad peaca griomh air bith, gun teagamh air an sabhaladh.

A chum gach amharas a thoirt air falbh a thaobh gnathachadh comhthara na croise ann fa bhaisleadh; feudar fir-mhineachadh na cuis na reufan cheart air son a cumail fhaicfin ann san xxx Canoin, a chuireadh a mach air thùs s ann M.DC.IV.

Frithealadh BAISTE UAIGNEACH CLOINNE ann TIGHIBH.

¶ **B**HEIR Ministeir gach sgìreachd fios gu minic do 'n phobull, gun dail do chuir am baiste an cloinne na 's faide na 'n ceud, no an dara Domh-nach an deigh am breith, no la naomh eile, a thachras eatorra, mur bi aobhar mor agus reufanta ann, ris an gabh a' ministeir.

¶ Agus mar an ceudna bheir iad rabhadh dhoibh, nach iarr iad an clann a bhaisleadh aig an tighibh, mur bi reufan agus feum mor air. Ach a nuair a's eigin doibh sin a dheanamh, an sin bidh am baisteadh air a thrithealadh air an doigh fo,

¶ An toiseach deanadh ministeir na sgìreachd (no mur bi cìsin a lathair, ministeir laghail air bith eile a dh' f heudar f haghail) maille riu-san ata lathair, gairm air Dia, agus abradh iad urnuigh an Tighearna, agus urrad do na h-urnuighean a dh' orduicheadh roimhe an riaghailt a bhaisleadh f hollafaich, a 's a cheaduicheas an t-am agus am feum ata lathair. Agus an sin air do'n leanabh bhi air ainmeachadh le neach eigin do na tha lathair, dortuidh a Ministeir uisge air, ag tadh nam briathra fo;

N. Tha mi 'ga d' bhaisleadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naomh. Amen.

¶ An ùn air fleachda fios doibh uile, bheir a' Ministèir buidheachas do Dhia agus their e.

BHeir finn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro thrò-caireach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean fo aithgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuinne cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha finn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhì dha marbh do pheaca agus beo do f hireantachd, agus air bhì dha adhlaiçte, maille ri Crìofd 'na bhàs, gu 'n cèus è 'n seann duine, agus gu 'n cuir è cùl gu tur ri corp a pheacaidh gu h-ìomlan, agus mar ata fe air a dheanamh na chopairteach do bhàs do Mhìc, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d'a eifeirigh, chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd shìorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chrìofd ar Tighearna.

¶ Agus na cuirreadh iad an umhail nach 'eil 'an leanabh ata air a bhaisteadh mar sin gu laghail agus gu foghainteach air a bhaisteadh, agus cha bu choir a bhaisteadh a ris. Ach gidheadh ma bhios an leanabh ata air a bhaisteadh mar so beo an deigh lùimhe, is coir a thoirt a dh' ionfuidh na h-eaglais, chum agus ma fe ministèir 'na sgìreachd sin fein a bhàist an leanabh sin, gu 'ra faigh an coithional fios air an f hior riaghailt bàistì, a ghnathaich roimh os iofal; ann so chas sin their e mar so,

THA mi 'g in-seadh dhuibh, gu 'n do bhaisteadh an leanabh so air a leithid so dh-àm, agus ann leithid so do dh-àite, ann lathair na h-urad do dh-f hianuisibh a reir ordugh iom-chuidh mar tha 'n eaglais aig iarrudh.

¶ Ach ma bhaisteadh an leanabh le ministèir laghail air bith eile; an sin ceafnuichidh agus seachuidh ministèir na sgìreachd ann san d' rugadh, no ann fa bhaisteadh an leanabh, an rabh an leanabh air a bhaisteadh gu laghail no nach rabh. Agus ma f hreagras an dream a bheir an leanabh dh' ionfuidh na h eaglais, gu 'n do bhaisteadh an leanabh cheana, an sin ceafnuichidh a ministèir iad na 's faide, ag radh,

CO bhàist an leanabh so?

Co bha lathair a nuair a bhaisteadh an leanabh so?

Do bhri gu 'm feud cuid do nithibh a bhuinneas do natar na sacramaint so a bhì air an leagail seachad tre eagal no tre cabhaig ann aimfiribh cruadalach; air an aobhar sin feoruichim dhìbh, a ris,

Cìod

Ciod a' ni leis an do bhaisteadh an leanabh fo ?

Ciod na focail leis an do bhaisteadh an leanabh fo ?

¶ Agus ma thuigeas a ministeir le freagra' na muintir a thug an leanabh leo, gu 'n d' rinneadh gach ni mar bu choir an deanamh; an sin cha bhaist e an leanabh a ris, ach gabhuidh se e mar aon do thread an t hior shluaigh chriof-duigh, ag radh mar io,

THa mi 'g innseadh dhuibh, gu bheil na h-uile ni deanta gu maith fa chuis fo, agus a reir deagh ordugh, a thaobh baisteadh an leinibh fo; neach do rugadh ann am peaca geinneadh, agus am feirg Dhe, ach a nis'tre ionlad na h-aith-gheinneamhuin ann fa bhaiste, ata air a ghabhail ann aireamh cloinn De, agus oighreachan na beatha shiorruidh; oir cha duilt ar Tighearn Jofa Criofd a ghras agus a throcair do naoidheanaibh mar fo, ach ata fe 'g an gairm d'a ionfuidh gu ro ghradhach, mar ata an foisgeul naomh a' dearbhadh a chum co-f hurtachd dhuinn-e air an doigh fo.

An Soisgeul. Mharc. x. 13.

THug iad clann og a dhionnsuidh Criofd, cum's gu 'm beannadh se riu; agus chronuich a dheifciobuil a' mhuintir a thug leo iad. Ach an uair a chunnaic Jofa sin, bha e ro-dhiomach, agus a dubhairt se riu, Leigibh do na leanbuibh teachd a' m' ionnsuidhs', agus na bacuibh iad; oir is ann d' an leithidibh ata rioghachd Dhe. Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'theid se a steach innte. Agus ghlac se 'n a uchd iad, agus chuir se a lamhan orra, agus bheannuich se iad.

A Mhuintir ionmhuin, aunn s an t-Soisgeul so tha sibh a' cluinntin briathran ar Slanuifhear Criofd, gu 'n d' aithn e clann a thoirt d' a ionfuidh; cionnas a chronuich e an dream leis am b'aill an cumail uaithe; cionnas a theagaisg e do na h-uile dhaoine an neimh-chiontachd a leannhuin. Tha sibh faicsin mar leig e ris a dheagh thoil d' an taoibh le ghiulan agus le dheanadas o 'n leath a' muigh; oir ghabh se iad na ultaich, chuir e lamhan orra, agus bheannuich se iad. Air an aobhar sin na cuiridh se aunn teagamh, ach creid-
ibh

ibh gu durachdach, gu n gabh è mar an ceudna an Naoidhean fo ata lathair gu fabharach, gu n glac fe è le gairdinibh a throcair, gu n-toir è dha bheannuchadh na beatha shiorruidh, agus gu n-toir è dha co-pairt d' a rioghachd bhith-bhuan. Uime sin air bhi dhuin-ne mar so deirbhte do dheagh rùn ar n-Athar neamhuidh a thaobh a naoidhean fo, a dh' fhoillfich è le Mhac Josa Criofd, agus air bhi dhuinn gun amharas air bith cinnteach gun gabh fe gu fabharach r' ar n-obair charthanaich, ann an tabhairt an Naoidhean chum a bhaiste naomha fan, thugamaid buidheachas dha gu creidmheadh agus gu crabhach, agus abra'maid,

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeach do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaitheas sin dhiobh-sin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

ADhe uile chumhachdaich agus bhith bhuan, Athair neamhuidh, bheir sinn buidheachas umhla dhuit, air son gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu eolas do ghràs agus creidimh ann-ad; meaduich an t'eolas so, agus daingnich an creidimh fo annain gu bràth. Thoir do Spiorad Naomh do 'n naoidhean fo. chum gu 'm bi fe air ath-bhreith, agus air a dheanamh na oighre air slainte bhith-bhuan, trid ar Tighearna Josa Criofd, ata beo agus a' riaghladh maille riut-sa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu siorruidh. Amen.

¶ An sin feoruichidh an Sagart ainm an leinibh agus a nuair a dh' innsear an t-ainm, their a Ministèir,

AM bheil thusa ann ainm an leinibh fo a cuir cùl ris an diobhal agus ri' uil' oibre, ri greadhnachas agus gloir dhia-amhain an t-saoghail, maille ri' uile thograibh sanntach, agus miancibh colnach na feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo?

Freag. Tha mi a cuir cùl riu uile.

Ministèir.

Ministèir.

AM bheil thu creidsin ann Dia an t-Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neamh agus talmhuin?

Agus ann Iosa Crìosd aon ghlin Mhic-sin, ar Tighearn? Agus gu'n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu'n d'rugadh è leis an Oigh Muire; gu'n d'fhulaing è fo Phontius Pilat, gu'n do cheufadh é, gu'n d'fhuair è bàs agus gu'n d'adhlaiceadh è; gu'n deach è fios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu'n d'èirich è rithist an treas la; gu'n deachaidh è suas air neamh, agus gu bheil sè na shuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdach; agus gu'n tig se a' sin a ris aig deireadh an t-faoghail, a thoirt breith air bheo-aibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thusa creidsin ann san Spiorad Naomh: An Eaglais Naomh choitichionn: Co-chomunn nan Naoimh; Maithéanas peacaidh; Eis-eirigh na Colla; agus a bheatha mhair-theanach an deigh a bhàis?

Freag. Tha mi creidsin fo uile gu dìongalta.

Ministèir.

MA feadh, an coimhid thu gu h-umhla toil naomh agus aitheanta Dhe, agus an fiubhail thu ann-ta feadh uile laithe do bheatha?

Freag. Coimhid mi.

¶ An sin their an Sagart.

THA sinn a' gabhail a' steach an leanabh fo ann coitichional treud Chrìosd*, * *Ann fo ni an Sagart crois air aghradh na croise, mar comharadh nach bi aidh an leinibh.* nair air an deigh fo creideamh Chrìosd air a cheufadh aideachadh, agus cogadh gu misneachail fo bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-faoghail, agus an diabhoil; agus buanachadh na sfaighd-fhear agus na theirbheifeach firineach do Chrìosd gu crìoch a bheatha. Amen.

¶ An sin their an Sagart.

ABhrathre ro ghradhach, do bhri a nis gu bheil an leanabh fo aith ghinnte agus air a shuidheachadh ann an corp eaglais Chrìosd, thugamaid buidheachas do'n Dia uile chumhachdach

dach air fon nan fochairan fo, agus deanamaid urnuigh ris le aon inntin, gu n-caith an leanabh fo a chuid eile da bheatha a reir an toisich fo.

¶ An sin their an Sagart.

BHeir sinn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro thro-cairach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean fo aithgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuine cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha sinn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhi dha marbh do pheaca agus beo do fhirèantachd, agus air bli dha adhlaicte maille ri Criofd 'na bhas, gu 'n ceus è 'n seann duine, agus gu 'n cuir è cùl gu tur ri corp a pbeacaidh gu h-iomlan, agus mar ata fe air a dheanamh na copairteach do bhàs do Mhic, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d'a eifeirigh, chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd fhiorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chriofd ar Tighearna.

¶ An sin air dhoibh bhi uile nan seasamh, their an Sagart ris na h-oideachaibh agus ris na muirèachaibh an earail fo a leanas.

DO bhri gu n do gheall an leanabh fo leibh-se 'ta na 'ar n-urrafaibh, gu 'n cuiridh è cul ris an diabhal agus ri uil' oibre, gu 'n creideadh è ann Dia, agus gu 'n deanadh e feirbheis dha; feumaidh sibhse a chuimhneachadh gur h-e bhur gnothach fein, agus gu bheil e mar f'hiachaibh oirbh a thoirt fainear, co luath a's ata an leanabh fo comasach air foghlam, gu 'n d'theid a theagasg dha, ciod a mhoid fholaime, an gealla agus an aidmheil a rinn e ann fo leibh-se. Agus a chum gu 'm biodh fios na 's fearr aige air na nithe-sin, gairmidh sibh air a dh' eifdeachd fearmoineadh; agus gu h-araid bheir sibh airre gu n runnfuich e a Chreud, Urnuigh an Tighearna, agus na deich aitheantan ann fa' chaint chumainte, agus gach uile nithé eile bu choir do chriofduigh fios do bhi aig orra, agus a chrèidfin gu slainte anama; agus a chum gu m bi an leanabh fo air aldran suas gu subhailceach a chum beatha dhiaghaidh Chriofduidh do chaitheadh; a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baiste a' taisbeanadh dhuinn, ar n-aidmheil,
eadhor

eadhon eifimpleir ar Slanui'f hear Criosd a leantuin, agus a bhi air ar deanamh cosmhuil ris: chum mar a bhafuich eifin agus mar a dh'eirich e ris air ar foin-ne: mar sin gu m bu choir dhuinne ata air ar baiste basuchadh o pheaca, agus eirigh a ris a chum fireantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile ainmhianna olc agus truailidh, agus dol air ar n aghaidh gach la s-ann uile shubhailc, agus diaghachd beatha.

¶ Ach ma bheir an dream a thig leis an leinibh chum na h-eaglais, freagrach co neo-chinnteach do cheistibh an t-Sagairt, a 's nach eil dearbha' gu 'n do bhaisteadh an leanabh le h-uisge ann ainm an Athar, a Mhic, agus an Spioraid Naoimh, (nithe a bhuinneas gu fonruichte do 'n bhaiste) an sin baisteadh an Sagart e a reir na riaghailt a dh' orduicheadh roimhe air son baiste follasach an leanaban. Ach an am tumadh an leinibh ann fan tobar bhaiste, gnathuichidh se na briathra fo.

MUR 'eil thu air do bhaisteadh a cheanna, N. Tha mise 'ga do bhaisteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

Frithealadh

FRITHEALADH a BAISTE do'n mhuintir a a thig gu h-aois agus a's urrain freagradh air an fon fein.

¶ **A** Nuair a bhios dream a thainig gu h-aois gu bhi air am bhaisteadh, bheir an aithrichean no daoine ciallaich eigin eile fios do 'n Easbuig, no do 'n ti a dh' orduicheas e chum na criche sin, air a chuid a 's lugha feachd'uin roimh an am; chum 's gu gabhta curam dleasdhanach mu 'n ceasnuchadh, an bheil iad gu leor air an teagasg ann (priamh) phoncaibh a chreidimh Criost- uigh; agus a chum earail a thoirt orra iad fein ullachadh le h-urnuigh bh agus le trosg a chum an t-facrament naomh fo ghabhail.

¶ Agus mu gheabhar iomchuidh iad, air bhi do'n phobull cruinighte la orduighte Sabaid no feile, bithidh na h oideachan agus na muimeachan ullamh chum an taisbean aig an tobar bhaiste air ball an deigh an dara leafan, an dara cuid aig urnuigh maidin no feascair, a reir mar chi an Sagart ceart agus iomchuidh.

¶ Agus air bhi dhoibh nan seasamh ann sin, feoruidh an Sagart, cia achd ata neach air bith do 'n dream ata lathair ann fo air am baisteadh, no nach 'eil; ma fhreagras iad, cha n' eil: an sin their an Sagart mar fo,

A Mhuintir ionmhuin; do bhri gu bheil na h-uile dhaoine air an gineadh agus air am breith ann am peaca, (agus a ni sin ata air a bhreith o'n fheoil gur feoil e agus cha n-urraim iad-fan ata s-ann fheoil Dia a thoileachadh, ach tha iad a' caitheamh am beatha an peaca, a' deanamh iomad peaca gnio- mha; agus gu bheil ar Slanui'fhear Criost ag radh, Nach fead neach air bith dol a steach do rioghachd Dhe, mur bi e air ath- ghinmhuin agus air a nuaidh bhreith le nifge agus leis an Spior- rad Naomh; guidhim oirbh gairm air Dia an t-Athair, trid ar Tighearna Jofa Criost, gu 'n tugadh e d' a mhòr thròcair do 'n mhuintir fo, a' ni sin nach fheud a bhi aca thaobh Natuir, gu 'm bi siad air an gabhail a steach do dh-eaglais Naomh Chriost, agus gu 'm bi siad air a deanamh na buill bheo dh' i.

¶ An sin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh.

¶ Agus ann sin theid an coi'thional uil' air an gluinibh.

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, a shabhail le d' mhòr thròcair Noa agus a theaghlach ann s an airc o 'n sgrìos le h-uisge, agus mar an ceudna a threoruch do phobul fein clann Iffrail gu tearuinte tre a Mhuir ruaidh, leis sin a' cialluchadh do bhaisite naomh : agus le baisteadh do Mhic ro ghràdhach Jofa Criofd ann abhuinn Jordan, a naomhuich uisge chum nigheadh diamhair peacaidh air falbh ; tha sinn a' guidhe ort air son do throcairibh gun tomhas, gu n amhairc thu gu trocaireach air an dream so ; ionlaid iad agus naomhaich iad le d' Spioraid Naomh, chum air bhi dhoibh air an faoradh o t-fheirg, gu 'm bi siad air an gabhail steach ann airc eaglais Chrìofd; agus air bhi dhoibh daingean ann creidimh, aoibhneach tre dochas, agus fuidhichte ann gràdh, gu 'm fead iad dol tre thonnaibh an t-faoghail thrioblaidich fo, chum gu 'n tig iad fa dheoidh gu talamh na beatha mairtheanaich ; chum riaghladh ann sin maille riutfa, faoghal gun chrich, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, comhnadh gach neach ata ann feum, fear cuidicheadh gach neach a theicheas do t-ionfuidh air son cobhair, beatha gach uile neach a chreideas, agus ais-eirigh nam marbh ; tha sinn a' gairm ort air son an dream so, chum air teachd dhoibh dh' ionnfuidh do bhaisite naomh sa, gu 'm faigh siad mairtheanas ann a pheacaidh tre aith-ghinmhuin spioradail. Gabh iad, O Thighearna, mar a gheall ù le do Mhac ro ghràdhach, ag radh, firribh, agus bidh è agaibh ; iarruidh, agus gheabh sibh ; buailibh, agus *bidh è air fbofgladh* dhuibh ; Mar sin tabhair dhuinne a nis ata 'g iarruidh ; faighemide, ata a' firribh ; fosgail an doras dhuinn-ne ata bualadh ; chum gu 'm fuigh an dream so beannuchadh fhiorruidh t-ionlaidh neamhuidh, agus gu 'n tig iad ionnfuidh na rioghachd fhiorruidh, a gheall thu, tre Chrìofd ar Tighearna, Amen.

¶ Ann sin feasmhaidh am pobull suas agus their an Sagart.

Eifdihh briathra an t-foisgeil a fgrìobh Ioin, s ann treas caibdeil a toiseach aig a' cheud rann.

BHa duine do na Phairfichibh, d' am b' ainm Nicodemus a bka 'n a uachdaran air na h Judhachaibh : Thainig eisean chum Josa fan oidhche, agus a dubhairt fè ris, A mhaighfidir ata fhios againne gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia : oir cha 'n urradh duin' air bith na miorbhuile fo dheanamh, a'ta thus' a' deanamh, mur bi Dia maille ris. Freagair Josa agus a dubhairt fè ris, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur beirthear duine a-ris, n'ach fheudar leis rioghachd Dhe fhaicfin. A dubhairt Nicodemus ris, Cionnas a dh' fheadas duine bhi air a bhreith 'n uair ata fè aodfa ? am bheil é comafach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus bhi air a bhreith ? Fhreagair Josa, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urradh è dol a stigh do riogachd Dhe. An ni sin a'ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil è ; agus 'an ni sin at 'a air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad è. Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is eigin duibh bhi air blaur breith a-ris. 'Ta ghaoth a' fèideadh far an àill leatha, agus ata thus' a' cluintin a fuaime, ach ni'm bheil fhios agad co as ata i teachd, no c'ait' ata i dol : is ann mar sin ata gach neach a'ta air a bhreith o'n an Spiorad.

¶ An deigh sin their an Sagart an earail fo a leanas.

AMhuintir ionmhuin, ann s an t-foisgeul fo tha sibh a' cluintin briathra foilleir ar Slanuifhear Criofd, mur bi duine air a bhreith le h-uisge agus leis an Spiorad naomh nach urrain è dol a steach do rioghachd Dhe. Le fo feaudidh sinn fhaicfin am feum mòr ata air an t-sacramaint fo, far am feadar a faghail. Mar an ceudna air ball roimh dha dol suas air neamh (mar ata sinn a lèughadh fa' chaibdeil dheirionnach do foisgeil N. Mharc thug fè àithne d'a dheiscioblubh, a' radh, Rachaibh feadh an t-faoghail uile, agus searmonuichibh an foisgeul do gach uile chreatuir. An ti a chreideas agus ata air a bhaisleadh, fàbhailear è ; ach an ti nach creid, bithidh fe air a dhamnadh. Tha fo mar an ceudna a feuchain dhuinne an tairbke mhòr a gheabh sinn leis (a bhaitte). Air an aobha' sin, an t-àm do bhi mòran air am bioradh n an' cridhe, nuair a shearmonuich an t-abdal Peadar an foisgeul air tùs, agus

a dubhairt iad ris agus ris a chuid 'eil do na na h-abstolaibh, A dhaoine agus a bhraithre, ciod è a ni sinn? fhreagar eifin agus thubhairt è riu, Deanuibh aithreachas agus bithibh air bhur baisteadh gach neach agaibh chum maitheanas peacaidh, agus gheabh sibh tiodlacadh an Spiorad naomh. Oir ata 'n gealladh dhuibh-fe agus da 'r cloinn, agus dhoibhfin uile ata fad o laimh, eadhoin a mhead 's a nì 'n Tighearna ar Dia-ne a' ghairm. Agus le mòran bhriathran eile thug è earnal orra, ag radh, Sàbhailibh sibh fein o 'n droch ghinealach fo. Oir (mar tha 'n t-abstol ceudna a' deanamh fia'nuis ann àit eile) tha eadhoin 'm baiste 'g ar fàbhaladh a nise mar an ceudna (cha 'n è cur air falbh falachar na feola, ach freagradh deagh chogais a thaobh Dhe) le ais-eirigh Josa Criofd. Uime sin na cuiribh an umhail, ach creidibh gu dùrachdach, gu 'n gabh fe an dream fo ata làthair gu fàbharach, air dhoibh fìor aithreachas a dheanamh, agus teachd da ionfuidh, le creidimh; gu 'n tabhair è dhoibh maitheanas nam peacaidh, gu m builich è orra an Spiorad naomh; gu n toir è dhoibh beannachadh na beatha fhiorruidh, agus gu 'n dean fè iad nan luchd co-pairt d'a rioghachd bhioth bhuan.

Uime sin, air dhuinn-ne bhì mar fo deirbhte mu dheagh thoil ar n-Athar neamhuidh do thaobh na muintir fo, a dh' fhoillsicheadh le Mhac Josa Criofd; thugamaid buidheachas dha gu creidmheach agus gu crabhach, agus abramaid,

A Dhe uile chumhachdaich agus bhith-bhuan, Athair neamhuidh, bheir sinn buidheachas ùmhla dhuit, air son gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu colas do ghràs agus creidimh ann'ad, meaduich an t'colas fo, agus daingnich an creidimh fo ann-ain gu brath. Thoir do Spiorad Naomh do 'n dream fo, chum gu'm bi siad air an ath-bhreith, agus air a dheanamh na oighreachan air flainte bhith bhuan, trid ar Tighearna Josa Criofd, ata-beo agus a' riaghladh maille riut-fa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu fìorruidh. Amen.

¶ An sin labhraidh an Sagart ris an dream ata chum am baisteadh air a mhodh fo.

A Mhuintir ionmhuin, a thainig ann fo aig iarruidh am baiste naomh do ghabhail, chuala sibh mar a rinn an co-thional urnuigh, gu ma toil leis ar Tighearna Josa Criofd bhur gabhail agus bhur beannachadh, ar suasgladh o bhur peacaidh

peacaidh, rioghachd neamh agus a bheatha mhairtheanach a thoirt dhuibh. Chuala sibh mar an ceudna gu 'n do gheall ar Tighearn Iosa Críofd 'na fhocal naomh, na nithe sin uile a thoirt feachad air fon an d' rinn sinn urnuigh; agus ní eifin an gealla sin a choimhid agus a choilíonadh gu ro chinteach air a thaobh fein.

Air an aobhar sin, an deigh a ghealla fo a rinn Críofd, feumaidh sibh-fe mar an ceudna a ghealltain gu fírineach an láthair na'r fia'nuifean, agus a cho-thionail fo uile, gu 'n cuir sibh cùl ris an diabhal agus ri uil' oibríbh, agus gu 'n creid sibh gu bunailteach focal naomh Dhe, agus gu 'n coimhid sibh áitheanta gu h uramach.

† An sin feorúichidh a Mínísteir do 'n dream ata gus am bailleadh fa leath na ceistean fo a leanas.

AM bheil thu cuir cùl ris an diabhol agus ri uil' oibre, ri greadhnachas agus glòir dhiamhain an t-Saoghail, maille ri' uile thograibh sanntach, agus míanaibh coltach na feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo?

Freag. Tha mi a cuir cùl riu uile.

Mínísteir.

AM bheil thu creidfin ann Dia an t-Athair uile chumhachdach, Cruithnear neamh agus talmhuin?

Agus ann Iosa Críofd aon ghlin Mhic-sin, ar Tighearn? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' fhulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do chéusadh è, gu 'n d' fhuair è bàs agus gu 'n d' adhlacadh è; gu 'n deach è fios do dh-Ísríonn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithist an treas la; gu 'n deachaidh è suas air neamh, agus gu bheil sè na shuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdach; agus gu 'n tig se 'a sin a ris aig deireadh an t-saoghail, a thoirt breath air bheo-aibh agus air mharbhaibh?

Agus an bheil thu creidfin ann san Spiorad Naomh: An Eaglais naomh choitcheonn; Co-chemunn nan Naomh; Mairtheanas peacaidh; Eis-eirigh na Colla; agus a bheatha mhairtheanach an deigh a bhàis?

Freag. Tha mi creidfin fo uile gu dìongalta.

Mínísteir.

Ministèir.

AN aill leat do bhaisleadh ann fa' chreidimh fo?
Freag. 'S aill leam.

Ministèir.

MA feadh, an coimhid thù gu h-umhla toil naomh agus àithneanta Dhe, agus an subhail thù ann-ta feadh uile laethe do bheatha?

Freag. Coimhid mi.

¶ An sin their an Sagart.

ODhe thròcairich, deonnich gu 'm bi an sean Adhamh ann san dream fo air adhlacadh, air doigh gu 'm bi an duine nuadh air a thogail suas ann. Amen.

Deonuich gu 'm bàfuich gach anamhian feolar an taobh stigh dhùibh, agus gu m bi gach uile nithe a bhuinneas do 'n Spiorad beo agus a' fas suas ann ta. Amen.

Deonuich dhoibh cumhachd agus neart gu buaigh bhi' aca, agus caithream-buaigh a thoirt an aghaidh an diobhail, an t-faoghail, agus na feola. Amen.

Deonuich air bhi dhoibh air an tabhairt suas dhuitse ann fo le 'r n-oifig agus le 'r ministrealachd, gu 'm bi siad mar an ceudna air a lionadh le subhailcibh neamhuidh, agus gu'm faigh siad tuaraidal fionnuidh, trid do thròcair-fe, O Thighearna Dhe bheannuichte, ata beo agus a' riaghladh nan uile nithe faoghal gun chrìch. Amen.

ADhe uile chumhachdaich, mhairtheanuich, b' è do Mhac ro ghràdhach Iosa Crìosd, a dhòirt amach as a' thaobh ro phrìseil uisg' agus fuil, chum maitheanas ar-peacaidh-ne, agus a thug àithne d' a dheisciobluibh, gu 'n rachadh iad a theagasg nan uile chinneach, agus g' am baisteadh, ann ainm an Athar, agus a Mhac, agus an Spioraid naoimh, tha sinn a' guidhe ort, gu'n eisdheadh tu re achanuichibh a choi' thionail fo;
 naomhuich

naomhuich an t-uifge fo chum nigheadh diambhair air falbh peacaidh; agus deonuich gu m-faigh an dream ata gu bhi air a bhaisteadh ann air an am so, iom-laineachd do ghrais, agus gu 'm bi iad gu brath ann àireamh do chloinne firinich agus taghta, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin gabhaidh an Sagart gach neach failleth ata r'a bhaiste air an lamh dheas, agus feoruich se an ainm do na h-oideachaibh agus na muimeachaibh, agus an sin tumaidh se sann uifge e, no dortadh se uifge air, ag radh,

N Tha mi 'ga d' bhaisteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naomh. Amen.

¶ An sin their an Sagart.

THA sinn a' gabhail a' fteach an neach fo ann coithional treud Chriofd, *Ann so ni an Sagart crois air agbaidh.* agus tha sinn ga combrachadh le comharadh na croise, mar chomharadh nach bi nair air an deigh fo creideamh Chriofd air a cheufadh aideachadh, agus cogadh gu misneachail fo bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-faoghail, agus an diabhoil; agus buanacladh na shaighd-fhear agus na sheirbheiseach firineach do Chriofd gu crìoch a bheatha. Amen.

¶ An sin their an Sagart.

A bhraithre ro ghràdhach, do bhri a nis gu bheil an dream fo aith ghinnte agus air an fuidheachadh ann an corp eaglais Chriofd, thugamaid buidheachas do 'n Dia uile chumhachdaich air son nan sochairean so, agus deanamaid urnuigh ris le aon inntin, gu n-caith iad a chuid eile da bheatha a reir an toisich so.

¶ An sin air bhi dhoibh uile air an gluinibh, a deirear.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus

Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas fin dhìobh-fin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc.. Amen.

THa fin a' toirt buidheachais umhla dhuit, O Athair neamh-uidh gu 'n d' aontuich thu sinn-ne a ghairm gu colas do ghràis agus creidimh ann-ad; meaduich an t-eolas fo, agus daingnich an creidimh fo ann-ain gu bràth. Tabhair do Spiorad naomh do 'n mhuintir fo, chum air bhì dhoibh a nis air an ath-bhreith, agus air an deanamh nan oighribh air slainte thiorruidh trid ar Tighearn Josa Crìosd, gu 'm buanuich iad nan feirbheisich dhuit-fe, agus gu 'm faigh iad (còir air) do gheallaidh, trid an Tighearn Josa Crìosda do Mhac, ata beo agus riaghladh maille ruit-fa ann aonachd an Spioraid naomh cheudna gu fìorruidh. Amen.

¶ An fin air dhoibh bhì uile nan seasamh, gnathuichidh a' Mhinisteir an earail fo a leanas; a' labhairt air thus ris na h-Oideachaibh agus ris na Muimeachaibh.

DO bhri gu 'n do gheall a mhuintir fo an bhur làthair, cùl a chuir ris an diabhol agus ri uil' oibrìbh, creidfin ann an Dia, agus feirbheis a dheanamh dha; feumaidh sibh-fe a chuimhneachadh gur h-è bhur gnothach agus bhur dleasdanas a chuir an cuimhne dhoibh, cìod ì a mhoid, an gealla, agus an aidmheil fhollasach a rinn iad air an àm fo ann làthair a choiribhionail fo, agus gu h-àraid ann bhur làthair-fe ata na 'r fianuisibh taghta aca. Agus gairmidh sibh orra mar an ceudna chum an uile dichìoll a dheanamh gu bhì air an teagasg gu ceart ann am focal naomh Dhe, chum gu 'm fàs iad ann an gràs, agus ann eolas ar Tighearn Josa Crìosd, agus gu 'n caithe iad am beatha gu diaghaidh, fìrìneach, agus gu measarra san t faoghal fo 'ta làthair.

(¶ Agus a fin a' labhairt ris a mhuintir ata air an ur bhaisteadh, thèid e air a-ghaidh, agus thèir e.)

ACus air bhur fon-fa, a chuir air an àm fo Crìosd u-maibh leis a Bhaiste, tha è mar fhuachaibh agus mar dleasdanas oirbh-fe mar an ceudna, air bhì dhuibh air bhur deanamh na 'r cloinn do Dia, agus do 'n t-folus le creidimh ann Josa Crìosd, tabhair a còir blar gairm chrìosduigh, agus mar is cuibhaidh.

cubhaidh do chloinn an t-foluis: a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baiste a' taisbeanadh dhuinn ar n-aidmheil; eadhon, eisiomplair ar Slanui'fhear Criosd a leantuin, agus a bhì air ar deanamh cofinhuil ris; ionnas mar a bhàfuich eifin, agus mar a dh' eirich è a rìs air ar foinne; mar sin gur còir dhuinn-ne ata air ar baisteadh, bàsachadh o pheaca; agus eiridh a rìs a chum fìreantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile dhroch mhianna truallidh, agus a' dol air ar n-aghaidh gach la ann s gach fubhaile agus diaghachd beatha.

¶ Tha e iomchuidh gu 'm biodh gach neach ata air am baisteadh mar fo air an daingneachadh leis an Easbuig co luath an deigh am baisteadh 's a bhios co'throm air; chum gu 'm bi comas aige teachd a dh' ionfuidh a chomanaich naomh.

¶ Ma bheirear dream air bith nach do bhaisteadh n-ann naoidheantachd, a chum am baisteadh mu 'n tig iad gu bliadhnaidh tuigse gu freagairt air an fon fein; is leor feum a dheanamh do'n oifig air fon baiste follasach naoidheana, no (ma bhios mor chunnart ann) do'n oifig air fon baiste uaignaich, amhain aig mutha an fhocail (naoidhean) air fon (leanabh no neach) mar ata chuis aig iarraidh.

LEABHAR CHEIST;

Se fin, Teagasg a dh' fheumas gach neach fhoghlum, mun tig e gu bhi air a dhaingneachadh leis an Easbuig.

Ceist.

C' AINM ata ort?

F. N. no M.

C. Co thug an t-ainm fin dhuit?

F. M' òideachan agus mo mhuimeachan ann mo bhaiste, ann s-an d' rinneadh me a' m' bhall do Chrìosd, a' m' leanabh do Dhia, agus a' m' oighre air rioghachd neamh.

C. Ciod a rinn t-òideachan agus do mhuimeachan an fin air do shon?

F. Gheall agus mhoidich iad trì nithe ann a m' ainm. Air thùs gu 'n cuirinn cùl ris an diabhol agus rì uil oibre, rì greadhnachas agus rì diamhanas an t-faoghail aingidh fo, agus uile ainmhianna peacach na feola. 'S ann dara àite, gu 'n creidin uile phonca na creideamh Chrìosduidh. Agus s-ann treas aite, gu 'n coimhdin toil agus aitheanta naomha Dhe, agus gu 'n fubhlain ann-ta feadh uile làeth mo bheatha.

C. Nach 'eil ù 'm barail gu bheil a dh' fhíachaibh ort a chreidfin, agus a dheanamh, mar a gheall iad-fan air do shon?

F. Tha gu deimhin; agus le comhnadh Dhe, ni mi fin. Agus tha mi toirt buidheacheais o m' chridhe d' ar n-Athair neamhuidh, gu 'n do ghairm è mi dh' ionfuidh staid fo na flainte, trid Josa Chrìosd ar Slanuifhear. Agus tha mi guidhe

air

air Dia a ghràs a thoirt dhomh, chum gu 'm buanùich mi s-ann staid sin gu crìoch mo bheatha.

C. Aithris Poncan do chreideamh.

Freagradh.

CReidim ann Dia an t Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain :

Agus ann Iosa Criosd aon Mhac fan ar Tighearna ; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire ; A dh' fhuiling fo Phontius Pilat, Do cheufa, do fhuair bàs, do adhlacadh. Chaidh è sios do dh' Ifrionn ; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è suas air neamh, agus ata fè na fhuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich ; a' sin thig è thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann fan Spiorad Naomh : an Eaglais Naomh choit-chinn ; Co-chomunn nan Naomh ; Maitheanas na 'm peacanna ; Aiscirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

C. Ciod tha thu foghlam gu sonarichte ann poncaibh fo do chreidimh ?

F. Air thùs, Tha mi foghlam creidsin an Dia an t-Athair, a rinn mise, agus an saoghal uile.

Sann dara àite, ann Dia a Mac, a shaor mise, agus an cinne-daoine uile.

Sann treas aite, ann Dia an Spiorad naomh, a naomhuicheas mise, agus pèbull taghta Dhe gu h-ìomlan.

C. Thuirt ù gu 'n do gheall t-oideachan agus do mhui-meachan air do shon, gu 'n coimhheadh tu àitheanta Dhe. Iannis dhomh. cia lion àithne 'ta ann ?

F. Deich aitheanta.

C. Creud iad ?

Freag.

NA h-àitheanta sin a laibhair Dia sann fhichidibh caibdoil do Exodus, ag radh, Is mise an Tighearna do Dhia, a thug thufa 'mach a' talamh na h-Eiphte, a' tigh na daorfa.

I. Na biodh Dèe air bith eil agad ath mise.

II. Na dean dhiut fèin *dealbh* fnaidhte, no coslas 'fam bith a *dh'aon* ni, a *ta* 'fna neamhaibh fhuas, no air an talamh fhios, no 'fna h-uirgeachaibh fuic'h 'u talamh. No crom thu fèin sìos doibh, agus na dein feirbhis doibh: oir mis' an Tighearna do Dhia, is Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheach nan aithreacha air a' chloinn, agus an treas, agus an cheathramh *ginealach* dhiubhsan a dh'f huaithaicheas mi; agus a' nochdadh tròcair do mhiltibh dhiubhsan a gràdhaicheas mi, agus a choimhideas m'aitheanta.

III. Na Tabhair ainm an Tighearna do Dhia 'an dìomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo chiontach *efan* a bhear ainm an dìomhanas.

IV Cuimhnich la na fàbaid a naomhachadh. Se laithean faothraichidh tu, agus ni thu t'oibair uile. Ach *air* an t-feachdamh la *tha* fàbaid an Tighearna do Dhè: *air an la fin* na dean obair 'fam bith, thu fein, no do mhac, no do nighean, d'òglach, no do bhan-oglach, no d'ainmhidh, no do choigreach a *ta* 'n taobh a stigh do d'gheataibh: oir ann aa fè laithibh rinn an Tighearna na nèamhan agus an talmamh, an fhairge, agus gach ni a *ta* annta; agus gabh è fois air an t-feachdamh la, agus naomaich fè è.

V. Tabhair onoir do t'athair, agus do d' mhathair; a chum as gu 'm bi do laithean buan air an fhearann a *tha* 'n Tighearna do Dhia a' toirt dhuit.

VI. Na dean mortadh.

VII. Na dean adhaltrannas.

VIII. Na dean gaduigheachd.

IX. Na tabhair fianuis bhrège 'n aghaidh do choimhearsnaich.

X. Na sanntaich tigh do choimhearsnaich; na sanntaich bean do choimhearsnaich, no òglach, no bhan-oglach, no dhamh, no afa, no aon ni a' s le do choimhearsnach.

C. Ciod ata thu foghlam gu fonnruichte leis na h-aitheantaibh fo?

F. Tha mi foghlam dà nì: mo dhleas' nas do Dhia, agus mo dhleas' nas do m' choimhearsnach.

C. Ciod è dó dhleas' nas do Dhia?

F. 'S è mo dhleas' nas do Dhia creidsin ann, eagal-fan a bhi orm, agus gràdh thoirt dha le m' uile chridhe, le m' uil' inntin, le m' uil' anam, agus le m' uile neart; aodhradh dheanamh dha; buidheachas thoirt dha, mo dhòchas gu h-ìomlan a chuir ann, gairm air, Onair thoirt ga ainm

ainm naomh agus da fhocal; agus feirbheis a dheanamh dha gu fìrineach feadh uile laethibh mo bheatha.

C. Ciod è do dhleas' nas do d' choimhearfnách?

F. S'è mo dhleas' nas do m' choimhearfnach, a ghràdhachadh mar mi fein, a dheanamh do na h-uile dhaoine mar bu mhaith leam iad-san a dheanamh dhomh-sa. Gràdh, onair, agus comhnadh thoirt do m' Athair agus do m' mhathair. Uram agus umhlachd do 'n Rìgh, agus do gach neach ata ann ugh-daras fo. Gèileadh do m' uachdaranaibh uile, mo luchd teagaisg, mo bluachailean spioradail agus mo mhàistirean. Mi fein a ghiulan gu h-iriosal agus gu h-uramach a thaobh gach neach is fearr na mi fein, gun chion a dheanamh do neach air bith le focal no gnìomh. A bhi fìrineach agus ceart ann a m' uile ghnòthaichibh, gun mhi-ruin no fuath a bhi ann mo chridhe. Mo lamhan a chumail o spiolladh agus o ghaidichd, agus mo theangaidh o dhroch caint, o bhreugaibh agus o sgainnil. Mo chorp do chumhail a' meallarachd, ann stuaime agus ann geamnachd. Gun bhi sanntachd no mianachadh naoin dhaoin' eile; ach a' foghlam agus a' faothreachadh do rìreadh chum mo theachd antir fein fhaghail gu h-onarach, agus mo dhleas' nas a dheanamh s-ann itaid beatha sin s-ann toil le Dia mo ghairm s-ann t-faoghal.

Fear-ceasnuich. Mo leanabh maith, biodh fios fo agad, nach urrain thu na nithe fo dheanamh uait fein, no fuibial ann àitheantaibh Dhe, agus feirbheis a dheanamh, dha gun a ghràs fon ruichte fein, ni is eigin dhuit fhoghlam iarruidh gach uile àm le urnuigh dhùrachduich. Uime sin leig dhomh a chluintin an urrain thu urnuigh an Tighearna a radh?

Freag.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

C. Ciod ata thu 'g iarruidh air Dia s-ann urnuigh fo?

F. Tha mi 'g iarruidh air mo Tighearna Dia, ar n-Athair neamhuidh, fear-tabhairt gach uile mhaitheas, a ghràs a chuir thugam-sa,

thugam-fa, agus a dh'ionfuidh nan uile dhaoine, chum gu 'n toir sin aodhradh dha, feirbheis da, agus umhlachd dha mar bu chòir dhuinn a dheanamh. Agus tha mi guidhe air Dia, gu n-tabhair è dhuinn gach nì ata dh'uireasbuidh oirn araon do thaobh ar n-ànamaibh agus ar cuirp; agus gu 'm bi fe tròcaireach dhuinn, agus gu 'm maith fè ar peacaidh dhuinn; agus gu ma toil leis ar gleidheadh agus ar dìon ann s-gach uile chunnart spioradail agus corporra; agus gu 'n coimhid è sinn o gach peaca agus aingeachd, agus o 'r namhaid spioradail, agus o bhàs fiurruidh. Agus tha dòchas agam gu 'n dean è fo d'a thròcair agus d'a mhaitheas, trid ar Tighearna Josa Criofd. Agus air an aobhar sin a deirim Amen. Biodh è mar sin.

Ceist.

CIA lion sacramaint a dh'orduich Criofd ann na eaglais?

R. Da shàcrament amhain, ata n-cumantas fèumail a chum flainte, 's iad sin, baiste, agus suipecir an Tighearna.

C. Ciod tha thu ciallachadh leis an fhocal so *sacramaint*?

R. Tha mi cialluchadh comhthara faiclionach o 'n taobh a muigh air gràs spioradail o'n taobh a stigh, air a thoirt dhuinn-ne, air orduchadh le Criofd fein, mar mheadhon leis am faigh sinn an gràs sin, agus mar gheall 'g a dheanamh cinnteach dheth.

C. Cia lion pàirt ata ann sacramaint?

R. Da phàirt: An comhthara faiclionach o 'n leith a muigh, agus an gràs spioradail ann taobh a stigh.

C. Ciod è comhthara faiclionach o 'n leith a muigh no foirm a bhàiste?

R. Uisge: ann sa' bheil neach air a bhàisteadh ann aim an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid naomh.

C. Creud è an gràs spioradail ann taobh a stigh?

R. Bàs do pheaca, nuadh bhreith fìrinteachd: oir air bi dhuinn air ar breith ann am peaca thaobh nztuir, agus na 'r cloinn feirge, tha sinn le fo air ar deanamh na 'r cloinn gràis.

C. Ciod ata air iarruidh air dream bhios a chum am bàisteadh?

R. Aithreachas, leis an trèig iad peaca; agus creideamh, leis an creid iad gu seasmhach gcallaidh Dhe a rinn s è dhoibh s ann t-sacramaint sin.

C. C' air fon ma feadh ata naoicheana air am baisteadh, nuair a thaobh an aois mhaoth nach urrain iad fin a choil-ionadh?

F. Do bhri gu bheil iad a gealtain an da chuid le 'n urra-faibh: agus a nuair a thig iad fein gu h-aois, tha dh' fhiach-aibh orra an gealla choil-ionadh.

C. C' air fon a dh' orduicheadh sacramaint fuipeir an Tighearna?

F. 'A chumail ghna chuimhne air iobairt bàis Chrìofd, agus na fochairin ata finn a' faghail leis.

C. Ciod a phàirt, no an comhthara o 'n leith a muigh ata ann fuipeir an Tighearna?

F. Aran agus fìon, a dh' àithn an Tighearna do ghabhail.

C. Ciod a nì ata air a chialluchadh ann taobh a stigh?

F. Corp agus fuil Chrìofd, ata gu deimhin agus do rìreamh air an gabhail leis na creidmhuich ann fuipeir ann Tighearna.

C. Creud iad na fochairan d' am bheil finn na 'r luchd co-pairt leo fin?

F. Gu bheil ar n-anamaibh air an neartuchadh agus air an beathachadh le corp agus le fuil Chrìofd, mar ata ar cuirp leis an aran agus leis an fhion.

C. Ciod ata air iarraidh orra-san a thig gu fuipeir an Tighearna?

F. Iad fein a cheasnuchadh, an bheil iad a gabhail fìor aithreachas air fon nan peacaidh a rinn iad roimh, a' cur rompa gu feasmhach beatha nuadh do chaitheamh; gam bheil creideamh beathail aca ann tròcair Dhe tre Chrìofd, le cuimhne thaingeil air a bhàs; agus a bhi ann gràdh leis na h-uile dhaoine.

¶ Air laethibh Domhnuich agus air laethibh naomh, an deigh an dara leafais, aig an urnuigh fheascair, teagaisgidh agus ceasnuchidh Ministear gach figreachd gu tolasach ann san eaglais, a mhèud do a' fgireachd, a chuirreachd na ionfuidh, 's a chi e ionchuidh, ann an cuid eigin do na ceistibh fo.

¶ Agus bheir na h-uil' athair, mathair, maighistir, agus bar-mhaighistir air an fòr-bheisich, agus air an fhoghlumaich (nach d' fhoghlum an leabhar cheist) teachd do dh' ionfuidh na h-eaglais ann s-an am orduichte, agus eiseachd gu h-umhla, agus chum a bhi air'n theagasg leis a Ministear, gus an foghlum iad na dh' orduicheadh dhoibh an fo.

¶ Co luath 's a thig clann gu aois ionchuidh, agus a 's urrain iad an Creud, urnuigh an Tighearna, agus na deich aitheantan a radh ann caib mathar eib; agus mar an ceudna a's urrain iad ceislin-eile an leabhar cheist aith-ghèarradh fo a fhreagrach; bheirear iad chum an Easbuig. Agus bidh eide, no muime aig gach teach mar f'hia'nuis an daingeachadh.

¶ Agus c' uin air bith a bheir an t-Easbuig fios gu clann a thoirt na ionfuidh chum an daingneachadh, bheir Ministear gach fgireachd leis, no cuiridh s'e uaithe fo laimh fgiobhaidh chum an Easbuig, ainm na Muintir sin uile a fgireachd-fa ata fe meas iomchuidh re 'n tabhairt a dh' ionfuidh an Easbuig a chum an daingneachadh. Agus ma mheafas an t-Easbuig gur coir sin a dheanamh, daingnichidh 's e iad air a n-hodh fo a leanas.

ORDUGH an DAINGNEACHAIDH, no leagadh lamh air an dream a bhaisleadh, agus a thainig gu bliadhnaibh tuigse.

¶ Air an la orduichte, air bhi do 'n dream sin uile ata chum an daingneachadh air an am sin, air an cuir an ordugh, agus nan seafamh an lathair an Easbuig, leughaidh s'e fein (no ministear eile a dh' orduicheas e) an romh-radh fo a leanas.

CHum gu'm bi an co dhaingneachadh air a fhrithealadh chum tuille foghlam do'n dream a ghabhas e, dh' ordugh an eaglais, nach biodh neach air bith o fo fuas air an cuir fo laimh Easbuig, ach an dream is urrain an Crèud, urnuigh an Tighearna, agus na deich àitheantan a radh; agus mar an ceudna a's urrain na ceistin eile ata air an cur fios ann san leabhar aith-ghear cheist an fhreagrachd: Agus tha 'n t-ordugh so ro f heumail ri chumail, chum air teachd do chloinn anis gu bliadhnaibh tuigse, agus air dhoibh fhoghlam ciod a gheall an oideachan agus a' muimeachan air an son ann am baiste, gu'm fead iad na nithe ceudna a cheangal agus a dhaingneachadh le 'm bèul agus le 'n toil fein gu follasach ann làthair na h-eaglais; agus a ghealladh mar an ceudna, gu 'n dean iad fein gu brath an dìchioll le gràs De, air na nithe sin leis an d' aontuich iad le 'n aidmheil a choilionadh gu f'irineach.

¶ An sin their an t-Easbuig.

AM bheil sibh-se ann so ann làthair Dhe agus a chionnail so, ag ath-nuadhaich an gealla solaimte agus a mhòid a rinneadh ann bhur n-ainm aig 'ur bhaisteadh; a' daingneachadh agus a' ceangal na' nithe ceudna ann bhur pearfanna fein, agus aig aideachadh gu bheil a dh' fhiachaibh oirbh na h-uile nì a ghabh bhur n-oideachan agus bhur muimeachan orra san am sin air bhur ar son a chreidfin agus a dheanamh?

¶ Agus freagradh gach aon aca le guth foilleir,
Tha mi.

An t-Easbuig,

THA ar comhnadh ann ainm an Tighearna;

Freag. Do rinn neamh agus ùalamh.

Easb. Gu ma beannuichte ainm am Tighearna.

Freag. O so amach faoghal gun chrìch.

Easb. A Thighearna eisd r'ar n-urnuigh.

Freag. Agus thigeadh ar glaoidh do t-ionfuidh.

Easbuig. Deanamaid Urnuigh.

ADhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a dheonuich iad so do sheirbheisich ath-gheinmhin le h-uifge agus leis an Spiorad naomh, agus a thug dhoibh maitheanas n-ann uile pheacaidh; neartuich iad tha finn a guidhe ort, O Thighearna, leis an Spiorad naomh am fear-Comhfhurtaich, agus meaduich ann-ta gach la gibhtin lionmhor do ghràis; Spiorad a ghliocas agus na tuigse; Spiorad na comhairle agus a' neart spioradail; spiorad an eolais agus na fìor dhiaghachd; agus lion iad, O Tighearna, le Spiorad t-eagail naomha fein, nois agus gu fìorruidh. Amen.

¶ An sin air bhì dhoibh uile air an gluinibh ann ordugh am fia'nuis an Easbuig, cuiridh e lamh air ceann gach neach fa leath, ag radh,

DIon, O Thighearna, a' neach so do leanabh, [no a' neach so do sheirbheiseach] le d' ghràs neamhuidh, chum gu 'm bu leat fein è gu bràth: agus gu 'm fàs è ann do spiorad naomh gach la na's mo agus na's mo, agus an tig sè dh'ionfuidh do rioghachd shiorruidh. Amen.

¶ An sin their an t-Easbuig.

Gu n rabh an Tighearna maille ribh.
Freag. Agus maille ri do spioradfa.

¶ Agus air dhoibh an leigeadh fios uile air an gluinibh, cuiridh an t-Easbuig ris, na cha labhairt,

Deanamaid Urnuigh.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig àm buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

¶ Agus an Urnuigh fo,

ADhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a bheir dhuinn a thoileachadh agus a dheanamh na nithe sin ata maith agus taitneach do d' mhòrachd dhiaghaidh; tha sinn a' cur suas ar n-achanuich umhla riut air son iad fo do fheirbheisich, air na chuir sinne ar lamhan s-ann àm fo, (a reir eisimpleir t-abstola naomh) a thoirt dearbha dhoibh (leis a chomthara fo) air do gheanmaith agus air do mhaitheas gràfail d'an taobh-fan. Tha sinn a' guidhe ort, gu 'm bitheadh do lamh atharail gu brath os an ceann; bitheadh do Spiorad naomh do ghnà maille riu; agus mar sin treoruich iad ann eolas agus ann umhlachd t-fhocal fein, chum gu 'm faigh iad a bheatha mhairtheanach fa dheoidh, trid ar Tighearna Josa Criofd, ata beo agus a righeachadh maille riutfa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia gu brath, faoghal gun crìch. Amen.

OThighearn uile chumhachdaich, agus a Dhe shiorruidh, tha sinn a guidhe ort, aontuich araon ar cridheachan agus ar cuirp a stiuradh, a náomhachadh, agus a riaghladh ann ceumaibh do lagh agus ann oibreadh t-aitheanta, chum trid do dhàidean ro thrèun, araon ann fo agus gu bràth, gu 'm
bi

bi sinn air ar gleidheadh ann corp agus ann anam, trid ar Tigh-earn agus ar Slanuifhear Jofa Criofd. Amen.

¶ An sin beannaichidh an t-Easbuig iad, ag radh mar so,

GU n rabh beannuchadh an De uile chumhachdaich, an t-Athair, a Mac, agus an Spioraid naoimh oirbh-fe, agus gu 'm fanadh è maille ribh gu fionruidh. Amen.

¶ Agus cha leigear le neach air bith teachd a chum a chomanaich naomh, gus am bi fe air a-dhaingneachadh, no gus am bi fe ullamh agus togarach gu bhj air a dhaingneachadh.

ORDUGH

ORDUGH a PHOSAIDH.

¶ AIR thus feumaidh gairmeanna na muintir sin uile ata chum am pòsadh ri cheile bhì air an gaodhuich s-ann eaglas air trì dia-domhnuicheadh no trì laeth naomh eile fa leath, an am na feirbheis dhiaghaidh, air ball roinn bhriathra na Ofrail; a Ministeir ag radh mar is gna,

THA mi cuir a geil nan gairmeanna pòsaidh eidir *M.* do — agus *N.* do — Ma's zithneadh do neach air bith agaibh-se adhbhar no bacadh laghail, air son nach feudadh an dias fo a cheangal ri cheile ann am pòsadh naomh, is cóir dhuibh infeadh: 'Sè fo an ceud [an dara, no an treas] gairm.

¶ Mur 'eil a mhuintir ata chum am pòsadh, s-ann aon sgireachd, feumaidh iad an gairm s-ann da sgireachd; agus cha phos Ministeir aon sgireachd iad, gun dearbhadh fhaghail o Mhiniteir na sgireachd eile, gu 'n deachuidh an gairm trì uairean.

¶ Air an la agus air an am orduichte chum a phosaidh, thig a mhuintir ata gu pòsadh, a steach gu mhcadhon na h-eaglas maille ri 'n cairdibh agus ri 'n coimhearfaich: agus air seasamh dhoibh le cheile, an duine air an lamh dheis, agus a bhean air an lamh chli, their an Sagairt,

A Mhuintir ionmhuinn, tha sinn ann fo cruinn ann ceann a cheile ann làthair Dhe, agus ann làthair a cho'thionail fo, chum am fear fo agus a bhean fo a cheangal ri chèile ann am pòsadh naomh, in ata na staid onaraich, a dh'orduich Dia nuair a bha an duine ann staid neo chiontaich, a' cialluchadh dhuinne an ceangal diamharach ata eidir Crìofd agus eaglais fein; an staid naomh air na chuir è onair agus sgeimh le a làthaireachd fein; agus leis a cheud mhòrbhuil a rinn è ann Càna na Galali, agus ata N. Pól a moladh mar staid urramaich a' measg nan uile dhaoine; agus air an aobhar sin nach cóir do neach air bith thionsgnadh, no a ghabhail o's laimh gun no smuainteachadh, gu faoin, no gu macnasach, a chum ciocras agus ain-mianna feoilmar dhaoine do

do fhàfachadh, mar na h-ainmhidh brùideil gun tuigse; ach gu h-urramach, gu glic, gu cialach, gu meafara, agus an eagal De, a' fhuainteachadh mar is còir c'ar fon a dh' orduicheadh am pòsadh.

Air thus dh' orduicheadh è chum clann do ghintin, chum an togail suas ann eagal agus ann altrum an Tighearna, agus a chum moladh ainma naomh fan.

San dara àite, dh' orduicheadh è mar leigheas an aghaidh peacaidh, agus a chum itriopachas do sheachnadh; chum gu 'm feudadh an dream aig nach 'eil gibht na geannnachd pòsadh, agus gu'n gleidheadh iad iad-fein nam buill neo-thruaillidh do chorp Chrìofd.

Sann treas aite, dh' orduicheadh è chum an co'luadar, an comhnadh, agus an co'fhurtachd a' s coir do gach aon aca fa leath a thoirt d' a cheile, araon ann foirbheas agus ann trioblaid: ann s-ann staid naomha fo tha 'n dias fo ata làthair a teachd a nis gu bhi air an ceangal. Air an aobhar sin ma 's urrain duine air bith aodhbhar ceart, fheuchain nach feuda an ceangal gu laghail ri chèile, labhradh fè anis, no-bidh è na thofd gu brath an deigh fo.

¶ Agus mar an ceudna a labhairt riu-fan ata chum am pòsadh their s'e,

THA mi aig iarruidh agus a' cuir a dh' fhiachaibh oirbh le cheile (mar a fhregras sibh ann la uabhafach a bhreathca'nais, nuair a bhios rùn gach uile chroidhe air an deanamh follafach) ma 'ta fios aig aon agaibh air baca air bith air fon nach feudadh bhur ceangal ri cheile gu laghail am pòsadh, gu 'n aidich sibh è air an am fo. Oir bithibh ro chinnteach, a mheud 's a 'ta air an ceangal ri cheile air doigh nach 'eil focal De a' ceadachadh, nach 'eil iad ceangailt ri cheile le Dia, ni mo 'ta am pòsadh laghail.

¶ Air an la sin a phòsadh, ma chuireas neach air bith an geil amladh air bith air fon nach feudadh an cuir cuideachd ann pòsadh le lagh Dhe, no le lagh na rioghachd fo, agus gu 'n ceangail fe e fein agus urasan foghainteach ma' ris do 'n lanan, no gu 'n cuir e stigh geall-tasgaidh (ann s-am bi luach iomlan gach costas a thig leis a sin air a mhuintir ata chum pòsadh) gus a ri ata e 'y radh a dhearbhadh: An sin feumaidh dail a chuir ann fa phòsadh: gus am bi 'n fhirinn air a ransachadh.

¶ Mur bi baca air a chur an geil, an sin their a' Ministèir ris an fhear.

M. AN àill leat a bhean fo do bhì agad mar do bhean phòsda, chum bhur beatha do caitheadh maille ri cheile a reir ordugh Dhe, ann staid naomh a phòsaidh? An gràdhuidh ù ì, an co'fhurtuidh ù ì, an onaraich agus an gleidh thù ì, ann tinnis agus ann slainte, agus a treigeadh gach uile bhean eile, an gleidh thu ù fein dh'ise amhain, co fhad 's a bhios sibh beo le cheile?

¶ *Freagruidh am fear, Is aill leam.*

¶ *An sin their a Ministèir ris a mhnasi,*

M. AN àill leat am fear fo do bhì agad mar t-fhear posta, chum bhur beatha do chaitheadh maille ri cheile a reir ordugh Dhe an staid naomh a phòsaidh; an toir thu umhlachd dha, an dean ù feirbheis dha, an gradhaich, an onaraich, agus an gleidh thu è, ann tinnis agus an slainte, agus a treigeadh gach uile fhear eil, an gleidh thu u-fein dha-fa amhain, co fad 's a bhios sibh beo le chèile?

¶ *Freagruidh a bhean, Is aill leam.*

¶ *An sin their a Ministèir,*

Co bleir a bhean fo chum a pòsadh ris an fhear fo?

¶ An sin bheir iad an gealla da cheile air a mhodh fo.

¶ Air do'n Mhinstèir a bhean a ghabhail as laimh a h-athar no a caraid bheir se air an fhear lamh dheas na mna a glacadh le laimh dheis fein, agns ag radh na dheigh fein mar a leanas.

THA mise *M.* ga do ghabhailfe *N.* mar mo bhean phòsda, gu bhì agam agus ga d'chumail o'n la fo fuas, air son na's fearr air son na's measa, air son na's beartuicheadh air son na's bochda, ann tinnis agus ann slainte, gu d'ghràdhach agus gu d'altrum gus an fgar am bàs sin, a reir ordugh naomh Dhe; agus a chum na crìche sin tha mi toirt mo ghealla dhuit.

¶ An sin sgaoilidh iad lamhan, agus glacadh a bhean le a laimh-dheis fein, lamh dheas an fhir, agus their i mar an ceudna an deigh a Ministèir,

Tha

THA mise *N.* ga d' ghabhailfe *M.* mar m' fhear pòsda, gu bhì agam agus ga d' chumhail o'n la fo fuas, air fon na's fearr air fon na's measa, air fon na's beartuicheadh air fon na's bochda, ann tinnis agus ann slainte, ga d' ghràdhachadh, ga d' altrum, agus gu bhì umhla dhuit, gus an fgar am bás finn, a reir ordugh naomh Dhe; agus a chum na crìche fo tha mi toirt mo ghealla dhuit.

¶ An sin fgaoidh iad an lamhan a ris, agus bheir am fear faine do'n mhnaoi, ga chuir air an leabhar, ma' ris an dlighe gnathaichte do'n Ministèir agus do'n chleireach. Agus air togail an fhaine do'n Ministèir, bheir se do'n fhear e, ga chuir air a cheathramh mear do laimh chli na mna. Agus air cumail an fhaine an sin do'n fhear agus air bhì dha air a theagas leis a Ministèir, their se,

THA mi ga d' phòsadh leis an fhaine fo, tha mi toirt onair dhuit le'm chorp, agus tha mi toirt dhuit mo maoin shaoghalta uile: ann ainm an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid naomh. Amen.

¶ An sin air do'n fhear am faine fhagail air a cheathramh mear do laimh chli na mna, theid iad fios air an gluinibh le cheile, agus their a Ministèir,

Deanamaid Urnuigh.

ODhe shiorruidh, a chruith-fhear agus fhear-coimhid a chinne-daoin' uile, fhear-tabhairt gach uile ghràs spioradail, ughdair na beatha shiorruidh; cuir do bheannachadh orra fo do sheirbheisich, an fear fo agus a bhean fo, ata sinn-ne a' beannachadh ann a t-ainm-se: chum mar a chaith Isaac agus Rebecca am beatha gu threibh-deirach ma' ri cheile, mar sin gu'n dean a mhuintir fo a mhòid agus an cumhnanta a rinneadh eatorra, (air am bheil am faine fo a thugadh feachad agus a ghabhadh mar chomhara agus mar gheall) a choilleanadh agus a chumhail gu daingean, agus gu'm buaruich iad ann gradh iomlan agus an sith le cheile, agus gu'n caith iad am beatha a reir do lagh-fa, trid Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin ceanglaidh a Ministèir an lamhan deas ri cheile, agus their se,

Iad-san a cheangail Dia ri cheile, na cuireadh duine air bith o cheile.

¶ An sin labhruidh a Ministeir ris a phobull.

DO bhri gu 'n d' aontuich *M.* agus *N.* le cheile ann am pòsadh naomha, agus gu 'n tug iad sia'nuis air an nì cheudna ann làthair Dhe agus na cuideachd fo, agus chum na crìche sin gu 'n daingnich iad an gealla do cheile, agus gu 'n d' fhoillsich iad a' nì ceudna le fàine do thabhairt agus do ghabhail, agus le glacadh lamh, thà mise ga 'n gairm nan lánan pósdá ri cheile, ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spiorad naomh. Amen.

¶ Agus cuiridh a Ministeir am beannuchadh fo ris,

GU 'm beannuicheadh, gu 'n gleidheadh, agus gu 'n coimheadh Dia an t-Athair, Dia a' Mac, Dia an Spiorad naomh sibh; gu 'n sealladh an Tighearna gu tròcaireach le ghean maith oirbh, agus gu 'n lionadh è sibh leis gach uile bheannachadh agus ghrás spioradail, chum gu 'n caith sibh bhur beatha ma' ri cheile s-an t-saoghal fo, air doigh gu 'm fuigh sibh a' bheatha mhairtheanach s-an t-faoghal ata ri teachd. Amen.

¶ An sin air dol do 'n Ministeir no do 'n chleireach gu bord an Tighearna, their no feinnidh e an t' falm fo a leanas.

Beati omnes. Sal. cxxviii.

IS beannuichte iadfan air an bheil eagal an Tighearna agus a shiubhlas 'na shlighibh.

Oir ithidh tu faothair do lamhan fein: bithidh tu sonna, agus tachraidh gu maith dhuit

Bithidh do bhean mar f hineamhuin tharbhach; air ballach-aibh do thighe.

Do chlann mar ghéugan a chrainn òla: timchiol do bhuird.

Feuch, mar fo bidh an duine beannuichte: air am' bheil eagal an Tighearna.

Beannuichidh an Tighearn ù a mach a' Sion: agus chì thù maith Jerusaleum feadh uile làeth do bheatha.

Seadh, chì thù clann do chloinne: agus sìth air Israel.

Glòir do 'n Athair, &c.

Mar bhà an tùs, &c.

¶ *No an t' Salm fé.*

Deus misereatur. Sal. lxxvii.

GU 'm biodh Dia tròcaireach dhuinn, agus gu 'm Lean-
nuicheadh è finn : agus gu 'n taisbeanadh è dhuinn fol-
us a ghnuis, agus gu 'm biodh è tròcaireach dhuinn.

Chum gu 'm bi do shlighe aithnichte air an talamh : do
fhlaointe shòlafach a meafg nan uile chinneach

Moladh am pobul thù, O Dhe : feadh moladh am pobul uile
thù.

O deana na cinnich gairdeachas agus biodh iad aoibhneach :
eir bheir thù breith air an t-fluagh gu ceart, agus riaghluidh
thu na cinnich air talamh.

Moladh am pobul thù, O Dhe : moladh am pobul uile thù.

Ann finn bheir an talamh amach a thoradh : agus bheir
Dia, eadhoin ar Dia-ne a bheannuchadh dhuinn.

Beannuichidh Dia finn : agus bidh eagal-fan air uile chrioch-
aibh an domhain.

Glòir do 'n Athair, &c.

Mar bha an tùs, &c.

¶ Nuair a sguireas an t' Salm, agus air bhi do 'n fhear agus do 'n mhnaoi air an
gluinibh fa chomhair bord an Tighearna, air bhi do 'n mhinisteir na shea-
sainh aig a bhord, agus aig tiontadh aghaidh riu, a deir se,

A Thighearna dean tròcair oirn.

Freag. A Chrìosd dean tròcair oirn.

Min. A Thighearna dean trocair oirn.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm: Thi-
geadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh
mar a dheantar air neamh Tabhair dhuinn an diu ar n-aran
luthail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas finn
dhiobhfin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am
buaireadh finn, ach faor finn o olc. Amen.

Min. O Thighearna, sabhail t-oglach agus do bhan-oglach ;

Freag. Ata cur an dóchais ann-ad.

Min. O Thighearna, cuir comhmadh d' an ionnfuidh o d'
ienad naoinh.

Freag. Agus dìon iad gu bràth.

Min. Bi dhoibh a d' chaisdeal laidir,

Freag. O aghaidh a namhaid.

Min. O Thighearna eisd r' ar n-urnuigh.

Freag. Agus thigheadh ar glaoth do t-ionnfuidh.

Minisfeir.

O DHE Abraham, a Dhe Ifaic, agus a Dhe Jacob, beannuich iad fo do sheirbheisich, agus cuir siol na beatha shìoruidh 'nan cridheachaibh, chum cìod air bith nì ann a t-fhocal naomh a dh' fhoghlumas iad gu tarbhach, gu 'n cois-lìon iad a nì sin do rìreadh. O Thighearna amhairc orra gu tràcaireach o neamh, agus beannuich iad. Agus mar a chuir thù do bheannuchadh air Abraham agus air Sàra, chum mòrchof hurtachd dhoibh; mar sin deonuich do beannuchadh a chuir orra fo do sheirbheisich, ionnas air dhoibh bhì umhla do d' thoil, agus a bhì do ghna ann tearantachd fo do dhèid, gu 'm buanuich iad ann do ghràdh gu crìch am beatha, trid Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Cha'n abrar an urnuigh fo a leanas a nuair a chuidh an bhean thar aois cloinne.

O Thighearn throcairich agus Athair, neamhuidh is ann le do thiolaca' gràfail ata an cinnea-daoine air a meaduchadh; guidhemid ort cuidich le d' bheannuchadh an dà phearfa fo, chum gu 'm bhì iad nan dìthis tarbhach ann cloinn do ghintinn, agus mhar an ceudna am beatha do chaithe ma' ri cheile co fada ann gràdh diaghaidh agus ann onair, gu 'm faic iad an clan air an togail suas gu Crìofdail agus subhaileach, chum do chliu agus t-onair, trid Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

O DHE, a rinn na h-uile nithe do neimhni le do mhòr chumhachd, agus mar an ceudna (an deigh nithe eile do chuir an ordugh) a dh-orduich gu 'n gabhadh a bhean a' toiseach as an fhear a chruthaicheadh a reir t-ìomhaigh agus do chofmhalachd fein; agus ga 'n ceangal ri cheile, a theagaisg nach biodh iad-fan gu brath air an sgaradh o cheile gu laghail, a rinn thufa nan aon le pòsadh: O Dhe, a bheannuich staid a phòsaidh gu bhì na leithid do rùn-diamhair cirdhearc, a's gu
bheil

bheil am pòsadh spioradail agus an' aonachd ata eidir Criofd agus a eaglais fein air a chiallachadh agus air a leigeadh ris ann ; amhaire gu trocaireach orra fo do sheirbheifich, chum gu 'n gradhuich am fear fo a bhean fein, a reir t-fhocail-fe, (mar a ghradhuchadh agus 'g a h-altrum mar fiteoil fein,) agus mar an ceudna gu 'm bi an bhean fo gu gaolach agus gu gradhach, fìrineach agus umhla d' a fear pòsda fein ; agus ann s-gach uile chiùnas, stuaim, agus sìth gu 'm bi sì na bean-leannhuinn air mnaibh-màthaireil naomh agus diaghaidh. O Thighearna, beannaich iad le cheile, agus deonuich dhoibh feilbh mar oighreachd ann do rioghachd shiorruidh, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin their a Ministeir.

AN Dia uile chumhachdaich, a chruthaich air tùs ar ceud sinfearachd Adhamh agus Eabha, agus a naomhuich agus a cheangail ri cheil iad am pòsadh ; gu 'n doirteadh è oirbh-fe faibhreas a ghràis, gu naomhuicheadh agus gu beanuicheadh è sibh ; chum gu 'm dean sibh a thoil, araon ann corp agus ann anam, agus gu 'n buanuich sibh maille ri cheile an gràdh naomh gu crìoch bhur bheatha. Amen.

¶ An deigh sin, mar bi fearmoin ann a chuir an geil nan dleasnas do 'n lanan posta, their no leubhaidh a Ministeir mar a leanas.

SIbhfe uile ata pòsda, no air a bheil a mhiann staid naomh a phòsadh do ghabhail oirbh fein, eisdibh cìod ata an Scriobtuir Naomh ag ràdh mu dhleasnas nam fear d' a mnaibh fein, agus nam ban d' am fearaibh pòsda fein.

Tha Pòl Naomh 'na Litir a chum na n-Ephestianach, fa' chuigeamh caibdeil, a' tabhairt na h-aithne fo do na h-uile dhaoine pòsda : Fhearaibh pòsda, gradhuichibh bhur mnaibh eadhon mar a ghradhachadh Criofd fos an Eaglais agus thug sè è fein air a son ; Chum gu naomhaicheadh, agus gu 'n glanadh sè i le ionnlad an uisge trid an f hocail, chum gu 'n cuiradh è 'na làthair fein i na h eaglais ghlòrmhoir, gun final, gun phreasfa', no ni air bith d'an leithidibh sin ; ach chum gu 'm biodh i naomha, agus neo-lochdach. Is amhluidh sin is coir do na fearaibh am mnaì fein a ghradhachadh, mar an cuirp fein ; an

ti a ghradhaicheas a bhean, tha è 'g a ghradhachadh fein. Oir cha d' thug duine air bith riadh fuath d'a fheoil fein; ach altrumaidh agus eiridnidh sè i, amhuil mar ata an Tighearna deanamh do 'n eaglais; oir is buill finn d'a chorp, d'a fheoil, agus d'a chnamhaibh-fin. Air an adhbhar fo fagaidh duine a-thair agus a mhathair, agus dlu-leanaidh fe r'a mhnaoi, agus bithidh an dias 'n an aon fheoil. Is diomhaireachd mhor fo: ach labhram mu Chrìofd agus an eaglais. Gidheadh, thugadh gach aon agaibhse fa leith gradh d'a mhnaoi amhuil mar dha fein. *Ephes. v. 21.*

Mar an ceudna tha 'n t-Abfdail Pòl a sriobhadh chum na ñ-Colofanach, a' labhairt ris na h-uile dhaoine posda air an doigh fo, Fhearaibh posda, gradhaichibh bhur mnaibh, agus na bithibh fearbh nan aghaidh. *Col. iii. 19.*

Cuinnibh mar an ceudna ciod ata Naomh Peadar Abfdal Chrìofd, neach a bha è fein na fhear posda, ag radh riufan ata posda, Fheara-posda, gabhaibhse comhnuidh maille re ar mnai a reir eolais, a' tabhairt onair do 'n mhnaoi mar an foitheach a's anmhuinne, agus mar mhuintir a'ta 'n an cò-oighreachaibh air gras na beatha; chum nach cuir'ear bacadh air bhur n ur-nuighibh. *1 Peter, iii. 7.*

Thuige fo chualadh sibh dleasnas an fhir do'n mhnaoi. Noife mar an ceudna, sibh-fa mhnaibh, eisdibh agus foghlumibh bhur dleasnas da 'r fearaibh posda fein eadhon mar ata fe air a romh fhoillseachadh gu foilleir fan sriobtuir naomh.

S ann Litir a dh' ainmicheadh roimhe chum nan Ephesianach, tha 'n t-Abfdail Pòl 'g ar teagasg mar fo: A mhnai, bithibhse umhal d'ar fearaibh posda fein, mar do'n Tighearna. Oir is è am fear ceann na mna, eadhon mar is è Chrìofd ceann na h eaglais; agus is eisean flanui'fhear a' chuirp. Uime fin amhuil ata 'n eaglais umhal do Chrìofd, mar fin biodh na mnai d' am fearabh fein mar an ceudna ann s gach ni. Agus a ris, tha è ag radh, Feuchabh a' bhean gu'n d'thoir si urram d'a fear. *Ephes. v, 22.*

Agus 'n a Litir a chum nan Colofianach, tha 'n t Abfdal Pòl a' toirt an leasain ghaoidid fo dhuibh, A mhnaibh bithibh umhla da bhur fearaibh posda fein, mar a 's cubhaidh fan Tighearna. *Col. iii. 8.*

Tha an t-Abfdal Peadar mar an ceudna 'g ar teagasg gu rò mhaith, ag radh mar fo; Sibh-se a mhnaibh, bithibhse umhla d'ar fearaibh-posda fein; chum ma 'ta droing air bith eas-umhal

sl do 'n fhocal, gu 'm bi iadfan mar an ceudna air an cosnadh le deadh chaithe'-beatha nam ban, as eugmhais an fhocail ; 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe'-beatha gheam- naidh maille re h eagal. Na bu h è bhur breaghachd, figheadh an fhuilt, agus ag cur òir oirbh, agus dheadh thrufgain um- aibh, a' bhreaghachd sin o 'n leith 'muigh : Ach duine folaicht a' chroidhe, ann neo-thruaill'eachd spioraid mhacant agus chi- uin, ni a 'ta ro-luachmhor ann sealladh Dhe. Oir is ann mar fo a rluin na mnai naomha o shean, aig an raibh am muinghin ann Dia, iad fein breagha, air dhoibh bhi umhal d' am fea- raibh fein : Amhuil a thug Sara umhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth : d' an ingheana sibhse 'm feadh 's a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h ua'bhas sam bith. I *Phead.* iii, 1.

¶ Tha e iomchuidh gu 'n gabhadh a mhuintir ata air an ur phofadh an Coma- nach naomh aig an am pofaidh, no aig a cheud cho'throm an deigh am po- faidh.

An t-Ordugh mu SHEALLTUIN Dhaoine TINNE.

¶ Nuair a bhios neach air bith tinn, is coir fios a thoirt do Mhinistear na fgi reachd; agus air teachd dha gu tigh an duine thinn, a deir se,

GU rabh fíothchaimh do 'n tigh so, agus do gach neach ata gabhail comhnuidh ann.

¶ Nuair thig e ann lathair an duine thinn, 'ga leigeadh fios air a ghluinibh a deir se,

A Thighearna, na cuimhnich ar peacaidh, no peacaidh ar sinfearachd Caomhain finn a Thighearna, caomhain do phobul fein, a shaor thu, le d'f huil ro phriseil fein, agus na bi feargach ruinn gu brath.

Freag. Caomhain finn, a Thighearna mhaith:

¶ An sin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh:

A Thighearna dean tròcair oirn.

A Chríofd dean tròcair oirn.

A Thighearna dean tròcair oirn.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm: Thigeadh do rioghachd. Déanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaiteas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig an buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

Min.

Min. O Thighearna fàbhail do sheirbheiseach ;

Freag. Ata cur a dhòchais ann-ad.

Min. Cuir comhnadh thuige o t àite naomh,

Freag. Agus dìon è gu cumhachdach a chaidh.

Min. Na faigheadh an namhad colthrom air ;

Freag. Na tigeadh an t-aingidh fogas d'a ga'ghoirteachadh.

Min. O Thighearna, bi dha mar chàisteal làidir ;

Freag. O aghaidh a namhaid.

Min. O Thighearna, èisd r'ar n urnuigh.

Freag. Agus thigeadh ar glaoth do t-ionfuidh.

Ministear.

O Thighearna, feall a nuas o neamh, faic, fiosraich agus fuasgail air a' neach so do sheirbheiseach. Amhairc air le fuilibh do thròcair, tabhair dha co'fhurtach agus dòchas daingean ann-ad fein, dìon è o chunnart an namhad, agus coimhid è ann sìth agus ann slainte shiorruidh, trid Josa Criofd ar Tighearna.

Eisd ruinn, a Dhe agus a Shlanuifhear uile chumhachdaich agus thròcairaich ; sin do mhaitheas gnathuichte a dh'ionfuidh a' neach so do sheirbheiseach, ata air a chràdh le tinnis. Tha sinn a guidhe ort, naomhuich è so do smachdachadh atharail dha ; chum gu'n cuir mothacha air a laigse neart ri a creidimh, agus treibhdhireachd ri aithreachas ; chum ma s'ì do dheagh thoilse aiseag gus an t-slaime a bh' aige romhe, gu 'n caith è chuid eile d'a bheatha ann a t-eagal, agus a chum do ghòir. No tabhair dha gràs gu t-fhiofrachadh a ghabhail, air doigh an deigh a bheatha phiantach so do a chriochnachadh, gu 'n gabh è comhnuidh maille riut-fa fa' bheatha mhairtheanuich, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin bheir a Ministear earail air a' neach ata tinn a reir na foirm so, no a leithid eile.

A Mhuintir ionmhuin, biodh fios so agad, gur h-è 'n Dia uile chumhachdaich is Tighearna air beatha air bàs, agus air gach nì a bhuineas doibh, mar ata òige, neart, slainte, òis, laigse, agus tinnis. Uime sin ciod è air bith è do thinnis biodh fios cinnteach agad, gur h-è smachdachadh Dhia ata ann.

Agus

Agus ciod air bith an t-acbhar mu 'n do chuireadh an tiinnis fo ort, ma 's-ann chum t-fhoighidin a dhearbha' mar eisimpleir do dhaoine eile, agus a chum gu 'm faighte do creidimh ann la an Tighearna, mór chliùtach, glòrmhor agus uramach, gu meudachadh glóir agus fonas gun chrìch; no ma 's-ann a chuireadh ort è, a smachdachadh agus a leusachadh nì air bith ann-ad ata cuir corruich air fuilibh t-Athar neamhuidh; biodh fios cinnteach agad, ma ni thu fìor aithreachas air fon do pheacaidh, agus ma ghiulanas tu do thinnis gu foighidneach, ag earbfa ann tròcair Dhe, air fon a Mhic ghràdhuich Jofa Criofd, agus buidheachas umhla do thoirt dha air fon a smachdachadh atharail, 'ga d' thoirt fein suas gu h-iomlan d'a thoilfin, tiontadh è gu tairbhe dhuit, agus gu 'n cuidich è air t-aghaidh thù s-ann t-llighe cheart a threorucheas a chum na beatha marthainich.

¶ Ma bhios a' neach a thainig ear ga shealltuin ro thinn, feudaidh a' Mìnifteir an earail do chriochnachadh s-ann aite fo, mur 'eil, feudaidh e dol air aghaidh.

UIme sin gabh thugad gu maith smachdachadh an Tigh-carna: Oir (mar ata an t-Abfdal Pól ag radh s-ann dara caibdeil dèug a chum nan Eabhradhaich) an ti a's ionmhuinn leis an Tighearna, smachduichidh sè è, agus fgiùrlaidh sè gach mac ris an gabh è. Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, 'ta Dia a' buntuin ribh mar re cloinn: oir co am mac nach smachdaich an t-Athair? Ach ma 'ta sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'n an luchd co'pairt, ann sin is clann dìolain sibh, agus ni 'n clann *dligheach*. Tuilleadh eile, bha againn aithreacha thaobh na feòla, a smachdaich sinn agus thug sinn urram dhoibh: nach mòr is mòr *is còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan spioraid, agus a bhi beo? Oir gu deimhin smachduich iadfan sinn rè beagan do laithibh reir an toil fein; ach eisean chum ar tairbhe, ionnas gu 'm bitheamaid 'n ar luchd co'pairt d'a naomhadh. A dheagh bhràt-bre, tha na briathra fo sgrìobhte s-ann scription naomh air fon co'fhurtachd agus teagasg dhuinne; chum le toirt buidheachais, gu 'n giùlaineamaid gu foighidneach smachdachadh ar n-Athar neamhuidh, c' uair air bith a's toil le mhaitheas gràfail ar fiosrachadh le trioblaid air bith. Agus cha bu chòir fòlas bu mhor bhi aig criofduighean, na bhi air an dheanamh cosmhuil ri Criofd le anfhocair, trioblaidin, agus tinnis fhulang gu foighidneach.

Oir

Oir cha deachaidh è fein suas gu gairdeachas, gus an d' f hulaing è pian an toiseach; cha deachaidh è steach d'a ghloir gus an rabh s'è air a chèufadh. Mar so, gu deimhin, 's i' n t-sliache dhuinne gu gairdeachas siorruidh fulang ann so maille ri Criofd; agus s' è an coras air am faigh sinn a steach do 'n bheatha siorruidh, bàsachadh gu fuilbheir maille ri Criofd; chum gu n-èirich sin a ris o 'n bhàs, agus gu 'n gabh sinn comhnuidh maille ris ann s a' bheatha mhairtheanaich. Nois air an aobhar sin, air fulang dhuit do thinnis gu faighidneach ata mar so tarbhach dhuit, earalaichim ort ann ainm Dhe, an aidmheil a rinn ù do Dhia ann a d' bhaisle do chuimhneachadh. Agus do bhri gu bheil cunntas ri thoirt feachad an deigh na beatha so do 'n bhreitheamh firineach, a bheir breith air gach uile neach gun mheas air pearsa feach a cheile; cuirim a dh' f heachaibh ort thu fein agus do staid a cheasfuchadh, araon do thaobh Dhe agus dhuine; mar so 'ga d' chafaid agus 'g d' dhite fein air son do choirreanna fein, chum gu 'm faigh thu trócair air laimh ar n-Athar neamhuidh-ne air sgà Chriofd, agus nach bi thu air do chafaid no air do dhite ann fa bhreitheanas uabharach sin. Air an aobhar sin aithrisidh mi dhuit poncan ar creidimh, chum gu 'm bi fios agad am bheil thu creidsin mar is coir do Chriofduigh, no nach eil.

¶ An so aithrisidh a Ministear Poncan a Chreidimh, ag radh mar se,

AM bheil thu creidsin ann Dia an t-Athair uile chumhachdaich, Cruithf hear neamh agus talmhuin?

Agus ann Iosa Criofd aon ghin Mhic-sin, ar Tighearna? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' f hulaing è so Phontius Pilat, gu 'n do chèufadh è, gu 'n d' f huair è bàs agus gu 'n d' adhlaiceadh è; gu 'n deach-è fios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithist an tréas la; gu 'n deach-iadh è suas air neamh, agus gu bheil sè na fhuidhe air deas lamh Dhé an t Athair uile chumhachdaich; agus gu 'n tig se 'a sin a ris aig deireadh an t-saoghail, a thoirt breath air bheo-aibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thu creidsin ann san Spiorad Naomh: An Eaglais naomh choitchion; Co-chomunn nan Naoimh; Mairtheanas na'm peacanna; Eis-eirigh na colla; agus a bheatha Mhairtheanach an deigh a bhàis?

L 1

¶ Freagraidh

¶ Freagraidh an duine tinn,

Tha mi creidfin fo uile gu dìongalta.

¶ An sin ceafnuichidh a Ministeir an d' rinn e fìor aithreachas air son a pheacaidh, agus am bheil e 'n gradh ris an t-faoghal uile; a' coimheirleachadh dha maitheanas a thoirt o ghrunn d a chroidhe do gach uile neach a chuir corruich air, agus ma chuir e fein corruich air neach air bith, maitheanas iarruidh orra; agus far an d' rinn e ea-coir no cron air aon duine, dioladh a dheanamh mar is fearr is urrain e. Agus mur do bhuilidh e mhaoin roimhe, biodh e air a chomhairleachadh san am sin gu tiomna a dheanamh, agus f hiachan in seadh, cìod a dh'ighear uaithe agus cìoda dh'ighear dha, chuma choguis a ghlanadh na 's fearr, agus siothchaidh d' a oighreachaibh. Ach bu choir daoine do chuir ann cuimhne gu minic gu co'throm a ghabhail air an gnoth-uichibh faoghalta do chuir ann ordugh, a' nuair ata iad n-ann slainte.

¶ Feadar na briathra fo a labhradh roimhe, a radh mu 'n toisich a Ministeir r' a urnuigh, mar chi se aobhar.

¶ Cha dean a Ministeir diochuimh n' an carrail dhurachdach thoirt an dream eas-laint sin aig am bheil an comas, iad a bhi fial ris na bochdaibh.

¶ Ann fo bithidh a' neach ata tin air a bhrosnachadh chum a pheacaidh gu leir aideachadh, ma mhothuicheas e choguis fo thrioblaid le nì cudtromeach air bith. An deigh na h-aidmheil. bheir a Ministeir suaigladh dha (ma dh' iarras se e gu h-umhla agus o a chroidhe) air an doigh fo.

GU 'n deana ar Tighearna Josa Crìosd, a dh' fhág cumhachd aig eaglais fein suaigladh a thoirt do gach uile pheacair a nì fìor aithreachas agus a chreideas, d'a mhòr throcair maitheanas thoirt dhuit-fe ann a d' pheacaidh; Agus le ughdara-san a thugadh dhomh-sa, tha mi toirt suaigladh dhuit o t-uile pheacaidh, ann ainm an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid Naomh. Amen.

¶ Agus an sin their a' Ministeir an urnuigh a leanas.

Deanamaid Urnuigh.

ODhe a 's mo trècair, neach, a reir lìonmhoireachd do throcair, a chuireas air falbh peacaidh na muintir sin a nì fìor aithreachas, air mhodh nach cuimhnich thu iad na 's mo; fosgail fuil do throcair air a' neach fo do sheirbheifeach ata gu durachdach aig iarruidh suaigladh agus maitheanas. Athnuadhuidh ann (o Athair a 's mo gradh) na nithe sin a
bl

bha caithe air falbh le mealtoireachd agus mi-rùn an diabhoil, no le ain-mian agus anmhuineachd fheolmhar fein; gleidh agus buanach an duine gallsaint fo ann aonachd na h-eaglais; smuaintich air a chroidhe brùite, gabh ri dheoir, lughduich a chràdh, mar's mo a chi thu iomchuidh air a shon. Agus do bhri gu bheil è cur a làn carbfa ann do thròcair amhain, na cuir a pheacaidh a chuaidh feachad as a leath; ach neartuich è le do Spiorad beannuichte, agus a nuair is toil leat e a thoirt as fo, gabh è fo d' churam fein tre toiltinis do Mhic ro ghradhaich, Josa Cris-
•fd ar Tighearna. Amen.

¶ An fin their a Ministear an t-Salm fo.

In te Domine, Speravi. Sal. lxxi.

ANn-ad-fa, O Thighearna, chuir mi mo dhochas, na bithim gu brath air mo chuir gu náire; ach fuasgail agus faor mi ann a t-fhirinteachd, aom do chluas do 'm ionfuidh, agus fabhail mi.

Be thufa a' d' chaisdeal daingnean dhomh, chum an tathuich mi do ghna; gheall thu mo chomhnadh, oir is tu mo thigh didin, agus mo dhaingneachadh.

Saor mi, O mo Dhia, as laimh nan daoine mi-dhiaghaidh; 'mach a' laimh an duine neo-fhìrinich agus gun iochd.

Oir is tufa, O Thighearna dhia, an ni ata mi mianachadh; 's mo dhòchas, o m' òige.

Leat-fa do chumadh fuas mi o thainig mi a dh' ionfuidh an t-faoghail; is tu a thug a mach na a' broinn mo mhàthar; molaidh mi thu do ghna.

Tha mi mar gu 'm b' eadh a' m' iongantais aig moran; ach tha mo dhòchas daingnean annad-fa.

O biodh mo bhèul air a lionadh le d' chliu; chum gu 'n feinn mi do ghloir agus t-onair feadh an la gu h-iomlan.

Na tilg air falbh mi ann àm mo shean aois; na treig mi nuair a dh' f hagas mo neart mi.

Oir ata mo naimhdean a' labhairt a m' aghaidh, agus an dream ata ri faire air son m' anama, tha iad a' gabhail comhairle le cheile, ag radh, do thrèig Dia è, leanaidh è, agus gla-caibh è, oir cha 'n eil neach ann 'ga fhaoradh.

O Dhe, na bi fada uam; mo Dhia, dean deisir do m' chomhnadh.

Biodh iadfan air an cuir gu hamhla, agus air an sgrìos, ata 'n aghaidh m' anama; biodh iad air a' folach le nàire agus eas-onair, ata iarruidh chron a dheanamh dhomh.

Ach air mòr-thon-fa, feithidh mi gu foighidneach do ghna; agus molaidh mi thù na sìs mòr agus nì's sìs.

Labhruidh mo bheul gach la air t-fhirinteachd agus do fhlainge; oir cha 'n aithne dhomh an crìoch.

Theid mi amach ann neart an Tighearna Dia; agus nì mi iomradh air t-fhirinteachd-fa amhain.

O Dhe, do theagaisg thu mi o m' òige gu 'n tige fo; air an aobhar sin cuiridh mi t-oibreach iongantach an geill.

Na tràig mi, O Dhe, ann am shean aois a' nuair ata mo cheann liath; gus an tairbein mi do neart do 'n ghinealach fo, agus do chumhachd dhoibh-sin uile ata fhost chum teachd.

O Dhe, ata t-fhireantachd ro àrd, agus rinn thu nithe mòra: O Dhe, co ata cosmhuil riutfa?

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naomh;

Mar bha ann tùs, ata anois, agus a bhios gu brath, faoghal gu 'n chrìch. Amen.

¶ A cuir fo ris.

O Shlanuif hear an t-faoghail, a shaor finn-ne le d' chrois agus le d' fhuil phrìseil, fàbhail finn, agus dean comh-nadh leinn, tha finn a' guidhe ort gu h-uiriosal, O Thighearna.

¶ An fin their a Ministeir.

AN Tighearna Dia uile chumhachdaich, tha 'na chaisdeal laidir do 'n mhuintir sin uile chuireas an dochas ann, 'ga bheil gach uile nì air neamh, agus air talamh, agus fo 'n talamh a lùba sìos agus a' geileadh, gu 'n rabh è air an àm fo agus gu brath na dhìdean dhuit; agus gu 'n tugadh è beachd agus mothachadh dhuit, nach 'eil ainm air bith eile fo neamh a thugadh feachad a' measg dhaoine, ann agus trid am fead thu flainte cuirp agus anama f haotain, ach amhain ainm ar Tigh-carn' Jofa Crìofd. Amen.

¶ Agus

¶ Agus an deigh sin their e,

THA sinn ga d' thoirt suas do thròcair chaomh agus do dhion De. Gu 'n deanadh an Tighearna do bheanachadh, agus do ghlaidheadh. Gu 'n tugadh an Tighearna air a ghnuis dealra ort, agus gu 'n roibh fè gràfail dhuit. Gu 'n togadh an Tighearna aghaidh suas ort, agus gu 'n tugadh è fith dhuit, a-raon, a nis agus gu brath. Amen.

¶ Urnuigh air son leanabh tinn.

A Dhe uile chumbachdaich agus Athair thròcairaich, d' am buin ambain crìochan beatha agus bàis; tha sin gu h-uiriosal a' guidhe ort, seall a nuas o neamh le fuilbh do trocair, air an leanabh fo, tha s-an àm fo na luidhe air leabuidh tinneas: Thig ga amharc, O Thighearna, le d' fhlaite; suasgail air ann s-an deagh àm a dh-orduich thu fein o chradh a cuirp, agus sabhail anam air sgá do throcair: Chum ma s'i do dheagh thoil a leth in a chuir am fad ann fo air talamh, gu 'm bi fe beo dhuit fe, agus na inneal air do ghloir, le feirbheis f hiri-neach a dheanamh dhuit, agus le maith a dheanamh ri a lìon fein; air neo gabh è do na h-ionadaibh comhnuidh neamhuidh sin, far am bheil anama na muintir ata cadal ann s-an Tighearn Josa a' mealltain fhois agus fhonnas siorruidh. Deonuich fo, O Thighearna: air sga do thròcair, ann a d' Mhac ceudna ar Tighearna Josa Crìosd, tha beo agus a' riaghlachadh maille riut-fa agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia gu brath, saoghal gun chrìch.

¶ Urnuigh air son neach tha tin, nuair nach 'eil ach beag dochas gu 'n leasuidh e.

O Athair na trocair, agus a Dhe nan uile sholas, ar n aon chamhnadh an am feum; tha sinn a ruith a t-ionfuidh air son cobhair as leath, a neach fo do sheirbheiseach, tha 'n fo na luidhe fo d' laimh ann a mór laigse cuirp. Amhairc gu gràfail air, O Thighearna; agus mar is mo tha 'n duine o 'n leath a muigh a' caithe air falbh, tha sinn a' guidhe ort, gu neartuicheadh tu mòran na 's mo an duine an taobh a itigh le d' ghras agus le d' Spiorad Naomh. Tabhair dha aithreachas neo-chealagach air son uile mhearachdan

dan a bheatha a chuaidh feachad, agus creidimh daingean ann a d' Mhac Jofa, gu 'm bi a pheacanna air an glanadh air falbh le d' thròcair, agus a mhaitheanas daingnichte air neamh, mun d' theid è a' fo, agus nach faicear è ni 's mo. Tha fios again, O Tbighearna, nach 'eil focal air bith neo-chomafach dhuitfe; agus ma 's ail leat, 's urrain thu a thogail suas a ris, agus a bhuanachadh na 's fhaide 'n ar meafg-na. Gidheadh, do bhri a reir an uile choflais gu bheil àm a chaochladh am fogus; ulluich agus deasfuich è, tha sinn aig achanuich ort, mu chomhair uair a bhàis, a chum air dha fubhal a's an t-faoghal fo ann fith, agus ann a d' dheagh-ghean-fa, gu 'm bi a anam air a ghabhail a steach do d' rioghachd bhìoth-bhuan fein, tre thoiltinis agus eidirghuidhe Jofa Criofd t-aon ghin Mhic ar Tighearna agus ar Slanuif hear. Amen.

¶ Urnuigh: thoirt neach tin faas do Dhia nuair tha e dlu do 'n bhas.

O Dhe uile chumhachdaich, ma ris am bheil spioradan nam firineach air deanamh iomlan beo, tareis doibh bhì air am fuafgladh as am prìofanaibh talmhuidh; tha sinn gu h-uiriosal a' toirt suas anam a' neach fo do sheirbheifeach, ar brath-air gradhach, ann a d' lamhaibh, mar ann lamhaibh Cruith-fhear dileas, agus Slanuif hear ro throcaireach; a' guidhe ort gu ro umhla gum biodh è luachmhor ann a d' shealla. Ionlaid e tha sinn aig achanuich ort, ann am fuil an Uain gun smail sin a mharbhadh a chum peacaidh an t-faoghail a thoirt air falbh; ionnas cìod air bith falachaireachd a thionail è a' meadhon au t-faoghail thruaighlidh agus aingidh fo, tre ain-mianna na feola no tre chealgoireachd an diabhoil, air bhì dhoibh air an glanadh agus air an toirt air falbh, gu 'm bi è air a thaisbeineadh ann a d' lathair-fè fìor ghlan gun smail. Agus tezagaisg dhuiune ata fuireach beo nan deigh, ann fo, agus n-ann leithidibh eile tha sinn a faic'n a' bafuchadh gach la, gu 'm faic sinn cia lag agus neo-chianteach ata ar staid fein, agus ar laethin aireamh, chum gu 'n toir sinn suas ar cridheachan do rìreamh do 'n ghliocas naomh agus neamhuidh sin, nuair tha sinn beo ann fo air talmh, a' bheir fa-dheoidh sinn gu beatha bhìothbhuan, tre thoiltinis Jofa Criofd t-aon Mhac ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh

¶ Urnuigh air fon dream tha fo thrioblaid inntin no fo thrioblaid cogais

O Thighearna bheannuichte, Athair na tròcair, agus a Dhe nan uile shòlas, tha sinn a' guidhe gu 'n ambairceadh tu nuas ann iochd agus ann truas air a neach fo do sheirbheifeach ata fo amhghar. Tha thu a sgricbhadh nithe fearbh na aghaidh, agus a toirt aingeachd a chaidh feachad a shealbheachadh; tha do chorruidh gu trem air, agus, tha a anam làn do thrioblaid: Ach, O Dhe thròcairaich, a sgrìobh t-shocal naomh air fon ar foghlam, a chum trid foighidin agus co-fhurtach do sgrìobtuirean naomh gu 'm biodh dòchas againn; thoir dha beachd ceart air fein, agus air do bhagraidh agus air do gheallaidh; chum nach tilg è air falbh a mhuinghin ann-ad, agus nach cuir è dhòchas ann àit' air bith eile ach ann-adfa. Thoir dha neart ann aghaidh a bhuairibh uile, agus leighis uil' easlaintin. Na bris a chuile bhruichte, agus na mùch an lian a loigadh. Na dund suas do thròcair chaomh am fearg; ach thoir air gu 'n cluinn è aoibhneas agus subhachas, chum gu'n dean na cnamh-a bhrìst thu gairdeachas. Saor è o eagal an namhaid, agus tog suas folas do ghnuis air, agus thoir sìth dhá, tre thoiltinis agus òidir-ghuidhe Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

COMANACH

Comanach nan Daoine TIN-NE.

DO bhri gu bheil na h uile dhaoine bafmhòr buailteach do dh-ìomad cun-
nart, easlaintin agus tinnisibh obann, agus gu f hìos ac' uair air bith cuin
a dh'fhàgas iad an taoghal fo; Uime sin chum gu 'm bi iad do ghna ul-
lannh air fon a bhais, nuair is toil leis an Dia uile chumhachdaich gairm orra,
bheir na Ministreir o am gu h-am (ach gu h ara'd ann am plaigh no tinneas
gabhaltach air bith cile) earail dhurachdach do mhuintir an sgìreachdan tein,
chum Comanach naomh cuirp agus fola ar Slanuif hear Criofd a ghabhail gu
minic, nuair a bhios e air a f hrithealadh gu follasach s-ann eaglais. chum le
fo a dheanamh gu 'm bi aobhar na 's lugha eugmha's aca air fon mì shuaimh-
neas cridhe an auair thig fìofrachadh obann orra. Ach mur urrain a neach
ata tinn, teachd do 'n eaglais, agus gidheadh gu bheil togradh aige an Còma-
nach a ghabhail 'na thigh fein, an sin feumaidh e fios thoirt do 'n Mhinisteir
an am iomchuidh, aig infeadh mar an ceudna cia lion neach tha gu an Cò-
manach a ghabhail ma ris, (oir is coir dithi, no triuir a bhì ann air a chuid
a 's lugha) agus air bhì do dh-aite iomchuidh ann tigh an dume thinn, maille
ris gach nì feumail, ulmichte air doigh gu 'n seud a Ministeir a f hrithealadh
gu h urramach, bheir e ann sin seachd an Comanach naomh, a' toiseach leis
an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul, a leanas ann fo.

An Urnuigh.

ADhe uile chumhachdaich fhior mhairtheanaich, a Chruith-
fhear a chinnea-daoine, a chronuicheas an dream is
gradhach leat, agus a smachduicheas gach neach a ghabhas tu
a t' ionfuidh; tha sinn aig achanuich gu 'n deana tu trocair
air a' neach fo do sheirbheiseach air an do leig thu do lamh,
agus deonuich gu 'n giulain è a thinneas gu foighidneach, agus
gu 'm faigh è flainte a chuirp, (ma s' i do thoil ghráfail, agus
cia air bith àm a dh'fhàgas a anam an corp; gu 'm bi sè air a
thoirt suas dhuitse gun smal, trid Josa Criofd ar Tighearna.
Amen.

An Litir. Eabh. xii, 5.

AMhic, na cuir ann neo-pris smachdachadh an Tighearna,
agus na fannaich 'n uair a chronaichear leis thu: Oir an
ti a's ionmhuinn leis an Tighearna, smachduichidh f'è è, agus
f'giurfaidh f'è gach Mac ris an gabh è.

An Soisgeul Ioin v, 24.

GU deimhin deimhin deirim ribh, An ti dh'eifdeas re m' fhocalfa, agus ata creidfin ann fan ti a chuir uaithe mi, 'ta a' bheatha mhairtheanaich aige, agus cha d' thig fe chum damnaidh; ach chuaidh fe thairis o bhàs gu beatha.

¶ An deigh so, theid a' Ministeir air aghaidh a reir an riaghailt a chuireadh fios roimh air fon a chomanaich naomh, a toiseach aig na briathra fo (Sibh-se do ni, &c.

¶ Air am riarachadh na Sacramaint naomh, gabhuidh a Ministeir an Comanach an toiseach e fein, agus an deigh sin bheir e dhoibhfin e ata gus an Comanach a ghabhail maille ris an duine thinn, agus fa dheireadh do 'n duine thinn fein.

¶ Mur gabh duine Sacramaint cuirp agus fola Chrìosd, a chionn gu bheil e ro thinn, no chionn nach d' fhuair a Ministeir fios ann am iomchuidh, no dhi cuideachd chum an Comanach, a ghabhail maille ris, no air fon amla laghail air bith eile, teagaisgidh a Ministeir e, ma ni e fìor aithreachas air fon a pheacaidh, agus ma chreideas e gu seasbhach, gu'n d' fhulaing Josa Chrìosd bas air a' chran-cheulaidh air a shon fa; agus gu 'n do dhoirt e fhuil a chum a shaoradh, a geur chuimhneachadh nan Sochairean tha e faighail leo fin, agus a toirt buidheachas o chridhe dha air an fon, gu bheil e 'g ith agus aig ol cuirp agus fola ar Slanui'fhear Chrìosd gu tarbhach chum flainte anama, ge d' nach 'eil e gabhail an t Sacramaint le bheul.

¶ Nuair a thigear a dh' amharc neach a tha tinn, agus a ghabhas e an Comanach naomh fan am cheudna; an sin, a chum an tuille callachd, crìochnaidh a Ministeir an Riaghailt mu shealltuin dhaoine tinn aig an t Salu (Anpadfa O Thighearna, chuir mi mo dhochas) agus theid e air ball air aghaidh chum a Chomanaich.

¶ Ann am plaigh, falluis, no ann am tinnis no easlaintin gabhaltach cofnheil ri sin, nuair nach faighear neach air bith do mhuintir na sgìreachd no do na coimhearfnuich gus an Comanach a ghabhail ma' ris an droing a tha tinn, nan tighibh fein, air eagal cunnart o'n ghallair, air iarrtas durachdach a neach tha tinn, feudaidh a Ministeir e fein an Comanach a ghabhail ma' ris.

An t-Ordugh mu Adhlacadh nam MARBH.

¶ Tha e 'n fo ri thoirt fai'near, nach gnathuichear an t feirbheis a leanas air son neach air bith a bhafuicheas gun bhaite, no tha fo afeaoin-eaglais, no chuir lamh ann fein.

¶ Air coinneachadh a chuirp do 'n Mhinisteir agus do 'n luchd frithealaidh eile aig corus a chlaigh, agus a dol roimhe, do 'n eaglais, no dh' ionfuidh na h-uaigne, their no sinneadh iad.

IS mise an eis-eirigh, agus a bheatha, a deir an Tighearna ; an ti chreideas annamfa, ge do gheibheadh è bás, bithidh fe beo. Agus ge b'e neach ata beo agus a' creidsin annam-fa, cha 'n f haigh à bás a chaoidh, Eoin xi, 25, 26.

THA fios againn gu bheil m' f hear-faoruidh beo, agus gu 'n feas è air an talamh ann san la dheirionach. Agus ge do dh-itheas cruimhean an corp fo, an deigh mo chraicinn ; gidheadh ann a m' f heoil chi mi Dia ; neach a chi mi air mo shon fein, agus beachduichidh mo shuil air, agus cha neach eile. Job xix, 25, 26, 27.

CHA tug sinn aon ni a dh' ionfuidh an t-saoghail fo, agus is cinnteach nach urrain sinn nì air bith a thoirt as. 'S e n Tighearna a thug seachad, agus 's è 'n Tighearna a thug air falbh, gu ma beannuichte ainm an Tighearna. 1 Tim. vi, 7. Job i, 21.

† An deigh dhoibh teachd a' fìgh do 'n eaglais, leabhar na Sàilm fo a leanas, no aon dhuibh.

Dixi Custodiam. Salm xxxix.

THubhairt mi, bheir mi fainear do m' shlighibh ; chum nach peacaich mi le m' theangaidh.

Coimhididh mi mo bheul mar gu 'm b' ann le frian : am feadh a tha an t' aingidh am lathair.

Chum mi mo theangadh, agus cha do labhair mi a bheag ; bha mi am' thofd, feadh, eadhon o dheadh bhriathra ; ach bha e na chradh agus na phein dhamh.

Bha mo chridhe teith an taobh a fìgh dhìom, agus an feadh a bha mi mar fo ag fmaointeacha ; las an teine agus fadheoidh labhair mi le m' theangaidh.

A Thighearna thoir fios dhamh air mo chrich agus aireamh mo laithe ; chum gu 'm bidhin cinnteach cia fhada bhios mi beo.

Feuch, rinn thu mo laithibh mar leud boise ; agus tha m' aois eadhon mar neimhni da d' thaobhsa, agus gu deimhin tha gach duine ta beo gu tur na diamhanas.

Oir tha 'n duine gluafachd ann an sgaile diamhain, agus ga dheanamh fein neo shuaimhneach ann an diamhanas ; tha e car-nadh fuas stòrais, agus cha n' urradh dha innfeadh co a chruinnicheas iad.

Agus a nise, a Thighearna, ciod e mo dhochas ; gu cinntach tha mo dhochas amhain annadfa.

Saor mi o'm uile chionta ; agus na dean mi am adhbhar ma'stlaidh do 'n amadan.

Dh'fhas mi balbh, agus cha d'f hofgail mi mo bheul ; oir be fo do dheanadas fein.

Thoir air falbh do phlaigh uam ; tha mi eadhon air mo chlaoidh air son truimh do laimh.

Nuair a chronaicheas d'thu duine le smachdachuibh air son peacaidh, bheir thu air a mhaife caithe air falbh, mar chnuimh aig caithe aodaich ; cha 'n 'eil gach duine uime sin ach nan diamhanas.

Eisd m' urnuigh, O Thighearna, agus le 'd chluasibh thoir fainear mo ghairm na biodh d' thofd re ma dheuramh.

Oir tha mi am choigreach agadfa; agus am fhear turrais mar bha m' aireacha uile.

O caobhain mi car tamuill chum a 's gu 'n nuadhaich mi mo neart; mu 'n d'theid mi thairis 's nach f haicear mi ni 's mo.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naomh;

Mar bha ann tùs, ata anois, agus a bhios gu brath, faoghal gu 'n chrich. Amen.

Domine Refugium. Salm xc.

A Thighearna, bu d' thu ar tearmunn o aon ghinealach gu ginealach eile.

Mu 'n deach na fleibhte thoirt amach na riamh mu 'n d' rinneadh an talamh agus an faoghal (is d' thufa Dia o bhith-bhuantachd, agus faoghal gun chrich.

Pillear leat an duine gu sgrios; agus a ris a deir thu, thigibh a ris air bhur ais, sibhse chlann nan daoine.

Oir ann a' d' lathair tha mìle bliadhna mar an la 'n de; air dha dol feachad mar f haire san oidhehe.

Co luath fa sgabas d'thu iad, tha iad eadhon mar aillein: agus feargaidh iad gu h-obann air falbh mar f heur.

Ann fa mhaidin tha e uaine agus aig fas suas; ach mu f h'eafgar tha e air a ghearra fios, air a thior macha suas, agus air feargadh.

Oir caithe sinn air falbh ann a d' teasfheirg, agus tha sinn fuidh eagal a' d' throm chorruch.

Chuir thu ar droch gnìomharra annad lathair; agus ar peacaibh diomhair ann an solus do ghnuife.

Oir 'nuair a tha corruich ort tha ar 'n uile laithe air dol thairis: tha sinn toirt ar bliadhna gu crich mar sgeul a dh' innfear.

'Siad laithe ar 'naois trì fichiod bliadhna fa deich, agus ge do roibh daoine cho neartmhor 's gu 'n thig iad gu ceithir fichiod bliadhna; gidheadh cha 'n 'eil ann spionnadh an sin, ach faoth-air agus bron; ceart cò luath a shiuileas e air falbh, agus cha 'n 'eil sinn idir ann.

Ach cia bheir aire do neart do chorruch; oir an deigh laimhe mar ghabhas duine eagal, mar sin tha do throm fheirg.

Mar sin teagaisg duinn ar laithe aircamh; chum 's gun cleachd sun ar cridhe chum gliocas.

Pill thufa a ris, O Thighearna, mu dheire; agus bidh graf-mhor ri d' sheirbhifich.

O fafuich finn le d' throcair, agus sin gu grad; 's mar sin ni finn gairdeachas, agus bidh finn aoibhin re uile laithe ar beatha.

Their comhf hurtachd dhuinn anise aris an deigh dhuit plaigh chuir nar carruibh; agus air son na'm bliadhne ann fan df huiling finn bochduin.

Feach do d' sheirbhifich t'obair; agus do ghloir da 'n cloinn.

Agus gu robh uile mhorachd ghlormhor an Tighearna ar Dia oirne; foirbhich thufa dhuinn obair ar lamhan, o foirbhich thus obair ar lamh.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha air tus, &c.

¶ An sin leanuidh an leasan air a thoirt as a chuigeadh caibdeil deug do cheud litir Phoil a chum nan Corinthianach.

I Cor. xv, 20.

NISE tha Criofd air eirigh o na mairbh, agus rinneadh an ceud thoradh dhiubhsan a choidil deth. Oir mar is ann tre dhuine thainig am bàs, is aùn tre dhuine thig ais-eirigh nam marbh mar an ceudna. Oir mar ann Adhamh ata gach uile ag faghail a' bhais, is amhuil sin mar an ceudna a nithear gach uile beo ann Criofd. Ach gach uile dhuine 'n a òrdugh fein; Criofd an ceud thoradh, 'n a dhiaigh sin iadsan a 's le Criofd aig a theachd. Ann sin bithidh a' chrioch dheireannach, 'n uair a bheir è suas an rioghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas è fios gach uile uachdaranachd agus gach uile ughdarras, agus cumhachd. Oir is eigin gu 'n rioghaich fe, gus an cuir è a naimhde uile fuidh chofaibh. Is è an uamhad deireannach a sgrìosar, am bás. Oir chuir è na h uile nithe fuidh chofaibh. Ach 'n uair a deir è gur chuir f è na huile nithe fuidh, is ni follasach gu bheil eisean a chuir gach uile nithe fuidh, ann leith 'muigh dheith fo. Agus 'n uair a chuir'ear na h uile nithe fuidh, ann sin bithidh am Mac fein fuidh 'n ti a chuir na h uile nithe fuidh-è, chum gu 'm bi Dia 'n a uile ann s gach uile. No ciòd a ni iadsan, a bhaistear

air

air son nam marbh, mar eirich na mairbh air aon doigh? c' ar son ma feadh a bhaithear iad air son nam mairbh? Agus c' ar son ata sinne ann gabhadh s gach uair? Air bhur gairdeachas fa a 'ta agam ann Josa Criofd ar Tighearna, 'ta mi faghail a' bhais gach la. Ma chog mi mar dhuine re fiadh-bheistibh ann Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur eirich na mairbh? itheamaid agus olamaid, oir am marach gheibh sinn bas. Na meallar sibh; truaillibh droch chomhradh deadh bheufa. Duifgibh chum fireantachd, agus na deanamh peacaidh; oir ni 'm bheil eolas De aig cuid; chum bhur naire labhran fo. Ach a deir neach eigin, Cionnas a dh' eir'eas na mairbh? Agus ciod a' ghne cuirp leis an d' thig iad? Amadain, a ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bafaich se air tus. Agus an ni a chuireas tu, cha 'n e an corp a bhitheas a 'ta thu cur, ach grainne lom, feudaidh bith do chruineachd, no do sheorta eigin eile. Ach ata Dia a' toirt cuirp dha mur bu toil leis, agus do gach uile shiol a chorp fein. Cha'n aon fheoil gach uile fheoil; ach ata feoil air leith aig daoinibh, agus feoil eil' aig ainmhidhibh, feoil eil' aig iasgaibh, agus feoil eil' aig eunlaithibh. Agus ata cuirp neamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh; gidheadh ata gloir air leith aig na corpaibh neamhaidh, agus gloir eil' aig na corpaibh talmhaidh. 'Ta aon ghloir aig a' ghrèin, agus gloir eil' aig a' ghealaich, agus gloir eil' aig na reultaibh; oir ata eidir-dhealachadh eidear reult agus reult thaobh gloire. Is ann mar sin fos a bhios ais-eirigh nam marbh. Cuir'ear e ann eas-onoir, tog'ar ann gloir e; cuir'ear ann anmhuinneachd e, eir'idh se ann cumhachd; Cuir'ear e na chorp nadurra, eir'idh se na chorp spioradail. 'Ta corp nadurra ann, agus corp spioradail. Agus mar fo a 'ta e sgriobhta, Rinneadh an ceud duine Adhamh 'n a anam beo, an t Adhamh deireanach 'n a Spiorad a bheothaicheas. Gidheadh cha 'n e an ni spioradail a bha ann air tus, ach an ni nadurra; agus 'n a dhiaigh sin an ni spioradail. An ceud duine o 'n talamh, talmhaidh; an dara duine an Tighearna o neamh. Mar an duine talmhaidh, is anhuil sin fos iadfan a 'ta talmhaidh; agus mar ata an duine neamhaidh, is ann mar sin iadfan a 'ta neamhaidh. Agus mar a ghiulain sinn iomhaigh an duine thalmhaidh, giulainidh sinn fos iomhaigh an duine neamhaidh. 'Noise fo a deiream, a bhraithre, nach feudar le feoil agus fuil rioghachd Dhe a shealbhachadh mar oighreachd; ni mo a shealbhacheas truaill'eachd neo thruaill'eachd. Feuch labhran ni diomhair ribh; Cha choidil sinn eil' ach caochlaidhear
sinn

finn uile. Am mionaid, am prioba' na ful, re guth na trompaide deireannaich, (oir goiridh an trompaid) agus eir'idh na maibh neo-thruaillleadh, agus caochlaidhear sinne. Oir is eigin do 'n ni thruillidh fo neo-thruaill'eachd a chur uime, agus do 'n ni bhafmhor fo neo-bhafmhorachd a chur uime. Agus 'n uair a chuireas an ni truailidh fo neo-thruaill'eachd uime, agus a chuireas an ni basmhor fo neo-bhafmhorachd uime, ann sin co' lionar am focal a 'ta sgrìobhta, Shluigeadh fuas am bas le buaidh. O bhàis, c' ait' am bheil do gath; O uaigh, c' ait' am bheil do bhuidh? Is è am peacadh gath a' bhais; agus is è neart a' pheacaidh an lagh. Ach buidheachas do Dhia, a 'ta toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Jofa Criosd. Uime sin, mo bhraithre gradbach, bithibhse daingean, neochorach, a fir-mheudachadh ann obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur faothair diomhaoin each ann san Tighearna.

¶ Nuair thig iad a chum na h uaighe, an tra bhios an corp 'ga dheanamh ulamh gu chuir san talamh, their a ministèir, no feinnidh a Ministèir no na Cleirich.

DUine 'ta air a bhreith le mnaoi, tha shaoghal gearr, agus lan do thuibhlaid. Tha è fàs fuas, agus air a ghearradh fios mar bhla; teichidh sè air falbh mar fhaileas, agus cha bhuanuich è idir ann aon staid.

Ann a meadhon beatha tha sinn ann am bas; co uaith air bith am feud sinn còbhair iarraidh, ach uatfa, O Thighearna tha gu ceart fo chorruidh air son ar peacaidh-ne?

Gidheadh, O Thighearna Dhia ro naomha, O Thighearn ro chumhachduich, O Slanuihear naomh agus ro throcairich, na tabhair thairis sinn do ghèur phiantaibh a bhàis shiorruidh

A Thighearna, tha fios agad air nithe diamhair ar cridheachan; na druid do chluafan trocaireach r' ar n-urnuighean; ach caomhain sinn, a Thighearna ro naomh, O Dhe ro chumhachduich, O Slanuihear naomh agus throcairich, thusa a blreitheamh ro fhoghaintich shiorruidh, na leig dhuinn san uair dheirinnich le cradh air bith bais tuitin air falbh uat-fa.

¶ An sin a nuair a bhios cuid do 'n mhuintir tha 'nan seafamh a lathair a cuir ur air a chorp, their a' Ministfeir.

DO bhri gu 'm bi toil an De uile chumhachduich d' a mhòr thròcair anam ar brathar ghradhuich fo a fhuair bas a ghabhail thuige fein, tha sinne air an aobhar sin a' toirt a chuirp do 'n talamh; talamh do thalamh, luathre do luathre, duflach do dhuflach, ann dochas cinnteach daingean ri eis-eirigh chum na beatha fhiorruidh, trid ar Tighearna Iosa Crìosd, a chaochlas ar corp graineil, chum gu 'm bi è cosmhuil re chorp glormhor fein, a reir an oibriceadh chumhachduich, leis 'am bheil è comafach na h-uile nithe chionnfachadh dha fein.

¶ An sin theirar no sinnear.

CHuala mi guth o neamh, ag radh rium, fgriobh: 'S beannichte na mairbh ata faghail bais san Tighearna, o fo amach; feadh, a deir an Spioraid; oir tha iad a' gabhail fois o 'n Saothair. Tais. xiv, 13.

¶ An sin their a Ministfeir.

A Tighearna, dean tròcair oirn.

A Chrìosd dean trocair oirn.

A Tighearna, dean trocair oirn.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deannar do thoil air an talamh mar a' dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diù ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhioblhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc. Amen.

A Ministfeir.

ADhe uile chumhachduich, maille ris am bheil Spioraid na muintir sin beo a gheabh bas san Tighearna, agus maille ris am bheil anamanna nan creidmbeach ann gairdeachas agus ann sonas, an deigh doibh bhi air am fuasgladh o uallach na feola; tha sinn a' toirt buidheachais dhuit o 'r cridhe, do bhri gu ma toil leat a neach fo ar brathair a shaoradh o thrioblaidibh.

thrioblaidibh an t' faoghail pheacaich fo ; a guidhe gu ma toil leat do d' mhaitheas gráfail, aireamh do dhaoine taoghta fein a dheanamh suas gu grad, agus do rioghachd a luathachadh, chum gu 'm fead finn-ne, ma ris a mhuintir sin uile a fhuair bàs ann am fíor chreideamh t' ainm naomh-fa, críoch agus fólas iomlan a bhí againn, araon ann corp agus ann anam, ann a d' ghlóir shíorruidh agus bhíoth-bhuan, tríd Josa Críofd ar Tigh-earna. Amen.

An Urnuigh.

O Dhe throcairich, Athair ar Tighearna Josa Críofd a neach a se an eis-eirigh agus a bheatha ; co air bith a chreideas ann, bithidh se beo, ge do gheabh se bas ; agus co air bith ata beo agus a' chreidsin ann-san, cha 'n fhuigh è bàs síorruidh ; neach a theagaisg dhuinn mar an ceudna (le Abstol naomh Pol) gun bhí fo mhulad, mar dhaoine gun dochas, air son na muintir a choidleas ann-san ; guidhemid gu macanta ort, O Athair gu 'n togadh tu finn o bhàs a pheacaidh gu beatha na fireantachd ; chum a nuar a dh' fhágas finn a bheatha fo, gu'n dean finn fois ann-san, mar tha dochas againn gu bheil a' neach fo ar brathair a deanamh, agus aig an eis-eirigh choitcheonn air an la dheirianach gu 'm faighear finn taitneach ann a d' shealla, agus gu 'm fuigh finn am beannuchadh a labhras do Mhac gradhach air an àm sin ris a mhuintir, sin uile leis an gradhach thu, agus air am bheil t'eagal, ag radh, Thigibh, sibh-se, chlann bheannuichte m' Athar-fa, gabhuidh an rioghachd a dh' ulluicheadh air 'ur son o thoiseach an t' faoghail. Deonuich fo, tha finn aig achanuich ort, O Athair throcairich, tríd Josa Críofd ar n-eidir mheadheon-f hear agus fear-faoruidh. Amen.

GRas ar Tighearna Josa Críofd, agus gradh Dhe, agus co'-chomunn an Spioraid Naoimh, gu rabh maíle ribh uile. Amen.

An Tabhairt Bhuidheachais BHAN an deigh
CLOIN-BHREITH, ris an abrar gu coitchionn,
Coifrigeadh nam Ban.

¶ Air an am ghnathaichte an deigh a h aifaid, thig a bhean ann trufcan eireachdail do 'n eaglais, agus ann sin sleuchduidh fi fios ann ait eigin iomchuidh, mar bu chleachd a dheanamh, no mar a dh' orduicheas an Easbuig, agus an sin their a Ministeir ria.

DO bhri gn 'm b'ì toil an Dè uile chumhachduich, d' a mhòr mhaitheas fuafgladh sabhailte thoirt dhuitse, agus gu 'n do ghleidh fe thu ann sa' mhor chunnart ann rabh thu ri am breath cloinn, uime sin bheir thu buidheachas do Dhia o d' chridhe, agus their thu,

¶ An sin their a Ministeir an Salm cxvi.

Dilexi, quoniam.

THA mi deagh thoilichte ; gu 'n cuala 'n Tighearna guth m' urnuigh.

Gu 'n d' aom e chluas rium ; uime sin gairmidh mi air co fhad fas beo mj.

Dhiadh eangaich a bhais ma n' cuart orm ; agus f huair pianta Ifrein greim orm.

Mhathaichidh me trioblaid agus leandudh ; agus ghair mi air ainm 'm Thighearna : O Thighearna, guidheim ort, saor m' anam.

'S grafmhor 'n Tighearn, agus is fireanach, feadh, 'S tro-caireach ar Dia.

Coimhididh 'n Tighearn an simpli ; bha mi ann an truaighe, agus rinn e cobhair orm.

O m' anam, ma' feadh pill aris ri t'f hois ; oir thug Dia duais dhuit.

Agus

Agus car son? fhaor thu m' anam o'n bhas; mo fhuile o dheoir, agus mo chasan o thuiteam.

Gluaifeam an lathair 'n Tighearna; ann an tìr nam beo.

Chreid mi, agus uime sin labhras; ach bha mi fo thrioblaid gheur; thuir mi ann am dhifir, 's breugairean na huile dhaoine.

Ciod 'n dtuais a bheir mi do 'n Tighearna; air son na huile fhochair a rinn e dhomh.

Glacam cupan na slainte; agus gairmidh mi air ainm an Tighearn.

Iocaidh mi mo mhoidean do 'n Tighearna, 'n lathair a fhuaidh uile: ann an cuirtibh tigh an Tighearna, eadhoin ann a'd mheadhon, O Jerusaleim. Molaidh an Tighearna.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha ann tus, &c.

¶ No an t' Salm so:

Nisi Dominus. Salm cxxvii.

NI slugha na thogas 'n Tighearna an tigh; cha 'n 'eil an foathoir sin tha ga thogal, ach cailte.

Ni slugha na ghleidheas an Tighearna m'baile; cha 'n eil am fear faire ach na dhuifg gu diomhain.

Cha n'eil ach faothar chailte dhuibh deifir a dheanamh gu eiridh moch, agus fois a ghabhail cho an-moch. agus aran an neo-churam ithi; oir mar sin bheir e eadul d'a mhuintir ionmhuin fein.

Feuch. is oighreachd agus tiolaca tha teachd o'n Tighearna, clann agus toradh na bronn.

Mar tha na faighde an laimh an fhuamh fhear; direach mar sin tha chlann og.

Sonadh n' duine aig am bheil a bholg faighead, lan diu; cha bhi naire orra n uair a labhras iad ri naimhde ann sa gheata.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha ann tus, &c.

¶ An sin their a Ministear,

Deanamaid Urnuigh.

A Thighearna dean tròcair oirn.

A

A Chrìofd dean trocair oirn.

A Thighearna dean tròcair oirn.

AR n' Athair, ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeachd do rioghachd. Deamar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas fin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn o olc. Amen.

M. O Thighearna sabhail a bhean so do sheirbheifeach;

F. Tha cuir a dochais annad.

M. Bi thusa a d' chaisteal laidir dh' ì,

F. O aghaidh a namhad.

M. O Thighearna eisd r' ar n-urnuigh.

F. Agus thigeachd ar glaodh do t' ionfuidh.

Minister.

Deanamaid Urnuigh.

ODhe uile chumhachdaich, tha sinn a thoirt buidheachas irio-fal dhuit-se, gu'n do dheonuich thu a bhean so do bhan-og-lach a shaoradh o mhor chradh agus cunnart a luigh-siubhladh: Tha sinn aig achanuich ort, Athair is mo tròcair, deonuich dh' ì le d' chònadh a beatha a chaithe gu creidmheach, agus gluafad a reir do thoil ann fa' bheatha so 'ta lathair, agus mar an ceudna gu 'm bi co-pairt aice do ghloir shiorruidh ann sa bheatha ata re teachd, trid Josa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ A bhean a thig do thoirt buidheachais, feumaidh s' i an tabhartas g nathuichte a thoirt seachad; agus ma bhios comanach ann, is coir chan Comanach naomh a ghabhail.

CO-BHAGRADH, no Corruich agus Breith-
eamhnais Dhe air am foillfeachadh an agh-
aidh pheacairean, agus urnuighean araid ra
'n gnathuchadh air a' cheud la do 'n Char-
ghas, agus air amanna eile, mar a dh-ordui-
cheas an t' Easbuig.

† An deigh na h urnuigh Mbaidne, air do 'n Liotan a bhi thairis a reir an
doigh ghnathuichte, theis a Ministeir ann aite an leughaidh no sa' chrannaig.

A Bhraithre, bha gnathachadh diaghaidh ann sa' phrìomh
eaglais, ann toiseach a Charghais, gu 'm bi a Mhuintir
a rinn mhor pheaca comhruichte, air an cuir gu aithreachas
follasach; agus air am peanasachadh fann t-faoghal so, chum
gu 'm biodh am anama tearuinte ann la an Tighearna; agus
air do dhaoine eile bhi air an teagasg le 'n eisempleir sin, gu
'm biodh tuill' eagail orra roimh pheaca.

Ann àite sin (gus am bi 'n gnathachadh eaglais ceudna air a
thoirt air ais a rithist, ni tha ii mhiannachadh gu mòr) chunn-
cas iomchuidh air an àm so (ann bhur lathairfe uile) gu'm biodh
earruinean cumanta do mhallachd Dhe an aghaidh pheacairean
nach dean aithreachas, air an toirt as an t-feachdabh caibdeil
thar an fhichiod do Dheutoronomi, agus as aitibh eile do 'n
Scriobtuir, air an leughadh; agus gu 'm freagradh sibh-se do
gach earruin, Amen; a chum air fios f haghail dhuibh ciod i
mor dhibh-f heirg Dhe an aghaidh pheacairean, gu 'm bi sibh
ni 's mo air 'ur brosnuchadh gu fìor aithreachas durachdach,
agus gu 'n gluais sibh na 's faicillich ann fua laethibh cunnart-
ath

ach fo ; a' teicheadh o na dubhailcibh tha toiltin mallachd
Dhe le h-aidmheil 'ur beoil fein.

MAlluichte gu 'n rabh an duine a ni dealbh fnaighte no
leaghta, chum aoradh dha. Deut. xxvii, 15.

¶ *Agus freagraidh an sluagh, agus their iad, Amen.*

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a mhalluicheas Athair agus a
mhathair. Rann 16.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a dh' atharruicheas crìoch
fearain a choimhearfnuich, rann 17.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisean a chuireas an dall air fea-
charan san t-slighe, rann 18.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisean a chlaonas breitheanas a
choigrich, an dilleachdain, agus na bantraich, rann 19.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a bhuaileas a choimhearfnach
gu h-uaigneach, rann 24.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a luidheas le bean a choimh-
earfnuich. Lebh. xx, 10.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a ghabhas duais air son dui-
ne neo-chiontach a mharbhadh, Deut. xxvii, 25.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eisin a chuireas a dhochas ann
duine, agus a ni feoil na gairdean da, agus 'na chridhe ata clao-
nadh air falbh o 'n Tighearna, Jerm. 2vii, 5.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh na daoine neo-ìochdmhor, luchd
striopachais, luchd adhaltrannais, daoine sanntach, luchd ìodh-
al-aodhraidh, luchd ana-caint, meifgeirean, agus luchd breith
air eigin, Mhat. xxv, 41. 1 Cor. vi, 9, 10.

F. Amen.

Ministear.

Ministèir.

NISE do bhri gu bheil a mhuintir sin uile malluichte (mar ata 'm faidh Daibhi a deanamh sia'nuis) tha a' mearachd agus a' dol air seacharan o aitheantibh Dhe, (air dhuinne bhi cuimhneachail air a bhreitheanas uabhasach tha 'n crochadh os ar ceann, agus do ghna ullamh gu tuiteam oirn) pilleamaid a dh' ionfuidh an Tighearna Dia, leis gach uile cho-bhruthadh agus ciuineachd cridhe; a' deanamh caoidh agus bròn air fon ar beatha pheacach, aig aithneachadh agus aig aidmheil ar ciontaibh, agus aig iarraidh toradh dìongalta an aithreachais a thoirt uainn. Oir anios ata 'n tuagh air a cuir gu freamh nan craobh, agus gach craobh nach toir amach deagh thoradh, gearrar fios i, agus tilgear i s-ann teine. Is ni uabhasach tuiteam ann lamhan an De bheo; doirtidh é nuas uisge air na peacairean, ruibeachan, teinne agus pronasc, stoirm agus doinnean; 's è fo is cuibhrin dhoibh ri òl; oir feuch, thainig an Tighearna as ionad comhnuidh a dh' f hiofrachadh aingeachd na muinntir ata gabhail comhnuidh air an talamh. Ach co 's urrain la 'a theachd f hulang? Co a's urrain seasamh a nuair a thaisbeineas è è fein? Tha f hasgnadh na laimh, agus glanaidh f è urlar buallaidh, agus tionallaidh è a chruineachd ga shabhall, ach loisgidh è a moll le teine nach feudar a mhuchadh. Thig la 'n Tighearna mar ghaduich s-ann oidhche; agus a nuair a their iad, Sith, agus ata na h-uile ni sabhailt, an sin thig sgrìos obann orra, mar thig doilgheas air mnaoi ri saothair cloinne, agus cha dh' theid iad as. An sin foillfichear fearg Dhe ann la an dioghailtais, a rinn peacaich an dana, tre chrosantachd an cridhe, a charnadh suas dhoibh fein, dream a rinn dimheas air maitheas, foighidin agus fad f hulangas Dhe, nuair a bha è 'g an tiorghairm gu h-aithreachas. An sin glaothuidh iad orm-fa (a deir an Tighearna) ach cha 'n eisd me; iarraidh iad mi gu moch, ach cha 'n f haigh iad mi; agus sin do bhri gu 'n d-fhuaith-aich iad eolas, agus nach do ghabh iad eagal an Tighearna, ach ghabh iad grain do m'chomhairle, agus rinn iad di-mheas air mo smachdachach. An sin bithidh fe tuille 's ana-moch bualladh aig an doras nuair a bhios an doras air a dhunadh; agus tuille is ana-moch a bhi aig eigeach trocàir nuair ata am ceartais ann. Och an guth uabhasach a bhreitheanais ro cheart, a bheir rear amach orra, nuair a theirear riu, Imichibh sibhse 'ta malluichte dh' ionfuidh an teine shiorruidhe, a dh' ullvicheadh do

'n diabhol agus d' a ainglibh. Uime sin, a bhraithre, thugamaid aire s-ann am, nuair tha la na slainte ann, oir thig an oidhche ann 's nach urrain neach air bith obair a dheanamh; ach am fad 's ata 'n folus again-ne, creideamaid, s-ann t' folus, agus gluaiseamaid mar chloinn an t' folus, chum nach tilgear finn ann dorchadas iomalach, far am bheil gul agus giosgan fhiacra. Na mi ghnathuicheadh-mid maitheas De, tha gu trocaireach 'g ar gainm gu leafachadh beatha, agus do iochd gun chrìch-sin tha géalla dhuinn maitheanas ann 's na chaidh feachad, ma philleas finn d' a ionsuidh le cridhe fìor agus iomlan. Oir ge do tha ar peacanna dearg mar an Scarlaid, bithidh iad air an deanamh geal mar an sneachda; agus ge do rabh iad mar churcair, gidheadh deanar iad geal mar oluinn. Pillibh, (a deir ar Tighearna) o bhur n-uile aingeachd, agus cha bhi bhur peaca na sgrios dhuibh. Tilgibh air falbh uaibh 'ur mi dhiaghachd uile a rinn sibh, deanuibh cridheachan nuadh, dhuibh fein, c'air son a bhafuicheas sibh, O thigh Israel, do bhri nach 'eil tlachd agam-fa ann am bàs a neach sin ata bafuchadh; a deir an Tighearna Dia? Pillibh ma feadh, agus bithidh sibh beo. Ge do pheacaich sinn, gidheadh tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Josa Crìofd am firean, agus is eifin an iobairt reitich air son ar peacaidh. Oir leonadh è air son ar cionntaidh-ne, agus bhuaileadh è air son ar n-aingeachd. Uime sin pilleadh-mid d' a ionsuidh-fe, a ghabhas gu trocaireach ris gach peacair a nì fìor aithreachas, air bhi lan dheirbhte dhuinn gu bheil è ullamh a ghabhail ruinne, agus lan toilleach gu mhaitheanas a thoirt dhuinn, mu thig sinn na ionsuidh le fìor aithreachas; mu gheileas sinn dha, agus gu 'n gluais sinn 'n a shlighibh o so suas; mu ghabhas sinn oirn fein a chuing-sin a tha fo-ghiulan, agus eallach-fan ata ea-trom, a chum efin a leantuin ann irisleachd, am foighidin, agus an gradh, agus a bhi air ar stiuradh le riaghladh a Spiorad Naoimh fan; do ghna aig iarruidh a ghloir-sin, agus a deanamh feirbheis dha ann ar staid inooghaltach mar is cubhaidh le taingeachd. Ma ni sinn so, faoraidh Crìofd sinn o mhallachd an lagha, agus o 'n mhallachadh ro mhor a thuiteas orra fan a bhios air an cuir air an laimh chli: agus cuiridh è sinn air a laimh dheis, agus bheir è dhuinn beannachadh grafail Athar, aig iarruidh oirn feilbh a ghabhail d' a rioghachd ghlormhor fein; agus gu 'n deonuicheadh è ar toirt uile d' a h-ionsuidh, air son a throcair gun chrìch. Amen.

† An sin theid iad uile air an gluinibh, agus air bhi do 'n Mhinisteir agus do na cleirich air an gluinibh (s.ann aite ann cleachd leo an liodan a radh) their iad an t Salm so,

Miserere mei Deus. Sal li.

DEAN trocair oirn, O Dhe, a reir do mhor mhaitheas; a reir lionmhoireachd throcaire, duth as mo lochda.

Ionlaid mi gu glan o 'm aingeachd; agus glan mi o 'm pheaca. Oir tha mi 'g aideacha mo choireana; agus tha mo pheaca a ghna am fhia'nais.

A't aghaidhse amhain pheacaich mi, agus rinn mi 'n tolc fo ann a'd shealla; chum gu 'm bithe tu air t'fhireanacha ann a'd bhriathra, agus glan 'nuair bheirte breith ort.

Feuch, bha mi air mo chumadh an aingeachd; agus ann am peaca thorriche mo mhathair orm.

Ach feuch, iarruidh tu firinn an leith a sligh; agus bheir thu orm gu 'm tuig mi gliocas gu uaigheach.

Glanaidh thu mi le hifop, agus bithidh mi glan; ni thu m'ionlaid, agus bithidh mi ni sgile na sneachda.

Bheir thu orm gu 'n cluinn mi nu aoibhneas agus aiteas; chum gu 'n dean na cnamhan a bhris thu gairdeachas.

Tionda do ghnuis o'm pheacaibh; agus cuir as m'eacoire gu leir. Dean dhomh cridhe glan, O Dhia, agus athnuadhaich spiorad ceart an taobh a sligh dhiom.

Na tilg o' d' lathair mi; agus na toir do Spiorad Naomha uam.

O thoir dhomh folas do chobhair aris; agus daingnich mi le d' Spiorad faor.

'N sin teagaisgeadh mi do shlighe do 'n aingidh; agus iompoichear peacaire a'd 'ionnfuidh.

Saor mi o chionta sula, O Dhia, thusa tha a' d' Dhia flainte dhomh; agus feinnidh mo theanga air t' fhireantachd:

Fosglaidh thu mo bhile, O Thighearna; agus foillsichidh mo bheul do mholadh.

Oir cha 'n 'eil thu 'g iarruidh iobairt, no bheirinn duit i; cha 'n 'eil thu gabhail tlachd ann an ofraile loisgte.

Se 'n spiorad tuirfeach iobairt Dhia, cridhe brist agus bruite, cha dean thusa tar air O Dhia.

O bi fabhorach agus grafmhor do Shion; tog suas ballachan Hierusalem.

'N fin bithidh tu toilichte le iobairt fhèantachd, le ofraile agus tabhartais loisgte ; 'n fin tairgidh iad tairbh oga air t'altair.

Gloir do 'n Athair, &c.

Mar bha an tùs, &c.

A Thighearna dean trocair oirn.

A Chrìosda, dean trocair oirn.

A Thighearna, dean trocair oirn.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaitheas fin dhiobh-fin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh fin, ach faor sinn o olc. Amen.

M. O Thighearna sabhail do sheirbheisich.

F. Tha cuir an dochas ann-ad.

M. Cuir comhnadh d' an ionfuidh o neamh.

F. Agus dìon gu cumhaichdaichd iad gu siorruidh.

M. Cuidich fin, O Dhe ar Slanuif hear.

F. Agus air son gloir t'ainm faor fin ; bi trocaireach dhuinne peacairean, air sga t'ainm.

M. O Thighearna, eisd r' ar n-urnuigh.

F. Agus thigeadh ar glaodh do t'ionnfuidh.

Ministèir.

Deanamaid Urnuigh.

O Thighearna, tha sinn a' guidhe ort eisd gu trocaireach r' ar n-urnuigh, agus caomhain an dream sin uile ata 'g aideachadh am peacaidh dhuit-se, chum gu 'm faigh a mhuintir sin aig am bheil an coguicèan 'g an diteadh le peaca, fuasgladh le d' mhaitheanas trocaireach, trid Josa Crìosd ar Tighearna. Amen.

O Dhe ro chumhaichdaich, agus Athair throcaireach, aig am bheil iochd ris na h-uile dbaoine, agus leis nach fuathach ni air bith a rinn thu, aig nach 'eil tlachd an am bas peacair,

cair, ach leis am b' fhearr gu 'm pilleadh è o pheaca, agus gu 'm biodh è air a shabhaladh; maith dhuinne gu trocaireach ar cionntaidh; gabh ruinn, agus thoir folas dhuinne, tha mullach agus fgiùil le eallach ar peacaidh. 'S è do natar-fa do ghna bhi trocaireach; dhuit-fe amhain buinidh maitheanas peacaidh. Air an aobhar sin caomhain sinn, a Thighearna mhaith, caomhain do shluagh a shaoiadh leat; na toisich a' m breitheanas le d' fheirbheisich, tha nan duilich graineil agus na 'm peacaich thruagh; ach pill do chorruidh air falbh uainne, ata gu h-uiriosal aig aideachadh ar grainealachd, agus a deanamh fìor aithreachas air son ar coirreanna; agus dean deifir d' ar cuideachadh s ann t-faoghal so, chum gu 'm bi sin gu brath beo maille riut s ann t-faoghal ata ri teachd, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin their an sluagh na briathra so a leanas an deigh a Mhinistèir.

Pill sinn, O Thighearna mhaith, agus mar sin bithidh sinn air ar pilleadh. Bi fabharach, O Thighearna, bi fabharach do d'shlugh fein, tha pilltin do t-ionnsuidh le gul, le trasg, agus le urnuigh. Oir is Dia trocaireach thusa, lan do thruacantachd, fad-fhulangach, agus ro iochd-mhor. Tha thu 'g ar caomhnadh nuair tha sinn a' toiltin peanais, agus ann a' t-fheirg tha thu smuainteach air trocair. Caomhain do phobul fein, a Thighearna mhaith, coigil iad, agus na tigeach t-oighreachd gu masladh. Eisd ruinn, O Thighearna, oir is mor t-ìochd, agus a reir lionmhoireachd do throcairean anhaire oirne trid toillteanas agus eidir-ghuidhe do Mhic bheannuichte Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

GU 'm beannuicheadh, agus gu 'n gleidheadh an Tighearna sinn; gu 'n togadh an Tighearna solus a ghnuis suas oirn, agus gu 'n tugadh è dhuinn sìth nis agus gu sìorruidh. Amen.

S A I L M D H A I B H I

AIR AM PONCADH,

MAR THA IAD RA 'N SEINN NO RA 'N LABHAIRT ANN
AN EAGLAISIBH.

URNUIGH MHAIDNE.

Cheud Latha.

Salm i. *Beatus vir, qui non abiit.*

SBEANNUICHTE an duine nach do gluais an comhairle
na 'n aindiadhaidh, 'fnach do sheas an slighe pheacaire ;
agus nach do shuidh an cathair luchd fochaid ;

2 Ach tha a thlachd an lagh 'n Tighearna ; agus ann a
lagh ni e e fein a chleachda a la's dhoiche.

3 Agus bithidh e cosmhuil ri craoibh fuichte ri taobh a h-
uisge ; bheir amach toradh na h-am.

4 Cha fearg a dhuileach mar an ceudna ; agus beachduich
ciod sam bith a ni e foirbhichidh leis.

5 Air fon na haindiadhaidh, cha 'n 'eil e mar sin aca ; ach
tha iad mar mholl a sgapas a ghaoth bhar aghaidh na talmh-
ain,

6 Uime sin cha 'n urra na h'aindiadhaidh seafamh ann am
breitheanas ; no idir na peacaire ann an co-thional nam fi-
reana.

7 Ach 's aithne do 'n Tighearn slighe nam fireana ; agus
theid slighe ná' n aindiadhaidh a leir fgrios.

Salm

Salm ii. *Quare fremuerunt gentes ?*

CIA air fon tha boile co buaireafach air na cinnich le cheile ; agus c'arson tha 'n slugh a smuaineach ni diamhain.

2 Tha rìghre na talmhain a seasamh fuas, agus na huachdrain cuir comhairle ri cheile ; 'naghaidh 'n Tighearna, agus an aghaidh ungaichte.

3 Briseamaid am boinn na 'm bloide ; agus tilgeamaid an cuibhrichean uain.

4 Ni 'n ti tha chomhnaidh ar Neamha, gàire fanoid riu ; bithidh iad na 'm cuis mhagaidh do'n Tighearna.

5 'N sin labhraidh e riu na fheirg ; agus ni e 'n cradh na throm chorruigh.

6 Gidheadh shuidhich mi mo rìgh ; air mo thulaich naomha Sion.

7 Searmoinichidh mi 'n lagh man do labhair an Tighearna rium ; 's tu mo Mhac, 'n diu ghin mi thu

8 Iarr ormfa, agus bheir mi na cinnich mar oighreachd dhuit ; agus iomal-chrìocha an Domhain mar sheibh.

9 Breuthaidh tu iad le slat iaruin ; agus ni thu 'm briseadh nam bloide mar shoitheach crìa-fheir.

10 Bithibh glic anois uime sin, a sibhse rìghre ; bithibh foghlumte, sibhse tha na 'r breitheanna air thalamh.

11 Deanadh feirbheis do 'n Tighearn ann 'an eagal ; agus deanabh gairdeachas dha le hurrain.

12 Pogaibh am Mac, 'n teagul gu 'm bi corruigh air, agus gun sgrìofar sibh o'n tflìghe cheart ; ma lasas fhearg (feadh, ach beag,) 'sbeannuichte iad uille a chuireas an dochas ann.

Salm iii. *Domine, quid multiplicati ?*

TIGHEARNA, cia mar tha 'n drong tha cuir trioblaid orm a dol a mead ; 's lìonar iad tha 'g eiridh am aghaidh.

2 'S lìonar aon tha 'g radh mu m' anam ; cha 'n 'eil cobhair air a shon ann an Dia.

3 Ach 's tusa, O Thighearn, m' fhear dìonaidh ; 'stu mo ghloir, agus fear togalach mo chinu.

4 Ghair mi air an Tighearna le m' ghuth ; agus chual e mi as a thalaich naomha.

5 Luidh

5 Luidh mi fios agus choidil mi, agus dh'eirich mi suas aris; oir chum an Tighearna suas mi.

6 Cha bhi eagal orm roimh dheich mìle fluaidh; a shuidhich iad fein m'an cuairt am aghaidh.

7 Eirich suas, a Thighearn, agus cuidich leam, O mo Dhia; oir buailidh tu mo naimhde air cnaimh an cial; bairis thu fiacra na n' aindiadhaidh.

8 Buinidh slainte do 'n Tighearna; agus tha do bheannucha air do shluagh.

Salm iv. *Cum invocarem.*

CLUINN mi 'nuair a ghairmeas mi, O Dhia m' fhireantachd; dh-fhuasgail tu mi 'nuair a bha mi 'n trioblaid; dean trocair orm, agus eisd ri m' urnuidh.

2 O sibhse chlann nan daoine, cia fad bheir sibh blasbheum do m' onair, agus tha leithid a thlachd agaibh an diamhanas, agus a 'g iarraidh 'a deigh bhreugan?

3 Bitheadh fios agaibh fós air a fo, gun a roghnuich Dia dhia fein 'n duine diadhaidh; 'nuair a ghairmeas mi air an Tighearna, cluinnidh e mi.

4 Seafuidh ann an eagul, agus na deanaibh peaca; deanabh cainnt ri 'ur cridhe, agus ann 'ur feomar, agus bithibh samhach.

5 Tairgibh iobairt fhireantachd; agus cuiribh ur dochas ann san Tighearna.

6 Tha moran aig radh, co a nochdas duinn maith air bith.

7 Thighearna tog thusa suas; folus do ghnuise oirne.

8 Chuir thu aibhneas ann am' chridhe o'n uair a tha 'n coirce, am fion, agus an ola a meudacha.

9 Luidhidh mi fios ann an sith, agus gabham fois; oir 's tusa amhain, a Thighearna, bheir orm comhuidh ann an tearuntachd.

Salm v. *Verba mea, auribus.*

THOIR fanear mo bhriathra, O Thighearna, agus beachduich air mo smuain.

2 O eisd thusa ri guth mo ghlaoidh; mo rìgh, agus mo Dhia; oir san ruit a ni mi m' urnidh.

3 Cluinnidh tu mo ghuth gu trathail, O Thighearn; gu moch fa

fa mhadin dearcam m' urnuigh a t' ionnfuidh, agus beachduichidh mi suas

4 Oir 's tusa 'n Dia aig nach 'eil tlachd an aingeachd; ní mo a chomhnuicheas olc air bith a'd' fhochair.

5 Chafeas a mhuintir amaideach ann a' d' fhealla; oir 's fuathnach iadfan uile a dh' oibrícheas diamhanas.

6 Sgriofaidh tu iadfan a labhras breugan; 's gràin leis an Thighearn an iot-fhuileach agus cealgach.

7 Ach air m'ò slonfa, thig mi dh' ionnfuidh do thighe, eadhoin air lionmhoireachd do throcair; agus ann a t' eagal ní mi aodhra 's maire ri d' theampul naomha.

8 Treoraich mi Thighearn, ann a' d' t'fhireantachd, air son mo naimhde; dean do shlighe reidh roimh m' aghaidh.

9 Oir cha 'n 'eil fireantachd na bheul; oir 's fíor aingeachd an taobh a stigh dhiu.

10 'S uaigh fhofgailte an sgornach: ní iad miodal le 'n teaugaidh.

11 Dean thusa 'n sgrios O Thighearn, leir-sgriofadh iad tre n' as-innleachda fein; tilg amach iad ann an lionmhorachd an ain-diadhláich, oir rinn iad ar-amach a' t aghaidh.

12 Deanabh iadfa uile gairdeachas a tha cuir n' dochais anad; bithidh iad a toirt buidheachais a ghna, chion gu 'n do dhion thu iad; bithidh iadfa leis an ionmhuin t'ainm aoibhneach anad.

13 Oir bheir thusa, a Thighearn, do bhcannucha do 'n fhirean; agus le d' chaoimhneas fabharach ní thu dhionadh mar le sge.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm vi. *Domine, ne in furore.*

O THIGHEARNA, na cronuich mi ann a' d'fheirg, ní mo smachduicheas tú mi ann a' d' dhiuma.

2 O Thighearna, dean trocair oirm, oir tha mi lag; O Thighearna, slanuich mi oir tha mo chnamhan air an cradh.

3 Tha m' anam fós fo thrioblaid gheur; ach, a Thighearna, cia fhad a ní thu peanas orm?

4 Pill, O Thighearna, agus saor m' anam; O-teasairg mi air sga do throcair.

5 Oir

5 Oir ann sa bhas cha chuimhnich duine ortsa; agus co bheir buidheachas duit ann san t' flocd.

6 Tha mi sì do m' ofuaich, tha mi ag ionlad mo leaba gach oiche; agus a 'g uisgeacha m' uridh, lem dheoir.

7 Tha mho mhaife air teireachduin le fìor thrioblaid; agus air caithe air falbh air son m' uile naimhde.

8 Imichibh uam, sibhse uile ta 'g oibreacha diomhanais: oir chual an Tighearna guth mo chaoine.

9 Chual an Tighearna m' iarrtas; gabhaidh 'n Tighearna ri m' urnaidh.

10 Bidh mo naimhde uile air an claidh, agus air an cradh gu geur; bithidh iad air an pillidh air ais, agus air an cuir gu grad naire.

Salm vii. *Domine, Deus meus.*

O THIGHEARNA mo Dhia, anad chuir mi mo dhochas; teafairg mi uathsan tha geur leanmhuin orm, agus faor mi.

2 'N teagal gu 'n fluig e m' anam mar leomhan, agus gu 'n reub se e na bhloideam feadh nach 'eil aon ann gu cobhair.

3 O Thighearna mo Dhia, ma rinn mi a leithid do ni: no ma tha aingeachd sam bith ann am lamha.

4 Ma dh'ìoc mi olc dhafan a bhuinn gu cairdeil rium; seadh, shaoir mi a neach tha gun aobhar air bith na namhad dhomh.

5 'N sin dian leanadh mo namhad m' anam, agus glaca e mi, seadh, saltradh e mo bheatha fios gu talamh, agus leagadh e m' onoir san dus.

6 Scas suas, O Thighearna, ann a' d' chorruch, agus tog suas thu fein, air son corruich mo naimhde; eirich suas air mo shon ann sa bhreith a dh'aithn thu fein.

7 Agus mar sin thig tional an t' sluaigh ma 'n cuirt duit; air an sgasa uime sin tog suas thu fein aris.

8 Bheir an Tighearna breith air an t' sluaigh; thoir binne dhomhsa, O Thighearna; a reir m'ionracas, agus a reir a neo-chiontais tha ann am.

9 O thigeadh aingeachd an ain-diadhaidh gu crìch; ach stiùir thusa an t'ionracan.

10 Oir dearbhaidh 'n Dia co'thiromach; ma fìor chrichean agus na hairnean.

11 Thig mo chobhair O Dhia: 'n ti choimhneas iadfa 'gann bheil cridhe ceart.

12 Is breatheamh co'thrumach Dia, laidir agus foidhidneach ; agus tha Dia air a bhrosnacha gach la.

13 Mur pill duine, liomhaidh e chlaidhe : lub e a bhodha, agus rinn e deas e.

14 Dhumhluich e dha fein inreala bais ; sionruigh e shaidhde'naghaidh luchd geur-leanmhuin.

15 Feuch, tha e faoithreacha le h'ole ; thorruike e le bron, agus rug e aindiagheachd.

16 Threachail agus chladhaich e suas flochd ; agus tha e fein air tuiteam fan doruin a rinn e air son chaich.

17 Oir thig a shaothair air a cheann fein ; agus tuitidh ainigeachd air a chlaigin fein.

18 Bheir mise buidheachas do'n Tighearn, a reir fhireantachd ; agus bheir mi mola do dh' ainm an Tighearna as ro airde.

Salm viii. *Domine, Dominus noster.*

O Thighearna ar 'n uachdran, cia oirdhearc t' ainm ann fan t' faoghal uile ; thusa a shuidhich do ghloir os cionn na neamha !

2 A beul fìor naoidheana agus chiochran, dhorduigh thu neart airson do naimhde, chum gu'n cuiradh tu naimhde agus an dioghaltach na 'n toft.

3 Oir bheir mise fanear do neamha, eadhon oibre do mheoir ; a ghealach agus na reulta a rinn thu orducahadh.

4 Ciod e 'n duine, gu'm bheil thu cuimhnicheil air ; agus mac an duine gu m' fiosraicheadh tu e.

5 Rinn thu e na 's isle na na haingil ; g'a chrunadh le gloir agus onoir.

6 Tha thu g'a dheanamh gu uachdranachd bhi aige air oibre do lamha ; agus chuir thu na h-uile nithe ann an iochdranachd fo chafan.

7 Uile chaoirich agus dhaimh ; feadh, agus ainmidhean na machrach ;

8 Eunlaithe nan speur agus iasg a chuan ; agus ciod sam bitu a ghluaiseas tre fhlighe a chuan.

9 O Thighearna ar 'n uachdran, cia oirdhearc t' ainm ann fan t' faoghal uile !

URNUIGH MAIDNE.

Salm ix, *Confitebor tibi.*

BHEIR mí buidheachas dhuit, O Thighearna, le m' uile chridhe ; labhraidh mi air t' oibre miorbhuileach gu leir :

2 Bithidh mi ait agus ní mi gairdeachas annad ; feadh, air t' ainm ní mi m' òran, O thufa as ro airde.

3 'M feadh tha mo naimhde air an iomain air ais ; tuitidh agus sgriofar iad a'd' lathair.

4 Oir sheas thu mo choir, agus mo chuis ; tha thu air do fhuidheacha fan ri-chathir a bheir breith cheart.

5 Chronuich thu na cinnich, agus sgrios thu na h'aindiadhaidh ; chuir thu mach an ainm gu faoghal nan faoghal.

6 O thus a namhaid, thainig dorainne gu crìch bhith bhuan ; eadhon mar na bailte a rinn thu sgrios ; tha 'n cuimhneachan air a leir-sgrios maille riu.

7 Ach mairidh an Tighearna gu fìorruidh ; dhumhluich e fos a chathair airson breitheanais.

8 Oir bheir e breith air an t' faoghal am fìreantachd ; agus fìrthealaidh e fìor bhreitheanas do 'n t-sluagh.

9 Bithidh 'n Tighearna fos na dhidean do'n mhuintir ata air am foireigne ; eadhon na thearmunn ann am trioblaid.

10 Agus cyiridh iadfa, aig am bheil eolas air tainm, an dochas annad ; oir a Thighearna, cha do dhearmaid thu riamh orrafan a dhiarr thu.

11 O molaibh 'n Tighearn, tha chomhnuidh ann an Sion ; nochdaidh do 'n t-sluagh a dheanadas.

12 Oir an nuair a ní e rannfucha air fuil, cuimhnichidh e iad : agus cha dearmaid e gearan nam bochd.

13 Dean trocair orm, O Thighearna ; beachduich an trioblaid tha me fulang uathafan, aig am bheil fuath dhomh, thufa a thogas suas mi o gheataibh a' bhais.

14 Chum gu nochd mi do mholadhfa gu leir an taobh a steach do gheataidh nighean Shion ; ní mi gairdeachas an ad fhlaite.

15 Tha na cinnich air dol fudha fìos ann fan t' fìochd a rinn iad ; ann fa cheart lion a dh'fholuich iad os n' iofal, tha 'n casan an fas.

16 Tha fìos gu 'n cuir an Tighearna 'n gnìomh breitheanas ; tha 'n taindiadhaidh air a ribeadh ann an obair a lamha fein.

17 Tilgear an taingidh a dh' ifrinn ; agus gach uile shluagh a dhi-chuimhneacheas Dia.

18 Cha bhi 'm bochd an comhnuidh air a dhearmad ; 's cha téid comhnuidh fhoidneach a neach ata ciuin a mhille gu siorruidh.

19 Eirich a Thighearn, 'sna bítheadh an lamh an uachdar aig duine ; thuga breith air na cinnich ann a' d' shealla.

20 Cuir eagal orra, O Thighearn, chum gu 'n aithnich na cinnich nach 'eil iad fein ach na daoine.

Salm x. *Ut quid Domine ?*

C'ARSON tha thu seafamh co fhad as, O Thighearn, agus a folach do ghnuis an am feumail na trioblaid.

2 Airson an-mhiann fein tha n' taindiadhaidh geur-leanmhuin nam bochd ; bitheadh iad air an glaca san innleachd sheolta a dhealbh iad fein.

3 Oir rinn an taindiadhaidh uail a miann a chridhe fein ; agus labbraidh e gu maith umpasa tha sanntach muintir is grain le Dia.

4 Tha 'n taindiadhaidh co dairbh, 's nach 'eil urram aige do Dia ; ní mo tha Dia na uile smuainte.

5 Tha shlighibh an comhnuidh doileasach ; tha do bhreitheanais fada suas as a shealla, agus uime sin tha e toirt dubhlann a naimhde gu leir.

6 Oir thuirt e na chridhe, hu ! cha tilgear fios mi chaoidh ; 's cha 'n eirich dochan dhomh.

7 Tha bheul lan do mhallucha, do cheilg, agus do dh' sheall ; fo theangaidh tha ain-diadhachd agus diamhanas.

8 Tha e luidhe os-niofal ann an oifine mearlaidh nan fraidean ; agus tha e gu diamhair ann a uaghe os-niofal a murta a neochiontaich, tha shuile fuichte an aghaidh nam bochd.

9 Oir tha e luidhe am feithe gu huaigneach, eadhon mar leomhan tha e luidhe ann a uaghe ; chum gu 'n eignich e 'mbochd.

10 Tha e 'g eigneach nam bochd ; 'nuair a gheibh e iad na lion.

11 Tuitidh e fios agus islichich e e fein ; chum gu 'n tuit coithional nam bochd ann lamha a cheannardan.

12 Thuirt e na chridhe, hu ! dhichuimhnich Dia ; dh'fholuich e air falbh aghaidh, agus cha 'n fhaic e chaoidh e.

13 Eirich, O Thighearna Dhia, agus tog suas do lamh ; na dearmaid am bochd.

14 C'arson a bheireadh an taingidh toibheum do Dhia ; 'm

feadh a deir e na chridhe, hu ! Dhia, cha 'n 'eil curam agad dheth-

15 'S cinnteach gu 'm fac thu e : oir chi thu ain-diadheachd agus do-choir.

16 Chum gu 'n gabh thu chuis ann a'd' laimh ; bheir am bochd e fein thairis duit, oir 's tu fear cuidich an neach gu 'n charaid.

17 Bris thusa cumhachd an ain-diadhaidh agus a mhi-run-aich ; thoir air falbh ain-diadheachd, agus cha 'n fhaith thu haon.

18 'S e 'n Tighearn is Rìgh gu faoghal nan faoghal ; agus tha na cinnich air an leir-sgrìos as an tìr.

19 'Thighearna, chual thu iarrtas nan bochd ; tha thu g' ul-lacha an cridhe, agus cìfidh do chluas ris.

20 A chuideacha an dìleachdain agus nan truaghan gu 'n choir ; chum 's nach bi duine an talmhain nì fmo air arducha nan aghaidh.

Salm xi. *In Domino confido.*

A NN fan Tighearn tha mi cuir mo dhochais ; cia mar their sibh ma feadh ri m' anam, gum bu choir dhi teiche mar eun chum an t' fleibh ?

2 Oir feuch, tha n' tain-diadhaidh a luba am bodha, agus a gleufa an faighde 'n taobh a steach do 'n bhalg ; chum gu 'n tilg iad os-nìosal orrasan aig am bheil cridhe fìor.

3 Oir bithidh na bunaithe air an tilge fios ; agus cìod a rinn am firean ?

4 Tha 'n Tighearn na theampull naomha ; tha rìgh-chathair an Tighearn air neamh.

5 Tha shuile a beachdacha air a bhochd ; agus feuchaidh a rosga clann nan daoine.

6 Is taitneach do 'n Tighearn am firean ; ach s' fuathach le anam an tain-diadhaidh, agus an neach tha gabhail tlachd an aingeachd.

7 Air an ain-diadhaidh doirtidh e, paintere, teime agus pronasc, stòirm agus doinean ; 's e so an cuibhrinn ra ol.

8 Oir 's ionmhuin leis an Tighearn cho'thromoch an fhireantachd ; agus beachdaichidh a ghnuis an nì 'ta ceart.

URNUIGH FEASGAIR.

Salm xii. *Salvum me fac.*

CUIDICH mi, Thighearna, oir cha d' fhaga aon duine diadhaidh; oir tha na firinich air teireachduin a meafg clann nan daoine.

2 Tha iad a labhairt diamhanas gach aon r'a choimhearfnach; cha 'n 'eil iad ach ri miodal le 'n bilibh, agus cealgach na n' cridhe dubailt.

3 Spionaidh 'n Tighearn amach uile bhilibh na ceilg; agus an teangadh labhras nithe uaibhreach

4 A thuir, le 'r teanga' bheir sinn buaidh; 'sinne a mhuin-tir bu chor a radh, co 's Tighearn thairis oirn?

5 'Noise airson trioblaid neo-sholafach an fheumaich; agus air sga osnaich dhombain nam bochtid;

6 Eiridh mi fuas, arfa 'n Tighearn; agus ní mi cobhair air gach aon o neach tha 'g ata na aghaidh, agus bheir mi fois dha.

7 'S briathra fìor-ghlan briathra an Tighearn; cadhon mar an t or, tha air a dhearbha an talamh, agus air a ghlanadh feachd uaire ann an teine.

8 Coimhidh tu iad, O Thighearn; gleidhidh tu e on line fo gu sioruidh.

9 Tha 'n taingidh gluafachd air gach taobh; nuair tha iad air an arducha tha clann nan daoine air an cuir gu achmhafan.

Salm xiii. *Usque quo Domine?*

CIA fad a dhi-chuinicheas tu mi, O Thighearn, 'n ann gu sioruidh; cia fhad a dh' fholaicheas tu do ghnuais nam?

2 Cia fhad a dhiarrais mi comhairl am anam, agus a bhith-eas mi craiteach le imcheist an chridhe; cia fhad a bheir mo naimhde buaidh thairis orm?

3 Thoir faineas agus cluinn mi O Thighearna mo Dhia; foillsich mo shuile clam nach caidil mi ann fa bhas:

4 'N teagal gu 'n abair mo namhaid, bhuaidhaich mi na aghaidh; oir ma thilgear fios mi, ní iadfan tha cuir trioblaid orm gairdeachas ris.

5 Ach tha mo dhochas ann a'd' threacair; agus tha mo chridhe aobhneach ann a'd' shlainte

6 Seinnidh me mu 'n Tighearna chean gun do bhui e cho gradhach

gradhach rium; feadh, molaidh mi ainm an Tighearna s' ro airde.

Salm xiv *Dixit insipiens.*

THUIRT an t'amadan na chridhe; cha 'n 'eil Diá ann.

2 Tha iad truaillidh, agus air fas uamhara na n' oibre; cha 'n 'eil a haon a deanamh maith, cha 'n 'eil a haon.

3 Dh' ambaire an Tighearn fios o neamha air chloinn nan daoine: dh' fhaicia 'n raibh neach air bith a thuige, 'fa dhìar-radh an deidh Dhia.

4 Ach tha iad uile air dol as an t'flighe, tha iad gu leir air fas uamhara; cha 'n 'eil a haon a ni maith, cha 'n 'eil a haon.

5 'S uaigh fhosgailte an sgornach; mheall iad le 'n teanga; tha nimh na nathraichin fo 'm bilibh.

6 Tha 'm beul lan do mhallucha agus do shearbhadh; tha 'n casan luath gu fuil a dhorta.

7 Tha doghrain agus mi-fhonas na 'n flighe, 's cha n aithne dhoibh flighe na sìth; cha 'n 'eil eagal De roimh an fuile.

8 Nach 'eil eolas aca, gu 'm bheil iad uile na 'n leithide sin do luchd deanamh 'n uile; ag ithe suas mo shluaidh mar gu 'm b' aran iad, agus gun ghairm air an Tighearn?

9 'N sin thugadh ann an eagal mor iad, eadhon far nach robh eagal: oir tha Dia ann an ginealach an fhirean.

10 Air 'ursonsa, rinn sibh maga air comhairle 'n duine bhochd; cheann gu 'm bheil e cuir a dhochais ann san Tighearna.

11 Co bheir slainte do Israel a Sion? 'nuair a thiondas an Tighearn air ais bruid a shluaidh, 'n sin ni Iacob gairdeachas, agus bithidh Israel ait.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha iii.

Salm xv. *Domine, quis habitabit?*

THighearna, co ni comhnuidh ann a'd' phallein; na co ghabhas tamh air do thulaich naomha?

2 Eadhon a neach a chaitheas a beatha gu neo-thruaillidh; agus a ni an ni tha ceart, agus a labhras an f hirinn o chridhe.

3 A

3 A neach nach do chleachd ceilg na theangaidh, 's nach d' rinn olc d'a choimhearfnach; agus nach tug toibheum do choimhearfnach.

4 A neach nach dealbh leis fein, ach tha iofal na fluil fein; agus aig am bheil meas orrafan air am bheil eagal an Tighearn.

5 A neach a mhionaicheas do choimhearfnach, agus nach meall air; ge'd' chuireadh e e fein a dhe-laimh.

6 A neach nach tug feachad airgid air ocar; 's nach do ghabh duais an aghaidh an neo-chiontaich.

7 Co air bith a ni na nithe sin; cha tuit e chaoidh.

Salm xvi. *Conserve me, Domine.*

COIMHID mise, O Dhe; oir anad chuir mi mo dhochas.

2 Thuir thu ris an Tighearn, o m' anam: 's tu mo Dhia, tha mo mhaoin mar neo-ni dhuitfe.

3 Tha mo thlachd uile ann sna naoimh tha air thalamh; agus a mheud fa bheir barachd an subhailc.

4 Ach a mhuintir a ruidheas an deidh De eile; bithidh aca trioblaid mhor.

5 'N tabhartais dhithe do fhuil cha taing mise; ni mo ni mi luaidh air an ainme am bhilibh.

6 Se 'n Tighearna fein cuibhrinn m' oighreachd, agus mo chupain; seafaidh tu mo chrannachar.

7 Tha 'n crannachar air tuiteam dhombfa am fonn maifeach; feadh tha oighreachd bhreagh agam.

8 Bheir mi taing do 'n Tighearna airson rabha thoirt domh; tha m' airne g'am smachdacha 'n am na hoiche mar 'n ceudna.

9 Chuir mi Dia a ghna romham; oir tha e air mo laimh dheas, uime sin cha tuit mi.

10 Uime sin bha mo chridh ait, agus rinn mo ghloir gairdeachas; ni m' fheoil mar an ceudna tamh an dochas.

11 Oir ciod uime? cha 'n fhag thu m' anam an ifrinn; ni mo cheaduicheas tu do d' aon namh truailleachd fhaicin.

12 Nochdaidh tu dhomh slighe na beatha, an a' d' lathair tha iomlaine aoibhneis; agus aig do laimh dheas tha solas a chaoidh.

Salm xvii. *Exaudi, Domine.*

CLUINN a choir, O Thighearn, thoir fanear mo ghearain; agus eisd ri m' urnuidh, nach 'eil dol a mach a bilibh fealltach.

2 Thige mo bhreith amach o t' fhianais; agus amhairce do shuile air a ni tha co-thromach.

3 Dhearbh agus dh' fhiofruich thu mo chridhe, 'nam na h-
oiche; dh' fheuch thu mi, agus cha 'n fhaith thu aingeachd
ann am; oir tha mi cuir romham gu tur nach toir mo bheul
cìlbheum.

4 Airson oibre dhaoine th'air an deanamh an aghaidh briathra
do bhilibh; ghleidh mi mi fein o shlighe a mhiltf hear.

5 O cum thusa fuas mo ghluafachd ann a'd' cheumna; chum
nach sleamhnuich mo chas-cheuma.

6 Ghair mi ort, O Dhia, oir cluinnidh tu mi; crom do chluas
rium, agus eisd ri m' bhriathra.

7 Nochd do chaoineas gradhach iongantach, thusa is slanuidh-
ear dhoibhse a chuireas an earbsa annad; O mhead sa chuireas
an aghaidh do laimh dheas.

8 Gleidh mise mar chloich ful; soluich mi fo dhubhar do
sgiatha.

9 O'n ain-diadhaidh tha cuir trioblaid orm; tha mo naimh-
de 'g iatha ma 'n cuairt domh, a thoirt air falbh m' anama.

10 Tha iad druidte steach nan failh fein; agus tha 'n beul
a labhairt nithe uaibhreach.

11 Tha iad a feall-f heithe ann ar sùighe air na huile taobh;
a tionda 'n suile fios ris an talamh.

12 Cosmhuil ri leomhan tha gionach gu chobhartaich; agus
mar gu 'm be cuilein leomhain crubadh ann an ionadaibh dia-
mhair.

13 Eirich, a Thighearn, dean a mheala, agus tilg fios e; faor
m' anam o'n ain-diadhaidh, tha mar do chladhe fa.

14 O dhaoine do laimhe, O Thighearn, O na daoine, tha mi
'g radh, agus on droch shaoghal; aig am bheil an cuibhrinn sa
bheatha fo, muintir tha thu lionadh am bronu le d' ionmhas fo-
luichte.

15 Tha ciann aca a reir a miann, agus tha iad ag fagail fuidh-
eal a maoin d a 'n leanbaibh.

16 Ach air mo shonfa, beachdaich mi air do lathaireachd
ann am fireantachd; agus 'n uair mhofglas mi fuas 'n deidh do
chossais, bithidh mi rearuichte leis.

URNUIDH FEASGAIR.

Salm xviii. *Diligam te, Domine.*

G Radhuichidh mi thu O Thighearna mo neart, se 'n Tighearna mo chairaig chloiche, agus mo dhaingneach; mo Shlanuif hear, mo Dhia agus mo threife, ann fan cuiream mi mo dhochas, mo thairgid, adhairc mo shlainte fos, agus mo thearmunn,

2 Gairidh mi air an Tighearn 'n ti is fiu moladh fhaotain; mar sin bithi mi tearuinte o'm naimhde.

3 Dhiath broinn a bhais um am; agus chuir na hain-diadh-eachd eagal orm.

4 Thainig pianta Ifrion ma 'n cuairt domh; agus rug eang aich e bhais orm.

5 Ann mo thrioblaid gairidh mi air an Tighearna; agus ni mi gearan ri m' Dhia.

6 Mar sin cluinnidh e mo ghuth as a theampul naomha, agus thig mo ghearan na lathair, theid e eadhoin a steach na chluafa.

7 Chriothnaich agus chrith an talamh; chra fìor bhunaite na 'n cnoc fos, agus dh' athruicheadh iad, cheann gu 'n rabh fearg air.

8 Chaidh deatach amach na lathair; agus teine claoiteach as a bheul, ionnas gun lasadh eibhle leis.

9 Lub e na neamha fos, agus thainig e fios; agus bha e dorcha fo chafa.

10 Mharcaich e air no Ceriobe, agus rinn e itealaich; thainig e 'g itealaich, air fgiatha na gaoithe.

11 Rinn e ionad diamhair do 'n dorchadas; a phailuin ma 'n cuairt d'a le uisge dorcha, agus neoil thiugh ga choducha.

12 Aig dealradh a laith'reachd dhathruiche a neoil; clachameallain, agus eibhle teine.

13 Chuir 'n Tighearna mar 'n ceudna amach a neamha, agus thug 'n ti 's airde uaithe a thairneanach; clachia-meallana agus eibhle teine.

14 Chuir e mach a shaighde, agus fgaoil e iad; thilg e mach dealanach, agus fgriofadh iad.

15 Chunncas na fruthain uisge; agus bha bunaite an domhain air an leaga ris le d' achdmhasan, O Thighearna le feide anail do dhiumadh,

16 Cuiridh e nuas o' ionad arda gu mise ghabhail ; agus bheir e mi mach a uisge lionmhar.

17 Saoraidh e mi o'm namhad is treife, agus uathasa tha toirt fuath dhomh ; oir tha iad ro threin air mo shon.

18 Chuir iad romham an la mo-thrioblaid ; ach be 'n Tighearn b' fhear cumail suas domh.

19 Thug e mach mi fos gu aite suasgailt, thug e mach mi, eadhoin a cheann gu 'n robh deadh-ghean aige dhomh.

20 Bheir an Tighearna duais dhomh areir mo dheanadas chothromach ; areir glainid mo lamh bheir e dioladh dhomh.

21 Cheann gun ghleidh mi slihibh an Tighearna ; agus nach do threig mi mo Dhia, mar a ni 'n taingidh.

22 Oir tha fuil agam r'a reachda gu leir ; agus cha tilg mi uam aitheanta.

23 Bha mi fos neo-thruaillidh na fhianuis ; agus dh'fhuath-aich mi m' aingeachd fein.

24 Uime sin bheir an Tighearna duais domh areir mo dheanadas cothrumach ; agus areir glaine mo lamh an sealla a shul.

25 Ris an neach tha naomha bithidh tu naomha ; agus ris 'n duine f hoirfe bithidh tu foirfe.

26 Ris an neach tha glan, bithidh tu glan ; agus ris a neach tha daoirbh, foghlumidh tu bhi daoirbh.

27 Oir fabhalaidd tu 'n sluagh tha 'n teinn ; agus bheir thu fios sealla an uaibhrich.

28 Lasaidd tu mo cheinneal ; agus bheir an Tighearna mo Dhia mo dhorchadas gu foillse.

29 Oir annad cuiream bun oscionn armailte dhaoine ; agus le cuideacha mo Dhia bheir mi mo leum thar a bhalla.

30 'Slighe neo-thruaillidh slighe Dhe ; tha guth an Tighearna fos air a dheartha ann san teine ; se 's fear dionaidh dhoibhsin uile a dhearbas ris.

31 Oir co is Dia ach an Tighearna ; no co aig am bheil neart sam bith, ach ar Dia ?

32 Se Dia a chrìofras mi le neart cogaidh ; agus a ni mo slighe foirfe.

33 Ni e mo chasan mar chasan feidh ; agus cuiridh e mi suas gu h'arda.

34 Teagaisgidh e mo lamhan gu cath ; agus brisidh mo ghairdeaine cadhon bodha slailin.

35 Thug thu dhomh dionadh do shlainte ; cumaidh do lamh dheas fos suas mi ; agus ni t'achdmhasan gradhach mise wer.

36 Ni thu rum gu leoir fo'm gu imeachd ; chum nach fleamhnuich mo chas cheuma.

37 Leanaidh mi mo naimhde, agus glacaidh mi iad ; ni mo philleas mi air ais, gus an sgrios mi iad.

38 Buailidh mi iad, gus nach urra iad seafamh ; ach tuiteam fo 'm chasan.

39 Chrìoslaich thu mi le neart chum a chatha ; tilgidh tu fios mo naimhde fo'm.

40 Thug thu fos air mo naimhde an cul a thionda rium ; agus sgriofaidh mi iadsan aig am bheil fuath dhomh.

41 Glaodhidh iad, ach cha bhi aon ann a ni cobhair orra ; feadh, glaodhidh iad eadhoin ris an Tighearn, ach cha chluinn e iad.

42 Buailidh mi iad cha mion ris an duflach roimh 'n ghaoith ; tilgidh mi mach iad mar chriadh air na fraidean.

43 Saoraidh tu mi o stri an t' fluaigh ; agus ni tu ceann nan cinneach dhiam.

44 Ni sluagh air nach 'eil eolas agam ; feirbheis domh.

45 Cho luath fa chluinneas iad umam, geillidh iad dhomh ; ach ni chlann choimheach miodal rium.

46 Failnichidh chlann choimheach ; agus bithidh geilt orra as am prìofanna.

47 'S beò an Tighearna, agus beannuichte gu 'n raibh m' fhear cuidich laidir ; agus gu'n robh Dia mo shlainte air a mhòladh.

48 Eadhoin an Dia chi gu 'n diolair mi ; agus a cheannfhuicheas an sluagh dhomh.

49 'S eisean a dh'fhuasglas mi om naimhde ain-ìochdmhor, agus a chuireas suas mi o'cìon m'cafairde ; fuasglaidh tu mi on duine aingidh.

50 Air an aobhar so bheir mi cliu dhuit, O Thighearn, 'measg na n' cinneach ; agus feinnidh mi moladh do t'ainm.

51 Mor shoirbheas bheir e do rìgh ; agus nochdaidh a chaoimhneas graidh d'a ungach fein Daibhi, agus da thìochd gu brath.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha iv.

Salm xix. *Cæli enarrant.*

THA na neamha cuir an ccill gloir Dhe ; agus na speura nochda obair a lamha.

2 Tha aon latha g' innse do latha eile ; agus oiche a dearbha do dhoich eile.

3 Cha'n 'eil cainnt na comhradh ; ach cluinntear an gun thana na meafg.

4 Chaidh 'n toirm amach da gach uile thir ; agus am briathra gu crìocha an t' faoghail.

5 Annta shuidhich e pailluin do 'n gbrein ; thig mar fhear nuadh posta mach o sheomar, agus ni gairdeachas mar fhuamh-fhear a ruidh a churfa.

6 Tha e dol amach o iomal na neamha, agus a ruidh ma 'n cuairt gu chrich aris ; agus cha 'n fholaichear ni o theas.

7 'S lagh gun truaille lagh an Tighearn, 'g iompucha an anma ; tha teistean an Tighearna cinnteach, agus a toirt gliocas don t' simplidh.

8 Tha reachda an Tighearna ceart, agus a deanamh a chridhe aòibhneach ; tha aitheanta an Tighearna fìor-ghlan, agus a toirt folus do na fuile.

9 Tha eagal an Tighearna glan, agus mairidh e gu fìor-ruidh ; tha breitheanais an Tighearna fìor, agus cothrumach gu hiomlan.

10 'S fearr ri 'n iarruidh iad nan t'or, feadh na moran a dh' or fìorghlan ; na 's milse fos na mhil, agus a chir mheala.

11 Os-bar, ann 'ta tha do sheirbheifeach air a theagasg, agus ann an coimhead tha duais mhor.

12 Co dh'fheudas innseadh cia tric a bheir e oilbheum ; O glan thufa mi o'm chionta dhiamhair.

13 Coimhead do sheirbheifeach fos o pheacaibh andana, 'm teagal gh 'm faith iad n' Tighearnas thairis orm ; mar sin bithidh mi neo-thruaillidh, agus neo-chiontach o 'n oilbheum mhor.

14 Bithidh briathra mo bheul, agus smuainte mo chridhe ; a ghna taitneach ann a'd' shealla.

15 O Thighearna mo neart agus m' fhear-saoruidh.

Salm xx. *Exaudiat te, Dominus.*

GU 'n cluinn an Tighearn thu ann la do thrioblaid ; gu 'n deanadh ainm Dhe Iacob do dhionadh.

2 Gu 'n cuireadh e cobhair a t'ionnfuidh on t'fanctuaridh ; agus gu neartuiche e thu a Sion.

3 Gu'n cuimhnich e t'uile thabhartais ; agus gu'n gabh e t' iobairt loifgte.

4 Gu'n deonuich e dhuit miann do chridh ; agus gu'n coilion e t'uile intinn.

5 Ni finn gairdeachas ann a' d' shlainte, agus gaire buagha ann an 'n ainm an Tighearna ar Dia ; gu'n co'liandh an Tighearna t' iarrtais gu leir.

6 Noife tha fios agam, gu'm bheil an Tighearn a cuideachadh ungaiche fein, agus gu 'n eiflidh e ris o shlaitheas naomba ; eadhoin le neart fallain a laimhe deis.

7 Tha cuid a cuir an earbsa ann an carbadaibh, agus cuid ann an eich ; ach cuimhnichidh finn ainm 'n Tighearna 'ar Dia.

8 Tha iad air an toirt fios, agus air tuiteam ; ach tha finn air eiridh, agus 'nar seasamh direach.

9 A Thighearna, teafuirg, agus cluinn finn, O Righ neamha ; 'nuair a ghairmis finn ort.

Salm xxi. *Domine, in virtute tua.*

NI 'n righ gairdeachas ann a'd' neart, O Thighearna ; anabarach ait bithidh e ann a'd' shlainte.

2 Thug thu dha miann a chridhe ; 's cha d' aicheadh thu dha athchuinge a bhilibh.

3 Oir bheir thu coineamh dha le beannuchduibh maitheis ; agus cuiridh tu crun a dh' or fior ghlan air a cheann.

4 Dhiarr e beatha ort, agus thug thu dha beatha fhada ; eadhoin gu brath.

5 Tha a onoir mor ann a'd' shlainte ; gloir agus urram mor leagaidh tu air.

6 Oir bheir thu dha fonas siorruidh ; agus ni thu e ait le aoibhneas do ghnuise.

7 Agus c'arson ? cheann gu bheil an righ a cuir a dhochais san Tighearn ; agus ann an trocair an ti 's ro airde cha bhi e air a mbealladh.

8 Moithichidh do naimhde gu ieir do lamh ; gheibh do lamh dheis amach a mhuintir aig am bheil fàth dhuit.

9 Ni thu iad mar amhuinn theintich an am do chorruih ; fgriosidh 'n Tighearn iad ann a dhiumadh, agus caithidh an teine iad.

10 Spionaidh tu an toradh as an talamh ; agus an fliochd a measg clann nan daoine.

11 Oir shonruich iad olc a t aghaidh ; agus smaoinich iad a leithid a dhinnleachd 'f 'nach b' urra iad a choilionadh.

12 Uime sin cuiridh tu gu teiche iad ; agus ni thu freanga do bhodha deas an aghaidh an gnuise.

13 Bi thus' air t' arducha, a 'Thighearn, ann a'd' neart fein ; mar sin ni sinne ceol, agus molidh finn do chumhachd.

URNUIGH FEASGAIR:

Salm xxii. *Deus, Deus meus.*

MO Dhia, mo Dhia, seall orm, c'arson a threig thu mi ; agus tha thu co-fhada o'm fhlaite, agus o bhriathra mo ghearain.

2 O mo Dhia, tha mi g'eidheach ann am an la, ach cha 'n'eil thu cluinntin; agus ann am na h'oidhe fos cha 'n 'eil mi gabhail fois.

3 Agus tha thu buanacha naomha ; O thufa uail Ifrail.

4 Chuir ar 'n aithriche an dèchas anad ; dhearb iad anad, agus shaor thu iad.

5 Ghair iad ort, agus chuidicheadh iad ; chuir iad an muinghin annad, agus cha do chuireadh gu samhladh iad.

6 Ach air mo shonfa 's cniumh mi, agus cha duine ; fìor chuis m' agaidh dhaoine, agus iomal an t sluaidh.

7 Tha iadfa uile a chi mi, deanamh gaire faniod rium, tha iad feide am pluic, agus a crathadh an cinn, aig radh,

8 Chuir e dhochas an Dia, gu 'n deanadh e a shaora ; deanadh e a shaoradh, ma ghabhas e e.

9 Ach stufa an ti thug mise a broinn mo mhathar ; bu tu mo dhochus nuair bha mi n' crochadh air broileach mo mhathair.

10 Dh' fhaga mi ortfa o'n a rugadh mi ; 's tu mo Dhia eadhoin o bhroinn mo mhath'r.

11 O na imich uam, oir tha trioblaid dlu theann air an laimh ; agus cha 'n 'eil a haon a ni cobhair orm

12 Tha

12 Tha daimh air iadhadh orm gu lionmhar; tha tairbh ramhar bhafang am chuartucha air gach taobh.

13 Tha iad a toirt sìthe orm le 'n beoil; mar gu'n bith e leomhan leumnuich agus buirigh.

14 Tha mi air mo dhorta mach mar uisge, agus tha mo ehnama uile as na huilt; tha mo chridhe fos a meadhon mo chuirp, eadhoin mar cheir a leagha.

15 Tha mo neart air tiormacha mar fhoitheach creadha, agus mo theanga air leantain ri m' chaireana; agus bheir thu mi gu h'uir a bhais.

16 Oir tha moran mhadaidh air teachd ma 'n cuairt domh; agus tha coimhairle na 'n aingidh air laige feisde am aghaidh.

17 Lot iad mo lamhan agus mo chasan, feudaidh mi mo ehnamhain uile aireamh; tha iad a seafamh geur bheachducha agus a sealltain orm.

18 Tha iad a roinn m'eudaich na meafg; agus a tilge croinn air mo bhrat.

19 Ach na bi thusa fad uam, O Thighearna; s'tu mo chomh-nadh, dean thusa deisir gum chobhair.

20 Saor m' anam on chlaidhe; m'aon ghraidh o chumhachd a mhadruibh.

21 Teafairg mi o bheul an leomhain; chual thu mi fos o mheafg adhaircean nan aon-adhairceach.

22 Cuiridh mi tainm an ceill do'm bhraithre; ann a meadhon a choithionail molaidh mi thu.

23 Molaidh an Tighearn, sibhse air am bheil eagal; arduicheadh e, sibhse uile a fhiol Jacob, agus bitheadh eagal oirbh roimhe; sibhs' uile fhiol Israeil.

24 Oir cha do ghabh e grain 's cha d' rinn e tair air staid iosal nam bochd; cha dh' fholuich e ghnuis uaithe, ach nuair a ghair e air chual e e.

25 Tha mo mholadh ort ann sa choithional mhor; iocadh mi mo mhoidean ann an sealla na muintir air am bheil eagal roimhe.

26 Ithidh am bochd, agus bithidh e faitheach; an mhuintir ta g' iarruidh 'n deidh an Tighearn molaidh iad e; bithidh 'ur cridhe beo gu brath.

27 Cuimhnichidh uile chriocheidh an domhan iad fein, agus pillidh iad ris an Tighearn; agus ni uile chairde adhradh na lathair.

28 Oir sleis an Tighearn an righeachd agus; se 'n t'uachdran a meafg na sluagh e.

29 Na h'uile a tha reamhar air thalamh; dhith, agus rinn iad adhradh.

30 Iadfa uile theid fios dòn duflach, fleuchduidh iad na la-thair; agus cha do bheothaich duin' air bith an am fein.

31 Ni mo fhliochd feirbheis da; bithidh iad air a meas d'on Tighearn mar linne.

32 Thig iad, agus cuiridh na neamha n' ceill f hireantachd; do shluagh a bhitheas air am breith, dream a rinn an Tighearna.

Salm xxiii. *Dominus regit me.*

'S E n Tighearn mo bhuachail: uime sin cha'n f heud uir-easbhuidh ni fam bith bhi orm.

2 Beathichidh e mi ann an cluainibh ghlais: agus treoirichidh e mi amach ri taobh uifgeachan an t' folais.

3 Impiochidh e m'anam: agus bheir e mach mi ann an ceumna na fireantachd air fga' ainm fein.

4 Seadh, ge d' ghluais mi tre ghleann fgaile a bhais, cha bhi eagal orm roimh ole: oir tha thu maille rium, tha do lorg agus do thlat toirt folais domh.

5 Ulluichidh tu bord dhomh mu choineamh an dream tha cuir trioblaid orm: dh'ung thu mo cheann le h'ola, agus bithidh mo chopan lan.

6 Ach leanuidh do chaoimhneas gradhach agus do throcair mi re uile lathaibh mo bheatha; agus gabhaidh mi comhnuidh ann an tigh an Tighearna gu siorruidh.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha v.

Salm xxiv. *Domini est terra.*

'S LEIS an Tighearn an talamh, agus na huile ata ann; cuairt an t' faoghail, agus iadsan uille tha chomhnuidh ann.

2 Oir fteidhich e air na cuantibh e; agus dh'umhluich e air na tuilte e.

3 Co theid fuas gu tulaich an Tighearna; no co dheireas fuas ann a ionad naomha.

Iodhoim

4 Eadhon eifin aig am bheil lamhan glan, agus cridhe fionghlan; agus nach do thog fuas intinn gu diomhanas, 's nach do mhionnuich gu choimhearnach a mhealla.

5 Gheibh e 'm beannucha on Tighearna; agus fireantachd o Dhia a fhlaite.

6 Si fo linne na muintir ata ga iarruidh; eadhon iadfan tha 'g, iarruidh t'aghaidh, O Iacob.

7 Togaibh fuas 'ur cinn, o sibhs a gheatabh, agus bithibh togta fuas, sibhs dhorfa fionnuich; agus thig Rìgh na gloire a fhìgh.

8 Co e Rìgh na gloire; 'fe 'n Tighearna laidir agus trein, eadhon an Tighearna trein, ann an cath.

9 Togaibh fuas ur cinn, O sibhs gheataibh, agus bithibh togta fuas, sibhs dhorfa fionnuich; agus thig rìgh na gloire a fhìgh.

10 Co e rìgh na gloire; eadhon Tighearna nan fìgh, 'feifin rìgh na gloire.

Salm xxv. *Ad te, Domine, levavi.*

RIUTSA, O Thighearn, a thogas mi fuas m'anam, mo Dhia, chuir me, mo dhochas annad; o na bitheam fo amhla, ni mo bheir mo naimhde buaidh thorum.

2 Oir iadfa uile chuireas an dochas annad 'cha chuirear naire orra; ach a mhead fa ni eiceart gun chean fath, cuirear gu rudha, gruaidh iad.

3 Nochd dhomh do fhligibh, O Thighearn; agus teagaisg dhomh do cheumna.

4 Treoruich mi amach ann a t' fhirin, agus dean mise fhoghlum; oir s'tu Dia mo fhlaite; annad bha mo dhochas re fad an latha.

5 Gairm gu cuimhne, O Thighearn do throcaire caomh; agus do chaomhafa gradhach, bha ann riamh o shean.

6 O na cuimhnich peacan agus oilbheam m'oige; ach a reir do throcair cuimhnich orm, O Thighearn, airson do mbaitheis.

7 'S grafmhor agus is cothrumach an Tighearn; uime sin teagaisidh e peacaire ann san fhlighe.

8 Treoruichidh e mhuintir tha ciuin ann am breitheanas; agus a mhead fa tha foirbh, dhoibhs teagaisgidh e a fhlighe.

9 S'trocair agus firinn uile cheuma an Tighearn; da mhead fo choimhdeas an chumhnant, agus a theistèas.

10 Air sga' t'ainme, O Thighearn; bi trocaireach do m' pheaca oir 's mor e.

11 Cìod e 'n duine air am bheil eagal an Tighearn; eifin ni e theagaifg ann san tslighe a roghnuicheas e

12 Gabhaidh anam comhnuidh am fois; oighirichidh a shliochd air an tìr,

13 Tha diamhaireachd an Tighearn a meafg na muintir air am bheil eagal; agus nochduidh e dhoibh a chumhnant.

14 Tha mo shuilean a ghna ag amharc ris an Tighearn; oir spionaidh e mo chafan as an lion.

15 Pill thusa rium, agus dean trocair orm; oir tha mi fafail agus ann an truaigh.

16 Tha broin mo chridhe air dol am farfuingeachd; O thoir mise, as mo thrioblaid.

17 Seall air mo theinn agus air mo thruaigh; agus maith dhomh mo pheaca gu leir.

18 Thoir fanear mo naimhde cia lionmhar iad; agus tha fuath an-tighearnail aca am aghaidh.

19 O coimhead m'anam, agus faor mi; na bitheam fo amhla, oir chair mi mo mhuingin annad.

20 Feitheamh gnathacha fhoirfe agus ionraic orm; oir bha mo dhochas annad.

21 Saor Israel, O Dhe; as a thrioblaid gu leir.

Salm xxvi. *Judica me, Domine.*

BITH thus a'd' bhreitheamh dhomh, O Thighearn, oir ghluais mi gu neo-chiontach; bha m'earbsa mar an ceudna ann san Tighearna, uime fin cha tuit mi.

2 Ceafnuich mi, O Thighearn, agus dearbh mi; feuch amach m'airne agus mo chridhe.

3 Oir tha do chaomhneas gradhach a ghna roimh mo shuile, agus gluaifidh mi ann 'ad 'fhirin.

4 Cha do ghabh mi comhnuidh le pearfaibh diamhain; ni mo bhitheas comunn agam ri muintir chealgach.

5 Thug mi fuath do choi-tnional nan aingidh; s' cha fuidh mi meafg nan ain-diadhaidh.

6 Ionnlaididh mi mo lamha an neo-chiontas, O Thighearna; agus mar fin theid mi chum t'altaire.

7 Chum gu nochd mi toirm breith-bhuidheachais; agus gu n' aithris mi t'uil' oibre iongantach.

8 A Thighearna, ghradhaich mi ionad comhnuidh do thighe; agus an t'aite ann am bheil, t'onair a gabhail comhnuidh.

9 O na druid fuas m'anam maille ri peacaire; no mo' bheatha leofan air am bheil iota gu fuil;

10 Dream aig am bheil aingeach'd na 'n laimh ; agus an lamh dheas lan thiolaca.

11 Ach air mo shonfa ; gluaifidh mi gu neo-chiontach ; O faor mi, agus bi trocaireach dhomh.

12 Tha mo chas na feafamh ceart ; molaidh mi 'n' Tighearn ann s na cothionalibh.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xxvii. *Dominus illuminatio.*

SE 'n Tighearna ma sholus, agus mo shlainte ; co as ma feadh bhitheadh eagal orm ; s 'n Tighearna neart mo bheatha ; co as ma feadh a bhitheadh ogluichd orm ?

2 'Nuair thainig orm an taingidh, eadhon mo naimhde, agus m'eafcairde dhithe m'f heola ; thuisle, agus thuit iad.

3 Ge'd leagta armailte dhaone a'm' aghaidh, gidheadh cha bhi eagal air mo chridhe ; agus ge'd eireadh cogadh am aghaidh gidheadh cuiridh mi mo dhochas ann.

4 Aon ni dhiarr mi air an Tighearn, fa mhiannuicheas mi ; eadhoin gu n' comhnuich mi ann tigh an Tighearn re uile laithe mo bheatha, gu beachducha air maife fgiamhach an Tighearna, agus a dh' fhiosfrucha a theampuil.

5 Oir an am trioblaid ni e m' fholuch ann a phailuin ; feadh, ann an ionad uaigneach a aite comhhuidh, ni e m'f holuch agus cuiridh e suas mi air carruig cloiche.

6 Agus anoife togaidh e suas mo cheann ; ofcionn mo naimhde ma' n'cuairt domh.

7 Uime sin tairgidh mi 'n a ionad comhnuidh iobairt le mor aobhneas ; feinnidh mi, agus labhraidh mi moladh do'n Tighearna.

8 Eisd ri m' ghuth, O Thighearn, 'nuair a ghlaodhas mi riut ; dean trocair orm, agus cluinn mi.

9 Labhair mo chridhe umad, iarruidh sibh m' aghaidh ; t' aghaidh, O Thighearn iarruidh mi.

10 O na folaic! thusa t' aghaidh uam ; s' na tilg air falbh do fheirbheis, each ann an diumadh.

11 Bu tu mo chobhair ; na fag mi 's 'na treig mi, O Dhia mo shlainte.

12 'Nuair a threigeas m' athair agus mo mhathair mi ; bithidh an Tighearn mo cobhair.

13 Teagaisg dhomh do shlighe, O Thighearna ; agus treorich mi san tshlig cheart, thaobh mo naimhde.

14 Na toir thairis mi gu toil m' eascairde ; oir tha fiadhnisean breige air eiridh suas am aghaidh, agus dream tha labhairt eacoir.

15 Dh' fhannuichin gu tur ; ach gun chreid mi gu deimhin gu'm faicin maitheas an Tighearn an tir nam beo.

16 O fuirich thusa ri aithais an Tighearn ; bi laidir, agus bheir e solas do d' chridhe, agus cuir thusa t'earbsa san Tighearna.

Salm xxviii. *Ad te Domine.*

RIUTSA ghlaodhas mi O Thighearn mo neart ; na gabh mar fhocheid mi, 'n teagal ma ni thu mar nach cluinne tu, gu m' fas mi mar an dream tha dol fios do'n t' flocd.

2 Cluinn guth m' iarrtais umhal, 'nuair a ghlaodhas mi riut ; 'nuair a chumas mi suas mo lamhan ri cathair trocair do theampuil naomha.

3 O na spion air falbh mi, 'fna sgrios mi maille ris na haindiadhaidh agus luchd na haingeachd ; a labhras gu cairdeil ri 'n coimhearfnach, ach a dealbh tubaist nan cridhe.

4 Thoir duais doibh a reir an gnìomhara ; agus areir aingeachd an innleachda fein.

5 Thoir diola dhoibh a reir oibre an lamha ; ioc dhoibh an ni a thoill iad.

6 Oir cha 'n 'eil fuim aca nan inntin do dh' oibre an Tighearna, no gnìomh a lamha ; uime sin brisidh e fios iad, agus cha tog e suas iad.

7 Gu 'n rabh 'n Tighearn air a mholadh ; oir chual e guth m' iarrtais umhal.

8 Se 'n Tighearn mo neart agus mo sgia, dhearb mo chridh ann, agus tha mi air mo chaomhnadh ; uime sin tha mo chridhe damhfa le haoibhneas, agus ann am cheol molaidh mi e.

9 Se 'n Tighearn mo neart ; agus 'fe dìonadh fallain a ungai-che fein.

10 O Sabhaìl do shluagh, agus thoir do bheannucha do 't oireachd ; beathuich iad, agus cuir suas gu sìruidh iad.

Salm xxix. *Afferte Domino.*

THugaibh chum an Tighearna, O sibhse dhaoine cumhachdach, thugaibh chum an Tighearna reitheacha ogh ; thugaibh do'n Tighearn adhradh agus neart.

2 Thugaibh

2 Thugaibh do'n Tighearn an onair tha dlidheach d'a ainm ; deanabh adhradh do 'n Tighearna le adhradh naomha.

3 Se'n Tighearn tha toirt aithne do na huifgeacha ; fe'n Dia glormhor tha deanamh na tarnainich.

4 Se 'n Tighearn tha riaghla na fairge ; tha guth 'n Tighearn trein ann an obair ; 's guth glormhor guth 'n Tighearna.

5 Brisidh guth an Tighearna croinn sheudair ; feadh, brisidh 'n Tighearna sheudair Libanius.

6 Bheir e orra fos briofga mar laodh fos Libanuis, agus Sirion mar aon adhairceach og.

7 Sgoiltidh guth 'n Tighearn na lafruiche teine, crathaidh guth an Tighearn am fasaich ; feadh, crathaidh 'n Tighearna fasaich Chadeis.

8 Bheir guth an Tighearn air na heildean laoidh a bhreith, agus ruifgidh e na dosa tiugh ; ann a theampull labhraidh gach duine air onair.

9 Tha 'n Tighearn na shuidh ofcinn na tuill uifge ; agus maireidh an Tighearn na Rìgh gu brath.

10 Bheir an Tighearn spionadh d'a shluagh fein ; bheir an Tighearn beannucha sìth da shluagh fein.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha vi.

Salm xxx. *Exaltabo te, Domine.*

ARduicheadh mi thu ; O Thighearn, oir thog thu fuas mi ; agus cha d' tug thu air m' eascairde buaidh fhaghail thairis orm.

2 Ghlaodh mi riut, O Thighearna mo Dhia ; agus shlanuich thu mi.

3 Thug thusa a Thighearn, m' anam a' h' ifrionn ; ghleidh thu mo bheatha o'n mhuintir tha dol sìos do 'n t fìochd.

4 Seinnidh moladh do'n Tighearn, O sibhse a naoimh 's leis fein ; agus thugaibh buidheachas dha mar chuimhneachan air a naomhachd.

5 Oir cha mhair a chorruiach ach re priobadh na ful, agus 'na dheadh-ghèan tha beatha ; feudaidh truime buanacha re oiche, ach thig aoibhneas sa mhaduin.

6 Agus

6 Agus ann mo shoirbheacha, thuirt mi, cha ghluaisfear mi chaidh: 'stufa 'Thighearn, le d' mhaitheas rin mo chnoc co laidir.

7 Thionda thu uam taghaidh; agus bha mi an trioblaid.

8 'N sin ghlaodh mi riut, O Thighearn; agus fhuair mi gu m' Thighearn gu fìor umhal.

9 Ciod an tairbh tha m' fhuil; 'nuair theid mi fios do 'n t fìochd.

10 'N toir an duflach buidheachas dhuitse; no 'n cuir i n' ceill t' fhirinn?

11 Eisd, O Thighearn, agus dean trocair orm; a Thighearn bith ufa t' fhear-cuidich dhomh.

12 Thionda thu mo thruime gu aoibhneas; chuir thu dhìom m' eudach-faic, agus chrìofruich thu mi le haiteas.

13 Uime sin feinnidh gach duine maith mu d' mholadh gun fgr; O mo Dhia, bheir mi buidheachas duit gu brath.

Salm xxxi. *In te Domino speravi.*

A NNadfa, O Thighearn, chuir mi mo dhochas; na bith-eam a chaidh air mo chuir gu hamhladh, faor mi ann a'd' fhireantachd.

2 Crom fios do chluas rium; dean deisir chum mo shaoradh.

3 Agus bi thusa a'd' charruig laidir dhomh, agus a'd' thigh dìonaidd: chum gu 'n faor thu mi.

4 Oir 's tu mo charruig laidir, agus mo chaisdeal; bi thusa fos a'd' stiurreadair dhomh, agus treoruich mi air sga tainme.

5 Tarruing mi as an lion a leag iad os-nìosal air mo shon; oir 'stu mo neart.

6 Ann ad lamha tha mi toirt thairis mo spiorad; oir shaor thu mi, O Thighearn, 'stu Dia na firinn.

7 Dh' fhuathaich mi iadsan tha cumail diambanais shaobh-càrabhach; agus bha mo dochas ann san Tighearn.

8 Bithidh mi ait, agus nì mi gairdeachas ann a'd' throcair; oir thug thu fanear mo thrioblaid, agus ghabh thu eolas air m' anam ann an teann eiginibh.

9 Cha d' dhruid thu suas mi ann lamh an namhaid; ach fhuiddich thu mo chafan ann an ionad farfaing.

10 Dean trocair orm, O Thighearn, oir tha mi 'n trioblaid; agus tha mo fhuil air caithe le fìor bhron; seadh, m' anam agus mo choluin.

11 Oir tha mo bheatha air fas sean le trom bhron ; agus mo bhliadhna le dubhachas.

12 Tha mo neart air m' fhailneacha, air son m' eafaontais ; agus tha mo chnamhain air caithe.

13 Dh' fhas mi m' chuis achmhafain a meafg mo naimhde gu leir, ach gu haraid a meafg mo choimhearsnach ; agus bhia mo luchd eolais fo eagal romham, agus iadfan a chunnaic mi n' leath a muidh, rinn iad an cumail fein uam.

14 Tha mi air mo dhearmad gu tur, mar dhuine marbh tha air dol a cuimhne ; tha mi air fas mar fhaothach brifte.

15 Oir chuala mi toibheum a mhor-shluaigh ; agus tha eagal air gach taobh, 'm feadh tha iad dol an co' bhoinn le cheile an aghaidh, agus gabhail an comhairle thoirt air falbh m' anama.

6 Ach bha mo dhochas annad, O Thighearn ; thuir mi, 's ta mo Dhia.

17 Tha m' aimsir an a'd' laimh, faor mi o laimh mo naimhde ; agus uathafan tha gam gheur leanmhuin.

18 Foilligh do d' fheirbheifeach solus do ghnuise ; agus facr mi air sga do throcair.

19 Na bitheam air mo chlaoidh, O Thighearn, oir ghair mi ort ; bitheadh na hain-diadhaidh air an cuir gu hamhla, agus cuir na 'n tofd fan uaigh.

20 Bitheadh bile nam breug air an cuir nan tofd ; tha labhairt gu fuileach, agus tamailteach, agus tarchuifeach, an aghaidh an fhireain.

21 O cia pailt do mhaitheas a thaisg thu suas dhoibhsin air am bheil t'eagal, agus a dhumhluich thu dhoibhsin tha cuir 'n dochais annad, eadhoin am fianuis chloinn nan daoine.

22 Foluichidh tu iad of niofal le d' lathaireachd fein o bhrosnucha dhaoine gu leir ; gleidhidh tu iad gu huaigheach ann a'd' phailluin o stri theanga.

23 Buidheachas do 'n Tighearn ; oir nochd e dhomhfa caoimhneas mor iongantach ann an baile laidir.

24 Agus 'nuair a rinn mi difir ; thuir mi tha mi air mo thilge o thealla do shuile.

25 Gidheadh, chual thu guth m' urnuidh ; 'nuair a ghlaodh mi riut.

26 O thugaibh gradh do 'n Tighearn, sibhs e naoimh as leis fein ; oir tha 'n Tighearn a sabhala na muintir a tha dilis, agus a toirt duais gu pailt do luchd an uaibhreachais.

27 Bithibh laidir, agus daingnichidh e 'ur cridh ; sibhs uile tha cuir earbsa san Tighearn.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xxxii. *Beati, quorum.*

S Beannuichte an ti g'am bheil eas ionracas air a mhatha ; agus g'am bheil a pheaca air an comhdacha.

2 'Sbeannuichte an duine do nach meas an Tighearn peaca ; agus aig nach eil feall na spiorad.

3 Oir am feadh a dh' fhan mi am thofd ; chaith mo chnamh-ain air falbh tre mo ghearan gach la.

4 Oir tha do lamh trom orm a la 'f a dhoiche ; agus tha mo bhri mar thart san 'f samhra.

5 Aideacham mo pheaca dhuit ; agus m' eas-ionracas cha d' rinn mi fhalach.

6 Thuir mi, aidicheam mo pheacaibh do 'n Tighearn ; agus mar sin mhaith thu aingeachd mo pheacaidh.

7 Oir mar so ni huile haon tha diaghaidh 'n urnuidh riut, fan am a fuidhear thu ; ach ann sna tuite mor uisge cha tig iad am fagufg dha.

8 Tha thu a'd' aite faluich dhomhsa, sabhailidh tu mi o thriob-laid ; cuairtichidh tu mi ma 'n cuairt le horana saoraidh.

9 Bheir mi foghlam dhuit, agus teagaisidh mi thu san t-slighe san gluais thu ; agus treorichidh mi thu le m' shuil.

10 Na bithibhse mar each, no mulait, aig nach 'eil tuigse ; a dh-fheumas am beoil bhi air an cumail le sparag agus le frian, 'n teagul gu 'n tuit iad orra.

11 Tha plaidhean mora a feitheamh air son an aindiaghidh ; ach co air bith a chuireas an dochas san Tighearn, ni trocair a dhlu-ghabhail air gach taobh.

12 Bithibh ait, O sibhse fhireanna, agus deanaibh gairdeachas san Tighearna ; agus bithibh aoibhneach, sibhse uile, gam bheil cridhe fìor.

Salm xxxiii. *Exultate iusti.*

D Eanaibh gairdeachas san Tighearn O sibhse fhireanna ; oir 's maith a thig e 'n fhirean a bhith taingeil.

2 Molaibh an Tighearn le clarfaigh ; feinnibh molabh dha le cruirt e agus inneal dheich teudan.

3 Seinnidh do 'n Tighearn oran nuadh ; feinnibh molabh dha gu togarach le far mhifnich

4 Oir tha focal an Tighearn fìor ; agus tha uil' oibre dileas.

5 'S ionmhuin leis fireantach agus cothrum ; tha 'n talamh lan do mhaitheas an Tighearn.

6 Le guth an Tighearn rinne na neamha ; agus an armailte gu leir le anail a bheoil.

7 Tha e tional uifgeacha a chuan ri cheile, mar gum b'ann na thorr ; agus a tasgaidh suas na doimhneachd mar ann an tigh ftoir.

8 Bithheadh eagal an Tighearn air an domhan gu leir ; fea-faibh ann am fiamh roimh : 'sibhs uilè tha chomhnuidh san t' faoghal.

9 Oir labhair e, agus bha e deanta ; dh' aithn e agus sheas e gu daingean.

10 Bheir an Tighearna gu neo-ni combhairle nan cìnneach ; agus bheir e air as-inneachd an t' sluaigh bhì gun eifeachd, agus tilgadh e thaobh combhairlibh phrìonfaibh.

11 Mairidh combhairle an Tighearn gù siorruidh ; agus smu-aintè a chridhe o linn gu linn.

12 'S beannuichte an sluaigh d'a n Dia an Tighearna Jehobha ; agus 's beannuicht a mhuintir a thugh e dha fein, gu bhì nan oighreachd aige.

13 Sheall an Tighearn anuas o neamha, agus dh' amhairc e air uile chloinn nan daoine ; agus o ionad a thighe thug e fancar iad an uile tha chomhnuidh air thalamh.

14 Tha e cumadh an cridheachan gu leir ; agus a tuigsin an oibre uile.

15 Cha 'n fheud rìgh a bhì air a shabhala le lionmhoireachd armailte ; ni mo a shaorar duine train sam bith le moran neart.

16 Cha 'n 'eil san each ach ni diamhain a thearna duine ; ni mo thearnas e duine sam bith le mhor neart.

17 Feuch, tha fuilean an Tighearn orrasan air am bheil eagal ; agus orrasan tha cuir an dochas na throcair.

18 A shaoradh an anama o bhas ; agus d'am beathucha an am na gainne.

19 Dh' fheith ar n' anam gu foidhidneach ris an Tighearna ; oir fe ar cobhair agus ar fgiath.

20 Oir ni ar cridhe gairdeachas ann ; chean gun chuir sin ar dochas na ainm naomha.

21 Bithidh do chomhnneas trocaireach oirne ; O Thighearna ; a reir 's mar tha sinn a cuir ur 'n earbfa annad.

Salm xxxiv. *Benedicam Domino.*

BHEIR mi buidheachas a ghua do 'n Tighearn; bithidh mholadh gu brath ann am bheil.

2 Ni m' anam a huail ann fann Tighearn; cluinidh an t-riofal uime, agus bithidh e ait.

3 O molaibh an Tighearna leamfa; agus arduichimid ainm le cheile.

4 Dhiarr mi 'n Tighearn, agus chual e mi; feadh, shaor e mi o'm cagal gu leir.

5 Bha tuil aca ris, agus bha iad air an foillfeacha; agus cha rabh an gnuis fo naire.

6 Feuch, tha 'n bochd a g eidheach, agus tha 'n Tighearna ga chluinntin; feadh, agus faoraidh e as a thrioblaid gu leir.

7 Tha aingeal De aig fuireach ma 'n cuairt dhoibhfin air am bheil eagal; agus ni e 'n faoradh.

8 O blaisibh, agus faicibh cia grafmhor an Tighearn; 'sbeanuichte an duine a dhearbas as.

9 O bitheadh eagal an Tighearn oirbh, sibhse a naoimh; oir cha bhi dith sam bith orrafan air am bheir eagal.

10 Bithidh di air na leomhain, agus fuiligidh iad ocras; ach iadsan a dh' iarras an Tighearn, cha bhi easbhuidh ni sam bith tha maith orra.

11 Thigibh, a chlann, agus eisdibh riumfa; teagaisgidh mi dhuibh eagal an Tighearn.

12 Ciod an duine tha miannacha bli beo; 's leis am b'aill laithe maith fhaicin?

13 Coimhid do theanga o ole; agus do bhile, nach labhair iad ceilg.

14 Fuathuich ole, agus dean maith; iarr sibhchaimh, agus lean i.

15 Tha suile an Tighearn thairis air an fhirean; agus tha chluasa fosgailt ri 'n urnuibh.

16 Tha gnuis an Tighearn an aghaidh na muintir tha deanamh uile; gu 'n cuineachan a spionadh amach o'n talamh.

17 Tha na fireanaibh ag eidheach, agus cluinnidh 'n Tighearna iad; agus faodadh e iad o'n trioblaid gu leir iad.

18 Tha 'n Tighearn dlu do luchd a chridhe bhruite; agus faoraidh e mhead 's aig am bi spiorad umhal.

19 S'mor trioblaid air fhirean; ach suasglaidh 'n Tighearn e ast uile.

20 Coimhididh

20 Coinhididh e chnamhan gu leir; ionas nach 'eil aon diu briste.

21 Ach ni aimhleas 'n tain-diaghaidh a mharbhadh; agus bithidh iadfa bheir fuath do'n fhirean sgriofte.

22 Saoradh 'n Tighearn anma a sneirbheisich; agus cha bhi uireasbhuidh orrasan tha 'g earbsa as.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha vii.

Salm xxxv. *Judica me, Domine.*

TAgair thusa mo chuis, a Thighearn, riufan tha stri rium; agus dean thusa cogadh riufan tha cogadh m' aghaidhfa.

2 Cuir do lamh air an sgiath 's air an targaid; agusfeas fuas gum chuideacha.

3 Thoir amach an t' fleagh, agus druid an t' sliغه an aghaidh 'n dream tha g' am gheur-leanmhuin; abair ri m' anam fmi do fhlaite.

4 Bitheadh iad fo mhasladh, agus air an cuir gu naire, tha 'g iarruidh 'n deidh m' anama; bitheadh iad air am pilleadh air an ais, agus air an toirt gu hamhla, tha dealbh dhomh uile.

5 Bitheadh iad mar an duslach roimh an ghaoith; agus sgapadh aingeal an Tighearn iad.

6 Bitheadh an sliغه dorch agus sleamhuin; agus leanadh aingeal an Tighearn iad gu teann.

7 Oir leag iad an lion os niofal gu mise a sgrios gun aobhar feadh eadhon gun aobhar rinn iad slochd air son m' anma.

8 'Thigeadh dorain ghrad air gun fhios, agus bitheadh e air a ghlacadh san lion a dh'fholuich e os niofal; chum gu'n tuit e na olc fein.

9 Agus bithidh m' anam ait, ann san Tighearn; ni e gairdeachas ann a fhlaite.

10 Their mo chnamhan gu leir, a Thighearn, co bha cofmhul riut, a shaoras am bochd o'n neach tha 'ro laidir air a shon; feadh, am bochd, agus an neach tha 'n truaigh, o'n neach tha ga chreacha?

11 Dheirich suas fia'naiscan breige; chuir iad as mo leath nithe nach b'aithne dhomh.

12 Dhìoc iad dhomh oile airson maith; gu mi-sholas mor do'm anam.

13 Gidheadh, 'nuair bha iad gu tinn, chuir mise umam fac-cudach, agus dh' umklaich mi m'anam le trosga; agus pillidh m'urnuidh am uchd fein.

14 Ghiulain mi mi fein mar gu 'm be mo charaid, no mo bhrathair; fhuibhail mi gu dubhach mar aon ri bron airson a mhathar.

15 Ach rinn iad gairdeachas agus thionail iad ri cheile 'nuair bha mis ann an teim; feadh, thainig na prafgain, le cheile am aghaidh gun fhios domh, a toirt fichichean reubaidh orm, agus cha' do feuir iad.

16 Maille ris an luchd mìodail bha luchd fochaid; bha toirt snaga' orm le m fiacta.

17 Thighearna, cia fhad a sheallas tus air a fo; O faor m'anam o na trioblaide tha iad a toirt orm, agus m'aon-ghradh o na leombain.

18 Mar sin bheir mi buidheachas duit ann sa mhor thionail; molaidh mi thu am measg moran sluaigh.

19 O na faidheadh an dream tha na naimhde dhomh buaidh thairis gu hain diaghaidh; ni mo chaogas iad le'n fuile tha toirt fuath dhomh gun aobhar.

20 Agus ciod uime? cha 'n'eil an comhradh airson sith-chaimh; ach tha iad a breannucha' briathra ccalgach naghaidh na mhuintir tha ciuin san tìr.

21 Thug iad sith e orm le'm beoil, agus thuirt iad; nair ort! nair ort! chunnaic sin e le'r fuile.

22 So chunnaic thu o Thighearn; na bi a'd' thost, na fhuibhail fada uam, O Thighearn.

23 Mofgail, agus seas suas a thoirt breith air mo chuis strì; diol thusa mo chuis, mo Dhia agus mo Thighearn.

24 Thoir breith orm, o Thighearna mo Dhia, a 'reir t' fhireantachd; agus na tugadh iad buaidh tharum.

25 Na habradh iad nan cridhìbh, mar sin, mar sin, b'aill linn e bhi; ni mo a their iad, sluaig sinn e.

26 Bitheadh iad air an cuir gu hamaigh agus nair le cheile tha deanamh gairdeachas ri m thrioblaid; bitheadh iad air an eideacha le achdmhasan agus eafonair tha ri uail anta fein am aghaidh.

27 Bitheadh iad ait, agus deanadh iad gairdeachas aig am bheil

bheil deadh ghean ri m'ghnìomhara ceart ; feadh' abradh iad a ghna, beannaichte gu' n' robh an Tghearn, aig am bheil tlachd ann an foirbheacha a fheirbheifich.

28 Agus airson mo thèanga, bithidh i labhairt air t' fhìreantachd ; agus air do mholadh re fad an latha.

Salm xxxvi. *Dixit injustus.*

THA mo chridhe foillseacha dhomh aingeachd an ain-diaghaidh ; nach 'eil eagal Dhe roimh an fuile.

2 Oir tha e mìodal ris fein ann a shealla ; gus am faithear amach a pheaca uabhar.

3 Tha briathra a bheoil ea-ceart, agus lan ceilg ; leag e dheth e fein a ghiulan gu glic, agus maith a dheanamh.

4 Tha Snuai-teadh turadh uile air a leabuidh, agus cha do shuidhich e e fein ann an slighe mhaith sam bith ; ni mo tha fuath aige do ni sam bith tha ole,

5 Ruinig dò throcair, O Thighearn chum na neamha ; agus t' fhìreantachd chum na neul.

6 Tha t' fhìreantachd a feasamh mar na beannta daingean ; tha do bhreitheanais mar an doimhneachd mhòr.

7 Teasairge tufa, Tighearn, araon duine agus ainmhidh ; cia oirdhearc do throcair, O Dhe, agus cuiridh clann nan daoine n' earbsa fo sgaile do sge.

8 Bithidh iad fàsuichte le pailteas do thighe ; agus bheir thu dhoibh deoch as do sholasibh, mar as an abhuinn.

9 Oir maille riuts tha tobar na beatha ; agus ann a'd' sholus chi sinne solus.

10 O buanaich amach do chaoimhneas gradhach dhoibhse aig am bheil eolas ort ; agus dhoibhse aig am bheil cridhe fìor.

11 O na thigeadh cas an ardain am aghaidh ; agus na tilge lamh an ain-diaghaidh fios mi.

12 'N sin tha iad air tuiteam, na huile tha deanamh aingeach ; tha iad air an tilge fios, agus cha n'urra iad feasamh.

URNUIGH FEASCAIR.

Salm xxxvii. *Noli temulare.*

NA bitheadh lasan ort air son an ain-diaghaidh ; ni mo bhithis farmad ort ri luchd dheanamh an uile.

2 Oir gearthar fios gu luath iad mar am fear; agus feargaidh iad mar an luidh uaine.

3 Earb thusa fan Tighearn, agus bi deanamh maith; gabh comhnuidh fan tìr, agus gu deimhin bithidh tu air do bheathucha.

4 Gabh tlachd fan Tighearn; agus bheir e dhuit miann do chridhe.

5 Thoir thairis do fhlighe do'n Tighearn, agus cuir do dhochas ann; agus bheir e i gu crìch.

6 Ni e t' shireantachd cho fhoilleir ris an t' sholus; agus do dheanadas chothrumach mar ard mheadhon latha.

7 Cum thus a ghna fan Tighearn, agus feith gu fo'dneach air; ach na bitheadh doilgheas ort airson an neach tha soir-bheacha na fhlighe, an aghaidh an neach tha deanamh a reir droch chomhairle.

8 Leig dhìot corruich, agus treig diuma; na bitheadh lasan ort, no bi tu air do dhusga gu olc a dheanamh.

9 Bithidh freamh luchd deanamh na haingeachd air a spionadh amach; agus iadfan a dh' fheitheas gu fo'dnach ris an Tighearn, aithech iad air an tìr.

10 Fathast 'seallan beag, agus bithidh n taingiaghidh ar falbh gu glan; seallidh tu deidh n aite, agus bithidh e air falbh.

11 Ach sealbhuidh an neach gam bheil spiorad ciuin an talamh; agus bithidh e air ath-urachadh ann an lionmhoirachd fithchaimh.

12 Tha 'n ain diaghaidh 'g iarraidh chomhairle n aghaidh an fhirean; agus a toirt snaga air le fhiacra.

13 Ni 'n Tighearn gaire fochaid ris; oir chunnaic e gu'm bheil a latha a teachd.

14 Tharruing na tain diaghaidh mach an claidhe, agus lub iad am bogha; a thilge fios an truaghain agus fheumuich; agus a mharbha mbeud 's aig am bheil caith beatha cneast.

25 Theid 'an claidhe trid an cridhe fein; agus bithidh 'm bogha air a bhrisidh.

16 Sfear am beagan tha aig an fhirean; na 'm beartas mor th'aig an ain diaghaidh.

17 Oir bi gairdeana an aindiaghaidh air am briseadh; agus cumidh 'n Tighearn suas am firean.

18 S aithne do'n Tighearn laithibh nan daoine diaghaidh; agus mairidh an oighreachd gu brath.

19 Cha bhi iad air an claidhe ann am a ghabha; agus bithidh ni 's leoir aca ann an laithibh na gainne.

20 Airson nan ain diaghaidh, theid an leirsgrios, agus caithidh naimhde an Tighearna mar shiail nan uan; feadh, caithidh iad air falbh eadhoin mar an deatach.

21 Gabhaidh 'n tain diaghaidh an iofad; agus cha diol e ris; ach tha m firean trocaireach, agus fial.

22 Mhead 's tha beannuichte le Dia, sealbhuichidh iad an tir; fa mhead 's tha malluichte leis, spionar amach iad.

23 Tha 'n Thighearna 'g orducha gluasad an deadh dhuine; agus a deanamh a shlighe taitneach dha fein.

24 Ge d' thuit e, cha tilgear air falbh e; oir tha 'n Tighearna ga chumail suas le laimh.

25 Bha mi og, agus anois tha mi sean; agus fathaist cha 'n fhaca mi riann am firean air a dhearmad, na shliochd a 'g iarraidh na beatha.

26 Tha 'm firean a ghna trocaireach, agus coingheallach; agus tha shliochd beannuichte.

27 Teich on ole, agus dean an ni tha maith; agus gabh comhnuidh gu brath.

28 Oir 's ionmhuin leis an Tighearna ann 'ni tha ceart; cha 'n' eil e dearmad a mhuintir fein tha diaghaidh, ach tha iad air an tearna gu siorruidh.

29 Nithear peanas air an eas-ionraic; air son sliochd an ain-diaghaidh, bithidh e air a spionadh amach.

30 Sealbhaiche 'm firean air an tir; agus gabhaidh e comhnuidh ann gu siorruidh.

31 Tha beul an ionraic air a chleachda ann an gliocas; agus bithidh theanga labhairt mu breitheanas.

32 Tha ladh a Dhia na cridhe; agus cha fleanhuich a ghluasachd.

33 Chi 'n tain-diaghaidh am firean; agus iarraidh e fath gu mharbhadh.

34 Cha 'n fhag an Tighearna na laimh e; 's cha ditear e nuair bheirear breith air;

35 Curfa do dhochas san Tighearna, agus coimhead a shlighe, agus foirbhichidh e leat, gus an sealbhuich thu an tir; 'nuair theid an tain-diaghaidh a leir-sgrios, chi thu e.

36 Chunnac mi fein 'n tajngidh ann an cumhachd mor; agus a sgarileadh mar ur-chrann uaine.

37 Chaidh mi seachad, agus feuch, shiubhail e; dh'iarr mi e, ach cha ghabhadh aite gleidhe an ionad ar bith.

38 Gleidh neo-chiontas, thoir aire do'n ni tha ceart; oir bheir sin sithchainh da dhuine fa dheire.

39 Air son luchd an easaontas, leir sgrìofar iad le chelle agus fe 's crìoch do na haindiaghaidh gun spionar amach iad fa dheire.

40 Ach bha slainte an fhìrean a teachd o'n Tighearn; an ti fos is e an neart ann am trioblaid.

41 Agus seafaidh an Tighearna leo, agus ni e 'n tearnadh; ni e 'n faoradh on ain-diaghaidh, agus sabhailidh e iad, cheartn gu bheil iad a cuir an dochas ann.

URNUIGH MAIDNE.

Latha viii.

Salm xxxviii. *Domine, ne in furore.*

NA cuir gu hachdmhasan mi, O Thighearn, ann a'd' fheirg; ni mo smachduicheas tu mi ann a'd' throm dhiuma.

2 Oir tha do sfaighde faite gu dlu annam; agus tha do lamh gam teanna gu goirt.

3 Cha 'n 'eil slainte am fheoil, air son do dhiuma; ni mo tha fois am chnamhan, air son mo pheaca.

4 Oir tha m' aingeachda air dol thar mo cheann; agus tha iad mar ualach ghoirt, tuille 's trom dhomhsa ri ghiulan.

5 Do m' chreachda tha droch bholadh, agus tha iad truailidh; tre n' aimideachd.

6 Tha mi air mo thoirt gu trioblaid agus truaighe cho mhor; 's gu 'm bheil mi subhal am bron re fad an latha.

7 Oir tha mo leasraidh air an lionadh le eacail ghoirt; agus cha 'n 'eil ball slan am chorp.

8 Tha mi lag, agus air mo bhualadh gu goirt; bheuchd mi le sìor mhi-shuaimhneas mo chridhe.

9 A Thighearna, 's aithne dhuit mo mhiann uile; agus cha 'n 'eil m' osnuich soluichte uait.

10 Tha mo chridhe ploscairtaich, dh' fhailnich mo neart mi; agus dh' fhag sealla mo shul mi.

11 Sheas mo choimhearfaich, agus luchd mo ghaoil ag amharc air mo thrioblaid; agus sheas mo chairde fad as.

12 Leag iadsan fos a dhìarr m' anam, ribeadh air mo fìon; agus

agus an dream a chaidh man cuairt gu cron a dheanamh, labhair iad mu aingeachd, is bhreanuich iad ceilg re fad an latha.

13 Air mo shonfa, bha mi mar dhuine balbh, agus cha chuala mi; agus mar aon tha balbh, nach fosgail a bheul.

14 Dh' fhas mi mar dhuine nach cluinn; agus aig nach 'eil achdmhasan na bheul.

15 Oir annadfa, O Thighearna, chuir mi mo dhochas; freagraidh tus, as mo leith, O Thighearna mo Dhia.

16 Dhiarr mi nach tugadh iad codhoin mo naimhde, buaidh thairis orm; oir nuair a thuille mo chas, rinn iad gairdeachas gu mor am aghaidh.

17 Agus nise, gu firineach, tha mi fuighte fan phlaidh; agus tha mo throm bhron a ghna am shealla.

18 Oir aidichidh mi m' aingeachd; agus bithidh mi bronach air fon mo pheacaidh.

19 Ach tha mo naimhde beo, agus tha iad cumhachdach, agus tha iadfan lionmhor an aireamh, tha toirt fuath dhomh gu heacorach.

20 Tha iadfan fos am aghaidh, tha aig iocaidh uile air fon maith; cheann gu bheil mi leantuinn an ni tha maith.

21 Na treig mi, O Thighearna mo Dhia; na biofa fada uam.

22 Deanfa deisir gum chuideachadh; O Thighearna Dhe mo fhlaite.

Salm xxxix *Dixi, custodiam.*

THUIRT mi, bheir mi 'n aire do'm fhlighibh; nach toir mi oilbheum le'm theangaidh.

2 Gleidhidh mi mo bheul mar le frian; 'm feadh tha 't ain-diaghaidh am shealla.

3 Chum mi mo theanga, agus cha do labhair mi bheag; bha mi am' thofd, feadh, iadhoin o bhriathra maith; ach bha e na phein agus na dhoighleas domh.

4 Bha mo chridhe teith 'n taobh a fliidh dhiom, agus am feadh bha mi mar so a smaoinreacha; las an teine; agus fadheire labhair mi le m' theangaidh.

5 Thighearna, faicheadh fios air mo chrich, agus aireamh mo laithean; chum gu 'm faith mi cinnte cia fad a bhitheas mi beo.

6 Feuch, rinn thu mo laithean mar fhad na boife; agus tha
T : maois

m'aois dìreach mar neo-ni a' d' thaobhs', agus gu deamhin 's diamhanas gach duine beo gu liomlan.

7 Oir tha 'n duine gluafachd ann sgaile diamhain, agus ga dheanamh fein mi-lhuaimhneach an diamhanas; tha e car-nadh suas faibhreis, agus cha 'n urr e innse co thionalas iad.

8 Agus anois, a Thighearna, ciod e mo dhochas; gu firineach tha mo dhochas annadfa.

9 Saor mi o m' oibheuma gu leir; agus na dean mi am achdmhafan do luchd na haimeadachd.

10 Dh' fhas mi balbh, 's cha d' fhosgail mi mo bheul; oir be do dheanadas a bh' ann.

11 Thoir uam do phlaidh; tha mi dìreach air mo chaithe le cud-throm do laimhe.

12 Nuair a smachduicheas tu le hachdmhafana duine air fon peacaidh, tha thu toirt air a mhaife caithe as mar reudan a cnamh euidich; 's diamhanas uime sin gach duine.

13 Eisd m' urnuidh, O Thighearna, agus le d' chluasaibh hoir fanear mo ghlothaich; na bi a'd' thofd ri m' dheoir

14 Oir tha mi 'm choigreach maile riutfa, agus am fhear cuairt; mar bha m' aithribh uile

15 O caomhain mi uine bheag, chum gu 'n ath-leasaich mo spionadh; mun teid mi a fo, 's nach fhaicear mi ni sino.

Salm xl. *Expectans, expectavi.*

DH' fheith mi gu fuidneach ris an Tighearna; agus chrom rium, agus chual e mo ghlaodh.

2 Thug e mi fòs as an t'flocd uamhan, as an laitheach agus as a chrìa; agus shuithich e mo chasan air carraig, agus dhorduich e mo ghluafachda.

3 Agus chuir e oran nuadh am bheul; iodhoin breath-bhuidheachas da 'r Diae.

4 Chi mòran e, agus bith eagal orra agus cuiridh iad an dochas san Tighearna.

5 'Sbeannuichte an duine a shuithich a dhochas san Tighearna; agus nach do phill ri luchd an ardain, agus ris an dream theid na 'n cuairt le breugan.

6 O Thighearna mo Dhia, 's mor na hoibre iongantach a rinn thu, mar tha fòs do smuainte, tha dar taobhne; agus gidheadh cha 'n 'eil duine sam bith gan cur an orducha dhuitse.

7 Na 'n cuirin an ceill iad, agus gu 'n labhrain orra; bhithidh iad na sino na gu 'm b'urra mi an airis.

8 Iobairt na tabhartas bithe cha b' aill leat ; ach dh' f hofgail thu mo chluasa.

9 Tabhartais loisgte, agus iobairt air son peacaidh cha d' iarr thu ; 'n sin thuirt mi, feuch, tha mi teachd.

10 Ann an rola an leabhair tha e scribedhta umansa, gu'n coillear do thoil, O mo Dhia ; tha mi toilichte a dheanamh, feadh, tha do lagh an leath a fliadh do m' chridhe.

11 Chuir mi t' fhireantachd an ceill fa cho-thional mhor ; feuch, cha chaigf mi mo bhile, O Thighearn, agus 's aithne dhuit sin.

12 Cha d' fholuich mi t' fhireantach 'n leath a fliadh mo chridhe ; bha mo chainnt air t' fhirinn, agus air do shlainte.

13 Cha 'do chum mi air ais do throcair ghradhach, agus t' fhirinn ; o'n cho-thional mhor.

14 Na tarruing thus air ais do throcair uam, O Thighearn ; deanadh do chaoimhneas gradhach agus t' fhirinn mis a thearna a ghna.

15 Oir tha trioblaide gun aireamh air teachd man cuairt domh ; ghabh mo pheaca a leithid a ghreim orm, snach urra mi fealltain suas ; feadh, tha iad na fionmhoire an aireamh na falt mo chinn, agus dh' fhailnich mo chridhe mi.

16 O Thighearna, gu m be do dheadh ghean mis a fhaoradh ; dean difir, O Thighearna, gu cobhair orm.

17 Bitheadh iad fo naire, agus air an claidh le cheile, tha 'g iarruidh 'n deidh m' anama gu a fgrios ; bitheadh iad air an iomain air an ais, agus air an cronucha tha runacha uile dhomh.

18 Bitheadh iad fas, agus le naire thugar duais dhoibh ; tha 'g radh rium, nair ort ! nair ort !

19 Bitheadh iadfa uile aobhneach tha gad iarruidh ; agus a-bradh a mhead 's le 'n ionmhuin do shlainte a ghna, gu 'n robh 'n Tighearn air a mholadh.

20 Air mo shonfa, tha mi bochd agus ainifeach ; ach tha curam aig an Tighearn dhìom.

21 Stu m' fhear cuidich, agus 'm fhear faoraidh ; na dean fuireach fada, O mo Dhia.

URNUIGH FEASGAR.

Salm xli. *Beatus qui intelligit.*

S Beannuichte eisin a bheir fanear am bochd agus an tainifeach ; faoruidh 'n Tighearn e an am na trioblaid.

2 Tearnuidh 'n Tighearna e, agus ni e choimhead beo, chum gu 'm bi e beannuichte air thalamh; agus na toir thufa thairis e gu toil a naimde.

3 Gu'n tuga an Tighearna co-f hurtachd dha 'nuair a laidheas e gu tinn air a leabaidh; dean thus a leaba gu leir an am a thinnis.

4 Thuirt mi, Thighearn, bi trocaireach dhomh; leighis m' anam, oir pheacich mi a'd' aghaidh.

5 Tha mo naimhde a labhairt uilc umam; c'uin a gheibh e bas, agus a theid ainm gu di.

6 Agus ma thig e 'm fhaicin, labhraidh e diamhanas; agus tha chridhe an leath a stidh dheth a gabhail breige, agus nuair thig e mach ni e innse.

7 Tha mo naimhde gu leir a cogarfaich ri cheile am aghaidh; iodhoin am aghaidh tha iad a deilbh an uilc fo.

8 Thigeadh binne a chiontaich amach na aghaidh; agus a nois gu 'm bheil e na laidhe, na cireadh e ni fmo.

9 Seadh, mo charaid daimhail, ann do chuir mi m' earbfa; a dhith fos m' aran, leag e mor fheithe air mo shon.

10 Ach bi thufa trocaireach dhomh, O Thighearn; togfa fuas mi aris, agus bheir mi duais doibh.

11 Le fo tha fhios agam gu bheil do dheadh-ghean domh; nach eil mo naimhde toirt buaidh am aghaidh.

12 Agus nuair tha mi am fhlaite tha thu gam chumail fuas; agus cuiridh tu mi a'd' lathair gu siorruidh.

13 Beannuichte gu 'n robh Tighearna Dia Israel; faoghal gun chrìch. Amen.

Salm xlii. *Quemadmodum.*

MAR tha 'm fiagh 'g iarraidh nan struthan uisge; mar sin tha m' anam an geall ortsa, O Dhe.

2 Tha iotadh air m'anam airson Dhe, seadh, airson an Dia bheo: cuin a thig mi fa dh' fhoillsichar mi roimh lathaireachd Dhia?

4 'Nois nuair a smuainicheas mi air fo, tha mi dortadh mach mo chridhe leam fein; oir chaidh mi leis a mhor-thluadh, agus thug mi iad gu tigh Dhe;

5 Ann an guth molaidh agus breath bhuidheachais; a measg na muintir tha coimhead latha faor.

Carson

6 C'arson tha thu co san do throm bhron, 'o m'anam; agus c'arson tha thu co mhi-shuaimhneach an taobh a stidh dhìom?

6 Cuir t'earbsa ann an Dia; oir bheir mi fathast buidheachas, d'a air son cobhair a ghnuife.

8 Mo Dhia, tha m'anam air a chradh an taobh stigh dhìom; uime sin cuimhuicheam thu mu thiemchiol tir lordain, agus tuluich bheag Hermoin.

9 Tha doimhneachd a gairm air doimhneachd eile, air son fèaim nam feadan uisge; tha do thuinn agus do dhoimhneanibh uile air dol thairis orm.

10 Dheonuich an Tighearn a chaoimhneas gradhach a'n am an latha; agus an am na hoiche rinn mi ceol uime, agus rinn mi m'urnuidh ri Dia mo bheatha.

11 Their mi ri Dia mo neart, c'arson a dhi-chuimhnich thu mi; c'arson tha mi 'g' imeachd mor tuirfeach feadh tha mo namhad gam fhoirgnidh?

12 Tha mo chnamhan air am bualadh o' cheile mar gum b'ann le claidhe; 'm feadh tha mo naimhde tha cuir trioblaid orm a tilg orm sna siacla;

13 Gu sonrughte 'm feadh tha iad ag radh rium gach latha; c'aite anoife 'm bheil do Dhia.

14 C'arson tha thu mar sin air do chradh, O m'anam; agus c'arson tha cho mhi-shuaimhnich an taobh a stidh dhìom?

15 O earb san Tighearna; oir bheir mi fathast moladh dha, 'n ti a se cobhair mo ghnuife, agus mo Dhia.

Salm xliii. *Judica mi, Deus*

THoir breith leamsa, O Dhe, agus dìon mo chuis an aghaidh 'n tfluaigh ain diagaidh, O faor mi on duine chealgach agus aingidh.

2 Oir s'tu Dia mo neart, c'arson a chuir thu uat mi; agus c'arson tha mi sùbhal cho tuirfeach, 'm feadh tha 'n naimhaid gam fhoireigneadh?

3 O cuir amach do sholus agus t'fhirinn chum gu'n treoruich iad mise; agus gu 'n coir iad mise gu d' thuluich naomha, agus gu t'aite combnuich.

4 Agus chum gu 'n teid mi gu altair Dhia, iodhoin gu Dia m' aiobhnais agus m'aitis; agus air a chlarfaich bheir mi buidheachas duit, O Dhe, mo Dhia.

5 C'arson tha thu cho tuirfeach, o m'anam, agus c'arson tha thu cho mhi-shuaimhneach an taobh a stigh dhìom?

6 O cuir t' earbfa an Dia ; oir bheir mi taing dha fathast, 'n ti a fe cobhair mo ghnuife, agus mo Dhia.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha ix.

Salm xlv. *Deus, auribus*

CHuala finn ler cluafa, O Dhia, dhinnis ar 'n aithriche dhuinn ; ciod a rinn thu na' n amfa O shean.

2 Cia mar dhiomain thu mach na cinnich le'd' laimh, agus a fluithich thu iadsan a steach ; cia mar fgrios thu na cinnich, agus a thilg thu mach iad.

3 Oir cha d' fhuair iad feilbh san tir le n claidhe fein ; ni mo be an gairdean fein a chuidich iad.

4 Ach do lamh dheas, agus do ghairdean, agus folus do ghnuife ; chean gu m robh do dheadh-ghean riu.

5 S'tu mo righ, O Dhe ; cuir cobhair gu Iacob.

6 Leatfa cuiridh sinn bun-ofeionn ar naimhde ; agus ann a'd 'ainm faltraidh sin fodha 'n dream tha 'g eiridh suas nar aghaidh.

7 Oir cha n earb mi a m'bhodha ; cha 'n e mo chladhe ni cobhair orm.

8 Ach s'tus a shabhalas finn o'r naimhde ; agus a chuireas gu hamhladh iadsan aig am bheil fuath dhuinn.

9 Ni finn ar 'n uail a Dia re fad an latha ; agus molaidh finn tainm gu siorruidh.

10 Ach tha thu nois fad as, agus a cuir amhladh oirne ; cha'n'eil thu dol amach le'r 'narmailte.

11 Tha thutoirt oirn 'ur cul a thionda ri ar naimhde ; ionnas gu m bheil iadsan tha toirt fuath dhuinn, a creachadh ar maoin.

12 Tha thu ceaducha dhuinn a bhi air ar 'n ithe suas mar chaoirich ; agus sgap thu finn am measg nan cinneach.

13 Tha thu reice do shluaidh airson neo ni ; agus cha' n'eil thu gabhail airgid air an son.

14 Tha thu toirt oirn a bhi air ar cronucha le'r coimhear-naich ; s a bhi na'r n'aobhar ghairde, agus n'ar cuis mhagaidh dhoibh sin tha-man cuairt duinn.

15 Tha

15 Tha thu gar deanamh nar leith fhocal a measg nan cinneach ; agus gu bheil an sluagh a crathagh an tinn rinn.

16 Tha m'amhladh am lathair gach latha ; agus dh'fholuich nairè mo ghnuis mi ;

17 Air son guth an fhir toilbheum agusbh lasbheum ; airson an namhaid agus an dioltuich.

18 Agus ged tha fo uile air teachd oirn, gidheadh cha' n'eil finn dearmadadh crta ; na gar giulan fein daoirbh an a'd 'chumhnante.

19 Cha' 'neil ar cridhe a pille air ais ; na ar ceuma a dol as do shlighe ;

20 Cha' n'eil, nuair a bhuail tha finn an aite dhragoin ; agus a dh'fholuich thu finn le sgail a bhais.

21 Ma dhearmad finn ainm ar Dia, agus ar lamh an a chu-mail suas ri Dia coimheach ; nach rannsuich Dia amach e ? oir 'f aithne dha fos dhianhaireachd a chridhe.

22 Air do sgafa fos tha finn air ar marbha re fad an latha ; agus air ar meas mar chaoirich air an orducha gu bhì cosgairt.

23 Eirich, a Thighearn, c'arson tha thu cadul ; mosgail, agus na bi air astar uain gu brath.

24 C'arson a dh'fholuicheas tu do ghnuis agus a dhearmadas tu ar truaighe 's ar trioblaid ?

25 Oir tha ar n'anam air a thoirt iosal, iodhoin chum an dufluich ; tha ar bru air leantuin ris an uir

26 Eirich, agus dean cobhair oirn ; agus suasgail oirn air sga do throcair.

Salm xlv. *Ereclavit cor meum.*

THA mo cridhe a deachda deadh chuis ; tha mi labhairt mu na nithe a rinn mi d'on righ.

2 Tha mo theanga ealanta : mar pheann deadh chleirich.

3 S tu iinnaisiche na clann daoine ; tha do bhile lan grais, cleann gan bheannuich Dia thu gu brath.

4 Criosfruch thu fein led' chladhe air do leise, O thus 's ro chumhachdaiche ; a reir t'onoir s do mhor chliu.

5 Gum bithidh deadh shoirbheas agadfa le tonair ; marcuich air t'aighaidh airson guth na firinn, a chiuinis, agus na fireantachd ; agus teagaisgidh do rann dheas duit nithe uabhafach,

6 Tha do shaide ro gheur, agus bithidh 'n sluagh air an ceannfucha dhuit ; codhoin sa mheadhou a measg naimhde an Righ.

7 Mairidh do chathair, O Dhe, gu fìorruidh ; 'flat shuaicheantais cheart flat shuaicheantais do righeachd.

8 Thug thu gràdh do 'f hireantachd, agus fuath do eaceart ; uime sin rin Dia, iodhein do Dhiafa, d'unge le ola aoibhneis ofcionn do chompanich.

9 Tha do' taodach boladh mirr, alos, agus casia ; as na luchirtibh ibhri leis an d' rinn iad thufa ait.

10 Bha nigheanna rìghre amearg do mhnaithean onarach ; air do laimh dheis sheas a bhanrigh ann an trufgan oir, air oibreacha man cuairt le dathun eag-famhla.

11 Eisd o nighean, agus thoir fanear ; crom do chluas, dichuimhnich fos do shluagh fein, agus tigh t'athair.

12 Mar sin bithidh tlàchd aig an rìgh ann a'd' sgeimh ; cir 'fe an Tighearna do Dhia e, agus dean thufa adhra dha.

13 Agus bith nigheana Thire 'n sin le tiodhlach ; mar'na daoine beartach measg an t'fluaidh ni iad an gearan a d lathair.

14 Tha nighean an rìgh uile glormhor an taobh a stigh ; tha h'aodach do or oibrichte.

15 Bheirear i dhionnsuidh 'n rìgh ann an sgeuducha a dh' obair snathaide bithidh na maighdeana 's ban chompanich dhi a cumail cuideachd rithe, agus bheirear a'd' ionnsuidhse iad.

16 Le aiteas agus aoibhneas bheirear ann iad ; agus theid iad a stidh ann an luchuirt an rìgh.

17 Ann an aite t'aithrichean bi agad clann ; d'am feud thu prionsachan a Dheanamh ann sgach tìr.

18 Cuimhnuichidh mi t'ainm o aon linn gu linne eile ; uime sin bheir an sluagh taing dhuit, faoghal gun chrìch.

Salm xli. *Deus noster refugium.*

'S E Dia ar neart agus ar dochas ; cobhair ro dheas ann an trioblaid.

2 Uime sin cha bhi eagal oirn ge d' ghluais an talamh ; agus ge d' ghiulainear na cnoic gu meadhon na fairge.

3 Ge d' bheuchd agus ge d' att a huisgeacha ; agus ge d' chrithich na beannta le an doinion.

4 Ni aibhnichean a tuille chathair Dhia ait ; ionad naomba pailuin an ti 's ro airde.

5 Tha Dia n'a meadhon, uime sin cha athraighear i ; ni Dia cobhair oirre, agus sin gu ro mhoch.

6 Tha na cinnich deanamh moran uaighnaich, agus tha na righeachda

righeachda air dusga; ach dh' fhoillsich Dia a ghuth, agus leaghaidh 'n talamh as.

7 Tha Tighearna nan sluagh maille rinne; 's e Dia Jacob ar tearmunn.

8 O thigibh an so, agus faicibh oibre an Tighearn; ciod an sgrios a thug e air an talamh.

9 Tha e toirt air a chogadh fgur ann fan t'faoghal uile; tha e briseadh a bhodha, agus a spealga na sleadha na bloide, agus a losga na 'n carbad fan teine.

10 Bi sambach ma seadh, agus aithniche gur mise Dia; bithidh mi air m' arducha a measg nan cinneach, agus bithidh mi air m' arduch' air an talamh.

11 Tha Tighearna nan sluagh maille rinne; 's e Dia Jacob ar tearmunn.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xlvii. *Omines gentes, plaudite.*

O Buailibh 'ur basuibh ri cheile, a sfluaigh gu leir; O feinnibh do 'n Tighearna le guth binn-cheol.

2 Oir tha 'n Tighearn ard, agus na chuis eagail; 'fe an Rìgh mor air an talamh uile.

3 Ceannsuichidh e 'n sluagh futhuin agus na cianich fo ar casan.

4 Roghnuichidh e mach oighreachd dhuinn; iodhoin oighreachd Jacob, da n tug e gradh.

5 Chaidh Dia fuas le fuaim shubhach; agus an Tighearna le fuaim trompaid.

6 O feinnibh moladh, feinnibh ñmoladh d'ar Dia; O feinnibh moladh, feinnibh moladh d'ar rìghne.

7 Oir fe Dia Rìgh an talmhain uile; feinnibh moladh le tuigse.

8 Tha Dia a' riaghluch os'cionn nan cinneach; tha Dia na shuidhe na ionad naomh.

9 Tha prionnsachan an t'sluaigh air dluthacha ri sluagh Dia Abraham: oir tha Dia, a tha air arducha gu harda, a dionadh an talmhain, mar gu 'm b'ann le fge,

Salm xlvi. *Magnus Dominus.*

SMOR an Tighearn, agus 's airidh e bli air a mholadh gu hard; ann an cathair ar De'ne, iodhoin air a thulaich naomha.

2 'S ionad maifeach tuluich Shion, agus zoibhneas an talmhainn gu hiomlan; air an taobh ma thuath tha cathair an Rìgh mhoir na laidhe; tha Dia deadh aithnichte ann a luchuitibh, mar thearmunn cinnteach.

3 Oir feuch, tha rìghre an talmhainn air tional agus air fìubhal feachad le cheile.

4 Ghabh iad ionadh a leithid a nithe fhaicin; ghabh iad iongantais, agus tha iad air an tilge fìos gu grad.

5 Thainig eagal agus bron orra ann sin; mar air mnaoi ri faothair chloinne.

6 Brisidh tu loingear a chluain le gaoith an ear.

7 A reir mar a chuala sinn, mar sin chunnaic sinn ann an cathair Tighearna nan sluagh, ann an cathair ar De; cumaidh 'n Tighearn suas i gu brath.

8 Tha sinne feithe ri d' chaoimhneas gradhach, O Dia; ann am meadhon do theampuil.

9 O Dhe, a reir t'ainme, mar sin tha do mhola' gu crìch an domhan; tha do lamh dheas lan fireantachd.

10 Deanadh beinn Shìoin gairdeachas, agus bitheadh nighean Juda ait; air son do bhreitheanais.

11 Siubhail tiomchioll Shìoin, agus imich mu 'n cuairt di; agus aireamh a turaite.

12 Beachduichidh gu geur air a babhuin, cuiribh suas a tigh-ean; chum gu'n innis sibh dhoibhsin a thig nar deidh.

13 Oir se 'n Dia so ar Diane gu faoghal nan faoghal; bithidh e na fhear stiuraidh dhuinn gus an tig am bas.

Salm xlv. *Audite hæc omnes.*

OEisdibh so, a shluaigh gu leir; thugadh sanear e le'r cluasa, sibhs uile tha chombnuidh san domhan.

2 Ard agus iosal, beartach agus bechd; le cheile.

3 Labhraidh mo bheul air gliocas; agus smuainichidh mo chridhe air tuigse.

4 Aomaidh mi mo chluas ris a chofamlachd; agus feuchaidh mi mo chainnt dhorch air a chlarfaich.

5 Ciod uime bhitheadh eagal orm ann an la na haingeachd ; agus an 'nuair a dhiathas aingeachd mo shailte mu 'n cuairt domh.

6 Tha cuid aig earbs as am maoin ; agus a deanamh uailf afa fein ann an lionmhaireachd am beartais.

7 Ach cha 'n fheud duine a bhrathair fhuafgla ; na reiteadh a dheanamh ri Dia as a leith.

8 Oir chost e tuille a dh' fhuafgladh an anma ; ionnas g m feum e sin a leaga dheth gu fiorruidh.

9 Seadh, ged fhaith e beatha fhada ; agus ge nach fhaic e an uaigh.

10 Oir tha e faicin gu bheil daoine glise a f haghail fa bais mar an ceudna, agus a dol a dhith le cheile ; cho mhath ris an ain-eolach agus ris an amaideach, agus a fagail am beartais do chach.

11 Agus gidheadh tha iad am barrail gu mair an tigheanfa gu brath ; agus gum buanuich an aiteacha comhnuidh o linn gu linn, agus tha iad aig ainmeacha an tire an deidh n'ainme fein.

12 Gidheadh, cha 'n fhuirich duine an onair ; do bhrigh gum feudar a shamhlucha ris na hainmhidhean a theid gu dith ; se fo nan flighe.

13 Se fo an amaideachd fa ; agus molaidh an fliochd am briathra.

14 Tha iad a laidhe an ifrinn mar chaoirich, tha am bas a cnamh orra, agus bithidh uachdranachd aig an fhirean thairis orra ann fa mhaduinn ; caithidh am maife san uaigh o'n ionada comhnuidh.

15 Ach fhaor Dia m' anam o ionad ifrinn ; oir gabhaidh e fein mi.

16 Na bi thusa fo eagal ged' nithear neach beartach ; na ge d' theid gloir a thighe am mead.

17 Oir cha ghiulain e bheag air falbh leis, 'nuair a gheibh e bas ; ni mo a leanas a ghreadhnachas e.

18 Oir am feadh a bha e beo, mheas e e fein na dhuine fona ; agus am feadh a ni thu gu maith dhuit fein labhraidh daoine gu maith umad.

19 Leanadh e linne aithriche ; 's cha 'n fhaic e m' feast folus.

20 Duine ann an onair ach gun tuigse ; tha air a chois-meas ris na hainmhidhean a theid gu dith.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha x.

Salm I. *Deus deorum.*

L Abhair an Tighearn, iodhoin an Dia 's ro airde; agus ghairm e 'n domhan, O eiridh na greine, gu a dol fudha.

2 Dh' fhoillsicheadh Dia a Sion; ann an sgeimh iomlan.

3 Thig ar Dia, agus cha bhi e na thofd; theid teine loifgeach roimhe, agus duifgear fuas doinion gharbh m' an cuairt d'a.

4 Gairmidh e na neamha o'n airde; agus an talamh, chum breith a thoirt air a shluagh.

5 Tionailidh mo naoimh am ionnfuidh; a mhuintir ùd a rinn cumhnanta rium le hiobairt.

6 Agus cuiridh na neamha an ceill f hireantachd; oir fe Dia fein am breith.

7 Eisdibh, O mo shluagh, agus labhraidh mi; bheir mi fein dearbha a taghaidh, O Israel; oir 's mise Dia, iodhoin do Dhiafa.

8 Cha chruinich mi thu air son tiobairte, na airson do thabhartais loifgte; chean nach robh iad a ghna am fhiadhnais.

9 Cha gabh mi tarbh as do thigh; na boc gaibhne as do chro.

10 Oir 's leamfa uile bheathaiche na fridhe; agus mar sin 's leam an spreidh air mhile cnoc.

11 'S aithne dhomhsa gach eunlaith air na beannta; agus tha na beathaiche fiadhaich ann am shealla.

12 Ma bhithas ocras orm, cha 'n innis mi dhuitse e; oir 's leams an domhan gu leir, agus na huile ni th'ann.

13 'M bheil thus am barail gu 'n ith mise feoil tharbh; agus gu 'n el mi fuil ghabhar?

14 Taig do 'n Tighearn breithbuidheachas; agus ioc do mhoidean do 'n ti's airde.

15 Agus gair ormfa an am trioblaid; mar sin cluinidh mi thu, agus bheir thu moladh dhomh.

16 Ach ris an ain-diaghaidh thuirt Dia ; c'arson tha thu fear-monacha mo laghfa agus a gabhail mo chumhnanta a'd' bheul.

17 'Nuair tha fuath agad a bhith air t'ath-leafuchadh ; agus a thilg thu mo bhriathra air do chulthaobh ?

18 'Nuair chunuaic thu gadaiche, dhaontaich thu leis ; agus bha thu t' fhear copairt le luchd an adhaltranais.

19 Cheadaich thu do'd bheul aingeachd a labhairt ; agus led' theangaidh chuir thu mach ceilg.

20 Shuidh thu agus labhair thu 'naghaidh do bhrathar ; feadh, agus thug thu tiobheum do mhac do mhathar.

21 Rinn thu na nithe sin, agus bha mis an tofd, agus smuainich thu gu haingidh, gum bheil mise dìreach mar thu fein ; ach cronuichidh mise thu, agus cuiridh mi a'd lathair na nithe a rinn thu.

22 O thugadh so fanear, sibhse tha dearmad Dbia ; 'n teagal gu 'n spion mis air falbh sibh, 'nacu bi a haon ann a ni fuasgl' oirbh.

23 Co air a bith a bheir buidheachas agus moladh dhomhsa, tha e cuir onair orm ; agus dhafan a dh'orduicheas a beatha air choir, feuchaidh mise slainte Dhe.

Salm li. *Miserere mei Deus.*

DEan trocair orm, O Dhe, a reir do mhor mhaitheis ; a reir lionmhaireachd do throcaire, duth as mo lochda.

2 Ionlaid mi gu glan o m'aingeachd ; agus glan mi o' m pheaca.

3 Oir tha mi 'g a'ideacha mo choireana agus tha mo pheaca a ghna am fhia'nais.

4 A' taghaidhse amhain pheacaich mi, agus rinn mi 'n tolc so ann a'd' shealla ; chum gu 'm bithe tu air t'fhireanacha ann a'd' bhriathra, agus glan 'nuair bheirte breith ort.

5 Feuch, bha mi air mo chumadh an aingeachd ; agus ann am peaca thorruiche mo mhathair orm.

6 Ach feuch, iarruidh tu friann an leith a stigh ; agus bheir thu orm gu 'n tuig mi gliocas gu huaigheach.

7 Glanaidh tu mi le hisop, agus bithidh mi glan ; ni thu m'ionlad, agus bithidh mi ni fgile na sneachda.

8 Bheir thu orm gu 'n cluinn mi mu aoibhneas agus aiteas ; chum gu 'n dean na cuamhan a bhris thu gairdeachas.

9 Tionda do ghnuis o m' pheacaibh ; agus cuir as m'eacoire gu leir.

10 Dean dhomh cridhe glan, O Dhia agus ath nuadhaich spiorad ceart an taobh a stigh dhìom.

11 Na tilg o' d' lathair mi; agus na toir do spiorad naomha uam.

12 O thoir dhomh solas do chobhair aris; agus daingnich mi le d' spiorad saor.

13 'N sin teagaisgidh mi do shlighe do'n aingidh; agus iompaichear peacaire a d' ionnsaidh.

14 Saor mi o chionta fala, O Dhia, thusa is Dia mo shlainte agus feinnidh mo theanga air t'fhireantachd.

15 Fosgluidh tu mo bhile, O Thighearn, agus foillsichidh mo bheul do mholadh.

16 Oir cha' n' eil thu 'giarruidh iobairt, no bheirinn duit i; ach cha'n eil thu gabhail tlachd ann an Ofraile loisgte.

17 Se 'n spiorad tuirseach iobairt Dhia; cuidhe brist agus bruite, cha dean thusa tair air O Dhia.

18 O bi fabhorach agus grafmhor do Shion; tog suas ballachan Hierufaleim.

19 'N sin bithidh tu toilichte le iobairt fhireantachd, le ofraile agus tabhartais loisgte; 'n sin tairgidh iad tairbh ogadh air t'altair.

Salm lii. *Quid gloriaris?*

THusa ain-tighearn, c'arson tha thu ri uail a' fad fein; gu 'm bheil thu a' d' urrain olc a dheanamh,

2 'Naair tha maitheas Dhe; buanacha fathast gach latha?

3 Tha do theanga a breunnacha aingeachd; agus le breugan ni thu gearradh mar le healtuin gheur.

4 Ghradhuich thu eas-ionracas ni smo na maitheas; agus a labhairt bhreug ni smo na 'n fhireantachd.

5 B'ionmhuin leat gach flocal a labhairt a dheanadh cron O thusa theanga bhreugach.

6 Uime sin ni Dia do sgrìos am feast; glacaidh e thu, agus spionaidh e thu as t'aite comhnuidh, agus bheir e do fhreamh a tir nam beo.

7 Chi am firean so fos, agus bithidh eagal air; agus ni e gaire fochaid ris.

8 Feuch, so an duine nach do ghabh Dia mar a neart; ach a dhearb a lionmhoireachd a bheartais, agus a neartaich e fein ann a aingeachd.

9 Air mo shonfa, tha mi mar chrann ola uaine ann an tigh Dhe :.

Dhe : tha mo dhochas ann an caomh throcair Dhe a chaoidh nan cian.

10 Bheir mi buidheachas duit an combnuidh airson an ni a rinn thu ; agus cuiridh mi mo dhochas ann a'd' ainm, oir 's ro thaitneach le'd' naoimh e.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm liii. *Dixit insipiens.*

THUIRT an tamadan na chridhe : cha' n'eil Dia ann.

2 Tha iad truailidh, agus air fas uabhara nan aingeachd : cha' n'eil a haon tha deanamh maith.

3 Sheall Dia 'nua s oneamha air cìloinn nan daoine ; dl' fhaicìn an robh neach ann a thuige, agus a dhiarradh an deidh Dhe.

4 Ach tha iad uile air dol a thaobh, tha iad gu leir air fas truailidh ; cha' n'eil fos neach ri maith, cha' n'eil a haon.

5 Nach 'eil iad gun cheil, tha deanamh aingeachd ; 'g ithe suas mo shluaigh mar aran ? cha do ghair iad air Dia.

6 Bha eagal orra san aite ann's nach robh eagal ; oir bhris Dia cnamhan an neach a chuir feisde riut ; chuir thu iad gu hamhla, cheann' gu 'n drinn Dia tair orra.

7 O, nach robh slainte air a thoirt do Israeil a Sion ; O nach fuasgladh an Tighearna a shluadh a braideanas !

8 'N sin dheana Jacob gairdeachas ; agus blitheadh Israeil fìor ait.

Salm liv. *Deus, in nomine.*

SAbhail mi, o Dhe, air fga tainme ; agus diodhail mi ann a'd neart.

2 Cluinn m'urnuidh, O Dhe ; agus eifid ri briathra mo bheoil.

3 Oir tha coigrich air eiridh an aghaidh ; agus tha ain-tighearnan, aig nach 'eil Diaroimh an fuile ag iarraidh an deidh m'anma.

4 Feuch, se Dia m'fhear cuidich ; tha 'n Tighearna maile riufan tha cumail suas m'anma.

5 Iocaidh e ole do m' naimhde ; sgrios thusa iad a'd' fhirion.

6 Tabhartas cridhe saor bheir mi dhuit ; agus molaidh mi t'ainm, O Thighearna. cheann gu bheil e cho tholafach.

7 Oir

7 Oir fhaor e mi as mo thrioblaide gu leir ; chunnaic mo shuil a miann air mo naimhde.

Salm lv. *Exaudi, Deus.*

O Dhe, eisd m'urnuidh, agus na foluich thu fein o m'iarrtas.
2 Thoir aire dhomh, agus cluinn mi ; cia mar tha mi ri bron ann am urnuidh, agus air mo chradh.

3 Tha ann amhad ag eidheach mar sin, agus an tain-diaghaidh teachd air aghaidh cho grad ; tha iad suidhichte cho mhierunach am aghaidh, 's gu bheil rompa caileigin a dh' olc a dheanamh orm.

4 Tha mo chridhe mi shuaimhneach 'n taobh flioh dhìom ; agus thuit eagal a bhais orm.

5 Tha ogluichd agus ballchri' air teachd orm ; agus rinn uamhun gharbh mo shlugadh suas.

6 Agus thuirt mi, O nach raibh agam fgiathan mar cholman ; oir an sin theichin air falbh, agus bhithin aig fois.

7 Feuch, 'n sin rachainn fad as ; agus dh'fhanain san fhach.

8 Dheanainn difir gu teiche ; airson na gaoithe agus an doineann ghailleiche.

9 Sgrìos an teangana, O Thighearna, agus sgoill o cheile iad ; oir bheachduich mi eas-ionracas, agus ftri sa chathair.

10 Tha iad dol m'un cuairt do bhallaichan a latha sa dhoiche ; tha olc-fos agus bron ann a mheadhon.

11 Tha aingeachd a steach ann ; cha' n'eil ceilg agus feall a dol as a fhraidean.

12 Oir cha namhaid fhollaisfeach a thug an eas-onair fo dhomh ; oir na m b'e ghiulainin e.

13 Ni mo a b'e m'eas-caraid a rinn e fein a mhoracha am aghaidh ; oir nam be theagamh gum foluichin mi fein uaithe.

14 Ach be thusa dìreach, mo chompanach ; m'fhear-treithe, agus mo charaid dilis fein,

15 Ghabh sin comhairle thaitneach le cheile ; agus ghluais sinn an tigh Dhe mar chairdean.

16 Thigeadh am bas gu hoban orra, agus rachadh iad gu healamh fios a dh'ifrinn, oir tha aingeachd na 'n aite comhnuidh agus nam measg.

17 Air mo fhonfa gairidh mi air Dia ; agus teafairg 'n Tighearna mi.

18 Ni mi urnuidh mu fheasgar, sa mhaidin, agus mu mheadhon

mheadhon latha, agus sin gu bunailteach; agus cluinnidh e mo ghuth.

19 'S eisin a fhaor m'anam an sith o'n chomhrag a bha am aghaidh; oir bha moran lean.

20 Seadh, iodhoin Dia, tha buan gu siorruidh, cluinnidh e mi, agus bheir e fios iad: oir cha phill iad, agus cha bhi eagal De orra.

21 Leag e lamhan air a mhead fa tha 'n sith ris; agus bhris e a chumhnanta.

22 Bha briathra a bheoil ni 's buige nan tim, 's cogadh na chridhe; bha bhriathra ni bu tiathaidh na ola, agus gidheadh, b' fhior chladhean iad.

23 O tilg t'callach air an Tighearn, agus ni e t'altrum; agus cha 'n fhuiling e do'n fhirean tuiteam am feast.

24 Agus air an sonfa; bheir thusa, O Dhia, fios iad gu slochd na sgriosa.

25 Cha bhi na daoine iot-fhuileach agus cealgach beo leth an laithibh; gidheadh, bithidh m'earbsa anad, O Thighearn.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xi.

Salm lvi *Miserere mei, Deus.*

BI trocaireach dhomh, O Dhe, oir tha duine dol m'un cuairt gu'm fhlugadh; tha e cogadh gach latha, agus a cuir trioblaid orm.

2 Tha mo naimhde gach latha feolta gu'm fhlugadh suas; oir tha iad lionmhar ata ri cogadh am aghaidh, O thus a thi 's ro airde.

3 Gidheadh, ged' tha eagal orm air uairibh; fathast tha m'earbsa anad.

4 Molaidh mi Dia, airson fhocail; Dhearb mi an Dia, agus cha bith eagal orm ciod is urrain feoil a dheanamh dhomh.

5 Tha iad a gabhail m' fhocail am mearachd; cha dielbh iad ni air bith ach cron a dheanamh dhomh.

6 Tha iad uile a cumail cuideachd, agus gan cumail fein gu

dlu ; agus a comhruchadh mo cheimeana, 'nuair tha iad re feall fheithe airson m'anama.

7 'N d' teid iad as airson an aingeachd ; tilgidh tufa fios iad O Dhe, ann a'd' dhiumadh.

8 Tha thu 'g aireamh mo sheachrana, cuir mo dheoir ann a'd' leabhar ?

9 C'uin air bith a ghaireas mi ort, 'n sin bithidh mo naimhde air an cuir gu teiche ; fo is aithne dhomh ; oir tha Dia air mo thaobh.

10 Ann am focal De ni mi gairdeachas ; agus ann am focal an Tighearne gabhuidh mi co fhurtachd'

11 Seadh, chuir mi m'earbs ann an Dia ; cha bhi eagal orm ciod is urrain duine dheanamh orm.

12 Dhuitse, O Dhia, iocaidh mi mo mhoidean ; dhuitse bheir mi buidheachas.

13 Oir shaor thu m'anam o' n bhas ; agus mo chafan o thuit-eam ; chum gu 'n gluais mi am fia'nais De ann an folus nam beo.

Salm lvii. *Miserere mei. Deus.*

BI trocaireach dhomh, O Dhia, bi trocaireach dhomh, oir tha m'anam a 'g carbfa annad ; agus fo sgaile do sgiatha bithidh mo thearmunn gus am bi an ain-tighearnas fo thairis.

2 Gairidh mi ris an Dia 's ro airde ; iodhoin ris an Dia a choi' lionas a chuis ata agam an laimh.

3 Cuiridh e o neamha ; agus tearnuidh e mi o achdmhasan an f hir leis am b'aill m' ithe suas.

4 Cuiridh Dia mach a throcair agus f hirinn ; tha m'anam am measg leomhan.

5 Agus tha mi am laidhe iodhoin a'measg clann daoine, tha air an cuir nan teine ; aig am bheil am siacla na 'n sleaghan 's na 'n sai'dean, agus an teanga na chlaidhe geur.

6 Cuir suas thu fein, O Dhe, of cionn na neamha ; agus do ghloir of cionn an talmhain uile.

7 Leag iad lion airson mo chas ; agus fhaltair iad fios m'anam ; chladhaich iad slochd romham, agus tha iad fein air tuit-eam an mheadhon.

8 Tha mo chridhe fuichte, O Dhe, tha mo chridhe fuichte ; feinnidh mi, agus bheir mi moladh.

9 Mosgail mo ghloir, mosgail a chruit agus a chlarfach ; mosglaidh mi fein gu fìor mhoch.

10 Bheir mi buidheachas duit, O Thighearn, a measg an t'fluaigh; agus feinnidh mi duit am measg nan cinneach.

11 Oir tha mead do throcair a ruidheachd na neamha; agus t' f hirinn chum na neul.

12 Cuir suas thu fein, O Dhia, of cionn na neamha, agus do ghloir of cion ann talmhain uile.

Salm lviii. *Si vere utique.*

AM bheil 'ur nintinne fuichte air fireantachd, O sibhs a chothionail; agus am bheil sibh toirt breith air an ni tha ceart, O sibhs a chloinn nan daoine?

2 Seadh, tha sibh a dealbh olc ann 'ur cridheachan air an talamh; agus tha 'ur lamhan ag oibreacha aingeachd.

3 Tha na hain-diaghaidh dzoirbh iodhoin o bhroinn am mathair; cho luath 'fa tha iad air am breith, theid iad air anradh, agus a labhairt bhreug.

4 Tha iad cho nimheil ri nimh nathrach, iodhoin mar an nathair nimh bhodhar tha druide a cluas;

5 Tha diulta eisteachd ri guth nan druithe; ge'ta e ri druitheachd gu ro ghlic.

6 Bris am fiacra, O Dhe, ann am beul, buail cialaibh nan leomhan, O Thighearna; leaghaidh iad air falbh mar uisge tha ruith gu seamh, agus an uair a thilgeas iad an faighde, bitheadh iad air am spionadh amach.

7 Caitheadh iad as mar sheilcheig, agus bitheadh iad mar thoradh an-abuich mnatha; agus na faice iad a ghrian.

8 Mu'm bi 'ur pota air an deanamh teith le droinnibh; mar sin deanadh corruich a chradh, direach mar ni tha amh,

9 Ni m'firean gairdeachas' nuair a chi e n dioghaltas; ionnlaididh e a chaf-cheuma ann am fuil an ain-diaghaidh.

10 Ionas gu'n abair duine, gu diemhin tha duais do'n fhirean; gun teagamh tha Dia ann a bheir breith air an talamh.

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm lix. *Exipe me de inimicis*

FUASGA L mi o' m naimhde, O Dhe; dion mi uatha fan; tha 'g eiridh suas am aghaidh.

2 O faor mi o luchd deanamh na haingeachd ; agus faor mi o na daoine iot-f huileach.

3 Oir feuch, tha iad a feall f'heithe airson m'anama ; tha na daoine treine air cruinneachadh a'm' aghaidh gun cron na caoire air bith ann'amfa, O Thighearn.

4 Tha iad a ruidh agus ga' nullucha fein gun mo chaoire ; cirich thusa uime sin gu'm chuideacha, agus thoir fanear.

5 Seas suas, O Thighearna Dhia nan sluagh, thusa Dhe Israeil, a dh' fhiosrucha nan cinneach gu leir ; agus na bi trocairich dhoibhsan ata ciöntach o aingeachd mhioruinach.

6 Thaiad a dol air'n ais agus air'n aghaidh san fheasgar ; tha iad ri tathunn mar mhada, agus a ruidh m'un cuairt feadh a bhaile.

7 Feuch, tha iad a labhairt le 'm beul, agus tha claidhean nam bilidh ; oir co chluineas ?

8 Ach bithidh iad mar cuis fhocaid agadfa O Thighearn, agus ni thu gaire fanaid ris na cinnich gu leir.

9 San a' d' chomaine tha mi airson mo neart ; oir s'tu Dhe mo thearmunn.

10 Tha Dia a nochda dhomfa a mhaitheas gu pailt ; agus leigidh Dia dhomh mo mhiann f'haicin air mo naimhde.

11 Na marbh iad 'n teagal gu 'n nìchuimhnich mo phobul i ; ach sgaoil am fad iad am measg an t'sluaigh, agus cuir fios iad, O Thighearna 'ar didean.

12 Airson peata am beoil, agus airson briathra am bìibh, bithidh iad air an glacadh nan ardan ; agus c'ar son, tha an fearmonacha air mallucha agus breugan.

13 Cairb iad ann a'd' chorrùich, caith iad, chum gu 'n teid iad gu dìth ; agus gum bi fios aca gur e Dia tha riaghla an Iacob, agus gu crìochaibh an domhain.

14 Agus pillidh iad mu fheasgar ; a donnailich mar mhada, agus theid iad m'un cuairt do'n bhaile.

15 Ruithidh iad an fo sa 'n fìu air son bithe ; agus bithidh iad ri talach nar faith iad an fath.

16 Air mo shonfa, feinnidh mi air do chumhachd, agus molaidh mi do throcair gu tra fa mhadaid ; oir s'tu bu tearmann agus didean domh ann an latha mo thrioblaid.

17 Dhuitse, O mo neart, ni mi ceol ; oir s'tusa, O Dhe, mo thearmunn, agus mo Dhia trocaireach.

Salm lx. *Deus, repulisti nos.*

ODHE, thilg thu sinne mach, agus sgap thu sinn am fad; bha thu fos diumach, O pill rinne aris.

2 Chuir thu 'n tir air udall, agus sgaoil thu i; leighis a creuchda, oir tha i a critheacha.

3 Nochduidh thu nithe cudthromach do d pobul; thug thu dhuinn deoch do dh' fhion marbhtach.

4 Thug thu comhradh air son a mheud 's air am bheil t' eagal: chum gu 'n dean iad buaidh chaiream air son na firinn.

5 Uime sin bha do mhuintir ionmhuin air an faoradh; cuidich mi le d' laimh dheis, agus cluinn mi.

6 Labhair Dia na naomhachd, ni mi gairdeachas agus roinnidh mi Sichein; agus toimhsidh mi mach gleana fucot.

7 'S leam Gilead, agus 's leam Manaseh; se Ephraim fos neart mo chinn, 'se Judah 'm fhear tabhairt lagha.

8 'Se Moab mo phoit ionnlaid, thairis air Edom tilgidh mi mach mo brog; Philistia, bi thusa ait asamfa.

9 Co a threoricheas mi do 'n chaithair laidir; co bheir mi dhionnsuidh Edoim?

10 Nach do thilg thu amach sinn, O Dhe; nach teid thu O Dhe, amach le ar 'n armailte?

11 O bi thus a'd' chobhair dhuinn ann an trioblaid; oir 's diamhain còbhair duine.

12 Tre Dhia ni sinne guiomhara mor; oir 's eisin shaltras fios ar naimhde.

Salm lxi. *Exaudi, Deus.*

CLUINN m' eidheach, O Dhe; thoir éisteachd do m' urnuigh.

2 O chriocha an talmhain gairidh mi ort; 'nuair tha mo chridhe ann an tuirte.

3 O cuir saas mi air a charaig is airde na mi fein; oir stu bu dochas agus turaid laidir domh an aghaidh an namhaid.

4 Gabhaidh mi comhnuidh ann a'd' phaillain am feast; agus bitidh m' earbsa fo dhubhar do sgiatha.

5 Oir chual thus, O Thighearn, m' iarrtais; agus thug thu oighreachd dhoibh sud air am bheil eagal t'ainme.

6 Deonuichidh

6 Deonuichidh tu do'n Rìgh beatha fhada; gu mair a bhliadhna air feadh gach uile linne.

7 Gabhuidh e comhnuidh 'm fianis De gu brath; O umhluich do throcair agus t' fhireantachd ghradhach, chum gu 'n tearuin iad e.

8 Mar sin bheir mi moladh do tainm a ghna; chum gu 'n coilion mi mo mhoidean gach latha.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xii.

Salm lxii. *Nonne Dea?*

THA m' anam gu fireanach a feithe a ghna air Dia; oir fan uaithe tha mo shlaint a teachd.

2 S'e gu deimhin mo neart agus mo shlainte; se mo dhidain, ionnas nach tuit mi gu mor.

3 Cia fad dhealbhas sibh olc an aghaidh na huile duine; bithidh sibh air 'ur marbhadh na huile h a on agaibh, feadh mar bhalla air chrith bithidh sibh, agus mar fhal bhrifte.

4 Cha deilbh iad nith air bith, ach amhain cia mar tilg iad fios an neach a dharduicheas Dia; tha 'n tlachd ann am breugan, tha iad a toirt briathra matha le 'm beul, ach mallucha le 'n cridhe.

5 Gidheadh, m' anam, feith thus a ghna ri Dia; oir tha mo dhochas ann.

6 S'e gu fireanach mo neart agus mo shlainte; s'e mo dhidean ionnas nach tuit mi.

7 'Sann an Dia tha mo shlaint agus mo ghloir; caraig mo spionnadh, agus ann an Dia tha m' earbfa.

8 O cuiridh 'ur 'n earbs ann a ghna, sibhse shluagh; doirtibh mach 'ur cridheacha na lathar, oir se Dia ar dochas.

9 Air son cloinn daoine, cha 'n 'eil iad ach na diamhanas; tha cloinn nan daoine mealtach air a mheidh tomhais, tha iad gu hiomlan ni s ea-truime na diamhanas fein.

10 O na hearbuidh an cacoir agus an reubain, na tugaibh sibh fein gu diamhanas, ma dh'f hafas beartas, na fuichidh 'ur cridhe orra.

11 Labhair Dia aon uair, agus da uair chuala mi sin : gum buin cumhachd do'n Tighearn.

12 Agus gu m' bheil thufa, a Thighearna, trocaireach ; oir bheir thu duais do gach duine a reir a ghuimh.

Salm lxiii. *Deus, Deus meus.*

O Dhia, s'tu mo Dhia ; iarraidh mi thu gu moch.

2 Tha iota air m' anam air do shon, tha 'm f heoil fos a' gabhail fadail afad ; ann tir thirim fhas far nach 'eil uifge sam bith.

3 Mar fo sheall mi air do shon ann an naomhachd ; chum gum faicinn do chumhachd agus do ghloir.

4 Oir 's fearr do chaoimhneas gradhach na beatha fein ; bheir mo bhile moladh dhuit.

5 Cho f had sa 's beo mi arduighe mi thu air an doidh fo ; agus togaidh mi suas mo lamhan ann a'd' ainm.

6 Bithidh m' anam air a shafacha mar gum b' ann le smior agus le fail ; 'n uair a mholas mo bheul thu le bilibh aoibhneach.

7 Nach do chuimhnich mi ort ann am leaba ; agus nach do smuainich mi ort am dhuifg ?

8 Cheann gu 'n robh thu t' f hear cuidich dhomh ; uime sin nì mi gairdeachas fo fgaile do fgiathan.

9 Tha m' anam an crocha ort ; chum do laimh dheas suas mi.

10 Iadfan fos tha 'g iarraidh dochun m' anama ; theird iad fo 'n talamh.

11 Tuiteadh iad air faobhar a chlaidhe ; chum gu m bi iad nan cuibhrionn do na sionnucha.

12 Ach nì 'n rìgh gairdeachas ann Dia ; bithidh iadfan fos a mhionnucheas leifin, air a moladh ; oir bithidh beul na muin tir a labhras breugan air an druide.

Salm lxiv. *Exaudi, Deus.*

CLuinn mo ghuth, O Dhe, ann an urnuidh ; tearuin m' anam o eagal an namhaid.

2 Foluich mi o co-thional uabharaich ; agus o ionnsuidh mhillteach nan aingidh.

3 A gheuruich an teanga mar chlaidh ; agus a thilg amach an fàide, iodhoin briathra fearbh.

4 Chum gu 'n tilg iad an uaigneas air an neach tha cothru-mach ; buailidh iad e gu grad, agus cha bhi eagal orra.

5 Tha iad a gabhail misnich san oic ; agus a cainnt na meafg fein, cia mar leagas iad lion, agus ag radh, nach fhaic duine air bith iad.

6 Tha iad a breunnach aingeachd, agus ga chleachda ; an ni sin f holuiche iad eatorra fein, na huile dhuine an doimhne a chridh.

7 Ach tilgidh Dia gu grad orra le faithead luath ; gu 'm bi iad air an lota.

8 Scadh, bheir an teanga fein orra tuiteam ; ionnas gu 'n dean gach neach a chi iad, gaire fanaid riu.

9 Agus their na huile dhuine a chi iad, fo a rinn Dia ; oir taigidh iad gur i fo t' obairfe.

10 Ni m firean gairdeachas san Tighearna, agus cuiridh e earbfa-ann ; agus bidhidh iadfa uile ait, aig am bheil cridhe fìor.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxx. *Te decet hymnus.*

THA thusa, O Dhe, air do mholadh an Sion ; agus dhuitfa bithidh a mhoid air a coiliana ann an Hierusalem.

2 Thusa a chluinneas an urnaidh, a' d' ionnfuidh thig gach uile f heoil.

3 Tha mo mhi-gniomhara air faghail buaidh am aghaidh ; O bi thusa trocaireach da 'r peacana.

4 'Sbeannuicht' an duine a thaghar leatfa, agus a ghabhas tu a t ionnfuidh ; gabhaidh e comhnuidh a'd' chuir, agus bithidh e fasaichte le solaisibh do thighe, iodhoin do theampuil naomha.

5 Foillsichidh tu dhuinn nithe iongantach ann a'd' fhireantachd, O Dhea ar flainte ; 's tu dochas uile chrioche an talmhain, agus na muintir tha tomhnuidh 'sa chuan mhor.

6 N' ti a dhaingneas na beannta le a neart ; agus tha air a chriosra tionchioll le cumhachd.

7 A chuireas na tholl Onfha a chuain ; agus farum a thonn, agus boille an 't fluaigh.

8 Bithidh iadfa fos tha comhnuidh 'an iomalaibh an talmhain, fo eagal le d' eomhara ; 's tu tha toirt air dol amach na maidne agus an f heasgair do mholadh.

9 Tha thu fìofreacha an talmhain, agus ga bheannucha ; tha thu ga dheanamh ro phailt.

10 Tha abhuinn De lan uisge ; tha thu 'g uimhlucha an ar-bhair, oir mar sin tha thu deafucha air son an talmhain.

11 Tha thu 'g uisgeacha a heamairin, tha thu cuir frasachd ann a glinn bheaga ; tha thu ga taifeacha le braona an uisge, agus a beannucha a toraidh.

12 Tha thu cruna na bliadhna le d' mhaitheas ; agus tha do neoil a file reamhrachd.

13 Silidh iad air ionada comhnuidh 'n fhafaich ; agus ni na cnoic bheaga gairdeachas air gach taobh.

14 Bithidh na mainnre lan chaorach ; feasaidd na glinn fos cho tiudh le harbhar, 's gu 'n dean iad gaire agus ceol.

Salm lxxvi. *Jubilate Deo.*

O Bithidh aoibhneach ann an Dia a dhuchana uile ; feinnibh moladh do onair ainm sin, thugaibh air a mhola a bhì glormhor.

2 Abraidh ri Dia, O cia iongantach thu ann a'd' oibre ; tre mhead do chumhachd gheibhear do naimhde na 'm breugaire dhuit.

3 Oir ni 'n faoghal gu leir aodhradh dhuit ; ni e ceol duit, agus molaidh e tainm.

4 O thigibh 'n so agus faicibh oibre Dhe ; cia iongantach a tha e na dheanadas do chlann nan daoine !

5 Thionda e 'n cuan gu talamh tirim ; gus an deach iad tre 'n uisge air an cois, 'n sin rinn sinne gairdeachas uime siu.

6 Tha e riaghlacha' le chumhachd gu fìorruidh. tha shuilean a faicin an t-sluaigh ; agus cha 'nurra a mhead s nach creid, iad fein arducha.

7 O molaibh ar Dia, sibhs a shluagh ; agus thugaibh air guth a mholadh a bhì glormhor.

8 'N ti tha cumail ar n'anma ann am beatha ; f nach 'cil a ceaducha' do'r casan sleamhuu ha.

9 Oir dhearbh thusa sinn, O Dhe, ; dhearbh thu fos sinn, mar dhearbhar airgid.

10 Thug thu sinne fan ribe ; agus leag thu trioblaid air ar leasraidh.

11 Cheaduich thu do dhaoine marcach thair ar cinn ; chaidh sinn tre theinne agus uisge, agus thug thu mach sinn gu àite faibhir.

12 Theid mi dh' ionnsuidh do thighe le tabhartais loifgt ; agus iocaidh mi dhuit mo mhoidean, a gheall mi le 'm bhile, f a labhair mi le 'm bheul, nuair bha mi 'n trioblaid.

13 Tairgidh mi dhuit iobairt loifgte reamhar, le tuis reitheachan ; tairgidh mi tairbh agus gabhair.

14 O thigibh ann so, agus eisdibh, sibhse uile air am bheil eagal De ; agus innfidh mi dhuibh ciod a rinn e air fon m' a-nam.

15 Ghair mi air le'm bheul ; agus thug mi moladh dha le m theangaidh.

16 Ma dhaomas mi gu haingeachd le m' chridhe ; cha cluinn an Tighearna mi.

17 Ach chuala Dia mi ; agus thug e fanear guth m' urnuidh.

18 Moladh do Dhia, nach do thilg amach m'urnuidh ; f nach do thonda throcair uam.

Salm lxvii. *Deus misereatur.*

GU rabh Dhia bi trocaireach dhuinn, agus gu'n beannuich e sinn ; agus gu'n taisbeineadh e dhuinn solus e ghnuife ; agus gu'n deanadh e trocair oirn.

2 Chum gu 'm bi do fhlighe aithnichte air an thalamh ; do shlainte sholafach a measg nan uile chinneach.

3 Moladh an pobul thu, O Dhe ; feadh, moladh an pobul uile thu.

4 O deana na cinnich gairdeachas agus bithidh iad ait ; oir bheir thu breith air an tfluagh gu ceart, agus riaghlaidh tu na cinnich air thalamh.

5 Moladh an pobul thu, O Dhe ; moladh an pobul uile thu.

6 'N sin bheir an talamh mach a toradh ; agus bheir Dia, iodhoin ar Diane dhuinn a bheannucha.

7 Beannuchidh Dia sinn ; agus bithidh eagul fan air crioch-aibh an t faoghail uile.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xiii.

Salm lxviii. *Exurgat Deus.*

E Ireadh Dia, agus bithe a naimhde air an sgapa ; teiche iadfan fos roimh, a tha toirt fuath dha.

2 Mar a fgaoileas an ceo, mar sin ni thu 'n iomain air falbh ; agus mar a leghas ceir ris an teine, mar sin theid an taindiaghaidh gu di am fianais Dhia.

3 Ach bith am firean ait, agus deana e gairdeachas an lathair Dhia ; bithe iad fos fubhach agus aoibhneach.

4 O sinnibh do Dhia, agus sinnibh mola d'a ainm ; arduichidh eifin tha marcach air na flaitheas, mar gum b'ann air each ; molaidh e na ainm IAH, agus deanadh gairdeachas na lathair.

5 'S athair e do 'n dileachdan, agus tha e diona' cuis na bantraig ; iodhoin Dia na ionad comhnuidh naomha

6 'Se an Dia bheir air daoine bhi dh'aon intinn ann an tigh, agus a bheir na prifanaich a fas ; ach a leagas leis a mhuintir luainach fuirich ann an gainne.

7 O Dhe, 'nuair chaidh thu mach roimh an tfluadh ; nuair chaidh thu tre an fhafaich.

8 Chrithich an talamb, agus thuit na neamha aig fa'nais Dhia ; iodhoin mar ghluais Sinai ag fiadhnais De, 'n ti 's e Dia Israeil.

9 Chuir thufa, O Dhe, uisge grafmhor air t'oighreachd fein ; agus dha thruich thu i 'nuair a bha i fgiath.

10 Gabhaidh do cho thional comhnuidh innte ; oir dh' umhluich thufa a'd' mhaitheas, O Dhe air son nam bochd.

11 Thug an Tighearn am focal ; 's bu mhor cuideachd nan fearmainiche.

12 Theich righre le 'n armailte, agus mhille iad ; agus roinn muintir an teaghluch a chreach.

13 Ge d' laidh sibh a meafg na m pota, gidheadh bithidh sibh mar fgiathan a chalmain ; tha air fgeudaichadh le fgiathan airgid, agus a hitean mar or.

14 'Nuair a sgap an tuile chumbachdach righre air an fga ; n sin bha iad cho geal ri sneachd air falmon.

15 Mar thulaich Bhasan, mar sin tha tulaich Dhe; iodhain tulaich arda, mar thulaich Bhasan.

16 Carson a chlisgis sibhse a thulaich arda? si fo tulaich Dhe ann s'na thoilich e comhnuidh ghabhail; feadh, comhnuichidh 'n Tighearna innte gu fionnuidh.

17 Tha carbaid Dhe nam fichiod mile, iodhoin mile a dh'aingle; agus tha 'n Tighearna nam measg, mar an ionad naomha Shinai.

18 Chaidh thu suas gu harda, thug thu bruid am braighdeanas, agus fhuair thu tiolaca do dhaoine; feadh, iodhoin do d' naimhde, chum gu 'n gabhadh an Tighearna Dia comhnuidh na measg.

19 Gu 'n robh Dia air a mhola' gach latha; iodhoin an Dia a ni cobhair oirne, agus tha dorta' a' fhoichaire oirn.

20 Se ar Dia, iodhoin an Dia o m bheil flainte a teachd; fe Dia an Tighearna, leis an teid sinn as on bhas.

21 Lotaidh Dia ceann a naimhde; agus claigin greanach an neach tha dol air aghaidh a ghna na aingeachd.

22 Thuirt an Tighearna, bheir mi mo pobul air ais, mar a rinn mi o Bhasan; bheir mi air ais mo mhuintir fein, mar a rinn mi uaireigin o dhoimhne na fairge.

23 Gu 'm bi do chas air a tuma ann am fuil do naimhde; agus gum bi teanga do mhadraidh dearg leis an ni cheudna.

24 Smath a chithear, O Dhe, cia mar fhiubhlas thu; cia mar fhiubhlas tu mo Dhia agus mo Rìgh ann san t fa'ctuari.

25 Theid luchd feinn air thoiseach bithidh luchd inneail ciuil gan leantainn; na measg tha na maighdeana a' cluich air Tabuir.

26 Thoir buidheachas, O Israeil, do Dhia an Tighearna ann sna co-thionail; o bun a chridhe.

27 Tha Benjamin beag na uachdran doibh ann, agus prionfacha Juda an comhairle; prionfacha Shabuluin, agus prionfacha Naphthali.

28 Chuir do Dhia mach neart dhuit; daingnich an ni, O Dhe, a dhoibrich thu anuinne.

29 Air sga do theampuill aig Hierusalem; mar sin bheir rìghre tiolaca a'd' ionnsuidh.

30 'Nuair tha buidhean nan fhear-sleagh agus mor cuideachd nan cumhachdach air an sgapa am fad am measg ainmhidhean an pobul, ionas gun 'n toir iad leo bairn airgid; agus 'nuair a sgapas e an mhuintir tha gabhail tlachd an cogadh.

31 'N sin thig na prionfacha mach as an Eiphte; sinidh tìr na Ethiopia a lamhan amach gu luath ri Dia.

32 Seinnibh do Dhia, O sibhse a rìgheachda na talmhain; O feinnibh mholadh do'n Tighearna.

23 Tha fuidhe air neamh os cionn nan uife O thoifeach; feuch, tha e cuir amach a ghuth, feadh, agus sin guth trein.

33 Thugaibh sibhse an cumhachd do Dhia thair Israeil; tha aodhradh agus a neart ann sna neoil.

35 O Dhia, 's iongantach thu ann a'd' ionad a naomha; iodhoin Dia Israeil; bheir e neart agus treise da phobul; beanuichte gu'n robh Dia.

URNUIDH FHEASGAIR.

Salm lxx. *Salvum me fac.*

TEasairg mi, O Dhia; oir tha na huifgeacha air teachd a stigh, iodhoin gu m'anam.

2 Tha mi 'n fas gu teann san lathaich dhomhain ann nach eil iochdar; tha mi air teachd sna huifgeacha domhain, ionas gu bheil na tuite a ruidh tharum.

3 Tha mi sgith ag eideach, tha mo sgornach tirim; tha mo fh'radharc air m' fhailniche le feithe cho fhada air mo Dia.

4 Tha iadfan tha toirt fuath dhomh gun aobhar na 's lionmhaire na falt mo chinn; tha iadfan tha na naimhde, agus le'r b'aill mo sgrios gun choire, cumhachdach.

5 Dhìoc mi dhoibh na nithe nach d' fhuair mi riamh; a Dhe 'faithne dhuitse mo m'aimeadachd, agus cha' 'n eil mo chionta foluicht ort.

6 Na bitheadh iadfan tha 'g earbs annad, O Thighearn Dhia nan sluagh, air an nairucha air mo sgafa; na bitheadh iad sud tha gad iarruidh fo amhla as mo leithse, O Thighearna Dhia Israeil.

7 Agus c'arson? air do shonfa dh' fhuiling mi achdmhafan; dh' fholuich naire mo ghnuis.

8 Tha mi mar choigrich dom bhraitl're; iodhoin mar choimheach do chlann mo mhatiar.

9 Oir tha eud do thigh iodhoin air m'ith; agus tha masladh na muintir thug masladh duitse, air tuiteam orm.

10 Ghuil agus smachduich mi mi fein le trosga; agus caochladh sin gu 'm chronucha.

11 Chuir mi fos umam eudach faic ; agus rinn iad sgeig orm.

12 Tha iadfan tha fuidhe s'a gheata a labhairt am aghaidh ; agus na misgearsa a deanamh orain orm.

13 Ach, a Thighearna, tha mi 'g urnuidh riutfa ; ann an am taitneach.

14 Cluinn mi, O Dhe, ann an lionmhoireach do throcair ; iodhoin ann am fireantachd do shlaighe.

15 Thoir as an lathaich mi, nach teid mi fodha ; O bitheam air m' fhuasgla o'n mhuintir tha toirt fuath dhomh, agus as na huifgeacha domhuin.

16 Na bathadh an tuil uisge mi, ni mo shluigeas an doimhne suas mi ; agus na druide an flocd a bheul orm.

17 Cluinn mi, O Thighearna, oir is solafach do chaoimhneas gradhach ; pill thusa rium, a reir lionmhoireachd do throcaire

18 Agus na foluich taghaidh o'd' sheirbheiseach, oir tha mi an trioblaid ; O deanfa difir, agus cluinn mi.

19 Tarruing am fogas do'm' anam, agus tearuin e ; o faor mi, airson mo naimhde.

20 B'aithne dhuit m' achdmhasan, mo naire agus m'easanaid ; tha m'eas-cairde gu leir a'd' shealla.

21 Bhreis do smachd mo chridhe, tha mi lan tuirse ; sheall mi airson cuidéigin a dheana iochd rium, ach cha robh duine air bith, ni mo fhuair mi neach a bheire' solas domh.

22 Thug iad dhomh domblas ri ithe ; agus 'nuair bha iota orm, thug iad fion geur dhomh ri ol.

23 Bithe am bord air a dheanamh na ribe gu iad fein a ghla-cadhr ; agus bithe na nithe, bu choir a bhi na shuibhreas doibh, na aobhar tuiteam.

24 Bithe an fuile air an dalla chum nach fhaic iad ; agus a chaoidh crom thusa fios an druim.

25 Doirt amach do chorruich orra ; agus deana' do dhiuma feargach greim orra.

26 Bithe an aithidh salamh ; agus gun duine gu comhnucha nam pailaine.

27 Oir tha iad a ruaga' an neach a bhuail thusa ; agus tha iad a cainnt cia mar a chuireas iad doighleas ora fud a lot thusa.

28 Tuite iad o aon aingeachd gu aingeachd eile ; agus na tige iad gu t' fhireantachd fa.

29 Bithe iad air an sgriofadh amach a leabhar nam beo ; agus na bithe iad sgriobhte a meafg nam firean.

30 Air mo shonfa, 'nuair tha mi bochd agus ann an tuirse ;
 ni do chomhnadh, O Dhe mo thogail fuas.

31 Molaidh mi ainm Dhe le h'oran ; agus arduchaidh mi e
 le breith bhuidheachas.

32 Toilichidh fo fos an Tighearna ; ni 's fearr na tarbh aig
 am bheil aoircean agus laoghran.

33 Beachduichidh an t iriosal air fo, agus bithidh e ait ; iar-
 radh sibhse 'n deidh Dhia, agus bithidh 'ur n'anma beo.

34 Oir cluinnidh 'n l'ighearna am bochd ; agus cha dean e tair
 air na prìofanaich

35 Moladh neamh agus talamh e ; 'n cuan 's gach ni ghluai-
 feas innte.

36 Oir tearnuidh Dia Sion, agus togaidh e bailte Juda ;
 chum gu 'n gabh daoine comhnuidh 'n sin, agus gu' m bi feilbh
 aca ann.

37 Sealbhachidh fos sliochd a sheirbheisiche air ; agus gabh-
 aidh iadfan, leis an ionmhuin a ainm, comhnuidh ann

Salm lxx. *Deus, in adjutorium.*

DEan difir, O Dhia, gu mise a shaoradh ; dean cabhag gu m
 chobhair, O Thighearn.

2 Bithe iad fo nair agus amhla, tha g iarruidh n deidh m'ana-
 ma ; bithe iad air an am pille air ais agus air an cuir gu rudha
 gruaidh, tha miannacha olc dhomh.

3 Mar dhuais doibh bithe iad gu luath air an toirt gu naire ;
 tha g eidheach tharum, 'n sin ! 'n sin !

4 Ach bithe iadfan uile tha g'ad iarruidhse, ait agus aoibhneach
 annad ; agus a mheud 's le 'n toil do fhlaite, abradh iad an
 comhnuidh, gu 'n robh 'n Tighearn air a mholadh.

5 Air mo shonfa, tha mi bochd, agus ann an truaighe ; dean-
 fa cabhag thugam O Dhe.

6 S'tu m' fhear-cuidich agus m' fhear-saoruidh ; O Thighearn,
 na dean maill f hada.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xiv.

Salm lxxi. *In te, Domine, speravi.*

ANnadsa, O Thighearn, chuir mi mo dhochas, na bitheam am feast air mo chuir gu nair, ach suasgail mi, agus faor mi ann a'd' fhireantach; aom do chluas am ionnfuidh, agus sabhail mi.

2 Bi thus a'd' dhaingnich laidir dhomh, a dhionnsidh 'n tathuich mi a ghna; gheall thu mo chuideacha, oir s'tu mo thigh tearnuidh, agus mo chaisteal.

3 Saor mi, O mo Dhia, a laimh an ain diaghaidh; a laimh an duine fhuilich agus ea-coraich.

4 Oir s'tufa, O Thighearn Dhia, a ni as am bheil mise gabhail fadail; stu mo dhochas, iodhoin o m'oige.

5 'Fridfe bha mise air mo chumail suas riamh on'a rugadh mi; s'tus an ti thug amach a broinn mo mhathar mi, bithidh mo mhola' a ghna' ort.

6 Tha mi air fas mar gum b'ann am uabhas do mhoran; ach tha mo dhuil chinnteach annadsa.

7 O bithe mo bheul air a leanadh le d' mhola'; chum gu 'n feinn mi air do ghloir agus t'onair re fad an latha.

8 Na tilg air falbh mi ann am sheanaois; na treig mi 'nuair a dh' fhailnicheas mo neart mi.

9 Oir tha mo naimhde a labhairt am aghaigh, agus tha iadfan tha feall f heithe airson m'anama, a cuir combaile ri cheile, ag ra; threig Dia e, ruagaibh e, agus glacaibh e; oir cha' n'eil neach g' a shaoradh.

10 Na imich fada uam, O Dhia; mo Dhia, deanfa cabhag gu m chuideacha.

11 Bithe iad air an claidh 's air an leir sgrios, a tha 'n aghaidh m'anama; bithe iadfan air am comhdaicheadh le nair agus casonair tha 'g iarraidh cron a dheanamh dhomh.

12 Air mo shionfa, feithidh mi gu foi'dneach a ghna; agus molaigh mi thu ni 'fao agus ni 'fmo.

Labharidh

13 Labharaidh mo bheul gach latha air t'fhireantachd agus do shlaime ; oir cha 'n aithne dhomh crìoch air.

14 Theid mi mach ann an neart an Tighearna Dia ; agus ni mi luadh air t' fhireantachd amhain.

15 Theagaisg thu mi, O Dhe, o m'òige suas gus an nis ; uime sin aithrisidh mi t'òibre iongantach.

16 Na treig mi, O Dhia, ann am shean aois, 'nuair tha mo cheann liath ; gus am foillsich mi do neart do'n linn so, agus do chumhachd dhoibhsan uile tha fathaft ri teachd.

17 Tha t'fhireantachd, O Dhe, ro arda ; agus s'mor na nithe ud a rinn thu ; O Dhe, co tha cosmhuil riut ?

18 O ciod na thrioblaide mor agus na teanndaiche a dh' fhoillsich thu dhomh ! agus gidheadh phill thu agus an dhath-uraich thu mi ; seadh, agus thug thu mi o dhoinhneachd an talmhain aris.

19 Thug thu mi gu onair mhor ; agus thug thu solas dhomh air gach taobh.

20 Uime sin moladh mi thus agus t'fhireantachd O Dhe, a cluich air inneal ciuil ; dhuitse ni mi ceol air a chlarfaich, O thus aon naomh Israeil.

21 Bithidh mo bhile togarach 'nuair a sheinneas mi dhiut ; agus mar sin bithidh m'anam a shaor thusa.

22 Labhraidh mo theanga' fos air t'fhireantachd re an latha, oir tha iadfan air an claoidh agus air an toirt gu naire tha 'g iarraidh cron a dheanamh dhomh.

Salm lxxii. *Deus, iudicium.*

THOIR do bhreitheanais do'n rìgh, O Dhe ; agus t'fhireantachd do mhac an rìgh.

2 'N sin bheir e breith air do pobul a reir ceartais ; agus ni e dìon do'n bhòchd.

3 Bheir na beannta' fos sìthchaimh ; agus na tulaich bheaga fireantachd do'n pobul.

4 Cumaidh e an coir ris a mhuintir shimplidh ; dìonaidh e clainn nam bòchd, agus ni e peannas air luchd deanamh na hea-corach.

5 Bithidh teagal orra cho fhad sa mhaireas grian agus gealach ; O linn gu linn.

6 Thig e fios mar fras ann an rusga' olladh ; iodhoin mar na braona a dhuifgicheas an talamh.

7 Re a linn sin soirbhichidh am firean ; seadh, agus mor phailteas sìthchaimh, co fhad sa mhaireas a ghealach.

8 Bithidh a uachdranachd o chuan gu cuan ; agus o'n tuil gu crich an tsaoghail.

9 Lubaidh mhuintir tha chomhnuidh fan fhafach an glun na lathair ; imlichidh a naimhde an duisgach.

10 Bheir rìghre Tharsis agus pan eileain tiodhlaca feachad ; bheir Rìghre Arabia agus Shaba tabhartas feachad.

11 Tuitidh gach uile rìgh na lathair ; ni gach cinneach feirbheis d'a.

12 Oir faoraidh e m bochd 'nuair a ghlaodhas e ; am feumach fos, agus an neach aig nach 'eil fear-cuidich.

13 Bithidh e fabhorach do'n t-simplidh agus do'n fheumach ; agus tearnuidh e anma nam bochd.

14 Saoraidh e n'anma o bhreig 's o mhearachd ; agus bithidh am fuil ionmhuin na shealla.

15 Bithidh e beo', agus bheirear dha do dh' or Arabia ; bithidh urnuidh a ghna air a deanamh ris, agus bithidh e air a mholadh gach latha.

16 Bithidh dùn coirce san talamh, arda air na cnoic, crathaidh a thoradh mar Lebanon, agus bithidh e uaine fa bhaile mar fheur air an talamh.

17 Mairaidh ainm am feast, buanaichidh ainm fo 'n ghrein a meafg na 'n sliochda ; a bhitheas air am beannucha tridfin, agus bheir na cinnich uile mola' dha.

18 Beannuichte gu 'n robh an Tighearn Dia, iodhoin Dia Israeil ; tha amhain deanamh nithe iongantach ;

19 Agus beannuichte gu 'n robh ainm a mhorachd am feast ; agus bithidh 'n talamh uile air a lionadh le mhorachd. Amen, Amen.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxxiii. *Quam bonus Israel,*

GU fireanach tha Dia gradhach do Israeil ; iodhoin do mheud 's aig em bheil cridhe glan.

2 Gidheadh, cha mhor nach d'aom mo chafan uam, agus cha mor nach do sùleamhach mo cheuma.

3 Agus c'arson ? bha doighleas orm ris an aingidh ; tha 'mi faicin fos an tain-diaghaidh ann a leithid a shoirbheacha.

4 Oir cha' n'eil iad ann an cunnart bais ; ach tha iad sultmhar agus laidir.

5 Cha' n'eil iad a teachd ann an aimhleas mar mhuintir eile; ni mo tha iad air an trioblaideacha mar dhaoin' eile.

6 Agus fe fo an t'aobhar gum bheil iad air an lionadh le hardan; agus air am cuairtucha le ain-iòchd.

7 Tha 'n fuile ag ata le faill; agus tha iad a deanamh di-reach an ni tha iad a meanucha.

8 Tha iad a truaille chaich, agus a labhairt mu thoibheum aingidh; tha 'm bruidhinn an aghaidh 'n ti 's airde.

9 Oir tha iad a sineadh amach am beoil ri neamha; agus tha 'n teanga dol trid an tfaoghal

10 Uime sin tha 'n Pobul a tuiteam da 'n ionnfuidh; agus s'mor an tairbh tha iad a tarruing uaithe sin.

11 Ha! ha! deir iad, cia mar thuigeas Dia e; 'm bheil eolas fan ti is airde?

12 Feuch, 's iad sin na haindiaghaidh, tha iad a foirbhich-eadh fan tfaoghal, agus tha beartas aca ann an fealbh; agus thubhairt mi, 'n sin ghan mi mo chridhe gu diamhain, agus nidh mi mo Lamhan an nio'chiortas.

13 Chaidh peannas a dheanamh orm re an latha; agus chaidh mo smachducha gach maduinn.

14 Seadh, agus cha mhor nach labhair mi mar iad fein; ach feuch, 'n sin dhitinn linne do chlainne.

15 'N sin smuainich mi fo a thuigfin; ach bha e tuile 's cruaidh dhomh.

16 Gus an deach mo do shanctuare Dhe; 'n sin thuig mi crìoch nan daoine sin.

17 Gu sonruichte, cia mar tha thufa gan suicheadh an aiteacha sleamhain, agus ga 'n tilge fios, agus gan sgrios.

18 O cia grad a tha iad a caithe; a dol gu dìth, agus a teachd gu crìch eagalaich!

19 Seadh, iadhoin mar bhruadar 'nuair a dhuifgeas neach; mar sin bheir thu air an iomha' teireachduinn as a baile.

20 Mar fo bha mi chridhe fo dhoilgheas; agus chaidh e iodhoin tre m'airne.

21 Cho amaideach, agus cho ain-eolach bha mi; iodhoin mar ainmhidh a'd' lathair.

22 Gidheadh, tha mi gha laimh riut; oir chum thu mi air mo laimh dhcis.

23 Stiuiridh tu mi led choimhairle; agus an deidh sin gabhaidh tu mi chum gloir.

24 Co th' agam sna neamha ach thufa; 's cha' n'eil neach air thalamh tha mi' g'iarruidh 'n coimeas riut.

25 Tha 'm fheoil, agus mo chridhe a failnicheadh ; ach se Dia neart mo chridhe, agus mo chuibhroin gu brath.

26 Oir Feuch, theid iadfan a sgrios a' ni dichuimhne ort ; sgrios thu iadfan uile a rinn striopachas a'd' aghaidh.

27 Ach 'smaith dhomhsa mi fein a chumail gu teann ri Dia, m'earbsa a chuir fan Tighearna Dia, agus gu labhairt air tuile oibre ann an geatacha nighean Shioin.

Salm lxxiv. *Ut quid, Deus ?*

O Dhia, c'arson tha thu cho fhad air astar uain ; c'arson tha t'fhearg cho teith an aghaidh caoirich t'ionaltraidh ?

2 O smuainich air do chothional ; a rinn thu cheannaich, agus a shaoradh O shean.

3 Smuainich air treabh t'oighreachd ; agus beinn Shioin, ann sna ghabh thu comhnuidh.

4 Tog fuas do chafan, chum gun sgrios thu gu tur na huile namhad ; a rinn olc ann ad shanctuari.

5 Tha teaf-cairde a beucaich ann am meadhon do chothionail ; agus a cuir fuas am brataichean mar chomharaibh.

6 An neach a shnaith fiodh roimh as na craobhan tuidh ; bha fhios gu tug e e gu obair oirdhearc.

7 Ach anis tha iad a brise sios aoibre Shnaite gu leir ; le tuadh-an agus uird.

8 Chuir iad teine air t'ionada naomha ; agus thruaill iad ionad comhnuidh t'ainme, iodhoin chum an talmhain.

9 Seadh, thuirt iad nan cridheacha ; deanamaid milleadh orra gu hionlan ; mar sin loisg iad tighean Dhe uile san tir.

10 Cha' n'eil sinn a faicin ar comhara, cha' n'eil faidhe tuile ann ; cha' n'eil, a haon nar meafg, a thuigeas ni sino.

11 O Dhia, cia fad an ni an t'eam-cairaid an easonair so ; cia fhad a ni an namhad malladh air tainm, an ann am feast ?

12 C'arson a tha thu taruing do laimh air ais ; c'arson nach 'eil thu turuing do laimh dheas as do bhroileach a chuir as do 'n namhad ?

13 Oir se Dia mo tigh o shean, an chobhair tha deanteadh air thalamh, ni e fein e.

14 Sgoilt thu 'n cuan led' chumhachd ; brisidh tu cinn nau dragoin sna huifgeacha.

15 Bhuail thu cinn an Leviatain nan bloide ; agus thug thu e na bhiadh do 'n t'sluagh san fhafach.

16 Thug thu mach tobair, agus uisgeacha as na creuga cruaidh; thirmich thu uisgeacha mora.

17 'Sleat an latha, agus 's leat an oiche; dh'uluich thu an folus agus a ghrian.

18 Shuithich thu uile chrioche an talmhain; rinn thu famhara' agus geamlira.

19 Cuinich fo, O Thighearna, cia mar a chronuich an namhaid; agus cia mar a rinn a mhuintir amaideach oi-bheum air t'ainm.

20 O na toir thairis anam do chalmain do leanmhoireachd na naimhde; agus na di-chuimhnich co-thional nam bochd gu brath.

21 Seall air a chumhnanta; oir tha 'n talamh uile lan dorchadas, agus ionada comhnuidh fuileach.

22 O na racha an simpli' air falbh fo naire; ach thugadh an bochd agus an tainifeach mola' do tainm.

23 Eirich, O Thighearn, tagair do chuis fein; cuimhnich cia mar tha an tamadan toirt buim dhuit gach latha.

24 Na dean dearmad air guth do naimhde, tha danadas na muintir tha toirt fuath dhuit, a meuducha a ghna ni smo's ni s' mo.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xv.

Gal. lxxv. *Confitebimur tibi.*

DHuitfe, O Dhe, bheir sinn buidheachas; feadh, dhuitfe bheir sinn buidheachas.

2 Tha t'ainm fos cho fogus; agus an ni sin tha toibre iongantach a cuir an ceill.

3 'Nuair gheibh mi 'n co-thional; bheir mi breith a reir ceartais.

4 Tha 'n talamh lag; agus a luchd aiteacha uile; tha mise giulan suas a phosta.

5 Thuirt mi ris na hamadain, na gluafidh sibh cha chuthaich; agus ris na hain-diaghaidh, na cuiribh suas 'ur 'n adharc.

6 Na

6 Na cuiribh fuas 'ur 'n adharc gu harda; agus na labhraidh le muineal rag.

7 Oir cha 'n 'eil onair a teachd aon chuid o 'n aird an ear, no o 'n aird an iar; no idir o'n airde deas

8 Agus c'arfon? fe Dia am breith; cuiridh e fios a haon, agus cuiridh e fuas aon eile.

9 Oir ann an laimh an Tighearn tha cupan, agus tha m fionn ann dearg; tha e lan mhaifgte, agus dortadh e mach as.

10 Air fon a dheafgnan; oluidh uile dhaoin ain-diaghaidh an talmhain iad, agus ni iad an deothol.

11 Ach labhraidh mise air Dia Jacob, agus molaidh mi e am feast.

12 Brisidh mi fos uile adhairce an aindiaghaidh; agus bithidh adhaircean an fhirean air an arducha.

Salm lxxvi. *Notus in Judæa.*

S'AN Iudhachd tha Dia aithnichte; tha ainm mor ann an Israeil.

2 Tha a phaillain aig Salem; agus a chombnuidh an Sion.

3 'N sin brisidh e sai'dean a bhodha, an fgiath; an claidhe agus am comhrag.

4 Tha thu ni 's mo onair agus treife; na cnoic an luchd reubain.

5 Tha 'n tuaibharach air a chreacha, chaidil iad an cadul; agus cha d' fhuair na huile duine aig an robh na lamhan trein, a bheag sam bith.

6 Le t achdmhasan O Dhe Jacob, tha 'n Carbad agus an t'each mar aon zir tuiteam.

7 Tha thusa, iodhoin thusa a'd' chuis eaguil; agus co dh' fheudas seasamh ann a'd' shealla nuair a bhitheas fearg ort?

8 Thug thu fanear gu 'n cualas do bhreitheanas o neamha; bha an talamh air bhallachrith, agus bha e tostach.

9 Nuair a dheirich Dia chum breitheanas; agus a dheanamh cobhair air gach neach ciuin air thalamh.

10 Pillidh corruich duinne gu d' mholadh; agus ni thusa am fheirg a chosg.

11 Geallaibh do 'n Tighearna 'ur Dia, agus coi' lionaibh e, sibhs uile ata m'an cuairt da; thugaibh tiodhlaca dhafan ga'n dlidhear eagal.

12 Caisgidh e spiorad phrionsfachan; agus tha e iongantach a measg righre na talmhain.

Salm lxxvii. *Voce mea ad Dominum.*

G Laodhaidh mi ris an Tighearna le m' ghuth ; iodhoin ri Dia glodhaidh mi le m' ghuth, agus eistidh e rium.

2 Ann an am mo thrioblaid dhiarr mi 'n Tighearn ; ruidh mo chreuchd agus cha do sguir e an am na hoiche ; dhiult m' anam folas.

3 'Nuair tha mi 'n tuirfe, smuainichidh mi air Dia ; 'nuair tha mo chridhe fo dhoighleas, ni mi gearan.

4 Cumaidh tu mo shuile nam faireach ; tha mi cho fhann fnach urra mi labhairt.

5 Chuinnich mi na laithe o shean, agus na bliadna chaidh feachad.

6 Dh' ath-cuimhnich mi m' oran ; agus san oiche tha mi comhra ri m chridhe fein, agus a rannsacha mach mo spiorada.

7 Am fuireach an Tighearn air falbh am feast ; fnach bi e ni smo air asleacha ?

8 'M bheil a throcair air falbh gu hiomlan am feast ; agus am bheil a ghealla air teachd gu crìch a chaidh.

9 'N dhichuinnich Dia bhi grafmhor ; agus an druid e suas a chaoimhneas graidhach na dhiuma ?

10 Agus thuirt mi, se m' anuineachd fein a th' ann ; ach cuimhnichidh mi air bliadhnachan lamh dheis an ti 's ro airde.

11 Cuimhnichidh mi oibre an Tighearna ; meodruighe mi t iongantais san am o shean.

12 Smuainichidh mi fos air toibre gu leir ; agus bithidh mo bhriathra air do dheanadais.

13 Tha do shlidhe, O Dhe, naomha ; co tha na Dhia cho mor, ri ar Diane ?

14 Stu 'n Dia tha deanamh iongantais : agus chuir thu 'n ceill do chumhachd a measg an pobul,

15 Shaor thu do pobul le d' cumhachd ; iodhoin mic Jacob agus Joseiph.

16 Chuinnaic na huifgeacha thu, O Dhe, chuinnaic na huifgeacha thu, agus bha eagal orra ; bha na doimhneachda fos fo thrioblaid.

17 Dhoirte na neoil amach uisge, rinn an a'ile tairneanach ; agus chaidh do fhaide amach.

18 Chualas guth do thairneanach ma 'n tuairt, dhealruich an dealanach air an talamh, ghluais an talamh, agus Chlìsg i.

19 Tha

19 Tha do shlighe fa chuan, agus do cheumna sna huifge mora; agus cha' naithnichear do chas-cheuma.

20 Treoraichidh tu do phobul mar chaoirich; le lamh Mhaois agus Aaroin.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxxviii. *Attendite popule:*

Cluinnidh mo lagh, O mo phobul; aomaidh 'ur cluas ri briathra mo bheoil.

2 Fofglaidh mi mo bheul, ann cofamhlachd; cuiridh mi 'n ceill briathra cruaidh o shean.

3 A chuala 'fa dh'aithnich sinn; agus a leithid 'fa dhinnis ar 'n aithriche dhuinn.

4 Nach soluicheadh sinn iad o chlainn nan linne ata ri teachd; ach a dh'fhoillseacha onair an Tighearna, oibre iongantach agus trein a rinn e;

5 Rinn e cumhnanta ri Jacob, agus thug e lagh do Israeil; a dh'aithn e d'ar sinnfire a theagasg d'an clainn.

6 Chum gum bithe eolas aig an sliochdair; agus a chlann a bha fathast gun bhreith.

7 Chum's nuair a dh'fhafaich iad suas; ga 'm foillficheadh iad an ni ceudna do 'n clainn.

8 Gu 'n cuireadh iad an earbsa an Dia; agus nach dichuimhnichheadh iad oibre Dhe; ach gu 'n coimheada' iad aitheanta.

9 'S nach bitheadh iad mar an sinnfire, nan linne borb agus gun chreideamh; linne nach do shuidhich an cridhe gu ceart, agus aig nach 'eil an spiorad a dlu leantuinn ri Dia.

10 Mar chlainn Ephraim; aig dhoibh bli fo acfuin, agus a giulan bhodhana, phill iad air an ais ann latha a chatha.

11 Cha do chomhead iad cumhnanta Dhe; agus cha ghluais-eadh iad n'a lagh,

12 Ach dhearmad iad ciod a rinn e; agus na hoibre iongantach a dh' fhoillfich e air an son.

13 Nithe mior-bhuileach rinn e ann an sealla ar sinnfire, ann an tir na Heipte; iodhoin ann am machthir Shoon.

14 Sgoilt e 'n cuan, agus leag e trid iad; thug e air na huifgeacha seasamh nan torr.

15 An am an latha fos threoirich e iad le neul; agus re na hoiche le folus teine.

16 Sgoilt e na creagan cruaidh san fhafach; agus thug e dhoibh deoch as, mar gu 'm b'ann as an doimhneachd mhor.

17 Thug e uisgeacha as a charraig chloiche; ionnas gu 'n do bhruchd e mach mar na habhnuichean.

18 Gidheadh pheacaidh iad ni smo na aghaidh; agus bhrosnuich iad an ti as ro airde san fhafach.

19 Bhuair iad Dia na 'n cridheacha; agus dh'iarr iad biadh air fon a miann.

20 Labhair iad fos an aghaidh Dhia, ag radh; an umhluich Dia bord san fhafach?

21 Bhuail e a charraig chloiche gu deimhin, gus an do bhruchd an tuisg amach, agus thruth na fruthain mar an ceudna; ach an urrain e aran a thoirt fos, na feoil a tholar air fon a shluagh?

22 Nuair chual an Tighearna fo, bha fearg air, mar sin bha 'n teine air lasadh ann an Jacob, agus eirigh trom dhiuma an aghaidh Israeil.

23 A cheann nach do chreid iad an Dia; 's nach d' carb iad r'a chobhair.

24 Mar sin thug e aithne do na neoil os aird; agus dh' fhof-gla' dorfa na neamha.

25 Dhoirt e fios orra fos manna ra ithe; agus thug e lòn dhoibh o neamha.

26 Mar sin dhith daoine lòn aingeal; oir chuir e ga n ionnfuidh biadh gu leoir.

27 Thug e air a ghaoith an ear seide fo neamha; agus le a chumhachd thug e steach a ghaoth an iar dheas.

28 Dhoirt e feoil orra cho tiugh ri duffach; agus eoin iteach mar ghaineamh na fairge.

29 Leag e leis tuiteam am measg an buthain; iodhoin ma'n cuairt do 'n aiteacha combnuidh.

30 Mar sin dhith iad, agus bhia iad faitheach, oir thug e dhoibh am miann fein; 's cha do mhealladh iad na miann.

31 Ach am feadh a bha am biadh fathast nam beoil, thainig fearg throm Dhe orra, agus mharbha a chuid bu shaibhre dhius; feadh, agus bhuail e fios na daoine taghta a bha an Israeil.

32 Gidheadh pheacaidh iad fathast ni smo; agus cha do chreid iad oibre iongantach.

33 Uime sin chaith e 'n laithean an diamhanas; agus am bliadhna an trioblaid.

34 Nuair a mharbh e iad, dhiarr iad e ; agus phill iad gu moch, agus dhiarr iad an deidh Dhia.

35 Agus chuimhnich iad gum be Dia an neart ; agus gum be 'n Dia ard am fear faoruidh.

36 Gidheadh, cha d' rinn iad ach miodal ris le 'm beul ; agus labhair iad gu cealgach ris le 'n teangaidh.

37 Oir cha robh an cridh iomlan leis ; ni m'ò bhuanach iad feasmhach na chumhnanta.

38 Ach bha e clo trocaireach, 's gu 'n do mhaith an cagniomhara ; agus cha do sgrios e iad.

39 Seadh, 's ioma 'uair a phill e corruich air falbh ; agus cha cheaduich e do dhiuma gu h'iomlan eiridh.

40 Oir thug e, fanear nach robh anna ach feoil ; agus gu 'n robh iad iodhoin na 'n gaoith a theid feachad, 's nach tig air a h' ais.

41 'S ioma uair a bhrosnich iad e fan fhafach ; agus a chuir iad doighleas air fa di-threabh.

42 Phill iad air an ais, agus bhuairead Dia ; agus bhrosnuich iad aon naomh an Ifracil.

43 Cha do smuainich iad air a laimh ; agus air an latha 'n uair a dh'fhuaigail e iad o lainn an namhad.

44 Cia mar a dh'oibrich e a mhiorbhaile san Eiphte ; agus iongantas ann am machthir Shoan.

45 Caochall e 'n uisgeacha gu fuil ; ionnas nach fheuda iad ol do na haibhnichean.

46 Chuir e miala nam measg, agus shluig e fuas iad ; agus losgain chum an sgrios.

47 Thug e 'n toradh do'n chaterpilar, agus an faothair do 'n fhionan fheoir.

48 Mhill e 'n fineamhuin le clacha-mheallain ; agus an croinn fhige le reodha.

49 Bhuail e 'n spreidh mar an ceudna le clochadh meallain ; agus an treudan le peilleara' tairnincich ro theath.

50 Thig e orra frioth fheirge, corruich, diuma, agus trioblaid ; agus chuir droch aingle na measg.

51 Rinn e rathad da dhian chorruidh fein, 's cha do chaomhain e 'n anam o n bhas ; agus thug e 'm beatha thairis do'n phlaidh.

52 Agus bhuaile na huile cheud-ghin san Eiphte ; a chuid a b' fhearr agus bu threine an ionada combnuidh Ham.

53 Ach air son a pobul fein. threoruidh e mach iad mar chaoirich ; agus ghiulaineadh iad san fhafach mar threud,

54 Thug e mach iad gu tearuinte, nach bitheadh cagal orra ; agus bhath e an naimhde leis an fhaige.

55 Agus thug e iad 'n taobh a stigh do chriocha a shanctuairi ; iodhoin chum na bheinn a choschin e le laimh dheis.

56 Thilg e fos amach na cinnich rompa ; agus thug e fanear gun do roinneadh an tir eatorra mar oighreachd, agus thug e air cloinn Israeil comhnuidh ghabhail nam buthain.

57 Mar sin bhuair agus dh'fhag iad diumach 'n Dia 's ro airde ; 's cha do chòimhead iad a theisteis ;

58 Ach thionda iad an cul-thaobh, agus thuit iad air falbh mar an sinnfire ; a claonadh gu taobh mar bhodha briste.

59 Oir chuir iad doighleas air le 'n altaire an aite ard ; agus bhrosnuich iad gu diuma e le n. iomhaidhean.

60 'Nuair a chuala Dia fo, bha fearg air ; agus ghabh e diuma gheur ri Israeil,

61 Ionnas gun do threig e m pailean ann an Shilo ; iodhoin am buthan a shuithich e measg dhaoine :

62 Thug e thairis an cumhachd ann am bruid : agus a maife an laimh an naimhde.

63 Thug e thairis fos a phobul do 'n chlaidhe ; agus bha corruich air r'a oighreachd.

64 Chaidh an teine an daoine oga, 's cha robh am maighdeana air an toirt am posadh.

65 Chaidh an sagairte a mharbhadh leis a chlaidhe ; agus an sin cha robh ban-traiche gu tuire a dheanamh.

66 Mar sin mhosgail an Tighearna mar aon a chadul ; agus mar ghaifgeach air uracha le fion.

67 Bhuail e naimhde o'n cul-thaobh ; agus chuir e iad gu naire bhuan.

68 Dhuilt e pail'ain Joseiph ; s cha do roghnuich e treabh Ephraim ;

69 Ach thagh e treabh Juda ; iodhoin cnoc Shion ga 'n tug e gradh.

70 Agus 'n sin thog e theampull air ionad arda ; agus leag e a bhunaite mar an steidh a dhaingnich e am feast.

71 Thagh e Daibhi fos n sheirbhiseich ; agus thug e e o mhainnre nan caorach.

72 Mar bha e leantuinn nan caorach trom le 'nuain, ghabh e e ; chum gu m beathuichiadh e Jacob a phobul ; agus Israeil a oighreachd.

73 Mar sin bheathuich e iad le cridhe 'dileas agus fìor ; agus riaghail e iad gu feoltadh le a chumhachd gu leir.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xvi.

Salm Ixxix, *Deus venerunt.*

O Dhe, tha na cinnich air teachd a fhigh a'd' oighreachd ;
thuaill iad do theampull naomh, agus rinn iad Hieru-
falem na charn chlach.

2 Thug iad cuirp mharbh do sheirbheisiche gu bhith na
bhiadh do dh'eunlaith an athar ; agus feoil do naoimh do bhea-
thaiche na tire.

3 Dhoirt iad am fuil mar uisge air gach taobh do Hierufaleim ;
agus cha robh duine ann a dh'adhlaice iad.

4 Tha finn na 'r naire fhollaiseach da 'r naimhde ;
na 'r fìor mhaga agus abhachais dhoibhfin tha m' an cuairt
duinn.

5 A Thighearn, cia fhad a bhitheas fearg ort ; an loisg t'
eud mar an teine gu fìorruidh ?

6 Doirt amach do chorruich air na cinnich nach do ghabh
eolas ort ; agus air na rìgheachda nach do ghair air t'ainm.

7 Oir fhlùig iad Jacob ; agus chuir iad fas aite combhuidh.

8 O na cuimhnich ar feana pheaca, ach dean trocair oirn,
agus sin gu luath : oir tha finn air teachd gu truaighe mhor.

9 Dean cobhair oirn, O Dhia ar slainte, air son gloire tainm ;
O saor sinne agus bi trocaireach da'r peacaidh air tga' tainme.

10 C'arson tha na cinnich ag radh : c'aite anis am bheil an
Dia ?

11 O bitheadh dioghealtas fuil do sheirbhiseiche a th'air a dor-
ta ; air an nochda' gu follaiseach air na cinnich ann ar sealla.

12 O thige osnaich bhrònach a phrìofuinich a'd' lathair ;
a reir meud do chumhachd, soar thusa iad fud a th' air an
orducha gu bas.

13 Agus air son a toibheum leis an tug ar coimhearfaich
toibheum dhuitse ; thoir thusa duais doibh, O Thighearna, seachd
f hìlte nan uchd.

14 Mar

14 Mar fin, bheir sinne do shluagh, agus caoirich tionaidh, buidheachas dhuitse am feast; agus bithidh sinn a ghna foillfeacha do Mholaidh o linn gu linn.

Salm lxxx. *Qui regis Israel.*

CLuinn O thusa Bhuachail Israeil, thusa threoiricheas Joseph mar chaoirich; nochd thu fein 'fos, thus ata a'd' fhuithe air na Cheruba.

2 Ann lathair Ephraim, Bhenjamin, agus Mhanasch; duisg do neart, agus thig, agus cuidich sinne.

3 Pill sinn aris, O Dhia; foillsich solus do ghnuis; agus bithidh sinne slan.

4 O thighearna Dhia nan sluagh; cia fhad a bhitheas corruich ort ri d' phobul a tha ri urnuidh?

5 Tha thu gam beathucha le aran nan deur; agus a toirt dhoibh pailteas do dheoir ri ol.

6 Rinn thu sinn n'ar fìor aobhar stri da'r coimhearfnuich; agus tha ar naimhde a deanamh gaire fochaid rinn.

7 Pill sinn aris, thus a Dhia nan sluagh; foillsich solus do ghnuise, agus bithidh sinn slan.

8 Thug thu fineamhuin as an Ephite; thilg thu mach na cinich, agus shuidhuich thu i.

9 Rinn thu aite dhi; agus nuair a ghabh i freamh, lion i 'n tir.

10 Bha na cnoic air am folach le a sgaile; agus bha a geugan mar na craobhan breaghia cedair.

11 Shin i mach a meoir chum an chuain; agus a geugan chum na haibhne.

12 C'arson ma feadh a bhris thu fios a fal; gu 'n dean iads uife a theid feachad, a sion-dhearcan a spionadh?

13 Tha 'n torc fiadhaich as a chaoille a spiona a freamh; agus tha beathuichean allta na machthire ga slugadh.

14 Pill thus aris, O Thighearna nan sluagh, seall fios o neamh, feuch, agus siofruich an fhineamhuin so;

15 Agus aite a garaidh fhiona a shuidhich do lamh dheas; agus a gheug a rinn thu cho laidir dhuit fein.

16 Tha i air a losga le teine, agus air a gearra fios; agus theid iad gu dìth le achdmasan do ghnuise.

17 Bithe do lamh air fear do laimhe deise; agus air mac an duine, a rinn thu cho laidir air do shon fein.

18 Agus mar sin cha d' theid sinne air ar'n ais uat ; O ceaduich dhuinne bhi beo, agus gairidh sinn air tainn.

19 Pill sin air ar'n ais, O Thighearn Dhia nan sluagh ; foillsich solus do ghnuise ; agus bithidh sinn fian.

Salm lxxxii. *Exultate Deo.*

SEinnibh sibh gu subhach do Dhia ar neart ; deanaidh fuaim, shuilbheir do Dhia Jacob.

2 Gabhaidh salm, thugaibh ann fo an trompaid ; a Chlarfich-shuntach leis a chruit.

3 Seidibh an trompaid sa ghealaich nuadh ; iodhoin san am orduichte, agus air ar laithe feile naomh.

4 Oir chaidh fo a dheanamh na reachd do Israeil ; agus na lagh o Dhia Jacob.

5 Dhorduich e fo ann Joseph mar theistean ; 'nuair a thainig e mach o tir na Ephite, agus a chualas cainnt choitheach.

6 Dh' fhuafgail mi a ghualain o'n eallaich ; agus shaoradh a lamhan o dheanamh nam pota.

7 Ghair thu ormfa ann an trioblaide, agus dh' fhuafgail mi ort ; agus chualadh mi thu sna hamana a thuit an doinnion ort.

8 Dhearbh mi thu fos ; aig uisgeacha na stri.

9 Cluinn o mo phobul, agus bheir mi lan chainnt dhuit, O Israeil ; ma dh'eistean tu rium,

10 Cha bhi Dia coitheach sam bith annad ; ni mo ni thu aoradh do Dhia sam bith eile.

11 'Smise 'n Tighearna do Dhia, thug thus amach a tir na h' Eiphite ; fosgail do bheul gu farfaing, agus lionuidh mise e.

12 Ach cha chluinne mo phobul mo ghuth ; agus cha tuga Israeil geill domh.

13 Mar sin thug mi thairis iad do dh' anamiann an cridhe fein ; agus ceaduich mi dhoibh leantuinn an innleacha fein.

14 O, nach tugadh mo phobul eisteachd dhomh ; oir na 'n gluaise Israeil a'n am shlidhibh.

15 Chuirinn gu luath sios an naimhde ; agus thiondainn mo lamh an aghaidh an easfairde.

16 Gheibhte luchd suath an Tighearna nam breugaire ; ach mhaireadh an am sin gu siorruidh.

17 Bheathuicheadh e iad fos leis a chruinneachd as siorghlainne ; agus le mil as a charruig chloiche shafaichin thu.

URNUIGH

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm lxxxii. *Deus facti.*

THa Dia ag theafamh ann a cothional Phrionfacha; 's breithe e measg dhaonne.

2 Cia fhad a bheir sibh breith eacorach; fa ghabhas sibh pearfa nan aindiaghaidh?

3 Dionaibh am bochd agus an dileachdan; faic gu 'm faith a mheud 's tha feumach agus an eigin ceartas.

4 Saoreadh iadsan th' air an tilge mach agus am bochd; teafairge iad o laimh an aindiaghaidh.

5 Cha ghabh iad foghlum na tuigse, ach tha iad dol air an aghaidh a ghna ann an dorchadas; tha bunaite an talmhain gu leir as an aite.

6 Thuirt mi, 's Dee sibh; agus clann an ti is ro airde.

7 Ach gheibh sibh bas mar dhaoine; agus tuitidh sibh mar aon do na prionsachan.

8 Eirich, O Dhe, agus thoir breith air an talamh; oir gablaidh tu na cinnich uile mar oighreachd dhuit.

Salm lxxxiii. *Deus, quis similis.*

NA bi a'd' thoist, O Dhe, 'sua bi balbh a ghna; na cum thu fein air ais, O Dhia.

2 Oir feuch, tha do naimhde ri monmhur; agus iadsan tha toirt fuath dhuit a togail an cinn.

3 Dheilbh iad gu hinnieachdach an aghaidh do pobul; agus ghabh iad combhairle an aghaidh do mhuintir dhimhir.

4 Thuirt iad, thigeamid, agus sgriofa mid amach iad, nach bi iad nan pobul ni smo; agus nach bi ainm Israeil ni smo an cuimhne.

5 Oir chuir iad an cinn ra cheile a dh'aon intinn; agus tha iad an co-bhoinn a taghaidh;

6 Buthain nan Edomach, agus nan Ishmaelich; na Moabich agus nan Hagarenich,

7 Ghebal, agus Ammon, agus Amalic; nam Pillistach, maille riufan tha comhnuidh aig Tyre.

8 Tha Assur fos ceangailt riu; agus chuidiche iad clann Lot.

9 Ach dean thusa dhoibh mar do na Midianich; do Shifera, us do Iabin aig Sruth Chisoin,

10 A mhileadh aig Endor ; agus a dh' fhas mar aolach na lnhain.

11 Dean iad fein agus am prionfacha mar Oreb agus Zeeb ; feadh, dean am prionfachan uile cofmhul ri Zeba agus Salmana.

12 A tha 'g radh, gabhamid dhuin fein tighean Dhe an feilbh.

13 O mo Dhia, dean iad cofmhul ri cuibhle ; agus mar a chonlach roimh an ghaoith ;

14 Cofmhul ris an teine loisgeas am fìogh ; agus mar an lafair a chaitheas na beannta.

15 Dean an ruaga' mar sin led' dhoinnion ; agus cuir eagal orra led' stoirm.

16 Cuir an aghaidh fo naire, O Thighearna ; chum gu' n iarr iad tainm.

17 Bitheadh iad air an claidh s air an cradh a ghna ni fmo' s ni fmo ; bitheadh iad air an cuir gu naire, agus rachadh iad gu dith.

18 Agus tuigidh iad gur tusa amhain ga 'n ainm Jehobha ; an ti 's ro airde thair an talamh uile.

Salm lxxxiv. *Quam dilecta.*

O Cia gradhach tha t'ionada comhnuidh ; thusa Thighearna nan sluadh !

2 Tha miann agus fadal air m' anam gu dhol a steach an cuirtibh an Tighearn ; tha mo chridhe agus m' fheoil ri gairdeachas fan Dia bheo.

3 Seadh, fhuair an gealbhann tigh dhi fein, agus an golan-gaoithe nead, far an cuir i halach ; iodhoin t' altaire, O Thighearna nan sluagh, mo Rìgh agus mo Dhia.

4 Sbeannuichte iadfan tha chomhnuidh ann a'd' thigh : bithidh iad do ghna g'ad mholadh.

5 Sbeannuicht an duine g'am bheil a neart annad ; 's aig an bheil do shlidhe na chridhe.

6 A theid tre gheann na truaidhe, ga ghnathacha mar thobar ; agus tha na sluichd air an liona le huisge.

7 Theid iad o neart gu neart ; agus do Dhia nan Dee foillsichear gach son d'ibh ann Sion.

8 O Thighearna Dhia nan sluagh, eisd m' urnuidh ; eisd O Dhe Jacob.

6 Feuch, O Dhe ar fear tearnaidh ; amhairc air gnuis t un-gaiche.

7 Theid

7 Theid iad o neart gu neart ; agus do Dhia na Dee, taib-
beinear gach aon diu an Sion.

8 O 'Thighearn, Dhia nan sluagh, eisd m' urnuidh ; eisd O
Dhe Jacob.

9 Feuch, O Dhe ar fear tearnaidh, amhairc air gnùis t'un-
gaiche.

10 Oir 's fearr aon la a'd' chuirtibh ; no mile.

11 Bfhearr leam a bhi am dhorfair ann an tigh mo Dhia ;
no bhi chomhnuidh ann am buthain na haindiagheachd.

12 Oir is folus agus daingneach an Tighearna Dia ; bheir
an Tighearna gras agus gloir, 's cha chumar ni maith sam bith
o'n mhuintir tha caithe beatha gu diaghaidh.

13 O Thighearna Dhia nan sluadh ; sbeannuichte an duine
a chuireas a dhochas annadfa.

Salm lxxxv. *Benedixisti, Domino.*

A Thighearna tha thu air n' f has grafmhor do d' thir ; phill
thu air falbh bruid Jacob.

2 Mhaith thu cionta do phobul ; agus chomhduich thu m
peacana uile.

2 Thug thu air falbh do dhiuma uile ; agus phill thu thu
fein o d' chorruidh f heargach.

4 Pill sinne ma seadh, O Dhe ar slainte ; agus squireadh t'
f hearg uainne.

5 'M bi thu diumach rinn gu brath ; agus an sin thu mach
do chorruidh o linn gu linn ?

6 Nach pill thu aris agus beathaich sinne ; chum gu 'n dean
do phobul gairdeachas annad ?

7 Nochd dhuinne do throcair, O Thighearna ; agus deon-
uich dhuinne do shlainte.

8 Eistidh mi ciod a their an Tighearna umam ; oir labhruidh
e sithchaimh ri a phobul, agus ri a naoimh, chum nach pill iad
air an ais

9 Oir th'a shlainte am fogus dhoibhse air am bheil eagal-
fan ; chum gum bi gloir a chomhnuidh nar tir.

10 Tha trocair agus firinn air comhlucha a cheile ; phog si-
reantachd agus sithchaimh cach a cheile.

11 Fa aidh firinn as an talamh ; agus sheall sireantachd a
nuas o neamh.

12 Seadh, nochdaidh 'n Tighearna caoimhneas gradhach ;
agus bheir ar tir uaipe a toradh.

13 Theid fireantachd roimhe ; agus feolaidh e 'n imeachd fan t flighe.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xvii.

Salm lxxxvi. *Inclina, Domine.*

CROM anuas do chluas, O Thighearna, agus cluinn mi ; oir tha mi bochd agus ann an truaighe,

2 Teafairg thufa m' anam, oir tha mi naomha ; mo Dhia, fa-bhail do sheirbheiseach tha 'g earbs annad.

3 Bi trocaireach dhomh, O Thighearna ; oir gairidh mi ort gach latha.

4 Thoir folas do dh'anam do shairbhaifeach ; oir fan riut, O Thighearn tha mi togail fuas m'anama.

5 Oir tha thufa, a Thighearn, maith agus grafmhor ; agus mor throcaireach dhoibhse uile tha gairm ort.

6 Thoir eisteachd, a Thighearn, do'm urnuidh ; agus beachdaich air guth m'iarrais umhal.

7 Ann an am mo thrioblaid gairidh mi ort ; oir cluinnidh tu mi.

8 A meafg nan De cha 'n 'eil aon cofmhuil ruit, O Thighearna ; cha 'n 'eil aon is urra dheanamh mar ni thufa.

9 Thig na huile chinneach a rinn thufa agus ni iad zora' dhuit, O Thighearn ; agus bheir iad gloir do d' ainm.

10 Oir tha thu mor, agus a deanamh nithe iongantach ; s'tu amhain Dia.

11 Teagaisg dhomh do shlighe, O Thighearna, agus gluaifidh mi a'd' fhirinn ; O druid mo chridhe riut fein, chum gu m bi cagal tainme orm.

12 Bheir mi buidheachas dhuit, O Thighearna mo Dhia, le m'uile chridhe ; agus molaidh mi tainm a chaoidh.

13 Oir smor do throcair dhomhsa ; agus dh' fhuasgail thu m' anam o'n ifrinn is ifle.

14 O Dhe, tha na huaibhraich air eiridh am aghaidh ; agus dhiarr co-thional dhaoine olc 'n deidh m'anama, agus cha do chuir iad thufa roimh an fuile.

15 Ach tha thufa, O Thighearna Dhe, lan trocair agus iòchd; fad fhulangach, pailt ann am maitheas agus am firinn.

16 O pill thufa ma feadh rium, agus dean trocair orm; thoir do neart do d'fheirbheifeach, agus cuidich mac do bhan og-làich.

17 Nochd comhar-eigin orms air mhaith, chum gu 'm faic a mhuintir tha toirt fuath dhomh e, agus gu 'm bi nair orra; cheann gun do chuidich thufa, Thighearna mi, agus gu 'n tug thu folas dhomh.

Salm lxxxvii. *Fundamenta ejus.*

THA a bunaite air na cnoic naomha; is ionmhuine le'n Thighearn gheatachan Shìoin na huile aite comhnuidh Jacob.

2 Tha nìthe ro oirdhèarc air a labhairt umad; thufa chathair Dhe.

3 Smuainichidh mi air Rahab agus Babilon; maille riufan aig am bheil eolas orm.

4 Feuchaidh sibhse na Philistich mar 'an ceudna; agus iad fud o Thire, maille ris na Morianich, feuch, n' sin rugadh e.

5 Agus diréar mi Shìon gu 'n d' rugadh e innte; agus daingnichidh 'n ti 's ro airde i.

6 Aithrisidh an Tighearna e nuair a sgrìobhas e m' un pobul; gu'n d' ruga' e ann sin.

7 Aithrisidh e mar 'an ceudna 'n luchd ciuill agus an luchd thromaide; bitidh mo thoibriche 'ur uile annad.

Salm lxxxviii. *Domine Deus.*

O Thighearna Dhe mo fhlaite, ghlaodh mi a la fa dhoiche riut; O thige m' urnuidh a steach a'd' fhianais, aom do chluas ar m' ghairm

2 Oir tha m'anam lan trioblaid; agus tha mo bheatha tar-ruing am fogus do dh' ifrinn.

3 Tha mi air mo mheas mar aon dhiubhsa theid fios do 'n t slochd; agus tha mi iodhoin mar dhuine aig nach 'eil spionadh.

4 Saor a measg na marbh, cosmhail riufan a th'air an lota, agus laidhe san uaigh; a tha as cuimhne, agus air an ghearra fios le d' laimh.

5 Leag thu mi san t'fiochd is isle; an ionad dorchadas, agus ann san doimhne.

6 Tha t'fhear a laidhe gu cruaidh orm; agus chraidh thu mi le d' fhoirme uile.

7 Chuir thu mo luchd eolais fada uam; agus rinn thu mi an ghrain doibh.

8 Tha mi cho teann am prìofan; 's nach urrain mi factain amach.

9 Tha mo shuil a' failnighe le fier thrioblaid; a Thighearna, ghair mi ort gach la, shin mi nach mo lamhan riut.

10 'M bheil thu foillsich iongantais a measg na marbh; no an eirich na marbh a ris; agus an toir iad moladh dhuitse?

11 Am foillsichear do chaoimhneas gradhach san uaidh; no t'fhireantachd san sgrìosa'?

12 An aithnichear t'òibre iongantach san dorcha; agus t'fhireantachd san ionad ann am bheil na huile ni air a dearmad.

13 Riut a ghlaoidh mi, O Thighearna; agus thig m'urnuidh gu moch a'd' lathair.

14 A Thighearna, c'arson tha thu gabhail grain do m'anam; c'arson tha thu folach t'aghaidh uam?

15 Tha mi ann truaidhe, agus còmhail ris an neach a tha am fogus do'n bàis; iodhoin o m'òige suas dh'f huiling mi t'ua-bhais le intinn thrioblaidich.

16 Tha do dhiuma feargach a dol tharum; agus mhill t'eagal mi.

17 Thainig iad ma'n cuairt domh gach la mar uisge; agus chuairtich iad mi le cheile air gach taobh:

18 Chuir thu mo chairde 's mo luchd-gaoil fada uam; agus dh'f holuich thu mo luchd-eolais as mo shealla.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm. lxxxix. *Misericordias Domini.*

Bithidh m' oran a ghna mu chaoimhneas gradhach an Tighearna; le m' bheul bithidh mi foillsaich t'fhirinn, o linn gu linn.

2 Oir thairt mi, bithidh trocair air a' chuir suas am feast; daingnichidh tu t'fhirinn an s' na neamha.

3 Rinn

3 Rinn mi coi-cheangal ri m'fhear thaghta; mhionuich mi do m' fheirbheiseach Daibhi,

4 Daingnichidh mi do fhliochd am feast; agus togidh mi fuas do ri-chathair o linn gu linn.

5 O Thighearna, molaidh na neamha fein toibre iongantach; agus t' fhirinn ann cothional na naomh.

6 Oir co e am easg nan neul; a choi'measfarg ris an Tighearna?

7 Agus ciod e am easg nan De; a bhiuheas cofmhul ris an ighearna?

8 Tha Dia na chuis eagail ro mhor ann comhairle na naomh; agus cuis urram dhoibh sin uile a tha ma 'n cuairt da.

9 O Thighearna Dhia nan sluagh, co tha cofmhul riut; tha t' fhirinn, a Thighearn 's ro airde, air gach taobh.

10 Tha thu riaghla onn ba a chuain; cuiridh tu nan tamh a tonna nuair a dheirgheas iad.

11 Cheanfich thu 'n Eiphte; agus sgrios thu i; sgap thu do naimhde am fad le d' ghairdein trein.

12 S'leat na neamha, agus s'leat an talamh fos: leag thu bunaithe an tsaoghail chruinn, agus na huile ni a th'ann.

13 Rinn thu n'airde tuath, agus an airde deas; ni Tabor agus Hermon gairdeachas ann a tainm.

14 Tha gairdean trein agad; 's laidir do lamh, agus 's arda do lamh dheas.

15 Si fireantachd agus cothrum ionad comhnuidh do chathrach; theid trocair agus firinn roimh do ghnuis.

16 Sbeannuichte an sluadh, O Thighearn, 's urra gairdeachas a dheanamh annad; gluaisidh iad ann an solus do ghnuise.

17 Bitidh an toil-intinn gach la ann a tainm; agus ann a t'fhireantachd ni iad an uail.

18 Oir s'tufa gloir an neart; agus ann a'd chaoimhneas gradhach togaidh ta fuas ar n' adhairce.

19 Oir fe 'n Tighearna ar didean; fe ann naomh Israeil ar Righ.

20 Labhair thu uair-eigin ri d' nacimh ann am foillseachadh agus thuirt thu: leag mi cuiduicha air neach a tha trein, dh' arduigh mi neach taghta as an tluagh.

21 Fhuair mi mo fheirbheiseach Daibhi; le 'm ola naomh dhung mi e.

22 Cumaidh ma lamh e gu daingean; agus neartuichidh mo ghairdean e.

23 Cha nurra an namhad forneart a dheanamh air; cha dochuin mac na haingeachd e.

24 Buailidh mi fios an naimhde na lathair; agus cuiridh mi aincheist orrafa aig am bheil fuath dha.

25 Bithidh mo throcair fos agus 'm fhirinn maille ris; agus ann am ainm bithidh adharc air a harducha.

26 Cuiridh mi uachdranachd fa chuan fos; agus a lamh dheas sna tuilte.

27 Gairidh e, s'tu m'athair; mo Dhia, agus mo fulainte laidir.

28 Nì mi mo cheud ghin dheth; nì 's airde na Rìghre an talmhain.

29 Gleidhidh mi mo throcair dha a chaoidh; agus feafaidh mi choi' cheangal gu teann ris.

30 Bheir mi air a fhliochd fos gu mair iad gu brath; agus a Rìgh-chathair mar laithe neamha.

31 Ach ma threigeas a chlann mo lagh; agus nach gluais iad ann am bhreitheanais;

32 Ma bhrifeas iad mo statur, s' nach coimhead iad m'aith-eante; siofrichidh mi n eacartas leis an t-lait, agus am peaca le fgiurfaire.

33 Gidheadh, cha toir mi mò chaoimhneas gradhach gu tur uaithe; s cha cheadich mi m' fhirinn failneacha.

34 Mo churachnanta cha bhrìst mi, 's cha 'n athraich mi an nì chaidh mach as mo bhile; mhionuich mi aon uair air mò naomhachd, nach failnichin Daibhi.

35 Mairridh a fhliochd gu sìorridh; agus tha chathair mar a ghrian am lathair.

36 Seafidh e daingeàn gu sìorruidh mar a ghealach; agus mar an fhianais fhirinich air neamh.

37 Ach threig thu agus ghabh thu grain do t'ungachte; agus tha thu diumach dheth.

38 Bhrìst thu cunanta do sheirbheisich; agus thilg thu a chrùn chum an lair.

39 Bhrìst thu a fail uile: agus tilg thu fios a dhaingniche laidir.

40 Tha na huile neach theid seachad, ga chreacha; agus tha e air 'n fhas na chuis mhaslidh d'a choirmharfnaich.

41 Thog thu suas lamh dheas a naimhde; agus thug thu air a eascairde uile gairdeachas a dheanamh.

42 Thug thu air falbh faobhar a chlàidhe; agus cha d' tuig thu buaidh dha fa chath.

43 Chuir thu as a ghloir ; agus thilg thu a rìgh-chathair fios gun lar.

44 Ghearrich thu laithean a oige ; agus chomhdich thu e le eafonair.

45 Thighearna, cia fad a nì thu thu fein fhòlach, nan gu brach ; agus an loisg do chorruich mar theine ?

46 O cuimhnich cia gearr mo re ; ciod uime rinn thu na huile dbaoin air fòn neo nì ?

47 Ciod an duine tha beo, agus nach faic bas ; agus an faor e anam o laimh ifrinn ?

48 Thighearna, c'aite am bheil do sheana chaoimhnais ghradhach ; a mhionuich thu do Dhaibhi ann a t' fhirin ?

49 Cuimhnich, a Thighearn, an tachdmhasan a th' aig do sheirbhaifich ; agus cia mar tha mise guìlan am uchd achdmhasain moran sluaidh ;

50 Leis an tug do naimhde toibheum dhuit, agus leis an do mafluich iad chaf-cheuma t'ungaichte ; gu 'n robh 'n Tighearn air a mhola' a chaoidh. Amen, agus Amen.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xviii.

Salm xc. *Domine, refugium.*

A Thighearna, bu tu ar tearmun ; O aon ginealach gu ginealach eile.

2 Mu'n deach na sleibhte thoirt amach, no riamh mu'n d'rinne an talamh no 'n faoghal ; s'tusa Dia o bhith-bhuantach agus faoghal gun chrich.

3 Pillear leat duine gu nìo nì ; a ris their thu, thigibh a ris, a chlainn nan daoine.

4 Oir cha' n'eil mìle bliadhne a'd' shealla ach mar an de ; cheann gu n teid sin feachad mar fhaire san oiche.

5 Cho luath fa sgapas thu iad, tha iad dìreach mar n'a chodul ; agus crionaidh iad air falbh gu grad mar am feur.

6 Sa mhadin tha e uaine, agus a fas fuas ; ach san fheafgar, tha e air a gheara fios' air a thioranacha fuas, agus air fearga.

7 Air

7 Oir caithidh sinn air falbh an a'd' dhiuma; agus tha sinn fos eagal a' d' chorruch f'heargaich.

8 Chuir thu ar mi ghnomhara ann a'd' lathair; agus ar peacana diamhair ann an solus do ghnuife.

9 Oir nuair tha corruich ortsa, chaith ar laithean uile thairis, bheir sinn ar bliadhna gu crìch, mar sgeul a dh'infear.

10 S iad laithe ar n'obis trì fichead bliadhna fa deich, s ge d' robh daoine cho neart-mhor s'gu'ntig iad gu ceithir fichead bliadhna; gidheadh cha' n'eil nan spionadh ann sin ach saothair agus bròn; theid e seachad cho luath, agus cha n'eil sinn idir ann.

11 Ach co bheir faear cumhachd do chorruch; oir iodhein an deidh sin mar bhitheas eagal air duine, mar sin tha do dhiuma.

12 Mar sin teagaisg duinn ar laithean aireamh; chum gu 'n cleachd sinn ar cridhe ri gliocas.

13 Pìll thus a ris, O Thighearn, fa dheire; agus bi grafmhor dod sheirbheisiche.

14 O fafuich sinn led' throcair, agus sin gu luath; mar sin ni sinn gairdeachas agus bithidh sinn ait uile laithean ar beatha.

15 Thoir fòlas dhuinn anois a ris 'n deidh an am a thug thu plaigh oirn; agus airson nam bliadhna san d' fhuiling sinn bechduin.

16 Nochd t'obair do d' sheirbheisiche; agus do ghloir do'n clainn.

17 Agus gu robh morachd ghloir-mhor an Tighearna ar Dia oirne; foirbhuich thusa obair ar lamha leinn, O foirbhuich thusa obair ar lamha.

Salm xci. *Qui habitat.*

COs am bith a ghabhas comhnuidh fo dhìdean an ti's airde; ni e tamh fo sgaile an uile-chumhachdaich.

2 Their mi ris an Tighearn, s'tu mo dhochas, agus mo dhaingneach laidir; mo Dhia, anfan earbaidh mi.

3 Oir fìoruidh e thu o ribe an tsealgair; agus on plaigh ghrainail.

4 Ni e do dhionadh fo a sgiatha, agus bithidh tu tearuinte fo iteach; bithidh ionracas, agus f'hirin nan sge s'na 'n targaid duit.

5 Cha bhi eagal ort o uabhas sam bith san oiche; no as an tseachad cha'g itealaich san latha:

6 No as a plàigh tha' g imeachd fan dorchadas; no as an tinneas tha ri sgrios mu mheadhon la.

7 Tuitidh mìle ri d' thaobh, agus deich mìle aig do laimh dheis; ach cha tig e 'm fogus duitse.

8 Seadh, le d' fhuile beachduichidh thu; agus chi thu duais an ain-diaghaidh.

9 Oir s'tufa, Thighearna, mo dhochas: oir fhuithich thu do thigh dìonuidh ro ard.

10 Cha 'n eirich olc dhuit; ni mo thig plaigh sam bith 'm fogus do d' aite comhnuidh.

11 Oir bheir e aithne do aingle thairis ort; chum do choimhead ann a'd' fhlighibh uile.

12 Guilainuidh iad thu nan lamha; chum nach dochainn thu do chas ri cloich.

13 Saltraidh tu air an leomhan agus air an nathair nimhe; ni thu 'n leomhan og agus an dragon a fhaltairt fo d' chasan.

14 Cheann gu n do fhuithich e ghradh orm, uime sin ni mi a fhaoradh; cuiridh mi suas e, cheann gu 'm b' aithne dha m ainm.

15 Gairmidh e orm, agus cluinnidh mi e; seadh, tha mi maille ris ann an trioblaid; faoraidh mi e, agus bheir mi gu honair e.

16 Safuichidh mi e le beatha fhada; agus foillsichidh mi dhà mo fhlaite.

Salm xcii. *Bennum est confiteri.*

SNI maith buidheachas a thoirt do 'n Tighearna; agus mola' a fheinn do t'ainm, O Thi 's airde.

2 A dhinnse mu d' chaoimhneas gradhach gu moch sa mhaduin; agus mu d' fhirinn an am na hoiche.

3 Air inneal ciuil dheich teuda, agus air an cruit; air inneal aid-ghuthach, agus air a chlarfaich.

4 Oir rinn thusa, Thighearn, mise ait tre t'oibre; agus ni mi gairdeachas ann a moladh a thoirt air son oibre do lamha.

5 O Thighearna, cia glormhor t'oibre; tha do smuainte ro dhomhain.

6 Cha toir duine ei-ceile fo' fanear; agus cha tuig amadan e.

7 Nuair tha daoine mi-dhiadhaidh, uaine mar fheur; agus nuair a foirbheacheas iadfan uile ata cuir an gnìomh aingeachid; n

sinbithidh iad air an sgrìos am feast, ach s'tus, a Thighearn, an Ti 's airde a chaoidh.

8 Oir feuch, theid do naimhde, O Thighearna, feuch, theid do naimhde gu di; agus bithidh iadfan uile ata cuir an gnìomh aingeachd air an sgrìos.

9 Ach bith m'adharcfa air a harducha mar adharc an aon-aircich; oir tha mi air m'unga' le hola ur.

10 Chi mo shuil fos a miann air mo naimhde; agus cluinidh mo chluas a run mu'n aingaidh tha 'g eiridh suas am aghaidh.

11 Fasaidh 'm firean mar chrainn pailme; agus sgaoilidh e 'm fad mar shedar ann an Libanus.

12 A mhead fa bhios fuichte ann tigh an Tighearna; blatheas iad an cuirtibh tigh ar Dia.

13 Dheir iad amach fos tuile meas nan aois; agus bithidh iad sultmhar agus tlachdmhar.

14 Chum gu 'm foillsaich iad cia fìor tha 'n Tighearna mo neart; agus nach 'eil eaf-ionracas sam bith ann.

URNUIGH FEASGAIR:

Salm xciii. *Dominus regnavit.*

THa 'n Tighearna na rìgh, agus chuir e uime trusgan glòrmhor; chuir an Tighearn uime a thrusgan; agus chrìof-ruich e e fein le spionadh.

2 Rinn e 'n faoghal cruinn cho daingean; 's nach gabh e carucha.

3 Reamh o'n thoisich an t'faoghal bha do chathair umhluichte; tha thu a bhi-bhuantachd.

4 Tha na tuitte air eiridh, O Thighearna, thog na tuitte suas an guth: thog na tuitte suas an tonna.

5 Tha tuinn a chuain trein, agus air boille gu garbh; ach gidheadh tha 'n Tighearna, tha chomhnuidh san airde, ni 's treine.

6 Tha do theistean, O Thighearna, ro chinteach; tha naomhachd iomchuidh do d' thigh gu brath.

Salm xciv. *Deus, ultionum.*

O Thighearna Dhe, ga 'm buin dioghaitas; thusa Dhe, ga 'm buin dioghaitas, foillsaich thu fein.

2 Eirich, thus a bhreithe an domhain; agus thoir duais do na huaibhrich a reir an toiltinis.

3 Thighearna, cia fad a bheir na hain-diaghaidh: cia fad a bheir na hain-diaghaidh buaidh?

4 Cia fhad a labhras iadfan uile tha deanamh aingeachd cho spiodail; agus a ni iad a leithid a dh'uaill uaibhreach?

5 Tha iad a buailidh fios do phobul, O Thighearna; agus a cuir trioblaid air d'oighreachd.

6 Tha iad a murta' na bantraich, agus a choigrich; agus a cuir an dileachdain gu bas.

7 Agus gidheadh their iad, hu! cha 'n fhaic an Tighearna e; ni mo bheir Dia Jacob fahear e.

8 Thugaibh an aire, sibhsé tha ea-ceill a meafg an pobul; O sibhs amadana, c'uin a thuigeas sibh.

9 'N ti shuithich a chluas, ne nach cluinn e; no 'n ti rinn an tuil, ne nach fhaic e?

10 No eifin tha toirt oilein do na cinnich; is e theagaisgeas eolas do dhuine, ne nach toir e peanas?

11 'S aithne do 'n Tighearna sinuainte duine; nach 'eil iad ach diamhain.

12 'Sbeannuichte an duine smachduicheas tusa, O Thighearna; agus a ni thu theagafg ann a'd'lagh.

13 Chum gu 'n toir thu faidhidin dha an am na hairc; gus am bi 'n flochd air a chladhach air fon an ain-diaghaidh.

14 Oir cha 'n fhailnich an Tighearna air a phobul; ni mo a threigeas e oighreachd fein.

15 Gus am pill fireantachd air a hais ri breitheanas; leanaidh mhead 's ga 'n bheil cridhe fìor i.

16 Co dh'aireas leam an aghaidh an aingidh; na co ghabhas mo phairt an aghaidh luchd an uile?

17 Mur cuidiche an Tighearna leam; s' beag nach robh m' anam a chuir gu tofd.

18 Ach 'nuair thuirt mi, shieamhnuich mo chas; chum do throcair, O Thighearna, suas mi.

19 Ann an lionmhaireachd nan iomaguine a bha agam an chridh; dhath-urich do shòlais m' anam.

20 An gabh thu gnothach sam bith ri stol na haingeachd ; tha dealbh uile mar lagh ?

21 Tha iad ga 'n tional ri cheile an aghaidh anam an f hiaran ; agus a dite na fala neo-chiontaich.

22 Ach se 'n Tighearna mo thearmunn ; agus se mo Dhia neart mo mhuinghin.

23 Diolaidh e dhoibh a reir an aingeachd ; sgriosaidh e iad ann nami-run fein ; seadh, sgrìofaidh 'n Tighearna ar Dia iad.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xix.

Salm xcv. *Venite, exultemus*

O Thigibh, finneamaid do 'n Tighearna ; deanamaid gairdeachas gu fuilbheir, ann an carraig ar slainte.

2 Thigeamaid a steach 'na lathair le breith-bhuidheachas ; agus taibseinmid sinn fein aobhneach annsan le fialmaibh.

3 Oir is Dia mor an Tighearna ; agus Rìgh mor osciann nan uile Dhe.

4 Ata uile chriochana talmhain ann na laimh-sin ; agus 's leis neart nam beann mar an ceudna.

5 Is leifean an f hairge, agus rinn e i ; agus dhealbh a lamhan an talmh tiorum.

5 O thigibh, deanamaid adhradh, agus tuiteamaid fios ; agus fleuchdamaid ann lathair an Tighearna ar cruith-fhear.

7 Oir is eisin an Tighearna ar Dia, agus is sinne pobul inalcruidh agus caoirich a laimh.

8 An diu 'ma dh'eisdeas sibh a ghuth, na cruaidhichibh 'ur cridheachan ; mar ann sa bhrosnucha, agus mar ann an la bhuaireadh san fhafach.

9 'Nuair a bhuaire 'ur 'n aithreacha mi ; agus a dhearbha iad mi, agus a chunnaic iad m'oire.

10 Re da fhichiod bliadhna bha mi air mu ghraineacha leis a ghinealach so, agus thuirt mi ; is pobul iad ata air feacharan nan cridheachaibh, oir cha robh eolas aca air mo shlighibh.

11 Da 'n do mhionnaich mi a'm' fheirg; nach racha' iad a steach do 'm shuaimhneas.

Salm xcvi. *Cantate Domino.*

O Scinnibh do 'n Tighearn oran nuadh; feinnibh do'n Tighearna, a thalaimh gu hiomlan.

2 Scinnibh do 'n Tighearn, agus molaibh ainm; bithibh ag aithris mu a fhlaite o la gu la.

3 Cuiribh onair an ceill do na cinnich; agus iongantas do na huile pobul.

4 Oir tha 'n Tighearna mor, agus cha fheudar a m'ho'a' mar is cubhaidh: tha e na chuis eagail os cionn ran uile Dhia.

5 Air fou uile Dhe nan cinnich, cha' n'eil aanta ach iodhail; ach se 'n Tighearna rinn na neamha.

6 Tha gloir agus adhradh na lathair; tha cumhachd agus onair na ionad naomha.

7 Thugaibh do'n Tighearna, O sibhe chineacha nam poibleach; thugaibh do 'n Tighearn adhradh agus cumhachd.

8 Thugaibh do 'n Tighearna an onair is dligheach d'a ainm; thugaibh leibh tiolaca, agus thigibh ga chuirte.

9 O deanaibh adhradh do'n Tighearna ann a maife na naomhachd; bithidh eagail air an talamh uile roimhe.

10 Inn sibh 'mach e meafg nan cinnich, gur e n Tighearna 's Righ; agus gur e an ti rinn an domhain cruinn cho daingean snach gabh e carrucha, agus cia mar bheir e breith chothrumach air an pobul.

11 Deanadh na neamha gairdeachas, agus bithe an talamh ait; deanadh an cuan toirm, agus na huile ni a th' ann.

12 Bithe an mhachair aoibhneach, agus na huile ni th'ann: 'n sin ni uile chraobhan na caoille gairdeachas ann fianais an Tighearna.

13 Oir tha e teachd, oir tha e teachd thoirt breith air an talamh; agus le fireantachd thoirt breith air an t faoghal, agus air an pobul le fhirinn.

Salm xcvi. *Dominus regnavit.*

THA 'n Tighearna na Righ, feudaidh 'n talamh lhi ait; feadh, feudaidh lionnhaireachd nan eilean a bhi ait nime sin.

2 Tha neoil agus dorchadas mu thimchioll ; 's iad fireantachd agus breitheanas ionad-comhnuidh a chathrach.

3 Theid teine roimhe ; agus loifgear fuas a naimhde air gach taobh.

4 Thug a dhealanach dealra do 'n t faoghal ; chunnaic an talamh i, agus bha e fo eagal.

5 Leagh na cnoic mar cheir am fianuis an Tighearna ; an fianuis Tighearna an faoghal gu leir.

6 Chuir na neamha an ceill a fhircanteachd ; agus chunnaic an sluagh uile a ghloir.

7 Gu 'n robh iadsan uile fo amhla a ni adhradh do Iomhaidhe fhnoighte, agus aig am bheil tlachd ann an De diamhain thugaibh adhra dhafan, sibhse nan uile Dhe.

8 Chuala Sion sin, agus rinn i gairdeachas ; agus bha nigh-eana Juda ait, air son do bhreitheanais, O Thighearna.

9 Oir tha thusa, a Thighearna, airde os cionn an talamh uile ; tha thu air t' arducha fada of cionn nan uile Dhe.

10 O sibhse leis an ionmhain an Tighearna, faicibh gu 'm fuathaich sibh an ni tha ole ; coimhididh 'n Tighearna anma a naoimh ; saoraidh e iad o laimh an ain-diaghidh.

11 Tha solus air eiridh fuas do'n fhirean ; agus aoibhneas fubhach dhoibhfin aig am bheil cridhe treibh-dhireach.

12 Deanaibhse gairdeachas san Tighearna, a fhireana ; agus thugaibh buidheachas re cuimhnichean a naomhachd.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xcviii. *Cantate Domino.*

O Seinnibh oran nuadh do 'n Tighearna, oir rinn e nithe miorbhuileach.

2 Le laimh dheis, agus le ghairdean naomh ; fluair e dha fein buaidh.

3 Dh' foillsich an Tighearna a shlainte ; nochd e a fhireantachd gu foillear am fianuis nan cinneach.

4 Chuimhnich e a throcair agus fhirinn do thigh Israeil ; agus chunnaic uile chrìocha an domhan slainte ar Dia-ne.

5 Nochdaibh sibh fein aoibhneach do 'n Tighearna, a dhuchana uile ; feinnibh, deanaibh gairdeachas, agus thugaibh buidheachas.

6 Molaidh

6 Molaibh an Tighearn air a chlarfaich ; feinnibh do 'n chlarfaich le falm breith-bhuidheachas.

7 Le trompaide agus faltaire fos ; O nochduibh sibh fein aobhneach ann lathair an Tighearna an righ.

8 Deanadh an cuan farum, agus na h uile ni a th' ann : an faoghal cruinn, agus iadfan tha chomhnuidh ann.

9 Buailleadh na tuilte am bafa, agus bithe na cnoic aobhneach le cheile am fianais an Tighearna ; oir tha e air teachd a thoirt breith air an talamh.

10 Le fireantachd bheir e breith air an t faoghal ; agus air an phobul le ceartas.

Salm xcix. *Dominus regnavit.*

SE 'n Tighearn is righ, cia neo' thoilichte air bith a bhith-eas an pobul ; tha e na shuidhe eidir na cheruba, cia neo' f hoidneach air bith a bhios an talamh ?

2 Tha 'n Tighearna mor ann an Sion ; agus ard of cionn na huile shluaigh.

3 Bheir iad buidheachas do t ainm ; a tha mor, iongantach, agus naomha.

4 'S ionmhuin le neart an righ breitheanas, dhumhluich thu cothrum ; chuir thu 'n gnìomh breitheanas, agus fireantachd an Jacob.

5 O arduichibh 'n Tighearna ar Dia ; agus tuitibh sìos aig stòl a choife, oir tha e naomha.

6 Maois agus Aaron a meafg a shagarta, agus Samuel a meafg a mhead sa ghairmeas air ainm ; ghairm iad sin air an Tighearna, agus chual e iad.

7 Labhair e riu as an baideal neoil ; oir choimhead a theif-tis agus an lagh a thug e dhoibh.

8 Chual thu iad, O Thighearn ar Dia ; thug thu maitheanas doibh, O Dhe, agus pheanasfaich thu nan innleachda.

9 O arduichibh 'n Tighearna ar Dia, agus deanibh adhradh dha air a chnoc naomh ; oir tha 'n Tighearna ar Dia naomh.

Salm c. *Jubilate Deo*

O Bithibhfe aobhneach san Tighearn, a thiribh uile ; dean-naibh feirbheis do'n Tighearn le haiteas, agus thigibh a fteach na lathair le loran.

2 Bithibh cinnteach gur e 'n Tighearn is Dia ; 's eifin a rinn finn, agus cha finn fein ; 'finne a fhlugh, agus caoirich ionaltraidh.

3 O rachaibh a steach na gheata le breith-buidheachas, agus na chuirtibh le cliu ; bithibh taingeil da, agus labhraidh maith mu ainm.

4 Oir tha 'n Tighearna grafmhor, tha throcair fiorruidh ; agus a fhirin buan o ghinealach gu ghinealach.

Salm ci. *Misericordiam & iudicium.*

Bithidh m' oran air trocair agus breitheanas ; dhuitse, O Thighearna, ni mi ceol.

2 O bitheadh tuigse agam ; ann an slidhe na diaghachd.

3 C'uin' a thig thu m'ionnsuidh ; gluaisidh mi ann am thigh le cridhe foirfe.

4 Cha ghabh mi ni aingidh o's laimh ; 's fuathach leam peacana na heas-ionracas ; cha lean a leithid sin rium.

5 Triallaidh an cridhe daoirbh uam : 's cha ghabh mi eolas air duin' aingidh.

6 Co sam bith bheir toibheum of niofal ga chaoimhearfnach ; ni mite a sgrios.

7 Co sam bith aig am bheil sealla uaibhreach agus togradh ard ; cha 'n fhuiling mi e.

8 Tha mo shuile a sealltain air a mheud 's tha fireanach fan tir ; chum sgu gabh iad comhnuidh maille rium.

9 Co sam bith a chaitheas a bheatha gu diaghaidh ; bithidh e na theirbhaifeach agamsa.

10 Cha ghabh neach cealgach sam bith comhnuidh a'm' thighse ; cha 'n fhuirich an neach a dhinnseas breugan am shealasa.

11 Sgrìofaidh mise gu luath na huile ain-diaghaidh a tha fan tir ; chum sgu 'm spionadh mi iadfan uile ata cuir an gnìomh haingeachd o bhaile an Tighearna,

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xx.

Salm cii. *Domine, exaudi.*

CLuinn m'urnuidh, O Thighearna; agus thigeadh m'eidh-each a'd' ionnfuidh.

2 Na foluich do ghnuis uam an am mo thrioblaid; aom do chluas rium an nuair a ghairmeas mi, O cluinn mi, agus sin gu fìor luath.

3 Oir tha mo laithin air caith as mar dheatach; agus tha ma chnamhan air losga fuas mar athainte teine.

4 Tha mo chridhe air a bhuala fios, agus air fearga mar fheur; ionnas gun dhearmad mi m' aran ithe.

5 Air son guth m'ofnuich; 's gann a leanas mo chnamhan ri m' fheoil.

6 Tha mi mar phelican fan fhafach; agus mar an coileach-oiche a th' ann fa di-threabh.

7 Rinn mi faire, agus tha mi iodhoin mar ghealbhann; tha fuidhe na aonar air mulach an tighe.

8 Tha mo naimhde ga 'm masluchadh re fad an latha; agus iadfan tha caothaich rium, tha iad mionuichte le cheile am aghaidh.

9 Oir dhith mi luathre mar gum b'aran e; agus mhaifg mi mo dheoch le deoir.

10 Agus sin air son t'fhearg 's do chorruich; oir thug thu fuas mi, agus thilg thu fios mi.

11 Tha mo laithean air teiche as mar sgaile; agus tha mi air fearga mar fheur.

12 Ach mairidh tusa, O Thighearn, gu fìorruidh; agus do chuimhneachan air feadh na huile ghinealach.

13 Eiridh tu, agus ni thu trocair air Sion; oir tha 'n tam dhuit trocair dheanamh oire, feadh, tha 'n tam air teachd.

14 Agus c'arson? tha do sheirbheifidhe a smuaineach air a clacha; agus 's truagh leo bhi ga faicinn ann fan duilach.

15 Bithidh eagal t'ainme air na cinnich, O Thighearna; agus air uile rìghre an talmhain as do mhorachd.

16 'Nuair thogas an Tighearna fuas Sion; agus an nuair a dh'fhoillfichear a ghloir.

17 'Nuair a philleas e ri urnuidh an uireasbhuich bhochd; agus nach dean e tair air an iarrtas.

18 Bithidh fo air a sgrìobhte air fon na muintir a thig nan deidh; agus bheir na daoine a bhitheas air am breith moladh do'n Tighearna.

19 Oir sheall e fios o ionad naomh; as na neamha bheachdaich an Tighearna air an talmh.

20 Chum gu 'n cluinneadh e tuireadh na muintir a th'ann am braideanas; agus gu 'n faor e chiann a th' air an orducha gus bas;

21 Chum gu 'n cuir iad ainm an Tighearna 'n ceill ann an Sion; agus adhra aig Hierusalem;

22 'Nuair tha 'n pobul air tional ri cheile; agus na rìgh-eachda fos gu feirbheis a dheanamh do'n Tighearna.

23 Thug e fios mo neart ann am thuras; agus ghearruich e mo laithean.

24 Ach thuirte mise, O mo Dhia, na toir air falbh mi ann am meadhon m'aoise; air fon mo bhliadhnaidh, mairidh iad air feadh na huile ginealach.

25 Leag thusa, Thighearna, an tus bunaite an talmhain; agus s' iad na neamha obair do lamha.

26 Theid iadfan gu di, ach mairidh tusa; fasaiddh iad sean mar aodach;

27 Agus mar bhrat ni thu 'n caochla; agus caochlar iad; ach 's'tus' an neach ceudna, agus cha 'n f'hailnich do bhliadhnaidh,

28 Buazuichuidh clann do sheirbheifiche; agus feasaiddh 'n sliochd daingean ann a'd' shealla.

Salm ciii. *Benedic, anima mea.*

MOL' an Tighearna, O m' anam; agus mola' gach ni tha 'n taobh stigh dhìom a ainm naomha.

2 Mol' an Tighearn, O m' anam; agus na di chuimhnich a thiolaca uile;

3 'N ti a mhaitheas duit do pheaca' uile; agus a shlanuicheas t'an-mhuinneachda gu leir;

4 'N ti

4 'N ti thearnas do bheatha o dhoruin; agus tha do chrunadh le trocair agus caoimhneas gradhach,

5 'N ti shafuicheas do bheul le nithe maithe; ga d' dheanamh og agus fultmhar mar iolair.

6 Tha 'n Tighearna cuir an gnìomh fireantachd agus breitheanas; air an fonsan uile th' air am for-eigne le hea-coir.

7 Dh' fhoillsich e fhìlthibh do Mhaois; 's oibre do chlainn Ifraeil.

8 Tha 'n Tighearna lan iochd agus trocair: fad-fhulangach agus mor ann am maitheas.

9 Cha bhi e 'n comhnuidh ri tagra; ni mò a ghleidheas e f'hearg gu brath.

10 Cha do rinn e oirn a reir ar peacana; 's cha tug e duais duinn a reir ar naingeachda.

11 Oir feall cia arda na neamha an coimeas ris an talamh; 's co mhor tha throcair dhoibhfin air am bi eagal roimhe.

12 Seall fos cia farfaing tha 'n airde n'ear o 'n aird an iar; s co f had a chuir e ar peacana uainn:

13 Seadh, mar ghabhas athair truas ri chlainn fein; iodhoir mar sin tha 'n Tighearna trocaireach dhoibhfin air am bheil eagal.

14 Oir s aithne dha co dheth a rinne sinn: is cuimhne leis nach 'eil annain ach duflach.

15 Cha 'n'eil laithean duine ach mar f'heur; oir tha e teachd fo bhìlath mar luidh na machrach.

16 Oir cha luath fa theid a ghaoth thairis air, tha e air falbh; agus cha 'n aithne d'a aite e ni fmo.

17 Ach mairidh maitheas trocaireach an Tighearna re faoghal nan faoghal, orrafan air am bheil eagal; agus a f'hireantachd air clann an cloinne.

18 Iodhoir air a mheud fa choimhdeas a chumhnanta; 's a smuainicheas air aitheanta chum an deanamh.

16 Dhumhluich an Tighearna a chathair, ann an neamh; agus tha righeachd a riaghla thar gach uile.

20 O molaibh an Tighearna, sibhse aingle a 's leis fein; sibhse aig am bheil barrachd ann an neart; sibhs tha coimhliana aitheana agus tha 'g eisteachd ri guth a bhriathra.

21 O molaibh an Tighearna, sibhse a fhìlthibh uile; sibhse a fheirbheifiche tha deanamh a thoil.

22 O labhraibh maith mu'n Tighearna, gach uil' oibre as leis; ann an ionada a Thighearnais uile; mol' thusa an Tighearna, O m'anam.

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm civ. *Benedic, anima mea.*

MOL' an Tighearna, O m'anam ; O Thighearna mo Dhia, tha thu anabarach ghlormhor, tha thu air do fgeuduch.. le morachd agus onair

2 Tha thu gad' uimeacha fein le folus mar gu'm b'ann le trufgan ; agus a fgaioile mach na neamha mar chuirtein.

3 'N ti a leag failthean a sheomra ann sna huifgeacha ; agus a deanamh charbada do na neoil, agus ag imeachd air fgiatha na gaoithe.

4 Tha e deanamh aingle nan spiorada ; agus a mhinistaire nan teine lasara.

5 Leag e bunaite an talmhain ; chum nach gluais e am fam bith.

6 Chomhduich thu e leis an doimhneachd mar ga b'ann le haodach ; sheas na huifgeacha air an beanntain.

7 Le tachdmhagan teichidh iad ; aig guth do thairnearich tha iad fo eagal

8 Tha iad a dol suas cho arda ris na cnoic, agus fios, do na glinn gu hiofal : iodhoingus an aite a dh'orduich thu dhoibh.

9 Shuidhich thu 'n crìocha nach racha iad tharta ; ni mo a philleadh iad air ais a dh'fholach na talmhain.

10 Tha e cuir nan frathan a chum nan aibhnichean ; tha ruidh a measg nam beann.

11 Oluidh uile bheathaiche na machrach dhich ; agus caifgidh na h'afail f'hiadhaich an iota.

12 Laimh riu bi 'n aiteacha tamh aig eanlaith an adhair ; agus ni iad ceol a measg nan geuga.

13 Tha e 'guifgeacha na 'm beannta o 'n airde ; tha 'n talamh air a lionadh le toradh toibre.

14 Tha e toirt amach feoir air fon na spreidhe ; agus luidh uaine air fon feum dhaoine.

15 Chum gu 'n toir e lon as an talmh, agus sion a ni ait cridhe an duine ; agus cla a ni a ghnuis fuilbheir, agus aran a neartucha cridhe an duine.

16 Tha craobhan an Tighearna fcs lan bri ; iodhoin sedair Libanus a rinn e shuidheacha :

17 Ann fan ní na heoin an nid; agus tha na craobhan giunhais na 'n aite tamh do'n flore.

18 Tha na cnoic arda nár tearmunn do na gobhair fhiadh-aich; agus mar sin tha na creaga' ciachiach air fon nan coin-ain.

19 Dhorduich e ghealach air fon amana fonruichte; agus 's aithne do'n ghrein a dol fuatha.

20 Ní thu dorchadas chum 's gur oiche e; ann fan gluais uile bheathaiche an di-threabh.

21 Na leomhain a beuchach an deidh 'a cobhartaich; tha iad g' iarruidh am bithe o Dhia.

22 Eiridh ghrian, agus theid iad air falbh le cheile; agus laidhidh iad fios na garidh.

23 Theid duine amach gu obair, agus gu fhaothair; gus an tig am feafgar.

24 O Thighearna, cia lionmhar toibre; ann an gliocas rinn thu iad uile, tha 'n talamh lan do'd fhaoibtreas.

25 Mar sin tha an cuan mor agus farfuing mar an ceudna; ann sam bheil nithe a suaga gun aircamh, araon beathaiche beag agus mora.

26 'N sin tha na loingeas a siubhal, agus an sin tha n lebh-iatan sin; a rinn thu gu t'ugradh ann.

27 Tha iad sin uile a' feithe ort; chum gu 'n toir thu biadh dhoibh na am iomchuidh fein.

28 'Nuair a bheir thu dhoibh e, tionalaidh iad e: agus 'nuair a dh'f hofglas tu do lamh, tha iad air an liona' le maith.

29 'Nuair a folucheas tu t'aghaidh; tha iad fo thrioblaid; 'nuair bheir thu air falbh an anail, gheibh iad bas, agus tha iad air am pille air ais chum an dulfach fein.

30 'Nuair a teigeas tu dod' spiorad dol amach, bithidh iad air an cruthachadh; agus ath-nuadhichidh tu aghaidh an taimhain.

31 Mairidh morachd ghormhor an Tighearna gu brath; ní 'n Tighearna gairdeachas na oibre.

32 Criothnuichidh 'n talamh ma fealleas e urra; ma ní e ach beantain ris na cnoic, theid deathach uatha.

33 Seinnidh mi do'n Tighearna chó fhad fa 's beo mi; mo-laidh mi mo Dhia m' feadh fa bhios bith agam.

34 Agus mar sin toillidh m'-fhocail e; bithidh m' aoibhneas fan Tighearna.

35 Air fon pheacaire, bithidh iad air an caithe as an talamh, agus thig an tain-diaghidh gu crich, mol' thusa an Tighearna, O m'anam, mol' an Tighearna.

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxi.

Salm cv: *Confitemini Domino.*

O Thugaibh buidheachas do'n Tighearna, agus gairmaibh air a ainm; inn sibh do'n tfluagh ciod na nithe a rinn e.

2 O bitheadh 'ur n orain air, agus molaibh e; agus bith-eadh 'ur cainnt air uile a oibre iongantach.

3 Deanaibh gairdeachas na ainm naomha; deanadh an cridhe-fa gairdeachas tha 'g iarraidh 'n Tighearna.

4 Iarruibh n Tighearn agus a neart; iarreibh aghaidh gu brath.

5 Cuimhnuichibh na hoibre miorbhaileach a rinn e; a iongan-tais, agus breitheanais a bheoil.

6 O sibhse shliochd Abraham a sheirbhaifiche; sibhse a chlann Jacob a mhuintir thaghta.

7 'Se an Tighearna ar Dia; tha bhreitheanais ann fan domh-an uile.

8 Bha e do ghna cuimhneachail air a chumhnanta 'f a ghealla; a rinn e do mhile ginealeach.

9 Iodhoin an cumhnanta rinn e ri Abraham; agus a mhoid a mhionaich e do Isaac.

10 Agus dhorduich e an ni ceudna do Jacob mar lagh; agus do Israeil mar theistias fionnuidh.

11 Ag radh, dhuitfa bheir mi tir Chanaan; cranchar 'ur n oighreachd.

12 Nuair nach robh iad fathast ach nam buidhinn bheag; agus iad nan coigrich fan tir,

13 Ciod an tam a chaidh iad o aon chinneach gu cin-neach eile; o aon righeachd gu pobul eile.

14 Cha leig e do dhuine sam bith cron a dheanamh dhoibh; ach thug e achdmhasan do righre air an fgateh.

15 Na beanaibh ri n ungaichte; agus na deanaibh dochas sam bith dom' fhaidhean.

16 Osbar,

- 16 Osbar, gairm e gainne air an tir ; a gus fgrios e ui e lón an arain.
- 17 Ach chuir e duine rompa ; iodhoin Joseph, neach a chaidh reice gu bhí na thrailt.
- 18 Dhochain iad a chafan fan chaf-cheap ; chaidh n t'iarann a fteach na anam.
- 19 Gus an tainig an tam fan d' fhiofruchadh a chus ; dh' earbh focal an Tighearna e.
- 20 Chuir an rìgh aithne, agus dh' fhuafgail e air ; leag pìor-fa an tfluaigh leis dol as faor.
- 21 Rinn e na uachdran fos air a thigh e ; agus na fhear riaghailt air a mhaoin uile.
- 22 Chum eolas a thoirt da phrionfuidh a reir a thoil ; agus a theagafg d'a sheanaire gliocas.
- 23 Thainig Israeil fos do'n Eiphte ; agus bha Jacob na choig-richt an tir Ham.
- 24 Agus chuir e 'n lionmhoireachd a phobull gu ro mhòr ; agus rinn e iad ni bu treise na an naimhde.
- 25 Dream aig an ròn an cridhe air thionda 's gun tug iad fuath ga pobull ; agus gu 'n bhuin iad gu mealtach ri fheir-bheifche.
- 26 'N sin chuir e uaithe Maois a fheirbheifeach ; agus Aron, an neach a roghnuich e.
- 27 Agus dh' fhoillsaich iad sin a chomharadh na meafg ; agus iongantais ann an tir Ham.
- 28 Chuir e mach dorchadas, agus bha dorchadas ann ; agus cha robh iad umhal da fhocal.
- 29 Thionda e 'n uifgeacha gu fuil ; agus mharbh e 'n iafg.
- 30 Thug an tir amach losgain ; seadh, ann an feomruiche an rìghre.
- 31 Labhair e 'm focal, agus thainig gach gne chuileaga ; agus miala nan crìocha uile ;
- 32 Thug e dhoibh clacha meallain air son uifge ; agus las-ruiche teine nan tir.
- 33 Bhuail e 'm fineamhuine fos agus an crainn fhige ; agus mhilleadh na craobhan a bha nan crìocha.
- 34 Labhair e 'm focal agus thainig na fionnan fheoir, agus cateirpillair gun aireamh ; agus dhithe iad suas am fear uile a bha nan tir, agus mhilleadh iad meas an fearann.
- 35 Bhuail e gach ceud-ghin a bha nan tir ; iodhoin toifeach an neart gu leir.

36 Thug e mach iad fos le or agus airgid; cha robh neach anmhunn a meafg an treabha.

37 Bha n' Eiphte ait nuair theich iad; oir bha cagal orra rompa.

38 Sgaoil e mach neul gu bhí na chomhducha; agus teine a thoirt folus an am na hoiche.

39 Air an iarrtas thug e dhoibh geara-goirt; agus lion e iad le aran neamha.

40 Dh'fhosgail e an charruig chloiche, agus shruth an tuifge mach; ionas gun ruith aibhnichean ann s'na haiteacha tioram:

41 Agus c'arson? oir do chuimhnuich e ghealla naomha; agus Abraham a sheirbhaifich.

42 Agus thug e mach a phobull le haoibhneas; agus a mhuintir thaghta le haiteas.

43 Agus thug e dhoibh fearann nan cinneach; agus ghabh iad mar oighreachd saothair an tsluaigh.

44 Chum gu n coimheadh iad a statuis; agus gu 'n tuga' iad aire da reachdaibh.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cvi. *Ces fitemini omino.*

O Thugaibh buidheachas do 'n Tighearna: oir tha e graf-mhor; agus maireadh a throcair gu fionnuidh.

2 Co dh'fheudas gníomhara uafal an Tighearna a labhairt; no a mhola' gu leir a fhoillfeacha amach.

3 'Sbeannuichte iad a choimhneas breitheanas an comhnuidh; agus a ní fireantachd.

4 Cuimhnuich orm, O Thighearna, areir an deidh-ghean a tha 'gad do d' phobull, O fíofruich mi led' fhlainte.

5 Chum gum faic mí sonas do mhuintir taghta; agus gu 'n dean mi gairdeachas ann an aoibhneas do phobull, 's gu' gu 'n toir mí buidheachas maile ri t'oighreachd.

6 Pheacuich sinne le'r naithriche: rinn sinn an eacoir, agus bhain sinn gu haingidh.

7 Cha d'thug ar n' aithriche fanear do tiongantais san Eiphte, ní mo ghleidh iad do mhór mhaitheas air chuimhne: ach bha iad eas-umhal aig an fhairge. iodhoin aig an fhairge ruaidh.

8 Gidheadh

8 Gidheadh, chuidich e iad air sgath ainme; chum gu m'feudadh e a chumhachd a chuir ann ceil.

9 Chronuich e fos an f hairge ruadh, agus thiormuich e fuas i; mar sin threoruich e iad tre 'n doimhneachd, mar tre 'n fhaich.

10 Agus snaor e iad o lamh an cascairde; agus thearuin e iad o lamh an namhad.

11 Air son na muintir iud chuir trioblaid orra, bhath na h-uifgeacha iad; 's cha d' fhaga aon diu.

12 'N sin chreid iad a fhocail; agus sheinn iad mola' dha.

13 Ach an deigh tamuil dhi-chuimhnich iad a oibre; agus cha d'fhuirigh iad ri chomhairle.

14 Ach thainig an miann orra san f hafach; agus bhuir iad Dia san di-threabh.

15 Agus thug e d'coibh am miann; agus chuir e caoile mar an ceudna nan anma.

16 Chuir iad corruich air Maois fos ann f na pailleana; agus air Aron naomh an Tighearna.

17 Mar sin dh'f hofgail an talamh, agus shluig e Datan fuas; agus dh'f holuich e cothional Abiram.

18 Agus las an teine nan cuideachd; loisg an lafair fuas na hain-diaghaidh.

19 Rinn iad laogh ann an Horeb; agus rinn iad adhradh do 'n iombaidh leaghta.

20 Mar so chaochal iad an gloir; gu coslas laoidh a dhitheas faoidh.

21 Agus dhearmaid iad Dia an Slanui-fhear; a rinn nithe cho mhor san Eiphte.

22 Oibre iongantach ann an tìr Ham; agus nithe eagalach ri taobh na fairge ruaidhe.

23 Mar sin thuir e, gu sgrìofaidh e iad, mur seasadh Maois aon thaghta roimh sa bhearn; chum a chorruich fheargach a phille air falbh, 'n teagal gu 'n deana e iad a sgrìos.

24 Seadh, rinn iad faoid mu'n tìr thaitneach sin; agus cha d'tug iad creideas da fhocal.

25 Ach rinn i-d monmhur na m pailleine: agus cha d' eisd iad ri guth an Tighearna.

26 'N sin thog e fuas a lamh nan aghaidh; gu 'n iad a sgrìofadh san f hafach.

27 A thilge mach an sìochd amearg nan cinneach; agus gu 'n sgapa ann s na thiribh.

28 Ceangail iad iad-fein ri Baal-peor ; agus dhíth iad iobair-tean nam marbh.

29 Mar fo bhrosnuich iad e gu corruich le 'n innleachdan fein ; agus bha 'n phlaigh mor nam meafg.

30 'N sin sheas Phineas fuas agus rinn e urnuidh ; agus mar sin fguir a phlaigh.

31 Agus bha sin air a mheas dha mar fhireantachd ; air feadh gach uile linne gu brath.

32 Chuir iad fearg air fos aig uifgeacha na stri ; ionnas gu 'n é rinn e peanas air Maois air an fga' ;

33 Cheann gun do bhrosnuich iad a spiorad ; ionnas gun labhair e gu hath-ghairid le bhíle.

34 Ni mo a fgrios iad na cinnich ; mar d' aithn an Tighearna dhoibh.

35 Ach bha iad air a meafga air-feadh nan cinnich ; agus dh' fhoghlaim iad an oibre.

36 Ann a mheud s gu 'n tug iad adhradh da 'n iodhala, a phill gu'n caithe fein ; feadh, dh' iobair iad a mic agus a nigheana do dheamhna.

37 Agus dhoirt iad fuil neo-chiontaich, iodhoin fuil a mic agus a nighean ; a dh' iobair iad do iodhala Chanan, agns bha 'n tír air a falacha le fuil.

38 Mar fo bha iad air an truaille le n' oibre fein ; agus chaidh iad air striopachas le 'n innleachda fein.

39 Uime sin las corruich an Tighearna an aghaidh a phobul ; ionnas gun ghabh e grain r'a oighreachd fein.

40 Agus thug e thairis iad an laimh nan cinneach ; agus bha mhuintir thug fuath dhoibh, nan tighearna thairis orra.

41 Rinn an naimhde am foirgne ; agus bha iad nan uachdarain orra.

42 'Sioma' uair a shaor e iad ; ach rinn iad ceannaire ná aghaidh le 'n innleachda fein ; agus thuga' fios nan aingeachd iad.

43 Gidheadh, 'nuair chunnaic e an aire ; chual e 'n gearan.

44 Chuimhnich e air a chumhnanta, agus ghabh e truaghas dhiu, areir lionmhoireachd a throaire ; feadh, thug orrafan uile thug am braighdeanas iad, truaghas a ghabhail riu.

45 Saor sinn, O Thighearna ar Dia, agus tional sinn a meafg nan cinneach ; chum gu 'n toir sinn taing d'a tainm naomh s gu 'n dean sinn an'uail as do mholadh.

46 Beannuichte gu 'n robh Tighearna Dia Israeil o bhith-bhuantachd, agus saoghal gun chrìch : agus abradh an pobull uile, Amen.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxii.

Salm cvii. *Confitemini Domino,*

O thugaibh taing do 'n Tighearna, oir tha e grafnhor ; agus mairidh a throcair gu fìorruidh.

2 Thugeadh a mhuintir taing do'n Tighearn a fhaor e ; agus a do'f huafgail e o laimh an namhad.

3 Agus a thionail e as na thiribh, o'naird an ear, agus o'n aird an iar ; o'n airde tuath, agus deas.

4 Chaidh iad air feachran as an tslighe ann san fhafach ; agus cha d'f huair iad baile gu comhnuicha ann ;

5 Ocrach agus iotmhor ; dh'f hannaich an anma annta.

6 Mar sin ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid ; agus dh'f huafgail e iad o'n teann eigin.

7 Threoruich e iad amach air an tslighe cheart ; chum gu 'n racha iad dhionnsaidh a bhaile sna ghabh iad comhnuidh.

8 O gu 'n tuga' daoine mola' do' n Tighearna air son a mhaithis ; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh air son clainn nan daoine ?

9 Oir fasaichidh e 'n tannam falamh ; agus lionadh e 'n tannam ocrach le maitheas ;

10 Mheud 's tha fuidhe 'n dorchadas, agus an sgaile bhais ; air bhith dhoibh ceangailt gu teann an truaghe, agus an iarunn.

11 Cheann gun d' rinn iad ceannaire an aghaidh briathra an Tighearna ; agus gun chuir iad an neo-brìgh comhairle an ti 's airde.

12 Thug e fios an cridheacha fos le tuirsadh : thuit iad fios, agus cha robh aon neach a dheana cobhair orra.

13 Mar sin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid : dh'f huafgail e orra as an teann eigin.

14 Oir thug e iad a dorchadas, agus a sgaile a bhais; agus bhris 'n cuibhriche na 'm bloide.

15 O gu mola' daoine uime sin an Tighearna air fon a mhaitheas; agus gu 'n cuireadh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine!

16 Oir bhrift e na geatacha prais; agus bhuail e na croinn iaruin na 'm bloide.

17 Tha na hamadain air an sgiurfa air-fon nan peacadh; agus air fon an aingeachd.

18 Ghabh an anma fuath da gach gne bhith; agus s' beag nach robh iad iodhoin aig doras a bhais.

19 Mar sin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; dh'fhuasgail e orra as an teann-eigin.

20 Chuir e mach a fhocal, agus teighis e iad; agus shabhala iad o an doruinn.

21 O gu mola' daoine an Tighearna air fon a mhaitheis; agus gu 'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine!

22 Gu'n tairge iad dha iobairt breith-bhuidheachas; agus gu'n innse iad amach a oibre le haoibhneas!

23 A mhuintir theid fios do'n chuan ann an loingear; agus tha cuir an guiomh an gnothaiche ann s' na huisge mora.

24 Tha iad a sin a faicin oibre an Tighearna; agus iongantais fan doimhneachd.

25 Oir le ghuth eiridh a ghaoth stoirmeil; a thogas fuas a thonna.

26 Tha iad air an giulan fuas gu neamha, agus fios aris do'n doimhneachd; tha 'nanma a leatha as leis an trioblaid.

27 Tha iad air an luasgadh thuig agus uaithe, agus 'ag tuilidh mar dhuine misgeach; agus tha iad aig ceann an ceill.

28 Mar sin 'nuair a ghlaodhas iad ris an Tighearna nan trioblaid; saoraidh e iad as an teann eigin.

29 Oir bheir e air an dointhonn fegur; ionnas gum bheil a tonna samhach.

30 'N sin tha iad ait, cheann gu'm bheil iad aig fois; agus mar sin bheir e iad do'n chala gus 'am b' aill leo dol.

31 O gu mola' daoine uime sin an Tighearna air fon a mhaitheas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine!

32 Gu 'n arduiche iad e fos ann co-thional an pobull; agus gu moladh iad e ann an cathair nan seanaire!

33 'N ti thiondas na tuite gu fafach; agus a thirmicheas fuas na tobair uifge.

34 Tir thorach ni e neo-thorach; air son aingeachd na muinntir tha chomhnuidh innte.

35 A ris, ni e m fafaich na uifge tamha; agus tobruiche uifge nan talamh tirim.

36 Agus ann an sin cuiridh e na mhuintir tha ocrach; chum gun tog iad baile gu comhnucha ann.

37 Chum gu 'n cuir iad am fearan, agus gu 'n fuidhich iad garachan fiona; a thoirt doibh tora' chum fas.

38 Tha e gam beannucha, ionnas gu fas iad gu hanabarach lionmhar; agus cha leig e do'n spreidh fas tearc.

39 Agus a ris, 'nuair tha iad air laghducha agus air an toirt iofal; tre fhoir-eigne, tre phlaigh na trioblaid sambith.

40 Ged cheaduich e dhoibh bhi air an sarughadh tre aintighearnan; agus ge do leige dhoibh dol air anra' as an tlighe san fhafach:

41 Gidheadh cuidichidh e 'm bochd as a thruaighe; agus ni e dha teaghlach mar thread chaorach.

42 Beachduichidh 'm firean air a fo agus ni e gairdeachas; agus bithidh beul na haingeachd uile air a dhruide.

43 Co air bith tha glic bheir e fanear na nithe sin; agus tuigidh iad caomhneas gradhach an Tighearna.

URNUIGH FHEASGAR.

Salm cviii. *Paratum cor meum.*

O Dhe, tha mo chridhe gleast', tha mo chridhe gleast'; ni mi ceol agus bheir mi mola leis a bhail a 's fhear a th' a-gam.

2 Mosguil thus a chruit agus a chlarfaich; 's mosgluidh mi fein gu fìor mhoch.

3 Bheir mi dhuit buidheachas, O Thighearna, 'meafg an po-bull; feinnidh mi mola' dhuit amefg nan cinnèach.

4 Oir tha do throcair ni fmo na na neamha; agus ruigidh t'fhirinn an neoil.

5 Cuir fuas thu fein, O Dhe, os cionn na neamha; agus do ghleir os cionn an talmhain gu leir.

6 Chum

6 Chum gu 'm bi do mhuintir ionmhuin air am fuafgla';
teafraige do lamh dheas iad, agus cluinn thufa mi.

7 Labhair Dia na naomhachd; ni mi gairdeachas uime sin,
agus roinnidh mi Shechem, agus toimhidh mi mach gleann
Súcót;

8 'S leam Gilead, agus 's leam Manafeh; fe Ephraim fos
neart mo chunn.

9 'S e Juda m' fhear tabhairt lagha, fe Moab mo phoit ion-
laid; tilgidh mi mo bhrog thar Edom; air Philistia bheir mi
buzaidh.

10 Co a threoricheas mi do 'n bhaile laidir; agus co bheir
mi gu Edom?

11 Nach do threig thu finn, O Dhe; agus nach teid thu mach,
O Dhe, le'r 'n aramaithe?

12 O dean cuideacha linn an aghaidh an namhad; oir 's
diamhain comhnadh duine.

13 Tre Dhia ni sinn gnìomhara mora; agus 's e a shaltras
fios ar naimhde.

Salm cix. *Deus laudam.*

NA bi a'd' thosd, O Dhia mo mhola'; oir tha beul an
ain-diaghaidh, feadh, tha beul an duine chealgaich fos-
gailt air mo thi.

2 Agus labhair iad rium le teangana breugach: chuartaich
iad mi fos m'an cuairt le briathra fuath, agus chog iad am agh-
aidh gun aobhar.

3 Air fon a ghraidh a bh' agam dhoibh, feuch, tha iad a nis
a gabhail pairt am aghaidh: ach bheir mise mi fein gu h-ur-
nuidh.

4 Mar fo dhìoc iad olc dhomh air fon maith; agus fuath
air fon deagh-ghean.

5 Cuir thufa duine ain-diaghaidh na uachdran os a chionn;
agus feaseamh Satan aig a laimh dheis.

6 'Nuair bheirear binne air, bithe e air a dhìte; agus pille
a urnuidh gu peaca.

7 Bitheadh a laithean tearc; agus glacadh neach eile a
dhreachd.

8 Bitheadh a chlann nan dìleachdain; agus a bhean na
bantraich.

9 Bitheadh a chlann nam fogaruich, agus ag iarraidh an a-
rain; iarreadh iad e fos a ionada fas.

10 Caitheadh

10 Caitheadh am fear foir-eigneachd na huile ni a th'aige; agus creacha an coigreach a shaothair.

11 Na bitheadh duine ann a ghabhas truaghas ris; na ní iochd ri chlann gun athair.

12 Bitheadh a fhliochd air an sgrios; agus ann san ath linne bitheadh a ainm gu glan air a dbutha amach.

13 Bitheadh aingeachd aithriche air chuimhne an sealla an Tighearna; agus na bithéadh peaca a mbathar air a chuir as.

14 Bitheadh iad a ghna am fianais an Tighearna; chum gun fhion e mach an cuimhneachan o'n talamh.

15 Agus sin a cheann nach robh nan intinn maith a dheanamh; ach a ruga' an duine bhochd gun chobhair, chum eifean a mharbha a bha air a chradh aig a chridhe

16 Bha thlachd ann a mallucha, agus tarlaidh e dha; cha do ghradhaich e beannucha, uime sin bithidh e fada uaithe.

17 Dh'eudich e e fein le mallucha, mar le falluing; agus thig e steach na innidh mar uisge, agus mar ola na chnamha.

18 Bithe e dha mar an cleoca a chuir e uime; agus mar an crios leis am bheil e a ghna air a chriofracha!

19 Tarla' mar fo dom' naimhde o'n Tighearna; agus do 'n mhuintir ud tha labhart gu hoid an aghaidh m'anam.

20 Ach buin thusa rium, O Thighearna Dhia, a reir tainme fein; oir 's milis do throcair.

21 O fuafgail orm, cir tha mi bochd agus gun chobhair; agus tha mo chridhe air a liona an taobh a stigh dhiom.

22 Tha mi dol as mar an sgaile a shiuophleas, agus tha mi air m'fhogradh air falbh mar am fionan-feoir.

23 Tha mo ghluine lag tre throsfa; tha m' fheoil air tir meache suas a dhiobhail fail.

24 Bha mi na cuis focaid dhoibh mar an ceudna; a mhuintir a dhamhnaire orm chradh iad an cinn.

25 Dean cobhair orm, O Thighearna mo Dhia; O teafairg mi a reir do throcair.

26 Agus bithidh fios aca, cinnas a si fo do lamh; agus gur tufa an Tighearna, a rinn e.

27 Ged' mhalluich iadfan, gidheadh beannuich thusa; agus bitheadh iad air an claidh, tha 'g eiridh suas an aghaidh; ach éeanadh do sheirbhaifeach gairdeachas.

28 Bitheadh m'eascairde air an euducha le naire; agus fgeu duiche iad iad fein le 'n amhla' mar le cleoca.

29 Air mo shonfa, bheir mi taing mhor do'n Tighearna lem' bheul; agus moidh mi e a meafg a m'ior fluadh.

30 Oir seafaidh e aig laimh dheas an duine bhochd ; a thearnadh an anma o bhreithcana eacorach.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxiii:

Salm cx. *Dixit Dominus.*

THuirt an Tighearn ri m' Thighearna ; fuidhse áir mo laimh dheis, gus an dean mi do naimhde nan stol coise dhuit.

2 Cuiridh 'n Tighearna flat do chumhachd amach a Sion ; bithidh tus a'd' riaghlúighear iodhoin am mheadhon do naimhde.

3 Ann an latha do chumhachd tairgidh 'n fluagh dhuit tabhartais faor-thoileach maille ri adhradh naomha ; tha druchd do bhreith o bholg na maidne.

4 Mhionuich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas ; s gur fagart thu gu fíorruidh a reir ordu' Mhelchifedec.

5 'N Tighearn air do laimh dheis ; lotaidh e iodhoin ríghre ann an latha fheirge.

6 Bheir e breith a measg nan cinneach, lionaidh e na haiteacha leis na cuirp mharbh ; agus brisidh e nam bloide na cinn thair ioma' thiribh.

7 Olaidh e as an abhuin ann fan tflighe ; uime sin tugaidh e fuas a cheann.

Salm cxi. *Confitebor tibi.*

BHEIR mi taing do 'n Tighearna le m' uile chridhe ; gu huaigneach a measg nan fireanach, agus ann fa choithional.

2 Tha oibre an Tighearna mor ; air an iarruidh mach leis uile aig am bheil tlachd annta.

3 S'fíu oibre a bhi air a moladh agus a bhi ann an onair ; agus mairidh a throcair gu fíorruidh.

A Rinn

4 ' Rinn an Tighearna trocaireach agus grafmhor oibre mior-
bhuileach air chor ; 's gur coir dhoibh bki air chuimhne.

5 Thug e biadh dhoibhfin air am bheil eagalfan, bithidh
e chaoidh cuimhneachaid air a choi' cheangal.

6 Dh'fhoillsich e da phobul cumhachd oibre ; chum gu 'n
toir e dhoibh oighreachd nan ciuneach.

7 'S iad firinn agus breitheanas oibre a lamha ; tha aitheanta
uile fìor.

8 Tha iad a feafamh daingean a chaoi' nan cian ; agus dean-
ta ann am firinn agus an cothrum.

9 Chuir e saorfa chum a phobul ; dh'aithn e choi'cheangal gu
brath ; 's naomh agus is urramach a ainm.

10 Se toiseach a ghliocais eagal an Tighearna ; tha deadh
thuigs acafan uile tha deanamh da reir ; mairidh a mhola' am
feast.

Salm cxii. *Beatus vir.*

S Beannuicht an duine air am bheil eagal an Tighearna ; tha
mor thlachd aige na aitheanta.

2 Bithidh a fhliochd treia air thalamh : bitheadh ginealach an
fhirinn beannuichte.

3 Bithidh faibhreas agus pailteas na thigh ; agus mairidh a
f hireantachd am feast.

4 Do'n duine dhiadhaidh eiridh solus suas ann san dorchadas ;
tha e trocaireach, gradhach, agus cothrumach.

5 Tha deadh dhuine trocaireach, agus coingheallach ; agus
stiuraidh e f hocail' le ceill.

6 Oir cha ghluaisfear am feast e ; agus Bithidh am firinn ann
an cuimhne fìorruidh.

7 Cha bhi eagal air a droch theachdaireachd sam bith ; oir
tha chridhe feafamh daingean, agus a creidfin san Tighearn.

8 Tha chridhe fuighte, agus cha ghlidich e ; gus am faic e
mhiann air a naimhde.

9 Sgaoil e am fad, agus thug e do'n bhochd ; agus buainich-
idh f hireantachd gu brath, bithidh adharc air a harducha le o-
nair

10 Chi an tain-diaghaidh e, agus ni e doileasach e ; cafaidh e
fhiacra, agus caithidh e as ; theid miann an ain-diaghaidh a
mudha.

Salm cxiii. *Laudate, pueri.*

MOlaibhfe an Tighearna, a sheirbheisiche; O molaibh ainm an Tighearna.

2 Beannuichte gu 'n robh ainm an Tighearna; o'n am so mach gu fiorruidh.

3 Tha ainm an Tighearn air a mhola'; o eiridh na greine, gu a dhol fhodha,

4 Tha 'n Tighearn ard os cionn uile chinneacha: agus a ghloir os cionn na neamha.

5 Co tha cosmhuil ris an Tighearn ar Dia, aig am bheil a chomhnuidh co ard; agus gidheadh tha ga isleacha fein a dh' fhaicin na nithe a tha air neamh agus air thalamh?

6 Togaidh e 'n simpli suas as an duilach; agus togaidh e 'm bochd as an otrach.

7 Chum a chuir na snuidhe le prionnsaibh; iodhoin le prionnsucha an pobuil.

8 Tha e toirt air a mhnaoi aimrid tigh a chumail; agus a bhi na mathair aoibhin clainne.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxiv. *In exitu Israel.*

NUair thainig Israeil as an Eiphte; agus tigh Jacob a measg a phobuill choimheach.

2 B'e Juda a ionad naomha; agus Israeil a Thighearnas.

3 Chunnac an cuan sin, agus theich e; bha Jordan air iomain air ais.

4 Chlìsg na beannta mar reitheachan; agus na tulaich bheaga mar chaorich oga

5 Ciod a thainig ort, O thus' a chuain, gun a theich thu; agus thusa Jordain, gu 'n d'iomaine thu air hais.

6 Sibhfe bheannta, gu 'n do chlìsg sibh mar reitheachan; agus sibhfe a thulaiche bheaga mar chaorich oga?

7 Critich, thus a thalamh, am fianuis an Tighearn; am fianuis Dia Jacob.

8 A thionda a charraig chruaidh gu uisge tamha; agus a chruaidh-chlach gu tobair fruthanach.

Salm cxv. *Non nobis, Domine:*

CHA 'n ann duinne, O Thighearna, cha 'n ann duinne, ach do tainmse thuga mola'; air fga do throcair ghradhaich, agus t'hirinn.

2 C'arfon a their na cinnich; c'aite anis am bheil an Dia?

3 Air fon ar Diane, tha e air neamh; rinn e ciod sam bith bu toil leis.

4 'S or agus airgid an idhola'; iodhoin obair lamha dhaoine.

5 Tha beoil aca, agus cha labhair iad; tha fuile aca, agus cha 'n fhaic iad.

6 Tha cluasan aca, agus cha chluinn iad; tha froine aca, agus cha 'n 'eil bola' annta.

7 Tha lamha aca, agus cha laimhsich iad; tha casan aca, agus cha ghluais iad; ni mo a labhras iad roimh 'n sgornan.

8 Tha iadfan ni iad cofmhuil riu fein; agus mar sin tha gach uile neach a chuireas an dochas annta.

9 Ach cuir thufa, a thigh Israeil do dhochas fan Tighearn; fe is cuidich agus is tearna dhoibh.

10 Sibhse thigh Aroin, cuiribh ar dochas fan Tighearna; fe is fear cuidich agus is fear tearnuidh dhoibh.

11 Sibhse air am bheil eagal an Tighearna, cuiribh 'ur dochas ann; 's e is fear cuidich agus fear tearnuidh dhoibh.

12 Bha an Tighearna cuimhneachail oiru, agus ni e ar bean-nucha; iodhoin beannuichidh e tigh Israeil, beannuichidh e tigh Aroin.

13 Beannuichidh e iadfan air am bheil eagal an Tighearna; araon beag agus mor.

14 Meaduichidh 'n Tighearna sibh ni smo is ni smò; sibh fein agus 'ur clann.

15 Sibhse muintir bheannnicht an Tighearna; a rinn neamh agus talamh,

16 'S leis an Tighearna na neamha iomlan gu leir; thug e n talamh do chlainn nan daoine.

17 Cha toir na mairbh mola' dhuitse, O Thighearna; no idir iadfan theid fios gu toft.

18 Ach bheir sinne mola' do'n Tighearn; o'n am fo mach gu brath. Molaibh an Tighearna:

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxiv.

Salm cxvi. *Dilexi, quoniam.*

THA mi deagh thoilichte ; gu'n cual an Tigheorna guth
m'urnuidh.

2 Gu'n chrom e chluas rium ; uime sin gairmidh mi air cho
fhad fa 's beo mi,

3 Dhiath, eangach a bhais umam ; agus f huair pianta ifrinn
greim orm.

4 Gheibh mi trioblaid agus tuirfe, agus gairidh mi air ainm
an Tighearna ; O Thighearna guidheam ort, faor m'anam.

5 'S grafmhor, agus is ceart an Tighearna ; seadh, tha ar Dia
trocaireach.

6 Tearnuidh 'n Tighearna an simpli ; bha mi ann an truaigh,
agus rinn e cobhair orm.

7 Pill a ris ma seadh ri t' shuaimhneas O m'anam ; oir thug
an Tighearna duais dhuit.

8 Agus c'arson ? shaor thu m'anam o'n bhas ; mo shuile o
dheoir, agus mo chafan o thuiteam.

9 Gluaifidh mi an lathair an Tighearna ; ann an tir nam
beo.

10 Chreid mi, agus uime sin labhair mi, ach bha mi an triob-
blaid gheur ; thuir mi am chabhaig, s breugairean na huile
dhaoine.

11 Ciod a chomain bheir mi do'n Tighearna ; air son gach
fochair a rinn e dhomh.

12 Gabhaidh mi cupan na flainte ; agus gairidh mi air ainm
an Tighearna.

13 Iocaidh mi nife mo mhoide am fianais a pobull uile ; 's
ro phrìofail ann an fealla an Tighearna bas a naoimh.

14 Feuch, O Thighearn, cia mar is mife do sheirbheifeach ;
's mi do sheirbheifeach, agus mac do bhan-ogluich, bhris thu
mo chuibhriche nam bloide.

15 Ofrai

15 Bheiream dhuit iobairt breith-bhuidheachais ; agus gairidh mi air ainm an Tighearna.

16 Iocaidh mi mo mhoide do 'n Tighearn, ann an fealla a pobull uile ; ann an cuirte tigh an Tighearn, iodhoin ann a'd' mheadhon, O Hierufalem, molaibh an Tighearna.

Salm cxvii. *Laudate Dominum.*

O Molaibh an Tighearna, sibhse a ghiutiliche gu leir : molaibh e sibhse uile chinnich.

2 Oir tha chaoimhneas trocaireach riamh ni smo is ni smo da 'r taobhne ; agus mairidh firinn an Tighearna am feast. Molaibh an Tighearna.

Salm cxviii. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh taing do'n Tighearna, oir tha e grafmhor ; cheann gu mair a throcair am feast.

2 Aidiche Israeil anis, gu'm bheil e grafmhor ; agus gu mair a throcair am feast.

3 Aidiche tigh Aroin anois ; gu mair a throcair am feast.

4 Seadh, aidiche iadsan anis air am bheil eagal an Tighearna ; gu mair a throcair am feast.

5 Ghair mi air an Tighearn' ann an trioblaid ; agus chual an Tighearna mi gu pailt.

6 Tha 'n Tighearn' air mo thaobh ; cha 'n eagal leam ciod a ni duine orm.

7 Tha 'n Tighearna gabhail mo phairt leofan tha g'am chuideacha ; uime sin chi mi mo mhiann air mo naimhde.

8 'S fearr earbfa chuir san Tigherrna ; na muinghin sam bith chuir an duine.

9 'S fearr dochas a chuir san Tighearna ; na muinghin sam bith chuir ann prionnsachan.

10 Dhiath gach uile chinneach tiomchioll orm ; ach ann an ainm an Tighearn ni mi an sgrios.

11 Chum iad a sligh mi air gach taobh, chum iad a sligh mi, tha mi 'g radh, air gach taobh ; ach an ainm an Tighearn sgrìofaidh mi iad.

12 Thainig iad n'an cuairt domh mar bheachan, agus tha iad caisgte mar an teine iodhoin a measg an droighin ; oir an ainm an Tighearn sgrìofaidh mi iad.

1 Thilg thu gu geur orm, chum 's gu 'n tuitin ; ach b'e an Tighearna mo chobhair.

14 'Se 'n Tighearna mo neart agus mòran ; agus tha e air fas na fhlaite dhomh.

15 Tha fuaim aoibhnuis agus flainte ann an aitreabh an fhirean ; bheir lamh dheas an Tighearna nithe mora gu crich.

16 Tha 'n tard cheannas aig lamh dheas an Tighearna : bheir lamh dheas an Tighearna nithe mora gu crich.

17 Cha 'n fhaith mi bas, ach mairidh mi beo ; agus cuiridh mi 'n ceill oibre an Tighearna.

18 Smachduich agus chronuich an Tighearna mi ; ach cha tug e thairis chum bais mi. -

19 Fosgail dhomh geataidh na fireantachd ; chum gu'n rachain a steach orra, s gun toir mi buidheachas do'n Tighearna.

20 'S e fo geata an Tighearna ; theid am firean a steach air.

21 Bheir mi buidheachas duit, oir chual thu mi ; agus bha thu a'd' fhlaite dhomh.

22 A chlach sin fein a dhiult na clachairean, tha i air fas na clach-chinn fan oifin.

23 Si fo obair an Tighearna ; agus tha e miorbhaileach nar fuilne.

24 So an la a rinn an Tighearna ; ni sinn gairdeachas agus bithidh sinn ait ann.

25 Cuidich leam anis, O Thighearna ; O Thighearna, cuir d'ar ionnsuidh a nis foirbheas.

26 Beannuight gu 'n robh eifin tha teachd an ainm an Tighearna ; ghuidh sinne dhuibh deadh bheannucha', sibhs a tha an tigh an Tighearna.

27 'S e Dia an Tighearna, a dh'fhoillsich dhuinne folus ; ceangail an iobairt le cuird, feadh, ri adh irce na haltair.

28 'S tu mo Dhia, agus bheir mi taing dhuit ; s'tu mo Dhia, agus molaidh mi thu.

29 O thugaibh moladh do'n Tighearna, oir tha e grafmhor ; agus mairidh a throcair gu fionnuidh.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxix. *Beati immaculati.*

S Beannuight a mhuintir ud tha neo-thruaillidh fau tshlighe ; agus tha gluafachd ann lagh an Tighearna.

2 Sbeannuight iadfan a choimheadas a theistis; agus a dh'iar-ras e le 'n uile chridhe.

3 Oir tha iadfan nach 'eil ri aingeachd ; a gluafachd na shlighibh.

4 Dh'aithn thu ; gu 'n coimhid sinn t aitheanta gu diche-leach.

5 O nach robh mo shligibh air an deanamh cho dìreach : s gu'm feudain do statuis a choimhead !

6 Mar sin cha bhi mi fo amhla ; 'm feadh tha speis agam do t-aitheanta uile.

7 Bheir mi taing dhuit le cridhe gun fheall; nuair a dh'f hogh-lumas mi breitheanais t'fhireantachd.

8 Gleidhidh mi do riaghailtean ; O na treig mi gu buileach.

In quo corriget ?

Ciod leis an ghlan an duine og a shlighe ; iodhoin le e fein a riaghla' a reir t'fhocail.

2 Dh'iarr mi thu le m'uile chridhe ; O na leig dhomh dol am mearachd as t-aitheanta.

3 Dh'f holuich mi t'fhocail an taobh a stigh am chridhe ; chum nach peacaichin a t aghaidh.

4 Sbeannuight thus, O Thighearn : O teagaisg dhomh do statuis.

5 Le 'm bhilibh bha mi 'g aithris ; mu uile bhreitheanais do bheoil.

6 Bha tlachd cho mor agam ann an shlighe do theisteis ; fa bh'agam s na huile ghne shaoibhris.

7 Labhraidh mi air taitheanta ; agus bithidh speis agam do d' shlighibh.

8 Bidh mo thlachd ann a'd' statuis ; s' cha dearmad mi t'fhocal.

Retribi.e

Retribuere servo tuo.

O Dean gu maith re d' sheirbheifeach ; chum gu'm bi mi beo
s gu'n coimhead mi t'fhocail.

2 Fosgailfe ma shuille ; chum gu'm faic mi nithe iongantach
do lagh.

3 Tha mi am choigreach air thalamh ; O na foluich taith-
canta uam.

4 Tha m'anam a brise amach air son a mhiann ro dhian ; a
th'aige a ghna do d' bhreitheanais.

5 Chronuich thu na h'uaibhrich ; agus tha iad malluichte
tha dol air feachran o d'aitheanta.

6 O pill uam uair agus achdmhafan ; oir choimhid mi do
theisteis.

7 Shuidh prionnfachan fos agus labhair iad am aghaidh ; ach
tha do sheirbheifeach smuaintaiche air do statuis.

8 Oir 's iad do theisteis mo thoil intinn ; agus ma chomhair-
lichean.

Adhæsit pavimento.

THA m'anam a leantuinn ris an duilach ; O beothuich thu-
fa mi a reir t'fhocail.

2 Dh'aidich mi mo shlighibh, agus chual thu mi ; O teagaig
dhomh do statuis.

3 Thoir orm gu'n tuig mi slighe taitheanta ; agus mar sin
labhruidh mi air t'oibre iongantach.

4 Tha m'anam a leagha as le fíor thuirse ; thoir thufa solas
domh a reir t'fhocail.

5 Thoir uam slighe nam breug ; agus thoir orm fuim mhor
a ghabhail do d' lagh.

6 Roghnuich mi slighe na firinn ; agus chuir mi do bhreith-
eanis romham.

7 Dhlu lean mi ri d'theisteis ; O Thighearna, na naraich mi.

8 Ruithidh mi an slighe t'aitheanta . 'nuair a dh'fhuafglas tu
mo chridhe.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxv.

Legem pone.

TEagaisg dhomh, O Thighearna, slighe do statuis; agus coimhidh mi i gus a chrìoch.

2 Thoir dhomh tuigse, agus coimhidh mi do lagh; feadh, coimhidh mi e le m' uile chridhe.

3 Thoir orm imeachd ann an ceum t'aitheanta: oir ann tha mo thlachd.

4 Aom mo chridhe ri d' theisteis; agus cha 'n ann gu fannt:

5 O pill air falbh mo shuile; 'n teagal gu'm beachduich iad air diamhanas; agus beothaich thusa mi fan t'slighe.

6 O daingnich t'fhocal do d' sheirbheiseach; chum t'eagal a bhi orm.

7 Thoir air falbh an tachdmhagan as am bheil m'eagal; oir s maith do bhreitheanais.

8 Feuch, tha mo thlachd ann a t'aitheanta; O beothaich mi ann a t'fhireantachd.

Et veniat super me.

THige do throcair ghradhach fos am ionnfuidh, O Thighearna; iodhoin do shlainte, a feir t'fhocail.

2 Mar sin bheir mi freagra do luchd mo mhasluchadh; oir tha mo dhochas ann a t'fhocal.

3 O na toir fhocal t'fhirinn gu tur as mo bheul; oir tha mo dhochas ann a d' bhreitheanais.

4 Mar sin coimhidh mi 'n comhnuidh do lagh; feadh, a chaidh nan cian.

5 Agus gluaisidh mi am fairsingeachd; oir tha mi 'g iarruidh t'aitheanta.

6 Labhraidh mi fos air do theisteis; iodhoin ann fianuis rìghre; agus cha bhi nair orm.

7 Agus bidh mo thlachd ann a t'aitheanta ; ga 'n tug mi gradh.

8 Togaidh mi suas mo lamha fos ri t'aitheanta, ga 'n tug mi gradh ; agus bidh mo chnuafachd ann a'd' statuis.

Memor esto servi tui.

O Smuainteach air do sheirbheiseach, mu timchioll t'fhocail ; ann fan tug thu orm mo dhochas a chuir.

2 Se fin mo sholas ann am thrioblaid ; oir bheothaich t'fhocal mi.

3 Bha mi m' chuis f'hochaid anabarach aig na huaibhrich ; gidheadh cha do ghlidich mi o d' lagh.

4 Cir chuimhnich mi do bhreitheanais shiorruidh, O Thighearna ; agus f'huair mi folas.

5 Tha mi fo eagal uabhafach ; air son nan ain-diaghaidh tha treigfin do lagh.

6 B'iad dó statuis a b'òrain dhomh ; ann an tigh mo thuruis.

7 Smuainich mi air t'ainm, O Thighearna, ann am na hoiche ; agus choimhead mi do lagh.

8 Bha fo agam ; a cheann gun choimhead mi t'aitheanta.

Portio mea, Domine.

STú mo chuibrionn, O Thighearna ; gheall mi do lagh a choimhead.

2 Rinn mi m' iarrtas umhla a'd' lathair le m'uile chridhe : O bi trocaireach dhomh a rcir t'fhocail.

3 Chuimhnich mi air mo shlighibh fein ; agus phill mi mo chafan ri d' theisteis.

4 Rinn mi cabhag, agus cha do shìn mi n'uine ; a choimhead t'aitheanta.

5 Rinn còthional nan ain-diaghaidh mo chreacha ; ach cha do dhi-chuimhnich mise do lagh.

6 Eiridh mi mu mheadhon oiche thoirt buidheachais duit ; air son do bhreitheanais chothrumaich.

7 Tha mise am chompanach dhoibhsin air am bheil t'eagal ; agus a tha comhead t'aitheanta.

8 Tha 'n talamh, O Thighearna, lan do d' throcair : O teagaisg dhomh do statuis.

Bonitatem fecisti.

O Thighearna, bhuin thu gu grafmhor ri d' sheirbheifeach ; a reir t'fhocail.

2 O teagaisg dhomh fìor thuigs agus colas ; oir chreid mi t'aitheanta.

3 M'un robh mi 'n trioblaid, chaidh me mearachd ; ach anis ghleidh mi t'fhocal.

4 Tha thu maith agus grafmhor ; teagaisg dhomh do staituis.

5 Dhealbh na huaibhrich breug am aghaidh ; ach coimhididh mise t'aitheanta le m'uile chridhe.

6 Tha 'n cridhe cho reamhar ri fail ; ach bha mo tìlachd ann do lagh.

7 'S maith dhomhfa gu'n robh mi an trioblaid ; chum gu 'n foghlumin do staituis.

8 Tha lagh do bheoil ni 's ionmhuine leamfa ; na milte a dh'or agus a dh'airgiod.

URNUIGH FHEASGAIR.

Manus tuæ fuerunt me.

RINN, agus dhealbh do lamha mi ; O thoir tuigse dhomh, chum gu m' foghlum mi t'aitheanta.

2 Bithidh mhuintir air am bheil t'eagal ait 'nuair a chi iad mi ; cheann gun chuir mi mo dhochas ann a t'fhocal.

3 Tha fhios agam, O Thighearna, gu 'm bheil do bhreitheanais ceart ; agus gu 'n d'rinn thu o f hior dhilseachd trioblaid a chuir orm.

4 O bidh do chaoimhneas trocaireach na sholus dhomh ; a reir t'fhocail do d' sheirbheifeach.

5 O thige do throcaire gradhach am ionnsuidh, chum gu 'm bi mi beo ; oir se do lagh mo thoilintinn.

6 Bidh na h'uaibhrich air an cuir gu hambla, oir tha iad gu haingidh a dol ma 'n cuairt gu mise a sgrios ; ach bithidh mise gluafachd ann a t'aitheanta.

7 Bidh a mheud 's air am bheil t'eagal agus a ghabh colas air do theisteis ; air am pille riumfa.

4 O bidh mo chridhe treibh-dhireach ann a'd' statuis ; chum 's nach bi nair orm.

Defecit anima mea.

GHabh m'anam miann air do fhlaite ; agus tha deadh dhochas agam a thaobh t'fhocail.

2 Tha mulad geur air mo shuile air son t'fhocail ; ag radh, O c'uin a bheir thu folas domh s

3 Oir tha mar bhuideal san deatuich ; gidheadh cha 'n'eil mi dearmad do statuis.

4 Cia lionmhar laithean do sheirbheifich ; c'uin a bhitheas tu diolta dhiubhsa tha gam ruaga' ?

5 Chladhaich na huaibhrich sluichd air mo shon ; nach 'eil a reir do laghsa.

6 Tha t'aitheanta gu leir fìor ; tha iad gam ruaga' gu fealltach, O biofa a'd' chobhair dhomh.

7 Cha mhor nach do chuir iad crìch orm air thalamh ; ach cha do threig mi t'aitheanta.

8 O beothaich mi a reir do chaoimhneas ghradhaich ; agus mar sin coimhididh mi teisteis do bheoil.

In æternum, Domine.

THA t' fhocal, O Thighearna, mairthean gu sìorruidh air neamh.

2 Tha t'fhirinn fos a buanacha o aon linn gu linn cìle ; leag thu bunait an talmhain, agus tha e air marthuinn.

3 Tha iad a buanacha an diugh a reir t'orduidh ; oir tha na huile nithe ri feirbheis duit.

4 Mur bithe mo thlachd ann a'd' lagh ; rachain am mugha ann am thrioblaid.

5 Cha dearmad mi chaodh t'aitheanta ; oir leo rinn thu mo bheothucha.

6 'S leatfa mi, O sabhail mi ; oir dhiarr mi t'aitheanta.

7 Leag na hain-diaghaidh feal f'heithe, air mo shon, gu mo sgrìos ; ach bheir mise fanear do theisteis.

8 Tha mi faicfin gu 'n tig na huile ni gu crìch ; ach tha t' aithn ro leathun.

Quomodo dilexi!

A Thighearna, ciod an gradh a th'agam do d' lagh ; re fad an latha tha mo chnuafachd ann.

2 Tre t'aitheanta rinn thu mise ni 's glice na mo naimhde ; oir tha iad do ghna maille rium.

3 Tha mi ni 's tuigsich na mo luchd teagaifg ; oir s'iad do theisteis mo chnuafachd.

4 'S glice mi na daoine aosta ; cheann gu'm bheil mi coimhead t'aitheanta.

5 Chum mi mo chasan o na huile droch fhlighe ; chum gu'n coimhead mi t' fhocal.

6 Cha do ghlidich mi o d' bhreitheanais ; oir tha thu ga m theagaifg.

7 O cia milis t'fhocail do 'm chairin ; seadh, ni s milse do 'm bheul na mhil.

8 Tre t'aitheanta tha mi a faghail tuigse ; uime sin 's fuathach leam uile fhlighibh an uile.

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxvi.

Lucerna pedibus meis.

THA t'fhocal na lo-chran do m' chasan ; agus na fholas do m' cheumna.

2 Mhionuich mi, agus tha run orm gu seasmhach ; do bhreitheanais chlothrach a choimhead.

3 Tha mi fo thrioblaid thar tomhas ; beothaich mi, O Thighearna, a reir t'fhocail.

4 Deanadh faor iobart mo bheoil do thoileacha, O Thighearna ; agus teagaifg dhomh do bhreitheanais.

5 Tha m'anam a ghna ann am laimh ; gidheadh cha 'n 'eil mi dearmad do lagh.

6 Leag

6 Leag na hain-diaghaidh ribe air mo shon; ach gidheadh cha do chlaon mi air feachran o t' aitheanta.

7 Thagair mi do theisteis mar m'oighreachd am feast; agus c'arfon? 's iad fìor aoibhneas mo chridhe.

8 Dh'aom mi mo chridhe a ghna a choiliona do statuis iodhoin gus a chrìoch.

Iniquos odio habui.

THA fuath agam dhoibhse tha breunnacha nithe olc; ach tha gradh agam do d' laghfa:

2 Stù mò dhion agus mo sgia'; agus tha mo dhochas ann a t'fhocail.

3 Imichibh uam, sibhse luchd na haingeachd; coimhididh mise aitheanta mo Dhia.

4 O daingnich mi a reir t'fhocail, chum gu 'm bi mi beo; s na leag dhomh bhì air mo mhealla am dhochas.

5 Cum thusa suas mi, agus bithidh mi tearuint; seadh, bithidh mo thlachd am feast ann a'd' statuis.

6 Shaltair thu fios iadsan uile tha dol air feachran o d' statuis; oir cha 'n 'eil iad a breunnacha ach ceilg.

7 Cuiridh tu air falbh ain-diaghaidh na talmhain uile mar shal miotail: uime sin s ionmhuin leam do theisteis.

8 Tha m'fheoil air chrith le heagal romhad; agus geilt orm as do bhreitheanais.

Feci iudicium.

THA mi buintin ris an ni tha laghail agus ceart; O na toir thairis do luchd m'f hoir-eignidh mi.

2 Thoir thus air do sheirbheifeach tlachd a ghabhail san ni tha maith; chum nach dean na huaibhrich cron domh.

3 Tha mo shuile air caithe as le beachducha air son do shlain-te; agus air son fecal t'fhireantachd.

4 O buia ri d' sheirbheifeach a reir do throcair ghradhach; agus teagaisg dhomh do statuis.

5 'S mise do sheirbheifeach, O deonich dhomh tuigse; chum gu m faith mi eolas air do theistis.

6 S' mithich dhuitse, Thighearna, do lamh a nochda; oir sgrìos iad do lagh.

7 Oir tha gradh agam do d' aitheanta; thar or agus clacha prìofail.

8 Uime sin coimhidh mi direach t'aitheanta uile; agus tha mi gabhail grain gu tur do gach slighe bhreugach.

Mirabilia.

THA do theistcis iongantach; uime sin tha m'anam ga 'n coimhead.

2 'Nuair tha t'fhocal a dol amach: tha e toirt folus agus tuigse do'n t' simpli.

3 Dh'fhosgail mi mo bheul, agus tharraing mi steach m'anaim; oir bha tlachd agam ann a t'aitheanta.

4 O amhaire thusa orm, agus bi trocaireach dhomh: mar is gnath leat a dheanamh dhoibhsin air am bheil eagal tainme.

5 Orduich mo cheumna ann a t'fhocal; agus mar sin cha bhì uachdranachd aig aingeachd thairis orm.

6 O faor mi o fhoirncart dhaoine; agus mar sin coimhidh mi t'aitheante.

7 Foillsich folus do ghnuise air do sheirbheiseach; agus teagaisg dhomh do staitis.

8 Tha mo shuile a' frutha mach le huifge; cheann nach 'eil daoine coimhead do lagh.

Justus es, Domine.

S' Cothrumach thu, O Thighearna; agus 's fìor do bhreith-eanas.

2 Tha na teisteis a dh'aithn thu; ro chothrumach agus fìor.

3 Rinn m'eud iodhoin mo chaithe; cheann gun do dhi-chuimhnich mo naimhde t'fhocail.

4 Tha t'fhocal dearbhta gus a chuid is faide; agus 's ion-nhuin le d' sheirbheiseach e.

5 Tha mi beag, agus gun mheas sam bith; gidheadh cha 'n 'eil mi dearmad t'aitheanta.

6 S fireantachd shìorruidh t'fhìreantachd; agus se do lagh an fhirinn.

7 Ghabh trioblaid agus tuirse greim orm; gidheadh tha mo thlachd ann a t'aitheanta.

8 Tha fireantachd do theisteis sìorruidh; Q deonich dhomh tuigse, agus bithidh mi beo.

URNUIGH FHEASCAIR.

Clamavi in toto corde meo.

THA mi gairm le m'uile chridhe ; cluinn mi, O Thighearn, coimhidh mi do statuis.

2 Seadh, riutfa tha mi gairm ; cuidich mi, agus coimhidh mi do theisteis.

3 Gu moch fa mhadain tha mi 'g eidheach riut ; oir fan an t'fhocal tha m'earbfa.

4 Tha mo shuile cuir roimh fhaire na hoiche ; chum gum bithin cnuafachd ann a t'fhocail.

5 Cluinn mo ghuth, O Thighearna, a reir do chaoimhneas ghradhach ; beothaich mi a reir mar is nos leat.

6 Tha iads tha o mhi-ruin gam ruaga a taruing am fogus ; agus tha iad fada o d'lagh.

7 Bi thus am fogus, O Thighearna ; oir tha t'aitheanta uile fìor.

8 Mu thimchioll do theisteis, b'aithne dhomh's iad o cheann fhad : gun fteidhich thu iad am feast.

Vide humilitatem.

O Thoir fanear mo theinn, agus fuafgail orm ; oir cha 'n 'cil mi dearmad do lagh.

2 Diol thufa mo chuis, agus fuafgail orm ; beothaich mi a reir t'fhocail.

3 Tha slainte fada o na hain-diaghaidh ; oir cha 'n 'eil suim aca do d' statuis.

4 'S mor do throcair, O Thighearna ; beothaich mi mar is nos leat.

5 'S lionmhar iad tha cuir trioblaid orm ; agus gam ruaga ; gidheadh cha 'neil mi dol air feachran o d' theisteis.

6 'S craiteach leam nuair chi mi luchd an easaontais ; cheann nach 'eil iad a coimhead do lagh.

7 Thoir fanear, O Thighearna, cia mar tha mi gradhacha t'aitheanta ; O beothaich mi a reir do chaoimhneas ghradhaich.

8 Tha t'fhocal fìor O bhi-bhuantachd ; mairidh uile bhreith-canais t'fhireantachd a chaoidh.

Principes

Principes persecuti sunt.

R Inn prionnsaidh mo ruaga gun aobhar: ach tha mo chridhe fuidh eagal roi t'fhocal.

2 Tha mi cho aoibhneach as t'fhocal: ri neach tha faotain creachana mor.

3 Thaobh nam bhreug, tha fuath agus grainagam dhoibh; ach thug mi gradh do d'laghfa.

4 Tha mi ga d' mhola' seachid uairin fan latha; air son 'do bhreitheanais chothrumaich.

5 'S mor sith na mhuintir aig am bheil gradh do d'lagh; agus cha 'n'eil oilbheum aca as.

6 A Thighearna, dh'amhairc mi air son do shlainte sholafach; agus rinn mi reir t'aitheanta.

7 Choimhead m'anam do theisteis; agus ghradhaich e iad gu ro mhor.

8 Choimhid mi t'aitheanta agus do theisteis: oir tha mo shlighibh uile a'd' lathair.

Appropinquet deprecatio.

THige mo ghearan an t'fhianuis, O Thighearn; thoir dhomh tuigs' a reir t'fhocail.

2 Thige mo chaidh a'd' lathair; faor mi a reir t'fhocail.

3 Labhraidh mo bhilibh air do mhola'; nuair a theagaisgeas tu dhomh do statuis.

4 Seadh, feinnidh mo theanga air t'fhocal; oir tha t'aitheanta uile cothrumach.

5 Cuidiche do lamh mi; oir roighnich mi t'aitheanta.

6 Bha mor-dheidh agam air do shlainte sholafach O Thighearna; agus ann a'd' lagh tha mo thlachd.

7 O bidh m'anam beo, agus bheir e mola' dhuit; agus ni do bhreitheanais mo chuideacha.

8 Chaidh mi air seachran mar chaoirich chailte; O iarr do sheirbheifeach; oir cha 'n'eil mi dearmad t'aitheanta.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxvii.

Salm cxx. *Ad Dominum.*

NUair bha mi an trioblaid, ghair mi air an Tighearna ; agus chual e mi.

2 Saor m'anam, O Thighearna, o bhilibh breugach ; agus o theangaidh chealgach.

3 Ciod an duiis a bheirear dhuit no nithear ort, thus a theanga bhreugach ; iodhoin faighde geur agus trein, le eibhle teith loifgeach.

4 Mo thruaighe mi, gu bheil mi air m'eigneacha gu comhnucha maille ri Mefech ; agus gu m'aite tamh bhi meafg buthana Chedar !

5 Ghabh m'anam comhnuidh fhada na meafgfa ; tha na naimhde do shith.

6 Tha mi ag oirpeacha air fon sith, ach 'nuair a labhras mi riu uimpe ; deasuichidh iad iad fein gu comhrag.

Salm cxxi. *Levavi oculos.*

TOgaidh mi suas mo shuile ris na beannta ; o'm bheil mo chobhair a teachd.

2 Tha mo chobhair a teachd iodhoin o'n Tighearna ; a rinn neamh agus talamh

3 Cha 'n fhuiling e gu 'n caruichear do chas ; agus cha chaidil an ti tha ga d' ghleidhe.

4 Feuch, 'n ti tha coimhead Israeil ; cha tig codul na suain air.

5 Se 'n Tighearna fein t'fhear coimhead ; se 'n Tighearn do dhion air do laimh dheis.

6 Ionnas nach loifg a ghrian thu fan latha ; no idir a ghealach fan oiche.

7 Sabhalaidh 'n Tighearn thu o gach olc ; feadh, se iodhoin eifia a choimheadas t'anam.

Teafairgidh

8 Coimheadidh 'n Tighearn do dhol amach 's do theachd a stigh; o 'n am fo mach gu siorruidh.

Salm cxxii. *Letatus sum.*

BHA mi ait 'nuair thuirt iad rium; theid finn gu tigh an Tighearna.

2 Seafaidh ar casan ann do gheata; O Hierufalem.

3 Tha Hierufalem air a togail mar bhaile: a tha ann an co-cheangal ann fein.

4 Oir an sin theid na treabha suas, iodhoin treabha an Tighearna; thoirt teisteis a dh' Israeil; thoirt buidheachas do dh' ainm an Tighearna.

5 Oir an sin tha cathair breitheanais; iodhoin cathair tigh Dhaibhi.

6 O guidhibh air son sith Hierufalem; foirbhichidh iadsan aig am bheil gradh dhuit.

7 Gu 'n robh sith an taobh stigh a'd' bhallaibh; agus pailteas 'n taobh stigh do d' luchairtibh.

8 Air sga' mo bhraithre 's mo chompanacha; guidhidh mi foirbheas duit.

9 Seadh, air son tigh 'n Tighearna ar Dia; iarruidh mise maith a dheanamh dhuit.

Salm cxxiii. *Ad te levavi oculos.*

RIut a thogas mi suas mo shuile; O thus tha chomhnuidh s na neamba.

2 Feuch, iodhoin mar dh' amhairceas fuile sheirbheifiche air laimh a maistire, agus mar amhairceas fuile maighdin air laimh a banamhaistir; iodhoin mar sin tha ar fuilean a feithe air an Tighearna ar Dia, gus an dean e trocair oirn.

3 Dean trocair oirn, O Thighearn, dean trocair oirn; oir tha sin fo tharchuis gur tur.

4 Tha ar n'anam lan le achdmhagan fanoideach na 'n daoine faobhir; agus le tailceis nan uaibhreach.

Salm cxxiv. *Nisi quia Dominus.*

MUR bitheadh an Tighearna fein air ar taobh, nois feudaidh Israeil a radh; mur bhidh an Tighearna fein air ar taobh 'nuair dh'eirich daoine suas na 'r naghaidh,

2 Shluige iad fuas beo fin ; 'nuair bha am fearg co diumach dh'inn.

3 Seadh, bhathadh na huisgeacha finn ; agus rachadh an tuilte thar ar n' anma.

4 Rachadh uisgeacha doimh'n nan uaibhreach ; iodhoin thar ar n' anma.

5 Ach mola' do 'n Tighearna ; nach tug sinne thairis mar chreich ga 'm fiacra.

6 Tha ar n'anma air dol as, iodhoin mar eun a ribeadh an eukadair ; tha n ribeadh briste, agus tha sinne air ar fuafgla.

7 Tha ar cobhair an ainm an Tighearna ; a rinn neamh agus talamh.

Salm cxxv. *Qui confidunt.*

Bithidh an dream tha cuir an dochas ann san Tighearna, iodhoin mar shliabh Sion ; nach fheudar a charucha, ach a sheasmhas daingean gu brath.

2 Tha na beannta seafamh timchioll Hierusalem ; iodhoin mar sin tha n Tighearna a seafamh timhchioll a phobull, o'n am so mach gu siorruidh.

3 Oir cha tig slat an ain-diaghaidh ann an crannchar an f hìrinn ; 'n teagal gu 'n cuir na fireana an lamh ri haingeachd.

4 Dean gu maith, O Thighearna, dhoibh fud gam bheil cridhe maith agus fìor.

5 Thaobh a mheud s ata pille air an ais ri'n aingeachd fein ; iomaine 'n Tighearna mach iad le luchd an uilc, ach bithidh sith air Ifracil.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxxvi. *In convertendo.*

NUair phill an Tighearn air ais braighdeanas Shion ; 'n sin bha sinn cosmhuil riufan a ni bruadar.

2 'N sin bha ar beul lan le gaire ; agus ar teanga le haoibneas.

3 'N sin thuirte iad a meafg nan cinneach ; rinn an Tighearna nithe mor air an son.

4 Seadh,

4 Seadh, rinn an Tighearna nithe mor air ar foinne a cheana :
mu m bheil sinn ri gairdeachas.

5 Pill ar braighdeanas, O Thighearna ; mar na haibhnichean
fan airde deas.

6 Iadfan tha cuir ann an deoir ; buainidh iad an aoibhneas.

7 'N ti tha nis ag imeachd ri gul agus a giulan amach deagh
fhiol : gun teagamh thig e air ais le haoibhneas, agus bheir e a
fguaba leis.

Salm cxxvii. *Nisi Dominus:*

MUR tog an Tighearna an tigh ; cha 'n 'eil faothair na
muintir tha ga thogail ach cailte.

2 Mur coimhead an Tighearn am baile ; cha 'n'eil am fear-
faire ach na dhuifg an diambhanas.

3 Cha 'n'eil ach faothair chailte dhuibh cabhag a dheanamh
gu eiridh moch, agus co anmoch a ghabhail fois, agus bhi g'ithe
arain a churam ; oir mar sin bheir e cadul da mhuintir ion-
mhuin.

4 Feuch, tha clann agus tora' na bronn ; nan oighreachd agus
nan tiolacadh teachd o'n Tighearn.

5 Ceart mar tha' na faighdean an laimh an gaisgich ; iodhoin
mar sin tha chlann og.

6 Sonadh an duine aig am bheil a bholg faighead lan diu
cha bhi nair orra, nuair a labhras iad ri naimhde sa gheata.

Salm cxxviii. *Beati omnes.*

'S Beannuichte iadfan uile air am bheil eagal an Tighearna ;
agus tha gluafachd na fhlighibh.

2 Oir ithidh tu faothir do lamha ; O 's maith a tha thu, agus
fonadh a bhitheas tu.

3 Bitheadh do bhean mar an fhineamhain thorrach ; air bal-
laibh do thighe.

4 Do chlann mar na geugan oluidh ; m'an cuairt do d' bhord,

5 Feuch, mar so bithidh 'n duine beannuicht ; air am bheil
eagal an Tighearn.

6 Ni 'n Tighearna a Sion do bheannucha mar sin ; gu'm faic
thu Hierufalem ann an foirbheas ri fad do bheatha.

7 Seadh, gu'm faic thu clann do chlainne agus ith air Israeil.

Salm cxxix. *Sape expugnauerunt.*

'S Lionmhar uair a chog iad am aghaidh o m'òige suas ; feud-aidh Israeil anis a radh,

2 Seadh, bu tric a chraidh iad mi o m'òige suas ; ach cha do bhuadhaich iad am aghaidh.

3 Rinn na treabhaich ar air mo dhrum ; agus rinn iad sgrìoban fada.

4 Ach ghearr an Tighearna coart-breitheach ; ribeana nan ain-diaghaidh na'm bloide.

5 Bidh iad fo amladh agus air am pille air an ais ; gach conneach aig am bheil droch ruin do Shion.

6 Bidh iad iodhoin mar am feur a fas air mulach nan tigh-ean ; a sheargas mun spionar suas e.

7 Leas nach lion an Ipealadair a lamh ; na 'm fear a cheanglas suas sguaba achlais.

8 Ionnas nach abair iadsan a theid feachad urrad is, gu 'n foirbhich sibh ; tha sinn guidheadh buadhachadh dhuibh an ainm an Tighearna.

Salm cxxx. *De profundis.*

AS an doimhneachd ghair mi ort, O Thighearna ; Thighearna, cluinn mo ghuth.

2 O thuga' do cluasa fanear gu maith ; guth mo ghearain.

3 Ma bhitheas tusa, Thighearn, a comhrucha an ni th' air a dheanadh docharach ; O Thighearna, co fheadas seafamh ris ?

4 Oir tha trocair agadfa ; uime sin bithidh eagal oirn romhad.

5 Tha mi 'g amharc air fon an Tighearn, tha m'anam a feithe air ; ann a fhocal tha m'earbsa.

6 Teichidh m' anam a dh'icnnsuidh 'n Tighearn ; roimh fhaire na maidne, tha mi 'g radh, roimh fhaire na maidne.

7 O Israeil, cuirse do dhochas san Tighearna, oir aig an Tighearna tha trocair ; agus maille ris tha saorfa phaitt.

8 Agus saoruidh e Israeil ; o pheacana uile.

Salm cxxxi. *Domine, non est.*

A Thighearna, cha 'n 'eil mi ard-inntineach; cha 'n 'eil fealladh uaibhreach agam.

2 Cha 'n'eil mi gam chleachdain fein ann cuisibh mora; tha tuille is ard air mo shon.

3 Ach tha mi ciosacha m'anma, agus ga ghleidhe ifiol; mar leanabh air a chuir air diol o mhathair; feadh, tha m' anam iodhoin mar leanabh air a chuir o'n chich.

4 O Ifrail, cuir do dhochas san Tighearna; o'n am fo mach gu fionnuidh.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxviii:

Salm cxxxii. *Memento, Domine.*

A Thighearna, cuimhnuich Daibhi; agus a thrioblaid uile.

2 Cionnas a mhionnuich e do 'n Tighearna; agus thug e mhoid do Dhia uile chumhachdach Jacob.

3 Cha tig mi 'n taobh stigh do phaillain mo thighe; 's cha theid mi fuas am leaba.

4 Cha cheaduich mi m' shuile cadul; no 'm rosga fuain; no idir do chamaga mo chinn fois a ghabhail.

5 Gus am faith mi mach aite air son teampull an Tighearn; ionad comhnuidh air son Dia cumhachdaich Jacob.

6 Feuch, chuala finn mu ni cheudnaig Ephrata! agus fhua-ra fa chaoille e.

7 Theid finn ga phaillain; agus tuitidh finn gu hiofal air ar gluine aig stol a chois.

8 Eirich, O Thighearna, gu t' aite comhnuidh; thusa agus airc do neart.

9 Bidh do shagarta air an sgeudacha le fireantachd: agus fein-neadh do naoimh le haoibhneas.

10 Air sga do sheirbhaifeach Daibhi; na pill air sabh ghnuis t'ungaidhe.

11 Thug an Tighearna moid dhileas do Dhaibhi; agus cha ghlidich e uaithe.

12 Do thoradh do chuirp; cuiridh mise na shuidhe air do chathair.

13 Ma choimheadas do chlaun mo chumhnanta, agus mo theisteis a theagaisgidh mi dhoibh; suidhidh an clannfan fos air do chathair gu fiorruidh.

14 Oir ioghnuich Dia Sion gu bhi na haite comhnuidh dha fein; bha mor dheidh aig orra.

15 Bidh fo na ionad chomhnuidh agam gu fiorruidh; ann an fo ni mi tamb, oir tha tlachd agam ann.

16 Beannuichidh mi a lòn le toradh; agus safuichidh mi a bochdan le aran.

17 Uimichidh mi a fagarta le slainte; agus ni a naoimh gairdeachas agus ceol.

18 'N fin bheir mi air adharc Dhaibhi foirbheacha; dh'orduich mi lo-chran do'm ungachte.

19 A thaobh a naimhde, euduichidh mi iad le naire; ach air fein foirbhichidh a chrun.

Salm cxxxiii. *Ecce, quam bonum.*

FEuch, cia maith agus aoibhneach an ni; do bhraithre comh-rucha le cheile an co-cheangal.

2 Tha e mar an ola phrìofail air a cheann, a ruidh fios gus an fheufag; iodhoin feufag Aroin, agus chaidh fios gu iomal euduich.

3 Mar dhruichd Hermain; a thuit air cnoc Shion.

4 Oir ann fin gheall Dia a bheannuchadh agus beatha gu fiorruidh.

Salm cxxxiv. *Ecce nunc.*

FEuch anis, molaibh an Tighearna; sibhs uile sheirbheifiche an Tighearna.

2 Sibhsa tha seasamh fan oiche ann tigh an Tighearna; iodhoin ann an cuirtibh tigh ar Dia.

3 Togaibh fuas ur lamha fan teampull; agus molaibh an Tighearna.

4 Gu'n cuir 'n Tighearn a rinn neamh agus talamh; bean-nuchadh do t'ionnfuidh a Sion.

Salm

Salm cxxxv. *Laudate nomen.*

O Molaibh an Tighearna, molaibh ainm an Tighearna; molaibh e, O sibhs sheirbheifiche an Tighearna.

2 Sibhs tha nar seafamh an tigh an Tighearna; ann an cuir-tibh tigh ar Diane.

3 O molaibh an Tighearna, oir tha 'n Tighearna grafmhor; O feinnibh mola' da ainm, oir tha e ceatfach.

4 Oir e'arfon? thagh an Tighearna Jacob dha fein; agus Israeil mar a sheilbh fein.

5 Oir tha fios agam gu bheil an Tighearna mor; agus gu bheil ar Diane thar gach uile Dhe.

6 Ciod sam bith bu toil leis an Tighearna, rinn e sin air neamh, agus air thalamh; ann fa chuan, agus ann sna huile aite domhain.

7 Tha e toirt amach na neoil o chrìocha an t'faoghail; agus a cuir amach na dealanaich le huisge, a toirt na gaoithe mach as ionmhafa.

8 Bhuail e ceud-ghin na h'Eiphte; araon do dhuine agus do dh'ainmhidh.

9 Chuir e comharan agus iongantais ann a'd' mheadhon, O thusa thir na h'Eiphte; air Pharaogh agus air a sheirbheifiche gu leir.

10 Bhuail e ioma' cinneach; agus mharbh e rìghre trein.

11 Sihon rìgh nan Amorach, agus Og rìgh Bhasan; agus uile rìgheachda Chanain;

12 Agus thug e 'n tir gu bhi na hoighreachd; iodhoin na hoighreachd do Israeil a phobull fein.

13 Mairidh t'ainm, O Thighearna, am feast; mar sin nì do chuimhneachan, O Thighearna, o aon linn gu linn eile.

14 Oir diolaidh 'n Tighearna a phobull; agus bithidh e grafmhor do sheirbheifiche.

15 Air son iomhaidhean nan cinneach, cha 'n 'eil annt ach or agus airgiod; obair lamha dhaoine.

16 Tha beoil aca, agus cha labhair iad; tha fuilean aca, ach cha n'fhaic iad.

17 Tha cluafan aca, agus gidheadh cha chluinn iad; nì mo tha anail sam bith na m beoil.

18 Tha mhuintir tha ga'm deanamh cofmhuil riu; agus mar sin tha iadfan uile tha cuir an dochas annta.

19 Molaibhfe an Tighearna, sibhfe thigh Israeil; molaibhfe an Tighearna, sibhs a thigh Aroin.

20 Molaibhs an Tighearna, sibhs a thigh Lebhi; sibhs air am bheil eagal an Tighearn, molaibh e.

21 Gu'n robh 'n Tighearn' air a mhola' a Sion; tha chomh-nuidh aig Hierufalem.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxxxvi. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh buidheachas do'n Tighearn, oir tha e grafmhor; agus tha throcair mairtheanach gu brath.

2 O thugaibh buidheachas do Dhia nan uile dhe; oir mairidh a throcair gu brath.

3 O thugaibh buidheachas do Thighearna nan uile thighearna; oir mairidh a throcair gu brath.

4 'N ti amhain tha deanamh mor iongantais; oir mairidh a throcair gu brath.

5 'N ti le ghliocas oirdheirc a rinn na neamha: oir mairidh a throcair gu brath.

6 'N ti leag amach an talamh os cionn nan uisgeacha: oir mairidh a throcair gu brath.

7 'N ti rinn foluis mhor; oir mairidh a throcair gu brath.

8 A ghrian a riaghla an latha; oir mairidh a throcair gu brath.

9 A ghealach agus na reulta a riaghla na hoiche; oir mairidh a throcair gu brath.

10 'N ti bhuaill an Eiphte le ceud-ghin; oir mairidh a throcair gu brath.

11 Agus a thug Israeil amach as am buillsgein; oir mairidh a throcair gu brath.

12 Le lamh threin agus gairdein finte mach; oir mairidh a throcair gu brath.

13 A sgoilt a mhuir ruadh na da phairt; oir mairidh a throcair gu brath.

14 Agus a thug air Israeil dol tre a meadhon; oir mairidh a throcair gu brath.

15 Ach air fon Pharogh 'fa shluaidh, chuir e bun os cionn iad fa mhuir ruaidh; oir mairidh a throcair gu brath.

16 'N ti threoirich a phobull tre an fhafaich ; oir mairidh a throcair gu brath.

17 'N ti bhuail righre mora : oir mairidh a throcair gu brath.

18 Seadh, agus a mharbh righre treine ; oir mairidh a throcair gu brath.

19 Sihon righ nan Amorach ; oir mairidh a throcair gu brath ;

20 Agus Og righ Bhafan ; oir mairidh a throcair gu brath.

21 Agus thug e an tìr mar oighreachd ; oir mairidh a throcair gu brath.

22 Iodhoin mar oighreachd da sheirbheiseach Ifracil ; oir mairidh a throcair gu brath.

23 'N ti chuimhniche oirn 'nuair bha sinn an trioblaid ; oir mairidh a throcair gu brath.

24 Agus a dh'fhuaifgail sinne o'r naimhde ; oir mairidh a throcair gu brath.

25 'N ti tha toirt lòn do gach feoil ; oir mairidh a throcair gu brath,

26 O thugaibh buidheachas do Dhia neamha : oir mairidh a throcair gu brath.

27 O thugaibh buidheachas do Thighearna nan tighearna ; oir mairidh a throcair gu brath.

Salm cxxxvii. *Super flumina.*

LAimb ri uisgeacha Bhabilon shuidh finn fios agus ghuil finn ; 'nuair a chuimhniche sinn ortsa, O Shion.

2 Thaobh ar clarfaiche, chroch finn fuas iad ; air na craobhan tha 'n sin.

3 Oir dhiarr a mhuintir a thug am braighdeanas fin, òran oirn, agus binn-cheol ann ar tuirse ; feinnibh dhuinn aon do dh'òran Shion.

4 Cia mar a sheinneas sinn òran an Tighearna ; ann an tìr choigrich ?

5 Ma dhi-chuimhnicheas mi thu, O Hierusalem ; di-chuimhniche mo lamh dheas a feoltachd.

6 Mur cuimhniche mi thu, leanadh mo theanga ri uachdar mo bheoil ; seadh, mar roghnuich mi Hierusalem ann am shugra'.

7 Cuimhniche clann Edom, O Thighearna, ann an latha Hierusalem ; cia mar thuirte iad, fios i, fios i, iodhoin chum an talmhain.

8 O nighean Bhabilon, air do chaithe le truaighe; feadh, fonadh an neach a bheir duais duit areir mar rinn thu oirne.

9 'Sbeannuicht a bhitheas an neach a ghabhas do chlann; agus a thilgeas iad ris na clachan.

Salm cxxxviii. *Confitebor tibi.*

BHeir mi buidheachas duit, O Thighearna, le m'uile chridhe; iodhoin am fianuis nan Dee feinnidh mi mola' dhuit.

2 Ni mi adhra' 's m' aghaidh ri d' theampull naomha, agus molaidh mi tainm, air fon do chaoimhneas ghradhaich agus t' fhirinn; oir dh'arduigh thu tainm, agus t'fhocal os cionn' nan uile nithe.

3 'Nuair a ghair mi ort, chual thu mi; agus bhuilich thu air m'anam moran neart.

4 Bheir uile righe na talmhain mola' dhuit, O Thighearna; cir chual iad briathra do bheoil.

5 Seadh, feinnidh iad ann an shlighibh an Tighearna; gur mor gloir an Tighearna.

6 Oir ge d' tha 'n Tighearna ard, gidheadh tha speis aige do 'n iriosal; air fon nan uaibhreach, tha e beachducha orra fad o laimh.

7 Ge d' ghluais mi ann a meadhon trioblaid, gidheadh athuraichidh tu mi: finidh tu mach do lamh an aghaidh corraich mo naimhde, agus tearnuidh do lamh dheas mi.

8 Ni 'n Tighearna deongmhalta a chaoimhneas gradhach am thaobhshe; feadh, mairidh do throcair, O Thighearna, gu brath; na dean tair ma-seadh air oibre do lamha fein.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxix.

Salm cxxxix. *Domine, probasti.*

OThighearna, rannfuich thu mach mi, agus b'aithne dhuit mi; 's aithne dhuit mo shuidhe fios, agus m'eiridh suas, tha thu siofrach air mo smuainte fada roimh laimh.

2 Tha

2 Tha thu ma 'n cuairt do m' chos-cheum, agus mu m' leaba; agus a beachdacha air mo fhlighibh uile.

3 Oir feuch, cha 'n 'eil focal ann am theangaidh, nach aithne dhuitse, O Thighearna, gu leir.

4 Dhealbh thu mi am dheidh agus romham; agus leag thu do lamh orm.

5 Tha leithid a dh'eolas tuile is iongantach agus oirdhearc air mo shoufa; cha 'n urra mi ruidheachd air.

6 C'aite ma feadh an teid mi o d' spiorad; no c'aite ma feadh an teid mi as do lathair.

7 Ma theid mi suas a fhlaithneas, tha thu 'n sin; ma theid mi fios a dh'ifrinn, tha thu 'n sin mar an ceudna.

8 Ma ghabhas mi sgiathan na maidne: agus ma dh'fhanas mi ann an iomal-chrìocha na fairge;

9 Iodhoin ann sin fos treoirichidh do lamh mi; agus cumaidh do lamh dheas suas mi.

10 Ma their mi, theaga gu m' foluich an dorchadas mi; 'n sin bithidh m' oiche air a tìonda gu latha.

11 Seadh, cha 'n 'eil an dorchadas na dhorchadas leatfa, ach tha 'n oidhche cho shoilleir ris an latha: s ionan duitse 'n dorchadas agus an solus.

12 Oir s leat m' airne; dh' fholuich thu mi am broinn mo mhathar.

13 Bheir mi buidheachas duit. oir tha mi air mo dheanamh gu h'eaglach agus iongantach; s miorbhuileach toibre, agus s ro mhaith is aithne do m'anam sin.

14 Cha 'n 'eil mo chnamhan soluicht ort; ge d' rinne mi gu diamhair, agus ge d' dhealbha mi bhos air thalamh.

15 Chunnaic do shuile mo cheud-fhas air bhi dha fathast an-abuigh: agus ann a'd' leabhar bha mo bhuill uile sgrìobhta.

16 A bha la an deidh latha air an cumadh; 'nuair fathast nach robh a haon diu ann.

17 Cia prìofail a tha do chomhairlean domh, O Dhe; O cia mor an aireamh:

18 Ma dh'aithriseas mi iad, tha iad ni fmo an aireamh na gaineamh na fairge; 'nuair a mhosgla mi, tha mi lathair maille riut.

19 Nach marbh thu 'n taingidh, O Dhe; imichibh uam, sibhs a dhaoine iot-fhuileach.

20 Oir tha iad a labhairt gu hea-corach a t'aghaidh; agus tha do naimhde a toirt t'ainm an diamhanas.

21 Nach 'eil mise a toirt fuath, O Thighearna, dhoibhsin tha toirt fuath dhuitse; agus nach 'eil doighleas orm leis a mhuinntir ud tha 'g eiridh suas a t'aghaidh.

22 Seadh, tha fuath fìor gheur agam dhoibh; iodhoin mar gum b'iad mo naimhde fein.

23 Feuch mi, O Dhe, agus iarr grund mo chridhe; rannsuigh mi, agus sgrud mo smuainte.

24 Amhairc gu maith am bheil flighe aingidh sam bith ann-am; agus treoirich mi s an t'flighe shiorruidh.

Salm cxl. *Eripe me, Domine.*

TEafairg mi, O Thighearna, o'n droch dhuine; agus coimhid mi on duine aingidh.

2 Tha breunachadh uile na 'n cridheacha; agus a dusga' suas stre re fad an latha.

3 Gheurich iad an teangana mar nathair; tha nimh na nathrach fa 'm bìlìoh.

4 Gleidh mi, O Thighearna, o lamha nan ain-diaghaidh; teafairg mi o'n duine aingidh, air am bheil a rùn mo ghluafachd chuir bun os cionn.

5 Leag an t'uaibhreach ribeadh air mo shon; agus fgaoil e lion am fad le corduibh; seadh, agus shuidhich e gaoiste ann mo fhlighe.

6 Thuirt mi ris an Tighearna, s'tu mo Dhia; cluinn guth m'urnuidhean, O Thighearna.

7 O Thighearna Dhia, thus a neart mo shlainte; dh'fholuich thu mo cheann ann an latha a chathadh.

8 Na faithe an tain-diaghaidh a mhiann, O Thighearna; na foirbhicheadh a smuaintidh olc, n' teagal gum bi iad tuille 's uaibhreach.

9 Tuite olc am bìlìbh fein air an ceannsan; tha gam chuairteacha timchioll.

10 Tuite eibhle teith loisgeach orra; tilgear san teine iad, agus san t'flochd chum nach eirich iad suas aris.

11 Cha foirbhich duine bruineach air an talamh; fuaduichidh olc a phearsa aingidh g'a chuir bun os cionn.

12 'S cinnteach mi gu'n diol an Tighearna am bochd agus gu'n seafamh e cuis an neach gun chuideacha.

13 Bheir am firean fos buidheachas do t'ainm: agus buanaichidh n t'ionracan ann a'd' shealla.

Salm cxli. *Domine clamavi.*

A Thighearn, tha mi gairm ort, deanfa cabhag thugam ; agus thoir fanear mo ghuth 'nuair a ghlaodhas mi riut.

2 Bidh m'urnuidh air a cuir fuas a'd' fhealla mar an tuis : agus bidh togail fuas mo lamha mar iobairt f'heasgair.

3 Cuir faire, O Thighearna, air mo bheul ; agus gleidh dorus mo bhilbh.

4 O na aoma mo chridhe gu droch ni fam bith ; na bitheam air mo chleachda an oibre ain-diaghidh, leis na daoine tha deanamh aingeachd, 'n teagal gu 'n ith mi do leithid a nithe fa thoilicheas iad.

5 Gu ma fearr am firean gam bhuala gu cairdeil ; agus mo chronacha.

6 Ach na brifeadh an ioc-shlaintibh prìofail fo mo cheann : seadh, ni mi fathast urnuidh an aghaidh an aingeachd.

7 Bidh am breitheana air an cuir bun ofciunn ann an ionada clachach : chum gu'n cluinn iad m' f'hocail, oir tha iad milis.

8 Tha ar cnamhann a laidhe sgaoilte air bheul-thaobh an t'fluichd : mar an uair a bhrifeas agus a ghearas neach fiodh air an tar.

9 Ach seallaidh mo shuilean riutfa, O Thighearna Dhia : annad tha mo dhochas, O na tilg amach m'anam.

10 Gleidh mi o'n ribe a leag iad air mo shon : agus o ghaoiste luchd na haingeachd.

11 Tuite na hain-diaghidh na n' lionta fein le cheile ; agus leig dhamfa dol as am feast.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxlii. *Voce mea ad Dominum.*

G Hlaodh mi ris an Tighearna le m' ghuth ; seadh, iodhoin ris an Tighearna rinn mi mo ghearan.

2 Dhoirt mi mach mo ghearan na lathair ; agus dh'f'hoillsich mi dha mum thrioblaid.

3 'Nuair bha mo spiorad ann an tuirse, b' aithne dhuitse mo cheum; ann san t'flighe 'n do shiubhail mi leag iad ribe os iosal air mo shon.

4 Sheall mi fos air mo laimh dheis; agus chunnaic mi nach robh duine da m' b'aithne mi.

5 Cha robh aite agam gus an teichin; 's cha robh curam aig duine air bith do m' anam.

6 Ghlaodh mi riutsa, O Thighearna, agus thuir mi; s'tu mo dhochas, agus mo ehuibhrionn an tir nam beo.

7 Thoir fanear mo ghearan; oir tha mi air mo thoirt ro iofol.

8 O faor mi o'n dream tha gam ruagadh; oir tha iad tuille is laidir air mo shon.

9 Thoir m'anam a prìofan chum gun toir mi buidheachas do tainm; ma dheonuicheas tu dhomh a ni sin, 'n sin tathaichidh am firean am chuideachd.

Salm cxliiii. *Domine, exaudi.*

CLuinn m'urnuidh, O Thighearna, agus thoir fanear mo mhiann; eisd rium air sga t'fhirinn agus t'ionracais.

2 Agus na toisich ann am breitheanas ri d' sheirbheiseach; oir ann a'd' shealla cha bith duine beo air fhirineacha.

3 Oir rinn an namhad m'anam a ruaga, bhual e mo bheatha fios chum an lar; chuir e mi an dorchadas, mar na daoine bha fada marbh.

4 Uime sin tha mo spiorad air a chradh an taobh stigh dhìom; agus tha mo chridhe bronach an taobh steach dhìom.

5 Gidheadh tha mi cuimhnich air an am a chaidh feachad, tha mi smuainteach air toibre gu leir; seadh, tha mi beachd-smuainteach air oibre do lamhsa.

6 Tha mi sineadh mach mo lamha riut; tha m'anam an geall ort mar an talamh tartachor.

7 Cluinn mi, O Thighearna, agus sin gu luath, oir tha mo spiorad a fas fann; na fòluich do ghnuis uam, 'n teagal gu 'm bi mi cosmhail riufan a theid fios do'n t'flochd.

8 O cluinneam do chaoimhneas gradhach gu tra fa mhadain, oir annad tha mo dhochas; foillsich thusa dhomh an-tflighe san coir dhomh gluafachd, oir tha mi togail suas m'anam riut.

9 Fudsgail mi, O Thighearna, o'm naimhde; oir teichead a t'ionnsuidh gu 'm fholach.

10 Teagaisg dhomh a ni fin a dheanamh a thoilicheas tu, oir s'tu mo Dhia ; treoirichidh do spiorad gradhach mi gu tir na fireantachd.

11 Beothaich mi, O Thighearna, air fga tainme ; agus air fga t'fhireantachd thoir m'anam a trioblaid.

12 Agus ann a'd' mhaitheas marbh mo naimhde ; agus sgrios iadsan uile tha cradh m'anama, oir 's mise do sheirbheifeach.

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxx.

Salm cxliv. *Benedictus Dominus*

BEANNUICHTE gu 'n robh an Tighearna mo neart ; a theagaisgeas mo lamhan gu comhrag, agus mo mheoir gu cath.

2 Mo dhochas agus mo dhaingneach, mo chaisteal agus m'fhear faoruidh, m'fhear dionaidh, ann fan cuir mi mo mhuinigin ; a cheannfuicheas mo phobull a tha fotham.

3 Thighearna, ciod e an duine, gu'm bheil a leithid a mheas agad air ; no mac an duine, gu'n tuga' tu mar sin fanear e.

4 Tha 'n duine cofmhuil ri neo ni ; tha uine dol seachad mar sgaile.

5 Lub do neamha, O Thighearna, agus thig anuas : bean ris na beannta', agus theid deatach uatha.

6 Cuir amach do dhealanach, agus reub iad ; tilg amach do shaide, agus sgrios iad.

7 Cuir anuas do lamh on airde ; fuasgail orm, agus thoir mi as na huisgeacha mora, agus o laimh na clainn coigreach.

8 Aig am bheil am beul a labhairt air diamhanas ; agus is lamh dheas aingeachd an lamh dheafin.

9 Seinnidh mi dhuit oran nuadh, Q Dhe ; agus feinnidh mi mola' dhuit air faltair dheich teuda.

10 Thug thu buaidh do rìghre ; agus shaor thu do sheirbheifeach Daibhi o chunntart a chlàidhe.

11 Teafairg mi, agus faor mi o laimh clainn choimheach ; aig am bheil am beul a labhairt air diambhanas, agus is lamh dheas ea-ceart an lamh dheasain.

12 Chum gu 'm fas ar mic fuas mar fhiurain oga ; agus gu 'm bi ar nigheana mar oifine fuaighte an teampuill.

13 Chum gu 'm bi ar gairneala lan agus pailt leis gach gne ftoir, gu 'n toir ar caoirich amach milte, agus deich mìle na 'r fraidibh.

14 Chum gu 'm bi ar damh laidir gu treabha, 's nach bi caithe ; no tabhairt gu braighdeanas, no gearan na 'r fraidibh.

15 Sonadh an pobull tha na leithid fin do staid ; seadh, 'sbeannuicht an pobull ga 'm bheil an Tighearna mar Dhia choibh.

Salm cxlv. *Exaltabo te, Deus.*

A Rduichidh mi thu, O Dhe, mo rìgh, agus molaidh mi tainm a chaoidh nan cian :

2 Bheir mi buidheachas duit na huile latha ; agus molaidh mi tainm a chaoidh nan cian.

3 'Smor an Tighearna, agus miorbhaileach's, airidh e air moladh ; cha 'n 'eil crìoch air a mhordhachd.

4 Molaidh aon linn toibre do linn eile ; agus cuiridh iad do chumbachd an ceill.

5 Do m' thaobhsa, labhram air t'adhra' ; do ghloir, do mhola, agus toibre iongantach.

6 Mar sin labhruidh daoine air cumbachd do ghniomhara miorbhuileach ; agus innfidh mise fos mu d' mhorachd.

7 Bidh cuimhnichean do chaoimhnais pailt air fhoillfeacha ; agus ni daoine ceol mu d' fhìreantachd.

8 Tha 'n Tighearna grafmhor, agus trocaireach ; fad-fhuilgach, agus mor ann a maitheas.

9 Tha 'n Tighearna gradhach do gach duine ; agus tha threacair thar oibre gu leir.

10 Tha toibre gu leir gu d' mholadh, O Thighearna ; agus tha do naoimh toirt buidheachas duit.

11 Tha iad foillsichidh gloir do rìghreachd ; agus a labhairt air do chumbachd.

12 Chum gu 'm bi do chumhachd, do ghloir, agus mordhachd do righeachd; aithnichte do dhaoine.

13 'S righeachd s biorruidh do righeachd; agus mairidh t' uachdranachd air feadh gach uile linn.

14 Tha 'n Tighearna cumail suas gach uile a tha tuiteam; agus a togail suas na h' uile a tha iosal.

15 Tha fuile gach uile a feithe ortsa, O Thighearna; agus tha thu toirt doibh am biadh ann am iomchuidh.

16 Tha thu fosgla' do laimha; agus a lionadh gach ni beo le pailteas.

17 Tha an Tighearna cothrumach na uile slighibh: agus naomha na uile oibre.

18 Tha 'n Tighearna fogus dhoibh sin uile tha gairm air; feadh, do mhead fa ghairmeas air gu dileas.

19 Coilionuidh e miann na muintir air am bheil eagallan: cluinnidh e fos an glaodh agus ni e cobhair orra.

20 Tha 'n Tighearna tearnuidh na h' uile aig am bheil gradh dha; ach ag sgaoilidh mach 'm fad na hain-diaghaidh gu leir.

21 Labhruidh mo bheul moladh an Tighearna; agus thug-eadh gach feoil buidheachas da ainm naomha a chaoidh nan cian.

Salm cxlvi. *Lauda, anima mea.*

MOL' an Tighearn, O m'anam, 'm feadh is beo mi, molaidh mi 'n Tighearna; feadh, cho fhad fa tha bith agam, feinnidh mi moladh do n' Dhia.

2 O na cuiribh 'ur dochas an prionnfachan, no 'n mac duine sam bith; oir cha 'n'eil cobhair anna.

3 Oir 'nuair theid anail duine amach, pillidh e aris ris an uir: agus ann sin theid a smuainte uile air dith.

4 'S beannuicht an neach aig am bheil Dia Jacob mar chobhair; agus aig am bheil a dhochas ann fau Tighearna a Dhiasan;

5 A rinn neamh agus talamh, an cuan, agus gach uile ni a th'ann: a chumas a ghealla am feast.

6 A chuidicheas iad sin gu coir tha fulang do choir; a bheathuicheas an t'ocrach.

7 Tha 'n Tighearna suasgladh daoine a prìofun; tha 'n Tighearna toirt radharc do'n dall.

8 Tha 'n Tighearna a cuidichadh leo san a th air tuiteam ; tha curam aig an Tighearna do 'n f hirean.

9 Tha curam aig an Tighearna do 'n choigrich, tha e dìonaidh an dilachdan agus a bhan-trach ; do thaobh flighe an ain-dia-ghidh, tha e ga toirt bun os cionn.

10 Bidh 'n Tighearna do Dhia, O Shion, na rìgh am feast ; agus air feadh gach linn.

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm cxlvii. *Laudate Dominum.*

O Molaibh an Tighearna, oir 's maith an nì moladh a sheinn d' ar Dia ; feadh, is aoibhneach agus is taitneach a nì bhì taingeil.

2 Tha 'n Tighearna togail suas Hierusalem ; agus a tional rì cheile iarmad Ifracil.

3 Tha e leigheas a mhuintir ud gam bheil an cridhe brifte ; agus a toirt ioc-ghlainte a leigheas an ea-cail.

4 Tha e ag innseadh aireamh nan reult ; agus gairm orra uile air an ainm.

5 'S mor an Tighearna, agus 's mor a chumhachd ; feadh, agus tha ghliocas neo-chriochnach.

6 Tha 'n Tighearna togail suas an chiuin ; agus bheir e 'n tain-diaghidh fios gu Iar.

7 O feinnibh do'n Tighearna le breth-bhuidheachas ; feinnibh molaidh air a chlarfaich d'ar Diane.

8 Tha comhducha na neamha le neoil, agus ag ullacha uisge air fon na talmhain, agus a toirt air feur fas air na beannta, agus luidhin gu feum dhaoine.

9 A bheir conlach do'n spreidh ; agus a bheathuicheas na fithich oga tha gairm air.

10 Cha 'n'eil tlachd aige ann an spionnadh an eich ; nì mo tha toil aige an casan duine sam bith.

11 Ach 's ann tha tlachd aig an Tighearna sa mhuintir air am bheil eagalsan ; agus tha cuir an dochas na throcair.

12 Mol' an Tighearna, O Hierusalem ; mol' an Tighearna, O Shion.

13 Oir rinn e daingean croinn do gheata; agus bheannuich e do chlann an taobh a stigh dhìot.

14 Tha e deanamh sìthchaimh ann a'd' chrìocha; agus gu'd lionaidh le min-mhin a chruineachd.

15 Tha e cuir mach aithne air thalamh; agus tha fhocal ruidh gu ro luath.

16 Tha e toirt sneachd mar olain; agus a sgaòileadh 'n liath-reodha mar luathre.

17 Tha e tilgeadh mach eithe mar ghreimeana; co is urra feasamh ri a reodha.

18 Tha e cuir mach fhocal, agus gan leaghadh; tha e feideadh a ghaoth, agus tha na huifgeacha a fruthadh.

19 Tha e foillich fhocal do Jacob; a staturis agus a bhreitheanais do Israeil.

20 Cha do bhuin e mar sin ri cinneach sam bith: ni mo tha eolas aig na cinnich air a lagh.

Salm cxlviii. *Laudate Dominum.*

O MOLAIBH's Tighearna neamha; molaibh's e san airde.

2 Molaibh e sibhs uile Ainglìoh; molaibh's e, a shluagh gu leir.

3 Molaibh's e a ghrian s'a ghealach; molaibh's e sibhs a reulta gu leir agus a sholuis.

4 Molaibh e sibhs a neamha uile: agus sibhs uifgeacha tha os cionn na neamha.

5 Molaidh iad ainm an Tighearna; oir labhair e 'm focal, agus rinne iad, thug e aithne, agus chruthaiche iad.

6 Rinn e daingean iad gu faoghal nan faoghal; thug e dhoibh reachd nach bi air a bhriseadh.

7 Molaibh an Tighearna air thalamh: sibhs a dhragoìn agus uile dhoimhneachda.

8 Sibhs teine agus clocha meallain, sneachd agus ceo; sibhs gaoith agus sìon, a coilionadh fhocail.

9 Sibhs bheannta agus gach uile chnoc; sibhs craobha torrach agus gach uile shedar;

10 Sibhs ainmhidhe agus gach uile spreidh; sibhs cnuime agus coin iteagach.

11 Sibhs rìghre na talmhain agus gach-uile chinneach; sibhs prionnsachan agus uile bhreitheana an domhan.

12 Sibhs daoine og agus maighdeana, feann daoin' agus clann molaibh ainm an Tighearna; oir fe ainm amhain tha oirdhearc, agus a mholadh os cionn neamh agus talamh.

13 Arduichidh e adharc a phobull, molaidh a naoimh gu leir e; iodhoin claimh Ifracil, iodhoin an pobull tha tabhairt feirbheis da.

Salm cxlix. *Cantate Domino.*

O Seinnibh do 'n Tighearn oran nuadh; moladh coithional na naoimh e.

2 Deanadh Ifracil gairdeachas annfan a rinn e; agus bidh clana Shion aoibhneach nan righ.

3 Moladh iad ainm san damhfa; feinneadh iad mola' dha le tiompan agus clarfach.

4 Oir tha tlachd aig an Tighearna na phobull; agus cuidichidh e iadfan aig am bheil cridhe ciuin.

5 Bidh na naoimh aoibhneach le gloir; deanadh iad gairdeachas nan leabuiche.

6 Bidh moladh Dhe nam beul; agus claidhe da f habhoir n n lamha.

7 Chum dioghaltas a' gabhail air na cinnich; agus an pobull a smachducha.

8 Chum an righre a cheangal an geimhlidh; agus a mor-uaislin le failbheaga iaruin.

9 Chum dioghaltas a dheanamh orra, mar tha e scribedhta; tha leithid sin a dh'onair aig na naoimh gu leir.

Salm cl. *Laudate Dominum*

O Molaibh's an Tighearn' ann a naomhachd; molaibh's e an speuraibh a chumhachd.

2 Molaibh's e na ghrìomhara uafal; molaibh's e a reir a mhòrachd oirdhearc.

3 Molaibh's e ann am fuaim na trompaid; molaibh's e air an t' faltair agus air a chlarfaich.

4 Molaibh's e le tiompan agus san damhfa; molaibh's e air na teuda agus air a phiob.

5 Molaibh's e air na fiombala deadh-ghleusta; molaibh's e air na fiombala ard-ghuthach.

6 Sibhs gach nì aig am bheil anail molaibh's an Tighearna.

FOIRMEAN URNUIGH,

Chum a bhith air a gnathacha air Muir.

¶ Bithidh 'n feirbheis Mhaidne agus Fheasgair a tha gach latha gu bhith air an cleachdain air Muir, a reir mar tha e air orducha ann an leabhar na Urnuigh Gnathachte.

¶ Tha 'n da urnuigh so leanas ri bhith air an cleachdain mar 'n ceudna ann an Cabhlach a m'horachd na h'uile latha.

O Thighearna Dhe shiorruidh, ann ti tha mhain a fgaioleadh mach na neamha; agus a riaghlachan onf hadh na fairge; a chuir tuich na huifgeachan le crìocha gus an d'thig la agus oidhche gu crìch; mu se do thoil e, gabh sinne do sheirbheifich agus an cabhlach ann fa bheil sinn a deanamh feirbheis, fuidh do dhion uile-chumhachdach agus ro ghrasfhor. Sabhail sinn o chunarta na fairge, agus o fhoirneart a namhaid; chum 's gu'm bi sinn nar dìon d'ar n'ard Thighearna ro ghrasfhor Rìgh Seorfa agus a Rìgheachdan, agus nar tearmunni da m'heud fa ghluaiseas air na cuantibh mu'n gnothachidh laghail; a chum s' gu 'n dean luchd-aiteach ar 'n Eilain feirbheis duitse ar Dia, ann sith agus ann faimh, agus a chum 's gu'm pill sinn ann an tearuntachd a shealbhachadh beannachan an talamh, le toradh ar faoireach; agus le cuimhnichean taingeil air do throcairibh chum t'ainm naomha mholadh agus a ghlorachadh, tre Jofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

An Urnuigh.

Bi roimhain, O Thighearna, ann ar n'uile ghniomhara, le d' chaoineas ro ghrasail, agus thoir air ar n'aghaidh sinn le d' ghua chomhnadh, a chum ann ar n'uile oibre a thoifich, a bliuanaich, agus a chrìochnuich ann-ad-fa, gu'n toir sinn gloir do t-ainm naomh, agus fa dheòigh le d' throcair gu 'n faigh sinn a bheatha mhairtheanach, trid Jofa Crìofd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuighean

¶ *Urnuighean chum bhith air an gnathacha air Muir ann an am Doiminn.*

O THIGHEARNA Dhe ro-chumhachdaich agus ghlormhor, air t'aithne feididh na gaoithe, leis an togar tonna na fairge, agus a 's tu chuireas na tofd a l'onfhadh mar 'n ceudna; tha sinne do chreatuirean, ach peacairean truagh, a glaothaich riut ann an son ar mor theinn air son comhna: sabhail sinn, O Thighearna, no theid sinn a mugh. Tha sinn ag aideacha, nuair a bha sinn sabhailt, agus a chunnaic sinn gach ni ann an saimh mu'n cuairt duinn, gu do dhi-chuimhnich sinn thusa ar Dia, agus do dhiult sinn eisteachd ri fuaim shaimheil t'fhocail, agus umhlachd thoirt do t'aitheanta. Ach a nis, tha sinn a faicfin cia uabhasach thu' ann a t'uile oibre iongantach; thus an Dia mor is coir eagal a ghabhail romhad os cionn na h'uile; agus uime sin tha sinn toirt adhradh do d' mhorachd dhiaghaidh, aig aideacha do chumhachd, agus ag aalach do mhaitheas. Cuidich sinn, a Thighearna, agus sabhail sinn air sga do throcair, ann an Josa Criofd do Mhac, ar Tighearna. Amen.

¶ *No s.*

O Thighearna Dhia, ro ghlormhor agus ghrafsmhor, a tha chomhnuidh air neamh, ach a tha 'g amharc air gach ni tha bhos, amhairc a nuas, tha sinn ag aalach ort, agus eisd ruinn a tha glaothaich amach a doimhne na doghruinn, agus o pheircilibh a bhas fo, a tha nis deis chum ar sluga suas; sabhail sinn, a Thighearna, no theid sinn a mugh. An droing a bhios beo, an droing a bhios beo, molaidh iad thu. O cuir amach focal do smachd a chronucha na gaotha buaireasach, agus an f hairge bheucach; a chum 's air dhuinne bhith tearuinte o n teinn fo, gu 'n bitheadhmid beo gu feirbheis a dheanamh dhuit, agus a chum gloir a thoirt do t'ainm re uile latha ar beatha. Eisd ruinn, a Thighearna, agus teafairg sinn, air sga toilteanais neo-chriochnach ar Slanuighf hear beannuichte do Mhac ar Tighearna Josa Criofd. Amen.

Ann Urnuigh tha ri radh roimh Cbogadh an aghaidh naimhid air Muir.

O Thighearna Dhe ro chumhachdach agus ghlormhor, Tighearna nan sloigh, a tha riaghladh agus aig orducha nah'uile nithe, tha thu d' thuidhe air a chathair a toirt breith cheart;

cheart ; agus uime sin tha sinn a deanamh ar 'n achuinge ri d' mhorachd neamhaidh ann ar n' eigin ; chum s' gu'n gabhadh thu an chuis ann a'd' laimh fein, agus breith thoirt eidir sinn s' ar naimhdibh. Duifg fuas do neart, O Thighearna, agus thig agus cuideach sinn, oir cha 'n 'eil thu do ghna toirt buaidh do'n dream tha laidir, ach tha thu comasach air f'abhala' le moran agus le beagan. O na glaothadh ar peacana nar n'aghaidh anis air son dioghaltais ; ach eisd ruinne do sheirbheifeich thruaigh, ata agguidhe trocair agus ag iarraidh do chobhair, chum 's gu 'm bithidh tu a'd' thearmun duinn an aghaidh gnuis an namhaid. Bitheadh e air a nochda gu 'r d'thusa ar Slanuigh-fhear agus ar fear-saoruidh trein, tre Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

Urnuighean ghaoirrid air son muintir nan aonar do nach urradh cruinneacha n' ceann a cheile, ann n'urmuigh maille ri muintir eile, leis a chath na Doinion.

Urnuighean coitchion.

A Thighearna, bi trocaireach dhuinne peacairean, agus faor sinn air sga do throcair.

S'tusa an Dia mor, a rinn agus a tha riaghladh na h'uile nithe : O fabhail sinn air sga t'ainme.

S'tu an Dia 'mor a'd' chuis eagal os cionn na 'n uile : O fabhail sinn, chum s gu mol' finn thu.

Urnuighean sonright do thaobh namhad.

THA thusa, O Dhe, ceart agus cumhachdach : O dion ar cuis an aghaidh gnuis an namhaid.

O Dhe, tha thusa a' d' dhaingnich do gach uile neach a theicheas a t' ionnfuidh ; O faor sinn o fhoirneart a namhaid.

O Thighearna nan sluagh, cuir creath air ar son, ach um 's gu'n d'thugamid gloir dhuit.

O na leig duinne tuiteam fo ualach ar peacana fein, no foirneart a namhaid.

O Thighearna, cuidich sinn, agus faor sinn, air sga t'ainme.

Urnuighean gaoirrid a thaobh Doinionn.

THus, O Thighearn, a chuireas na tofd onf hadh na fairge ; eisd ruinn, eisd ruinn, agus fabhail sinn, a chum nach d'itheid sinn a reugh.

O Shlanuigh-fhear bheannuicht, a rinn do dheisciobluibh a shabhala bha ullamh gu dol a mughadh ann an doinionn: eisd ruinn, agus fabhail sinn, tha sinn ag iarraidh ort.

A Thighearna, dean trocair oirn.

A Chrìofd, dean trocair oirn.

A Thighearna, dean trocair oirn.

O Thighearna, eisd ruinn.

O Chrìofd, eisd ruinn.

Dia an t' Athair, Dia a Mac, Dia a Spiorad Naomh, dean trocair oirn, fabhail sinn anis agus gu brath. Amen.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhoibhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig ann buaireadh sinn, ach faor sinn o olc ; oir is leatfa an rioghachd agus a chumbachd, agus a ghloir, gu sìorruidh agus gu sìorruidh. Amen.

¶ Ann an ap: gabhadh mor thig sreobadh na luinge ra cheile, gu aidmhal iriosal na peacana a dheanamh do Dhe; annsa a bu choir da gach aon a chuimhnichadh a peacana fein; ag ràdh mar a leanas.

An Admhal.

ADhe uile chumbachdaich, Athair ar Tighearn Jofa Crìofd, a Chruith-fhear nan uile nithe, a Bhreitheamh nan uile dhaoine; tha sinn ag aideachadh agus ag caoidh ar peacaidh agus ar n-aingeachd lionmhor, a rinn sinn o am gu h-am gu ro uamhara, le sr-uainte, le focal, agus le gnìomh, an aghaidh do mhocrachd dhiaghaidh, a brosiuchadh t-fheirg agus do chorruidh gu ro cheart n' a' ar n-aghaidh fein. Tha aithreachas durachdach, agus tha bron cridhe oirn air son ar mìghnìomhara: tha 'n cuimhne a cuir doilgheas oirn, tha an uallach do-fhulang. Dean trocair oirn, dean throcair oirn,

oirn, Athair ro throcairich; air son do Mhic ar Tighearna Jofa Criofd, maith dhuinn gach ri chuaidh feachad, agus deonuich gu 'n dean sinn gu brath an deigh fo, feirbheis dhuit, agus do thoilcachadh ann nuadhachd beatha, chum gloir agus onoir t-ainm, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ An deidh sin their an Sagart, mo bhios aon ann sin, an fuafgladh-eaglas fo.

A Dhia uile chumhachdaich ar n'Athair neamhuidh, a gheall d'a mhor trocair maitheanas peacaidh dhoibh-sin uile a philleas d'a ionnfuidh le h-aithreachas cridhe agus le fìor chreidimh; gu 'n deana se trocair oirbh, gu 'n tugadh e maitheanas dhuibh, agus gu 'n fàoradh e sibh o bhur n' uile pheacaidh, gu 'n daingnicheadh e sibh ann fan uile mhaitheas, agus gu 'n tugadh e sibh gu beatha fhiorruidh, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

Breith-bhuidheachas ann diaigh Doinion.

Salm lxxvi. *Jubilate Deo.*

O Bithidh aoibhneach ann ar Dia a dhuchana uile; feinnibh moladh do onair ainm sin, thugaibh air a mhola' a bhi glormhor.

Abraidh ri Dia, O cia iongantach thu ann a'd' oibre; tre mhead do chumhachd gheibhear do naimhde na 'm breagaire dhuit.

Oir ni 'n faoghal gu leir aodhradh dhuit; ni e ceol duit, agus molaidh e tainm.

O thigibh an so agus faicibh oibre Dhe; cia iongantach a tha e 'na dheanadas do chlann nan daoine!

Thionda e 'n cuan gu talamh tirim; gus an deach iad tre 'n uisge air an cois, 'n sin rinn sinne gairdeachas uime sin.

Tha e riaghlacha' le chumhachd gu fìorruidh, tha fhuilean a faicin an tsluaigh; agus cha 'n urra a mhead s nach creid iad fein arducha.

O molaibh ar Dia sibhs a fhluagh; agus thugaibh air guth a mholadh a bhi glormhor.

'N ti tha cumail ar n'anma ann am beatha; s nach 'eil a cearducha' d'ar casan fleamhnucha.

Oir dhearbh thusa finn, O Dhe; dhearbh thu fos finn, mar dhearbhar airgid.

Thug thu sinne san ribe; agus leag thu trioblaid air ar leafraidh.

Cheaduich thu do dhaoine marcach thair ar cinn; chaidh finn tre theine agus uisge, agus thug thu mach finn gu aite faibhir.

Theid mi dh'ionnfuidh do thighe le tabhartais loisgt; agus iocaidh mi dhuit mo mhoidean, a gheall mi le m' bhile, s a labhair mi le 'm bheul nuair bha mi 'n trioblaid.

Tairgidh mi dhuit iobairt loisgte reamhar, le tuis reitheachan; tairgidh mi tairbh agus gabhair.

O thigibh ann fo, agus eisdibh, sibhse uile air am bheil eagal De: agus innsidh mi dhuibh ciod a rinn e air son m' a-nam.

Ghair mi air le m' bheul; agus thug mi moladh dha le m' theangaidh.

Ma dhaomas mi gu haingeachd le m' chridhe: cha chluinn an Tighearna mi.

Ach chuala Dia mi; agus thug e fanear guth m' urnuidh.

Moladh do Dhia, nach do thilg amach m'urnuidh; s nach do thionda throcair uam.

Salm cvii. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh taing do'n Tighearna, oir tha e grafmhor; agus mairidh a throcair gu siorruidh.

'I hugeadh a mhuintir taing do'n Tighearna a fhaor e: agus a dh'fhuafgail e o laimh an namhad.

Agus a thionail e as na thiribh, o'naird an ear, agus o'n aird an iar; o'n airde tuath, agus deas.

Chaidh iad air feachran as an tflighe ann san fhafach; agus cha d'fhuair iad baile gu comhnuicha ann;

Ocrach agus iotmhor: dh'fhannaich an anma annta.

Mar sin ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; agus dh'fhuafgail e iad o'n teann eigin.

Threoruich e iad amach air an tflighe cheart; chum gu 'n racha iad dhionnfaidh a bhaile s na ghabh e comhnuidh.

O gu'n tuga daoine mola' do'n Tighearna air son a mhaitheas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh air son clainn nan daoine!

Oir fafuichidh e 'n tanam-falamh ; agus lionadh e 'n tanam ocrach le maitheas ;

Mheud 's tha fuidhe 'n dorchadas, agus an fgaile bhais ; air bhith dhoibh ceangailt gu teann an truaighe, agus an iarunn.

Thug e fios an cridheacha fos le tuirfadh ; thuit iad fios, agus cha robh aon neach a dheana cobhair orra.

Mar sin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid ; dh'f huafgail e orra as an teann eigin.

Oir thug e iad a dorchadas, agus a fgaile a bhais ; agus ðhris 'a cuibhriche na'm bloide.

O gu mola' daoine uime sin an Tighearna air son a mhaitheas ; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine !

Oir bhrift e na geatacha prais ; agus bhuail e na croinn iarunn na 'm bloide.

Tha na hamadain air an fgiurfa air son nan peacadh ; agus air son an aingeachd.

Ghabh an anma fuath do gach gne bhith ; agus 's beag nach robh iad iodhoin aig doruis a bhais.

Mar sin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid ; dh'fhuafgail e orra as an teann eigin.

Chuir e mach f hocal, agus leighis e iad ; agus shabhala e iad o an doruinn.

O gu mola' daoine an Tighearna air son a mhaitheas ; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine !

Gu'n tairge iad dha iobairt breith-bhuidheachas ; agus gu 'n innse iad amach a oibre le haoibhneas !

A mhuintir theid fios do'n chuan ann an loingeas ; agus tha cuir an gnìomh an gnothaiche ann s na huisge mora.

Tha iad sin a faicin oibre an Tighearna ; agus iongantais san doimhneachd.

Oir le ghuth eiridh a ghaoth stoirmeil ; a thogas suas a thonna.

Tha iad air an giulan suas gu neamha, agus fios aris do 'n doimhneachd ; tha 'n anma a leatha as leis an trioblaid.

Tha iad air an luafgadh thuig agus uaithe, agus ag tuilidh mar dhuine misgeach ; agus tha iad aig ceann an ceill.

Mar sin 'nuair a ghlaodhas iad ris an Tighearna nan trioblaid ; faoraidh e iad as an teann eigin.

Oir bheir e air an dointhon fgur ; ionnas gum bheil a tonna fannach.

'N sin tha iad ait, cheann gu'm bheil iad aig fois ; agus mar sin bheir e iad do'n chala gus am b'aill leo dol.

O gu mola' daoine uime sin an Tighearna air fon a mhaith-eas ; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine.

Gu'n arduiche iad e fos ann co-thional an phobull ; agus gu moladh iad e ann an cathair nan seanaire !

'N ti thionda na tuitte gu fasaich ; agus a thirmicheas suas na tobair uisge.

Tir thorach ni e neo-thorach ; air fon aingeachd na muinntir tha chomhnuidh innte.

Aris, ni e m fasaich na uisge tamha ; agus tobruiche uisge nan talamh tirim.

Agus ann an sin cuiridh e na nihuintir tha ocrach ; chum gur tog iad baile gu comhnucha ann.

Chum gu'n cuir iad am fearan, agus gu'n suidhich iad garachan fiona ; a thoirt dhoibh tòradh chum fas.

Tha e gam beannucha, ionnas gu fas iad gu hanabarach lionmhar ; agus cha leig e do'n spreidh fas tearc.

Agus aris, 'nuair tha iad air laghducha agus air an toirt iosal ; tre fhoir-eigne, tre phlaigh na trioblaid sam bith.

Ge'd' cheaduich e dhoibh bhi air an farughadh tre ain-tigh-earnan ; agus ge do leige dhoibh dol air anra' as an tflighe san fhafach ;

Gidheadh cuidichidh e 'm bochd as a thruaighe : agus ni e dha teaghlach mar thread chaorach.

Beachduichidh 'm firean air a fo agus ni e gairdeachas ; agus bithidh beul na haingeachd uile air a dhruide.

Co air bith tha glic bheir e fanear na nithe sin : agus tuigidh iad caoimhneas gradhach an Tighearna.

Urnuighean Breibh-bhuidheachais.

O Thighearna Dhe ro-bheannuichte agus ghlormhor, aig am bheil maithneas agus trocair neo-chriochnach. Tha sinne do chreatairean bochd, a rinn agus a shabhail thu, aig cumail ar anma ann am beatha, agus air an am fo g'ar dionadh o pheirelibh a bhais, a teachd aris gu humbla an lathair do mhordhalachd Dhiaghaidh, chum moladh agus breith-bhuidheachais a thoirt air fon gu'n d'eifd thu ruinn, nuair a ghairm sinn

ort ann ar trioblaid, agus nach do dhuilt thú ar n'urnuigh, a chuir sinn fuas a t'ionnsuidh ann ar mor theinn; iodhoin nuair a smaoinich sinn gach ni cailte, ar long, ar bathar, ar beatha fein, ann sin dhamhairc thu oirn, gu trocaireach agus dh'orduich thu gu hiongantach faorsa; Uime sin, air dhusan a bhith nis ann an tearuntachd, tha sinn toirt gach uile mholadh agus gloir do t'ainm naomha, tre Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

No sò.

O DHE ro-threin agus ghrasfhor, tha do throcair ce cionn toibre gu leir, ach tha air mhodh fonruight air a sineadh mach d'ar taobhsa, a rinn thu dhionadh cho ro-chumhachdach agus cho ro-iongantach. Thaisbeinn thu dhuinn nithe eagalach, agus iongantais ann san doimhneadh, a chum s gu 'n faiceamaid cia cumhachdach agus grasfhor 'n Dia thusa; cia comafach agus ullamh chum comhnadh a dheanamh dhoibhsin a chuireas an earbsa annad. Dh'fheuch thu dhuinne cia mar tha araon na gaoith agus na fairgibh toirt geill do t'aithne; a chum s gu'n fheud sinn a fhaoghlum uapa, ann diaigh fo a bhith umhla do'd' ghuth, agus do thoil a dheanamh. Tha sinn uime sin a toirt cliu agus gloir do t'ainm air son do throcair fo ann ar sabhala, nuair a bha sinn ullamh gu dol a mugha. Agus tha sinn a guidhe ort, dean sinn anis cho fhior mhothachail mu d' throcair, 's a bha sinn ann sin mu'n a chumhnart: Agus thoir dhuinn do ghnath cridheachan ullamh a chuir an ceill, ar bhuidheachais, cha nan amhain le 'r briathra', ach mar an ceudna le'r caithe-beatha, ann a bhith ni 's umhla do t'aitheantaibh naomha. Buanich, tha sinn ag guidhe ort, do mhaitheas dhuinn, chum 's gu'n dean sinne, a rinn thu thearna, fèirbheis duit ann a ñaomhachd agus ann am fireantachd re uile laithe ar beatha, tre Josa Criofd ar Tighearna agus ar Slanuighfhear. Amen.

Laidh mholadh agus breith bhuidheachais ann diaigh doinion gharbh.

O Thigibh thugamid buidheachas do'n Tighearna, oir tha e grasfhor, agus mairidh a throcair gu siorruidh.

S'mor an Tighearna, agus gu mor ri bhith air a mholadh; abradh iadsan fo a shaor an Tighearna; a rinn e shabhala o onfhadh neo-thruacanta na fairge.

Tha

Tha n' Tighearna grafmòr agus truacantadh, mall a chum feirg, agus mòr an trocair.

Cha do bhuin e ruinn a reir ar peacana; ni mo thug e luigh-eachd dhuinn a reir ar aingeachd.

Ach mar tha na neamha ard ofcinn na talmhuin; s'ceart cho mhòr a bha throcair da r thaobhne.

Fhuair finn trioblaid agus turfadh; bha finn eadhon aig doras a bhais.

Cha mhòr nach do chomhduich uisgeachan na fairge finn; char mhòr nach deach na huisgeachan uabhafaich thair ar n'anma.

Bheuchd an f hairge; agus thog a ghaoth dh'oinionach suas a tonna mar an ceudna.

Bha finn air ar giulan suas mar gu m' b'ann gu neamh, agus fios aris do 'n doimhne; leagh air n'anam ann toabh a stigh dhinn, do bhri ar trioblaid;

Ann sin ghlaodh finn ruitse, O Thighearna; agus shaor thu finn as ar teinn.

Gu ma beannuight' gu n' robh tainm, nach d'rinn di-mheas air urnuigh do fh'airbheifeich; ach a dh'eid r'ar gloadh, agus a shabbail finn.

Chuir thu mach t'aithne; agus bha on fhadh na gaotha na tofd, agus bha i air a caochladh gu ciuine.

O molamaid uimé sin an Tighearna arson a mhaitheis; agus cuireamid ann ceil na miorbhuille a rinn e, agus tha e ghnath a deanamh arson clann nan daoine!

Gu n' robh an Tighearna air a mholadh na h'uile latha; iodh-oin an Tighearn' a tha ga r cuideachd, agus a dortadh mach a thiolaca oirn.

I's e ar Dia, eadhon an Dia o n' th' thig flainte; se Dia an Tighearn tre n' do theachuin finn an bas.

S'tufa, a Thighearna, rinn aobhneach finn tre deanadas do lamha; agus ni finn gairdeachas annad chliu.

Gu ma beannuight gn n' robh an Tighearna Dia; eadhon ann Tighearna Dia, a tha amhain deanamh guiomhara iongantach;

Agus gu ma beannuight gu n' robh Ainm a Mhorachd gu fionnuigh; agus abradh gach aon againne, Amen, Amen.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh;

Mar bha 'n 'tus ata anis, agus bhithas gu brath; faoghal gun chrich. Amen.

2 Cor xiii. 14.

GRAS ar Tighearna Iosa Criofd, agus gradh Dhe, agus co-chomunn an Spiorad Naomh, gu'n robh maile ruinn anis agus gu fìorruidh. Amen.

Aig Adhlaca' nam Marbh air Muir.

¶ Feudar an Oifige tha ann an Leabhar na gnath-urnuigh a ghnathacha, ach ann aite na 'm briathribh sin [tha sinn uime sin a thabhairt a chuirp do 'n talamh, talamh do thalamh, agus mar sin] abair,

THA sinn uime sin a toirt thairis a chuirp do 'n doimhne, gu bhith air a thionda gu truailleachd, ag amhairc ri eis-eirigh a chuirp (nuair a bheir an fhairge suas a mairbh) agus beatha an t'faoghail tha chum teachd, trid ar Tighearna Iosa Criofd, an ti, 'nuair a thig e, a dh'athruicheas ar coirp bhrein, chum 's gu'm bi e còllach r'a chorp glormhor fein, a reir na h'oibre cumhachdach, leis am bheil e comafach gach ni cheanfacha dha fein

NA XXXIX.

PONCAN A CHREIDIMH.

I. *Mu cbreidimh ann san Trionaid Naomb.*

CHa 'n 'eil ann ach aon Dia beo fìor, bi-bhuan, gun chorp; buill, na fulangais; aig a m' bheil *cumbachd*, *gliocas*, agus *maitheis* neo-chriochnach; Cruithf hear agus fear coimhcad, na n' uile nithe mar aon faicfineach agus neimh fhaicfineach: Agus ann an aonachd na Diagheachd fo tha trì Pearsaibh, a dh'aon tabhachd, cumhachd, agus fìorruidheachd; an t' Athair, a Mac, agus an Spiorad Naomb.

II. *Mu 'n Focal na Mac Dhia, a bha air a d'beanamb na f'hisr dhuine:*

A Mac, an neach a se focal an Athar, a bha air a ghintinn o fìorruidheachd leis ann Athair, an Dia fìor agus bi-bhuan, a dh'aon ghne ris ann Athair, ghabh e nadar an duine ann an broin na hoighe bheannuight, d'a tabhachd; mar fo bha da nadar ionlan agus f'hoiric, se sin ri radh, an Diagheachd agus an daonachd air an cuir ra cheile ann an aon phearsa, gu 'n bhith chaoidh air an deatacha; da m' bheil aon Chrìofd, fìor Dia,

Dia, agus fìor Dhuine; a dh'fhuiling gu fìrinneach, do cheu-
fadh, do fhuar bas, agus do adhlacadh, chum an Athair ath-
reiteach ruinne, agus a bhith na iobairt cha ni mhain air son
peaca gineadh, ach mar an ceudna air son peacana gnìomh dha-
oine.

III. *Mu dhol fios Chrìosd a dh'Ifrinn.*

MAr a bhafaich Crìosd air ar son, agus a bha air adhlacadh;
mar so mar an ceudna tha e gu bhith air a chreidsin,
gu'n teach' e fios a dh'ifrinn.

IV. *Mu Eis-eirigh Chrìosd.*

DH'eirigh Crìosd do rìreadh a ris o'n bhas, agus ghabh e na
ionnsuidh aris a chorp, maille ri feosl, cuamha, agus na
huile nithe a bhuineas do iomlaineachd Nadar an duine;
leis an teach' e fuas gu neamb, agus tha e ann sin na fhuidhe,
agus an d'thig e air ais a thoir: breith air gach uile dhuine aig
an latha dh'eireannach.

V. *Mu'n Spiorad Naomha*

THa an Spiorad Naomh, a teachd amach o'n Athair agus o'n
Mhac, dh'aon tabhachd, mordhalachd, agus gloir, ris an
Athair agus a Mhac, na Dhia fìor agus fìorruidh.

VI. *Mu Fhoghainteachd na 'n Scriùtuiribh Naomha, chum
flainte.*

THA air a chuir fios fa 'n Scriobtur Naomh na huile nithe
feamal chum flainte; a chum s cìod sam bith nach 'eil
air a leughadh ann an sin, 's nach s feud a bhith air a chòdu-
cha leis, cha 'n 'eil e air iarraidh air duine air bith, gu
bhith air a chreidsin mar phòn do'n chreidimh, no gu bhith
air a fmaoineach iomchuidh no feumail a chom flainte. Ann
an ainm an Scriùtur Naomh tha sinn ra-thuigsin Leabhraichean
riaghailt an t'fean Tiomna agus ann Tiomna-Nuadh, mu 'n
ughdarras nach robh teagamh riamh san Eaglais.

Mu ainmean agus aireamb leabhriche riaghailt na l'Eaglais.

Ginealach.	Deutoronomi.
Ecfodus.	Ioſhua.
Lebhiticus.	Breitheanna.
Aireamh.	Rut.

Ceud leabhar Sham	Leabhar Esther.
Dara leabhar Sham.	Leabhar Job.
Ceud leabhar nan Rìgh.	Na Salm.
Dara leabhar nan Rìgh.	Na Gna-fhoela.
Ceud leabhar nan Each.	Ann Sermonaich.
Dara leabhar nan Each.	Na Canticles, no Oran Sholamh.
Ceud leabhar Efdraìs.	Na Ceithir Faidhean s'mugha.
Dara leabhar Efdraìs.	An da Fhaidhe dheug a s'lugha.

Agus na leabhrichean eile (mar a deir Hieram) tha 'n eag-lais a leaghadh a chum cìsìomplair beath agus fòuim beusibh; ach gidheadh cha chleachdar iad a dhaingneach teagasg sam bith a leithid 's iad fo a leannas.

Treas leabhar Eafdrais.	Baruc am Faidhe.
Ceathramh leabhar Eafdrais.	Oran ann Triùir Chloinne.
Leabhar Thobias.	Naidheachd Sufanna
Leabhar Tudit.	Mu Bhel agus an Dragon.
A chuid eile leabhar Efdraìs.	Urnuigh Mhanassah.
Leabhar Ghliocais.	Ceud leabhar na Maccabeus.
Iosa Mac Sirac.	Dara leabhar na Maccabeus.

Uile leabhraichean an Tiomna Nuadh, mar tha iad gu coit'hion air an gabhail, tha sinne g'an gabhail agus g'an measidh mar le ughdarras.

VII. *Mu 'n t'Sean-Tiomna.*

CHA 'n 'eil an Sean-Tiomna, ann aghaidh an Tiomna-Nuadh; oir san t'fean-Tiomna agus san Tiomna Nuadh, tha beatha bhì-bhuan air a tairgse do 'n chinne-daoinne tre Chrìosd, ann ti a 's aon Eadar-mheadhonar eidir Dia agus duine, air dha bhith na Dhia agus na Dhuine. Uime sin cha 'n 'eil iad ri bhith air an cluintin, a tha cumail amach gu 'n robh na sean airichean amhain aig amhairc ri gealluibh aimsir-eil. Ge nach 'eil an lagh thug Dhia le Macis a thaobh deasgnath agus riaghailte, cheangail daoine Crìosdidh; ni mo nu chubhidh da reachda laghail do eigin a bhith air an gabhail a dh'ionnsuidh staid sam bith riaghailt; gidheadh, cha 'n 'eil Crìosdadidh sam bith faor o umhlachd thoirt do n' aitheantibh a tha air an gaoirm aitheantibh na Mothannibh.

VIII. *Mu na tri Creudan.*

IS coir na tri Creudean, Creud Nise, Creud Athanasios, agus sin a tha mar is trice air gairm Creud na 'n Abstol,

a bhith air an gabhail agus air an creidsin gu hiomlan; oir feudidh iad a bhith air ann codacha le fìor bharantais o 'n Scriobtar Naomh.

IX. *Mu Pheaca Gine no Breith.*

CHA 'n 'eil peaca ginne aig seasamh ann an leantuin Adhamh (mar tha na pelagianich gu diomhain a labhairt) ach s'e coire agus truailleachd nadar na huils duine, a tha gu nadarach air a ghineadh do shliochd Adhamh; leis am bheil duine air tighu fada o'n ceud fhìreantachd, agus a tha thaobh nadair air comadh chum uile, mar sin do bheil an fheoil do ghath miannach ann aghaidh ann Spioraid, agus air an aodhbhar-sin ann s gach neach tha air a bhreith san t'fhoghal so tha e toiltean corruich agus diotadh Dhe. Agus tha 'n puifain nadair so air marsin; feadh, annta sin tha air an ath-ghinmhuin; leis nach bheil miann na feola, air a chantuin ann an Greigais, *ἡσυχία ταραχῆς* leis am bheil cuid a ciallach gliocas, cuid feolmharachd, cuid anamian, cuid eile toil na feola, umhla do lagh Dhia. Agus ge nach 'eil dite air bith dhoibhsè tha creidsin agus tha air am baifde, gidheadh tha 'n abstol aig aibbheil, gu bheil aig togra agus mian ana-creast' dheth fein nadar a pheacidh.

X. *Mu spoor thoil.*

THA staid ann duine ann diaigh tuiteam Adhamh, na leithid 's nach urrain e pilltin agus e fein ullacha chum creidimh, agus gairm air Dia, le neart nadarach agus a dheagh oibre fein; uime sin, ni 'n comas duinn'oibre maith, taitneach, agus ciatach a dheanamh do Dhia gu'n ghrasa Dhia, tre Chrìosd ga 'r riomh-stiura, a chum s gu'm bi toil mhaithe againn; agus aig coimh-oibreacha ruinn 'nuair a blitheas ann deagh thoil sin againn.

XI. *Mu Fhìreanacha an Duine.*

THA sinn air ar measa fìreanach ann lathair Dhia, mhain air son toiltineas ar Tighearn, agus air Slanuigh-fhear Josaf Crìosd tre chreidimh, agus ni hann air son ar n'oibre no air toiltinibh fein; uime sin, gu bheil sinne air ar fìreanachadh tre chreidimh amhain, is teagasg ro fhalaìn e, agus ro lan comhfhurtachd, mar tha e air a chuir ann ceill ni 's mo, ann an hòmili an fhìreanacha.

XII. *Mu*

XII. *Mu dheagh oibre.*

GE nach fheud deagh oibre, an nì a s iad torruidh na creidimh, agus a leanas an diaigh fireanacha, ar peacana a chuir air falbh, agus gairge breitheamhnais Dhia fhulang; gidheadh tha iad ciatach agus taitneach do Dhia ann an Crìosd, agus teachd amach gu feumail o chreidimh sìor agus beothail; a mhèud 's gu 'n fheud creidimh beothail a bhith air aithneach gu shoillear leo, mar an chraobh air a toradh.

XIII. *Mu oibre roimh fhìreanacha.*

CHa 'n 'eil oibre a bha deant' roimh ghrafa Chrìosd, agus feartuin a Spioraid, taitneach da Dhia; a mhèud 's nach 'eil iad teachd o chreidimh ann an Iosa Chrìosd, nì mo nì iad daoine iomchuidh chum grais a ghabhail, no (mar tha ughdair na feoil ag radh) a toiltin gras le co-fcas; feadh; mar nach 'eil iad air an deanamh mar bu toil le Dia, agus mar dh'aithn e iad a bhith air an deanamh, cha 'n 'eil sinn an teagamh nach 'eil nadar a pheacaidh aca.

XIV. *Mu oibre thar barrachd.*

Tuille fò cha 'n fheud oibre toileach, thair agus ofbar air aitheantaibh Dhia, ris an abair iad oibre barrachd, a bhith air an teagasg gu'n danadas agus ain-diaghachd; oir leofin tha daoine a cuir an ceill, gu bheil iad ag iocadh do Dhia cha nì mhain, mhèud fa tha ceangailt orra iocadh, ach gu bheil iad a deanamh tuille air a fga, no tha cleasnas ceangailt ag iarraidh: ge gu bheil Chrìosd ag radh gu soillear, 'nuair a nì sibh gach nì tha r' aithne oirbh, abribh 's sheirbheisich mi-tharbhach sinn.

XV. *Mu Chrìosd an-hain gun pheaca.*

BHA Chrìosd ann am fìrinn ar nadar, air a dheanamh cof-mhuil ruinne ann s na huile nithe (ach peaca an-hain) o 'n robh e gu h'iomlan faor, araon na fheoil, agus na Spioraid. Thainig e gu bhith na Uan gun choire, a thug air falbh le fein a thairgfin aon uair, peacana an t' shaoghail; agus
mar

(mar tha N. Eoin a labhairt) cha robh peaca ann. Ach sinne cach uile (ge do bheil sinn air ar baiste agus air ar breith aris ann an Criofd) gidheadh tha sinn a deanamh eacoir ann an ioma ni, zgus mu dèir sinn nach 'eil peaca annain, meallaidh sinn finn fein, agus cha 'n 'eil an f hirinn unnain.

XVI. *Mu pheaca an diaigh Baiste.*

CHA n e huile peaca marbhtach, a chuirear ann gnìomh gu toileach an diaigh baiste, am peaca an aghaidh an Spiorad Naomha, do nach 'eil mhaitheanas. Uime sin cha bhith comas aithreachais air aicheadh dhoibhse a thuiteas am peaca an diaigh baiste. An diaigh dhuinn an Spiorad Naomh f haghail, feuduidh sinn tuiteam o 'n ghras tha air a thoirt dhuinn, agus tuiteam ann am peaca, agus le grafa Dhia, éiridh aris, agus ar beatha a leafuchadh. Agus air an aodhbhar sin tha iadfan ri bhith air an diteadh, a deir, nach fheud iad peacach tuille am feadh fa bhios iad beo ann so, no ionad a mbaitheanas aicheadh do mheud fa ni fìor aithreachas.

XVII. *Mu roimh ordugh agus tagha.*

ROimh ordugh chum beatha is e ruin-fiorruidh Dhe, leis (mun do leigeadh bunaitè ann t'fhaoghail) an dh'orduigh e gu neo-charruight a reir a chomhairle fein, a tha dimhair uainne, iadfan a shaora o mhallach agus damna, a thagh e ann an Criofd mach as a chinne-daoine, agus a chum an toirt tre Chriofd gu slainte fhiorruidh, mar fhoitheche deanta chum onair. Uime sin, tha iadfan air am bheil a leithid fo ghiblat oirdheire air a bhuilleach le Dia, air an gairm a reir ruin De, tre oibreacha a Spioraid ann an am iomchuidh; tha iad toirt umhlachd da n' ghairm tre ghras: tha iad air am fireanach gu faor, tha iad air an deanamh na 'n clainn do Dhia le uchdmhachdachd; tha iad air an deanamh cossach ri iomhaidh aon ghin-Mhic Iosa Criofd; tha iad gluaisfachd gu diaghidh ann an deagh oibre, agus fadheoidh, le trocair Dhia, gheibh iad fonas fìorruidh.

Mar tha smaointeach diaghidh roimh-ordugha, agus ar tagha ann an Criofd san da chomhthurtachd mhilis, thaitneach, agus dolabhairt do'n mhuintir dhiaghidh, agus d' a mheud fa mhothach-eas anna fein oibreacha Spioraid Chriofd, a ceusa oibre na feola agus am buill thalmhaidh, agus aig tagail an iantìn gu nithe

nithe aird agus neamhaidh ; cho maith do bhri s gu 'm bheil e gu mor a focruich agus a daingneacha an creidimh mu shlainte shiorruidh, gu bhith air a fealbhacha tre Chrìofd, 's do bhri gu 'n dhuifg e an gradh beothach thaobh Dhe ; Mar so, do'n mhuintir cuaitcaltach agus fheolmhar, aig nach 'eil Spiorad Chrìofd, ruin roimh-orduight Dhia a bhi aca do ghnath roimhe an fuitlean, is ro chunartach an tuiteam fios e, leis am bheil an diabhal ga n' tilgeadh gu ea-dochas, no gu truaighe beatha ro neisfih-glan, ata cheart cho chunartach ri ea-dochas.

Tuile-so, feumaidh sinn geallaidh Dhia a ghabhail mar tha iad gu cumanta air an leigeadh fios duinn ann san Scriobtar Naomh. Agus ann ar gnìomhara, is coir an toil De a leantuin, a tha gu foillair air a chuir ann ceil duinn ann am focal Dia.

XVIII. *Mu shlainte shiorruidh faghail amhain tre ainm Chrìofd.*

THA iadsan mar an ceudna ri bhith air a mallucha, a ghabhas orra radh gu 'm bi na huile dhuine air a shabhala leis an lagh no leis an bhuidhin tha e leantuin, mu se s gu bi e dichìollach gu bheath a chuma a rèir an lagh sin, agus lagh an Nadair. Oir tha 'n Scriobtar Naomh a taitbein duinn ainm Iosa Chrìofd amhain, leis am bi daoine' air an sabhala.

XIX. *Mun Eaglais.*

SI Eaglais fhaicsineach Chrìofd co-thional do dhaoine firea. Nach ann fa 'm bheil focal sìor-ghlan De air a sliermoincacha, agus na sacramainte air am frithealadh a reir-ordugh Chrìofd ann 's na huile nithe tha feumail air an fon.

Mar chaidh Eaglais Hierusalem, Alexandria, agus Antioc, a mearachd; feadh, fos chaidh Eaglais na Roimhe a mearachd, chan e mhain na beatha agus scoia deasghnatha, ach mar an ceudna ann gnothaichibh creidimh.

XX. *Mu ughdarras na b' Eaglais.*

THA comas aig an Eaglais riaghailte agus deasghnatha ordugh, agus tha ughdarras aca mu im reasan thaobh creidimh ; gidh-cadh

eadh ni bheil e laghail do n Eaglais, ni air bith ordugh a tha n' aghaidh focal scriobhta Dhia, ni mo dh'fheudas i aon ionad do 'n Scriobtar a mhineacha air dhoigh, a chum s gu 'm bi e an aghaidh ionad eile. Uime sin, ge gu bheil an Eaglais na fianais agus na dionadair air naomh Scriobha, gidheadh mar nach bu choir dhi ni sam bith ordugh na h' aghaidh, mar sin a thoabh a muigh dhi, ni 'm bu choir dhi ni air bith a chuir a fiachadh chum a chreidfin mur ni feumail chum flai .te.

XXI. *Mn ughdarras chombairlibh ghenerailte.*

CHA 'n fheud comhairle ghenerailte a bhith air an tional an ceann a cheile gun ordugh agus toil phrionnsuibh, agus a 'nuair a thig iad ann ceann a cheile (a mheud s gu bheil iad na 'n co-chruinneach dhaoine, nach 'eil gu leir air riaghladh le Spiorad agus focal Dhia) feudaidh iad dol a mearachd, agus chuaidh iad air uaire a mearachd. eadhon ann an nithe a bhuineas do Dhia. Uime sin na nithe tha r'an ordugh leofan, a bhi feumail chum slainte, ni 'm bheil aca comas no ughdarras, mu fe s' nach fheud e a bhith air a dhearbha gu 'n d' thugaidh iad as na Scriobtuire Naomha.

XXII. *Mu Phurgadoir.*

AN teagaisg Romanach mu thimchoil Purgadoir, maithanasabh, adhradh agus onair thoirt do iomhaidh, mu iarsma agus gairm air na naoimh, i's ni amaideach e, gu diamhain air a thionsgna, agus gu 'n barantas sam bith o'n Scriobtar, ach is mo ataid an aghaidh focal Dhe.

XXII. *Mu fbrithealadh sa cho-thional.*

CHA 'n eil e dligheach do dhuin air bith a ghabhail air fein oifig Sermoineach follasach, no frithealadh na n' Sacramainte ann sa Cho-thional, mur bi e gu laghail air a ghairm agus air a chuir chum na h'oifig sin a chuir an gnioimh. Agus s' iad sin bu choir dhuin a mheafa' gu bhi air an gairm gu laghail agus air an cur amach, a tha air an tagha agus air an gairm a chum an oibre so le daoine do' ni bheil Ughdarras follaiseach air a thoirt sa cho-thional, chum ministribh a ghairm 's a chuir mach gu sionamhuin an Tighearn.

XXIV. *Mu labhairt s a cho-tiont ann a leithid a theanga s a thuigeas an pobull.*

IS ni e tha gu foilleir an aghaidh focal De, agus ghnathach na Ceud Eaglais, arnuigh fhollasach a dheanamh fan teampull no na Sacramainte fhritheala ann an teanga do-thuigfin do n phobull.

XXV. *Mu na Sacramainte.*

Cha 'n e mhain gu bheil na Sacramainte bha air an urdugha le Criosd, na feuluibh no na comhar tha air Aidmheil dhaoine Criosduidh; ach na fìor fhianaisibh cinnteach, agus na comharruibh eifeachdach grais, agus deagh thoil Dhe d ar taobh ne, leis am bheil e 'g oibreach gu neimh-fhaicsineach annuinn, agus cha 'n e mhain a beothach, ach mar an ceudna a neartach agus a daingneach air creidimh ann fein.

Tha da shacramaint air an ordughale Criosd ar Tighearna ann fan Tfoisgeul, se sin ri radh, am Baifde, agus Suipeir an Tighearna. A chuig sin a tha go tric air an gairm nan Sacramainte, se sin ra radh, Daingneachadh, Peanas, Oird, Pofadh, agus oladh-bais ni m' bheil iad ra mheasa mar Shacramainte an t' foisgeul, oir is leithid iad s'a dhf has, cuid dhiu o leantuinn nan Abtol gu truailidh, cuid eile o staiden beath tha air a ceaduicha' leis na Scriptoribh; ach gidheadh aig nach eil nadair Sacramainte cosmhuil ris a Bhaiste agus Suipeir an Tighearna, oir ni bheil comhara foilleir aca no riaghailte air ordugh le Dia.

Ni n' robh na Sacramainte air an ordugh le Criosd chum a stalacha orra, no chum a bhith air an giulan mu n' cuairt; ach chum s' gu n' gnathaichmid iad gu dligheach. Agus dhoibhfin amhain, fa ghabhas iad gu hiomchuidh, a tha aca bri no eifeachd fhallain: ach iadfa a ghabhas iad gu neimh-iomchuidh, cosnuidh iad doibh fein damnadh, mar a deir N. Pol.

XXVI. *Mu neimh iomchuidheachd na ministribh, nach eil a bacadh bri na Sacramaint.*

GE gu bheil s'an Eaglais f h'aicsinich an tolc air a mheasgadh doghna maile ris a mhaith, agus ge gu bheil air uaire aig in oic aid ughdranas ann am frithealadh an f h'ocail agus na Sacramainte:

mainte : gidheadh do bhri s'nach dean iad sin na n Ainm fein ach ann an Ainm Chrìosd, agus gan frithealadh le chomas agus le ughdarras fan, feudaidh sinn am Ministrealachd a gabhail, araon ann an eisteach focail De, agus ann gabhail na n' Sacramainte. Ni mo tha eifeachd ordugh Chrìosd air a thoirt air falbh le n'aingidh-eachd, no gras tiolaca Dhia air an lughdacha do mhead fa ghabhas tre chreidimh, agus gu ceart na Sacramainte tha air an fritheala dhoibh ; oir tha iad eifeachdach, tri ordugh agus gealladh Chrìosd, ge gu bheil iad air an fritheala le droch dhaoine.

Gidheadh, buinidh e do riaghailt na h' Eaglais fìofrachada a dheanamh mu dhroch Mhinistreibh, agus gu m' bi iad air an cronach leofan aig am bheil eolas air an failnean ; agus fadheoidh, air am faotuin ciontach iad, gu'm bith iad le ceart bhreitheanas air a cuir o' n oifig.

XXVII. *Mu Bhaifse.*

CHa 'n e mhain gu bheil am baifde na chomhar air aibheil, agus na dh'fheuchain air mutha, leis am bheil daoine Chrìosduidh air an aithneach o mhuintir eile nach 'eil air an baifde ; ach tha e mar an ceudna na chomhar air Ath-ghinmhuin no nuadh-bhreith. leis, mar le cumhnant scriobht' tha iads a ghabhas am Baifde gu ceart air am planntach ann sa n' Eaglais ; tha geallaibh maitheanas peacidh agus ar 'n uchdmhachach chum a bhith na mic do Dhia trid an Spiorad Naomh, gu foilleir air an ciallachadh agus air n' feuleachadh ; tha creidimh air a daingneach, agus gras air a mheadacha le eifeachd urnuigh ri Dia. Tha Baifde naoidhbean ri bhith air a chumail sa n' Eaglais air a huile cor, mar tha e a chorda ri ordugh Chrìosd.

XXVIII. *Mu Shuipeir an Tighearn.*

CHa 'n e mhain gu bheil Suipeir an Tighearna na comhar air a ghradh bu choir do Chrìosduicèan a bhith aca da cheile, ach s'mo' na Shacramaint d'ar faorsa tre bas Chrìosd ; ionnas da mhead fa ghabhas e gu ceart, gu hiomchuidh, agus le creidimh, tha'n taran a tha sinne a briseadh, na cho-pairt air corp Chrìosd ; agus mar an ceudna tha an cupan a tha sinne a beannach na cho-pairt air fuil Chrìosd.

An nuadh-bhrioghach (no atharrach bri an arain agus ann f' hionna) ann an Suipeir an Tighearn, cha chomas da bhith air a dhearbha le naomh sgrìobha, ach tha e n' aghaidh briathra foilleir an Scriptiur, a cuir bun ofcìonn nadar Sacramaint, agus a thug fath do dh'ìoma faobh-chrabha.

Tha corp Chrìosd air a thabhairt, air a ghabhail, agus air itheadh ann san tshuiper, amhain a reir modh nèamhaidh agus spioradail. Agus s e creidimh a'modh leis am bheil corp Chrìosd air a ghabhail agus air itheadh ann san t'Shuiper.

Ni 'n robh Sacramaint Suiper an Tighearn air a hordugh le Crìosd gu bhith air a tasgidh, air a guilan ma n' cuairt, air a thogail suas, no ri bhith air a adhradh.

XXIX. *Mu n'aingidh, nach ith corp Chrìosd ann an gnathach Suiper an Tighearn.*

AN taingidh, agus a mheud aig nach 'eil creidimh beothail, ge do ni iad gu feolmhor agus gu follasacha chagnadh le 'm fìacluibh (mar tha N. Augustine aig radh) Sacramaint cuirp agus fola Chrìosd, gidheadh cha' n' eil iad air chor sam bith nan luchd co-pairt air Crìosd; ach ann aite sin, chum an dite fein, tha iad ag ithe agus a g'ol a chomhartha no Sacramaint ni cho ro mhòr.

XXX. *Mu n da Gbne.*

CHA n' eil Cupan an Tighearna ri bhith air a dhiultadh d' neo-chleir: oir bu choir le ordugh agus aithne Chrìosd, da phairt Sacramaint an Tighearn a bhith air am frithealadh do gach uile dhaoine Crìosduidh maraon.

XXXI. *Mu iobairt Chrìosd crìochnuicht air a Chrann.*

SI Ofrail Chrìosd do rinneadh aon uair, an t'shaorsa iomlan, an Iobairt-reitich, agus an lan dioladh airson uile pheaca an tsaoghail araon ginè agus gnìomh: agus cha 'n eil dioladh air bith eile airson peacaidh, ach sin amhain. Uime sin iobairt Aifrion ann an robh e gu bichionta air a radh, gu 'n d'oifreil an Sagart Crìosd airson na beo agus na marbh chum maitheanas factain airson pein no cionta, ni n' robh annta ach faoinseul toibheumach, agus mealtairachd chunnartach.

XXXII. *Mu Pòsadh nan Sagart.*

CHA n' eil Easpuigean, Sagart, agus Diaconaibh air an ordugh le lagh Dhia, staid mhanachail a mhiannacha, no Pòsadh sheachna: Air an adhbhar sin tha e laghail doibhsin pòsadh, cho maith ri uile daoine Chrìosduidh eile, ma chi iad iomchuidhe, mar bhreithnicheas iad e ni s' fearr a chum diaghachd.

XXXIII. *Mu Mhuintir tha n' taobh amuigh an Eaglais, cia mar tha iad ribhith air an seachna.*

AN neach fin a tha le fogradh follasach na h'Eaglais, gu ceart air a dhealuigha' o aonachd na h'Eaglais, agus air a chuir o cho-chomun, is coir a glacca' o thional iomlan na m' firean, mar Gheintileach agus mar Phoiblicanach, gus am bi e gu follasach air ath-reiteach le aithreachas, agus air a ghabhail a dhionnsuidh na h'Eaglais le breitheamh aig am bheil ughdarras, gu fin a dheanamh.

XXXIV. *Mu Bheul-theagaisg na h'Eaglais.*

NI bheil e feumail gu m' bi beuloidas agus deafghnatha ann s na huile aite ionan, no cofmhuil ra cheile; oir ann s gach uile am bha caochla catorra, agus feudaidh iad a bhith air a mutha a reir mutha nan duthchana, nan ama, agus nòs dhaoine, air do'igh nach bith ni sam bith air ordugha an aghaidh focal De. Neach sam bith ata tre a bhreitheamhnas fein, gu toileach agus do rìreadh brìfeadh beuloidas agus deafghnatha na h'Eaglais, nach 'eil an aghaidh focal Dia, agus a tha air an ordugh agus air an daingneacha le ughdarras cumainte, bu choir da bhith air a cronacha gu follasach (a chum s'gun gabh daoine eile eagal a leithid a dheanamh) mar neach tha ciontacha'n aghaidh ordugh cumanta na h'Eaglais, agus a tha cur graba air ughdarras an Rìahlaìr, agus a lotadh cogaisibh na m' brathair fann.

Tha barantas aig gach uile Eaglais araid no a bhuineas do rìgh-eachd riaghailte no deafghnatha na h'Eaglais orducha, a mhutha, agus a chuir air chul, a bha air ordugh amhain le barandas duine, ionas gu bi na huile nithe air a dheanamh chum foghlam.

XXXV. *Mu na Homilios.*

THA an dara Leabhar nan Homilios, deth thug fin gach ioma tiodal ra cheile fo n' Phuinc fo, a chuir sios teagatg diaghidh agus fallain, agus riachdanach do na hama fo, mar tha ceud Leabhar na n' Homilios, a cuirear amach ann laithe Eduard a Seithadh; agus air ann adhbhar fin tha sinn ga n ordugha gu bhith air an leagha ann an Eaglaisibh leis na Ministribh, gu dicheallach agus gu follier, chum s'gu m' bi iad air an tuigfin leis an phobull.

Mu Ainmean nan Hoimilios.

1 Mu fheum ceart na h'Eaglais,	10 Mu mheas urramach air fo-
2 An aghaidh Cunnart Iodhol-	cal Dia.
adhra	11 Mu Dheirce.
3 Mu charadh agus a chumail	12 Mu breath Chrìosd.
glan Eaglaisibh.	13 Mu Fhulangas Chrìosd.
4 Mu dheagh oibre : Ann toi-	14 Mu Eiferidh Chrìosd.
feach'mu throsgadh.	15 Mu ghabhail gu ìomchuidh
5 An aghaidh Geocaireachd a-	Sacramaint cuirp agus fola
gus misg.	hriofd.
6 An aghaidh Iomarcadh Truif-	16 Mu Ghiutin an Spiorad Na-
gam.	omha.
7 Mu Urnuigh.	17 Mu Laithe-rogationadh.
8 Mu ionad agus am Urnuigh.	18 Mu Staid Pòsidh.
9 Gu ma choir Urnighean cu-	19 Mu Aireachas.
manta agus Sacramainte a	20 An aghaidh Diamhana
bhithair am frithealadhann	21 An aghaid ceannairc.
Canmhuin fo-thuigfin.	

XXXVI. Mn Naombacha Eispuigean agus mhinistribh.

A NN an Leabhar Naomhacha Ard-espuigean agus Espuigean, agus a dh'ordugha Shagart agus ìdiaconaibh a bha o cheann ghairaid air a chuir amach ann an laithe Eduard Seith, agus air a dhaingneach fa cheart am le ughdarras mór-dhail, tha air a chuir fios na huile nithe feumail gu leithid a Naomhach agus Ordugh: ni mo tha ni air bith ann, a tha dheth fein faobh-chrabbach no mi-dhiaghidh. Agus air an adhbhar sin mheud 's ata air a noamhachadh no air ordugha a reir riaghailte an Leabhair sin, o'n dara bliadhna a roimh ainm-macht Rìgh Eduard, gus an tam fo, no na diaigh fo bhios air an naomhach no air an ordugh areir nan ceart riaghailte, cinntimid gu bheil an leithid sin air a naombacha agus air an ordugha gu ceart, gu cothramach, agus gu laghail.

XXXVII. Mu'n Uachdaran.

T Ha n' tard chumbachd aig morachd an Rìgh a'n an Rìgh-eachd fo Shafunn, agus thairis a thighearnas eile, dam' buin ard Riaghailt uile uallain na Rìgheachd fo, ma's do 'n Eaglais no 'n tuadh, ann s gach uile chuis, agus ni m' bheil i, ni mo bu choir dhi bhith fuigh reachd tairlearach air bith.

Ge' do chuir sinn an ard Riaghailt do Mhorachd an Rìgh, tìodal leis, mar thuigamid, gubheil intinibh cuid domhuintir thoi-bheumach air an coruichadh; nì n' toir sinn d ar Prionfuihb frith-ealadh focail Dia, no na Sacramainte, mar tha na h'aitheantaibh bha air an cuir amach o cheann ghairid le 'r Ban-Rìgh Elizabet mar an ceudna a toirt fianuis fhollasach; ach an t'ard-ughdarras sin amhain, a chi sinn bha air a thoirt do ghna do uile Phrionnfuihb diaghidh ann s na Scriptuiribh naomh le Dia fein; se sin ra radh, gu n' riaghladh iad gach uile ceim agus ord thug D'a fo'n curam, co dhiu bhi clèir no neo-chleir, agus gu n' smachduidh iad leis chloidheamh an lagh luchd reafgach agus iads a tha deanamh uilc.

Nì bheil Ughdarras air bith aig Espuig na Roimhe ann an Righeachd Shafgun fo.

Feudidh laighe an Righeachd doine Crìofduidh peannasach le bas, arson coirribh uamharra agus claoiteach.

Tha e laghail do Chrìofduidh air iartas an Uaghdran, airm a ghiulan, agus feirbhis a dheanamh ann am cogaibh.

XXXVIII. *Mu Mhaoin Dhaoine Crìofduidh, nach eil cumanta.*

CHa n eil beartas agus Maoin Chrìofduiean cumanta, a thaobh an dlighe, an tìodal, agus an ceirt sealbh, mar deir Ana-baisdich araid breugach gu uailleach. Gidheadh bu choir do na huile dhuine, da mheud na nithe o'a tha aige deirc a thoirt do n' bhochd gu fial, a reir a chomais.

XXXIX. *Mu mbonna duine Crìofduidh.*

MAr tha sinn aig aibheil gu bheil mionna diambhain agus diorrasach air an toirmeasg do Chrìofduiean le 'r Tigh-earn Jofa Crìofd, agus le Seumas Abstal; mar so tha sinn a measa nach 'eil an Creidimh Chrìofduidh a toirmeasg do dhuine mionnach a nuair a dhiarras an t Uachdran, ann an cuis creidimh agus carthanachde, mu bhitheas e air a dheanamh a reir teagasg an Fhaidhe, ann an Ceartas, am Breitheamhnas, agus ann Firinn.

AN OIFIG

CHUM CEART FHRITHEALADH

AN

COMUIN NAOMH,

DO REIR GNATHACHADH

EAGLAIS NA H' ALBA.

DUN-EADUIN:

1797.

OIFIG A' CHOMANAICH.

¶ *An Earrail.*

AMHUINTIR ionmhuin ann 's an Tighearna, sibhse le 'n ail teachd chum Comanach naomh cuirp agus fola ar Slanuifhear Criofd, feumuidh sibh thoirt fo 'n air, ciod tha Naomh *Pol* a' scriobhadh gu muintir na Coirinth; cionnus tha e ag earralachadh air na h'uile neach iad fein a' rannfuchadh agus a' cheusnuchadh gu dichilich, ma'n gabh iad orra itheadh do 'n aran sin, agus òl do 'n chàpa sin. Oir mar a' ta am buanachd mor, ma ghabhas sinn an t-sacramaint naomh sin, le cridhe fìor-airiach agus le creidimh beothal, (oir ansin tha sinn ag itheadh feoil Chrìofd, agus ag òl fhuil ann seadh spioradail; ansin tha sinn combhuidh ann Chrìofd, agus Chrìofd annainne; tha sinn mar aon ri Chrìofd, agus Chrìofd ruinne;) mar sin tha an cunnart mor, ma ghabhas sinn gu neo-iomchuidh; oir ansin tha sinn ciontach do chorp agus do dh'fhuil Chrìofd ar Slanuifhear: tha sinn ag itheadh agus ag òl breitheanas dhuin fein, gu 'n aire thoirt air corp an Tighearna: tha sinn a' leasadh corruigh Dhe 'n ar 'n aghaidh; tha sinn ga bhrosnuchadh chum ar pianadh le ioma eallainte agus ghe bhas. Air an aobhar sinn, a bhraithre, deanabh breith oiribh fein, chum 's nach tabhar an Tighearna breith oiribh; deanuibh fìor aithreachas arson na peacanna a rinn sibh; biodh creidimh beothal agus daingean agaibh ann Chrìofd ar Slanuifhear; leasuibh bhur beatha, agus bithibh ann gràdh foirfe ris na h'uile dhaone; mar sin bithibh sibh 'n ar luchd compairt iomchuidh do na diamhar-

OIFIG A CHOMANAICH.

rachda naomh sin. Agus, thar air na h uile nithe, is feum dhuibh buidheachas iriosal agus chridheal thoirt do Dhia an t Athair, a' Mac, agus an Spioraid Naomh, arson faorsa an t shaoghal, trid fulangas agus bàs ar Slanuifhear Criosd, tha mar aon na Dhia agus na dhuine, a dh' irislich e fein eadhon agus a bhàs air a chran-cheufa air arsonain peacaich thruagh, bha 'nar luidh ann dorachadas agus ann sgàil a bhais, chum gu 'n deanadh e sinn 'n ar cloin do Dhia, agus gu 'n arduchadh sinn gu beatha fìor-mharanach. Agus chum gu 'n gna chuimhnichmid gràdh an-barrach ar Muifdir, agus ar 'n aon Slanuifhear Iosa Criosd, a bàsachadh mar so air arson, agus na fo-chaire do aireamh bhuaib e dhuine le dortadh fhola mhor-buach; shuighich agus dh' orduich e diamhara naomh, mar d'earbhadh air a ghràdh, agus mar chuimhniche maranach air a bhàs, d' ar comhfhurtachd mor neo chrichnichte. Uime sin dhafan, maille ris an Athair agus an Spiorad Naomh, thugamaid (mar is dual oirn) gna bhuidheachas, 'g ar striachda fein gu h uile, d' a thoil agus d' a riar naomha, agus deanamh dichìol feirbhis a thabhart dha ann fìor naomhachd agus ionracas uile laithe ar beatha. *Amen.*

¶ An sin their an Sagairt, no an Deacon,

TAIRGIMID suas ar tabhartas do 'n Tighearna le urram agus eagal Diadhaidh.

¶ An sin toisichidh an Sagairt an Ofrail, ag radh aon no tuile do na h earruile to leanas.

THARLADH ann cean lài araidh, gu 'n d' thug Cain do thoradh na talmhain tabhartas do 'n Tighearna. Agus thug Abel, mar an ceudna do chend-ghinibh a threud agus d' an fuilt; agus bha meas aig an Tighearna air Abel agus air a thabhartas: ach air Cain agus air a thabhartas, cha robh meas aige. *Gen. iv. 3. 4.*

Labhair re cloin Israel, gu 'n d' thoir iad a' m' ionfuidh tabhartas: o gach duine a bheir gu toilicht leis a chridhe e, gabhaidh sibh mo thabhartas. *Eccl. xxv. 2.*

Cha taisbeinear sibh ann lathair an Tighearna falamh; bheir gach duine mar is urrain e, reir beanachuidh an Tighearna bhur Dia, a thug e dhuibh. *Deut. xvi. 16. 17.*

Thoiribh do 'n Tighearna a ghloir sin is cubhaidh d' a' ainm; thugaibh tabhartas, agus rachaibh a steach na chùirtin. *Salms xvi. 2.*

Na taifgibh dhuibh fein ionmhais air talamh, far an truail an leoman agus a mheirg, agus far am bris na meirlich a'figh agus an goid iad; ach taifgibh dhuibh fein ionmhuis air neimh, far nach truail an leoman no a mhearg, agus far nach brifidh stigh na meirlich, no an goid iad. *Matha vi. 19. 20.*

Ni h e gach neach a their riumsa, A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach chum rioghachd neimh: ach an ti do ni toil m' Athair a ta air neamh. *Matha vii. 21.*

Ma chuir sinn nithe spioradail dhuibh, ni mor ma bhui-neas sinn bhur nithe feolmhor. *1 Cor. ix. 11.*

Nach 'eil fios agaibh, gu bheil iadfan tha faorthachadh mi thimchiol nithe naomh, air am beathachadh le nithe na teampuil? agus iadfan a 'ta frithealadh do 'n altair, gu bheil iad nan luchd co-pairt ris an altair? Eadhon mar sin dh' or- duch an Tighearna fos, iadfan a ta fearmonachadh an t foisgeil am beathuchadh fhaghail 'o 'n t foisgeil. *1 Cor. ix. 13. 14.*

Thoir aithne dhoibhsan a ta faibhir ann fan t' faoghal so, gu 'n iad bhith ard-intinneach, no 'n earbfa shuighich air faibhreas diombhuan, ach ann fan Dia bheo, tha tabhart dhuinn na h uile nithe gu faibhir ri 'm mealtuin; iad dheanamh maith, iad bli faibhir ann deadh oibiribh, calamh gu roinn, co-pairteach; a taifgidh fuas dhoibh fein ionmhas, chum steighe mhaith air cheann an uine ri teachd, chums gu gabh iad greim air beatha shiorruidh. *1 Tim. vi. 17. 18. 19.*

Na dichuimhnichibh maith dheanamh, agus co-roinn a thoirt uaibh; oir a ta an leithide sin do iobairte taitneach do Dhia. *Eabh. xiii. 16.*

† Fhads a bhithis an Sagairt a leughadh, cuid, no na h' earruine so uile, gabhaidh an Deacon, (no neach ionmhuich eile) coisrigan a phobul a ta runadh an comuin naomh a ghabhail amhain, ann saothach circacail, agus bheir e chum an t Sagairt iad; a thairgeas iad gu h' iriseal ann lathair an Tighearna, ag radh.

GU ma beannuichte thusa, O Thighearna Dhe, gu sior- ruith agus gu siorruith. Is leatfa, O Thighearna, a mhorachd, agus a ghloir, agus a bhuidh, agus an riogh- lachd: oir is leatfa na h uile a 'ta ann neamh agus air ta- lamh: is leatfa an rioghachd, O Thighearna, agus tha thu air d' arduchadh, a'd' cheann thar air na h uile; uaitse, araon, tha faibhreas agus onoir a teachd, agus o na bhui-neas dhuit fein tha sinn a tabhart dhuitse. *Amen.*

¶ Agus an sin tairgidh an Sagairt fuas, agus cuiridh se an t aran agus am fion air 'n ullmhacha arson an t Sacramaint air bord an Tighearna; agus their e,

GU 'm bith an Tighearna maille ribh.
Freag. Agus maille ri do spioradse.

Togaibh fuas bhur cridheachan.

Freag. Tha sinn ga 'n togail fuas dh' ionfuidh an Tighearna.

Thoirimid buidheachas d' ar Tighearna Dia.

Freag. Tha e iomchuidh agus ceart sin a dheanamh.

'Tha e ro iomchuidh, ceart, agus na theann dhleasfnais oirn, gu 'n d thoirimid gach uile am, agus anns gach uile aite, buidheachas dhuitse, O Thighearna, uile chumhachdaich, a Dhe fìor-mharanach.

¶ An sin leanadh an roimh-radh.

¶ Air la bhreith Chrìosd, agus feachd la na dheigh.

DO bhrìgh gu 'n d' thug thu Iosa Crìosd d' aonghin Mhic, air a bhreith (mar air an la fo) air ar sonne, a rinnidh, le oibreachadh an Spiorad Naomh, na fhìor dhuine 'o 'n Oighe Muire a Mhathair, agus sin gu'n smàl pheac, chum sinne ghlanadh o gach uile peaca. Uime sin, &c.

¶ Air la Caìsg, agus feachd la na dheigh.

ACH gu h araidh tha e ceangailt oirn do mholadh, arson ais eirigh ghloirear do Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna: Oir is eisin am fìor uan caìsg chaidh thabhart fuas air ar sonne, agus a thug air falbh peac an t faoghal; a sgrìos am bàs leis a bhas fein, agus leis ath-eirigh gu beatha, tha a tabhart dhuinne beatha fìorruidh. Uime sin, &c.

¶ Air la an Arducha' gu Neamh, agus feachd la na dheigh.

TRID do Mhic ro ionmhuin, Iosa Crìosd ar Tighearna: a dh' fhoillsich e fein gu folasach da abstalaibh uile, ann deigh ais-eirigh ro ghlormhor, agus ann radharc na 'n fuil a dh arduiche fuas chum neamh, a dh' ullachadh aite dhuinne; chum far a bheil eisin, gu 'n rachadh sinne mar 'n ceudna, agus gu 'n rioghlaidh maille ris ann glòir. Uime sin, &c.

¶ Air

OIFIG A CHOMANAICH.

¶ Air Domhnach na Caingis, agus fea la na dheigh.

TRID Iosa Criofd ar Tighearna; a reir do gheallafa ro fhirinich, thainig an Spiorad Naomh a nuas o neamh, (*mar air an la so*) le fuaim mor grad, mar ghaoth neartmhor, ann an samhuil teangana teintich, a fuighe air na h abstalaibh, gu na 'n teagaisg, agus 'g an treorachadh do 'n uile fhirin, a tabhairt dhoibh, araon tiolachd ioma caint, agus fos misneachd le eud-dhurachdach an foisgeil fhiar-shearmonachadh do na uile chinnich, leis am bheil sinn air ar toirt o'n dorachadas agus mearachd, chum an t' sholuis dealrach agus fìor eolas ortsa, agus air do Mhac Iosa Criofd. Uime sin, &c.

¶ Air feill na Trionad Naomh.

ATA t aon Dia, a'n t aon Tighearna: cha 'n e t aon phearsa amhain, ach trì pearsa ann aon Diadhachd. Oir an ni sin tha sinn creidsin mu ghloir an Athair, tha sinn a creidsin mar an ceudna mu ghloir a Mhic, agus an Spiorad Naomh, gun eidir-dhealachadh air bith no neo-choimeas.

¶ An deigh gach aon do na roimh-radh 'fo, air ball leannuidh.

AIR an aobhar sin, maille ri ainglibh agus ard-ainglibh, agus le cuideachd neamh uile, molamaid agus moraimid t' ainm ghloirmhor, a ghna 'g ad chliuthachadh, agus ag radh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia nan fluaigh, tha neamh agus talamh lan do d' ghloir, ghloir dhuitse a Thighearna is airde. *Amen.*

¶ An sin their an Sagairt,—Urnuigh a choisrigidh, mar a leanas.

UILE ghloir gu 'n robh dhuitse, O Dhe uile chumhachdaich, ar n' Athair neamhuidh, a cheann gu 'n do rinn thu 'o do chaomh-throcair, d' aon-ghin Mhic, Iosa Criofd a thabhairt am bàs a fhulang air a chran-cheusaidh arson ar suasgladh; a rinn (le thabhairteas dheth fein aon uair air a thairgse) iobairt, tabhartas, agus èiric, làn, fhoirce, agus dìongmhalta, arson peac an t' shaoghal uile, agus a shuighich, agus a dh' aithn dhuinn ann a shoisgeil naomh, fìor chuimhneachan a ghnathachadh do sin, a bhas agus a iobairt mor-luach gus an d' thig e aris. Oir ann san oidhche

* Ann fo glacadh an Sa-
gairt a' mhias na laimh.

* Ann fo bristidh se an t
aran.

† Ann fo cuiridh e lamh-
an air an aran uile.

‡ Ann fo glacadh e an
cupa na laimh.

§ Ann fo cuiridh e lamh air
gach faothach anns bheil fion.

¶ Ann fo cuiridh e lamh air
gach faothach anns bheil fion.

eanas peacaidh ; deanaibh so, cho tric is a dh'òlas sibh e mar
chuimhneachan ormfa.

an do bhrathadh e, ghlac e * aran ; a-
gus 'nuair a thug e buidheachas, bhris
fe * e, agus thug e da dheifciobluibh e
ag radh, *Glacaibh*, ithibh, SE † SO
MO CHORP-SA, tha air a thabhairt
air bhur fonfa, deanabh fo mar chuimh-
neachan ormfa. Mar an ceudna, an deigh
fuipeir, ghlac e ‡ an cupa, agus 'nuair
thug e dhuibh e, ag radh, Oluibh uile
deth so, oir is SE SO § M' FHUISE,
na tìomna nuadh, a dhoirteadh air bhur
fonfa, agus arson iomaidh chum maith-

An tabhartas. **U**IME fin, O Thighearna, agus Athair
neamhuidh, reir ordugh do Mhic ro
ionmhuin ar Slanui'fhear Iosa Criofd, tha sinn do sheirbhi-
sich iriosal a coimhead agus a deanamh annso an lathair do
Mhorachd Dhiadhaidh, leo fin do thiolaca naomha, *tha sinn*
ann san trath so a tairgse suas dhuit, an cuimhneachan a
dh' aithn do Mhac sinn a dheanamh ; a cuimhnichidh air a fhu-
langas bheannuichte, agus a bhàs luachmhor ; air ais-eirigh
chumbachdach, agus dhol suas ghloirear gu neimh ; a' tabh-
art dhuit fìor bhuidheachas chridhe arson na fochairibh do-
aireamh air an teagradh dhuinne leo-fin.

An athchuinge. **A**GUS guidhmid gu ro iriosal ort, O Ath-
air throcaireach, gu 'n eisd thu ruinn,
agus o do mhaitheas uile chumbachdach, deonuich le d' fho-
cal agus le do Spiorad Naomh, do thiolaca agus do chreatuir-
inso, do dh'aran agus fion a bheannachadh agus naomhach-
adh, chums gu bith iad corp agus fuil spioradal do Mhic ro
ionmhuin. Agus tha sinn gu durachdach ag athchuingidh
do mhaitheas Athairil, ghabhail gu trocaireach ri so ar 'n iob-
bairt mholadh agus bhuidheachas, ag guidhe gu ro umhail
ort dbeonuichidh trid toltinis agus bas do Mhic Iosa Criofd,
agus tre creidimh ann fhuisin, gu faigh sinne (agus d' eag-
lais uile, gu h'iomalan) maitheanas ar peacaidh agus uile bua-
nachda eile fhulangas. Agus tha sinn annso, a tairgse agus
nochdadh dhuitse gu h'iriosal, O Thighearna, sinn fein, ar 'n
anam a agus ar cuirp, gu bhì na 'n iobairt dleasdhanach, naomh,
agus beothail dhuit, a' guidhe ort, co iad sam bith bhithis n'

an luchd co-pairt do 'n chomanach naomh fo, gu glac iad gu h ionchuidh, corp agus fuil ro luachmhor do Mhic Iosa Criofd, agus gu' bith iad air an lionadh le do ghras agus do bheannachadh neamhuigh, agus air an deanamh na 'n aon chorp leifin, chum gu gabh e comhnuidh anna agus iadsan annsan. Agus ge d nach airidh sinne bhrigh lionmhorachd ar peacaidh, iobairt air bith thabhairt dhuitse; gidheadh guidhmid ort ar dleasdanas agus feirbhis fhiachuicht fo oirn, a ghabhal, cha 'n e a chothromachadh ar luachsa, ach ma' each ar ciontaibh, tre Iosa Criofd ar Tighearna; tridfin, agus maille ris, ann an aontachd an Spiorad Naomh. bitheadh gach uile onoir agus gloir dhuitse, O Athair uile chumhachdach, faoghal gu'n chrìoch. *Amen.*

† Deanamaid urnuigh arson flaid iomalan eaglais Chrìofd.

A DHE uile chumhachdach agus fìor-bheo, a theagaisg dhuinn le d' Abstol naomh, urnuighean agus guidhean a dheanamh, agus buidheachas a thabhairt arson na 'n uile dhaone; guidhmid thu gu h iriosal (*ar n'ofrailean a ghlacadh agus*) ar 'n uirnuighean fo a ghabhal gu ro throcaireach, tha sinn a tairgeadh suas chum do mhorachd dhiadhaidh, ag guidh ort an Eaglais Choitichion a bhrosnuchadh le Spiorad no firin, aontachd agus comh reite; agus deonuich an dream sin uile a 'ta ag aideachadh t' ainm naomh, gu 'n cord iad ann firin t' fhocal naomh, agus gu caith iad am beatha ann aontachd agus gradh diadhaidh. Guidhmid ort mar an ceudna, na h uile Rìgh, prìonfa, agus uachdaran Criofdnuidh choimhid agus dhion; agus gu h araidh do sheirbhiseach DEORSA ar Rìgh; chum gu m bith sinn air ar riaghtadh fodhe sin gu diadhaidh agus gu fithchainte; agus deonuich da chomharle uile, agus do mhends tha air 'n cuir ann ughdaras fuidhe sin, gu fritheal iad gu fìrreach agus gan chlaon-bhreith an ceartas, chum aingeachd agus droch-bheirt a smachdachadh, agus d' fhiorchreideamh agus deagh bheufa chumail suas. Thoir gras, O Athair neamhuidh, do gach uile easbuig, sagairt, agus deacain, chum gu 'm foillsich iad d' fhocal fìor agus bheothail araon le am beatha agus le 'n teagaisg, agus gu fritheal iad do shacramaintean naomha gu ceart agus gu h ionchuidh; agus, do d' phobul uile tabhair do ghras neamhuidh, chum le crìdhe feimh, agus le ùrram cuibhidh gu 'n eisd agus gu glac iad fhocal naomh, a deanamh feirbhis treibhdhireach dhuit ann naomhachd agus fìrreachd uile la d am beatha.

Agus

Agus tha sinn gu h araidh ag earbsa do d' mhaitheas throcair-each, an co-thional fo a ta cruinnichte ann fo ann t ainm, a chuir ann geil co-chuimhnichean bas mhòr-luath agus iobairt do Mhic agus ar Slanni'fhear Iosa Criosd. Agus tha sinn, gu ro iriosal ag guidhe ort, 'o do mhaitheas, O Thighearna, co'fhurtachd agus cobhair thoirt dhoibhsin uile a' ta ann trioblaid, doileas, uireasbhuidh, easlaint, nó an-shocair air bith eibh ann fa bheatha diom buan fo. Agus tha sinn fos a lannuchadh t' ainm naomh, arson do skeirbhifich uile a chrichnich an comhlion ana creidimh a ta nis air fguir dan saothair. Agus tha sinn toirt ard-mholadh agus buidheachas cridheal dhuit, arson an gras agus na buaidhean iongantach a thaisbeanadh ann d' uile naoimh, a bha na 'n foitheachan toighte do d' ghras agus na 'n soluis do 'n t saoghal ann na 'n lantibh fa leith; ag guidhe ort gu ro umhal, gras a thoirt dhuinn gu eisimpleir dìongmhalta acafan ann do chreidimh, agus ann umhlachd do d' aithlaintinn naomh leantuinn, chura ann là an ais-eirigh choitchion, gu bith sinne, agus iadsan uile tha do chorp diamhair do Mhic air ar cuir air a laimh dheas; agus gu cluin sinn a ghuth ro aoibhinse, thigibhse a ta beannuichte le m' Athairse fealbhaichibh an rioghachd deas-nichte air 'urson 'o leagadh steighe an domhain. Deonuich fo O Athair, air fga Iosa Criosd, ar 'n aon eidear mheadh-onar agus fear tugraidh. *Amen.*

¶ An sin their an Sagairt,

MAR dh' aithn agus mar theagaisg ar Slanni'fhear Criosd dhuinn, tha meifneach again a' radh.

Ar n' Athair a ta air neamh, gu naomhaichear d' ainm : tigeadh do rioghachd : Deanar do thoil air talamh, mar nith-eair air neamh : tabhair dhuinn an diu ar 'n aran laitheil : agus maith dhuinn ar cionta', mar a mhaitheas sinn dhoibhse a chiontaicheas 'n ar 'n aghaidh : agus na leig am buaireadh sinn, ach faor sinn 'o olc. Oir is leatfa an rioghachd, agus an cumhachd, agus an glòir, gu fìorruidh agus gu fìorruidh. *Amen.*

¶ An sin their an Sagairt, &c.

SIBHSE a 'ta a rìreadh agus gu dùrachdach a gabhal aith-reachas do 'r peacaidh, agus a 'ta ann gradh agus deagh-ghèan ri bheir coimhearsnuich, agus a runnachadh beatha ruadh chaith, a leantuinn aithintean Dhe, agus a coiseachdadh

dadh 'o so fuas ann na fhligibh naomh; tigibh am fogus, agus glacaibh an t fhacramaint naomh fo do ur solus; agus deanaibh 'ur 'n aidmheil iriofal do Dhia uile chumhachdach.

¶ An sin their an Sagairt agus am pobul le cheile, an aidmheil, gu h urramach, air an gluinibh.

A DHE uile chumhachdach, Athair ar Tighearna Iosa Criofd, chruithear gach uile nithe, bhreitheamh na h uile dhaone, tha sinn ag aideachadh agus a' caoidh ar peacaidh agus aingeachd lionmhor, a chuir sinn ann gnìomh 'o am gu h am ro uamharadh, le smuaint, le briathair, agus deanadas ann aghaidh do mhorachd dhiadhaidh; a' brosnuchadh gu ro cheart d'fheirg agus do chorruich n' ar 'n aghaidh. Tha sinn ag aithreachadh gu dùrachdach, agus tha doilgheas chridhe oirn, arson ar mi-dheanadais fo; tha ar cuimhne orra craiteach dhuinn; tha an ealach dhiu do-iomchar. Dean trocair oirn, dean trocair oirn, Athair ro throcaireach; air fga' do Mhic ar Tighearna Iosa Criofd, maith dhuinn na h uile a chaith feachad, agus deonuich dhuinn o so fuas gun fìor-dhean sinn feirbhis fìor-thaitneach dhuit, an nuadhachd beatha, chum onoir agus gloir d' ainm, tre Iosa Criofd ar Tighearna. *Amen.*

¶ An sin seafaidh an Sagairt fuas, (no an t Easbuig, ma tha e lathair) agus labhraidh se am fuasgladh, mar a leanas.

D IA uile chumhachdach, ar 'n Athair neamhuidh, a gheall do mhor-throcair, maitheanas pheacaidh dhoibhsin uile a dh ionpoicheas d' a ionfuidh le aithreachas chridhe, agus le fìor chreidimh; gu 'n dean e trocair oirbh; gu 'm maith e dhuibh agus gu 'n faor e sibh 'o 'ur 'n uile peacaidh; gu 'n daingnich agus gu 'n neartuich e sibh chum beatha fìorruidh, trid Iosa Criofd ar Tighearna. *Amen.*

¶ An sin their an Sagairt,

E ISDIBH no briathra solasach tha ar Slanui'fhear Criofd a labhairt dhoibhsin uile a philleas gu fìrinich d' a ionfuidh.

Tigibh a m' ionfuidhs uile a ta faothar agus foth trom ualaich, agus bheir mise fois dhuibh. *Mat. xi. 28.*

Mar sin ghradhaich Dia an faoghal; gu 'n d' thug e aonghin Mhic fein, chum 's ge b'e neach a chreideas ann, nach rachadh e mugha, ach gu 'm faighidh e a bheatha fìorruidh. *Ioin iii. 16.*

Eisdibh mar an ceudna, na 'ta Naomb Pol ag radh.

Is fìor an radh fo, agus is airidh e uile ghabhail ris, gu 'n d' thainig Iosa Criold chum an t' faoghal peacaich a shabhach. 1 *Tim* i. 15.

Eisdibh fos na 'ta Naomb Eoin 'g radh.

'Sia pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criold am firean; agus is eisean an iobairt reithe air fon ar peacaidh ne. 1 *Eoin*, xi. 1. 2.

¶ An sin their an Sagairt, air a ghluinibh, ann ainm na comuiniche uile, mar a leanas.

CHA 'n eil sinn a gabhail a dhanadas oirn teachd dh' ion-fuidh do bhuird naomh fa, O Thighearna throcaireach, ag earbfa as ar firinteachd fein ach ann do throcair fe mor agus iomalan. Cha 'n airidh sinne na h uibhir is an spruil-leach tha fo do bhord fe a chruinneachadh: Ach is tusa an Tighearna ceudna, do 'm buineadh a ghina bhi trocaireach. Deonuich, air an abhar sin, O Thighearna ghrafmhor, gu 'n itheadh sinn feoil do Mhic caomh Iosa Criold, agus gu 'n ol sinn fhuil, air mhodh is gu 'm bith ar cuirp pheacach air an glanadh leis a chorp naomhsa, agus ar 'n anamaibh air an ionlad trid fhuil mhor-luach sin, agus gu 'n gabh sinn comh-nuidh annsan, agus eisean annainne gu siorruith. *Amen.*

¶ An sin gabhaibh an t Easbuig, no Sagairt a fhrithealas, an comuin naomh e fein, agus an deigh sin, bheir e do na cleir eile, (mu bhios neach dhiubh lathair) agus an sin do 'n phobul uile; iad bhith gu h iriosal air an gluinibh, ag radh.

CORP ar Tighearna Iosa Criold, chaidh thoirt air do shon, gu 'n coimhid e d' anam agus do chorp chum beatha siorruidh.

¶ An fo their an neach a ghabhas, *Amen.*

FUIL ar Tighearna Iosa Criold a dhortadh air do shon, a choimhid d' anam agus do chuirp chum beatha siorruidh. *Amen.*

¶ Nuair a ghabhas an sluaigh uile an comuin naomh, comhdaichidh an Sagairt an t aran agus am fion coifrighte le lion-eudach glan, agus an fin their e.

AIR dhuinn a nis corp agus fuil mhor-luach Chrìosd a ghlacadh, thugamaid buidheachas d' ar Tighearna Dia, a cheaduich dhuinn 'gu grafmbail, bhith 'n ar co-pairt air a dhiamharachda naomhsan; agus guidhmid a ghras chum ar moidin a chomhlionadh agus buanachadh ann ar deagh nè; agus air dhuinn bhith air ar naomhachadh gu feud sinn a bheatha mharanach fhaigheal, trid toiltinis iobairt uile luachmhor ar Tighearna agus Slanui'fhear Iosa Crìosd.

¶ An fo their an Sagairt an urnuigh buidheachas fo, mar a leanas

A DHE uile chumhachdaich agus fìor-bheo, tha sinn toirt buidheachas chridheail dhuit, a chum gu bheil thu ag aontuchadh sinne a bheathachadh, a ghabh diamharachda naomh sin gu h iomchuidh, le biadh spioradail cuirp agus fo-la ro phrìofail do Mhic ar Slanui'fhear Iosa Crìosd: agus a ta 'g ar dearbhadh leofin, air do chairdeas agus do gheanmbath fuighichte ann an corp diamhar do Mhic, an eaglais, is e sin, cuideachd bheannuichte na 'n uile phobul creidimheach; agus fos, gu bheil sinn na 'r 'n oighreachan, tre dochus air do rìoghachd bhith-bhuan, trid toiltinis a bhàs agus fhulangas ro luachmhor sin. Tha sinn anis ag achuingidh gu ro iriosal ort, O Athair neamhaidh, ar cuideachadh le do ghras agus Spiorad Naomh, ionas gu buanaigheadh sinn anns a chom-chomuin naomh agus companas sin, agus gu'n dean sinn na deagh ghniomha sin uile, ann san d' orduich thu oirn gluafadh, tre Iosa Crìosd ar Tighearna, do 'n rabh, maille riutfa agus an Spiorad Naomh, gach uile onoir agus gloir, faoghal gun chrich. *Amen.*

¶ An fin theirir, no canaidh an Sagairt agus am pobul.

G LOIR do Dhia ann 's na h airde, agus air talamh fìth, gean mbath do dhaoine. Tha sinn 'g ad mholadh, tha sinn 'g ad bheannuigheadh, tha sinn toirt aodhradh dhuit, tha sinn toirt gloir dhuit, tha sinn toirt buaidheacheas dhuit arson do mhor-ghloir, O Thighearna Dhe, a rìogh neamhuidh.

O Thighearna, an t aon-ghin Mhic Iosa Crìosd; O Thighearna Dhe, uan Dhe, a ta togail air falbh peac an t faoghal, dean trocair oirn. Thusa a ta to air falbh peaca an t faoghal,

faoghal, gabh ri ar 'n urnuigh. Thusa a ta a' d' shuidh air làimh deas Dhe an t Athair, dean trocair oirn.

Oir is tusa an t aon Naomh, 's tu an Tighearna, is tu, O Chríofd, maille ris an Spiorad Naomh, a ta ro aird ann gloir Dhe an t Athair. *Amen.*

¶ An sin their an t Easbuig (mu bhios e lathair) no an Sagairt, am bean-nuchadh fo.

G U 'n coimhid sith Dhe, à 'ta ofcion gach uile thuigse, ur cridhe agus bhur 'n inntine ann eolas agus ann gràdh Dhe; agus a Mhic Iosa Chríofd ar Tighearna; agus bean-nuchadh Dhe, uile chumhachdach, an Athair, a Mhic, agus an Spiorad Naomh, gun rabh 'n ar meafg agus gu'm bua-nuigh maille ribh a ghna. *Amen.*

C R I O C H.

121

1-2-0

Handwritten scribble or mark on the left margin.

1851

